

Giới thiệu Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta

Thật là bức xúc, thật là bức tức quá đi mất. Nhưng mà cũng phải chấp nhận thôi. Cái số em nó khổ, đăng ký từ hồi sớm, đến hôm nay mới gửi bài dự thi được. Cái máy ở nhà tự nhiên dờ chừng, lại đứng vào lúc đang "eo hẹp" thế là phải hoãn đến hôm nay. Xem lại lịch thi, thời gian thì đã gần hết đợt một. Thôi thì đã đăng ký thì làm cho trọn. Vài lời giải tỏa nỗi lòng với các vị thư hữu vậy. Bây giờ giới thiệu sơ sơ về tác phẩm. Đây là bộ truyện về thể loại đô thị ngôn tình, không có dị năng nha. Tác giả viết cũng đã lâu lắm rồi, em đọc cũng lâu rồi, nay có cuộc thi mới đem ra dịch gửi cho mọi người xem chơi. Nhân vật chính trong truyện là một công tử con ông chủ tập đoàn lớn, nhưng vì lý do cá nhân, hẳn lại dọn ra ngoài ở riêng, đi làm nhân viên kinh doanh cho người ta, mặc dù vậy cuộc sống cũng khá giả khi hẳn sống độc thân. Hơn nữa, nghiệp vụ của hẳn cũng là loại vương bài ở chỗ chỉ nhánh mà hẳn làm. Về nữ duyên, hẳn có một hồng nhan tri kỷ, từ bé đến lớn, và hiện tại thì làm cùng công ty, cùng phòng luôn. Theo diễn tiến của truyện, hẳn lần lượt quen 2 chị em con của ông chủ tịch tập đoàn mà hẳn làm (nên nhớ đây là tập đoàn khác, chả phải cái tập đoàn của cha hẳn), sau này lại tán được cô bạn gái thời cấp 3... và một, hai vị nữa cũng có dây nợ với hẳn. Tóm lại, truyện không để nhân vật chính tán quá nhiều gái, cũng không phải loại quá yếu ớt. Xuất phát điểm khá cao, cho nên trong truyện không có nhiều tình tiết về việc NVC nâng cao bản thân. Ngược lại, trong này sử dụng nhiều âm mưu, thủ đoạn đối phó trong thương trường, chính trị và tất nhiên không thể thiếu là trong tình cảm nữa.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Đại Tượng~~ Đại Tượng~~!

Lưu Tinh miệng ngậm tăm, mang đôi dép lê đứng trước cửa nhà hàng tây “Đại bồn tượng”. Áo phông đen, hai tay cầm trong túi quần, khẽ híp mắt, tóc bù xù khiến cho hẳn nhìn sơ qua giống như ngủ chưa tỉnh. Trăm nhăm chán nhìn bốn phía, đều nói cửa nhà hàng nhiều mỹ nữ, nhưng thực không phát hiện mấy người ở trong này cùng với xung quanh đường cái.

Nhàm chán! Lưu Tinh thàn than một tiếng, cảm giác tất cả mỹ nữ được đều biến mất. Nữ nhân bây giờ, tình nguyện ngồi trên lễ đường khóc, cũng không nguyện ngồi ở sau xe cười, muốn tìm người đẹp một chút tìm khắp nơi không có. Tựa hồ trên trán mỹ nữ đã dán nhãn “Chuyên dùng kẻ có tiền”. Hay!

Ngẫu nhiên xuất hiện mấy mm có chút tư sắc, hiển nhiên tự cho mình là cao nhân nhất đẳng, vì hấp dẫn ánh mắt, ăn mặc theo phong cách “thấu quang”, gần như lấy cái áo bằng sa tanh mỏng, bán trong suốt, rộng thùng thình che thân, gió nhẹ phát qua, quả nhiên như ẩn như hiện, thật khoe ra cái gì gọi là thập vô hạn.

Chẳng qua không nên mắc mưu, nữ nhân như vậy mười liền tám chín đều không phải là loại đứng đắn, sau khi kích tình thường thường hội thò tay trước mặt người. Làm gì? Đòi tiền! So với bán không có gì khác biệt, còn không bằng làm gà trực tiếp.

"Ai!" Lưu Tinh thật sâu đích thờ dài, khi nào thì mới có Nữ vương chọn trúng chính mình này thất Thiên Lý Mã đây? Độc thân là thống khổ, độc thân lâu lại càng thống khổ, mấy ngày hôm trước gặp lại một đầu heo mẹ, cũng cảm giác ả mi thanh mục tú!

"Rột rột!" Bụng lại không hợp thời réo lên, hoàn toàn phá hư hình tượng Lưu Tinh. Đầu nói đầu năm nay hình tượng thể thắm trước mặt nữ nhân rất được ưa chuộng, nhưng là Lưu Tinh không có chút nào cảm giác ra. Lấy tay xoa xoa bụng, lại nhìn thời gian, đã gần trưa, ngắm loạn liền đến trưa, cũng nên ăn cơm.

Lắc lắc dép lê, hất cát bên trong xuống, xoay người đi vào nhà hàng phía sau.

Nhà hàng “Đại bồn tượng” tại khu hướng mặt trời ở Bắc Kinh, là một nhà hàng kiểu Nga cũng được. Một thân ăn mặc của Lưu Tinh đi vào nhà hàng tây thực sự là rất gây chú ý.

Lập tức là tới giờ ăn cơm trưa, vẫn còn vị trí, Lưu Tinh tùy ý ngồi bên cạnh cửa sổ, bởi vì vị trí này có thể để hẳn tiếp tục sự nghiệp ngắm mỹ nữ.

"Tiền sinh, xin hỏi ngài cần gọi gì?" Một vị phục vụ viên diện mạo cũng không tệ lắm đi đến bên cạnh Lưu Tinh lễ phép hỏi, thực không vì cách ăn mặc mà thái độ không tốt.

"Cần mỹ nữ, có sao chứ?" Lưu Tinh quay đầu nhìn đối phương nói.

".....!" Phòng chừng nữ phục vụ này là mới đến, nghe Lưu Tinh nói, sắc mặt liền biến thành đỏ bừng. Phàm là nữ nhân có diện mạo không tệ đều phải tiến hành trêu chọc, điều này đã là làm người nguyên tắc của Lưu Tinh.

"Chỉ nói giỡn thôi, hắc hắc!" Thấy mấy tên ngốc chung quanh nghe thấy lời nói chính mình mà chia chia trở trở, Lưu Tinh hung hăng trừng mắt nhìn qua, có lẽ là phong cách hẳn ăn mặc, ngược lại dọa hết hồn mấy tên gọi là “nhân viên văn phòng”, lập tức cúi đầu ăn cơm.

“Nhân viên văn phòng có cái gì ghê gớm? Lão tử cũng là nhân viên văn phòng!” Lưu Tinh nhìn những người này trong lòng nghĩ như thế.

"Bán phần đại tượng trưng bánh bao, một phần cá nướng, cao gia tác dương thịt thang!" Lưu Tinh tra lật thực đơn, sau đó đem thực đơn đưa cho phục vụ

viên, "Thêm cái củ tỏi to.....!"

".....!" Phục vụ viên lại không nói gì.

"A a, hay nói giỡn!" Luru Tinh cười nói, cảm giác phục vụ viên dễ dãi mặt này rất thú vị, là nên lo lắng một chút về sau có nên thường xuyên đến nhà hàng này ăn.

"Tiên sinh, chúc ngài ngon miệng!" Qua sau nửa ngày, đang lúc Luru Tinh nhàm chán vì không phát hiện một cái mỹ nữ, nữ phục vụ viên lại đến, đặt ba món Luru Tinh đã gọi lên bàn.

"Voi ơi Voi à! Mũi của ngài sao lại dài vậy!"

Quả phục vụ viên nghe thấy Luru Tinh tiếng ca mặt lại biến hồng, trước mặt Luru Tinh, đứng không được, đi cũng không xong, xấu hổ cực kỳ!

"A a, không dễ nghe hay là không buồn cười?" Luru Tinh nhìn thấy đối phương dò hỏi.

"A..... A a!" Nữ phục vụ viên cười vài tiếng.

"Không có việc gì, đi làm việc đi!" Luru Tinh nhìn thấy hình dạng đối phương sau đó khoát tay nói, sợ nếu hát thêm vài câu lại làm người ta khóc.

"Cám ơn~~!" Nghe thấy Luru Tinh, nữ phục vụ viên giống như được xá miễn, lập tức tránh ra.

Không nhìn được mỹ ngọc! Luru Tinh thở dài nói, cầm một cái đại tượng trư bành bao hung hăng cắn một phát.

Bởi vì hôm nay là chủ nhật, lại là giờ cơm trưa, người tới đây ăn cơm rất nhiều, không bao lâu thì đã hết chỗ.

Luru Tinh một mình chiếm một bàn, chậm rãi ăn, những cổ khách đến sau phát hiện không có vị trí đối hán chỉ trỏ, đặc biệt là một ít nam nhân tự nghĩ rất có tiền cùng nữ nhân tự nghĩ đến rất đẹp, lại như thế. Chẳng qua thấy Luru Tinh một thân ăn mặc như lưu manh, cũng liền từ bỏ.

Chẳng qua cũng không hề từ bỏ hẳn, liền giống như một đôi nam nữ vừa mới vào cách đó không xa. Người nam dáng trung đẳng, tóc vuốt keo lảng bóng, mùa hè thể nhưng còn mặc một bộ tây trang. Mà nữ nhân kia..... trông cũng không tệ lắm, trang phục văn phòng, xem ra là một đôi tình nhân công sở. Những người này thì bất kể lúc nào, hư vinh tâm luôn rất mạnh, rất giằng co thể diện, rất muốn mặt mũi.

"Tiên sinh, ngài có thể giúp tôi một việc được không?" Phía sau, nữ phục vụ viên lúc trước bị Luru Tinh "ghẹo" đến bên cạnh Luru Tinh mỉm cười nói.

Luru Tinh buông đồ ăn trong tay, chậm rãi xoa xoa miệng, kỳ thật hắn đang chú ý đôi nam nữ kia cùng phục vụ viên than thở cái gì, cũng biết mục đích nữ phục vụ viên tìm mình. Chẳng qua cũng khó xử tiểu cô nương, bởi vì Luru Tinh đã thấy đối phương đi về phía mình hít một hơi thật sâu, giống như vừa quyết định đại sự.

"Nói!" Luru Tinh cẩn thận nói, y nhiên bảo trì hình tượng thâm khốc của hắn.

"Tiên sinh, ngài có thể nhường một chỗ sao chứ? Tôi có thể an bài cho ngài một vị trí khác!" Nữ phục vụ viên nói.

"Cô đây là muốn đuổi tôi đi?" Luru Tinh nhìn đối phương nói.

"Không, không phải, thỉnh ngài ngàn vạn lần không nên hiểu lầm. Chính là ngài một người..... Mong ngài hiểu cho!" Nữ phục vụ viên hướng Luru Tinh cúi đầu nói.

"Là bởi vì hai người bọn họ?" Luru Tinh hất hất đầu về phía cách đó không xa đôi nam nữ nói.

"Đúng vậy!"

"Cô kêu cho bọn họ tới đây!"

"Cám ơn, tiên sinh, cám ơn tiên sinh!" Nữ phục vụ viên nghe thấy lời Luru Tinh liền tiếp cúi đầu vài lần, sau đó xoay người hướng cặp nam nữ kia đi đến.

Không bao lâu ba người đồng loạt đã tới.

"Tiên sinh, cám ơn ngài!" Phục vụ viên đi tới không quên lại cám ơn Luru Tinh.

Luru Tinh dùng ánh mắt liếc đôi nam nữ này tựa hồ không linh tinh, vốn đã nâng mông lên lại hạ xuống.

"Các người dựa vào cái gì để tôi nhường chỗ?" Luru Tinh không khách khí nhìn hai người nói, nữ phục vụ viên vừa nghe Luru Tinh, sắc mặt nhất thời tối sầm.

"Bởi vì anh không xứng ở đây dùng cơm!" Nam nhân phủ nhận nhìn Luru Tinh khinh miệt nói.

"Tôi rất hiểu anh, bởi vì bạn gái ở đây cho nên muốn thể diện, đúng không? Nhưng là trời không chiều lòng người, tôi liền ngồi ở đây không đi!" Luru

Tình nhìn đối phương vô lại nói, Luru Tinh ghét nhất chính là loại này trang khang làm bộ, tự cho mặc tây trang liền xem thường người.

"Nhưng rõ ràng là anh đã ăn xong!" Nữ nhân nhìn Luru Tinh nói.

"Ai nói ? Ai nói tôi ăn xong?" Luru Tinh hung hăng đích nhìn thoáng qua cái kia nữ nhân nói, ánh mắt giống như hồng ngoại tuyến quét tới quét lui trên người cô ta. Nữ nhân chán ghét đích nhìn nhìn Luru Tinh, thân mình tránh phía sau nam nhân.

"Thêm một phần ô khác lan hồng đồ ăn thang, cơ phụ kê quyền.....!" Luru Tinh liên tiếp gọi năm sáu món, nam nhân ở bên nhìn thấy sắc mặt lúc xanh lúc tím.

"Muốn tổng tiền phải không ? Nói đi, chỗ này của anh muốn bao nhiêu tiền?" Nam nhân cắn răng nhìn Luru Tinh nói.

"Rất rẻ, căn cứ tỷ giá nhân dân tệ tăng trưởng gần đây, một trăm vạn là được rồi. Cho tôi thật hơi sợ!" Luru Tinh cười nhìn đối phương nói.

"Anh.....!"

"Hữu Thiên, chúng ta đi !" Nữ nhân kéo tay nam nhân nói:" Chúng ta không tất yếu so đo với người như thế."

"Không được!" Nam nhân hung hăng nói, người xung quanh đều nhìn chỗ này, hắn không chuẩn bị liền như vậy rời đi với thân phận là người thất bại.

"Dù sao đối diện anh cũng không có người, tôi liền ngồi ở đây.....!"

"Dừng, nâng mông anh lên!" Luru Tinh nhìn đối phương nói, phun cây tăm trong miệng ra, chuẩn bị ngồi ở ghế đối diện.

"Thế nào? Anh không phải một người sao chứ? Chỗ này có chỗ trống, chẳng lẽ còn không cho tôi ngồi sao chứ?" Nam nhân nhìn Luru Tinh nói.

"Ai nói tôi đi một người.....!"

"Anh rõ ràng.....!"

"Tôi đang chờ người không được sao ? " Luru Tinh nhìn đối phương nói, phía sau, Luru Tinh gọi thêm món cũng lên đủ, đẩy một bàn.

"Oa, nhiều món ngon như vậy! Ân, cũng được!" Luru Tinh cười nói.

"Chỉ sợ anh không có tiền thanh toán!" Nam nhân hừ lạnh.

"A a, không cần anh lo, tiền ăn cơm tôi vẫn có!" Luru Tinh nói.

"Tiền sinh, không biết bạn ngài khi nào đến?" Phục vụ viên đứng một bên hỏi, hiển nhiên, so sánh với Luru Tinh, phục vụ viên lại càng không nguyện ý đắc tội đôi tình lữ nhìn qua cũng có thân phận này.

"À, tôi liền, tới liền." Luru Tinh cười nói. Ngay lúc đó, cửa nhà hàng mở, một mỹ nữ đi vào, chân chính mỹ nữ. Tóc búi cao, dung nhan xinh đẹp, khí chất vừa cao quý vừa lạnh như băng, trang phục bó sát người làm dáng người của nàng là lướt đột thâu. Đẹp quá, đẹp quá.

Mỹ nữ vào nhà hàng sau đó nhìn trái nhìn phải, tựa hồ tại tìm cái gì.

"A a, bạn tôi đến rồi đây!" Luru Tinh cười đứng lên, hướng mỹ nữ ngoác,"Mỹ nữ, ở trong này~~!" Luru Tinh lớn tiếng đích nói.

Mỹ nữ thấy Luru Tinh vẻ mặt ngẩn ra một chút, sau đó lập tức đi về phía Luru Tinh trước người, ngồi xuống.

Nam nhân lúc trước thấy đột nhiên xuất hiện mỹ nữ, biểu tình ngẩn người, đến khi bạn gái đứng ở phía sau hắn hung hăng đích néo hắn, sau đó nhẹ nhàng rời đi, nam nhân mới phản ứng, chạy nhanh hướng ra phía ngoài đuổi theo. Nữ phục vụ viên cũng tại phía sau rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Nàng..... Nàng Là Đại Tiểu Thư?

"Ân?" Nhìn mỹ nữ ngồi đối diện, Luru Tinh ngẩn người, có thể khẳng định là cũng không quen biết mỹ nữ này. Vừa rồi tiếp đón như vậy, chỉ vì trêu ghẹo mà thôi, chuyện này..... Chẳng lẽ vạn đào hoa đã đến?

"Thực xin lỗi tiên sinh, nhà hàng này không có cửa sau, tôi chỉ có thể.....!"

"Hạ tiểu thư, cô sao lại trốn vào trong này? Tôi chính là muốn mời ăn bữa cơm mà thôi." Không chờ mỹ nữ nói cho hết lời, một nam nhân thân mặc Armani diện mạo tư vấn mỉm cười đã đi tới, xem cách ăn mặc này nên là tình anh thương trường, chẳng qua xem nụ cười hư ngụy của hắn cùng ánh mắt hơi híp lại, nhìn thế nào cũng giống một tên tư vấn cảm thụ. Phía sau nam nhân còn theo vào hai người, một gầy một béo, xem cách ăn mặc có lẽ là thủ hạ hoặc bảo tiêu nam nhân lúc này.

"Kim Tổng, chúng ta đều là người có thân phận, xin anh không nên như vậy có thể chứ?" Mỹ nữ ngồi bên cạnh Lưu Tinh, khó xử nhìn nam nhân vừa đi qua nói.

"Hạ tiểu thư, cô nói cái gì vậy? Vì tiếp đón cô, tôi đã đặt phòng ở hương cách lý lập, xe cũng đã chờ bên ngoài, cô sẽ không phải không nể mặt chứ?" Nam nhân mỉm cười nói, thái độ coi như cũng được.

"Cảm ơn ý tốt của Kim Tổng, tôi ở chỗ này là được!" Nữ nhân liếc đối phương, sau đó cầm đũa, không khách khí ăn mấy món mà Lưu Tinh gọi.

"Ồ đây? Không nghĩ đến Hạ tiểu thư thích ăn món Russia, vậy cứ ở đây đi!" Nam nhân khẽ cau mày, hiển nhiên sự cự tuyệt của đối phương đã làm hắn hơi mất đi kiên nhẫn, nhưng nói chuyện vẫn là rất có phong độ, sau đó nhìn Lưu Tinh đang ngồi bên cạnh Hạ tiểu thư, "Vị tiên sinh này, tôi cùng vị tiểu thư này có chuyện trọng yếu muốn nói, anh có thể nhường chỗ một chút?"

"Tôi.....!" Lưu Tinh vừa định nói chuyện, lại cảm giác tay trái bị người lôi kéo, quay đầu, thấy mỹ nữ đang dùng ánh mắt đầy vẻ cầu xin nhìn chính mình, Lưu Tinh lúc này hiểu được.

"Vì sao?" Lưu Tinh nhìn đối phương nói, "Tôi còn không có ăn xong. Hơn nữa cả bàn này tốn không ít tiền, tôi không muốn lãng phí thức ăn."

"Phục vụ viên, bàn này tôi trả." Nam nhân hiển nhiên không thấy tiểu động tác mà nữ nhân ngồi ở bên trong đã làm, nghe xong lời Lưu Tinh lập tức gọi phục vụ viên đến, "Này, đóng bao cho vị tiên sinh này ~!"

"Không cần, tôi chỉ thích ăn ở đây. Y son bằng thủy, phong cảnh cũng đẹp!" Lưu Tinh khinh thường liếc mắt đối phương nói.

"Y son bằng thủy?" Nghe thấy lời Lưu Tinh, nam nhân ngẩn ra? Trước sau trái phải đều là phố xá náo nhiệt, núi ở đâu, sông ở đâu?

"Đúng vậy, sau lưng dựa Hương Sơn, trước mặt hướng Nam Hồ." Lưu Tinh cười nói, nghe thấy Lưu Tinh, mỹ nữ bên cạnh ngẩn người, sau đó mỉm cười, sau đó tỏ vẻ rất thương thức câu trả lời của Lưu Tinh.

Có thể làm mỹ nhân cười, đáng giá!

"Tiên sinh, không phải anh đang nói giỡn với tôi đấy chứ?" Nghe thấy Lưu Tinh, người tên là Kim Tổng thu hồi nụ cười, cau mày nhìn Lưu Tinh, "Nói đi, vị trí này muốn bao nhiêu tiền!"

Lộ nguyên hình! Lưu Tinh thấy biểu tình đối phương cấp tốc biến hóa tâm lý cười thầm.

"Tiên sinh, trên thế giới có rất nhiều sự tình cũng không có thể sử dụng tiền tài giải quyết. Giống như hai người hầu phía sau anh, nếu tôi cho anh tiền, anh có thể bảo bọn họ trước mặt quần chúng làm chuyện xấu sao chứ?" Lưu Tinh liếc mắt đối phương nói.

"Anh..... Nói như vậy là anh không nhường?" Nam nhân hung hăng trừng mắt Lưu Tinh, cắn răng hỏi.

"Vừa rồi còn có hai người muốn tôi nhường bàn cho bọn họ, nhưng đã bị tôi đuổi đi, hôm nay chủ nhật, tôi là một người rảnh rỗi, thời gian lúc nào cũng có, không giống các người là tình anh thời gian như vậy quý giá, tôi không để ý, gọi vài món ăn qua bữa trưa."

"Được, người tiểu tử được lắm, người là người đầu tiên cự tuyệt ta.....!"

"Ngàn vạn lần đừng nói như vậy, giống như là tôi đoạt đi lần đầu tiên của anh, làm người ta kỳ quái khó hiểu!"

"Hi hi!" mỹ nữ bên cạnh bật cười. A, đẹp a, cười càng đẹp gấp 100 lần!

"Vị tiểu thư xinh đẹp này, có thể may mắn cùng cô ăn cơm, thật sự là vinh hạnh của tôi. Tuy nhiên tôi không phải rất giàu có, nhưng là hôm nay có mỹ nữ làm bạn, tôi cũng nên phóng khoáng một chút, cô muốn ăn món gì, tôi tính!" Lưu Tinh ăn mặc thì như lưu manh, lại đưa ra hình dạng như một vị thân sĩ hình dáng, có chút không giống ai, chẳng qua mỹ nữ bên cạnh tựa hồ rất thích phong cách này của Lưu Tinh, mỉm cười đích gật gật đầu.

Nam nhân hung hăng nghiêng răng, tiếng 'kẹt kẹt' cực kỳ rõ ràng.

Trong lúc Lưu Tinh cùng mỹ nữ nhìn nhau cười, "tình anh" ở một bên hướng người hầu ra hiệu, tên gầy lập tức hiểu ý, giả vờ vô tình, đi tới phía sau Lưu Tinh, thân mình hơi nghiêng, làm bình Vodka đặt trên kệ đá rót bê trên ghế Lưu Tinh.

"Xoảng" vang lên, cái chai liền bể tức thì, tưới cho Lưu Tinh một quần đầy rượu.

"Nga, thật sự là thực xin lỗi, thật sự là thực xin lỗi, nhà hàng này cũng thật là, rượu lại đặt ở đây, thực ngại quá!" Tên gầy vội vàng lấy khăn ăn lau người Lưu Tinh, cũng thừa dịp Lưu Tinh không chú ý, trộm ví tiền để trong túi.

"Gây sự phải không?" Luru Tinh vốn định đứng lên, nhưng mỹ nữ thấy lập tức cầm khăn tay vì Luru Tinh lau rượu vương trên mặt hấn, Luru Tinh cũng ngượng gượng, nên bỏ qua ý tưởng làm to chuyện. Có mỹ nữ hầu hạ, thích!

Đầu lưỡi nhẹ nhàng liếm liếm rượu bên mép.

A~~! Luru Tinh chỉ cảm giác đầu lưỡi run lên! Nhìn lại chỗ cái chai bị vỡ, mẹ nó, Vodka nồng độ cao!

"Kê dưới không có mắt, ngưng ngưng!" Nam nhân cười nói, nhưng sau lưng lại nhận ví tiền tên gầy đưa cho hấn.

"Tiền sinh, rượu này.....!"

"Yên tâm, tôi đền cho!" Nam nhân nhìn phục vụ viên cười nói, sau đó từ ví tiền của Luru Tinh lấy ra một xấp tiền, hơn hai mươi tờ.

"Một, hai, ba..... Mười đủ chưa?" Nam nhân đếm tiền ngay trước mặt Luru Tinh, sau đó đưa cho phục vụ viên.

"Đủ, đủ rồi!" Phục vụ viên vội vàng nói, nhận tiền xong lập tức ly khai.

"Mấy đồng thôi, khoe khoang cái gì?" Luru Tinh khinh thường nói.

"Đúng, chính là tôi có tiền, nhưng tiền này cũng không thôi. À! Nhưng hình như có chút mùi rượu thì phải!" Đối phương cầm tiền đặt lên mũi nghe nghe, cùng một thân mặc như hấn nhìn lại, liền giống người mới giàu, đây mà gọi là tình anh cái gì? Kim Tổng?

"Kim Tổng, thuốc của anh.....!" Tên gầy cười tiến lên đưa Kim Tổng một điếu thuốc, sau đó bật lửa.

"Thực xin lỗi, nhà hàng không cho phép hút thuốc.....!" Phía sau, phục vụ viên lại đã đi tới lễ phép nói.

"Ui cha~~!" Tay cầm bật lửa của tên gầy run lên, làm môi lửa bén vào đồng tiền trong tay Kim Tổng.

"Hừ chết ta, Kim Tổng, thực xin lỗi, tiền này~~!" Tên gầy la mắng phục vụ viên một hồi, sau đó quơ tay múa chân giải thích với Kim Tổng.

"A a, không có gì, ai bảo ta có tiền chi? Hơn nữa không nên tại trước mặt nữ nhân làm trò hề!" Họ Kim cười cười, nhìn hơn mười tờ trăm nguyên nhân dân tệ trong tay từ từ bị thiêu hủy.

"Tốt lắm, một khi Hạ tiểu thư hôm nay không chịu nể mặt, vậy sau này lại mời." Nam nhân cười nói, sau đó hướng về phục vụ viên nói, "Tiểu thư, bây giờ tại người ăn cơm chùa càng ngày càng nhiều, nhà hàng các cô cần phải chú ý nha!" Sau đó cười to hướng ra phía ngoài đi đến.

"Kim Tổng, còn ví tiền này.....!"

"Đều là rác, giữ lại làm gì? Đốt đi!"

"Dạ, Kim Tổng!" Tên gầy lại lấy bật lửa, bởi vì trên ví có rượu cao độ, cho nên rất dễ cháy. Ném ngoài cửa nhà hàng, sau đó bỏ đi.

Ba người đi rồi, nhà hàng rốt cục xem như khôi phục bình tĩnh, mọi người tiếp tục ăn cơm.

"Tiền sinh, cảm ơn anh giúp tôi giải vây!" Mỹ nữ cười nhìn Luru Tinh, đồng thời đưa ra bàn tay trắng nõn.

"Không có gì, sạn gian trừ ác là việc tôi nên làm đích!" Luru Tinh cười nói, sau đó bắt tay đối phương, mềm mềm, lạnh lạnh, thực thoải mái, thật muốn vĩnh viễn vẫn cứ cầm như vậy.

"Tiền sinh, con người anh thật tốt lại còn trầm tĩnh, bạn gái anh nhất định rất hạnh phúc!"

"Làm gì có, bây giờ vẫn còn là tên độc thân!"

"Hôm nay xem như anh đã giúp tôi đại ân, bữa cơm này tôi mời.....!"

"Dừng, làm gì có đạo lý để nữ nhân trả tiền, chút tiền đó tôi có thừa!" Luru Tinh thôi thoát.

"Tóm lại cảm ơn anh, tôi còn có chuyện, hy vọng về sau còn có thể gặp lại anh." Mỹ nữ đứng lên, "A, đúng rồi. Tôi tên là Hạ Tuyết, đây là danh thiếp của tôi, nếu có cái gì phiền toái có thể tìm tôi. Vậy..... Tạm biệt!"

"Ừ, tạm biệt!" Luru Tinh hạnh phúc nhận danh thiếp đối phương, không thể phủ nhận, nụ cười nữ nhân này thực rất đẹp. Cười hướng về phía đối phương vẫy vẫy tay, mất tiền đối phương rồi đi.

"Cũng được, này nhà ăn không uống công đến, gặp cái đại mỹ nữ, lại còn có phương thức liên hệ nàng, ha ha!" Luru Tinh ngồi xuống, nhìn danh thiếp trong tay danh thiếp, còn mang theo mùi.

Hả? Thượng Hải hạ thị tập đoàn lúc còn nhỏ trường trợ lý Hạ Tuyết?

Công ty mà mình đi làm tiêu thụ không phải là phân công ty của Thượng Hải Hạ thị tập đoàn tại Bắc Kinh sao chứ?

Hạ Tuyết, Hạ Tuyết. Nàng..... nàng không phải là con gái tổng lão bản Hạ Dịch Hoa sao chứ?

Shock! Shock cực! Khó trách nghe quen tai, Hạ Dịch Hoa này là ông chủ tổng công ty ở Thượng Hải của công ty nơi Lưu Tinh làm, tuy nhiên so với gia đình Lưu Tinh vẫn kém mười vạn tám ngàn dặm, chẳng qua coi như là cái tiểu phú ông, ít nhất có mấy ngàn vạn. Gần nhất trong công ty đề tài tán gẫu nhiều nhất chính là ông chủ ở Thượng Hải muốn kết hôn, người hơn năm mươi cuối hồ ly tinh hai mươi bốn tuổi. Nghe nói Đại tiểu thư rất không đồng ý. Đối ả hồ ly tinh kia nên gọi là mẹ, hay là a di, hoặc là muội muội? Tôi mấu chốt chính là, Đại tiểu thư nàng..... nàng sao lại đến Bắc Kinh?

Rối loạn, toàn rối loạn! Chẳng qua nàng quả thật so với trong lời đồn còn muốn xinh đẹp, một khi nàng đã đến Bắc Kinh, lại thực thích hợp khẩu vị bản thân, vậy mình có phải là nên lo lắng một chút..... Hắc hắc hắc hắc!

Đi? Lưu Tinh lấy tay lục túi ở phía sau mông, ví tiền đi đâu rồi? Hai tay vội vàng lục hết các túi toàn thân cao thấp, quả thật không có!

Không phải xui như vậy chứ? Chẳng lẽ buổi sáng lúc trả tiền điện quên lấy?

Nhìn phục vụ viên cầm hóa đơn đã đến trước mắt. Lưu Tinh trong lòng thầm kêu không được, ví tiền bị trộm, lấy cái gì thanh toán? Vừa rồi chính mình còn nói trả được trước mặt nhiều người, bây giờ chẳng phải là muốn bị những người này cười ?

" Tiên sinh~~!"

" Không cần nói, lấy điện thoại cho tôi mượn dùng một chút!" Lưu Tinh cất lời đối phương.

Quản lí nhìn Lưu Tinh, chẳng qua vẫn cảm tùy thân đích di động đưa Lưu Tinh.

" A lô, là chị hai sao chứ? Chị mau đến, em có chuyện gấp cần tìm chị..... Ở nhà hàng "Đại bồn tượng", đến mau, em chờ đó!" Lưu Tinh gọi điện thoại xong cầm di động trả lại cho đối phương, sau đó cầm lấy đĩa, tiếp tục ăn!

Phục vụ viên ngẩn người, lại đi trở về.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Kỳ Thật Ta Là Kẻ Có Tiền

Không qua bao lâu, một chiếc BMW màu trắng đậu tới trước cửa nhà hàng, một vị mặc trang phục màu đen, tóc dài ngang vai, chỉnh thể mặc đường quý lưu hành nữ nhân cùng đi với một nam nhân thân hình cao lớn nhưng cũng khoan thai, nhẹ nhàng vào nhà hàng.

Thăm dò nhìn, nhất thời dừng ánh mắt trên người Lưu Tinh đang ngồi ở vị trí đặc biệt thấy được bên cửa sổ, đi tới trước chỗ Lưu Tinh đang ngón nghiêng, dưới con mắt chăm chú của mọi người.

" A? Chị hai? Ủa, Vương ca cũng đến à. Mau ngồi, em đã gọi cho hai người xong rồi, mọi người cùng nhau ăn!" Lưu Tinh nhìn hai người cười nói.

" Em..... sao em lại ăn mặc như thế này? Không có bộ nào đúng đắn một tí ? Giống một tên tiểu lưu manh, để lát nữa đi thương xá chị chọn cho vài món!" Nữ nhân ngồi xuống nhìn Lưu Tinh nói.

" Không cần đâu, chỗ em có mà!" Lưu Tinh ăn no, xoa xoa miệng, cao thấp không ngừng đánh giá đối phương:" Chị hai, một tháng nay không gặp, chị ăn mặc hình như thay đổi có phẩm vị thôi, giống như chị rất dễ làm nam nhân khác thấy tưởng đang mơ!"

" Nhóc con, dám trêu chị người à!" bà chị hán lấy tay hung hăng cốc đầu Lưu Tinh, sau đó nhìn Lưu Tinh hỏi , " Nói đi, tìm chị tới làm gì?"

" Thanh toán!" Lưu Tinh nói.

" Em cũng rất thẳng thắn nhĩ? Đúng rồi, không phải em nói cuộc sống giàu có không có ý nghĩa, muốn sống cuộc sống người bình thường sao ? Chẳng lẽ cuộc sống người bình thường chính là giống em vậy, mặc như lưu manh, ăn cơm chùa?" Chị Lưu Tinh cười nhìn Lưu Tinh nói.

" Em như vậy không phải lưu manh, là suy sút, hiểu chứ? Mỹ nữ bây giờ đều thích khẩu vị này. Còn nữa, ví tiền của em đã đánh mất, hình như để quên ở Sở điện lực, dù sao em cũng quên ở đâu!" Lưu Tinh cúi đầu ừ ừ nói.

" Nhìn em kia, còn như vậy không đầu không đuôi." Tỷ tỷ không giận nói, sau đó giữ chặt tay Lưu Tinh, nói:" Đi, vừa lúc giữa trưa chị có chút thời gian,

tới nhà em, chị có chút chuyện phải nói với em!"

"Đừng mà, chị không có việc em có việc. Vương ca, cứu mạng.....!" Luru Tinh lớn tiếng cầu cứu, chẳng qua tựa hồ không có tác dụng gì, vẫn bị tỷ tỷ lôi đi ra.

"Ủa?" Khi Luru Tinh bị lôi ra ngoài cửa, liền nhìn thấy thẻ tín dụng nằm trên đất, còn có một cái ví da bị đốt một nửa.

Luru Tinh về mặt ngẩn ra, lập tức nhặt lên, nhìn nhìn mặt còn lại, bên trong chỉ còn lại có nửa cái hóa đơn tiền điện nói cho hắn, đây là ví tiền của hắn.

***!" Luru Tinh liên tưởng đến sự tình trong nhà hàng, nhất thời hiểu được hết thấy. Tên khốn Kim Tổng còn có tên ghay.

"Em trai, còn chờ gì nữa, mau lên xe!" Tỷ tỷ ngồi ở trong xe hướng tới Luru Tinh hô.

"Dạ, đến đây!" Có tỷ tỷ ở đây, Luru Tinh không được phát tác, cầm nửa cái ví tiền bỏ vào túi.

Kim Tổng, ta nhớ kỹ gương rồi, cứ chờ bị lừa đi!

Nữ nhân tên là Luru Nguyệt, là chị của Luru Tinh. Tổng quản lý của tập đoàn ở Bắc Kinh, dáng người cao ráo, hai bằng tiến sĩ, khí chất cao quý thanh lịch, xem như thượng đẳng trong giới nữ nhân.

Trong nhà Luru Tinh là lão Nhị, cũng là con út, người kế thừa tương lai của tập đoàn ở Bắc Kinh, thân giới thượng triệu, cụ thể bao nhiêu triệu bản thân hắn cũng không biết, chỉ biết là hắn lão ba vì kêu gọi các khách hộ ngoại quốc theo để kiếm càng nhiều tiền từ trên người bọn họ, tại Bắc Kinh, Thượng Hải, Thẩm Quyến ba điểm một đường mỗi chỗ xây một khách sạn năm sao.

Chẳng qua Luru Tinh chính mình hiện tại cũng là bình thường viên chức trong một công ty bình thường, sống cuộc sống nhân viên văn phòng độc thân.

Vương ca nguyên danh Vương Chấn, ba là quan lớn trong chính phủ, mẹ là chủ tịch công ty lớn, có quyền có tiền, cùng biệt thự nhà Luru Tinh là hàng xóm, cùng Luru Nguyệt cũng xem như thanh mai trúc mã. Tạm thời là bạn trai của tỷ tỷ, đối với hai người đích quan hệ, song phương cha mẹ từ lúc nhỏ đã đồng ý.

Đến nhà, đây là nhà riêng Luru Tinh, hơn một trăm mét vuông, một người ở quả thật có chút lãng phí.

"Tiểu đệ, ba chỉ có em một đứa con trai, về nhà giúp ba đi!" Luru Nguyệt nhìn Luru Tinh về mặt bắt cần đòi Luru Tinh khuyên.

"Không về đâu!" Luru Tinh ngồi trên sofa nói rất rõ ràng, còn quay mặt sang một bên.

"Vì cái gì?" Luru Nguyệt khó hiểu hỏi.

"Không vì cái gì!" Luru Tinh trả lời, đồ ngốc cũng có thể thấy được, lúc này tâm tình của hắn hiển nhiên thật không tốt.

"Hay là vì chuyện bị mỹ nữ đá thời trung học? Không chịu được à?" Luru Nguyệt cười nhìn chính mình yêu thương đệ đệ nói.

"Thích, liền cô ả?" Luru Tinh chếp miệng, chẳng qua rốt cuộc là cô nào chính mình rất rõ ràng. Tiểu học, trung học, phổ thông, Luru Tinh chỉ dựa vào trong nhà có tiền cho nên hoành hành bá đạo, thầy cô cũng không dám quản, bên người chỉ có mấy tên hiểu được nịnh hót mà thôi.

Trừ khi dễ đồng học, trêu ghẹo mỹ nữ là Luru Tinh việc hắn thích nhất. Bởi vì có tiền, có thế, bởi vì ngoại hình cũng không tệ, cho nên khi Luru Tinh dấy dưng, rất nhiều nữ nhân đều lựa chọn chủ động tiếp tục dán vào hắn. Không thể phủ nhận, tư tưởng của nữ sinh bây giờ đã phi thường siêu tiền, các năng hoàn toàn biết như thế nào mới có thể lợi dụng tự thân điều kiện, làm cho cuộc sống chính mình tương lai biến chuyển tốt hơn.

Đương nhiên, cũng có mỹ nữ cao ngạo không theo mô típ này. Đây là một vị mỹ nữ học tỷ, mỹ nữ này thật khó được, mặc dù gia thế bình thường, mặt khác đều thuộc loại đứng đầu trình độ. Luận bộ dạng, cô ta là hoa hậu giảng đường, luận học tập, là trung học thời kì là top 3 học sinh toàn Bắc Kinh. Chẳng qua tựa hồ cũng không sợ hãi Luru Tinh. Khi Luru Tinh dùng tay đặt lên bả vai đối phương, lại bị đối phương hung hăng bỏ ra.

"Chỉ biết dựa thế người nhà, đừng đến phiền tôi!" Mỹ nữ học tỷ câu nói đầu tiên quá lạnh lùng đem Luru Tinh đẩy ra xa.

Luru Tinh đối với mấy lời này sớm thường như cơm bữa, phát huy tinh thần da mặt dày tiểu cường, mỗi ngày đều phải từ sớm đến tối đi tìm đối phương nhưng là mỗi lần đều bị đối phương xem thường.

Trong khi Luru Tinh trăm phương ngàn kế biết sinh nhật đối phương, muốn tại ngày đó tặng đối phương một viên kim cương cho bất ngờ, lại thấy cô ta cùng với một vị nam đồng học cùng khóa cùng nhau ăn cơm trưa.

Chuyện này chọc tức Luru Tinh, tên nam đồng học kia muốn bộ dạng không bộ dạng, muốn gia thế không gia thế, chỉ là học tập lại là hạng nhất toàn khóa, nếu không vào ngày thi đại học, cơ bản là thuộc loại được Bắc Đại tuyển vào.

Luru Tinh đứng trước hai người, đem kim cương đặt trên bàn, nhưng hai người liếc cũng không liếc một cái, tiếp tục ăn đĩa mì bốn đồng nguyên, đối với Luru Tinh mà nói đây là sự đã kích vô cùng lớn.

Sau khi biết được tin tức hai người đều thi đậu Bắc Đại, vừa mới vào cấp ba, hắn không để ý mọi người còn đang học, hung hăng một quyền đập bể cái

bàn sau đó quay lưng mà đi.

Từ đó về sau, Luru Tinh trầm mặc, tại trung học trong hàng ngũ sắc lang chuyên trêu chọc mỹ nữ đã không có thân ảnh của hắn. Hành động bất thường này cũng khiến cho người nhà chú ý, vào lúc thi xong đại học, người nhà muốn tiến hành câu thông cùng Luru Tinh, hắn hạ một cái quyết định, chuyển nhà tự mình sống. Có tiền có thể thế nào, chẳng phải vẫn bị người ta đá? Không bằng làm người bình thường, tìm một người thật tình, tình nguyện không cùng mỹ nữ nhân tùy thời có thể cùng mình lên giường ăn bữa tiệc lớn, cũng phải tìm bằng được cô gái giữ gìn trinh thảo đến đêm động phòng cùng mình ăn mì tôm.

Cha mẹ Luru Tinh biết tin tức này liền bỏ qua đàm phán hợp đồng bạc triệu trở về khuyên nhủ nhưng cũng chẳng ích lợi gì, cuối cùng chỉ có thể mặc hắn làm như vậy.

Lăng từ quay đầu lại?

Không phải vậy!

Trải qua như vậy đa năm cuộc sống ma luyện, Luru Tinh cũng suy nghĩ thoáng ra, cuộc đời bao lâu, nên biết vui vẻ! Chẳng qua đại học bốn năm bình phàm cuộc sống lại cũng làm hắn thu hoạch rất nhiều, ít nhất có rất nhiều tri tâm bằng hữu. Mỗi lần tết đến về nhà đoàn tụ, thấy mấy vị này đến bái phỏng cha mẹ, Luru Tinh luôn có cảm giác thân thiết. Còn không thì cùng đồng sự vào quán bar, nhà hàng ăn uống thống khoái.

Đây là chân thật ý tưởng của những thiếu gia có tiền.

Mẹ nó, cuộc sống dân chúng bình thường thật dễ chịu! Cho nên, kiên trì đến bây giờ, tình nguyện làm việc trong công ti nhỏ ổn định khoái hoạt làm công, cũng không nguyện ý về nhà làm quản lý trong công ty lớn nhưng tràn đầy tâm cơ.

Cha mẹ đối hắn yêu thương rất nhiều, nói không xong chửi không được, đành phải đem nhiệm vụ giao cho chị Luru Nguyệt. Luru Nguyệt một khi có thời gian liền cùng Luru Tinh tiến hành tư tưởng giáo dục. Trong một năm làm việc này, đã nghe vô số lần

"Được rồi Tiểu Nguyệt, theo anh tiểu đệ tâm ý đã quyết, một khi đã hắn không muốn trở về, chúng ta có khuyên thế nào cũng không hữu dụng." Vương Chấn đi đến trước mặt Luru Tinh nói.

"Vương ca, cũng là anh hiểu em!" Luru Tinh nhìn đối phương cười cười nói.

"Em..... em, em muốn chọc chị giận à!" Luru Nguyệt trong lòng quýnh lên liền nhéo lỗ tai Luru Tinh.

"Chị đừng nhéo tai em nữa, em là cao thủ thái cực quyền 365 đẳng, cẩn thận chị bị thương!" Luru Tinh oai đầu nói.

"Nếu hôm nay em không chịu về cùng chị, chị liền đem em bầm thành 365 đoạn!" Luru Nguyệt hung hăng nói.

"Vương ca, anh rể, bây giờ gọi anh là anh rể được chứ? Anh mau kéo chị em ra, em hết chịu nổi rồi. Một mỗi cả tuần, thật vất vả chuẩn bị chủ nhật nghỉ ngơi một chút, anh nhìn xem bây giờ thì." Luru Tinh cầm cánh tay của đại tỷ đang nhéo tai hắn hướng một bên Vương Chấn cầu cứu.

"Nói, có chịu về giúp ba điều hành công ty hay không?" Đại tỷ tiếp tục nhéo lỗ tai Luru Tinh hung hăng hỏi.

"Không đi!" Luru Tinh thập phần kiên quyết trả lời, hắn đã không chỉ một lần trả lời như vậy.

"Không về thì chết chắc!"

"Có chết em cũng không về."

"Tốt lắm tốt lắm, hai chị em đừng náo loạn." Vương Chấn tiến lên ngăn lại bà chị Luru Tinh, lời đối phương trở về trên sô pha, có lẽ vừa rồi Luru Tinh gọi một tiếng anh rể là duyên cớ làm hắn nghe xong thật cao hứng.

"Tiểu Nguyệt, một khi Luru Tinh không nghĩ trở về, em cũng đừng khó xử hắn. Cũng để hắn tự ra ngoài tự lực!" Vương Chấn lời kéo Luru Nguyệt khuyên nhủ.

"Sao anh còn giúp hắn nói chuyện? Em còn nhớ anh đã vỗ ngực cam đoan trước mặt ba mẹ em, cho dù là trời cũng phải đem tiểu đệ trời về mà!" Luru Nguyệt nhìn đối phương giận dữ nói.

"A a, lúc này lúc khác mà, chúng ta cũng không thể làm khó người khác không phải? Quả non hái không ngọt!"

"Anh..... Được, em chờ xem anh trở về làm sao ăn nói với ba mẹ!" Luru Nguyệt xoay đầu bất mãn nói, sau đó đẩy cửa đi ra ngoài.

"Khi nào thì dẫn em dâu ra mắt anh đây!" Vương Chấn cười nhìn Luru Tinh nói.

"Em dâu? Em dâu anh khắp trời, anh..... Sẽ không vẫn là xử nam chứ?" Luru Tinh hồ nghi nhìn đối phương hỏi.

"Bây giờ..... Bây giờ không phải thời điểm nói chuyện này.....!" Vừa nghe Luru Tinh, mặt Vương Chấn liền lập tức đỏ lên.

" Ờ, tốt lắm. Sau này đối xử với chị em trung tình một chút, không nên học em biết không? Chẳng qua lại nói tiếp, em đã có vài năm không nghĩ tới.....!" Lư Tinh oai đầu nhớ lại. Lần đầu tiên cho ai nhỉ? Mẹ nó, quên rồi!

Ai, trong cuộc đời thời điểm đẹp nhất rất hiếm, nhưng Lư Tinh lại đem hạnh phúc nhất, trân quý nhất tuổi thanh xuân hiến cho thời đại lạc phá không có tình yêu!

" Vậy tự chú sống cho tốt, chị chú còn đang chờ anh bên ngoài đây!" Vương Chấn đứng lên nhìn Lư Tinh nói, sau đó đi ra phía ngoài.

" Ai, từ từ, anh cũng biết ví tiền em đã mất, tiền và thẻ cũng không còn, trong nhà chỉ sợ ngay cả tiền mì tôm cũng không, trước tiên cho em mượn một ít, quá hai ngày trả anh!" Lư Tinh kéo tay đối phương nói.

" Bị hại à?" Vương Chấn nghe thấy Lư Tinh nói cười to, sau đó lấy ví tiền ra từ bên trong xuất ra cái thẻ vàng óng ánh, "Cho chú, mật mã là sinh nhật chị chú!"

" Cảm ơn, anh rồ!" Lư Tinh tiếp nhận thẻ tín dụng hưng hăng hôn một phát.

" Ha ha, anh thích cách xưng hô này. Anh đi trước~~!"

" Anh rồ tạm biệt~~!"

" Em vợ tạm biệt~~!"

Đóng cửa, dựa lưng vào cửa, hôn mạnh vào cái thẻ trên tay, đây là thẻ hội viên hoàng kim, thân giới trên triệu lại còn phải có thân phận mới có thể có được, nghe nói có thể thấu chi vô hạn, không biết có thể hay không rút một lần một vạn vạn triệu Mĩ kim.....! Có một ông anh rồ như vậy, quá sướng!

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Duyên Phận! Ta Còn Không Bằng Bánh Snack

Không cần phải hỏi, đêm Bắc Kinh là rất đẹp, mỗi khi ánh nắng nhạt ban chiều biến mất ở chân trời, cũng là Bắc Kinh lên đèn.

Trên đường Trường An đèn xe lập lòe xuyên lư không ngớt, quảng trường Thiên An Môn đèn nê ông tỏa sáng tuyệt vời, thành lâu in bóng lung linh trong hồ nước, trên lầu Nhân Dân đại hội ánh sáng cũng chiếu khắp đường, trên ngã tư đường Vương Phủ Tinh đèn ngũ quang thập sắc rực rỡ cao chiếu, lúc này cũng chỉ là bắt đầu của đêm Bắc Kinh.

Buổi tối lấy mấy ngàn khối, sáng khoái ăn một bữa, lại đi dạo trên đường Vương Phủ Tinh một vòng, mua một cái ví tiền mới, nhìn nó với một chút an ủi, bất tri bất giác cũng đã mười một giờ.

" Uống nhập hồng trần nhục hứa năm, vị mang một nữ đem về nhà.....!" Lư Tinh nhảm chán đi tới đi lui trên đường cái, miệng lầm bầm tiểu khúc, đa số bên đường là những nữ nhân nùng trạng điểm mặc, đứng đắn, ngoan đưa nhỏ sớm đã về nhà. Mấy nữ nhân này rõ ràng không thể khiến cho Lư Tinh hứng thú, ngay cả liếc mắt cũng không.

" Đại ca, đại ca~~!" Một cô mặc siêu ngắn váy, trên thân mặc áo 2 dây ngăn lại Lư Tinh, mặc dù khoảng cách đối phương không đến hai thước, nhưng trên mặt lớp phấn cực kỳ dày làm Lư Tinh không nhìn ra đối phương rốt cuộc là cái gì dạng!

" Đại thẩm, có cái gì sự sao chứ?" Lư Tinh nhìn đối phương hỏi.

" Anh gọi ai đại thẩm.....!"

" Đại thẩm, thẩm học kinh kịch sao chứ? Ra đường như thế nào còn mang mặt nạ?" Lư Tinh hưng hăng trừng mắt nhìn đối phương, có lẽ là bởi vì Lư Tinh buổi tối đối cái áo phông trước mặt có hình đầu lâu rất to rất dọa người, nữ nhân tại nhìn nhìn Lư Tinh cách ăn mặc, nhất thời mất hứng, mãnh liệt ly khai.

Bây giờ đi ra lẫn lộn, trên quần áo không in hình độc xà sư từ đầu lâu v.v..., thật đúng là không ra đường được. Đương nhiên, người nếu không sợ đau, xăm lên càng mang đến hiệu quả tốt hơn. Nhớ kỹ, ngàn vạn lần không nên dùng loại hình dán tự con nít hay chơi mà dán lên người, bây giờ là mùa hè, dễ ra mồ hôi!

‘ Đồ ngắn ngo, đây là áo phông hình hoạt họa hải tặc vương!’ Lư Tinh buồn cười nghĩ, sau đó tiếp tục đi dạo.

" Tiểu thư, bao nhiêu.....!"

"Tránh ra!"

"Này, chê ca ca không có tiền phải không?"

"Tránh ra, Tôi không phải người loại này ! Tôi hết bây giờ~~!"

"Đồ ngốc nữ, không bán hơn nửa đêm đi ra làm quỷ gì~~!" Nam nhân tránh ra.

Ân? Trông cảnh vừa rồi lập tức hấp dẫn Lưu Tinh chú ý lực, đương nam nhân kia đi rồi, nữ nhân ngồi trên ghế, hai chân gấp khúc, hai tay gắt gao ôm đầu gối.

Nữ nhân rất đẹp, đây là một cái nguyên nhân hấp dẫn Lưu Tinh chú ý lực, quan trọng hơn chính là, cô ta..... Đại tiểu thư? Không tệ, người Lưu Tinh gặp lại đúng là hôm nay tại nhà hàng đã gặp, con gái ông chủ tổng công ty Thượng Hải Hạ Tuyết!

Đây là làm gì? Thường thức cảnh đêm?

Lại nói tiếp nữ nhân bề ngoài xinh đẹp, khí chất tao nhã, nụ cười thân thiết, để lại ấn tượng cực kỳ sâu sắc trong Lưu Tinh.

‘ban ngày lúc về nhà còn muốn nằm mơ, buổi tối liền gặp, không nhân cơ hội tiếp cận không phải phong cách của ta. Nhìn nhiều năm, này nữ nhân cũng được, đã đến thời khắc nên ra tay!’ Lưu Tinh nhìn thấy Đại tiểu thư biểu tình thực u buồn, trong lòng nghĩ đến, lại là mặt khác một loại phong thú, Lưu Tinh không khỏi sờ sờ chính mình vành tai. Đây là động tác mang tính dấu hiệu của Lưu Tinh thời trung học, chỉ cần hấn ở trước mặt nữ nhân nào sờ vành tai, nữ nhân kia khẳng định chạy không thoát.

Lưu Tinh đi đến phía sau đối phương, hít một hơi thật sâu. Ân, mùi bách hợp, cũng được! Sau đó nhẹ nhàng lấy tay vỗ vỗ đối phương bả vai.

"Tôi đều nói, Tôi không phải..... Ủa? Là anh?"

"A a, chào cô!" Lưu Tinh cười nói.

"Thật tốt quá, thật tốt quá!" Hạ Tuyết đột nhiên từ trên ghế đứng dậy, giữ chặt tay Lưu Tinh cao hứng lớn tiếng nói, nhưng thật là làm Lưu Tinh hoảng sợ, ngẩn ra nhìn đối phương.

"Nga, thực ngượng ngùng, đã dọa anh! Tôi chính là..... Chính là cao hứng, a a, cao hứng!" Hạ Tuyết thấy Lưu Tinh ngẩn người, cũng ý thức được chính mình vừa rồi cả kinh đã có hành động nhiều lắm phản thường, buông tay Lưu Tinh ngượng ngùng nói.

"A a, không có gì, không có gì!" Lưu Tinh nhìn đối phương nói. Cảm giác đối phương gặp mình so với chính mình gặp hấn rất cao hứng. Chẳng lẽ hành động ban trưa đã đánh động đối phương? Cô ta đã bị phong thái trác tuyệt của mình chấn trụ? Không có khả năng nha, chính mình trên người cũng không có trong truyền thuyết cái kia cái gì vương bát khí nha!

"Anh..... Còn nhớ rõ tôi?" Nữ nhân nhìn Lưu Tinh hỏi.

"Đương nhiên, Hạ Tuyết. A a, Bắc Kinh lớn như vậy, ở trong này gặp, cũng là một loại duyên phận." Lưu Tinh nhìn đối phương cười nói, mặc kệ như vậy, trước tiên tiếp cận tính sau.

"Đúng vậy, đúng vậy, thực chính là duyên phận." Hạ Tuyết nghe xong lời Lưu Tinh gật đầu tỏ vẻ đồng ý.

"Cô một mình ở đây làm gì? Đã trễ thế này, tại loại này địa phương thực dễ làm cho người ta hiểu lầm!" Lưu Tinh lấy tay chỉ chỉ chung quanh các quán Karaoke, quán bar các loại.

"Tôi..... Tôi cũng không muốn, chính là..... Chính là hành lý của tôi khi ở khách sạn không cẩn thận bị người đánh cắp, trừ thân phận chứng, cái gì đều không có!" Hạ Tuyết cúi đầu ủ rũ nói.

"Bị trộm à? Vậy cô nhanh một chút gọi điện thoại về nhà đi!" Lưu Tinh nhìn đối phương nói, nữ nhân này nhìn kỹ cũng được lắm, sao lại không cẩn thận vậy chứ?

"Tôi..... Tôi là li gia xuất tẩu, nếu gọi điện về nhà, chẳng phải là tỏ vẻ thỏa hiệp?" Hạ Tuyết lại ngồi xuống ghế, vẻ mặt uest nói, tựa hồ liên tưởng chuyện thương tâm của nàng.

Nhìn bộ dạng đối phương, Lưu Tinh cũng ngồi bên cạnh nàng, đối với Hạ Tuyết vì chuyện gì đi đến Bắc Kinh, hoặc là nói cô ta vì cái gì thương tâm, Lưu Tinh cũng đoán ra vài phần, hơn phân nửa là bởi vì phụ thân cô ta chuẩn bị lấy một á hồ ly tinh 24 tuổi. Đại tiểu thư 25, ba nàng cưới bà vợ 24, đây là cái gì quan hệ?

"Không có thân thích gì ở Bắc Kinh sao chứ? Hoặc là..... tới công ti ờ!" Lưu Tinh nhìn đối phương đề nghị.

"Như vậy sẽ bị bọn họ tìm ra." Hạ Tuyết bĩu môi nói. Lưu Tinh cũng không có nghĩ đến Đại tiểu thư bề ngoài tao nhã cũng có lúc đáng yêu như vậy, chẳng qua tính cách có phải là có điểm quá quật cường? Lưu Tinh nghĩ nghĩ, hấn tựa hồ không có tư bản tại cái này sự tình thượng đàm luận người khác, bởi vì hấn cũng là li gia đan quá, cha mẹ tỷ tỷ cũng tìm hấn nói chuyện biết bao lần, nhưng thái độ của hấn rất kiên quyết, chính là không về nhà.

Ai, đều là người đồng đạo!

"Xe đến trước núi tất có lộ, thuyền đến đầu cầu tự nhiên thẳng! Không nên uể oải vậy, bằng không..... Tới nay cô trước hết đến chỗ của tôi ở một đêm? Đừng hiểu lầm, tôi không có ý gì khác, chính là xuất phát từ Trượng nghĩa, đúng là trượng nghĩa!" Luru Tinh nhìn đối phương nói, rất sợ đối phương hiểu lầm.

"Sẽ không phiền anh chứ? Còn người nhà anh.....!"

"Tôi hiện tại ở một mình!" Luru Tinh nhìn đối phương nói, nếu thực có thể ở lại cùng một chỗ..... Cho dù cách vách tường cũng không sai thôi.

"Được rồi, vậy phiền anh!" Ra ngoài dự liệu của Luru Tinh, khi đối phương nghe thấy Luru Tinh nói rõ ở một mình, đối phương đáp ứng một cách nhanh chóng. Nhìn xem nữ nhân đích biểu tình, thật cao hứng, rất thích ý đích hình dáng.

Oa! Cơ hội đến rồi!

"Không phiền, không phiền, vậy đi thôi!" Bên ngoài Luru Tinh biểu hiện rất bình tĩnh nhìn thấy đối phương nói, kỳ thật tâm lý đã nhạc khai hoa. Tao nhã, đáng yêu, xinh đẹp tập trung vào một thân cực phẩm mỹ nữ, hiện tại chính là không nhiều lắm gặp nha, hơn nữa da thịt còn đẹp như vậy! Xem đối phương hình dáng, nên rất thích hợp cư gia quá ngày. Luru Tinh đích trong đầu không khỏi hiện ra hình ảnh chính mình công tác cả ngày về nhà, đối phương làm đầy một bàn toàn mỹ vị giai hảo đợi chính mình.

"Ông xã, anh đã về~~!"

"Ông xã, mau đến ăn em đã chuẩn bị cho anh tình yêu bữa tối~~!"

"Ông xã, anh vất vả cả ngày, nước ấm tắm rửa em đã pha tốt lắm, chúng ta cùng nhau tắm nha. Nào, để em chà lưng cho anh~~!"

Có như vậy như vậy ôn nhu hiền huệ xinh đẹp có thể làm Đại tiểu thư, lại có thể lấy lão bà thân phận hầu hạ mình, thật sự là hạnh phúc lớn nhất trong đời nha!

Nghĩ vậy, Luru Tinh nhanh chóng đưa tay đón một chiếc taxi, ngồi lên xe lập tức về nhà, sợ đối phương đổi ý.

"Đến, tiến đến ba, có thể có chút loạn, không có biện pháp, độc thân!" Vào phòng mở đèn, Luru Tinh mời Hạ Tuyết đi vào, không biết Đại tiểu thư quen ở biệt thự có thể hay không chê bai căn phòng này, dù sao Luru Tinh chính mình sớm đã thói quen.

"Tốt lắm nha!" Hạ Tuyết đi vào nhìn nhìn phòng ở, so với trong tưởng tượng phải tốt hơn nhiều cũng lớn hơn nhiều," Đúng rồi, anh là làm việc gì? Phòng lớn như vậy, trang hoàng cũng không sai, chắc là tốn không ít tiền đây." Hạ Tuyết ngồi trên sofa nhìn Luru Tinh hỏi, trong mắt nàng, luôn xem Luru Tinh là một tên lưu manh có chính nghĩa!

"Tôi làm việc tại một công ty tiêu thụ, là nhân viên văn phòng đứng đắn!" Luru Tinh nhìn đối phương nói, không dám nói cho đối phương công ti của mình kỳ thật chính là chi nhánh của nhà cô ta tại Bắc Kinh. Làm đối phương nghĩ rằng mình là gián điệp, lúc đi làm sẽ cáo mật, sau đó cô ta sẽ lên bỏ đi, Luru Tinh sẽ liên mất nhiều hơn được.

"Àn?" Nghe thấy Luru Tinh lời, biểu tình Hạ Tuyết rõ ràng là rất kinh ngạc, cao thấp không ngừng đánh giá Luru Tinh. Cũng khó trách, ăn mặc theo kiểu dệp lệ quần bò, áo phông thì in đầu lâu, hơn nữa đặc ý giả bộ suy sút hình tượng hấp dẫn mỹ nữ, nói ra mình là dân văn phòng, thật đúng là không có chút nào là thuyết phục lực.

"A a, chủ nhật, ăn mặc tùy tiện một chút, cô ngàn vạn lần không nên hiểu lầm tôi là cái gì lưu manh!" Luru Tinh hươ tay nhìn đối phương nói.

"Tôi tin tưởng anh, bằng không tôi cũng sẽ không theo anh về đây. Đúng rồi, ở đây anh..... Có hay không có món gì ăn? Tôi đã một ngày không ăn gì!" Hạ Tuyết ngượng ngùng nói.

"Đồ ăn à? Chờ một chút~~!" Luru Tinh nghe đối phương nói xong, xoay người vào phòng bếp, cầm bánh mì và sữa trong tủ lạnh lấy ra đưa đối phương, sau đó từ một ngăn tủ lớn lấy ra năm sáu gói lớn bánh snack.

"Ngại quá, chỉ có mấy thứ này, tôi ở đây tới bây giờ không dùng bếp, cô ăn tạm đi vậy!" Luru Tinh gãi gãi đầu ngượng ngùng nói," Chẳng qua trong này có phòng bếp, về sau cô có thể tùy tiện dùng!"

Nói ra câu cuối cùng, Luru Tinh có hai mục đích. Thứ nhất, dùng hai chữ 'về sau' là nhắc nhở đối phương có thể trường kì ở nơi này, biểu mình chính mình sẽ không đi. Thứ hai, 'Chỗ tôi ở đây có phòng bếp' 'cô có thể tùy tiện dùng', cùng ở dưới một mái hiên, chẳng lẽ cô ta nấu cơm lại không cho người ăn? Nói như thế nào cũng là chính mình thu lưu' cô ấy, cho dù cô ta thân phận đặc thù, cũng phải hiểu được báo ân không phải?

"Àn~~!" Hạ Tuyết cầm lấy bánh mì liền ăn, nghe Luru Tinh nói xong gật gật đầu.

'Chà! Thật tốt quá, tối mai có khẩu phúc!' Trong lòng Luru Tinh thầm nhủ đắc ý, hân cao hứng vì thành công đánh thắng trận mà không khói lửa.

"Bên cạnh phòng ở là khách phòng, gối mềm đều là đồ mới, tối nay ở nơi đây là được rồi!" Luru Tinh nhìn đối phương nói, đồng thời chờ lời cảm kích ôn nhu của đối phương.

"Nga!" Hạ Tuyết gật gật đầu, mở một gói snack tiếp tục ăn, trả lời rất ngắn gọn, ngữ khí cũng rất bình thường, làm Luru Tinh cảm giác chính mình tựa hồ còn không hấp dẫn bằng bì snack kia. Cũng không thể trách cô ta, nói như thế nào đối phương cũng là Đại tiểu thư, một ngày không ăn gì, đương nhiên trước tiên phải no bụng cái đã.

"Đã khuya thế này, cũng không có tiết mục gì hay!" Luru Tinh tiếp tục nói, ý tứ là làm đối phương cùng mình nói vài lời, chẳng qua trả lời hần y nhiên là tiếng ăn bánh 'xột xột'

"Ngao~~! Một chết đi được. Tôi ngày mai còn phải đi làm, tôi ngủ trước đây!" Luru Tinh nhìn đối phương nói, xoay người làm bộ phải tiến phòng ngủ, hy vọng đối phương có thể giữ lại.

"Ân, cảm ơn!" Đại tiểu thư tiếp tục gặm bánh Snack của nàng.

Luru Tinh cuối đầu đi vào phòng ngủ sau đó đóng cửa, quăng mình lên giường.

A~~! Ta ghét nhất là bánh Snack!

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Dê Già Và Bà Tám Trong Xe Buýt

Thứ hai, lại đã đi làm thời gian. Tận dụng thời gian để có thể nằm trên giường ngủ nướng trong chốc lát, chẳng sợ là không ăn bữa sáng.....! Đây là bạch linh cuộc sống chân thật tả chiếu!

Đang nằm trên giường, Luru Tinh đột nhiên nhớ tới cách vách còn một nữ nhân, vội vàng từ trên giường ngồi dậy, nhẹ nhàng gõ cửa, không có thanh âm. Luru Tinh nhẹ nhàng đẩy cửa liền mở, có lẽ là bởi vì mùa hè có chút nóng, cái mền mỏng được đối phương đắp trên người, chỉ thấy Đại tiểu thư chỉ mặc một bộ nội y thuần màu trắng nằm trên giường ngủ rất say, đáng người lỗi lờm rõ ràng hiển lộ không thể nghi ngờ, Luru Tinh buổi sáng liền được no nhãn phúc. Vụn bánh trên khoe miệng không có ảnh hưởng đối phương nửa điểm xinh đẹp, ngược lại còn gia tăng vài phần đáng yêu. Nguyên lai bánh snack cũng có thể tạo ra tác dụng trang sức.

Không xong! Luru Tinh chỉ lo hân thưởng mỹ nữ trên giường, lại quên thời gian. Đóng cửa cẩn thận vội vàng rửa mặt mặc quần áo, đặt tờ 100 đồng trên bàn, sau đó đóng cửa rời đi.

Chín giờ đi làm, tiểu khu Luru Tinh ở cách công ti trên dưới hai mươi phút ngồi xe, 8h30 từ nhà xuất phát, cửa chính là trạm xe buýt, mỗi ngày chen chân trên xe buýt.

Mặc dù nhà có thượng triệu, nhưng từ khi lên đại học Luru Tinh liền không xin nhà một đồng nào, tự lực cánh sinh! Luru Tinh rất cảm thấy kiêu ngạo vì điểm này, sự thật trong thẻ tín dụng của hần, trong nhà mỗi tháng đều tự động cho hần tới cả vạn nguyên tiền lẻ, chính là sợ hần bên ngoài ăn không ngon ngủ không yên. Đáng thương thiên hạ cha mẹ tâm!

Một thân đồng phục tiêu chuẩn của dân văn phòng, dù là ai cũng không dám tin ngày hôm qua tên luru mạnh trẻ tuổi chính là hần.

Mùa hè, là mùa mà thịt ăn thịt hiện của nữ hài tử, nhưng Luru Tinh lại không tâm trí thường thức.

"Bác tài, từ từ!" Luru Tinh lớn tiếng gọi, dùng tốc độ 100m/h chạy tới hướng xe buýt sau đó đi lên.

Bây giờ đúng là giờ cao điểm lúc đi làm, chỗ ngồi khẳng định là không có, chẳng qua chỉ có vài người đang đứng, ở Bắc Kinh không lẫn nhau là nên đốt nén hương! Khi chen lấn, thực hận cha mẹ sao sinh ra không nhiều thêm cái chân.

"Bác tài, từ từ!" Lúc cửa xe muốn đóng cửa, lại một cái thanh âm truyền tới, quả thực chính là đạo văn lời vừa rồi của Luru Tinh.

Đi? Một thân ảnh tịnh lệ xuất hiện tại cửa xe, áo liền quần màu trắng giản khiết phụ trợ khí chất thuần túy, bên hông lúc lắc ví nhỏ, lông mi tinh tế, lông mi cong dài, mắt to ướt át, khuôn mặt rất dễ thương nha.

Mỹ nữ! 90 điểm!

Luru Tinh rất nhanh phán đoán, hơn nữa nữ nhân này ăn mặc thời thượng, hiển nhiên không phải là người trong giới ***.

Khi mỹ nữ trả tiền xong lên xe, Luru Tinh mới nhìn rõ ràng, được lắm cô bé, cô này rất cao!

Nên vượt qua 1m77, trừ đi giày cao gót, bảo thủ phòng chừng cũng có 1m7, lại bởi vì đối phương đáng người mỏng manh, trong xe buýt liền như hạc giữa bầy gà.

‘ cũng được, cũng được, nếu làm bạn gái liền tốt lắm. Không đúng không đúng, ta suy nghĩ cái gì? Chính mình không phải đã có Đại tiểu thư sao chứ?’ Luru Tinh ánh mắt chăm chú nhìn đối phương nghĩ, kỳ thật không riêng gì hắn, người trên xe ánh mắt đều tập trung trên người nữ nhân này.

‘Chà~~!’ Luru Tinh trong lòng không khỏi hét lớn một tiếng, nội tâm hưng phấn cực điểm. Vì sao? Bởi vì mỹ nữ chạy tới bên cạnh hắn, hơn nữa đứng luôn ở đây.

Hô! Luru Tinh về mặt hoan hỉ nhẹ nhàng hít một hơi, từ trên người nữ nhân truyền đến một cỗ mùi thơm ngát, hoa hồng? Nữ nhân này thực không đơn giản nha!

Luru Tinh đứng thẳng eo, xem như so với mỹ nữ hơi cao hơn một ít, mặc dù mặt hướng ngoài cửa sổ, nhưng ánh mắt cũng không ngừng hướng trên người mỹ nữ mà quét.

Này cũng là một trong những nguyên nhân vì sao Luru Tinh đi xe buýt, hỗn tạp !

Nhức răng, củ chính một chút! Luru Tinh dùng ánh mắt giống như hồng ngoại tuyến quét trên người nữ nhân một lần mới cho ra kết luận.

‘ trên xe nhiều người như vậy, vì sao lại chỉ đứng bên cạnh ta nhỉ? Hay là dây tơ hồng của ta lại xác lập lần nữa?’ thứ mùi cực phẩm trên người nữ nhân kích thích Luru Tinh đại não té bèo, trong đầu bắt đầu không ngừng suy nghĩ miên man, này nữ nhân cùng Đại tiểu thư mỗi người có đặc điểm riêng, một người xem ra tao nhã hào phóng, một người lãnh diễm cao quý, xem như ngang tay.

" Két~~!" Xe đã tới trạm, lại từ cửa trước leo lên một đám người, tâm tình Luru Tinh càng thêm kích động. Thượng đế ơi, ta yêu ngài!

Mỹ nữ như Luru Tinh sở liệu, bị đám người lấn đẩy tới bên cạnh hắn, thân thể lần lượt dán chặt vào thân thể hắn, theo thể xe không ngừng chồm tới, tay hai người cũng không ngừng va chạm.

Nữ nhân xoay người khẽ nhú nhú mày, băng thủy ánh mắt liếc qua Luru Tinh, phát hiện đối phương tựa hồ cũng không là cố ý, mày lại giãn ra.

Trên xe người càng lên nhiều, Luru Tinh cùng mỹ nữ bị đẩy cùng nhau càng gần, cho dù mỹ nữ nhấn mày lại, nhưng lại không thể nê hà.

Mặc dù chỉ là ngẫu nhiên nhìn qua một hai lần, sau đó Luru Tinh vẫn có thể rõ ràng cảm giác được đầy đặn của bộ ngực đối phương. Hơn nữa loại này cơ hội, vì trong xe mặc kệ số người già tăng nên cũng già tăng theo.

A! Hết chịu nổi rồi! Đã nhiều năm không nghĩ đến gái, hai ngày liền gặp 2 mỹ nữ.

Căn cứ kinh nghiệm Luru Tinh nhiều năm qua đi xe buýt, mỹ nữ như vậy xuất hiện trên xe buýt thật có thể nói là khả ngộ nhi bất khả cầu.

Cơ hội khó được à nha!

Có thể chứ? Thực sự có thể chứ?, như vậy liền đến làm sự tình thanh niên trong thời kỳ mới lớn nên làm đi thôi.

" Két~~!"

" A~~!" Khi Luru Tinh chuẩn bị có hành động, không biết là xảy ra chuyện gì, lái xe thẳng gấp một cái, vì quán tính, hơn nữa Luru Tinh tâm lý quá mức hưng phấn, thân mình liền ngã hướng phía trước xe, tiếp theo liền truyền đến tiếng thét lên, rất gần rất gần!

‘ Ủa? Cái gì vậy, mềm mềm?’ phản xạ có điều kiện lè lưỡi xuống.

Đột nhiên cảm giác không đúng, vội vàng đứng thẳng thân mình, chỉ thấy mỹ nữ đang đỏ mặt, bộ dạng kinh hoàng nhìn Luru Tinh, một tay ôm ngực.

" Bốp~~!"

" Anh..... Anh lưu manh!" Nữ nhân không hề dấu hiệu tát Luru Tinh một cái, rất kêu rất kêu!

" Ai lưu manh, là cô chủ động đến bên cạnh tôi đứng!" Luru Tinh đứng thẳng lưng lớn tiếng nói, không thể oan uổng người tốt nha, mặc dù tâm lý có ý tưởng này, nhưng là còn không có thực hiện bằng hành động, thể này mà xem như lưu manh sao chứ? Không thể được! Pháp luật không có quy định không cho phép dâm trong đầu.

Khoảnh khắc tiếng thét của cô ả khiến cho mọi người có mặt chú ý, đám nam nhân hung hăng trừng mắt Luru Tinh, có lẽ là hãm mộ Luru Tinh, đám nữ lựa chọn cách xa Luru Tinh. Đám các ông bà lão hướng về phía Luru Tinh hít một hơi, lắc lắc đầu, giống như là Luru Tinh đã trở thành cặn bã xã hội.

Hô! Còn một trạm nữa, nhin! Luru Tinh cúi đầu trầm nghĩ, không có nghĩ mỹ nữ là bà tám đến vậy. Mẹ nó, cái tát khi nãy vẫn còn đau! Chẳng qua Luru Tinh bây giờ là tiêu điểm của mọi người trên xe, muốn lần đi cũng không có cơ hội.

" Luru manh!" Thanh âm không lớn, nhưng vẫn truyền đến lỗ tai Luru Tinh.

..... Lại nhin!

" Sắc lang~~!"

..... Tiếp tục nhin!

" Bại hoại!"

" Ai bảo cô đứng bên cạnh tôi, xứng đáng!" Luru Tinh không thể nhin được nữa, hướng về phía nữ nhân lớn tiếng la lên.

" Rẹt~~!" Cửa xe mở ra, Luru Tinh vừa lúc đến trạm, xuống xe!

Nữ nhân bị Luru Tinh đột nhiên vừa hét dọa cho ngẩn ra, còn có loại luru mạnh như vậy? Cũng có chút đúng lý hợp tình ?

" Ai, bác tài, phiền toái ông, tôi cũng xuống ở trạm này !" Nữ nhân cuống quýt hướng về phía lái xe hò, hôm nay là cô nàng đi báo danh, không thể đến trễ được.

Mẹ nó, coi như là nhìn lầm! Nhìn sơ thấy cũng được nhưng lại là một bà tám.

Ân? Đã xuống xe, Luru Tinh đột nhiên cảm thấy phía sau có một ánh mắt khinh bỉ bắn về phía mình, chậm rãi quay đầu lại.....!

" Cô còn muốn làm gì?" Luru Tinh nhìn đối phương lớn tiếng hét, nữ nhân này chính là mỹ nữ mới vừa rồi bị Luru Tinh trong lúc vô ý tập hung.

" Chưa từng thấy tên háo sắc nào đúng lý hợp tình như anh!" Nữ nhân khinh thường liếc xéo Luru Tinh nói.

" Cô vẫn còn không để yên? Còn muốn gây sự phải không ? Nói, bao nhiêu tiền!" Luru Tinh hướng về phía đối phương lớn tiếng nói.

Nghe xong Luru Tinh nói, mỹ nữ híp mắt nhìn đối phương, mày liễu khẽ cau!

" Là cô không cần !" Luru Tinh nói, sau đó nhìn nhìn đồng hồ, mẹ nó, sắp trễ rồi! Xoay người vội vàng hướng công ti đi đến.

" Sắc lang, anh đứng lại cho tôi, hôm nay anh phải nói rõ ràng với tôi!" Phía sau truyền đến tiếng giày cao gót gõ nền ‘ cạch cạch’.

Luru Tinh đột nhiên dừng lại cước bộ, thân thể run rẩy hai đầm nắm chặt. Hiện tại không phải luru mạnh hay không luru mạnh sự tình, hơn nữa đã thăng lên vũ nhục nhân cách phi băng danh vấn đề.

" Cô gọi ai sắc lang?" Luru Tinh xoay người nhìn đối phương lớn tiếng nói, tức chết ta cũng.....!

" Gọi anh đó, làm sao vậy? Sắc lang sắc lang sắc lang~~!" Nữ nhân thấy bộ dáng tức giận của Luru Tinh đắc ý la, tựa hồ đã quên vừa rồi bị tập hung.

" Đừng nghĩ chính mình giống trụ chống trời liền nghĩ có thể cứu thế giới, vô dụng." Luru Tinh hung hăng nhìn đối phương công kích lại, Luru Tinh cũng không phải là người dễ chọc!

" Anh nói ai là trụ chống trời? Tôi đây là đáng người cao ráo.....!"

" Theo tôi là phong thái phóng đảng !" Luru Tinh chép miệng tiếp lời, ánh mắt cao thấp đánh giá đối phương.

" Anh..... Anh như thế nào có thể nói chuyện như vậy với mỹ nữ? Nga, tôi biết rồi! Anh nhất định là thấy tôi xinh đẹp, động sắc tâm, nhưng lại tự ti, biết không thể làm tôi chú ý, cảm giác phurong thức bình thường đối tôi không hiệu quả, cho nên liền cố ý làm như vậy, đúng hay không? Nam nhân như vậy tôi thấy nhiều, các người nam nhân đều cùng một đức hạnh!" Nữ nhân lông mi giương lên, đắc ý nhìn Luru Tinh nói.

Yêu liền giống như không khí, nhưng là Luru Tinh lại phát hiện không khí ô nhiễm mau làm hần khó thở.....! Đây nữ nhân cũng rất tự ta cảm giác tốt bụng ? Bề ngoài lãnh diễm, sự thật nhiều chuyện!

" Người đầu óc có vấn đề ba? Cô lại không phải nhân dân tệ, nghĩ đến người nào đó thích cô? Đừng tại nơi đây tự tác đa tình." Luru Tinh nhìn nhìn bốn phía, người qua đường nhìn chăm chú chỗ này. Luru Tinh không tâm tình, không để ý tới nữ nhân còn đang tự ta say mê, xoay người bước đi.

"Anh đứng lại~~!" Nữ nhân thấy Luru Tinh bỏ đi liền hét to, câu này hấp dẫn càng nhiều người.

Luru Tinh ngừng lại, xoay người nhìn thấy bà tám đối diện. Phỏng chừng hôm nay không mạnh tay một chút, đối phương không từ bỏ ý đồ. Nhìn thấy chung quanh nhiều người không ngừng tụ tập chuẩn bị xem trọng diễn, Luru Tinh trong đầu linh quang chợt lóe, tạo ra bộ dạng bất đắc dĩ nhìn đối phương nói:

" Có chuyện nói thẳng, em thích anh cái gì? Anh sữa còn không được sao chứ?"

" Nga~~!" Nghe thấy lời Luru Tinh, sự chú ý quần chúng chung quanh nhanh chóng từ chỗ Luru Tinh liền chuyển qua nữ nhân, Luru Tinh cũng thừa dịp cơ hội này thoát đi hiện trường.

" Không..... Không phải như mọi người tưởng tượng đâu.....!" Nữ nhân nghe Luru Tinh nói lập tức giải thích.

‘ Uh, chúng tôi đều hiểu~~!’ ánh mắt quần chúng là rõ ràng.

Mới sáng sớm gặp phải bà tám, không hay ho, uống cho một bộ da mặt tốt! Luru Tinh chuyển hướng tưởng tượng, vừa rồi là vô tình, chính mình bây giờ còn có thể đúng lý hợp tình. Nếu vừa rồi mình động thủ thực, vậy sẽ thế nào nhỉ?

Không biết nguyên nhân gì, dù sao khi Luru Tinh đến trước cửa công ti, rốt cục đã cắt đuôi nữ nhân kia!

Hô~~! Luru Tinh nhẹ nhàng tổng một hơi, sau đó giống bình thường, mang theo chức nghiệp nụ cười đi hướng văn phòng.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Lấy Một Bình Nước Suối Năm 82

" Luru Tinh, con mèo nhà anh sinh sáu mèo con, anh nuôi không nổi, chú cần không?" Nam nhân ngồi bàn đối diện Luru Tinh đứng lên nhìn Luru Tinh hỏi. Người này tên là Hác Sướng, là đồng sự Luru Tinh, so với Luru Tinh đến sớm một năm, nhân duyên cũng được, đã kết hôn!

" Bản thân em tự chiều cổ còn chẳng xong, còn nuôi mèo? Tinh đi!" Luru Tinh nhìn đối phương nói, tiếp tục việc trong tay.

" Đình Đình, em cần sao chứ?" Hác Sướng lấy bút trong tay gõ bàn bên trái Luru Tinh hỏi, đây là một mỹ nữ ăn mặc thời thượng.

Quan Đình Đình, là bạn học Luru Tinh thời đại học. Nghe đồn không phải phú ông triệu vạn không lấy chồng, kỳ thật nhân hay là cũng được, đặc biệt là cùng Luru Tinh.

Hơn nữa cô ta mặt mũi cũng không tệ, có thể chính là bởi vì quan hệ rất được, Luru Tinh đối xử với nữ nhân này không giống đối nữ nhân khác. Nói thỏa đáng một chút, giống như là bạn thân.

" Là con mèo kia nhà anh? Chẳng lẽ anh không biết em là không phải mèo Ba Tư không nuôi sao ?" Quan Đình Đình vừa tu bổ móng tay vừa đáp lại.

" Không phải mèo Ba Tư không nuôi? Nguyên lai thu dưỡng sùng vật cũng có kỳ thị loại tộc a!" Luru Tinh vừa nghe cười nói.

"Lo việc của anh đi. Luru Tinh, cẩn thận tôi đem chuyện anh thi tiếng Anh bốn cấp tìm trợ thủ đăng báo công bố thiên hạ!" Quan Đình Đình thân mình ngã về phía sau nhìn Luru Tinh nói.

" Cô đã lấy việc này uy hiếp tôi hai năm, tôi lúc ấy không phải tìm việc làm sao chứ? Làm sao có thời giờ đi thi? Nói sau, chỉ cần trình độ này của tôi, chuyên nghiệp tám cấp cũng không thành vấn đề. Chỉ là không muốn thi mà thôi, bình thường cũng không nguyện ý nói, yêu nước biết không?" Luru Tinh liếc đối phương nói.

" Yêu nước? Chẳng lẽ tôi nói anh không bạn gái, anh là không phải liền nói vì kế hoạch sinh sản làm công hiến?" Quan Đình Đình đem ghế chuyển qua bên cạnh Luru Tinh, vỗ vỗ đối phương bả vai chăm chọc nói.

" Bây giờ đúng là lúc sự nghiệp tôi đang phát triển, biết không?" Luru Tinh dùng sức đẩy, đem ghế đẩy về," Còn nữa, nghiệp vụ ở khu thương mại cô tự mình làm đi, tôi không đi!"

" Luru Tinh, Luru Tinh thân ái, đừng như vậy, giúp em đi mà, nữ lão tổng kia em thật sự nói không xong, quả thực là nữ cường nhân tân thế kỷ, hợp đồng đó tính toán so với thống kê cục còn chuẩn hơn. Nếu là nam em còn có thể!" Quan Đình Đình lại bên cạnh Luru Tinh bên người cầu xin.

" Vậy còn thù lao.....?" Luru Tinh nhìn đối phương cười gian nói.

" Luru Tinh, đây là anh sai, bằng quan hệ hai ta, nói chuyện thù lao có phải là rất ảnh hưởng cảm tình?" Quan Đình Đình nghiêm trang nói.

" Tôi còn có việc, không đi!" Luru Tinh xoay người còn thật sự công tác.

" Được, một bữa cơm!"

" Thành giao!" Luru Tinh cười nói, sau đó đứng lên, đối mấy người trong phòng lớn tiếng nói," Hôm nay buổi tối Đình Đình tiểu thư mời mọi người ăn cơm, mọi người nhớ kỹ giữa trưa cũng đừng ăn, buổi tối ăn nhiều một chút!"

" Được~~!" Mọi người đều cười phụ họa.

"Luru Tinh, anh giỏi lắm!" Quan Đình Đình hưng hăng từng Luru Tinh, sau đó ngồi xuống, nghĩ nghĩ, chính mình cũng cười.

Trong lúc công tác buồn tẻ có thể có này một chút khoái hoạt thể này, cũng là một loại hạnh phúc!

"Đội tương lai Trung Quốc có tiền, để cho người nước ngoài thi tiếng Trung bốn cấp, dùng bút lông viết, khó thêm chút mỗi người phát cho con dao khắc giáp cốt văn, luận văn tên là luận tam đại biểu, thi nghe thi cho nghe ca khúc chu đồng, thi nói liền kiểm tra hát kinh kịch, nhất định phải trả con tức này!"

Càng nghĩ càng giận, Luru Tinh hưng hăng lên tiếng.

"Ý kiến hay, hay lắm!" Văn phòng lại là một trận tiếng cười.

"Ta một đường đi tới, toàn công ti liền chỉ có phòng các người có tiếng cười, hơn nữa thanh âm còn lớn như vậy!" Khi đó, cửa văn phòng mở, một cái trung niên nhân đi đến, hần là lão tổng Hàn Bằng ở chi nhánh Bắc Kinh. Là người tốt, bình thường cũng rất ý tứ, xin nghỉ phép hay cái gì cũng rất nhanh, cùng với viên công nhóm cũng rất thân cận, chỉ là khi phát tiền lương có chút chậm chạp, lão là muốn trễ nải như vậy vài ngày, chẳng qua so với không phát tốt hơn.

"Hàn tổng, vậy ông cũng phải thừa nhận, toàn công ti liền chúng ta phòng số 6 nghiệp tích tốt nhất." Gần sát cửa Ngô Mộng nói, Ngô Mộng là phòng số 6 lão Đại tỷ, làm ở công ti thời gian dài nhất, nhân duyên cũng tốt nhất.

Toàn diện giới thiệu một chút, chỗ làm Luru Tinh là phòng số 6 công ti tiêu thụ, tổng cộng sáu người, trừ lúc trước nói đến đích Luru Tinh, Hác Sướng, Quan Đình Đình, Ngô Mộng ở ngoài, còn có hai người, một người là Quách Tinh, một người khác là Luru Tinh Tinh, đáng tiếc hai người bọn họ hiện không có ở nhà, đi ra ngoài chạy nghiệp vụ. Văn phòng nghiêm trọng bị âm thịnh dương suy, bởi vì chỉ có Luru Tinh cùng Hác Sướng hai người là nam nhân.

"Nói cũng có lý, bằng không ta cũng không thể phóng túng các người như vậy, người xem xem này trên tường bị các người dán kia, vừa là mèo vừa là chó! Các người đi.....!"

"Trên tường các phòng khác chính là có bức bưu thiếp ông đều đã phạt khoản đúng không?" Quan Đình Đình chuyển ghế qua nói." Hàn tổng, ông đều nói hơn tám trăm lần rồi, hơn nữa tôi cũng đã đi trình sát, căn bản không có chuyện này!"

"A a, bị các người đoán ra!" Hàn tổng cười nói, nhìn nhìn văn phòng." Đúng rồi, Quách Tinh và Luru Tinh Tinh đâu?"

"Đã vì tư bản gia ông chạy nghiệp vụ!" Luru Tinh nói.

"Hàn tổng, tôi nghiêm trọng kháng nghị, vì sao phòng chúng tôi luôn nhiều nghiệp vụ vậy? Có thể hay không giảm một chút? Hoặc là tuyển thêm vài người?" Hác Sướng vừa nói.

"Ha ha, ta đây không phải đến tìm hiểu các người sao chứ?" Hàn tổng cười nói, sau đó mở cửa," Cho phòng các người tuyển thêm người mới, tên gọi Hạ Vũ, mọi người vỗ tay hoan nghênh nào!"

"Thật là có người mới đến à!" Ngô Mộng đứng lên hướng ngoài cửa nhìn lại.

"Hy vọng là nam, cân bằng một chút!" Hác Sướng nói.

‘hy vọng là mỹ nữ, đại mỹ nữ!’ đây là ý tưởng trong lòng Luru Tinh, chẳng qua chưa nói ra.

Đầu tiên từ cửa xuất hiện chính là một cặp đùi thon dài.

‘ân~~! Là chân của mỹ nữ nên có!’ Luru Tinh chăm chú nhìn nghĩ đến.

Tiếp theo là bộ ngực đầy đặn, cuối cùng toàn thân đi vào.

"Chào mọi người, tôi là Hạ Vũ, hy vọng mọi người có thể nhiều hơn quan chiếu!" Nữ nhân đi đến mang nụ cười sáng lạng nói.

"Là cô!"

"Là anh!"

Hạ Vũ không thể tin lấy tay chỉ vào Luru Tinh, Luru Tinh đồng dạng không thể tin lấy tay chỉ vào đối phương. Nguyên lai nữ nhân này không ai khác, đúng là mỹ nữ mà Luru Tinh vô tình tập hưng trên xe buýt!

"A a, Luru Tinh, nguyên lai hai người nhận thức à, vậy thật tốt quá. Tiểu Hạ, về sau cô cứ ngồi bên cạnh Tiểu Luru, trước tiên theo hần học hỏi, có cái gì không hiểu cứ việc hỏi, hần ngoại hiệu bách sự thông." Hàn tổng cười nói," Tốt lắm, các người bộ tự mình tán gẫu, ta đi trước!"

"Luru Tinh, các người nhận thức?" Luru Tinh cùng Hạ Vũ đang ‘phóng điện’ lẫn nhau, bị Hác Sướng đứng không một bên quấy rầy.

" Thật sự là oan gia ngõ hẹp!" Lư Tinh cắn răng nói.

" Đứng vậy, lư mạnh còn thêm sắc lang!" Hạ Vũ không lùi bước cùng Lư Tinh đối thị!

" Lư mạnh thêm sắc lang?" Một người khác trong văn phòng nhìn nhìn lẫn nhau, cuối cùng ‘hi hi ha ha’ đều bật cười.

" Còn tưởng rằng anh là lư mạnh trộm vật, nguyên lai đi làm ở đây!" Hạ Vũ đi đến trước mặt Lư Tinh đánh giá đối phương từ trên xuống dưới nói.

" Còn tưởng rằng cô là nhân viên lễ tân, nguyên lai chuẩn bị ở trong này đi làm!" Lư Tinh ngồi xuống nhìn đối phương khinh thường nói.

" Anh..... Về sau xin anh nhiều hơn quan chiếu!" Hạ Vũ hung hăng nhìn đối phương nói, dù sao cô ta là lính mới, không thể quá tự nhiên. Tuy nhiên này công ti.....!

" Cô lại không phải nhân dân tệ! Chẳng qua không có việc gì, làm việc cho tốt, đầu óc không cần khẩn trương, mấu chốt là đừng để vào nước!" Lư Tinh chép miệng nói.

Trong không khí khắp nơi tràn ngập mùi hỏa dược, vốn là nhiệt liệt hoan nghênh, lúc này giống như biến thành chiến trường.

Quan Đình Đình từ trên ghế đứng dậy, ánh mắt dừng trên lính mới.

Quần áo hiệu Louis Vuitton, giày hiệu Dior, mỗi loại giá tiền ít nhất cỡ mấy ngàn nguyên trở lên, càng đáng giận chính là cái túi xách hiệu Channel, là kiểu mới nhất năm nay, cũng là Quan Đình Đình mơ tưởng đi cầu.

‘ Vì sao? Vì sao lại xuất hiện một vị nữ nhân so với chính mình còn thời thượng?’ chuyện này đối với Quan Đình Đình, người luôn luôn tự cảm giác tốt bụng, mà nói là một sự khiêu chiến thật lớn.

Quan Đình Đình nhẹ nhàng bước đến trước Hạ Vũ, khiêu khích nhìn nhìn đối phương.

" Chào cô, tôi là Hạ Vũ!" Hạ Vũ đưa tay cười nói, đừng nhìn cô ta bề ngoài có chút lạnh lùng, kỳ thật con người cũng rất hòa đồng, chính là đối Lư Tinh có chút thành kiến.

Quan Đình Đình không có cùng đối phương bắt tay, mà là vòng quanh đối phương đi hai vòng cao thấp dò xét. Đã đem đối phương trở thành đối thủ cạnh tranh cường ngạnh, cô nàng không thể dung nhẫn một nữ nhân so với ả còn muốn tốt hơn cả ngày xuất hiện trước mặt ả.

Hạ Vũ khó hiểu nhìn đối phương, không biết đối phương ý tứ.

" Bao nhiêu tuổi?" Quan Đình Đình đứng trước mặt đối phương hai tay chống hông nói.

" Hai mươi bốn tuổi!" Hạ Vũ cười trả lời.

‘ ần! So với mình nhỏ hơn một tuổi.’ Quan Đình Đình nghe thấy cân nhắc," Cao bao nhiêu?"

" 1m73!" Hạ Vũ tiếp tục trả lời.

‘ Há? So với mình cao hơn một tấc!’ Quan Đình Đình tâm lý nghĩ hỏi," Vậy còn ba vòng thì sao?"

".....!" Hạ Vũ nghe xong không biết nói cái gì mới được.

" Đình Đình, đừng hỏi nhiều như vậy, điều tra hộ khẩu cũng không có em như vậy rõ ràng!" Ngô Mộng đã đi tới cười vì Hạ Vũ giải vây," Chào em, chị là Ngô Mộng, em gọi chị là Mễ tỷ liền tốt lắm."

" Chào Ngô tỷ !" Hạ Vũ ngọt ngào đích kêu lên.

" Chào em, anh là Hác Sướng!"

" Chào anh!"

" Ngô tỷ, phòng chúng ta chỉ có mấy người như vậy sao chứ?" Hạ Vũ hỏi.

" À, còn có hai người, đi ra ngoài chạy nghiệp vụ, buổi chiều sẽ trở lại. Bàn làm việc bên phải Tiểu Lư chính là của em, tư liệu đợi lát nữa chị đi lấy cho!"

Ngô Mộng nói, dù sao cô ta cũng là đại tỷ là ở đây.

" Cảm ơn Ngô tỷ!" Hạ Vũ cười ngọt ngào nói. Nụ cười như vậy lại có thể xuất hiện trên mặt mỹ nữ băng sơn khí chất, kỳ quái!

Cũng không biết có phải là đặc ý, Hạ Vũ luôn đến đứng ở bên phải Lư Tinh dọn dẹp đồ, làm Lư Tinh cảm thấy rất khó chịu.

Quay đầu sang trái, vừa lúc đón nhận ánh mắt Quan Đình Đình.

‘ Anh quen nữ nhân này?’ Quan Đình Đình dùng ánh mắt hỏi

‘ Oan gia ngõ hẹp, nói ra dài dòng!’ Luru Tinh dùng ánh mắt đem tin tức truyền lại.

‘ Nữ nhân này không đơn giản!’ Quan Đình Đình khẽ híp mắt.

‘ Làm sao nhìn ra?’ Luru Tinh dùng ánh mắt hỏi.

‘ Chỉ bằng ánh mắt của tôi!’ Quan Đình Đình biểu tình tin tưởng mười phần.

‘ Làm sao bây giờ?’ Luru Tinh dùng ánh mắt hỏi ý kiến đối phương.

‘ Hàn tổng không phải bảo anh dẫn dắt cô ấy sao chứ? Anh thử cô ấy, khó xử cô ấy một chút, sau đó tính xem kì biến, nhìn xem cô ta có phản ứng gì!’

‘Ok! Việc này, tôi là chuyên gia!’

Thông qua một hệ liệt trao đổi ánh mắt phức tạp, Luru Tinh cùng Quan Đình Đình rốt cục hoàn thành ‘thông thoại’!

" Ân~~!" Luru Tinh đằng hắng thông giọng, xoay người nhìn Hạ Vũ còn đứng bên phải hần nói:" Tiểu Hạ à, vừa rồi lời Hàn tổng cô đều nghe thấy được sao chứ? Về sau đi theo tôi học, biết không?"

" Dạ!" Mặc dù có chút khó xử, nhưng Hạ Vũ vẫn là gật gật đầu.

Cô ta có thân thể tốt lắm, vốn có một gia đình hạnh phúc, mặc dù cho đến giờ đều là sống độc thân, nhưng phụ thân rất yêu cô ta, cùng tỷ tỷ cả ngày đầu khẩu cũng khiến cuộc sống nàng nhiều màu nhiều sắc hơn.

Chính là không biết đột nhiên từ đâu xuất hiện một ả hồ ly tinh, thế nhưng mê hoặc lão ba đến thần hồn điên đảo, từ nhỏ đến lớn cô ta luôn luôn xem tỷ tỷ là đối thủ lần đầu tiên cùng tỷ tỷ có chung ý tưởng, dùng hành động kháng nghị, kết quả song song li gia xuất tẩu! Hạ Vũ đến trước một bước lựa chọn đi Bắc Kinh.

Phòng thi dễ thuê, công việc lại khó tìm, cuối cùng không thể làm gì khác chỉ có dùng chính mình thân phận tìm quản lý của công ti con, đồng thời yêu cầu đối phương giúp nàng giấu diếm. Cả công ti chỉ có phòng số 6 là tốt nhất, mà trong phòng tiêu thụ số sáu Luru Tinh lại là vương bài. Trên đường đi đến còn tưởng tượng Luru Tinh này là người như thế nào, không nghĩ đến chính là tên sắc lang gặp buổi sáng.

" Người ta thường nói, phàm là muốn có công tác tốt liền phải làm tốt việc nhỏ trước, cho nên sau này chuyện bưng trà rót nước trong phòng hoặc việc đại loại như vậy liền giao cho cô. Nghe thấy sao chứ?" Luru Tinh nghiêm trang nhìn đối phương nói.

" Dạ~~!" Hạ Vũ nghe xong cắn chặt răng đáp ứng, đồng thời ánh mắt hung hăng trừng hướng Luru Tinh.

Luru Tinh hướng về phía một bên Quan Đình Đình trừng mắt nhìn, mà Quan Đình Đình cũng bí mật giơ lên ngón cái.

Biết Luru Tinh cùng Quan Đình Đình vừa muốn làm cái gì âm mưu, Ngô Mộng cười cười, không nói gì, cô ta cũng muốn nhìn xem tên lính mới này rốt cuộc là người như thế nào.

" Nói không không được, phải có hành động thực tế một chút!" Luru Tinh đặc ý nhìn đối phương nói," Tất cả mọi người làm việc tới trưa, cô đi rót mỗi người một ly nước đi !"

Hạ Vũ không nói gì, hung hăng trừng mắt nhìn Luru Tinh, sau đó đi đến máy lọc nước bắt đầu hứng nước.

Quan Đình Đình cùng Luru Tinh đối thị cười cười, đợi cho Hạ Vũ lấy xong nước, hai người lại giả dạng nghiêm trang.

" Ngô tỷ, của chị!" Hạ Vũ ngọt ngào nói.

" Đình Đình tỷ, đây là của chị!"

" Hác đại ca, của anh!"

" Đây!" Ly Cuối cùng này là để Luru Tinh, hơn nữa thái độ cực kỳ không tốt.

Luru Tinh khinh thường liếc đối phương, ‘ trẻ con, còn chưa xong đâu!’ Luru Tinh cảm ly uống một ngụm, nhưng lại phun ra.

" Đây là nước gì vậy ?"

" Nước trong máy lọc!" Hạ Vũ kỳ quái nói, không biết đối phương chính là đang diễn xuất!

" Tôi không uống thứ nước trong bình này, lấy cho tôi chai nước suối năm 82 nào.....!"

" Phốc~~!" Quan Đình Đình cùng Hác Sướng đang uống nước đều phun hết nước trong miệng ra, văng lên đầy bàn.

"Được rồi, tiểu Lư, đừng giận nữa, về sau tất cả mọi người là đồng sự, được ưu đãi!" Ngô tỷ cười đối Lư Tinh nói, đồng thời may mắn ‘ may mắn vừa rồi không uống, bằng không cũng sẽ phun ra hết.....!’

" Tuân mệnh Ngô tỷ!" Lư Tinh nhận mệnh cười nói.

" Lư Tinh, anh phục chú!" Hác Sướng nhìn Lư Tinh sùng bái nói.

" Anh thật đúng là sinh bảo của phòng chúng ta, bằng không phòng chúng ta chắc phải buồn muốn chết!" Quan Đình Đình cười nói, cùng học đại học bốn năm, lại làm việc cùng một công ti, quan hệ giữa hai người thực sự rất tốt.

" Hừ!" Hạ Vũ hung hăng liếc Lư Tinh, sau đó ngồi xuống, cô ta liền thấy buồn cười, người như vậy có thể làm vương bài trong công ti? Phải giám thị một chút.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Xuất Huyết

Buổi chiều, giờ đi làm.

Quan Đình Đình đi vào văn phòng, thấy Lư Tinh còn ngồi chễm chệ ở đây, nóng vội!

" Lư Tinh, Tinh nhi ca, thân yêu Tinh nhi ca, sao anh còn chưa đi, nghiệp vụ ở khu cảng trung tâm anh không chịu đi à? Buổi sáng đều nói hay lắm, anh không thể đổi ý nha!" Quan Đình Đình đi ra phía sau Lư Tinh hai tay đẩy đối phương cầu xin.

"Đừng đẩy nữa, giữa trưa tôi đã cùng lão tổng kia thông qua, buổi chiều 3h, bây giờ còn hơn một tiếng mà!" Lư Tinh không tức giận nói, sau đó đem tay đối phương hất ra.

" Phải không? Vậy thật tốt quá, em biết anh đối em tốt nhất, hi hi!" Quan Đình Đình nghe thấy Lư Tinh nói xong cười đáp, vốn là đẩy đối phương liền biến thành đám lưng, bộ dạng lầy lợm.

"Đừng có như vậy, buổi tối tôi cũng không thể ăn không của cô, đúng không?" Lư Tinh nhìn đối phương nói, " Bên trái, mạnh thêm một chút!"

" Anh thật đúng là biết hưởng thụ!" Quan Đình Đình thấy bộ dạng hưởng thụ của Lư Tinh, ở sau lưng hung hăng đẩy một cái, sau đó về tới chính mình vị trí.

"Đình Đình tỷ, nếu Lư ca giúp em chạy nghiệp vụ, em nguyện ý mỗi ngày đám lưng cho hắn!" Buổi sáng không có, Lư Tinh Tinh buổi chiều vừa mới trở về nhìn Quan Đình Đình cười nói.

"Đừng vậy, Đình Đình tỷ, sáng nay em và Tinh Tinh nói đến nỗi mỗi cũng bị mông đi!" Quách Tinh một bên cũng cười phụ họa.

"Ha ha, ai bảo hai ta quan hệ thân thiết?" Quan Đình Đình cười nói, cùng Lư Tinh đi vào một cái công ti thật không sai, thời đại học Lư Tinh cho dù rất bẽ bộn, nhưng năng lực cũng rất xuất chúng, hàng năm lấy học bổng, đối bằng hữu cũng rất ý tứ. Hai người đi vào một cái công ti, đối phương đối chính mình chiếu cố không ít, nếu không có hắn, Quan Đình Đình có thể còn lẩn lộn trong ngành bình thường, chỉ là không có tiền, bằng không tìm ông xã như vậy cũng không sai. Quan Đình Đình còn không biết gia thế Lư Tinh, cho nên cho là như vậy.

"Quách Tinh, Tinh Tinh, tại em cũng thật không lương tâm, nghiệp vụ lần trước là anh giúp các em hoàn thành, lúc này mới qua vài ngày đã quên?" Không nói còn tốt, vừa nói Lư Tinh thật đúng là nhớ tới, nhìn hai cô gái so với chính mình nhỏ một tuổi nói.

"Hi hi, sao có thể quên, đại ân đại đức Lư ca chúng ta vĩnh thế không thể quên!" Quách Tinh hi cười nói.

"Theo anh và Ngô tỷ làm chung ngành các em là chiếm đại tiện nghi. Công tác là chúng ta làm, nghiệp tích là các em hưởng, tiền thưởng lãnh không ít, các em vui mừng đi. Có phải không, Ngô tỷ?" Lư Tinh trở lại đối một bên đích Ngô Mộng nói. Ngô Mộng ba mươi tuổi, vẫn còn độc thân, tại công ti làm thời gian dài, nhận thức nhiều người, nghiệp vụ cũng tốt. Khi mấy người này còn là tân thủ, có khi đụng tới nghiệp vụ khó làm, Ngô tỷ giúp không ít lần, cho nên tất cả mọi người rất tôn kính chị ta.

"Nói cũng đúng, về sau các em phải tự mình cố gắng, chị cùng tiểu Lư bàn xong rồi, sau này không giúp các em nữa!" Ngô tỷ vuốt vuốt tóc cười nói.

"Ngô tỷ, Ngô tỷ tỷ, em biết chị đối xử chúng em tốt nhất, về sau có cái gì khó khăn còn phải giúp em nha!" Quách Tinh đi tới bên cạnh Ngô Mộng làm

nữ nói, Quách Tĩnh 24, chẳng qua trông mặt còn trẻ, giống mấy em 18-19 tuổi, con mắt to tròn, da thịt cũng thủy linh, dáng người kiều tiểu, làm nữ thì thập phần đích đáng yêu.

"Được rồi, được rồi, nhanh đi gọi tư liệu đi!" Ngô Mộng 'hung hăng' vỗ lên mặt Quách Tĩnh cười nói, Quách Tĩnh nghe thấy cười cười, sau đó cầm tư liệu trong tay hướng ra phía ngoài mà đi.

Cả phòng tán gẫu vui vẻ, chỉ có Hạ Vũ một mình cô đơn ngồi đây không nói lời nào.

"Đứng rồi, tiểu Hạ, em trước kia làm việc gì?" Vẫn là Ngô tử cẩn thận, nhìn thấy Hạ Vũ trầm mặc hỏi.

"Em..... em mới tốt nghiệp!" Hạ Vũ vốn một người cúi đầu tại nơi đây buồn bực, các đồng sự nói chuyện đều tập trung vào tên sắc lang, cô ta có muốn chọt vào cũng chẳng có gì để nói, chỉ có tại nơi đây ngồi yên lặng đọc tư liệu. Lúc này nghe có người cùng cô ta nói, cao hứng quay đầu thập phần nhiệt tình trả lời. Trên sự thật cô ta đã tốt nghiệp một năm, trong một năm này hoặc là ở nhà đợi hoặc là giúp việc cho cha.

"Yên tâm đi, Hàn tổng không phải bảo tiểu Lưu hướng dẫn em sao chứ? Hẳn chính là người có nghiệp tích tốt nhất toàn công ti, đi theo hẳn, không hiểu liền hỏi. Tiểu Lưu cũng sẽ nói cho em, phải không tiểu Lưu?" Ngô tử cười nói, chỉ ta đã nhìn ra Lưu Tinh cùng Hạ Vũ quan hệ không tốt lắm, nhưng mọi người về sau đều phải làm việc cùng văn phòng, cúi đầu không thấy ngẩng đầu gặp, cho nên chỉ ta nói chuyện điều tiết quan hệ hai người.

"Ngô tử, đừng nói em lợi hại vậy, bản thân tài sơ học thiển, chỉ là so với Chư Cát Lượng tiên sinh đọc bộ 'Tam quốc diễn nghĩa' hơi nhiều mà thôi!" Lưu Tinh liếc Hạ Vũ âm dương quái khí nói, "Bản thân tôi dễ ở chung, nếu xử lý không được, cô tự mình tìm nguyên nhân!"

Hạ Vũ hung hăng trừng mắt Lưu Tinh, này không phải nói rõ là cô ta không dễ ở chung sao chứ?

"A a, ta còn so với Lâm Đại Ngọc nhìn nhiều hơn Hồng Lâu Mộng nè !" Quan Đình Đình cười nói.

"Đừng nói phét, như cô vậy mà xem Hồng Lâu Mộng? Lừa ai đó!" Biết rõ Quan Đình Đình, Lưu Tinh liền không khách khí lật tẩy đối phương.

"Em vốn đã xem qua, chỉ là anh không biết mà thôi!" Quan Đình Đình hung hăng trừng mắt nhìn Lưu Tinh trả lời.

"Vậy cô nói Kim Lăng mười hai chính sách đều có ai?" Lưu Tinh hỏi.

"Có.....! Dù sao là mười hai người!" Quan Đình Đình ngửa đầu tự hỏi nửa ngày cũng không biết là ai!

"Đứng rồi, anh còn nhớ trong sách thời trung học có một đoạn Hồng Lâu Mộng, đúng không?" Hắc Sướng đột nhiên nói.

"Đứng, đứng! Là có một đoạn, là đoạn nói Lâm muội muội vào đại quan viên, em nói em xem qua thôi, anh còn không tin, thế nào Lưu Tinh?" Quan Đình Đình đặc ý nhìn Lưu Tinh.

"Nói thật Lưu ca, thường nghe 12 sai 12 sai, rốt cuộc đều có ai?" Lưu Tinh Tinh tò mò hỏi.

"Quan Đình Đình đồng học, cô xem xem người ta, không biết chính là không biết, cô nhìn lại mình xem. Cùng tồn tại trong một văn phòng công tác, chênh lệch như thế nào liền lớn như vậy~~~ nha!" Lưu Tinh học ngữ điệu thầy Phạm lớn tiếng nói, đối Quan Đình Đình tung "đòn nặng"!

"Kim Lăng mười hai chính sách: Nguyên Xuân, Nghênh Xuân, Tham Xuân, Tích Xuân, Lâm Đại Ngọc, Tiết Bảo Sai, Sứ Trương Vân, Lí Hoàn, Vương Hi Phượng, Diệu Ngọc, Xảo Nhân, Tần Khả Khanh!" Lưu Tinh lớn tiếng nói.

"Cái gì là chính sách? Không phải là mười hai sai sao chứ?" Hạ Vũ một bên cũng cảm thấy tò mò, quên chuyện buổi sáng mới cùng Lưu Tinh cãi nhau.

"Nói như thế nào nhỉ? Đơn giản chính là nhân vật cấp bậc, có chính, phó, lại phó, chính sách là diễn viên. Hiện tại người nghiên cứu Hồng học nhiều lắm, phải biết cũng đa, đối mấy cái này lý giải cũng liền đa, tôi phỏng chừng Tào Tuyết Cần hẳn lão nhân gia lúc viết truyện không nghĩ nhiều vậy!" Lưu Tinh nói.

"Tinh nhi ca, đừng ở đây bàn Hồng Lâu, đã hơn 2h, chuyển ở khu cảng"? Quan Đình Đình một bộ ai cầu đích hình dáng đi vào Lưu Tinh trước người, đáng thương ba ba đích hình dáng.

"Phải không? Thời gian qua mau quá!" Lưu Tinh nhìn nhìn đồng hồ, quả nhiên đã quá 2h, đứng lên thu thập tư liệu trên bàn, sau đó bỏ vào cặp xách, "Tôi đây đi trước, mọi người đừng đi, chờ tôi trở lại rồi đi ăn!"

"Biết rồi, anh mau đi đi!" Quan Đình Đình vội vàng đứng lên phụ giúp, Lưu Tinh hướng ra phía ngoài diện đi đến.

"Lưu ca có ý gì?" Lưu Tinh Tinh buổi sáng không có mặt hỏi.

"Nga, Đình Đình lẩm miệng, hổ một bữa, tối nay được mời cơm!" Ngô tử cười nói.

"Phải không? Hi hi, em đây phải gọi điện về nhà!" Lưu Tinh Tinh cười nói.

"Đứng rồi, tiểu Hạ, em đi cùng tiểu Lưu đi, vừa lúc theo học tập một chút!" Ngô tử nhìn Hạ Vũ ngồi nguyên vị trí nói.

"Sẽ không chậm trễ hần chứ?" Hạ Vũ hỏi.

"Em cứ coi như là trợ lý của hần là đến nơi! Mau đi đi!" Ngô tỷ cười nói, chị ta thực cũng được.

"Tốt lắm, Ngô tỷ, em đi!" Hạ Vũ cười cười, sau đó hướng ngoài cửa chạy tới, sự thật cô ta vừa rồi cũng suy nghĩ rất cuộc nên không nên đi theo Luru Tinh, đây chính là cơ hội học tập khó được.

Ra khỏi cửa công ti, Luru Tinh chuẩn bị ngồi xe taxi, nơi đó khó tìm, việc tìm đường hay là giao cho tài xế vậy!

Luru Tinh ngồi ở phía sau, vừa định đóng cửa, lại bị người từ bên ngoài giữ chặt. Vừa ngẩng đầu, nguyên lai là Hạ Vũ.

"Làm gì? Xe này là tôi đón trước, tôi chính là có việc gấp!" Luru Tinh nhìn đối phương không tức giận nói.

"Đại sắc lang có chuyện gì gấp? Sao anh không đi xe buýt?" Hạ Vũ nhìn Luru Tinh nói.

"Sáng nay, tôi bị chó cắn một phát, nhưng mà tôi sẽ không đi cắn lại chó." Luru Tinh nhàn nhạt nói, sau đó hướng về bác tài phía trước nói: "Bác tài, lái xe!"

"Anh từ từ, anh nói ai là chó đó? Ui cha~~!" Nghe xong lời Luru Tinh liền mở ra cửa xe, đẩy Luru Tinh vào bên trong, người cũng lấn vào, không may chính là đầu vừa lúc đụng phải trần xe phía trên, đau đến ôm đầu ngồi luôn trong xe!

"Ha ha ha ha~~!" Luru Tinh dùng giọng cười giống Chu Tinh Tinh cười ha hả, "Báo ứng kia, đây là báo ứng vì oan uổng người tốt!"

"Hai vị, nam nữ bằng hữu cãi nhau là chuyện thường tình, chẳng qua đừng đùa với chén cơm của tôi, anh này đã chậm trễ một hồi lâu!"

"Ông nói ai là nam nữ bằng hữu?" Luru Tinh cùng Hạ Vũ không hẹn mà cùng trừng mắt bác tài nói.

".....?" Thấy bộ dạng Luru Tinh và Hạ Vũ, biểu tình giống nhau như đúc, bác tài cao thấp đánh giá hai người, như là đang nói 'như vậy ăn ý, còn nói không phải?'

"Càng trung tâm!" Luru Tinh mặc kệ Hạ Vũ bên cạnh, trực tiếp báo xuất

"Tiểu thư, cô đi đâu?" Bác tài hướng về Hạ Vũ đang ôm đầu ngồi một bên hỏi.

"Nghe hần đi!" Quá sau nửa ngày, Hạ Vũ mới ói ra ba chữ.

"Tiểu thư, vậy là đúng rồi, là tình nhân không có cái gì không giải quyết được, biết sai chịu sửa là tốt rồi. Không nói, đi thôi~~!" Lái xe cười nói.

"Đã nói không phải tình nhân!" Hai người hai miệng đồng thanh, nghe thấy đối phương cùng chính mình nói giống nhau, song phương lẫn nhau nhìn thoáng qua, Hạ Vũ hơi giận dựa người về phía sau.

"Hắc hắc, tôi biết, tôi biết!" Lái xe cười hi hi nói, phỏng chừng lại là hiểu lầm.

Nghe thấy lái xe nói, Luru Tinh cùng Hạ Vũ ở phía sau hung hăng trừng mắt nhìn lái xe, sau đó thấp phần ăn ý nhìn lẫn nhau.

'Bác tài này thật vô nghĩa!' Luru Tinh dùng ánh mắt biểu đạt ý tứ.

'Tán thành!' ý Hạ Vũ từ ánh mắt.

Đột nhiên phát giác không khí không đúng, hai người chính là địch nhân, song phương lại hung hăng đích trừng mắt nhìn đối phương, lại ăn ý đem đầu nghiêng hướng một bên.

"Chảy... Chảy máu rồi!" Chỉ chớp lát, Hạ Vũ rút tay đang ôm đầu xuống, đáng thương ba ba đưa ra trước mặt Luru Tinh.

Nghe thấy lời cô ta, Luru Tinh quay đầu, chỉ thấy bàn tay trắng nõn mặt trên dính đầy vết máu. Thấy đối phương bộ dáng đáng thương nước mắt tràn đầy, Luru Tinh trong lòng mềm nhũn, từ trong cặp rút khăn giấy đưa cho đối phương.

"Dây phân xạ của cô chắc bị cắt ngắn à? Lâu như vậy mới biết bị chảy máu?" Luru Tinh không giận nói.

"Em..... em cũng không biết, mới đầu rất đau, sau lại không đau, em nghĩ chắc không có việc gì, lấy tay xuống mới thấy máu!" Hạ Vũ lúc này đã không còn ngao khí như lúc mới đầu, ngược lại giống con cừu con biết nghe lời.

"Nhìn tôi làm gì? Mau mà cầm máu đi!" Luru Tinh nhìn đối phương nói.

"Em đâu thấy miệng vết thương.....!" Hạ Vũ ủy khuất nhìn Luru Tinh, cái mũi cứ nắc nắc, thanh âm biến nghẹn ngào.

Nếu không thấy đối phương sáng nay cùng chính mình đi xe buýt, Luru Tinh thực sẽ hoài nghi cô ta là Đại tiểu thư nhà nào rồi, sao lại cái gì cũng không biết?

"Đề tôi! Cúi đầu thấp một chút!" Luru Tinh không có biện pháp, đành phải lấy khăn giấy.

"Dạ!" Hạ Vũ nghe lời cúi đầu. Từ nhỏ chưa từng bị người đánh, chưa từng bị người mắng, lớn như vậy còn chưa bị muỗi cắn qua, hôm nay lại lập tức chảy nhiều máu như vậy, chuyện này đau so với miệng vết thương mang đến thống khổ càng đau! Nước mắt lũ lượt mà ra, sống động như một người vợ trẻ bị la mắng.

Cảm giác được đối phương ôn nhu lau miệng vết thương, Hạ Vũ trong lòng không lý do cảm thấy ngọt ngào.

‘kỳ thật người ta cũng không tệ lắm thôi! Không được, ta không thể như vậy khuất phục!’

Nhẹ nhàng lấy tay hất mớ tóc ra, thấy một chỗ máu tươi, nhẹ nhàng dùng khăn tay xoa xoa, thấy miệng vết thương, còn rất to, bởi vì ở miệng vết thương có tóc, Luru Tinh lại không phải bác sĩ chuyên nghiệp, cho nên cũng không dám làm loạn, chỉ là nhẹ nhàng xoa xoa.

"Thế nào?" Hạ Vũ nhìn đau hỏi.

"Trên miệng vết thương có tóc, tôi không phải bác sỹ thú y, không dám làm loạn!" Luru Tinh nghiêm trang nói.

"Anh nói cái gì đó? Anh..... Vậy làm sao bây giờ?" Hạ Vũ vừa định phát hỏa, lại nghĩ đến hiện tại là phi thường thời khắc, cầu trợ nhìn đối phương.

"Đi bệnh viện thôi, để bác sỹ xử lý miệng vết thương cho cô, thoa chút thuốc, tiêu tiêu độc độc cái gì đại loại" Luru Tinh đề nghị.

"Có như vậy nghiêm trọng sao chứ? Còn phải đi bệnh viện?" Hạ Vũ nhẹ giọng hỏi.

"Nếu cô muốn trên đầu lưu cái sẹo hoặc là ít đi vài lọn tóc, vậy không cần đi!" Luru Tinh nói.

"Em đi!" Hạ Vũ vội vàng nói, tính yêu đẹp ai đều có, mỹ nữ lại càng nhiều.

"Tốt lắm, ngẩng lên đi!" Luru Tinh cầm khăn giấy đầy máu nhét vào một cái thùng rác nhỏ bên trong, sau đó nhìn bác tài phía trước, "Bác tài, đi bệnh viện gần đây!"

"Được!" Lái xe cười nói, sau đó hướng về phía kính chiếu hậu nói, "Hai vị lại tốt lắm?"

"Tôi đã nói, chúng tôi quan hệ gì đều không có!" Hai người đẩy thanh bảo hộ trong xe hướng về phía lái xe lớn tiếng hô.

Lại không hẹn mà hai miệng đồng thanh!

Luru Tinh quay đầu ra cửa, nhìn phong cảnh ngoài cửa kính.

"Ha ha, tôi biết, tôi biết!" Lái xe lại cười cười.

Đến bệnh viện, Luru Tinh và Hạ Vũ xuống xe.

"Bác tài ông đừng đi, tôi đưa cô ta vào sẽ trở lại!" Luru Tinh nói, này lái xe sư phó tựa hồ cũng được, cười gật gật đầu.

Tìm được bác sỹ, Luru Tinh cũng yên tâm, nhìn thời gian, đã 2h50, không được, còn khách hàng nữa!

"Đã đến giờ tôi hẹn với khách hàng, tôi phải đi nhanh, cô trước tiên ở trong này đợi nha!" Luru Tinh hướng về phía đối phương nói.

"Đừng quên tới đón em!" Hạ Vũ nói.

Luru Tinh không nói gì, đã lớn như vậy còn muốn có người đón.

"Vậy anh mau đi đi!" Hạ Vũ nhìn đồng hồ treo trên tường, quả nhiên thời gian gấp gáp.

Luru Tinh không nói chuyện nhiều, trực tiếp chạy ra ngoài bệnh viện, xe taxi vẫn còn, lên xe chạy thẳng đến cảng trung tâm!

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Đừng Có Ngang Với Ta

" Phào~~!" Luru Tinh đứng trước công ty cao hơn hai mươi tầng thờ một hơi nhẹ nhõm, nữ cường nhân nổi tiếng nghiệp giới này rốt cục thu phục, nhìn thời gian đã nhanh đến năm giờ, trở về vừa lúc tan ca, cũng tốt.

Ngồi trên xe, gọi điện cho Quan Đình Đình ở công ti.

" Alo, tôi là Luru Tinh!"

" Em biết là anh, nói mau, làm thế nào rồi?" Đầu kia điện thoại truyền đến thanh âm vội vàng của Quan Đình Đình.

" Chà~~!"

" Làm sao vậy? Không đàm phán xong?"

" Ai! Trong mấy năm đại học, tôi luôn cho rằng mình là một nhân tài, nhưng mà tôi sai lầm rồi, tôi không phải! Tôi phải là thiên tài! Cô đồng ý không?" Luru Tinh rề rà nói.

" Em đồng ý, Luru Tinh anh chính là thiên tài, nói như vậy.....?"

" Ha ha, đã xong, yên tâm đi, tôi bây giờ đang ngồi xe taxi, lập tức đến!"

" Giỏi quá! Anh vừa rồi hù chết em, đúng rồi Ngô tỷ bảo anh cũng dẫn Hạ Vũ theo, hôm nay coi như chúc mừng cô ấy gia nhập!" Quan Đình Đình tại điện thoại một bên cười nói, thu phục này nghiệp vụ, tiền thưởng năm nay chắc lại đại bùng nổ, hắc hắc!

" Tiêu rồi, cô không nói tôi chắc quên luôn việc này!" Nghe thấy đối phương, Luru Tinh lúc này mới nhớ tới Hạ Vũ ở bệnh viện, " Được rồi, chờ tôi một chút là về!" Nói xong liền cúp điện thoại.

Vội vàng nói cho tài xế đổi hướng, nếu vừa rồi Quan Đình Đình không nhắc, Luru Tinh chắc chắn quên mất Hạ Vũ.

Xuống xe, vội vàng chạy vào bệnh viện, vào phòng lúc trước, may mắn Hạ Vũ vẫn còn.

" Anh sao giờ mới đến? Bệnh viện cũng sắp nghỉ rồi! Không có thành tâm phải không?" Hạ Vũ nhìn Luru Tinh thờ hờn hờn, đứng lên không tức giận nói.

Luru Tinh thật sâu hít một hơi, bình chỉnh một chút hô hấp, " Nói thật, vừa rồi thật đúng là thiếu chút nữa đã quên cô, tôi còn tưởng lâu như vậy cô đi rồi chứ!"

" Anh tưởng tôi không muốn đi sao, hôm nay lúc chạy theo anh vội vàng, quên mang ví, trên người tôi lại không có túi.....!"

" Cô nói mấy cái này có phải là vì cô muốn nói ‘trên người tôi không mang tiền’ làm bia đỡ?" Luru Tinh nhìn đối phương nói.

" Ừ!" Hạ Vũ đỏ mặt cúi đầu.

" Không mang tiền cô còn ngang như vậy với tôi? Tôi thực bội phục cô chết mất, hiện tại xã hội này cô trên người không mang tiền còn dám chạy loạn? Làm trò đùa à!" Luru Tinh không tức giận nói, bộ dạng chịu thua cho cô ta, sau đó đến trước mặt bác sĩ, nói: " Bác sĩ, vết thương trên đầu cô ấy không có việc gì chứ?"

" Ừa?" Nghe thấy đối phương quan tâm hỏi bác sĩ về thương thế chính mình, vốn Hạ Vũ đang giận, biểu tình ngẩn ra, lại nghĩ tới tình cảnh lúc trên xe taxi đối phương giúp mình cầm máu vết thương, trong lòng nín cười ngọt ngào.

‘ Xem ra người ta cũng được! Ai cha, mình lại suy nghĩ cái gì vậy, không thể khuất phục, quên mất sự sỉ nhục trên xe buýt hẳn đã mang cho chính mình? Quên tại văn phòng thì hẳn làm chính mình khó xử?’ Hạ Vũ lắc lắc đầu, làm tư tưởng đầu tranh.

" Không có việc gì!" Bác sĩ cười nói.

" Vậy bác sĩ ông nói, có thể hay không có nội thương, làm đầu óc cô ta có vấn đề?" Luru Tinh lại dò hỏi.

" Đầu óc anh mới có vấn đề đó!" Hạ Vũ vừa nghe Luru Tinh nói, vốn tâm tình đang tốt lại biến thành xấu, nắm cổ áo đối phương liền hướng ra phía ngoài lối ra, " Đi mau, đi trả y dược phí!"

" Cô đừng kéo cổ áo nữa, ai biết cô có hay không ‘lở mồm long móng’ !" Luru Tinh vội vàng thoát khỏi đối phương lôi kéo.

" Anh mới bị ‘lở mồm long móng’!" Hạ Vũ giả bộ ghê tởm rút tay về, lại còn quẹt quẹt trên áo sơ mi Luru Tinh.

" Người nào nói ‘lở mồm long móng’ thông thường đều bị ‘lở mồm long móng’ !" Luru Tinh không tức giận nói.

" Anh nói em trước chứ bộ?"

" Tôi nói trước không tính, ai bảo cô bắt chước tôi?" Luru Tinh nhìn đối phương nói, sau đó từ trong túi lấy ra tờ 100 nguyên tiền mặt quơ quơ trước mắt Hạ Vũ, thị uy liếc mắt, sau đó thanh toán toàn bộ chi phí ở quầy tính tiền.

"Trở về em trả cho anh gấp 2 lần!" Hạ Vũ liếc đối phương nói. Thật si nhục~~!

"Không cần, coi như quyền hiến cho hy vọng công trình!" Lưu Tinh khinh thường liếc đối phương, cất tiền còn thừa vào cặp.

Mới ra bệnh viện cửa, Hạ Vũ đưa tay ra trước mặt Lưu Tinh, "Cho em mượn 10 đồng, em về công ti lấy đồ!" Bởi vì sớm đã qua thời gian tan ca, Hạ Vũ không biết chuyện được mời khách, còn tưởng đối phương sẽ trực tiếp về nhà.

"Đã nói cô, đừng có ngang bướng nữa, còn có, tôi cũng về!" Lưu Tinh nói, sau đó đón một chiếc taxi, lúc lên xe còn nhìn Hạ Vũ, nói: "Bây giờ cẩn thận một chút, đừng đem đầm đầu chảy máu nữa!"

"Không cần anh quản!" Hạ Vũ hung hăng trừng mắt nhìn đối phương, sau đó nhìn nhìn trần xe, cúi người cẩn thận ngồi vào trong xe. Trong lòng cô ta là thật cao hứng, tuy nhiên đối phương đích lời có điểm châm chọc hương vị, nhưng coi như là quan tâm.

"Anh không phải xong việc rồi sao chứ? Về công ti làm gì?" Hạ Vũ khó hiểu hỏi.

"Xong việc còn không cho người ta về công ti à?" Lưu Tinh liếc đối phương, bộ dạng hoàn toàn 'đầu óc người hồng rồi'.

"Cô làm sao vậy, đã uống thuốc, tôi nói chuyện với cô đằng hoàng cô như thế nào như vậy chứ!" Hạ Vũ nhìn bản mặt đối phương không muốn nói, quên vừa rồi tại bệnh viện cô ta còn cùng Lưu Tinh giờ chứng!

"Chuyện này lạ à, chỉ có cô ngang với tôi, cũng không cho tôi ngang với cô sao? Hoặc cô xuống xe, hoặc cô đi về, cô chọn cái nào?" Lưu Tinh nhìn nhìn đối phương, chỉ có mình cô được ngang xuong à.

"Vậy còn không phải giống nhau? Em liền ngồi vào xe, em liền đi theo anh, về sau tra tấn chết anh!" Hạ Vũ liền giữ chặt tay Lưu Tinh nói.

"Ài, buông tay ra, đừng thân mật như vậy được không? Giống như tôi với cô rất thân không bằng!" Lưu Tinh khinh thường liếc đối phương nói, tra tấn? Ta khi nào thì sợ chuyện này?

"Ai thân mật với anh? Xú mĩ. Em sẽ không tha anh, tha anh, anh lại đẩy em xuống xe, em còn phải đi về !" Hạ Vũ liếc mắt Lưu Tinh nói.

"Vậy cô cũng không sợ tôi hiện tại ném cô từ cửa kính xe ném xuống?" Lưu Tinh liếc đối phương, lời thì lời, dù sao cũng không mất miếng thịt, thực chưa thấy qua nữ nhân không biết xấu hổ như vậy.

"Anh còn chưa trả lời em vì sao về công ti!"

"Buổi tối Đinh Đinh mời khách, mọi người cùng đi ăn cơm, coi như là nghi thức hoan nghênh cô!" Lưu Tinh nói.

"Phải không? Em còn tưởng Đinh Đinh tỷ đối em có thành kiến, nguyên lai chị ấy tốt như vậy, hi hi!" Hạ Vũ cười nói.

"Là đồ ăn Trung Quốc hay là món Nhật Bản? Em thích nhất món Trung Quốc, đặc biệt là các món quay Bắc Kinh, còn có thịt dê nướng.....!" Hạ Vũ vừa nghe ăn, vui! Giữa trưa phát sầu vì việc như thế nào xử lý quan hệ với các đồng sự, thông qua quan sát cả buổi trưa, cô ta đã phát hiện, nam nhân trước mắt là tiêu điểm trong văn phòng, cùng hấn xử lý không xong, toàn văn phòng cũng đừng nghĩ xử được, đặc biệt là Quan Đinh Đinh, theo sát nam nhân này. Vì mấy vấn đề này, cô ta một chút cũng không ăn vào. Hiện tại quan hệ được làm dịu đi, đợi chốc lát lại là tiệc hoan nghênh cô ta, Hạ Vũ năng mất hứng sao được? Cho nên hiện tại chỉ lo tại một bên lăm bầm lâu bầu.

"Tôi nói hai vị, đừng tán gẫu, đã đến rồi, có phải là nên trả tiền? Các người nếu cứ như vậy tiếp tục nói, tôi sẽ tăng tiền xe !" Bác tài nhin nửa ngày, rất cục chen miệng.

"Đến rồi? Nhanh như vậy?" Lưu Tinh cùng Hạ Vũ nhìn nhìn ngoài xe, quả nhiên đã đứng ở trước cửa công ti.

"Cảm ơn bác tài, ngại quá!" Lưu Tinh lấy tiền ra trả cho lái xe.

"Muốn làm gì thì làm, còn câu gì?" Lái xe nhận tiền nói, sau đó một cước đạp ga liền xông ra ngoài.

"Ông.....!"

"Đừng để ý người như vậy, so đo với hấn không đáng giá !" Lưu Tinh vỗ vỗ Hạ Vũ muốn phát hỏa nói.

"Không nghĩ ra cũng có lúc anh nói được tiếng người, đi!" Hạ Vũ nghe thấy gật gật đầu, sau đó đi vào công ti.

Vào văn phòng, mọi người đều có, đồ đạc đã thu thập tốt lắm, đằng nhân hạ nói chuyện phiếm, khi thấy Lưu Tinh cùng Hạ Vũ tiến đến, Quan Đinh Đinh vội vàng đứng lên chạy đến bên cạnh Lưu Tinh, lập tức ôm đối phương.

"Tinh ca, anh giỏi quá!" Quan Đinh Đinh cao hứng nói, cũng không để ý hình tượng thực nữ.

Lưu Tinh bị đối phương ôm vào trong ngực, mặt vừa lúc dán vào bộ ngực cao ngất đối phương, mà Quan Đinh Đinh đang dùng sức dùng tay ôm cổ hấn.

Chuyện như vậy trong quá khứ, tham gia công tác trong hơn 400 ngày, chia đều thì ít nhất 10 ngày sẽ có một lần, hồi mới đầu động tác Quan Đình Đình không có lớn như vậy, càng về sau càng thoải mái, có lẽ đã xem Lưu Tinh như chị em. Lưu Tinh bắt đầu còn không quen, chẳng qua bây giờ có gặp như không, tâm lý biết cùng Quan Đình Đình không có khả năng xảy ra chuyện gì, cho nên tâm tình cũng thân ái rất nhiều.

Thân thể nữ nhân lại không phải chưa thấy qua, có gì thẹn thùng? Đều là sói, cần gì giả trang làm dê?

Các đồng sự khác cũng đều thấy không còn lạ gì, chỉ có Hạ Vũ mới đến đỏ mặt, kỳ quái nhìn hai người đang náo loạn.

"Nói, đi nơi nào ăn? Tiểu Hạ, em nói? Hôm nay coi như vì em khai hội!" Quan Đình Đình hào phóng nói, chẳng qua tay vẫn y nhiên không có ý buông Lưu Tinh.

‘Chà! Nếu có cái gói đầu như vậy thì tốt quá, chất lượng giấc ngủ nhất định rất cao!’ Lưu Tinh trong lòng thở dài.

"Hay là Đình Đình tỷ quyết định đi!" Hạ Vũ hiển nhiên còn không thể thích ứng cách mà Lưu Tinh cùng Quan Đình Đình thân mật.

"Tôi nói, đi Khi La Tinh, quán Khi La Tinh hải ngoại đồ ăn Trung Quốc hương mặt trời, tôi lần trước đã đi, cũng được!" Lưu Tinh thật không khách khí há mồm liền nói.

"Khi La Tinh..... Hải ngoại đồ ăn Trung Quốc quán? Rốt cuộc đó là đồ ăn Trung Quốc hay là hải ngoại?" Hác Sướng hỏi.

"Nghe nói vốn là ở Hàn Quốc kinh doanh Trung Quốc quán, bây giờ lại nhớ tới quê hương. Các món nơi đây đều là căn cứ khẩu vị người Hoa hải ngoại làm, hương vị cũng được, còn giá cả!" Lưu Tinh dùng ánh mắt liếc xéo Quan Đình Đình đang ôm mình.

"Được lắm, Lưu Tinh, em biết anh thật sự muốn ‘cửa’ em một bữa!" Quan Đình Đình lại thêm vài phần lực, nghe đồn cô ta đã học qua thuật phòng thân, xem ra là thật.

"Ui, đừng dùng sức nữa, ý anh nói căn cứ hương vị cùng phục vụ, giá cả chỗ này coi như công đạo." Lưu Tinh bị siết cổ đến nỗi thở không xong!

"Phải không? Vậy tới chỗ đó, một khi đã không đi qua quốc ngoại cũng không là Hoa kiều, vậy đi thử xem Hoa kiều ăn món gì!" Quan Đình Đình nghe thấy lời Lưu Tinh đồng ý nói, sau đó một hàng người ngồi xe Volkswagen nhà Hác Sướng (1) hướng nhà hàng tiền quân.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: Thích Xem Sắm Chớp, Dùng Dao Phay Cắt Dây Điện

Bảy người chậm rãi đi vào nhà hàng, mặc dù không trang hoàng hào hoa lắm, nhưng xem ra thập phần sạch sẽ, đặc biệt là tấm kính lớn, làm cả nhà hàng càng thêm sáng ngời.

Ở ngoài đại sảnh đều là bàn nhỏ bốn người, bảy người trực tiếp vào phòng riêng.

"Mọi người ăn cái gì?" Lưu Tinh cầm thực đơn đưa các vị nam nữ, "Cứ xem như tôi mời khách, dùng sức chọn, dùng sức ăn! Tranh thủ đạt tới cao nhất cảnh giới của ăn buffet."

"Cao nhất cảnh giới ăn buffet? Là cảnh giới gì?" Hạ Vũ tò mò hỏi.

"Đương nhiên là phi tường vào, phi tường ra!" Lưu Tinh uống ngụm trà theo lý thường đương nhiên nói.

"Ha ha~~!"

"Sặc~~!" Hác Sướng chưa kịp chuẩn bị để nước trà vừa uống vào văng ra, các nữ nhân khác nghe xong cười nghiêng cười ngả.

"Tinh ca, anh thật tài tình!" Quan Đình Đình lại ôm Lưu Tinh ngồi ở bên người cười nói.

"Cô là không phải xem tôi như con nít nhà cô đấy chứ?" Lưu Tinh thật là bất mãn nói.

"Đúng rồi, đáng yêu quá!" Quan Đình Đình cười nói.

"Tiểu thư, cô nói tôi nói đúng không?" Lưu Tinh hỏi thử phục vụ viên đang đứng hể miệng cười một bên.

" Dạ, tiên sinh nói rất đúng!" Phục vụ viên cười cười đáp.

" Người đồng đạo!" Luru Tinh cười cười, " Mau, gọi món, đừng để người ta gia đứng ở trong này chờ!" Luru Tinh thúc giục, " Trước hết cho tôi món com 7 màu, còn có món lần trước ăn là tôm gì.....?" Luru Tinh nhất thời nghĩ không ra.

" Mĩ vị Salad tôm?" Phục vụ viên nhắc nhở.

" Đúng, chính là nó. Hai món này đều là món đặc biệt, không ăn hối hận! Món khác các người gọi đi!" Luru Tinh cười nói.

Trừ Luru Tinh, mặt khác mỗi người một món, cũng tính một là bàn tiệc lớn.

" Luru Tinh, anh nói em đối với anh vậy được không? Giúp việc em không phải là giúp không?" Quan Đình Đình rót cho Luru Tinh ly trà cười nói.

" Còn có thể, nếu cô mời luôn tôi mấy bữa lúc trước còn thiếu, tôi sẽ càng thêm cảm giác cô rất tốt với tôi!" Luru Tinh nhàn nhạt uống ngụm trà nói.

" Trước kia để cho nó trôi qua đi, anh nói sao? Hi hi, về sau còn phải nhờ anh chiếu cố em nhiều hơn." Quan Đình Đình cười nói ra của nàng mục đích.

" Đình Đình thích xem sấm chớp, ta dùng dao phay cắt dây điện, quyết tâm như vậy biết không?" Luru Tinh nói.

" Được, rất được!" Quan Đình Đình cười nói.

" Luru ca, em cũng muốn xem sấm chớp!" Quách Tinh một bên làm nũng.

" Đợi trời mưa mà đi!" Luru Tinh trả lời.

" Luru ca thiên vị!" Quách Tinh bĩu môi, giả bộ bộ dạng ủy khuất.

" Chị và Luru Tinh đại học chính là đồng học, cùng nhau vào làm công ti này, cảm tình đương nhiên tốt lắm. Chẳng qua tiểu Tinh đừng thương tâm, về sau có cái gì sự cứ việc tìm chị!" Quan Đình Đình vỗ ngực nói.

" Thôi đi cô, chính mình sống giống như quỷ hỏa, còn ý đồ soi sáng người khác?" Luru Tinh lập tức dội gáo nước lạnh lên đầu Quan Đình Đình, lạnh thấu tim!

" Ha ha ha ha, rất kinh điển!" Hác Sướng cười to nói, những người khác cũng cùng hé miệng cười theo.

" Luru Tinh, em làm sao lại sống như quỷ hỏa? Anh nói cho rõ đi?" Quan Đình Đình hung hăng nheo hòng Luru Tinh hỏi.

" Còn đợi tôi lật tẩy cô sao? Năm ấy mùa đông hai ta liền đi làm ở công ti này, cô nói cho ba mẹ ra ngoài tự lập, cần tiền thuê phòng, kết quả chạy đến chỗ tôi ở, tiền thuê phòng đều dùng mua quần áo. Cũng được, ở thì ở, tôi cũng không trách, nhưng cô xem xem căn phòng đó bị cô làm cho, đầy ngập cái gì gì đó.....!"

" Đừng nói, nói ra em đối với anh không khách khí!" Vừa đến đoạn mấu chốt, Quan Đình Đình lập tức ôm Luru Tinh, thực lấy tay bịt kín miệng đối phương.

" Ô~~! Không..... Nói.....!"

Nghe thấy Luru Tinh mơ hồ đáp ứng, Quan Đình Đình mới buông tay.

" Luru ca, anh nói đi, cái gì mà tràn đầy?" Luru Tinh Tinh cười hỏi.

" Trẻ con, đừng hỏi nhiều như vậy!" Quan Đình Đình đứng lên, rót cho đối phương ly trà, " Uống đi, đừng nghe hấn !"

" Cô cũng biết mất mặt?" Luru Tinh nhìn thấy Quan Đình Đình hình dáng cười nói.

" Giang hồ cứu nguy thôi! Anh một mình ở cái phòng hơn 100 met vuông, không phải lãng phí sao! Tốt nghiệp không phải em đã dọn ra ngoài?" Quan Đình Đình nghe thấy Luru Tinh lật tẩy buồn bực nói.

" Theo anh là giang hồ cứu trợ mới đúng!" Luru Tinh nói, liếc sang Quan Đình Đình, thấy cô ta ngồi đó không nói.

" Tiêu rồi, Luru ca, Đình Đình tỷ bị anh nói giận rồi!" Quách Tinh chỉ vào Quan Đình Đình nói.

" Nhanh lên bồi lễ giải thích đi!" Luru Tinh Tinh tham dự.

" Xem ra bữa com này ai trả còn không chắc đây!" Ngô tỷ cười cười nói.

" Giận à?" Luru Tinh lấy tay đẩy đẩy Quan Đình Đình bên cạnh không nói gì.

Không phản ứng.

"Xong rồi, xem hình dáng là giận thật rồi, nào cười một cái!" Luru Tinh ghẹo đối phương.

Quan Đình Đình hung hăng liếc mắt Luru Tinh, sau đó quay đầu sang một bên.

"Còn có thể trợn trắng mắt, không có việc gì!" Luru Tinh cười nói.

Quan Đình Đình nghe thấy Luru Tinh lời đột nhiên vừa chuyển đầu, hung hăng trừng mắt Luru Tinh.

"Cô giận thật à?" Luru Tinh hỏi.

".....!" Quan Đình Đình không nói gì, chẳng qua lại gật gật đầu.

"Không để ý tới tôi?" Luru Tinh lại nói.

".....!" Quan Đình Đình lại gật gật đầu.

"Xong rồi, cô cũng không để ý đến tôi, tôi có thành chó cũng không để ý tới~~!" Luru Tinh đành thờ dài.

"Luru Tinh~~! Em bóp chết anh!" Quan Đình Đình lại đem Luru Tinh ôm vào trong ngực..... Dùng sức.....

"Được rồi được rồi, đồ ăn đã lên đủ, khai tiệc thôi!" Ngô tỷ cười nhìn hai người đang náo loạn nói, Hạ Vũ thực hâm mộ tình cảm khó được giữa Luru Tinh và Quan Đình Đình, không phải hữu tình lại vượt qua hữu tình, không phải tình yêu lại thắng quá tình yêu. Tri kỷ? Không sai biệt lắm! Hắc Sướng chính là tại một bên cười, mà Luru Tinh Tinh cùng Quách Tinh đương nhiên ngồi một bên cổ vũ.

Đại tỷ lên tiếng, Quan Đình Đình hung hăng trừng mắt nhìn Luru Tinh rồi mới buông tay.

Luru Tinh rốt cục ngồi thẳng được, vừa rồi bị siết thở không nổi, mặt cũng bị đối phương ngắt đồ bùng, nhìn mấy món đều lên đủ, trực tiếp cầm lấy đĩa, cái gì cũng quên.

"Hương vị thế nào?" Luru Tinh nhìn mọi người hỏi.

"Cũng được!" Ngô tỷ cười nói.

"Dạ, ngon lắm!" Quách Tinh vừa ăn vừa nói.

"Luru Tinh, anh đi ăn hồi nào, món ngon như vậy sao không gọi em?" Quan Đình Đình vừa ăn vừa nhìn Luru Tinh bắt mắt nói, chuyện vừa rồi hoàn toàn quên.

"Chính là thứ 7 tuần trước, không phải tôi đã gọi cho người sao chứ? Cô nói có tên ngọc mời cô ăn Pháp quốc bữa tiệc lớn, nên tôi đi một mình!" Luru Tinh vừa ăn vừa trả lời.

"Nguyên lai là ngày đó à!" Quan Đình Đình gật mình hiểu ra.

"Hâm mộ quá, Đình Đình tỷ. Nhiều người theo, được miễn tiền com!" Luru Tinh Tinh cười nói.

"Tinh Tinh, trong hai người, anh nói cho em biết, đừng có giống cô ta. Tìm người tốt một chút nhất tâm nhất ý là được!" Luru Tinh nhắc nhở.

"Luru Tinh, anh không hiểu, bạn bè nam tính chính là phải nhiều một chút, sau đó trải qua cẩn thận chọn lựa, cuối cùng chọn người ưu tú." Quan Đình Đình nói cứ như mình rất cao minh.

"Luru ca, anh xuất sắc vậy, nữ nhân theo đuổi anh nhất định rất nhiều!" Quách Tinh một bên hỏi, vừa nghe chuyện này, Hạ Vũ đang ăn cái lỏ tai lập tức vênh lên, kỳ thật mỗi một câu của Luru Tinh cô ta đều chú ý.

"Không có!" Luru Tinh phủ quyết.

"Nói vậy, điều đó em cũng biết!" Quan Đình Đình đắc ý nói, "Hắc hắc, bây giờ là lúc em lật tẩy anh nè!"

"Lật cái gì? Anh là người quang minh chính đại, thích thì cứ nói!" Luru Tinh không để ý, tiếp tục ăn.

"Đình Đình tỷ, mau đi chị, quen Luru ca lâu như vậy, cũng không biết bạn gái Luru ca!" Tinh Tinh cũng hiểu kì nói.

"A~~ a~~!" Quan Đình Đình háng giọng, sau đó uống miếng nước, nói: "Nói đến Luru Tinh, thật đúng là phong vân nhân vật trường học chúng ta, liên tục lãnh học bổng đặc biệt bốn năm liền, thường xuyên trốn khóa. Hội thi hùng biện đại học có thể nói mà đối thủ chủ động chịu thua, lại bởi vì đối thủ dự thi là bốn vị mỹ nữ mà chủ động rời khỏi, phải biết rằng kia chính là trực tiếp. Công ti lớn cho hán thù lao hán hậu hình hán không đi, muốn chính mình đi tìm công tác. Cho nên về phương diện nữ nhân, duyên nữ nhân của hán đầy đủ mười phần, ngược lại bản thân luôn giả bộ như một tên lưu manh khắp nơi ngắm nữ nhân như đồ háo sắc, chẳng qua ra đời thời gian dài như vậy, hình như vẫn là độc thân!"

Quan Đình Đình một hơi đem Lư Tinh quang vinh lịch sử đều nói một lần, mọi người ở đây nghe cứ ngẩn cả ra.

"Lư Tinh?"

"Háo sắc?"

Nghe thấy lời Quan Đình Đình, đang ngồi mọi người nhìn lẫn nhau.

"Đình Đình tỷ, là thật hay là giả, Lư Tinh ca hán..... Lư Tinh? Háo sắc?" Tỉnh Tỉnh hoài nghi hỏi.

"Xem ra các người đều bị bề ngoài Lư Tinh che mắt. Tôi năm đó chính là ở chung với hắn một kì nghỉ, tôi còn không biết? Lúc công tác bộ dạng là nhân viên văn phòng, các người cứ đợi đến chủ nhật, vào nhà hàng tây mang dép lê, thuê ghẹo nữ phục vụ viên, việc này hắn cũng chưa ít làm!" Quan Đình Đình nói.

"Ngày nghỉ liền muốn tùy ý một chút, các người sẽ không hiểu được !" Lư Tinh giả bộ cao thâm khó lường nói, sau đó tiếp tục cật lực ăn.

‘Ai mà tin!’ Hạ Vũ tâm lý nghĩ, xem ra còn khúc mắc đối Lư Tinh.

"A, món kia, anh để cho em một chút, em cũng thích ăn món đó.....!" Quan Đình Đình muốn giành món trước mặt Lư Tinh, Lư Tinh làm sao có thể giành? Đây cũng là hắn thích.

Thấy hai người lại náo loạn tranh giành, những người khác đều cười cười, vừa ăn vừa tán gẫu đề tài thoải mái.

"Ngô tỷ, bọn họ hai người bình thường chính là như vậy sao chứ?" Hạ Vũ nhìn Lư Tinh và Quan Đình Đình đang giành đồ ăn đối Ngô Mộng hỏi.

"Ừ bọn họ chính là danh hệ văn phòng chúng ta, có bọn họ tâm tình mỗi ngày mới có thể như vậy thoải mái!" Ngô tỷ cười nói.

"Cảm tình bọn họ đích cũng thật tốt!" Hạ Vũ nói.

"Rất hâm mộ phải không? Em yên tâm đi, mặc dù không biết em và tiểu Lư có cái gì hiểu lầm, nhưng là người ta tốt lắm, về sau để hắn dẫn dắt em nhiều hơn, có thể học được rất nhiều!" Ngô tỷ cười nói.

"Dạ, ta biết." Hạ Vũ nghe xong gật gật đầu.

‘Đúng, nhất định là bộ dạng này. Lúc đi làm giả trang giống người, nói lý ra chuyên làm mấy chuyện không ra người. Đúng, đúng nhất định là vậy! Ta phải tìm cơ hội lột mặt nạ hắn. Tái tra tấn hắn một phen!’ Hạ Vũ tâm lý âm thầm nghĩ đến.

Cô nàng này, thù dai quá!

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Phòng Đối Diện ?

"A, hôm nay ăn thật là ngon!" Ra khỏi nhà hàng, Lư Tinh vỗ vỗ bụng đã căng tròn nói.

"Cũng được cũng được!" Quan Đình Đình cười đồng ý.

"Thời gian cũng kém không nhiều lắm, bây giờ đi về thôi, mọi người đi thế nào?" Ngô tỷ cười hỏi.

"Ngồi xe tôi, tôi chờ các người về!" Hác Sướng nói.

"Đừng, anh nên chạy nhanh về nhà cùng vợ anh đi!" Lư Tinh nói.

"Tiểu Lư nói rất đúng, các em kết hôn mới một năm, cũng đừng làm nhiệt độ nhanh như vậy liền nguội mát!" Ngô tỷ cười nói.

"Đúng đó Hác ca, mau trở về đi thôi!" Hạ Vũ cũng nói.

"Quách Tinh, hai ta nhà gần, thuận đường, anh chờ em về thôi!" Hác Sướng nghe thấy mọi người nói xong gật gật đầu, sau đó đối Quách Tinh nói.

"Dạ được, chúng tôi đi trước, ngày mai gặp!" Quách Tinh nói.

" Bái bai~~!"

" Tỉnh Tỉnh, chúng ta cũng cùng nhau đi thôi!" Ngô tỷ nhìn Lưu Tỉnh Tỉnh nói, hai người bọn họ đều ở chung một tiểu khu.

" Dạ!"

" Bái bai~~!"

Cuối cùng chỉ còn Lưu Tỉnh, Quan Đình Đình cùng Hạ Vũ ba người.

" Tiểu Hạ cô đi đâu? Tôi và Đình Đình ở tiểu khu cách không xa, đúng rồi, buổi sáng chúng ta không phải đi chung một xe buýt sao chứ? Nhà cô ở tiểu khu nào?"

" Bách Hoàn, còn anh?" Hạ Vũ hỏi.

" Bách Hoàn? Tỉnh ca, nhà anh không phải cũng tại Bách Hoàn sao chứ?" Quan Đình Đình nghi hoặc nói.

" Đúng, tôi ở phòng 3 lầu 6, còn cô?" Lưu Tỉnh hỏi.

" Em ở phòng 4 lầu 6, ha ha!" Hạ Vũ cười nói.

" A a, thật đúng là oan gia ngõ hẹp, hai phòng vừa lúc mặt đối mặt, đứng phía trước cửa sổ có thể thấy? Tôi trước kia ở đó như thế nào không gặp qua cô chứ? Sẽ không là bị người bắt đền chứ?" Lưu Tỉnh hỏi.

" Nói cái gì vậy, là hôm trước em mới dọn qua !"

" À, khó trách!"

" Tốt lắm, hai vị hàng xóm đừng tán gẫu, chỉ có tôi không phải cùng tiểu khu các người được chưa? Mau đi thôi!" Quan Đình Đình không tức giận nói.

Như vậy cũng phương tiện, ba người hợp nhau ngồi chung một xe taxi là đến nơi!

Quan Đình Đình xuống xe trước, qua vài phút, Lưu Tỉnh và Hạ Vũ cũng xuống.

" Nhìn cái gì, mau trả tiền!" Lưu Tỉnh đối Hạ Vũ nói, sau đó đi vào tiểu khu.

" Anh.....!" Hạ Vũ hung hăng cắn cắn, chẳng qua vẫn trả tiền, chạy vài bước đuổi theo Lưu Tỉnh.

" Một khi mọi người ở gần như vậy, ngày mai đi làm cùng nhau đi? Đừng hiểu lầm, em không có ý khác, chỉ là sợ anh nguy hại cô gái khác!" Vào tiểu khu, Hạ Vũ vừa đi vừa nói.

" Được thôi, chẳng qua tôi ngủ dậy muộn, nếu không sợ phải chạy đến trạm xe buýt liền cùng nhau đi!" Lưu Tỉnh nhìn đối phương nói, ai sợ ai nha.

" Hừ, ai sợ ai chứ!" Hạ Vũ khiêu khích nhìn nhìn Lưu Tỉnh nói.

Shock, này không phải câu nói thâm của mình sao chứ?

" Tốt lắm, tôi cứ tiếp tục! Không sợ phiền toái ngày mai theo tôi cùng nhau ‘lăn’ xe buýt" Lưu Tỉnh khiêu khích nhìn đối phương nói, nói chữ ‘lăn’ rất nặng!

"Ai..... Ai sợ ai chứ!!" trong ánh mắt nhìn Lưu Tỉnh có chứa xâm lược tính, chẳng qua ánh mắt y nhiên thực lợi hại. Sau khi liếc Lưu Tỉnh đi đến phòng đối diện.

Trong mấy lầu cao tiểu khu Bách Hoàn gia viên xuất hiện vài nhà còn sáng đèn, đại khái mấy còn mèo đêm còn chưa về. Vội lại, bây giờ mới 8h, tại Bắc Kinh, đặc biệt là ban đêm, so với ban ngày còn náo nhiệt. Nếu rảnh rỗi mọi người lúc này đi ra ngoài phóng túng một chút, shopping thương xá, xem cảnh đêm, đến bờ hồ ngồi tán dóc, rất nhiều phương thức giải trí.

Phòng 3 và phòng 4 trước sau sáng đèn, biểu thị chủ phòng đã về đến nhà.

Tiểu rồi! Mãi cùng đồng sự ăn cơm, quên mất trong nhà còn Đại tiểu thư quên! Khi Lưu Tỉnh cầm chìa khóa cắm vào ổ khóa, trong lòng đột nhiên nhớ tới ngày hôm qua Hạ Tuyết. Hả? Hạ Tuyết, Hạ Vũ, tên rất giống! Chẳng qua hay là Hạ Tuyết của ta tốt hơn, tao nhã, ôn nhu.....! Trong đầu Lưu Tỉnh lại hiện ra hình ảnh Hạ Tuyết làm một bàn đầy mỹ vị, dựa bàn ăn chờ chính mình.

Tưởng tượng đến đây, Lưu Tỉnh không đợi nổi mở cửa đi vào.

" Hạ Tuyết~~!" Lưu Tỉnh dùng cực kỳ ôn nhu tiếng nói kêu lên.

".....!" Trả lời hần chính là một mảnh yên tĩnh!

Chẳng lẽ đi rồi? Chính mình để lại 100 đồng tựa hồ không đủ tiền đi từ Bắc Kinh đến Thượng Hải! Lưu Tinh vội mở đèn, phòng khách rất yên lặng, chẳng qua trên bàn trà như thế nào để đầy gói bánh không? Phòng bếp rất sạch sẽ, không có chút nào dấu hiệu đã dùng qua. Lưu Tinh vào phòng khách, cửa mở, bật đèn, bên trong không ai, cả phòng lộn xộn, gối mềm không quy tắc cuộn một cục, giống như đỉnh núi bị pháo đạn bắn phá.

"Chẳng lẽ đi rồi?" Lưu Tinh mãi đầu óc nghi vấn, chẳng qua nhà này cũng lộn xộn không ra gì? Chẳng lẽ đây đều là Hạ Tuyết làm? Không đúng không đúng! Nữ nhân tao nhã xinh đẹp ôn nhu, chỉ biết giúp ta thu thập phòng, như thế nào lại làm ra chuyện như vậy? Nhất định là bị trộm viếng. Chính là trộm không có khả năng nằm ở nhà người khác ngủ, ngồi ở nhà người khác ăn snack chứ?

Cơ hội tốt vậy lại bị chính mình lãng phí, ai, thật sự là không nên! Lưu Tinh thở dài một hơi, không biết sau này còn cơ hội nào nữa không.

Vào phòng tắm, buổi chiều đi ra ngoài chốc lát liền toàn thân là mồ hôi, đơn giản tắm một cái, trên người mặc dục y, lấy khăn tay lau tóc. Sáng khoái! Chẳng qua trong lòng vẫn nghĩ Hạ Tuyết, đặc biệt là cảnh tượng đối phương ngủ say lúc sáng sớm, thật sự là dễ làm cho người ta nghĩ ngợi lung tung!

Hạ Vũ đến nhà ném túi xách lên sofa, đi nhanh vào phòng tắm, xả nước nằm bên trong, thật là thoải mái.

Ngày đầu đi làm, cảm giác trừ việc gặp kẻ khó ưa Lưu Tinh, các chuyện khác cũng tốt. Háo sắc, lưu manh. Nghĩ vậy, Hạ Vũ bất giác lấy tay sờ sờ chính mình đầy đặn bộ ngực, nơi này lần đầu tiên bị nam nhân chạm vào. Đáng giận! Hạ Vũ càng nghĩ càng giận!

"Đừng tưởng rằng mọi chuyện có thể bù lại sai lầm của người, không có khả năng, xem ta về sau như thế nào thu thập người!" Hạ Vũ nằm ngang trong bể tắm lớn tiếng hô, hai chân không quấy nước.

Không biết tỷ tỷ thế nào, chị ấy sẽ lựa chọn đi thành thị nào! Mặc dù từ nhỏ Hạ Vũ liền cùng tỷ tỷ nàng đối đầu, chỉ cần đối phương có được thứ gì, bên còn lại nhất định cũng phải có, cô ta nói đi tây, người kia liền tuyệt đối chỉ đông. Tỷ muội cái gì, quả thực giống oan gia. Nhưng lúc phụ thân muốn lấy hồ ly tinh, lại thần kỳ ý kiến thống nhất. Chẳng qua y theo hai người bọn họ tính cách, cho dù ý kiến giống nhau, li gia xuất tẩu cũng phải phân đạo dương tiêu.

Từ bể tắm đứng lên, mặc vào dục y, vừa lau tóc vừa đi ra phòng khách, đột nhiên nhớ tới Lưu Tinh ở đối diện, không tự giác nhìn xuyên qua cửa sổ.

Vừa lúc Lưu Tinh cũng đang lau tóc, hai vị thanh niên nam nữ cùng mặc dục y màu trắng, xuyên qua cửa sổ bốn mắt tương tiếp, lẫn nhau thấy đối phương.

"Ừa?" lẫn nhau nhìn nhìn, đột nhiên lẫn nhau hung hăng trừng mắt, giống nhau lau tóc hành động, giống nhau ánh mắt, tuy nhiên này ánh mắt cũng không đại biểu hữu hảo.

‘Không chọc ả hai câu đúng là thực xin lỗi chính mình này có lợi hình tượng!’ tưởng tượng đến tình cảnh hôm nay trên xe buýt, Lưu Tinh liền giận không biết xả đâu.

Mở cửa sổ, Hạ Vũ cũng làm giống nhau sự tình.

"Tắm rửa?" Lưu Tinh hướng về phía đối diện lâu lớn tiếng đích hô. Nước trong xuất phù dung, thiên nhiên khứ điều sức, hình tượng và nội tâm nữ nhân này trái ngược cũng quá lớn!

"Àn, rất thoải mái! Còn anh?" Hạ Vũ cũng lớn tiếng hô, theo nàng xem ra, rãnh thì cũng là rãnh.

"Hoàn hảo." Lưu Tinh nói, lập tức quyết định dùng sách lược trước tiên tiếp cận đối phương, sau đó mới đá kích đối phương, xuyên qua cửa sổ hướng trong nhà đối phương nhìn thử, cũng được, rất sạch sẽ, "Phòng là thuê hay là mua?"

"Là thuê, còn anh?" Hạ Vũ hỏi, cô ta cũng chỉ làm thời li gia xuất tẩu mà thôi, nhưng vẫn tin phụ thân là yêu thương nàng.

"Là mua, trong này hoàn cảnh cũng tốt, về sau còn có thể tăng giá, đến lúc đó không ở chuyển nhà, bán đi cũng có thể kiếm chút tiền!" Lưu Tinh cười nói.

"Đi vay à?" Hạ Vũ hỏi, theo nàng xem một nhân viên bình thường như vậy, trẻ tuổi có thể mua nổi nhà, vậy chỉ có đi vay.

"Một lần trả hết, tiện nghi không ít!" Lưu Tinh cười nói.

"Sẽ không là làm chuyện đó chứ?" Hạ Vũ hoài nghi nhìn Lưu Tinh nói.

"Tôi nếu làm chuyện đó, bây giờ cũng đã đi biệt thự ở!" Lưu Tinh nhìn đối phương nói, nhức răng, ta không phát uy, người ngược lại muốn chiếm thượng phong ả.

"Giỏi lắm, đều nói cả đòi người làm việc chỉ mua một căn nhà, hiện tại anh chính là thành công!" Hạ Vũ long trọng nói.

"Tại Bắc Kinh tìm phòng khó muốn chết, cô nên hiểu rằng, không bằng ổn định lâu dài! Nghe nói bây giờ đi vay lãi suất cao lắm, tôi không nghĩ mỗi ngày nhắm mắt mở mắt liền nợ ngân hàng!" Lưu Tinh nói, trên sự thật nhà này là trong nhà mua cho hắn, tốn bao nhiêu tiền, hắn chính mình cũng không biết.

"Đừng đó, đối với người như anh mà nói, hay là ổn định tốt hơn! Đừng để gặp chuyện cũng vô phương trốn!" Hạ Vũ âm dương quái khí nói.

"Đúng thế, tôi cũng nghĩ vậy !" Luru Tinh cắn răng nói.

"Đúng rồi, em là lần đầu tiên sống tự lập, không biết có cái gì phải chú ý, anh bình thường ăn cơm tự mình nấu à?" Hạ Vũ lớn tiếng hỏi, cô ta cũng không biết nấu cơm, hai ngày này đều ăn mì tôm. Vừa rồi nói nửa ngày đều là vô nghĩa, một chút cũng không nói đến chính sự, hay là hiểu trước một chút cuộc sống độc thân, tuy nhiên cùng đối diện nam nhân kia không hảo cảm, chẳng qua là phải kiếm chút kinh nghiệm.

"Bản thân tôi đã một năm không có dùng bếp, Đình Đình cũng giống nhau, nếu không ai mời cô ta ăn cơm tôi và cô ấy liền cùng đi, nếu cô ấy có người mời cơm, tôi liền đi ăn mấy quán bên đường, hoặc là ăn mì!" Luru Tinh lớn tiếng nói.

"Anh cũng ăn mì? Em cũng vậy, từ hôm trước dọn đến em đã hai ngày ăn mì, nếu tối nay không phải mọi người cùng đi ăn cơm, em về còn phải ăn mì!" Hạ Vũ vừa nghe Luru Tinh sau lại tinh thần, "Anh ăn loại mì gì?"

"Tôi bình thường đều ăn bánh ngọt, so với loại khác còn phương tiện!" Luru Tinh nói, lại nói tiếp ngày hôm qua còn lại vài gói tựa hồ đều bị Đại tiểu thư tiêu diệt, nên đi mua lại một thùng!

"Nga, em chưa nếm qua, về sau cũng mua một ít nếm thử!" Hạ Vũ nói, đồng thời ghi tạc trong lòng, xem như một cái kinh nghiệm.

"Ăn chung không? Ba người ăn cũng không tệ, thêm một món ăn, còn giảm bớt một ít tiền." Luru Tinh nhìn đối phương hỏi, mặc dù không như thế nào hữu hảo, nhưng dù sao lại là hàng xóm lại là đồng sự, hơn nữa đối chính mình cũng có chỗ tốt nhất định.

"Được đó, em đang phát sầu vì việc này !" Hạ Vũ vừa nghe cao hứng nói, cô ta cũng không nghĩ vĩnh viễn phải ăn mì tôm.

"Tốt lắm, liền quyết định như vậy, vừa lúc nếu Đình Đình không có việc gì, hai ta cũng có thể lên đi một bữa. Chế mì mãi không biết phải chế đến khi nào!" Luru Tinh giận dữ nói.

"Ân, đồng ý!" Hạ Vũ nói, tưởng tượng sau này không cần lại ăn món mì tôm đáng giận, Hạ Vũ tạm thời quên hôm nay hai người phát sinh chuyện không vui, cao hứng lớn tiếng hô: "Thật tốt quá, rốt cục không cần ăn mì tôm nữa~~!"

"Nhỏ tiếng chút, còn không để người ta ngủ? Đàm tình thì ra rừng mà nói, bọn nhỏ ngày mai còn phải đi học!" Một thanh âm bà tám từ dưới lầu truyền lên. Luru Tinh và Hạ Vũ nghe xong liếc nhau, không hện mà cùng đóng lại cửa sổ.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Thần Kinh Đại Tiểu Thư Cực Kỳ Có Vấn Đề

"Đình đông~~!" khi đó chuông cửa vang, Luru Tinh mở cửa, chỉ thấy Đại tiểu thư Hạ Tuyết tay trái cầm một chai nước ngọt, tay phải cầm hai cái bánh rán, bên miệng đều là dầu, nhìn hình dáng cô ta từng miếng từng miếng mà ăn, tựa hồ rất đã nghiền.

Đây..... đây là Đại tiểu thư giờ tay nhắc chân nói chuyện tràn ngập tao nhã mà mình ngày gặp hôm qua sao chứ? Luru Tinh ngơ ngác nhìn tình cảnh này, có một số việc tựa hồ cũng không như hần tưởng tượng tốt đẹp. Chẳng lẽ..... đóng bị gói ở phòng khách đều là cô ta ăn? Chẳng lẽ gói mền cuộn cục kia so với nếp hoa còn nhiều nếp cũng là cô ta xếp sao?

Xong rồi! Vị trí Đại tiểu thư trong lòng Luru Tinh tuột xuống ngàn trượng, chẳng qua Luru Tinh kiên tín đối phương chính là vì mới tới thành thị lạ lắm không quen, cho nên.....!

"Buổi tối tôi thấy anh còn chưa về, cho nên liền đi ra ngoài ăn!" Cũng có thể ý thức được chính mình hiện tại hình dáng không quá nhã quan, Hạ Tuyết ngượng ngùng hướng về phía Luru Tinh nói.

"À, là tôi về trễ!" Luru Tinh nhìn đối phương nói, sau đó để đối phương tiến phòng. Áo giác, nhất định là áo giác! Luru Tinh trong lòng trung an ủi chính mình!

Hạ Tuyết hướng về phía Luru Tinh cười cười, sau đó đi vào phòng, đột nhiên thấy trên bàn rác rưởi, nhất thời sắc mặt đỏ lên, có điểm ngượng ngùng.

"Xin..... Thực xin lỗi, tôi quên quét dọn, hiện tại tôi dọn ngay !" Hạ Tuyết chạy nhanh đi qua, cầm lấy một cái túi plastic to, đem toàn bộ rác rưởi bỏ vào.

"A, dọn xong rồi!" Hạ Tuyết vui mừng nói, giống như là làm cái gì đại sự, giang hai tay, thân mình ngã về sau ngồi lên sofa.

" Xoảng~~!" Một tiếng vang lên, nguyên lai đặt gần sô pha đèn cổ điển dùng trang trí bị cả cánh tay đối phương đập trúng, ứng tiếng vỡ tan!

" Thực xin lỗi, thực xin lỗi~~!" Hạ Tuyết lập tức từ sô pha đứng lên, không ngừng khom lưng xin lỗi Luru Tinh đứng một bên, " Để tôi dọn dẹp~~!"

" Ha..... ha ha, đập..... đập thật là tốt, tôi đã sớm muốn đập!" Luru Tinh ngơ ngác nhìn này một màn, cái đèn trang trí kia là tài sản duy nhất khi Đinh Đình ở lại phòng này, nếu để đối phương biết, còn không ngắt chết mình?

Có thể là không cần thận! Luru Tinh vì Đại tiểu thư tìm lý do.

" Xoảng xoảng~~!" Liên tiếp tiếng đổ vỡ làm Luru Tinh lại bưng tỉnh, chạy nhanh vào phòng bếp, thấy đầy bàn là mảnh nhỏ chén bát, Đại tiểu thư thì bộ dạng chẳng biết làm sao đứng đây.

" Tôi..... Tôi chỉ là đang tìm cái chổi mà thôi, thực xin lỗi, thực xin lỗi~~!" Hạ Tuyết không ngừng cấp Luru Tinh cúi đầu giải thích.

Xong! Ai lại đặt chổi ở tủ ly chén?

" Bể..... bể cũng tốt, kỳ thật mấy thứ này tôi cũng đã sớm muốn đập, nhưng mà không có thời gian, khổ cho cô!" Luru Tinh nhìn đối phương nói.

Có thể là vì không quen phòng và đồ vật bài trí, tìm đồ thời điểm nên tìm lộn chỗ. Luru Tinh lại vì đối phương tìm lý do, đồng thời cũng an ủi chính mình.

Luru Tinh đem chổi và đồ hót ra lấy ra đưa cho đối phương, mấy thứ rác này lại biến đa.

" Tôi đi dọn dẹp phòng khách!" Đại tiểu thư nhìn Luru Tinh nói, sau đó chạy vào phòng.

" A~~!" Một tiếng thét lên.

" Ầm" Một tiếng động do tông vào vật gì.

" Rầm rầm beng beng~~!" Tiếp theo là liên tiếp tiếng đổ bể.

Ông trời ơi, ông đang đùa ta sao chứ?

Luru Tinh run rẩy bước từ phòng bếp vào phòng khách, chỉ thấy Đại tiểu thư đang đứng dựa cửa vào, không ngừng vuốt ngực, hình dáng nguy hiểm thật. Vốn treo ở trên cửa dùng để trang trí mấy tiểu sức phẩm cũng đều bể tan tành.

Xong rồi, đó chính là mình dùng tiền lương tháng đầu mua đồ để cổ vũ, hiện tại.....!

" Tôi..... Tôi giúp anh đập!" Đại tiểu thư Hạ Tuyết ngượng ngùng nhìn Luru Tinh nói.

Cô này có phải là đang dùng cá tính của nàng khiêu chiến chính mình tính tình và sức nhẫn nại? Chẳng lẽ đây là đối tượng phu tương lai khảo nghiệm? Nhìn xem trong mắt nam nhân, rốt cuộc là cô ta trọng yếu hay là mấy cái này trọng yếu? Ừ, nhất định là như thế này.

" A~~!" Một tiếng thét đánh gãy Luru Tinh ý tưởng, hướng nơi phát ra nhìn lại, chỉ thấy Đại tiểu thư quỳ gối trên sàn nhà, lệ nhãn mông lung nhìn ngón trỏ tay trái bị thủy tinh vỡ cắt.

" Không..... Không có việc gì chứ?" Luru Tinh về mặt bắt đắc dĩ nhìn đối phương, " Cô chờ, để tôi đi lấy thuốc!" Nói xong chạy xuống phòng bếp lấy thùng thuốc, thực tế liền chỉ lấy một cái băng cá nhân giúp đối phương bao miệng vết thương mà thôi,

Vết thương được bao lại xong, Hạ Tuyết còn muốn đi nhặt mảnh nhỏ, chẳng qua lại bị Luru Tinh dừng lại.

" Dừng lại! Cô đi xem TV đi, mấy cái này để tôi dọn cho!" Luru Tinh vội vàng lấy chổi trong tay đối phương nói, nếu tiếp tục như vậy, Luru Tinh thực sợ đối phương phá hư căn phòng mình vừa mới trang hoàng.

" Thật, thật xin lỗi, thêm phiền toái cho anh!" Hạ Tuyết nhìn Luru Tinh giải thích.

" Không có việc gì!" Luru Tinh cười nói, đồng thời trong lòng hung hăng tát chính mình một cái bạt tai! Luru Tinh, nguoi nha rất hư nguy!

" Vậy anh làm đi, tôi..... tôi đi tắm rửa một chút, có thể chứ?"

" Có thể, cô đi đi!" Luru Tinh nhìn đối phương nói, Luru Tinh mặt không chút thay đổi đem vài mảnh nhỏ quét sạch sẽ, sau đó đi ra ban công, đóng cửa bên trong.

" A~~!" Luru Tinh vừa lắc lắc đầu vừa lớn tiếng hét, chỉ thấy đối diện lâu vốn đã tắt đèn lại sáng lên.

" Ai vậy, muốn chết à~~! Đã nửa đêm còn kêu là cái gì?" Từ dưới lầu truyền đến một tiếng mắng to, phía đối diện cũng có rất nhiều người không ngừng mắng mỏ.

"Nhức răng, không phục đi lên~~!" Luru Tinh tiện tay cầm cái cái chén trên bàn công ném xuống, tâm tình hần lúc này thật sự là cần phát tiết một chút.

"Tân Bắc Kinh, tân áo vận, giảng đạo đức, giảng phong thượng, về sau không được làm như vậy!" Có lẽ là bởi vì khí chất Luru Tinh chấn trụ đối phương, dưới lầu tiếng mắng to đột nhiên biến thành giảng đạo lý.

Luru Tinh muốn tiếp tục nổi cáu lại đành phải nhịn, bởi vì hần thấy Hạ Vũ ở phòng đối diện đang tròn mắt không thể tin nhìn hần.

Luru Tinh dùng tay tạo thế ‘alo’ đặt ở bên tai, ý tứ là nói dùng điện thoại liên hệ, hần cần giải thích một chút.

Hạ Vũ thấy gât gât đầu, cô ta cảm giác đây là cơ hội tốt để thương tổn đối phương, đột nhiên nhớ tới không có đối phương số điện thoại, cảm lấy di động chỉ chỉ, biểu tình nghi vấn.

Luru Tinh lập tức lĩnh hội, lấy tay biểu thị số di động và số máy bàn. Chỉ chốc lát, di động Luru Tinh reo lên, nhìn Hạ Vũ bên kia, giống như đang bảo hần tiếp điện thoại.

"Hắc hắc hắc hắc~~!" Luru Tinh vừa tiếp thông điện thoại, chợt nghe từ bên kia truyền đến tiếng cười rộn da, từ ban công hướng đối diện nhìn, Hạ Vũ đang cười xấu xa nhìn chính mình.

"Về vấn đề vừa rồi, tôi cần hướng cô giải thích một.....!"

"Anh không cần giải thích!" Còn không chờ Luru Tinh nói hết lời, Hạ Vũ đã nói, "Em chỉ tin điều em vừa thấy và nghe. Anh che dấu cũng kỹ quá, ở công ti thật sự là không thấy ra nha~~! Như thế nào vừa về nhà liền hiện nguyên hình?"

"Không phải, là bởi vì.....!"

"Có phải là vì hôm nay là đêm trăng tròn, không cần nói anh muốn biến thân lúc 12h còn ~~!"

Nhìn thấy bộ dạng đắc ý của Hạ Vũ ở đối diện, Luru Tinh cúi đầu ủ rũ không nói.

"Như thế nào, bị em nói trúng?" tiếng Hạ Vũ lại truyền đến, làm Luru Tinh đang cúi đầu nghe thấy cực kỳ chói tai.

Chính mình đây là làm sao vậy? Vừa rồi sao vì việc nhỏ như vậy lại nổi nóng? Lúc Đinh Đinh ở đây chuyện như vậy cũng không có phát sinh. Chẳng lẽ là vì Đại tiểu thư trong tưởng tượng và sự thật kém quá lớn? Chuyện vừa rồi phát sinh vô tình đánh trúng chính mình ảo tưởng? Không được, không thể vì vài việc nhỏ mà phủ định đối phương. Ít nhất lúc gặp mặt ngày hôm qua, cô ta tạo ra ấn tượng đầu tiên rất tốt, tao nhã ôn nhu xinh đẹp.

"Sao không nói? Anh không phải rất nhiều lời sao?" Hạ Vũ lãnh trào nhiệt phúng thanh âm lại truyền đến, cắt đứt suy nghĩ Luru Tinh.

"Cuộc sống bừa hần cho tới bây giờ đều không cần giải thích, ta đi con đường ngu x cứ mặc kệ lũ ngốc x!" Luru Tinh từ ban công hung hăng trừng mắt đối phương nói.

"Anh..... sao anh có thể nói ra lời như vậy trước mặt một vị thực nữ? Anh..... anh quả nhiên là con sói đội lốt dê!" Hạ Vũ lấy tay chỉ vào Luru Tinh nói.

"Ta xác định ta chính là kia một con lang khoác dương bì, mà ngươi là ta đích con mồi là sơn dương trong miệng ta.....!"

"Anh..... Luru mạnh!" Nghe thấy tiếng ca thâm tình động lòng người của Luru Tinh, mặt Hạ Vũ lập tức đỏ lên.

"Cô nói được, chẳng lẽ cũng không cho tôi hát?" Luru Tinh nhìn đối phương nói, "Về sau cô cần phải cẩn thận, tôi đến giờ không có xem cô là thực nữ, mà là..... Hắc hắc hắc hắc!" Luru Tinh dùng ánh mắt không hảo ý quét trên người đối phương, lúc này đến phiên hần phát ra tiếng cười rộn da gà.

"Đô~~ đô~~!" Trả lời Luru Tinh chính là một loạt tiếng báo đã cúp máy, Luru Tinh hướng ngoài cửa sổ nhìn nhìn, chỉ thấy đối phương đang đưa nắm tay hướng chính mình thị uy quơ quơ, sau đó kéo màn cửa lại.

‘Hừ, nghĩ đến chính mình là hương đồ ăn bột bột, ngươi cho dù là để ta thượng..... Ta còn phải lo lắng lo lắng!’ Luru Tinh vào phòng khách, trong phòng tắm truyền đến tiếng Đại tiểu thư hát tiểu khúc, phòng chường là đang tắm.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Buổi Tối Có Tiết Mục

Luru Tinh trở lại phòng ngủ, cời khăn tắm trên người xuống, thay vào một bộ đồ thoải mái, vừa mặc xong, điện thoại lại reo, vừa nhìn điện thoại, là Hạ Vũ

ở đối diện.

"Làm gì? Có phải cô đơn muốn có người giải sầu?" Luru Tinh tiếp điện thoại hỏi.

"Cần anh? Còn không xứng!" Đầu kia điện thoại truyền đến giọng khinh thường của Hạ Vũ.

"Vậy cô tao nhiều tôi làm gì, tôi đang chuẩn bị ngủ!" Luru Tinh không tức giận nói, sau đó đến cạnh cửa sổ, vén bức màn, nhìn thấy Hạ Vũ.

"Cái gì? Ngủ sớm như vậy? Anh bị bệnh à, lãng phí sinh mệnh!" Hạ Vũ nghe Luru Tinh nói xong, nói cứ như đang giáo huấn.

"Tiểu nha đầu biết cái gì! Ngủ là một loại nghệ thuật, ngủ không được là cô không may, ngủ ngon còn có thể mộng thấy băng tuần hoàn nguyên tố!" Luru Tinh mở cửa đi đến ban công phòng khách nhìn thấy đối phương.

"Anh nói tiểu nha đầu?" Hạ Vũ thấy Luru Tinh lại xuất hiện tại ban công thị uy quơ tay.

Luru Tinh không nói gì, lui lại về sau mấy bước!

"Anh làm gì vậy?" Hạ Vũ nhìn thấy đối phương khó hiểu hỏi.

"Lui ra sau vài bước!" Luru Tinh trả lời.

"Anh bị bệnh hả, em biết anh lui ra sau, em hỏi anh lui ra làm gì?"

"Lật tẩy kiểu nói dối sau lưng rất mệt a! Còn không bằng đứng cách xa cô một chút, nhìn cô như thế nào tận tình biểu diễn nói dối, như vậy đảm bảo khắc sâu~!" Luru Tinh nói.

"Anh..... xong đời anh, tối nay anh đừng hòng ngủ!" Hạ Vũ hung hăng nhìn Luru Tinh nói.

"Cô có tiết mục gì?" Luru Tinh hỏi, kỳ thật hẳn buổi tối cũng là ở không, nếu không nghĩ trong nhà có Đại tiểu thư, hẳn hiện tại phòng chừng ra đường cái ngấm mỹ nữ.

"Chính là không có mới gọi điện cho anh!" Hạ Vũ không giận nói.

"Ý cô là chuẩn bị lấy tôi ra tiêu khiển?" Luru Tinh hỏi lại.

"Hừ, anh còn không đủ tư cách!" Hạ Vũ chép chép miệng nhìn Luru Tinh nói, "Chẳng qua nói thật, sớm như vậy anh có thể ngủ sao? Chẳng lẽ trù ra đường cái trêu ghẹo mỹ nữ, sẽ không có chuyện gì để làm sao chứ?"

"Sao cô biết tôi ra đường chọc mỹ nữ?"

"Là Đình Đình tỷ nói!"

"Có đôi khi xem tư liệu khách hàng, có đôi khi lên mạng chơi ‘Đấu địa chủ’ (1)!" Luru Tinh bắt đầu dĩ nhiên nói.

"Anh cũng chơi ‘đấu địa chủ’? Em cũng chơi, hôm nay có việc không? Có muốn thử vài ván không?" Hạ Vũ cười nói.

"Cô chơi được không? Đừng miễn cưỡng!"

"Đừng khinh người, em chính là chuyên gia đó!"

"Được đấy, chơi thì chơi, ai sợ ai chứ?" Luru Tinh nghe thấy ngữ khí rất ngạo nghễ của đối phương liền nói, xem ra mình phải dằn dũa một chút ở phương diện này.

"Được, em nói cho anh số QQ của em, anh nhớ kỹ.....! Đợi lát nữa thêm em, nói tới đây thôi, đợi lát nữa lên mạng nói tiếp!" Hạ Vũ nói.

Nghe bên trong phòng tắm là tiếng hát nhỏ, Luru Tinh phỏng chừng không đủ một giờ là đối phương chưa ra, nữ nhân tắm rửa luôn rất phiền toái, chính mình trực tiếp đến ‘văn phòng’

Nhà Luru Tinh hơn 100m2, ba phòng nhỏ hai phòng lớn, bởi vì phòng ở rất nhiều, cho nên công năng phân chia cũng rất rõ ràng. Hai phòng là phòng ngủ; một phòng là văn phòng, kỳ thật chính là làm việc khi về nhà; một phòng khác cái dùng để bỏ đồ lặt vặt, nguyên lai là phòng Quan Đình Đình ở.

Vào ‘văn phòng’, bật máy, lên QQ.

"Ủa? Ta là đại sắc lang?" Luru Tinh kỳ quái nhìn tên qq của mình, ‘này..... Đình Đình chết bầm, dám đem tên cũ của đối đi, ngày mai phải tìm ả tính sổ!’

Nhập vào dãy số vừa rồi Hạ Vũ cho, sau một hồi tìm tòi cũng tìm thấy.

"Mưa Hạ?" Đương Lư Tinh thấy đối phương tính danh, thêm vào mục bạn tốt, đối phương đã chấp nhận, xuất hiện một biểu tượng đầu người sáng đèn.

"Lư Tinh?" Mùa hè trời mưa..... Chính là Hạ Vũ.

"Ân!" Ta là đại sắc lang..... Cũng chính là Lư Tinh.

"Anh rốt cục cũng tự biết mình là ai!" Hạ Vũ.

"Là Quan Đình Đình đối, ngày mai tôi phải tìm cô ta tính sổ" Lư Tinh.

"Đối hay lắm!" Hạ Vũ.

"Tôi thoát đây?" Lư Tinh.

"Đừng mà, nhanh lên, em đã tạo phòng xong, mau vào.....!" Hạ Vũ

Thấy lời đối phương, Lư Tinh vội vào trò chơi. Lư Tinh đối 'đầu địa chủ' cũng là tân thủ, chính là lúc trước, Quan Đình Đình dùng qq của hắn chơi, hắn ở bên cạnh xem vài lần.

Bốn người một bàn, trừ Lư Tinh và Hạ Vũ, hai người kia đều là nữ.

"Mỹ nữ, có webcam không?" Lư Tinh chủ động lên tiếng, khôi phục bản sắc sắc lang lư mạnh.

"Anh muốn chết à!" Mùa hè trời mưa. Trừ lần đó ra không người trả lời, Lư Tinh tự tìm mất hứng, hiện tại nữ nhân trên mạng, ai cũng ngu x.

Phát bài.....!

Bỗng nhiên khung đối thoại với Hạ Vũ phát sáng, mở ra, thấy đối phương viết một câu.

"Bài của anh có quân gì cho em biết đi!"

".....!" Lư Tinh thấy xong trên trán nhanh chóng xuất hiện ba đường hắc tuyến, còn có kiểu chơi như vậy? Kiểu này không phải ăn gian sao? Sau khi Lư Tinh thêm Hạ Vũ vào danh sách bạn, biết bài Lư Tinh chính là phi thường hữu dụng.

"Cô cũng thật âm hiểm!" Lư Tinh đánh chữ, lại gửi thêm hình sấm sét.

"Bớt nói sàm, nhanh lên đi!"

"Gặp cô xem như tôi không hay ho!" Lư Tinh dựa theo yêu cầu của đối phương gửi qua danh sách bài, tiếp theo Hạ Vũ liền bắt đầu thao tác luôn cả bài của Lư Tinh, thế nhưng ngay cả Lư Tinh chính mình cũng không biết vì sao phải nghe đối phương. Thật không hiểu vì sao!

Kết quả là Hạ Vũ liên tục thắng bốn ván, hai người kia mặc kệ.

"Hai người các ngươi có phải là một phe?" Một người chơi tên là 'Mỹ nhân ái ngư' hỏi trong hộp tán gẫu.

"Ai vậy?" Hạ Vũ bên kia đánh chữ, phỏng chừng là giả vờ, hơn nữa trong khung nói chuyện riêng lại gửi khuôn mặt tươi cười cho Lư Tinh.

"Là cô, còn có 'ta là đại sắc lang'!" Một người chơi khác tên là 'Mộc Nãi Di' đánh chữ nói.

"Hay nói giỡn? Kỹ thuật không bằng người còn vu hãm người khác? Ta còn nói hai người các ngươi quen biết nhau kìa!" Mưa Hạ bên kia gõ chữ trả lời.

"Sao trùng hợp như vậy, có vài lần ta ra hai con ba, hắn không cần, ngươi ra hai con bốn, sau đó hắn lại ra hai con bốn?" Mộc nãi di.....!

"Ta nào biết, đó là chiến thuật người ta!" Mưa Hạ...! Lý do có chút miễn cưỡng.

"Ta là đại sắc lang' đừng không nói gì, mau thừa nhận đi!" Mỹ nhân ái ngư.....!

Lư Tinh nhìn hộp hội thoại, tâm lý thập phần bất đắc dĩ, chơi trò này, nên sao chứ? Vừa định gõ chữ, chợt nghe phòng tắm truyền đến thanh âm.

"Lư Tinh, có khăn tắm sao chứ? Quần áo cũng được!" là tiếng Đại tiểu thư truyền đến, phỏng chừng là tắm xong rồi.

"Ừừừ!" Lư Tinh chạy nhanh đứng lên, chạy vọt vào phòng ngủ, từ ngăn tủ phía dưới tìm ra một cái khăn tắm, mới vừa ra phòng ngủ, lại thấy không đúng, cầm khăn tắm xô ra, là cỡ lớn! Lư Tinh lại vội quay về, đổi một cái nhỏ hơn, so thử trên người mình, cũng được, chọn cái này!

"Cô mở cửa đi, tôi đưa cho !" Lư Tinh đứng ngoài phòng tắm nói, xuyên qua thủy tinh trên cửa, chỉ thấy mờ lung cái bóng đi đến cạnh cửa, tiếp theo cửa mở, đưa ra một tay, Lư Tinh đưa khăn tắm vào, sau đó lẳng lặng thủ bên ngoài.

"Luu..... Luu Tinh, không..... Không có cái lớn hơn một chút sao chứ?" Bên trong truyền ra thanh âm.

"Không có, chỉ còn cái vừa rồi thôi đừng!" Luu Tinh nói.

"Ngà!" Bên trong không thanh âm, Luu Tinh đành đứng bên ngoài cười trộm.

"Cách!" cửa mở, Luu Tinh nhất thời choáng váng, bất chấp hấn từ thời trung học cũng đã đối thân thể nữ nhân quen thuộc như chính mình lòng bàn tay, nhưng không khỏi đối thân thể nữ nhân trước mắt này tán thưởng, vừa rồi ấn tượng không đẹp đối phương tạo ra toàn bộ biến mất trong nháy mắt.

Như Luu Tinh sờ liệu, khăn tắm vừa mỏng vừa ngắn không thể che hết thân hình yếu điệu, khăn tắm nhỏ bé càng khiến đường cong hoàn mỹ từ bộ ngực và bụng hình thành đối lập rõ ràng, mái tóc dài đen bóng mềm mại phủ trên khăn tắm trắng, da thịt như ngưng chỉ bạch ngọc, không hổ là Đại tiểu thư sinh trưởng trong nhà giàu, dinh dưỡng chính là thượng hạng. Càng mê người chính là, bởi vì Luu Tinh luôn thủ ngoài cửa, cùng lúc Đại tiểu thư vừa mở cửa đối mặt, khoảng cách rất gần, mùi dầu gội trên người đối phương hoà lẫn mùi thân thể làm Luu Tinh không khỏi tưởng đang mơ.

"Xuân hàn tứ dục hoa thanh trì,

Ôn tuyền thủy hoạt tẩy ngưng chi.

Thị nhân nâng dậy kiều vô lực,

Thủy thị tân thừa ân trạch thì."

Luu Tinh không khỏi nhớ tới Bạch Cư Dị trong ‘Trường Hận Ca’ miêu tả Dương Quý Phi khi tắm xong, lúc này dùng vào Đại tiểu thư rất thích hợp.

"Thực xin lỗi, dùng lâu như vậy!" Đại tiểu thư Hạ Tuyết ngượng ngùng nói, trong mắt Luu Tinh cũng vũ mị sinh tư, thần thái mềm mại vô lực.

"Không quan hệ, không quan hệ!" Luu Tinh vội vàng nói, tựa hồ lại nhớ tới ấn tượng tốt đẹp lần đầu gặp mặt. Không đúng, so với ấn tượng kia còn tốt hơn!

"Tôi..... Tôi về phòng!" Đại tiểu thư tựa hồ cũng ý thức được không khí có chút ái muội, đỏ bừng mặt đối Luu Tinh nói, rất nhanh đi vào phòng, cũng đóng cửa lại.

‘A, thật sự là một đêm tuyệt vời!’ Luu Tinh lưng tựa vào tường vẽ mặt cười thâm hời tưởng tình cảnh vừa rồi.

Ngay lúc đó, một trận dồn dập tiếng chuông điện thoại vang lên, lôi Luu Tinh từ ảo tưởng về tới sự thật.

"Luu Tinh, anh ngủ gật à? Muốn chết hả, đang làm gì đó?" Liên tiếp tiếng kêu réo bên tai làm Luu Tinh không thể không giờ điện thoại lên, cách xa lỗ tai.

"Cô là ai vậy, tra hộ khẩu hả, hỏi gì nhiều vậy!" Luu Tinh không tức giận nói, trước mắt vẫn là đáng người Đại tiểu thư vừa rồi.

"Ta là Hạ Vũ, anh ngốc! Có phải là xem webcam của khủng long?"

"Hả?" Luu Tinh phía sau mới trả lời lại, vừa rồi mình đang cùng chơi ‘đấu địa chủ’, lâu như vậy, phỏng chừng là đợi không nổi.

"Tốt lắm, tốt lắm!" Luu Tinh trở lại ‘văn phòng’ ngồi lên ghế, nhìn hai vị kia, đã trực tiếp rời khỏi. Mà trong khung đối thoại lại bị Hạ Vũ mắng xối xả!

"Anh đang làm gì?" Hạ Vũ hỏi.

"Vị trí hiện tại:wc. Tư thế: ngồi xổm. Mặt bộ: Run rẩy. Trạng thái: đang dùng sức."

"Anh..... anh nhanh lên.....!" Hạ Vũ nói xong cúp máy.

Luu Tinh cười cười, vội vàng tại hộp thoại đánh một hàng chữ.

"Đã trở lại, nhớ anh à!" Ta là đại sắc lang.

"Nhanh vậy sao? Trực tiếp dùng tay?" Mưa Hạ.

"Làm sao cô biết, hay là cô rình coi phía dưới bồn cầu?"

".....!" Đối phương trực tiếp trả lời bằng hình cái đao.

"Không nói vô nghĩa với anh, em đang chuẩn bị thăng cấp, giúp một chút, tối mai buổi mời anh ăn cơm!" Mưa Hạ

"Được!" Bởi vì vừa rồi thấy Đại tiểu thư trong bộ đồ tắm, đầy đầu óc Luu Tinh bây giờ là hình ảnh tuyệt vời kia, trong lúc nhất thời hưng phấn ngu không được, vậy cùng chơi với đối phương, thuận tiện kiếm bữa cơm!

Tiếp theo, Luru Tinh cùng Hạ Vũ dùng đồng dạng phương pháp chạy cùng một phe, hoặc là chờ cá mắc câu, cho đến nửa đêm Hạ Vũ rút cục thăng cấp, hai người mới offline.

"Wa! Thăng cấp rồi!" từ phòng 4 lầu 6 nửa đêm 2h truyền đến tiếng chúc mừng hưng phấn.

‘Bữa cơm này thật không dễ dàng nha!’ phòng 3 lầu 6 nửa đêm 2h, tia ý thức cuối cùng của Luru Tinh đang trong trạng thái mở mắt không lên

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Phòng Sáu Không Phải Ai Cũng Có Thể Vào !

Phòng sáu không phải ai cũng có thể vào !

Mặt trời lên cao, ánh mặt trời xuyên qua bức màn chiếu xạ lên mặt Luru Tinh đang làm mộng đẹp.

"Ui~~!" Cảm giác đặc biệt chói mắt, Luru Tinh trở mình, tùy tay cầm lấy di động nhìn thời gian.

"A~~! 8h30?" Luru Tinh đột nhiên từ trên giường bật dậy, vừa mặc quần áo miệng vừa than thở, "Xong rồi xong rồi, ngày hôm qua ngủ quá trễ, đến muộn là bị trừ lương!"

Đánh răng rửa mặt thay đồ, tổng cộng tốn 4 phút 32 giây. Cũng được, tốc độ rất nhanh, chưa vượt qua năm phút, còn kịp đuổi theo xe buýt, hẳn lại không muộn mới sáng sớm liền đem nhân dân tệ quỳn hiển cho xe taxi. Luru Tinh tỷ tỷ từng muốn mua cho hẳn chiếc xe, nhưng Luru Tinh cái gì cũng học được, chỉ là học lái xe không được, giáo luyện xe đụng phải đồ dờ hoi, cũng không biết nói vấn đề gì.

Cửa phòng Đại tiểu thư Hạ Tuyết như cũ không khóa, đẩy cửa nhìn nhìn, quả nhiên chưa ngủ dậy, chẳng qua lần này so với hôm qua tốt hơn nhiều, ít nhất nền đã che hết vị trí trọng yếu. Bởi vì thời gian gấp gáp, Luru Tinh cũng đến không kịp tưởng tượng lung tung, để lại tờ tiền mặt liền chạy ra ngoài.

Lúc xuyên qua phòng khách hướng ngoài cửa, Luru Tinh nhìn sang phòng đối diện, bức màn còn đang che kín, là chưa dậy hay là đã đi rồi?

Luru Tinh vừa xuống lầu vừa gọi di động Hạ Vũ.

"Chủ nhật ngủ thẳng tự nhiên tỉnh, thiên hạ đại sự đều không để ý, chỉ cần trong mộng có mỹ nữ, đói chết cũng được~~! Reng reng ríng ríng, mỹ nữ ở trong này!" Một đoạn nhạc chuông tự chế làm Luru Tinh nghe mà cứ run lên.

"Alô? Ai vậy?" Di động tiếp thông, bên trong truyền đến Hạ Vũ thanh âm.

"Mỹ nữ à, hôm nay không phải chủ nhật, mau dậy thôi, đi làm bị muộn rồi!" Luru Tinh không tức giận nói.

"Đi làm? Làm cái gì... Đi làm? Xong rồi xong rồi, em quên em đã có việc làm. Là Luru Tinh à? Anh ở đâu? Từ từ, bây giờ em dậy liền..... tit~~" Tiếp theo truyền đến tiếng động hỗn loạn.

"Tôi ở dưới lầu, nhanh lên đi!" Luru Tinh nói.

"Được, được, anh ngàn vạn lần phải chờ em!" Hạ Vũ lớn tiếng nói, sau đó cúp máy, làm Luru Tinh cảm thấy bất đắc dĩ, vốn nghĩ đến tìm người làm báo thức, hiện tại lại phải chính mình chủ động gọi cô ta, ai, chưa thấy qua nữ nhân lười như vậy. Chẳng qua lại nói, tựa hồ Đại tiểu thư cũng chưa tỉnh, khó trách da thịt đẹp như vậy, giấc ngủ rất tốt!

Ba phút sau, chỉ thấy Hạ Vũ từ dưới lầu vội vàng chạy ra, dây giày cũng chưa cột, giống dép lê lòi xềnh xệch, hai tay cũng không ngừng sửa sang lại quần áo, tóc bù xù. Khi Hạ Vũ thấy Luru Tinh còn đứng tại cửa, tâm lý thật mạnh thở phào.

Hai người cùng nhau ra khỏi tiểu khu.

"Sao bây giờ anh mới gọi em?" Hạ Vũ nhìn Luru Tinh u oán nói.

"Tôi cũng vừa mới dậy, không được, không kịp rồi, hay là ra thuê xe đi thôi!" Luru Tinh nhìn thời gian nói, vừa lúc ngoài tiểu khu ngoại có xe.

"Bác tài, Kinh Hoa Đại Hạ, go, go, go!" Ngồi trong xe, Luru Tinh lớn tiếng hô. Ai, rất kích động, tiếng Anh cũng không tự giác nói ra.

"Ok!" Tài xế quay đầu lại cười, Luru Tinh cùng Hạ Vũ ngẩn ra, chẳng phải đây là xe hôm qua Hạ Vũ đâm đầu vào trần xe sao chứ?

" Lại gặp mặt, đúng là duyên phận nha!" Chỉ thấy đối phương xoay người, phát động xe, chân dùng một chút lực, dập hết ga! Một làn khói trôi qua, xe đã không thấy bóng dáng.

" Cô là không phải chỉ có chủ nhật, bình thường cũng ngủ thẳng tự nhiên tỉnh nha?" Lưu Tinh nhìn bên người Hạ Vũ hỏi, còn nhớ chuyện nhạc chuông đi động.

" Hôm nay coi như là lần đầu tiên em chính thức đi làm, có chút không quen. Lại nói tối qua chơi khuya như vậy, dậy sớm được mới lạ!" Hạ Vũ lấy gương nhỏ, lại thêm một cây lược, soi gương bắt đầu chải tóc.

" Sau này đừng chơi khuya như vậy, ngày hôm qua tôi cũng chịu không nổi, lần đầu tiên thức khuya đến vậy . A ô~~!" Lưu Tinh vừa ngáp vừa nói.

" Biết, hôm nay buổi tối nhất định ngủ sớm." Hạ Vũ nói.

Bác tài trình độ khá tốt, mười lăm phút đã tới công ti. Còn năm phút, đủ rồi. Lưu Tinh đứng trước công ti hít một hơi thật sâu, bình tĩnh một chút chỉnh mình tâm, đây là chuyện hán mỗi ngày đều làm trước khi vào công ti.

Vào văn phòng, mọi người đã đến đông đủ, vẫn tốt không đến trễ.

" Lưu ca, anh thật lợi hại, mỗi ngày đều đúng giờ như vậy!" Lưu Tinh nhìn thấy Lưu Tinh vừa vào văn phòng cười nói.

" Nếu không vì người nào đó, hôm nay anh có thể đến sớm hơn nhiều!" Lưu Tinh ngồi xuống, liếc mắt Hạ Vũ nói.

" Ai chứ, tôi không biết!" Hạ Vũ làm như vô tội nhìn Lưu Tinh, sau đó còn nói:" Không phải em đã nói mời anh ăn cơm sao chứ?"

" Tôi cũng chính là kẻ mặt "comi!" Lưu Tinh nhìn đối phương nói, sau đó nhìn nhìn Ngô tử , " Ngô tử, Đình Đình sao chưa đến?"

" Sớm đến rồi, chẳng qua lên cấp trên hỏi thăm cổ phiếu!" Ngô tử trả lời.

" Đã nói cô ta đừng chơi, như thế nào còn chơi? Thứ đó có chuẩn mực sao chứ?" Lưu Tinh không tức giận nói, việc này hán đã không chỉ một lần đối Quan Đình Đình nói như vậy.

" Tinh ca, em nghe anh, sau này em không chơi nữa~~!" Phía sau, Quan Đình Đình cúi đầu ủ rũ từ bên ngoài đi trở về, dựa nửa người trên ghế Lưu Tinh nói.

" Lại mất điểm?" Lưu Tinh nhìn đối phương hỏi.

" Tuyệt rồi." Quan Đình Đình nói.

" Cứ như là cha cô. Thị trường cả nước rất tốt, chỉ có mấy cái đặc biệt bị cô chọn trúng, vận khí cô cũng tốt quá!" Lưu Tinh cười nói.

" Tinh ca, em đã như vậy anh còn lấy em tiêu khiển, em chính là đem mồ hôi và máu nhiều năm đều đầu tư vào, hiện tại chỉ còn lại có một nửa. Xong rồi, em thành người nghèo!" Quan Đình Đình vỗ vỗ đầu Lưu Tinh hữu khí vô lực nói.

" Tôi đã nói với cô rồi, trí óc cô chơi cổ phiếu không thích hợp, chỗ này nước sâu lắm!" Lưu Tinh nhìn đối phương nói.

" Vậy làm gì!"

" Đừng chơi cổ phiếu, đối với cô mà nói nguy hiểm quá lớn. Dựa theo trí tuệ của cô, vẫn là làm đậu hủ an toàn nhất! Cứng là đúc đậu hủ, mềm là đậu hủ nhão, mỏng là da đậu hủ, loãng là đậu tương, bốc mùi là đậu hủ thối, ồm ồm không mất..... Uì, đừng ngắt cổ tôi chứ!"

" Ai bảo anh nói lời không hay!" Quan Đình Đình buông Lưu Tinh ngồi lại vị trí của mình.

" Không nghe lời người tốt, chịu thiệt ngay trước mắt. Bây giờ biết rồi chứ? Còn nữa giờ nữa thị trường sẽ mở cửa, mau bán cho hết!" Lưu Tinh nói.

" Chỉ có như thế!" Quan Đình Đình nghe xong Lưu Tinh hít một hơi, bộ dạng tiếu rẻ, sau đó nhìn Lưu Tinh hỏi, " Lưu Tinh, anh nói thế nào mới có thể đem sự phiền lòng vừa cười vừa quên?"

" Chuyện này không phải rất đơn giản sao?" Lưu Tinh nói.

" Nói!" Quan Đình Đình nghe thấy lời Lưu Tinh lập tức tiến đến bên cạnh Lưu Tinh.

" Làm chính mình điên!"

" Hi hi~~!"

" Ha ha~~!" Nghe thấy Lưu Tinh, những người khác trong văn phòng đều bật cười.

" Lưu Tinh~~!"

"Tốt lắm tốt lắm, không nói, mau làm việc đi!" Lư Tinh nhìn Quan Đình Đình nói

"Đã như vậy, làm sao có tâm tình mà làm việc!" Quan Đình Đình ghé vào trên bàn nói.

"Đúng rồi, Hạ Vũ cũng không có chỗ ăn cơm, hợp hòa." Lư Tinh nhìn Quan Đình Đình nói.

"Hôm nay không được, không thời gian!" Quan Đình Đình nói.

"Lại có tên ngốc nào mắc mưu?" Lư Tinh hỏi.

"Ừ, là một người giữ ưu cổ, em còn cần cần thận quan sát!" Quan Đình Đình nói.

"Đình Đình tỷ, như chị không phải tốt lắm sao chứ? Trong tay có vài người giữ ưu cổ còn sầu như vậy, người xem xem em và tiểu Tinh, đến bây giờ còn chưa từng cùng nam nhân khác ăn chung một bữa cơm!" Một bên Lư Tinh Tinh nói.

"Các người ở chung với cha mẹ, chị là sống độc lập, có thể giống nhau sao chứ?" Quan Đình Đình nói.

"Ai bảo cô dọn ra ngoài ở!" Lư Tinh nói.

"Còn không phải là vì tự do hơn!" Quan Đình Đình nói.

"Cô hiện tại cần phát tiết, nếu không tôi chỉ một chiều, muốn nghe không?"

Chẳng qua phải xem cô có thể hay không hạ thủ." Lư Tinh nhìn đối phương nói.

"Lần này nếu anh còn không nói ra tiếng người, em sẽ bẻ răng của anh!" Quan Đình Đình nghe Lư Tinh xong nói.

"Buổi tối ăn cơm cùng với vị có cổ phiếu ưu kia, đi nơi nào thật sang trọng, chọn món nào thật đặc sắc, hung hăng phát tiết một chút, khi nào ăn đủ số tổn thất trên thị trường, khi đó mới dừng!" Lư Tinh nói.

"Lư Tinh, chiều này của chú quá âm hiểm." Hắc Sướng đối diện chen vào.

"Tinh ca nói cũng không phải không có đạo lý!" Quan Đình Đình xuất ra bộ dáng chăm chú tự hỏi nói.

"Ha ha, các người đối hán vẫn không hiểu hết!" Hắc Sướng cười nói, sau đó tiếp tục công tác.

Giữa trưa Hạ Vũ hẹn một mình Lư Tinh ra ngoài, xem như vì chuyện buổi tối mời khách. Trên thực tế cô ta còn một ít vấn đề khác.

"Tôi biết cô có việc, nói đi!" Trong một nhà hàng cũng tạm, Lư Tinh ngồi xuống nhìn đối diện Hạ Vũ nói.

"Vậy anh phải đáp ứng tôi, đầu tiên, khi chúng ta đàm luận đề tài tiếp đây, anh phải đem thành kiến đặt qua một bên, làm được sao chứ?" Hạ Vũ nhìn Lư Tinh nói chân thành.

"Cô nói giống với tôi đó à? Hai ngày này không phải đều là cô đối tôi có thành kiến sao chứ?" Lư Tinh nhìn đối phương nói.

"Đừng đề cập ai đối ai thành kiến, trước tiên đặt qua một bên.....!"

"Có chuyện gì nói đi, nếu không ta đi!" Lư Tinh cắt lời đối phương.

"Mặc dù nói tới hôm qua mọi người cùng nhau ăn cơm, nhưng anh cũng thấy, căn bản không có cơ hội cho tôi chen miệng, cũng chỉ có Ngô tỷ quan tâm tôi một chút, những người khác..... Thấy mọi người buổi sáng vừa làm vừa nói chuyện phiếm rất cao hứng, anh không biết tôi ghen tị cỡ nào! Anh nói xem, tôi nên làm gì bây giờ?" Hạ Vũ nhìn hừ tâm Lư Tinh hỏi, lúc cô ta ở Thượng Hải, trong công ti cha, ai mà không kính nể cô ta ba phần? Đều là người ta chủ động tiếp cận, hiện tại thay đổi địa phương, che dấu thân phận, hơn nữa trước kia bị người khác chiều quen thói cao ngạo, Hạ Vũ trong lúc nhất thời đối với việc dung nhập tập thể nhỏ này sinh ra mê mang.

"Quả thật là có vấn đề!" Lư Tinh nghe xong đối phương nói, đây cũng là vấn đề hán từng gặp qua, nói thật, Lư Tinh sau khi tham gia công tác, bởi vì nghiệp tích xuất sắc, rất nhiều công ti lớn đều muốn cướp hán về, đãi ngộ cái gì so với ở đây cao hơn nhiều, nhưng Lư Tinh không có ý gì là muốn rời khỏi. Vì sao? Chính là bởi vì đã có cảm tình với các đồng sự, mọi người hỗ trợ lẫn nhau, lòng người rất thuần khiết, không có câu tâm đầu giác ngộ như các công ti khác, cho nên Lư Tinh mới ở lại. Còn tiền? Trong mắt Lư Tinh, tiền chỉ là cái rắm!

"Từ nhỏ đến lớn luôn được người khác chiều quen?" Lư Tinh nhìn đối phương hỏi.

"Dạ~~!" Dù không nghĩ thừa nhận, nhưng sự thật lại như thế.

"Tâm cao khí ngạo?" Lư Tinh tiếp tục hỏi.

"Có..... Có một chút!" Hạ Vũ cúi đầu nói.

"Trước kia luôn là tiêu điểm, đều là người khác chủ động cùng cô tạo quan hệ, hiện tại thay đổi hoàn cảnh khó thích ứng?"

"Dạ~!"

"Biết vì sao không?"

"Vì sao?" Hạ Vũ ngược đầu nhìn Lưu Tinh hỏi.

"Bởi vì người trong văn phòng này không giống người thường, nói trắng ra, mọi người sẽ không dùng tâm kế, chân thành đối đãi đối phương, tin cậy lẫn nhau. Năm đó tôi còn học đại học đã đi làm công cho công ti này, nghiệp tích coi như cũng được, cấp trên cho tôi chọn ngành, nhưng mà không khí lúc nào cũng câu tâm đầu giác, tính kẻ đối phương thật sự là làm tôi không chịu nổi. Cho nên tôi đề xuất phải tân kiến một phòng mới, tôi là do Ngô tỷ đào tạo, lúc ấy còn có Quan Đình Đình, cô đứng nhìn cô ấy bình thường hùng hùng hổ hổ, đối khách hàng nam cô ta là có bài bản hết. Lúc ấy chúng ta ba người nắm giữ ¼ số khách hàng công ti, cấp trên không dám không đáp ứng, cho nên liền sinh ra phòng sáu. Cho nên Hác ca cùng Tinh Tinh còn có Quách Tinh, bọn họ đều là tôi và Ngô tỷ cùng nhau chọn ra, vào phòng sáu không nhất định nghiệp vụ phải tốt, nhưng là nhân phẩm nhất định không thể kém. Biết không? Phòng Sáu ngay từ đầu rất nhiều người, nhưng là trải qua một đoạn thời gian ở chung, những người hay đấu đá, cả ngày tính toán riêng, tất cả đều bị điều về ngành cũ, tôi và Ngô tỷ ở đây còn có đặc quyền này! Hác ca bọn họ bây giờ còn không biết việc này. Tâm tình tốt, khí thuận, hiệu suất công tác cũng tự nhiên tăng cao. Tinh anh phòng sáu cũng liền từ đó sinh ra!"

"Ý anh là nói bây giờ em là đang trong thời kỳ quan sát?" Hạ Vũ cắt lời Lưu Tinh hỏi, không nghĩ đến trong công ti chi nhánh lại gặp đải ngộ như thế.

"Cũng đúng!" Lưu Tinh trả lời.

"VẬY..... vậy anh cũng đem chuyện chúng ta tính vào trong này à?" Hạ Vũ lo lắng hỏi.

"Này không phải vấn đề, tôi phải tổng hợp ý kiến mọi người, cô cũng không nên dùng đặc ý đi lấy lòng, rất già!"

"Kia thế nào mới có thể thu được sự tin cậy của mọi người và dung nạp?" Hạ Vũ hỏi.

"Rất đơn giản, lắng nghe đối phương nói chuyện, huấn luyện tài ăn nói không dối, huấn luyện chính mình trở thành một người nghe giỏi lại càng không dễ dàng, bởi vì là khi đối phương thao thao bất tuyệt hướng cô tố khổ và đàm luận chuyện bên quơ, luôn làm cho người ta cảm giác có chút mất kiên nhẫn, nhưng là vô luận như thế nào, cô phải kiên nhẫn, còn phải thật sự lắng nghe đồng thời nói chuyện; thứ hai chính là ngôn hành nhất trí, cho dù xử lý những chuyện vật cũng không thể khinh thường, nếu có ngôn tri bất nhất hình tượng xuất hiện, điều đó sẽ phá hư niềm tin của mọi người đối với cô. Còn nữa, đối đồng sự phải đồng đều, mọi người không phải đồ ngọc, ánh mắt là tuyệt lượng. Chỉ cùng các đồng sự kiệt xuất hoặc tương đồng thân cận, mà lãnh lạc người khác, thường thường sẽ vô hình chung thương tổn sự tin cậy của những người khác đối với cô. Hai ngày cô có thể thấy tôi và Đình Đình quan hệ tốt lắm, nhưng cô có biết chủ nhật bốn nữ nhân kia thường xuyên cùng nhau ra ngoài đi dạo phố sao chứ? Cô có biết bọn họ lúc tụ hội, buổi tối thường xuyên sẽ ngủ chung trong một cái mền sao chứ? Hác ca trước khi kết hôn còn hỏi ý chúng ta, tóm lại hết thấy tự cô xem mà làm. Ủa? Tôi thật không hiểu chính mình vì sao lại nói với cô việc này, chúng ta lập trường nên là đối lập mới đúng chứ!" Lưu Tinh nhìn đối phương nói, vừa rồi thao thao bất tuyệt đều đã nói cái gì nhỉ?

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14: Bữa Tối Tình Yêu Đến Bất Ngờ

"Cám ơn anh!" Hạ Vũ chăm chú nhìn Lưu Tinh nói.

"Đang đùa hay thật đó?" Lưu Tinh vừa ăn vừa nhìn đối phương nói, từ miệng bà nương này nghe thấy hai tiếng ‘cám ơn’ thật đúng là không dễ dàng!

"Là thực mà!"

"Vậy gọi thêm hai món nữa!"

".....!"

Buổi chiều trở lại văn phòng, có lẽ là trải qua Lưu Tinh giữa trưa đích khai đạo, Hạ Vũ cũng thí gia nhập mọi người khoái hoạt nói chuyện phiếm đích công tác trung. Ngô tỷ cũng rõ ràng cảm giác Hạ Vũ có điểm bất đồng, cười cười nháy mắt Lưu Tinh một cái, Lưu Tinh tự nhiên lĩnh hội trong đó hàm nghĩa, hướng đối phương gật gật đầu.

Khi Luru Tinh đang trợ giúp Hạ Vũ làm quen tư liệu về khách hàng, đột nhiên chuông điện thoại vang lên, Luru Tinh nhìn nhìn, lại là điện thoại trong nhà mình, chẳng lẽ là Đại tiểu thư có chuyện gì?

" Alo, là Luru Tinh sao chứ?" Trong điện thoại truyền đến thanh âm tuyệt vời đầy ôn nhu, cảm giác hạnh phúc nhẹ nhàng dâng lên, phảng phất lại nhớ tới cảnh tượng lần đầu tiên cùng đối phương gặp mặt.

" Đúng, đúng !" Thấy ánh mắt Hạ Vũ kỳ quái, Luru Tinh ngồi về chỗ chính mình, thanh âm vừa rồi tựa hồ để đối phương nghe được.

" Anh tan ca mấy giờ?" Bên kia điện thoại truyền đến câu hỏi của Đại tiểu thư.

" 5h30, có chuyện gì sao chứ?" Luru Tinh hỏi.

" À, là như thế này, vì xin lỗi chuyện tối qua làm bể đồ, tôi muốn bồi thường~~!" Đại tiểu thư Hạ Tuyết nói.

" Không cần, khách khí làm gì~~!" Luru Tinh cười nói, thấy Quan Đình Đình một bên chồm sang, Luru Tinh liền đẩy ra đối phương, sau đó đi ra văn phòng.

" Chuyện gì, sao bí mật thế?" Quan Đình Đình nghi hoặc nghĩ.

" Là nữ nhân, nghe thanh âm giống như rất ôn nhu!" Hạ Vũ cười nói, chẳng qua giọng này nghe sao lại có điểm quen tai nha?

" A? Là nữ à?" Nghe thấy Hạ Vũ nói, Quan Đình Đình lập tức có tinh thần, đột nhiên đứng lên, " Không được, có tình huống, chị phải nghe thử!" Nói xong đi đến cạnh cửa, dán lỗ tai lên khe cửa.

" Hai ngày này đã làm phiền anh, tôi..... tối nay tôi nấu vài món, xem như xin lỗi, cũng bày tỏ sự cảm tạ của tôi đối với anh, hy vọng anh có thể thích!"

" Nga, cảm ơn, buổi tối tôi sẽ vác bụng không trở về !" Luru Tinh cười nói.

" Tốt lắm, cũng không quá rầy anh làm việc, buổi tối gặp! Bái bai!" Trong điện thoại truyền đến thanh âm ôn nhu Đại tiểu thư.

" Buổi tối gặp, bái..... Bái bai!" Luru Tinh dùng giọng cực kỳ run rẩy nói hết lời, sau đó bỏ điện thoại vào túi.

" Cốc~~! Cốc~~! Cốc~~!" Luru Tinh đột nhiên xoay người đối mặt vách tường, hai tay vào vách tường.

‘ ô~~! Rốt cục đợi đến thời khắc này, nguyên lai tối hôm qua Đại tiểu thư chính là đối mình khảo nghiệm! Ô~~! Dù tư cách, rốt cục có thể ăn được Đại tiểu thư đại nỷ nữ tình yêu bữa tối! Hiền thê lương mẫu, hiền thê lương mẫu nha!’ Luru Tinh trong lòng cảm động nghĩ, nước mắt, nước mắt hạnh phúc trong lòng chảy ròng, mình khổ tâm rốt cục không uổng phí, mình kiên trì không nghĩ mau vậy liền được hồi báo, ngày hôm qua phát sinh đích hết thấy quả nhiên đều là huyền cảnh!

‘ Ông xã, anh đã về~~!’

‘ Ông xã, tình yêu bữa tối đã làm tốt lắm~~’

‘ Ông xã, để em chà lưng cho anh~~!’

Cảnh tượng tốt đẹp lại quanh quẩn trong đầu Luru Tinh, bộ dạng hết sức hạnh phúc.

‘ Trong nhà có Đại tiểu thư, ta càng nên làm việc thật tốt, không thể cô phụ cô ta đối ta kì vọng. Đúng, cố gắng công tác!’ Luru Tinh tự cổ vũ chính mình, vừa định vào văn phòng, lại phát hiện giữa khe cửa lộ ra hai cái đầu, ánh mắt không nhảy mắt nhìn mình.

" Khục~~! Hai người các người không lo làm việc chồm vào làm gì?" Luru Tinh đẩy cửa ra, nhìn thấy Quan Đình Đình vẻ mặt hoài nghi và Luru Tinh Tinh vẻ mặt tò mò, không tức giận nói.

" Đừng nói mấy cái này, vừa rồi biểu tình anh rất dâm đãng, sao lại như thế ? Mau, thành thật khai ra!" Quan Đình Đình liền đưa tay đem Luru Tinh ôm vào trong ngực hung hăng hỏi.

" Tổng đài phòng sáu, đài truyền hình phòng sáu, hiện tại có Tinh Tinh đáng yêu vì mọi người báo nội dung điện thoại thần bí vừa rồi của Luru ca tại hiện trường!" Luru Tinh Tinh tại một bên cười nhìn Luru Tinh nói.

" Tôi cười cũng không được? Chúng ta không phải mỗi ngày đều cười sao chứ? Nói chuyện với khách hàng thái độ đương nhiên phải tốt một chút." Luru Tinh làm ra vẻ thực vô tội nói

" Vô nghĩa, nếu thực giống bình thường em cũng không hỏi anh. Còn nữa, cú điện thoại vừa rồi tuyệt đối không phải khách hàng, phải không Tinh Tinh?" Quan Đình Đình áp Luru Tinh đến trước bàn công tác nói.

" Ân, em cũng đồng ý Đình Đình tỷ. Vừa rồi bộ dạng Luru ca trông rất hạnh phúc, Luru ca, điện thoại quả thực là ai vậy? Anh khai đi, mọi người đều đang nghe nè!" Tinh Tinh cười nhìn Luru Tinh nói.

" Hạnh phúc?" Nghe thấy đối phương nói, Luru Tinh nhìn Tinh Tinh, " Biểu tình vừa rồi thực hạnh phúc sao chứ?"

" Ân, nhìn kỹ thì thật hạnh phúc!" Luru Tinh gật gật đầu nói.

" Các người nhìn lầm!" Luru Tinh nhìn đối phương nói. Ha ha, tâm ta quả nhiên là thiên về Đại tiểu thư !

" Không đâu, em cam đoan!" Tinh Tinh nói.

" Nha đầu cô, cô biết cái gì là hạnh phúc sao, cô liền nói vừa rồi anh trông thực hạnh phúc?" Luru Tinh nhìn đối phương nói.

" Vậy anh nói cái gì là hạnh phúc?" Quan Đình Đình vẫn còn ôm cổ Luru Tinh hỏi.

" Hạnh phúc, hạnh phúc chính là mèo được ăn cá chó được ăn thịt, anh hùng đánh tiểu quái thú! Anh thì cửa nào đâu mà tính là hạnh phúc, vẫn còn là một tên độc thân!" Luru Tinh nói.

" Bớt nói cùn, em còn không hiểu anh? Tốt nhất anh đừng để em biết anh gạt em chuyện gì, nếu không~~~~! Hừ!" Quan Đình Đình lại dùng đầy đặn bộ ngực mát xa Luru Tinh đầu, sau đó mới đẩy Luru Tinh ra.

" A, nhầm chán!" Luru Tinh trở về chính mình vị trí, tiếp tục đọc tư liệu trong tay.

Thấy rốt cục buông tha chính mình, Luru Tinh trong lòng thở phào nhẹ nhõm. Quan Đình Đình này thật là, còn không cho người ta giữ lại chút riêng tư. Chẳng qua tưởng tượng Đại tiểu thư ở nhà đang ngồi trước bàn đầy mỹ vị chờ mình, Luru Tinh lên cười sau lưng Quan Đình Đình.

Hạ Vũ khẽ nhú mày nhìn bên trái Luru Tinh.

‘ Hần vì sao hướng về phía mình cười? Đây là làm sao vậy?’ Hạ Vũ phi thường khó hiểu. Đang lúc cô ta chuẩn bị làm việc, đã thấy đối phương đưa qua tờ giấy, nhìn nhìn đối phương, bộ dạng rất nhỏ mọn, tựa hồ là không cho mình thanh minh.

Hạ Vũ tiếp nhận xong nhìn trái phải, sau đó đặt tờ giấy lên bàn mở ra.

" Buổi tối tôi nhất thời có việc, không thể cùng nhau ăn cơm, tự cô tìm chỗ ăn!" Hạ Vũ quay đầu nghi hoặc nhìn Luru Tinh, cầm lấy bút viết một hàng lên mặt sau tờ giấy, sau đó lại đưa qua Luru Tinh.

" Nụ cười của anh làm em biết, nhất định không phải chuyện tốt!" Luru Tinh đọc xong lại viết một tờ đưa đối phương.

" Nếu cô sợ buồn, tôi có thể tìm cho cô một anh đẹp trai, tuy nhiên trên thế giới không có mấy nam nhân có thể so sánh với tôi, chẳng qua cô liền chịu một tối vậy!" Hạ Vũ đọc xong liền cảm giác mấy món đã ăn giữa trưa không ngừng dâng lên, lập tức lấy bút viết hai chữ.

" Ghê tởm!" Viết xong lại ném cho Luru Tinh.

Luru Tinh biết đối phương không có lời hay, nhận tờ giấy trực tiếp ném vào thùng rác, cái này làm Hạ Vũ tức, chẳng qua lại thấy mọi người làm việc chăm chú, cô ta cũng không tiện phát tác, hướng về Luru Tinh quơ quơ tay, sau đó vùi đầu công tác.

‘ Hắc hắc, mình giỏi quá!’ Luru Tinh thấy đối phương buồn bực trong lòng thâm nhủ đắc ý.

.....

" Các mỹ nữ ngày mai gặp!" Vừa mới đến 5h30, Luru Tinh đã lấy tốc độ trăm thước tiến lên như một trận gió chạy ra khỏi văn phòng.

Luru Tinh cũng lười đi lần xe buýt, ra cửa trực tiếp lên xe taxi.

" Bác tài, Bách Hoàn gia viên, go!" Luru Tinh vừa lên xe liền lớn tiếng hô.

"Ok!" bác tài hướng về phía Luru Tinh cười hắc hắc nói.

Shock! Lại là bác tài hôm đó, hai ngày gặp ba lượt, thật đúng là..... Duyên phận.

Xuống xe, thang máy còn hiện ở mười hai tầng! Luru Tinh không có thời gian, trực tiếp chạy vào thang bộ một bên, chạy thẳng đến lầu sáu!

Đứng ở trước cửa nhà, bình phục một chút chính mình hô hấp dồn dập, hai tay xoa xoa mặt, làm cho biểu tình của mình sau khi ăn xong mỹ vị càng thêm phong phú, sau đó lấy ra chìa khóa mở cửa.

" Khục~~ khục~~!" Vừa vào cửa, một cỗ khói đặc làm Luru Tinh ho khan sắc súa, nhưng lại không mở mắt ra được. Trong không khí tràn ngập không biết là tiêu hay là thứ gì khác, tóm lại làm Luru Tinh không ngừng hắt hơi, nước mắt cũng không tự giác chảy ra.

Luru Tinh cố nén đi vào phòng, hướng phòng bếp nhìn, Đại tiểu thư quả nhiên là ở đây. Trên người quần tạp dề, một tay cầm thìa, một tay không ngừng chùi nước mắt không ngừng chảy, xem bộ dạng cũng là bị sắc không nhẹ! Không biết trong nồi là cái gì, dù sao nó đang không ngừng bốc khói.

" Khục~~! Khặc~~! Anh đã về, lập tức..... Lập tức liền tốt lắm!" Đại tiểu thư thấy Lưu Tinh vào phòng bếp dụi dụi con mắt đã đỏ lên miễn cưỡng nặn ra nụ cười nổi.

" Nhiều khói vậy, cô..... sao cô không mở máy hút khói!" Lưu Tinh vội vàng đi qua, ấn vào nút mở máy phía trên, mở hết cửa sổ, làm khói nhanh chóng tán đi.

" Tôi..... Tôi chưa dùng qua thứ này!" Đại tiểu thư ngượng ngùng nhìn Lưu Tinh nói, sau đó tò mò nhìn cái máy phía trên.

Đồ mờ hôi! Trần Lưu Tinh bắt đầu đồ mờ hôi! Tài nấu bếp một người tốt xấu, từ sự hiểu biết nhà bếp của hắn và tư thế nấu ăn có thể nhìn ra. Mà trước mặt Đại tiểu thư rất tò mò về máy hút khói cùng với tư thế nấu ăn kỳ lạ, thật sự là làm Lưu Tinh không dám khen tặng, đồng thời trong đầu xuất hiện một vấn đề nghiêm trọng.

Món Đại tiểu thư nấu có thể ăn sao chứ?

" Em cũng không biết anh thích ăn cái gì, sợ làm ra món cứng quá, cho nên đều mua vài món mềm một chút. Giống như đậu hủ và đồ ăn nhẹ, bây giờ em đang chiên trứng..... trứng đâu rồi?" Lúc Đại tiểu thư đang nói với Lưu Tinh quay đầu lại nhìn nôi, lại phát hiện bên trong không có cái gì!

" Rớt..... Rớt xuống đất!" Lưu Tinh nhìn thấy vừa rồi bị đối phương một cú lật chảo rơi xuống lấp bấp nói.

" A? Thực xin lỗi, thực xin lỗi!" Nghe thấy Lưu Tinh nói, lại phát hiện miếng trứng rớt trên đất nửa sống nửa chín, Hạ Tuyết không ngừng xin lỗi Lưu Tinh.

" Không sao đâu, để tôi dọn cho!" Lưu Tinh thở dài, bọc vào bao tay nhặt miếng trứng trên đất lên. Ai! Đáng thương quả trứng này! Lưu Tinh đã đối trù nghệ của Đại tiểu thư dù sao đã hiểu vài phần, cũng không kì vọng ăn cái gì vĩ đại hào, yêu cầu không cao, có thể vào bụng là tốt!

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Ta Ngất, Ta Bị Bề Ngoài Của Nàng Lừa Gạt

" A, cháy, cháy~~!" Ngay tại Lưu Tinh thu thập mọi thứ còn sót trên đất, Hạ Tuyết đứng trước người hắn đột nhiên hét lớn.

Lưu Tinh vội ngừng đầu, nguyên lai là dầu trong chảo với độ ẩm rất cao, mà bên trong lại không có đồ ăn cho nên bốc lửa. Chỉ thấy Đại tiểu thư cầm cái chén đầy nước lập tức rót vào trong chảo đang cháy.

" Dừng~~!"

" Phụt~!"

Lưu Tinh vừa định ngăn cản đã không còn kịp, nước vào chảo, làm hỏa thế lớn hơn nữa, làm cho lớp dầu mặt trên hầu như cháy đen.

" A~~!" Hạ Tuyết lập tức bỏ nhào vào Lưu Tinh, hai tay gắt gao ôm Lưu Tinh cánh tay, " Mau, mau gọi 114!"

" Đại tiểu thư à, 114 là số tư vấn, 119 mới là cứu hỏa!" Lưu Tinh đầu to nhìn đối phương nói, sau đó nhanh chóng lấy nắp nôi che lại chảo đang cháy, sau đó lập tức tắt chốt mở, lửa tắt!

" Tôi..... Tôi chỉ là muốn tra xem cứu hỏa là bao nhiêu mà thôi.....!" Trên mặt dính đầy bột cùng bụi khói, đại tiểu thư chỗ trắng chỗ đen hai tay gắt gao nắm vấy nhìn Lưu Tinh giải thích.

Lưu Tinh vẫn nghĩ chính mình có thể cứu vớt thế giới, nhưng là bây giờ hắn mới phát hiện, gặp nữ nhân này, toàn bộ thế giới đều cứu hắn không được.....! Lưu Tinh chịu thua, hoàn toàn chịu thua, hơn nữa là đại thua! Lúc đi làm những ảo tưởng tốt đẹp tại một khắc này đều vô tình biến thành bọt nước, hơn nữa theo khói mù bay rất xa rất xa!

Lưu Tinh tan nát cõi lòng! Từ lúc dẫn Đại tiểu thư về nhà, tựa hồ không có sống yên ổn quá, hơn nữa theo thời gian trôi qua, năng lực phá hủy của Đại tiểu thư cũng tựa hồ thăng cấp. Ngày hôm qua Lưu Tinh còn lo lắng đối phương sẽ ném bệ nhà, hôm nay lại bắt đầu vì phòng ở có hay không bị đốt mà lo lắng.

Nhìn bộ dáng ủy khuất của Đại tiểu thư, Lưu Tinh biết, ngay từ đầu, hắn đã bị bề ngoài đối phương lừa gạt, đối phương hoàn toàn là một kẻ thần kinh rỗng tuếch, hơn nữa không biết cầm kỳ thư họa, giặt quần áo nấu cơm lại càng không. Tựa hồ trừ bỏ bộ dạng ôn nhu đối chính mình nói nói, sau đó lại bày ra bộ dáng đáng thương hướng chính mình giải thích, Đại tiểu thư tựa hồ cái gì cũng không biết. Hơn nữa nếu để đối phương ở tại chỗ này, vậy chẳng phải là chính mình tự tìm phiền toái? Cần phải đuổi đối phương đi, nàng là một nữ nhân, trên người lại không có tiền, có phải là không quá nhân đạo?

Các vị Thần ơi! Giúp ta nghĩ cái biện pháp, cứu cứu ta đi~!

.....

Trong KFC.

Lưu Tinh cùng Hạ Tuyết ngồi ở vị trí gần cửa sổ, Lưu Tinh vừa ăn khoai tây chiên, vừa hưởng thụ ánh mắt hâm mộ các nam nhân chung quanh.

Nhìn Hạ Tuyết đối diện đã ăn ba cái đùi gà mà khẩu vị vẫn như cũ rất tốt, Lưu Tinh có cảm giác rất bất đắc dĩ.

"Tôi có thể gọi thêm hai cái sao?" Hạ Tuyết lấy tay xoa xoa miệng nhìn Lưu Tinh nói, giống vài năm chưa được ăn cơm.

"Hai cái của tôi cô lấy ăn đi!" Lưu Tinh lấy hai cái trước mặt giao cho đối phương, hẳn hiện tại thật sự là không có hứng ăn mấy thứ này.

"Được chứ?" Hạ Tuyết ngược đầu dùng cặp mắt to long lanh nhìn Lưu Tinh hỏi, không thể không thừa nhận, biểu tình này thật phần đáng yêu, Lưu Tinh tựa hồ đều nghe thấy chung quanh mấy tên lang sói đang tru lên, cùng với tiếng hừ lạnh của bạn gái bọn họ.

"Ăn đi!" Lưu Tinh nhìn đối phương nói.

Ai! Thật không ngờ chính mình lại như thế này, trước giờ khẩu vị thật phần tốt cũng không ngờ có ngày ăn không vào!

"Cám ơn!" Hạ Tuyết mỉm cười nhìn Lưu Tinh nói, sau đó không khách khí cầm lấy một cái tiếp tục ăn.

"Cộp~~ cộp~~!" Vài cô em trẻ tuổi đồng thời đứng lên, sau đó đi ra phía ngoài, hoặc là mặt không chút thay đổi, hoặc là giận dữ dùng đũa!

"Ai, thân ái, đợi anh đợi anh với!"

"Em yêu, anh sai rồi~~!" Mấy nam nhân lưu luyến nhìn đại tiểu thư sau, vội vàng đuổi theo.

‘Lại là một đám đom đóm x bị bề ngoài Đại tiểu thư mê hoặc!’ Lưu Tinh trong lòng thật sâu thở dài một hơi. Lúc trước mùi khói dầu làm cho Lưu Tinh bây giờ còn cảm giác đau đầu, không chỉ là đau, tìm Lưu Tinh lúc này so với đau còn đau hơn.

Thật không ngờ từng rong ruổi bụi hoa chính mình thế nhưng cũng có nhìn nhầm thời điểm, bị một nữ nhân lừa gạt! Chẳng lẽ nhân lực mình thoái hóa? Hoặc là Đại tiểu thư che giấu quá tốt? Điều này làm cho Lưu Tinh luôn tự tin chính mình ánh mắt chịu đủ kích. Từng bụi hoa ảo diệu thế nhưng để cho một cô gái mới gặp lừa gạt, ai mà không thương tâm, tên háo sắc nào có năng lực giống như bình thường đến gần các mỹ nữ mà không có việc gì chứ?

Thế nhưng dùng bề ngoài đến mê hoặc chính mình lừa gạt chính mình, không hổ là Đại tiểu thư, đúng là lão bản ở Thượng Hải không kém! Đủ ngoan, đủ âm! Lưu Tinh trong lòng nghĩ đến, nếu hiểu thấu đại tiểu thư tính cách, cũng biết đại tiểu thư năng lực, đồng dạng đã biết năng cách mục tiêu của chính mình thật sự là quá xa, vậy chẳng phải nên để đối phương dọn ra ngoài? Lưu Tinh trong lòng thật sự rất sợ, sợ thế nào một ngày khi hắn về nhà, phát hiện nơi đó đã biến thành bãi hoang tàn!

Không phải ta đàn ông vô nhân đạo, người nói một chút, cho dù đại tiểu thư người có thể làm một ít việc gia vụ ta là cũng có thể tìm được lý do giữ người lại, nhưng là..... Ngày hôm qua trong nhà những thứ đồ bề bệ gì đó đã rất nhiều, thật sự là không còn mấy thứ mà cho đại tiểu thư người đập tiếp. Về phần nấu cơm và bữa tối lãng mạn mà Lưu Tinh tha thiết ước mơ.....! Ai, đừng nói nữa, đều là nước mắt nha!

"Hạ..... Hạ Tuyết, tôi muốn hỏi cô một việc!" Lưu Tinh nhìn đối phương nói.

"Khách khí cái gì, hỏi đi!" Đại tiểu thư vừa ăn đùi gà vừa cười nhìn Lưu Tinh nói.

"Trước kia ở nhà cô..... đã làm cơm sao?" Lưu Tinh thật cẩn thận hỏi, đang sợ thương tổn đối phương tự tôn đồng thời cũng sợ thương tổn chính mình trái tim nhỏ nóng cháy thuần khiết chờ đợi chỉ còn lại không bao nhiêu!

"Không có!" Hạ Tuyết thực tự nhiên nói, "Hôm nay là lần đầu tiên tôi nấu, xem người khác nấu thật dễ dàng, không ngờ tự mình làm lại khó như vậy. Thật ngượng ngùng, để anh chê cười!"

"Đâu chỉ là chê cười!" Lưu Tinh nghe thấy đối phương cắn răng nói, đồng thời trong lòng âm thầm may mắn, may mắn phát hiện sớm, bằng không nếu không biết mà ăn, vậy sẽ ra sao? Cho dù không mất mạng người, cũng phải hư bụng vài ngày.

"Không có việc gì, hôm nay tôi đã có kinh nghiệm, ngày mai tôi nhất định sẽ cố gắng làm tốt." Hạ Tuyết nhìn Lưu Tinh cười nói.

Xong rồi, nữ nhân này ngay cả ngày mai đều đã định sẵn, xem ra sắp tới nàng là không tính đi rồi, vậy chính mình chẳng phải là gặp tao ương? Hôm nay buổi tối có phải hay không nên cùng đối phương ngả bài một chút, làm cho nàng cũng hiểu biết một chút chính mình chỗ đau, đại tiểu thư thoát nhìn này ôn nhu, hẳn là có thể lý giải nhân! Đối, về nhà liền ngả bài! Nhìn đại tiểu thư đã bắt đầu ăn cái đùi thứ năm, Lưu Tinh trong lòng ngầm hạ quyết tâm!

"A, ăn no thật!" Hạ Tuyết ăn xong sau không để ý hình tượng mút tương trên ngón tay, sau đó nhìn Lưu Tinh cười nói.

"Phải không? Vậy trở về?" Lưu Tinh nhìn đối phương hỏi, ăn năm cái mà không bị vấn đề gì cũng đã thực không sai!

"Ngồi một chút, tôi có chút đi không nổi!" Hạ Tuyết hơi ngượng nhìn Luru Tinh nói.

"Ân!" Luru Tinh sau khi nghe thấy gật gật đầu, thấy đối phương ngại ngùng biểu tình, nguyên lai Đại tiểu thư cũng có lúc cảm thấy thẹn à!

"Tôi có thể mua hai cái mạng về sao?"

".....!"

Mẹ nó, ta thật sự là chịu không nổi Đại tiểu thư này, sau này ai thích thu lưu thì thu lưu! Luru Tinh âm thầm thở, về sau không bao giờ chơi trò gì anh hùng cứu mỹ nhân!

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Tôi Sẽ Làm Bảo Mẫu, Về Phần Tiền Lương.....!

Về nhà, Luru Tinh ngồi trên sofa một câu không nói, trước tiên muốn suy nghĩ một chút lát nữa ngả bài nên nói như thế nào cho đúng.

Thấy Luru Tinh mặt mày bình tĩnh một câu cũng không nói, Hạ Tuyết tựa hồ ý thức được cái gì, ngoan ngoãn đến đối diện Luru Tinh ngồi xuống, hai tay nắm chặt đặt trên đầu gối, tò mò nhìn Luru Tinh.

"Lúc này anh không ăn, có phải hay không đói bụng?" Hạ Tuyết nhìn Luru Tinh hỏi.

Luru Tinh nghĩ sự tình, không có trả lời đối phương.

"Nếu không để tôi luộc cho anh cái trứng"

"Không cần!" Luru Tinh sau khi nghe thấy hết hồn ra một thân mồ hôi lạnh, vội vàng trả lời đối phương.

"Thấy anh không nói lời nào, tôi tưởng anh đói bụng chứ!" Hạ Tuyết thấy Luru Tinh rốt cục nói chuyện mỉm cười nói.

"Tôi lắm miệng hỏi một câu, trên danh phiến viết là" Là thật sao?" Luru Tinh nghĩ nghĩ nhìn đối phương hỏi.

"Đương nhiên là thật, chỉ là hiện tại..... bỏ nhà trốn đi mà thôi. Tôi cái gì đều không có, anh trăm ngàn đừng đuổi tôi đi~~!" Hạ Tuyết hai tay bó lại đặt ở trước ngực, bộ dạng rất hi vọng nhìn Luru Tinh.

Thấy đối phương kia đáng thương bộ dáng, Luru Tinh thật là có điểm luyến tiếc, bất quá nữ nhân này cách tưởng tượng kém quá xa, trừ bỏ bề ngoài cùng giả bộ này đáng thương bộ dáng ở ngoài, tựa hồ cái gì cũng không biết.

"Cô.....!"

"Anh thấy tôi vô dụng vậy, sẽ không là muốn đuổi tôi đi? Tôi không có chỗ đi, ở Bắc Kinh cũng không có bằng hữu gì, hành lý lại đánh mất..... Tôi có thể ở đây thêm vài ngày sao? Chờ tôi tìm được việc làm, nhất định..... Nhất định.....!" Hạ Tuyết thấy Luru Tinh biểu tình, có một loại dự cảm không rõ, nhanh chóng cắt lời đối phương, nhưng là nói xong lời cuối cùng ngay cả chính nàng cũng không tự tin.

"Cô..... Tìm công tác?" Luru Tinh nhìn đối phương hỏi, điều này thì vượt ngoài hần dự đoán.

"Ân, nhưng là chưa tìm được, bây giờ trên người tôi trừ bỏ CMND, cái gì đều không có, văn bằng cũng không, cũng không ai nhận tôi! Bất quá tôi sẽ cố gắng, tôi sẽ không xem nhẹ và buông tha !" Hạ Tuyết nhìn Luru Tinh chăm chú nói.

"Vô dụng, tôi khuyên cô vẫn là về nhà đi, đã đi mấy ngày nay, người nhà của cô nhất định rất nhớ cô!" Luru Tinh nhìn đối phương khuyên giải, mục đích chính là làm cho đối phương mau mau về nhà rồi đi nơi này, hiện tại Luru Tinh mới nguyên vẹn cảm nhận được trước kia những ngày thanh nhàn là đáng quý cỡ nào.

"Anh..... anh muốn đuổi tôi đi sao?" Đại tiểu thư nghe thấy Luru Tinh nói, hai mắt đầm lệ mông lung nói, giống đã bị cực kỳ thiệt thòi. Làm cho Luru Tinh cảm giác chính mình giống là một tên ác nhân tội ác tày trời, kéo ra ngoài xử bắn năm phút đồng hồ cũng không có thể giải hận!

Bất quá Luru Tinh vẫn là ở cuối cùng khẩn yếu quan đầu nhìn không được, hần không nói gì, đối đại tiểu thư lời nói mới rồi xem như cam chịu. Không phải hần không muốn giúp, chính là hần thật sự không có nghĩa vụ này, cũng không có sức nhẫn nại đi "hưởng thụ" những gì đại tiểu thư mang đến.

Thấy trước nam nhân không nói gì, Hạ Tuyết trong lòng sốt ruột, thật vất vả tìm được một chỗ có thể ở lại, làm sao có thể bỏ đi được chứ? "Tôi không phải không công ở chỗ anh, tôi..... tôi sẽ giúp anh dọn dẹp phòng, giúp anh giặt quần áo nấu cơm.....!"

"Cô..... Nấu cơm? Đừng nói giỡn!" Luru Tinh nhìn đối phương nói, mẹ nó, cô này không phải là đang uy hiếp mình à? Luru Tinh trong lòng nghĩ đến.

"Tuy rằng hiện tại tôi không biết, nhưng mà tôi có thể học, tôi học tập thành tích tốt lắm, hơn nữa tôi đã có kinh nghiệm, anh phải tin tôi, giống..... liên giống lần đầu tiên tôi gặp anh đã tin tưởng anh!" Hạ Tuyết quýnh lên đi đến bên cạnh Luru Tinh ngồi xuống, hai tay lúc lắc cánh tay Luru Tinh cầu xin, bỏ đi biểu tình đáng thương trên mặt, động tác đại tiểu thư nhìn thế nào giống như đang làm nũng với Luru Tinh.

"Cô.....cô ở nhà đã từng làm chuyện linh tinh như quét tước phòng, giặt quần áo sao?" Luru Tinh hỏi, đồng thời cảm thán trong lòng, à! Nguyên bản nghĩ đến mình là một tên xấu xa, thật không ngờ cũng có sự đồng tình, vẫn ôm hy vọng cuối cùng đối Đại tiểu thư.

"Cũng không có!" Lần này trả lời rất là rõ ràng!

Xong rồi, cuối cùng một chút hy vọng cũng biến thành tuyệt vọng, nguyên lai khoảng cách giữa hai người còn quá xa!

Luru Tinh đột nhiên thấy mình dường như là đồ ngọc, hỏi ra vấn đề đều thực ngu ngọc, đã biết đối phương là đại tiểu thư, ở nhà nhất định là đến giờ cơm há mồm, quần áo đến thì đưa tay ra, hưởng cuộc sống ưu việt, mình còn hỏi như vậy, hoàn toàn là dư thừa!

Không được, nếu nói như vậy, chỉ sợ đồ đạc trong nhà chưa dùng mấy ngày đều đã bị đập bể, nói không chừng phòng ở cũng sẽ thiếu trụ.

Hơn nữa nếu ông chủ biết, chẳng phải mình sẽ bị cuốn gói? Mặc dù mình cũng không trêu vào, bắt quá đối với công việc này, vẫn là quý trọng mới thỏa đáng, dù sao cũng rất tốt với các đồng sự, nếu đổi chỗ, vậy lại phải làm lại từ đầu.

"Đại tiểu thư, tôi nói thật với cô vậy, tôi là một nhân viên nhỏ ở công ty Quảng Vận"

"Công ty Quảng Vận kinh doanh? Vậy..... vậy không phải là cô ng ty mà ba tôi đã mua vài năm trước ở Bắc Kinh sao?" Hạ Tuyết nhìn Luru Tinh nói, "Anh..... anh là nhân viên nơi đó ?"

"Đúng vậy, đại tiểu thư, tôi biết lần này cô vì sao bỏ nhà ra đi, nhưng cô phải biết rằng, nếu làm cho ông chủ ở Thượng Hải cũng chính là cha cô biết cô ở chỗ tôi, công việc của tôi có thể khó giữ được, tư tưởng đại tiểu thư tội nặng tôi không dám đương nổi. Đừng hiểu lầm, cũng không phải tôi không muốn giữ cô, chỉ là..... Cô vẫn là về nhà ở đi!" Luru Tinh thật sự nghĩ không ra biện pháp, chỉ còn khóc lóc nhìn đối phương nói lời thật, Luru Tinh làm ra biểu tình này hơn phân nửa là vì làm cho đối phương rời đi nơi này, chỉ cần ra khỏi cửa này, cô có đi đâu, cũng không liên can ta. Nguyên bản là nghĩ thu luru hiền thế lương mẫu làm cho cuộc sống chính mình toả sáng, hiện tại xem ra, tựa hồ tìm về một cái phiền toái! Bản thân Luru Tinh cũng không người hầu hạ, cũng không tưởng lại đi hầu một cái đại tiểu thư.

"Anh.....anh thật là nhân viên Quảng Vận?" Hạ Tuyết nhìn Luru Tinh hỏi.

"Àn!" Luru Tinh dùng sức gật gật đầu, chính mình đều nói như vậy, tin tưởng đối phương nhất định có thể lý giải.

"Woa ~~! Thật tốt quá, Thật tốt quá ~~!" Nghe thấy Luru Tinh khẳng định trả lời, Hạ Tuyết lập tức từ sofa nhảy dựng lên, biểu tình cũng từ lúc đầu khẩn cầu biến thành cao hứng.

Ừa? Chính mình..... Có phải hay không làm sai cái gì? Thấy đại tiểu thư hưng phấn bộ dáng, trong lòng Luru Tinh ngờ ngác, đối phương phản ứng tựa hồ cũng không như chính mình ngấm lại như vậy.

Đột nhiên, cao hứng không ngừng đại tiểu thư ngồi vào Luru Tinh bên người, gắt gao cầm Luru Tinh hai tay.

"Nguyên lai mọi người đều là người một nhà, về sau tôi sẽ ở chỗ anh, mong chiếu cố nhiều hơn!" Hạ Tuyết cầm tay Luru Tinh chăm chú nói.

"Ai..... Ai cùng cô là người một nhà?" Thấy đối phương bộ dáng, Luru Tinh nói lắp bắp, hai tay bị đối phương cầm còn không ngừng run run," Đại..... Đại tiểu thư, cô..... Nghe hiểu tôi vừa rồi nói sao?" Luru Tinh thử hỏi.

"Uh, tôi biết. Anh là muốn tôi ở lại, chính là sợ cha tôi sa thải có phải hay không?" Đại tiểu thư nhìn Luru Tinh nói, sau đó thập phần trịnh trọng vỗ vỗ Luru Tinh bả vai, nói:" Anh yên tâm, tôi sẽ không làm cho cha tôi biết, biết cũng không có việc gì, tôi sẽ nói tốt cho anh trước mặt cha tôi, hơn nữa cha tôi rất thương tôi, ông ấy tuyệt đối sẽ không trách tội anh."

"Tôi không có ý này, ý của tôi là nói.....!"

"Cám ơn anh thu luru tôi, bắt quá tôi cũng không thể ở không, về sau trong nhà quét tước vệ sinh chuyện liên giao cho tôi, anh có quần áo bẩn gì đó tôi cũng sẽ giúp anh giặt, liên xem tôi như bảo mẫu của anh là tốt. Về phần tiền lương..... Mỗi tháng một ngàn thì tốt rồi!" Hạ Tuyết nghiêng đầu đáng yêu nhìn Luru Tinh nói, tựa hồ giống làm cho Luru Tinh chiếm nhiều tiện nghi giống nhau.

"Cô.....!"

"Sáng mai anh còn phải đi làm, tôi sẽ không quấy rầy anh!" Hạ Tuyết nhìn Luru Tinh cười nói, sau đó vui vẻ về tới của nạng phòng, Luru Tinh ngồi ở phòng khách, có thể rõ ràng nghe thấy từ gian phòng ngủ kia truyền đến tiếng hoan hô.

"Tôi..... Tôi chưa nói hiểu được?" Lưu Tinh ngẩn ngơ ngồi ở đó, y chang một tên ngốc.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Ứng Trước Cho Em Một Năm Tiền Lương Được Không?

Lưu Tinh ngủ rất khuya, không phải hắn không muốn ngủ, mà là hắn thật sự ngủ không được, đối với Lưu Tinh luôn làm chất lượng giấc ngủ phi thường cao mà nói, đơn giản biến thành một loại châm chọc. Thẳng đến rạng sáng 4 giờ, Lưu Tinh mới mơ mơ màng màng ngủ.

"Lưu Tinh, dậy thôi, nên đi làm!" Sáng sớm, lúc này Lưu Tinh vừa mới tiến vào giấc ngủ, một thanh âm ngọt ngào ôn nhu vang lên, làm cho Lưu Tinh không biết chính mình rốt cuộc là thanh tỉnh vẫn là trong mộng.

"Lưu Tinh, bữa sáng em đã chuẩn bị tốt, mau rời giường~~!" Thanh âm lại vang lên hơn nữa cách gần, tiếp theo Lưu Tinh liền cảm giác trên người chột lạnh, chần chừ che trên người tựa hồ bị người kéo đi.

"A~~!"

"Làm sao vậy, làm sao vậy?" Một tiếng hét chói tai làm cho Lưu Tinh biết không phải mộng, động thân ngồi dậy, chẳng lẽ nhà cháy? Hướng một bên nhìn lại, chỉ thấy đại tiểu thư mặt cười đỏ bừng đứng ở nơi đó, hai tay ôm mắt, bất quá tựa hồ là đang nhìn Lưu Tinh xuyên qua khe hở các ngón tay.

"Làm sao vậy?" Lưu Tinh nhìn đối phương hỏi.

"Anh..... anh lóa..... ngủ!" Đại tiểu thư một tay chỉ vào Lưu Tinh thân thể nói.

"Hà?" Nghe thấy đối phương trong lời nói, Lưu Tinh cuối đầu nhìn nhìn, quả nhiên không có mặc quần áo, hơn nữa tiểu đệ đệ cũng bởi vì buổi sáng đặc biệt ngẩng cao, Lưu Tinh hồi tưởng, hình như đêm qua sau khi trải qua một loạt đả kích của đại tiểu thư, tắm nước lạnh một phát, sau đó gục ở trên giường mơ mơ màng màng một buổi tối.

Ai! Mệnh mình thực khổ quá, không mang về một cô hiền thê lương mẫu, lại tìm được một cái đại tiểu thư trở về hầu hạ, thực con mẹ nó suy!

"Nhìn đủ không? Nhìn đủ mời đi ra ngoài, tôi muốn mặc quần áo!" Lưu Tinh nhìn đối phương nói, tinh thần hắn lúc này còn bị buổi nói chuyện đêm qua tra tấn chết lặng.

"Nhìn..... nhìn đủ, thực xin lỗi, em ra ngoài!" Hạ Tuyết nghe thấy Lưu Tinh nói sau vội vàng khom lưng cười nói xin lỗi, kích động liền xoay người, "Cộp~~!" đầu đụng vào một bên ngăn tủ.

"Thực xin lỗi, thực xin lỗi!" Hạ Tuyết ôm đầu hướng về phía ngăn tủ không ngừng khom lưng xin lỗi, sau đó hướng ngoài cửa đi đến.

Còn xin lỗi ngăn tủ? Thật bất cần! Lưu Tinh hưng trí không cao lắm mặc xong quần áo, rửa mặt thời điểm soi gương, giấc ngủ nghiêm trọng không đủ, mắt là cặp gấu mèo.

Ai, không biết những ngày về sau sẽ như thế nào!

Uốn cái lưng, nhìn nhìn đồng hồ, 8 giờ 10, đây là lần đầu hắn dậy sớm trong gần một năm đi làm. Đột nhiên ngửi ngửi, một cổ mùi tràn ngập trong phòng, làm cho bụng Lưu Tinh từ đêm qua đến giờ vẫn trống không kêu lên.

Đột nhiên nhớ tới vừa rồi đại tiểu thư đến phòng mình báo thức, nói qua bữa sáng đã chuẩn bị tốt. Không có khả năng, này mùi cùng chính mình đã biết đại tiểu thư lúc trước hoàn toàn ngược lại? Lưu Tinh nhìn không được tò mò đi vào phòng ăn, thấy đại tiểu thư đang vội vàng đem đồ ăn trong túi đồ ra đĩa, trên bàn đã đầy ắp. Bánh Tiêu, nước đậu xanh, dưa muối, bánh bao, đối với Lưu Tinh trước giờ không có thói quen ăn sáng mà nói, đã là tương đương phong phú.

"Nhanh lên đến ăn đi!" Hạ Tuyết nhìn Lưu Tinh nói, mặt vẫn đỏ như cũ, bất quá mỉm cười kia tựa hồ như tháng tư dương quang làm cho người mới trải qua mùa đông cảm thấy tâm lý ấm áp, tuy rằng hiện tại đã muốn là mùa hè.

"Đi bên ngoài mua?" Lưu Tinh ngồi xuống hỏi, sự tình tựa hồ cũng không phải tệ hại như chính mình tưởng tượng!

"Ân, buổi sáng 7h30 em đã dậy đi bên ngoài mua, cũng không biết anh thích ăn cái gì, nghe nói người Bắc Kinh thích uống nước đậu xanh, cho nên liên mua này, chợ sớm ở phụ cận cũng thật náo nhiệt!" Hạ Tuyết cười nhìn Lưu Tinh nói, sau đó đưa đối phương một đôi đũa.

"Ừ!" Luru Tinh sau khi nghe thấy gật gật đầu, đối phương nói đúng vậy, nước đậu xanh là món uống Bắc Kinh truyền thống, hơi chua hơi ngọt, có thể trợ tim, lưu thông khí huyết, trợ tiêu hóa, rất nhiều người Bắc Kinh xem uống nước đậu xanh như một loại hưởng thụ. Mùi vị chua, đã là phúc hậu, người chưa uống qua, uống lần đầu, khó chịu! Vừa chát vừa thối, còn có kỳ quái hương vị, như thế nào nuốt xuống? Có người cho rằng giống 'nước rửa chén', có người uống xong lại ngien. Nó là 'bã', cũng là 'sùng nhĩ'. Rơi vào cảnh đẹp, mới có thể lãnh hội vô cùng tư vị. Người thích chao và sàu riêng cũng là như thế.

Dân Bắc Kinh uống nước đậu xanh có chú ý, phải có thêm rau ngâm rất nhỏ, bình thường mùa hè dùng cây su hào, cắt thành sợi nhỏ ngâm hết cỡ trong nước, thêm hạt tiêu, còn phải ăn bánh tiêu vòng nguyên bộ. Thì phải là một chữ-- mì! Hơn nữa người Bắc Kinh bất luận là già trẻ bần phú, cũng không quản là cao thấp quý tiện, đều thích uống này ngoạn ý.

Có người nói nước đậu xanh bởi vì giá tiện nghi, là bình dân hóa thực phẩm, khó lòng đem ra nơi thanh nhã. Chó má! Người nào nói như vậy tuyệt đối không tính là người Bắc Kinh. Trong năm Càn Long, từng có người thượng diện dâng sớ xưng: 'ngày gần đây mới phát hiện nước đậu xanh, đã phải ngự y kiểm tra, có hay không vệ sinh, nếu như là vật thanh khiết, có thể mời hai ba người làm nước đậu xanh, phải ở ngự phòng ăn làm bếp.' vì thế, nước đậu xanh lúc đầu ở dân gian thành cung đình ngự thiện.

Hoàng đế đều uống, người còn muốn nói cái gì? Uống qua nước đậu xanh người không nhất định là người Bắc Kinh, nhưng là không có uống qua nước đậu xanh, tuyệt đối không phải người Bắc Kinh.

Đừng nhìn Luru Tinh sinh ra trong nhà giàu, nhưng trước đây cũng là uống nước đậu xanh lớn lên. Nhiều năm không uống, thật là có chút hoài niệm.

"Ân? Hương vị này sao có chút không thích hợp nhỉ?" Luru Tinh uống một ngụm xong hơi cau mày nói, chẳng lẽ là nhiều năm không uống có chút không thích ứng?

"À, lúc em nếm thời điểm phát hiện vừa chua vừa đắng, cho nên thêm vào bên trong một ít sữa.....!"

"Phốc~~!" Nghe thấy đại tiểu thư nói, Luru Tinh trực tiếp đem nước đậu xanh vừa mới uống vào không hề giữ lại phun ra.

"Như thế nào? Không dễ uống sao?" Đại tiểu thư nháy cặp mắt to ngập nước hồn nhiên nhìn Luru Tinh hỏi.

"Đại tiểu thư.....!"

"Không cần như vậy khách khí, mọi người đều là người một nhà, về sau còn phải ở chung, gọi tên em Hạ Tuyết hoặc là tiểu Tuyết là có thể! Anh cứ luôn đại tiểu thư đại tiểu thư mà kêu, nhiều xa lạ nha!" Hạ Tuyết cắt lời Luru Tinh nói.

"Em làm anh 'kinh hĩ' thật sự là nhiều lắm!" Luru Tinh một tay ôm ót, một tay lấy khăn tay xoa xoa miệng.

"Phải không? Ha ha, em sẽ ngượng ngùng!" Hạ Tuyết nghiêng đầu nhìn Luru Tinh cười nói, thiên chân vô tà!

"Anh không phải là khen em!" Luru Tinh nhìn đối phương nhìn không được nói, thật không ngờ một chén vô cùng đơn giản nước đậu xanh đều có thể làm cho nàng ngoạn ra như thế đa dạng. Ai! Đại ý, đại ý!

"Hả?" Hạ Tuyết nghe thấy Luru Tinh, đôi mắt to tiếp tục chớp chớp, không biết là không hiểu vẫn là vô không hiểu, tiếp tục thiên chân vô tà!

Luru Tinh thật sâu cúi đầu, đánh bại, hoàn toàn đánh bại! Thật không ngờ từng tung hoành bụi hoa còn quá dễ dàng bị một nữ nhân đánh bại, trước kia, đây là chuyện hân ngay cả năm mơ đều nghĩ không ra, thậm chí nói là không nghĩ quá, nhưng hiện tại, hết thấy lại biến thành sự thật. Điều này làm cho Luru Tinh không thể không cảm khái thế sự vô thường. Chẳng lẽ đây là đối chính mình sắc lang báo ứng?

Nhìn Hạ Tuyết còn uống rất có tư vị, Luru Tinh rốt cục thừa nhận.

Báo ứng ới là báo ứng !

"Nhanh ăn đi, chốc nữa không phải là phải đi làm sao? Em cũng không muốn cho chủ nhân của em mang bụng không đi làm!" Hạ Tuyết nhìn Luru Tinh mỉm cười nói, sau đó tự tay đưa qua một cái bánh bao.

"Chủ nhân?"

"Đúng vậy, hiện tại em là bảo mẫu của anh, anh đương nhiên chính là chủ nhân của em!" Hạ Tuyết cười nói.

'ta là người chủ nhân? Người là ta cô nãi nãi nha!' Luru Tinh trong lòng thở dài, vừa mới chuẩn bị cắn bánh bao, nhưng là làm môi dán tại bánh bao da trong nháy mắt, không tự giác ngừng lại, đặt ở trước mắt chính mình nhìn nhìn, này bánh bao không có mỡ miệng, chắc là không có vấn đề gì?

"Bánh bao này là em mua một tiệm tên là Khánh Phong bánh bao, em hỏi thăm một chút, thực không sai nha!" Hạ Tuyết hướng về phía Luru Tinh quơ quơ nằng trong tay đã cắn một nửa bánh bao đối Luru Tinh nói.

Vậy là tốt rồi! Luru Tinh nhẹ nhàng thở ra, sau đó hung hăng cắn một ngụm, hiện tại Luru Tinh cũng chỉ có thể tiến hành phát tiết trên bánh bao.

Nước đậu xanh là không thể uống, chỉ có thể uống chút nước sôi.

Ăn xong, còn lại bốn bánh bao nóng hằm hập, nữ nhân này thực biết mua, một lần mua mười lăm cái. Bất quá căn cứ đêm qua nàng một người ăn năm đũa gà cũng mang bên ngoài hai cái kỷ lục, hôm nay buổi sáng ăn sáu cái bánh bao nàng xem như phát huy thất thường!

Cũng không biết lâu đôi diện Hạ Vũ đã dậy hay chưa, điện thoại phát. Không sai, đã bắt đầu mặc quần áo, hai người ước định năm phút sau gặp ở dưới lầu.

Ngay tại Luru Tinh chuẩn bị đi làm thời điểm, lại bị phía sau vẫn mỉm cười đại tiểu thư kéo lại tay áo.

"Có chuyện gì sao?" Luru Tinh nhìn đối phương hỏi.

"Anh..... anh có thể trước tiên ứng trước em một năm tiền lương sao?" Hạ Tuyết nhìn Luru Tinh hỏi, mắt to vẫn như cũ chớp chớp~~!

"Một năm tiền lương? Một vạn hai? Em cần nhiều tiền như vậy làm gì?" Luru Tinh miệng há hốc nhìn đối phương, tuy rằng chút tiền ấy với hắn mà nói không tính cái gì, nhưng là..... Nhưng là này cũng phải phân rõ phải trái chứ? Đại tiểu thư đánh nát vài thứ kia không nói, chính mình cho nàng ăn cho nàng ở, công việc một ngày không làm lại ứng trước một năm tiền lương? Hay nói giỡn nha!

"Em..... em biết có chút không hợp lý, nhưng là hiện tại em chỉ có một bộ quần áo này, đã muốn mặc mấy ngày, nội..... Nội ý cái gì cũng không đổi, em muốn đi mua vài món quần áo!" Hạ Tuyết có chút ủy khuất nói.

Luru Tinh nhìn từ trên xuống dưới đối phương, phát hiện nàng vẫn là mặc bộ bó sát người hắc y kia khi gặp lần đầu, nói đúng vậy, là nên đổi vài món quần áo. Bất quá này đại tiểu thư cũng quá phá tiền, ngày hôm qua buổi sáng đặt ở trên bàn vài trăm, buổi tối ăn một trận ở kfc cũng là hán phó tiền, hôm nay lại đòi, quả nhiên là đại tiểu thư.

Luru Tinh xuất ra ví, bên trong cũng không bao nhiêu tiền mặt, không đến hai ngàn. Luru Tinh rút ra mười tờ đưa cho đối phương.

"Em cũng thấy, anh trên người không nhiều tiền, nếu không em chịu khó vài ngày, anh cùng em đi mua?" Luru Tinh nhìn đối phương nói.

"Tốt nhất, vừa lúc em đối Bắc Kinh không quen, có anh ở đây em muốn hảo hảo dạo vài ngày!" Hạ Tuyết nghe thấy Luru Tinh nói sau nói.

Dạo? Ai có thời gian rảnh dạo với cô?

Luru Tinh không nói gì, xoay người hướng dưới lầu đi đến.

"Tạm biệt, sớm một chút về nhà!"

"Nga~~!"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Tính Người Không Hay Ho, Liền Ngoạn Người

"Anh làm sao vậy?" Xuống dưới lầu, Hạ Vũ đã ở cửa tiểu khu cửa chờ Luru Tinh.

"Cái gì làm sao vậy?" Luru Tinh khó hiểu nhìn đối phương nói, bởi vì hai người đều có kinh nghiệm hôm qua, cho nên hôm nay đều dậy sớm, không giống ngày đầu tiên phải chạy, cũng không giống ngày hôm sau phải ngồi taxi, chỉ đi bộ, rất là bình thường.

"Mất gấu mèo !" Hạ Vũ chỉ chỉ mắt Luru Tinh nhắc.

"Nga, đêm qua ngủ không ngon!" Luru Tinh hữu khí vô lực đáp, đầu bị phơi nắng ngoài trời, Luru Tinh mệt nhọc!

"Như thế nào, làm nhiều chuyện xấu, buổi tối mơ ác mộng?" Hạ Vũ cười nhìn Luru Tinh nói, trên mặt lộ vẻ đắc ý.

"Có lẽ vậy!" Luru Tinh thờ dãi nói.

"Ủa?" Hạ Vũ thu hồi tươi cười, tò mò nhìn cặp mắt gấu mèo, Luru Tinh vô tình, trong ấn tượng của nàng, đối phương hẳn là không chút khách khí đáp trả mới đúng, như thế nào hôm nay thái độ lại tốt đến vậy?

"Cho nên sau này không nên lợi dụng mỹ nữ, lúc đi đường cũng không được nhìn chăm chăm nữ nhân chung quanh, lại càng không được.....!"

"Hôm nay tôi không có hứng, không muốn cùng cô cãi nhau!" Luru Tinh dùng ánh mắt tràn ngập đường máu liếc nữ nhân đang lái nhai bên người, sau đó hướng trạm xe đi đến.

Có lẽ nhìn ra Luru Tinh tâm tình cực kỳ không tốt, Hạ Vũ chạy vài bước đuổi kịp Luru Tinh, muốn nghe ngóng là chuyện gì tình, nhưng lại không biết, không biết hỏi từ đâu, cho nên đành phải một bên yên lặng không nói gì đi theo đối phương, một bên dùng khước mắt liếc Luru Tinh, muốn vạch trần đối phương.

Lên xe, đến trạm, xuống xe, đến trước cửa công ty. Vẫn là giống bình thường, Luru Tinh dừng tại cửa lớn công ty, nhìn lầu cao trước mắt, lại nghĩ đến con gái lão bản còn ở trong nhà, lại nghĩ tương lai còn không biết có bao nhiêu 'kinh hi' đang chờ, Luru Tinh lại thở dài một hơi, sau đó cúi đầu đi vào công ty.

"Luru Tinh, buổi sáng tốt lành!" Đứng ở bàn tiếp tân ba vị xinh đẹp tiểu thư mỉm cười nhiệt tình cùng Luru Tinh chào hỏi, lúc nhận rồi không việc Luru Tinh thường xuyên sẽ đi dạo trong tòa nhà nhiều lầu này, cũng chỉ có hắn thành phần tri thức vừa thêm một chút lưu manh sắc lang bản tính, thắng được quảng đại nữ tính hào cảm, mà các xinh đẹp tiểu thư ở bàn lễ tân tự nhiên là mục tiêu hấn từng công hãm.

"Không tốt!" Luru Tinh không giống ngày thường cùng các nàng chào hỏi, thần khí đi vào thang máy.

"Luru Tinh hấn là làm sao vậy?" Một vị lễ tân tiểu thư nhìn Luru Tinh bóng dáng khó hiểu hỏi.

"Không biết, chẳng lẽ là công tác có vấn đề?" Một vị mỹ nữ khác nói.

"Không có khả năng, hấn là Quảng Vận nhân vật nổi, theo tôi nhất định là vấn đề trong cuộc sống." Vị thứ ba mỹ nữ trầm tư nói.

"Vậy cô không đi an ủi an ủi hấn?"

"Tôi thật ra muốn lắm, không biết người ta có nguyện ý hay không!"

.....

"Luru ca, 8h50, hôm nay đến sớm vậy?" Luru Tinh Tinh thấy Luru Tinh đi vào văn phòng cười nói, trước kia Luru Tinh là nhân vật thần bí không đến phút cuối sẽ không xuất hiện.

"Ừ!" Luru Tinh gật gật đầu, đặt cặp lên bàn, ngồi xuống liền ghé vào trên bàn.

"Luru Tinh, làm sao vậy?" Đối diện Hắc Sương quan tâm hỏi.

"Mệt nhọc, muốn ngủ bù!" Luru Tinh híp mắt ngẩng đầu, làm cho vài người chung quanh đều thấy rõ cặp mắt gấu mèo của hấn, sau đó lại ghé vào trên bàn.

Một bên Ngô tỷ hướng về Hạ Vũ theo sát Luru Tinh vừa vào đầu tới ánh mắt hỏi ý, Hạ Vũ khóc cười vài cái, tỏ vẻ nàng cũng không biết.

"A, tối hôm qua thật sự là một đêm tuyệt vời!" Ngay tại phía sau, Quan Đình Đình từ bên ngoài cao hứng vào văn phòng, cầm túi bỏ trên bàn sau đó vỗ vỗ Luru Tinh, nói: "Luru Tinh, chiều kia của anh thật tốt, đêm qua xem như tôi hết giận!"

Thấy Luru Tinh không có phản ứng gì, Quan Đình Đình dùng sức đẩy.

"Này, đừng giả chết, mau đứng lên!"

"Đình Đình tỷ~~!" Luru Tinh Tinh nhỏ giọng kêu, Quan Đình Đình hướng đối phương nhìn lại, chỉ thấy đối phương đem ngón trỏ để trên miệng, có ý nói nhỏ chút. Quan Đình Đình khó hiểu hướng mọi người chung quanh đầu đi nghĩ vấn ánh mắt, vẫn như cũ không ai có thể trả lời nàng. Quan Đình Đình đem ghế dựa kéo lại đây ngồi xuống, vỗ vỗ Luru Tinh bả vai.

"Làm sao vậy? Bị người ta lừa rồi à? Đêm qua không phải rất hưng phấn sao?" Quan Đình Đình nhìn Luru Tinh nói.

".....!" Luru Tinh không nói gì.

"Ha ha, nói cho anh biết, đêm qua dùng phương pháp mà anh chỉ đã trêu tên ngọc thật đã, tổn hết hơn vạn, anh nói xem.....!" Quan Đình Đình nhìn Luru Tinh, đối phương vẫn như cũ không có gì phản ứng.

"Bụng đau?"

"Mang thai?"

"Thất tình?"

"Quan đại tiểu thư, tôi rất buồn ngủ, để tôi ngủ một lát? Ngày hôm qua một buổi tối cũng chưa ngủ!" Luru Tinh ngẩng đầu mở to hấn cặp mắt gấu mèo nhìn Quan Đình Đình bên người không ngừng nói chuyện.

"Chà? Có chút không thích hợp nha." Quan Đình Đình lấy tay sờ sờ Lưu Tinh cái trán," Biểu hiện buổi chiều cùng hiện tại hình thành tương phản rất nhiều, ừ, nhất định có chuyện gì gạt em, mau thành thật khai ra!" Quan Đình Đình thừa dịp Lưu Tinh ngẩng đầu, lập tức dùng tay đem đôi phương gắt gao ôm vào lòng.

Ra ngoài mọi người dự đoán, Lưu Tinh không giống dĩ vãng giấy dựa, cũng không có giống bình thường la to, chỉ việc gói đầu trong lòng đối phương, nhắm hai mắt lại.

"Làm sao vậy? Tâm tình không tốt?" Quan Đình Đình hướng về phía Hạ Vũ bên phải Lưu Tinh hỏi.

"Ừ, tựa hồ là cực kỳ buồn bực!" Hạ Vũ nói.

"Có thể làm hấn buồn bực, người kia nhất định không đơn giản." Quan Đình Đình đoán nói, sau đó đỡ lấy Lưu Tinh thân mình, đứng ở Lưu Tinh trước mắt.

"Lưu Tinh, vậy mê người em mới mua, thế nào, đẹp mắt không?" Quan Đình Đình đứng ở trước mặt Lưu Tinh dạo qua một vòng, làm cho đáng người nàng có thể so với người mẫu tần hiển lộ không thể nghi ngờ, nếu dựa theo bình thường, Lưu Tinh nhất định sẽ liên tiếp tán thưởng, sau đó mặt dày bắt nàng mời khách, bất quá hôm nay Lưu Tinh hiển nhiên không có tâm tình đó, mơ hồ mờ to mắt, liếc mắt Quan Đình Đình đứng trước mắt bày ra các loại mê người tư thế.

"Mê người vậy không sai, bất quá chân cô không đủ mê người!"

"Cái gì? Anh dám nói em như vậy?" Vừa nghe Lưu Tinh trong lời nói, nguyên bản Quan Đình Đình chuẩn bị an ủi hấn nổi giận, liền kéo lấy Lưu Tinh lỗ tai, tức giận nói," Có gan anh lặp lại lần nữa?"

"....." Lưu Tinh dùng tiếng ngáy trả lời nàng.

Quan Đình Đình hơi hơi cau mày, hai tay chống nạnh hướng bốn phía nhìn nhìn, hiển nhiên là đối chính mình không thể từ miệng Lưu Tinh moi ra bí mật mà cảm thấy bất mãn. Một bên Lưu Tinh nắm chặt năm tay, ý bảo nàng cố lên, cũng được đến những người khác nhận thức đồng.

Hảo, ta Quan Đình Đình chưa bao giờ thất bại thời điểm, hôm nay cũng giống nhau!

"Sao, anh rốt cuộc làm sao vậy, nói nói một chút!" Quan Đình Đình cười cười đến bên tai Lưu Tinh cực kỳ ôn nhu nói.

"Trên người tôi nổi da gà!" Lưu Tinh cúi đầu hồi đáp.

Quan Đình Đình nắm tay, cắn chặt răng, hung hăng hướng về phía ghé vào trên bàn Lưu Tinh như như tay, sau đó lại bày ra khuôn mặt tươi cười.

"Lưu Tinh, nếu anh nói cho em biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, em liền nói cho anh của ta số 3 vòng!" Quan Đình Đình dụ hoặc nhìn Lưu Tinh nói, phương thức này làm cho văn phòng này mấy người khác cứng lưỡi, bất quá xem ra vẫn là ủng hộ cách của nàng.

"Sặc~~!" Nghe thấy lời Quan Đình Đình, Lưu Tinh đột nhiên ngẩng đầu, nhanh như con gió, làm người chung quanh hoảng sợ..... ‘quả nhiên là sắc lang!’ một bên Hạ Vũ thấy phản ứng Lưu Tinh như vậy tâm lý nghĩ đến.

Lưu Tinh ánh mắt quét Quan Đình Đình có chút đắc ý vài lần.

"33d,24,34!"

"Anh..... anh làm sao biết được?" Nguyên bản đắc ý Quan Đình Đình nghe thấy Lưu Tinh nói sau về mặt ngẩn ngơ, không thể tin nhìn trước mắt ‘mơ hồ’ Lưu Tinh nói. Bất quá này đáng người quả thật Quan Đình Đình có tư bản ngạo nghễ nam tính.

"Cô ở chỗ tôi hơn hai tháng, tiền thuê nhà cũng không trả, tôi nếu không biết cái gì, vậy chẳng phải là lỗ lớn. Hơn nữa tôi muốn không biết cũng không được, cô mỗi ngày chỉ mặc.....! Ô~~!" Lưu Tinh còn muốn nói gì nữa, lại bị Quan Đình Đình vội bưng kín miệng, hiển nhiên là không nghĩ làm cho người khác biết kế tiếp chuyện tình.

Quan Đình Đình hướng người chung quanh cười cười, sau đó ôm Lưu Tinh tiến đến đối phương bên tai.

"Anh cũng biết em có hoàn mỹ đáng người, thế nào? Hâm mộ đi? Nếu anh nói cho em biết hôm nay vì cái gì anh biến thành như vậy, em đây liền..... cho anh ôm em thân thể làm cho nam nhân nhìn sẽ ý nghĩ kỳ quái, làm cho nữ nhân nhìn sẽ hâm mộ ghen tị ngủ một buổi tối thế nào?" Quan Đình Đình dụ hoặc nói, trên thực tế ở nhà Lưu Tinh gia mấy tháng, nàng thường xuyên hội mặc nội y ở trong phòng đi tới đi lui, hai người cũng từng bởi vì cùng nhau đùa một mối ngủ chung một cái sofa, bất quá bởi vì ngủ thời điểm hai người đều thực thanh tỉnh, hơn nữa đối lẫn nhau rất quen thuộc, Lưu Tinh xem Đình Đình là bạn hữu, Quan Đình Đình đem Lưu Tinh làm chị em, kết quả tại kia cái tuyệt vời buổi tối, cái gì đều không có phát sinh. Điều này làm cho Lưu Tinh từng hoài nghi quả chính mình có phải hay không là nam nhân.

Ngay khi Quan Đình Đình nghĩ đến chiều này sẽ thành công, Lưu Tinh vẫn như cũ lấy hấn kia chiêu bài thức lưu manh đem nàng hưởng thụ một phen.

"Hiện tại tôi, nhìn đến cô ngay cả thêm ăn đều không có, còn nói cái gì tính dục?" Lưu Tinh liếc đối phương đầy đặn bộ ngực nói.

"Lưu Tinh, là anh muốn chết, cũng đừng trách em~~!" Nghe thấy Lưu Tinh trong lời nói, Quan Đình Đình thật sự là chịu được không được, không để ý

hình tượng về phía sau lui hai bước, chuẩn bị cấp Luru Tinh lấy trọng kích.

"Đại sắc lang, ta sẽ không đồng ý!" Ngay tại phía sau, Quách Tinh từ bên ngoài ôm một đồng tử liệu từ bên ngoài đi vào, nhìn biểu tình tựa hồ rất tức giận, đang hướng về phía điện thoại bên kia hô to một tiếng sau đó oán hận cúp điện thoại.

"Tiểu Tinh, em làm sao vậy?" Hạ Vũ nghe thấy đối phương trong lời nói sau quan tâm tò mò hỏi, có thể làm cho khuôn mặt tươi cười thường hiện trên mặt Quách Tinh lại giận như vậy, khẳng định không phải chuyện bình thường, đối phương cũng khẳng định không phải người bình thường.

"Khẳng định lại là lại là bởi vì khách hàng?" Quan Đình Đình thu hồi bàn tay sắp sửa dừng trên lỗ tai Luru Tinh nhìn đối phương nói.

"Đúng vậy, hôm nay em rốt cục biết cái gì tên là nhã nhận cảm thú!" Quách Tinh tức giận nói, tùy tay đem tư liệu ném tới bàn công tác Luru Tinh, sau đó ngồi lên ghế Quan Đình Đình.

"Sắc lang?" Hạ Vũ rót cho Quách Tinh chén nước hỏi.

"Dạ, siêu cấp đại sắc lang, mặt người dạ thú, ở mặt ngoài nhìn giống người, trong lòng..... Tâm lý lại là biến thái sắc lang!" Quách Tinh lớn tiếng nói, xem ra người nọ chọc giận nàng không nhẹ.

"Cảm ơn!" Quách Tinh tiếp nhận nước Hạ Vũ đưa qua nói.

"Vậy đừng tìm người như vậy nói chuyện!" Hạ Vũ nói, nàng hận nhất chính là sắc lang, đặc biệt cái loại này mặt người dạ thú nhã nhận cảm thú. Dù sao công ty là nhà nàng, nàng không cần.

"Người nào chứ?" Ngô tỷ buông việc trong tay hỏi.

"Còn ai ngoài tên Kim tổng của bất động sản Triệu Hâm? Hắn ở vùng ngoài Ngũ Hoàn có một khối, công ty muốn tranh thủ từ hắn, làm cho em đi đàm phán giá, nhưng là hắn..... Hắn cư nhiên đang nói tốt giá thượng làm cho..... Làm cho em theo hắn một tháng, nếu không hắn liền công khai bán đấu giá, thật sự là tức chết em!" Quách Tinh yếu ớt thở nói.

"Chúng ta không phải công ty tiêu thụ sao? Sao còn làm chuyện mua đất?" Hạ Vũ khó hiểu hỏi.

"Giá thấp thu mua sau đó giá cao bán ra cũng là một nghiệp vụ của công ty!" Ngô tỷ ở một bên giải thích nói, sau đó nhìn Quách Tinh, "Tiểu Tinh, không được cũng đừng làm nữa!"

"Cũng thật nghiệp vụ này tiền thưởng thật sự thực mê người, bất quá vừa nghĩ tới đại sắc lang kia, em sẽ tức. Không làm!" Quách Tinh tức giận nói.

"Ân, có chí khí!" Luru Tinh mở hồ mở to mắt nói, khóe mắt vừa lúc liếc đến văn kiện Quách Tinh đặt trên bàn hắn. Luru Tinh một tên thông minh, cảm văn kiện lên, không ngừng lật tư liệu.

"Luru Tinh, anh làm em sợ muốn chết!" Quan Đình Đình đứng bên cạnh bị Luru Tinh đột nhiên đứng lên hoảng sợ, hung hăng ngắt tay Luru Tinh một chút.

"Ha ha ha ha~~!" Luru Tinh đột nhiên phá lên cười, lại làm Đình Đình hoảng sợ.

"Luru Tinh, anh choáng váng!" Quan Đình Đình đưa tay trước mắt Luru Tinh quơ quơ nói.

"Tiểu Tinh, nghiệp vụ này để anh lo!" Luru Tinh phát phát tư liệu trong tay nói, bên miệng lộ ra xấu xa tươi cười.

"Thật sự? Thật tốt quá Luru ca, em yêu anh chết mất!" Nghe thấy Luru Tinh nói, Quách Tinh lập tức đứng lên, vọt tới Luru Tinh trước người nhảy lên ôm lấy đối phương, thân hình nhỏ bé toàn bộ dính trên người Luru Tinh, giống chuột túi, rất chi là cao hứng.

"Nhớ kỹ mời khách!" Luru Tinh vỗ vỗ đối phương mong ý bảo đối phương xuống dưới.

"Được!" Quách Tinh từ Luru Tinh trên người xuống dưới sau vui sướng gật gật đầu, mắt to chớp chớp, phi thường đáng yêu.

"Tốt lắm, mọi người bắt đầu làm việc!" Luru Tinh lớn tiếng nói, sau đó ngồi xuống ghế.

Đối với Luru Tinh đột nhiên tinh thần chấn hưng, toàn văn phòng mọi người là khó hiểu, trừ bỏ cái gì cũng không biết Quách Tinh, những người khác đều là đầu hồi đầy đầu. Bất quá nhìn nhìn đồng hồ, đã qua giờ làm nửa giờ, tất cả mọi người về tới đều tự mình chỗ ngồi, bắt đầu làm việc.

‘Kim tổng ơi là Kim tổng, lại làm cho ta gặp người. Tinh người không hay ho, người bởi vì người ta mới gặp đại tiểu thư, hơn nữa người đốt của ta ví tiền, liền đùa với người!’ Luru Tinh âm hiểm cười nhìn trang đầu tư liệu, mặt trên rõ ràng là ảnh chụp nhã nhận cảm thú Kim tổng mà Luru Tinh gặp khi cứu đại tiểu thư.

Chương 19: Nữ Luru Mạnh Từng Tung Hoành Các Trường Cao Đẳng Bắc Kinh

"Luru Tinh, hôm nay anh làm sao vậy?" Sau khi tan tầm, Luru Tinh, Quan Đình Đình còn có Hạ Vũ ba người ngồi ở một quán ăn cũng không tệ, coi như là bọn họ ba người lần đầu tiên kết phùng ăn cơm. Quan Đình Đình còn nhớ buổi sáng chuyện tình, cho nên thừa dịp ăn cơm hỏi Luru Tinh.

"Lúc ăn cơm hẳn là vô cùng cao hứng, miễn bàn chuyện này!" Luru Tinh vừa ăn vừa nhìn đối phương nói, vừa nghĩ đến đại tiểu thư, hẳn ngay cả cảm giác thèm ăn đều không có. Hôm nay tan tầm trực tiếp cùng Quan Đình Đình và Hạ Vũ đi ăn cơm, cũng không có gọi cho nàng, không biết nàng hiện tại ở nhà làm gì, có hay không đang chiến món trứng yêu cầu cao.

"Thật sự không nói?" Quan Đình Đình nhìn Luru Tinh hỏi.

"Không nói, nói xong bữa cơm này sẽ ăn không vô!" Luru Tinh nhìn đối phương nói, nếu đem chuyện đại tiểu thư đang ở nhà mình nói cho Quan Đình Đình, không biết còn có thể dẫn phát chuyện gì đây.

"Không nói bữa này anh mời." Quan Đình Đình không tức giận nói.

"Xảo trá?" Luru Tinh nhìn đối phương nhú nhú mày.

"Đúng, chính là xảo trá!" Quan Đình Đình hung hăng trừng mắt Luru Tinh nói.

"Xảo trá thành công, xin mời!" Luru Tinh liếc đối phương một cái.

"Anh.....!"

"Hắc hắc!" Luru Tinh hướng tới Quan Đình Đình xấu xa cười, rốt cục xem như chặn được miệng đối phương.

"Hạ Vũ, nhà em không phải ở đối diện nhà hấn sao? Tỷ tỷ ta giao cho người một nhiệm vụ, buổi tối chặt chẽ giám thị hấn hành tung cùng với trong nhà sự tình, có cái gì tình huống, lập tức hướng ta hồi báo!" Quan Đình Đình không đảo được tin tức từ miệng Luru Tinh, chỉ có hướng Hạ Vũ nhờ giúp đỡ.

"Được, chị cứ yên tâm Đình Đình tỷ, giao cho em, em cũng muốn biết tên đại sắc lang này rốt cuộc có chuyện gì gạt chúng ta!" Hạ Vũ nhận được Quan Đình Đình mệnh lệnh sau đó khinh thường Luru Tinh nói.

Trời ạ! Luru Tinh rốt cục nhớ tới đến còn có Hạ Vũ, Hạ Vũ lại ở nhà đối diện mình, xuyên qua cửa sổ là có thể trông thấy nhà mình, để nàng phát hiện không sao, chỉ sợ nàng biết sau đó nói cho Quan Đình Đình, Quan Đình Đình đã biết cũng không quan trọng, chỉ sợ các nàng đã biết đại tiểu thư thân phận, chuyện đó liền thật sự khó xử.

"Ha ha, các cô xem, bữa cơm này là ta mời, mọi người có phải hay không hẳn là hòa bình ở chung? Đình Đình, cô xem xem, tôi cho tới bây giờ sẽ không quản chuyện của cô, hay là cô cũng phải để cho tôi lưu một chút riêng tư không gian chứ?" Luru Tinh cười tủm tỉm nhìn Quan Đình Đình nói.

"Không được, em không biết không sao, nhưng mà anh để em biết anh có chuyện gạt em, vậy không được!" Quan Đình Đình ưỡn ngực nhìn Luru Tinh nói.

"Vì sao? Tôi muốn nhân quyền!" Luru Tinh nhìn đối phương nói.

"Không có hiệu quả, không cho!" Quan Đình Đình hung hăng nhìn Luru Tinh, mà Luru Tinh cũng chút không nhường nhịn hung hăng trừng mắt đối phương.

Nhìn kỹ.....!

Trùng.....!

Nhìn kỹ.....!

Trùng.....!

Nhìn kỹ.....!

"Ui cha~~! Thật sự là không chịu nổi về mặt này!" Luru Tinh vội vàng lấy tay xoa xoa cặp mắt đã phát đau, rốt cục hẳn cũng cho ra một cái kết luận, thì phải là trang khóc thật sự là một chuyện không dễ làm chút nào.

Sau khi lấy được chiến thắng trong cuộc chiến nhìn kỹ và trừng mắt Quan Đình Đình có chút đắc ý, mà một bên Hạ Vũ thì chảy mồ hôi hột, còn có nam

nhân như vậy?

"Biết lợi hại chưa?" Quan Đình Đình cực kỳ đắc ý nhìn Lưu Tinh nói.

"Ân, không hổ là nữ lưu manh năm ấy vừa mới hai mươi liền tung hoành Bắc Kinh các trường cao đẳng, quả nhiên không giống người thường, giống như tôi loại này tiểu nhân vật ở trước mặt nữ lưu manh chỉ có thể có phần thua, mà lại là một nữ lưu manh có văn hóa!" Lưu Tinh liếc mắt đối phương nói, bắt quá nhìn không ra đến chút gì chịu thua ý.

"Anh mới chính thức đại lưu manh đó!" Quan Đình Đình hung hăng nhìn Lưu Tinh, gấp thịt hung hăng nhét vào miệng đối phương.

Lưu Tinh vội há miệng, nếu không liền bị nhét vào lỗ mũi, chuyện này trước kia liền trải qua.

"Cơm nước xong có tiết mục gì không?" Lưu Tinh nhìn đối diện hai nàng hỏi, hẳn cũng không tưởng liền như vậy sớm về nhà!

"Không có, nếu không đi xem phim?" Quan Đình Đình nói.

"Tựa hồ gần đây không có phim gì hay!" Hạ Vũ nói.

"Nói cũng đúng, nếu không đi công viên chơi trò chơi?" Quan Đình Đình hỏi.

"Chắc là đóng cửa rồi?" Lưu Tinh nhìn bên ngoài đã trời đã muốn tối đen.

"Vậy làm gì chứ, Hạ Vũ, em nói!" Quan Đình Đình nhìn bên người Hạ Vũ hỏi.

"Đi dạo phố đi, em thích đi dạo phố!" Hạ Vũ nghiêng đầu nghĩ nghĩ nói.

"Ý kiến hay, ăn xong đi dạo phố đi! Làm sao chị lại nghĩ không ra chứ?" Quan Đình Đình sau khi nghe thấy hưng phấn nói, hiển nhiên nàng cũng phi thường thích đi dạo phố. Không đúng, là nữ nhân đều thích đi dạo phố.

"Trời tối thui còn dạo cái gì!" Lưu Tinh khinh thường liếc hai nàng nói, hiển nhiên hẳn đối đi dạo phố rất miễn cảm! Không đúng, là đi theo nữ nhân đi dạo phố rất miễn cảm.

"Đại ngu ngốc, đi dạo phố là không phân biệt ban ngày buổi tối. Hơn nữa hiện tại trời nóng như vậy, chỉ có buổi tối mát mẻ một chút, đúng là thích hợp đi dạo phố! Em nói xem, Hạ Vũ?" Quan Đình Đình nhìn một bên Hạ Vũ hỏi.

"Dạ, đồng ý!" Hạ Vũ gật đầu, trên thực tế nàng từ Thượng Hải đến Bắc Kinh sau, tựa hồ trừ bỏ tìm phòng, cũng chưa kịp làm gì, vừa lúc thừa dịp bên người có hai hướng dẫn viên ở Bắc Kinh dạo một vòng, nói thật, nàng có rất nhiều đồ vật cần mua.

"Vậy hai người đi thôi, tôi về nhà ngủ!" Lưu Tinh nhìn hai nàng nói, hẳn phát hiện cùng hai nữ nhân trước mắt kết phùng ăn không thích hợp, nếu gặp chuyện gì, chắc chắn hai nàng đều thống nhất ý kiến, chính mình chiếm không được lợi thế. Ài, thật không ngờ từng lão thủ bại hoa chính mình thế nhưng lưu lạc đến như vậy, này cũng là cái giá của người bình thường lựa chọn, bất quá nếu bên người không có người quen thôi.....! Hắc hắc, ta vẫn như cũ là một tên trang khốc tiếp cận mỹ nữ có chút thành phần tri thức vĩ đại lưu manh.

"Không được, anh phải theo tui em cùng đi!" Quan Đình Đình nhìn Lưu Tinh nói.

"Vì sao?" Lưu Tinh nhìn đối phương nói, trên thực tế lời nói đối phương đã sớm bị Lưu Tinh đoán trước.

"Hai vị mỹ nữ cùng nhau đi dạo phố, nếu bên người không có cái bảo tiêu bị người khác lợi dụng làm sao bây giờ? Hiện tại trên đường lưu manh là rất nhiều!" Quan Đình Đình nhìn Lưu Tinh nói, tùy tiện còn làm bộ cần anh hùng cứu mỹ nhân.

"Nữ lưu manh còn sợ nam lưu manh? Hay nói giỡn!" Lưu Tinh bĩu môi nói.

"Sao, chẳng lẽ anh nhần tâm nhìn hai vị mỹ nữ bị lưu manh trêu chọc mà anh lại trợn mắt khoanh tay đứng nhìn sao? Như vậy cũng không phải là tác phong của anh, anh hùng cứu mỹ nhân không phải chuyện anh vẫn chờ mong sao? Ngồi trước mặt anh có hai vị đại mỹ nữ, mà lại cho anh cơ hội biểu hiện!" Quan Đình Đình đột nhiên biến đặc biệt ôn nhu, nhẹ giọng đối Lưu Tinh nói, còn không quên hướng về phía Lưu Tinh nháy mắt.

Thấy biểu tình Quan Đình Đình như thế, Lưu Tinh cảm giác người mình run lên, còn không có chờ hẳn gái, da gà đã muốn rơi rụng, thỉnh linh rùng mình, hẳn có dự cảm điềm xấu, nếu tối nay cùng nàng đi dạo phố, đắc tội khả năng so với ở nhà sẽ nhiều hơn. Không phải là vẫn còn nhớ chuyện mời khách mấy ngày trước chuẩn bị thừa dịp này gái mình? Không được, nhất định phải đề phòng, tại mấu chốt thời khắc, không thể cho đối phương cơ hội nào.

"Sao tôi lại trở mặt nhìn cô bị người khác lợi dụng chứ?" Lưu Tinh chậm rãi nói.

"Vậy ý anh là đi?" Quan Đình Đình hưng phấn nói.

"Tôi sẽ nhắm mắt lại!" Lưu Tinh đem mặt sau câu nói kia cứng rắn ỏi ra, bởi vì hẳn đã thấy sắc mặt đối phương đang dần dần biến hóa.

"Có gan anh nói lại lần nữa?" Quan Đình Đình cắn răng nhìn Lưu Tinh hỏi.

"Đừng lấy bộ mặt như vậy nhìn tôi~~!" Luru Tinh nói.

"Phốc~~!" Vốn Hạ Vũ vừa ăn món ăn cực tinh mỹ, vừa xem hai người cãi nhau, nghe thấy Luru Tinh nói, liền phun hết đồ ăn trong miệng, may mắn Luru Tinh không ngồi đối diện, nếu không chắc là bị phun đầy mặt cũng nói không chừng.

"Đừng nhầm lúc tôi ăn cơm nói ra câu ghê tởm như vậy!" Hạ Vũ lấy giấy ăn xoa xoa miệng hung hăng nhìn Luru Tinh nói, nàng có thể rõ ràng cảm giác vô số ánh mắt chung quanh đều đang nhìn nàng.

‘Đáng giận Luru Tinh, ngươi lại làm cho ta trước mặt nhiều người xấu mặt, này thù hôm nay kết hạ, ta sẽ không bỏ qua ngươi!’ Hạ Vũ hung hăng nhìn Luru Tinh tâm lý nghĩ đến.

"Hạ Vũ, em nên quen dần đi, hẳn chính là người như vậy, sắc lang lưu manh hỗn đản!" Quan Đình Đình không khách khí tặng cho Luru Tinh ba cái chức danh.

"Luru Tinh, tôi vốn không tính nhúng tay, hiện tại xem ra là không được!" Hạ Vũ bình ổn cảm xúc nhìn Luru Tinh nói: "Tối nay anh đi cũng được, không đi cũng phải đi, bằng không ngày mai tôi sẽ làm cho toàn tiểu khu mọi người đều biết anh tên Luru Tinh!"

Uy hiếp, trắng trợn uy hiếp, Luru Tinh nhìn trước mắt hai nữ nhân giống như ác ma, xem ra tối nay trốn không được, nếu mình đáp ứng, tối nay có thể còn sống về nhà hay không đều là vấn đề.

"Dạo thì dạo, cũng không phải chưa từng đi! Bất quá trước đó nói rõ, tôi không làm nhân công khuôn vác!" Luru Tinh nhìn hai nàng nói, thỏa hiệp với mỹ nữ, cũng không phải chuyện gì mất mặt, đây là một loại phong độ, cho dù là lưu manh cũng muốn có phong độ mới được!

"Vậy có thể nói không chừng!" Hạ Vũ nhìn Luru Tinh cắn răng nói, "Nói không chừng tôi sẽ mua một cây đàn dương cầm để anh khiêng về!"

"Nếu cô không sợ rớt hư mắt, tôi cũng không đau lòng hai bàn tay!" Luru Tinh nhìn đối phương nói, sau đó đứng lên chuẩn bị rời đi.

"Đi đâu đó? Muốn chạy?" Ngồi ở bên ngoài Quan Đình Đình lập tức giữ chặt tay Luru Tinh.

"Nếu cô muốn trả tiền, tôi sẽ không đề ý!" Luru Tinh nhìn đối phương nói.

"Mau đi trả tiền!" Quan Đình Đình không tức giận nói, thả tay đối phương sửa sang lại quần áo, ba người xem như ăn xong rồi.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Anh Dám Vào Không?

"Tiểu thư, cô thật xinh đẹp!" Luru Tinh đặt tay trên quây tiền nhìn tiểu cô nương phụ trách thu tiền cười nói. Bởi vì Luru Tinh vừa tan tằm, một thân tiêu chuẩn tình anh cho rằng vẫn là cuốn hút, Luru Tinh lại cố ý ra vẻ sáu phần tuấn mỹ bốn phần tà khí, hơn nữa đề lộ vừa cao nhã vừa lười biếng động tác, sinh động như một vị quý tộc xuống dốc.

"Hà? Là tôi à?" Tiểu cô nương không lớn lắm, bị Luru Tinh vừa nói mặt liền đỏ bừng.

"Đúng nha, tôi chỉ thích loại hình nữ nhân này như cô." Luru Tinh cười nói.

"Thật vậy chẳng? Mọi người đều nói tôi trẻ người, không giống người trưởng thành. Tôi đã gần 24, bọn họ cứ luôn xem tôi như 18." Tiểu cô nương nhìn Luru Tinh nói.

"Vậy tốt nhất, lớn tuổi nhưng trẻ, các nàng nhất định là ghen tị với cô. Xinh đẹp như cô vậy, hiện tại thật đúng là ít có nha!"

"Ha ha, tiên sinh thực vui tính, vậy có thể nói cho tôi biết, tôi là loại hình nữ nhân gì? Tiên sinh lại thích dạng nữ nhân gì?" Hiển nhiên cô bé đã vào tròng của Luru Tinh, đã quên mình đang làm việc, nghiêng đầu tò mò nhìn Luru Tinh hỏi.

"À~!" Luru Tinh vuốt cằm, bộ dạng tự hỏi, sau đó nhìn tiểu nữ hài nói: "Phải khỏe mạnh bình thường, phải biết chiến đấu, biết dùng máy giặt, trên người phải có khí chất mỹ nhân, biết đầu ăn bao nhiêu tiền một chai, khi tôi đem bao gạo khiêng về nhà lúc ấy biết giúp tôi lau mồ hôi.....!"

"Có cần phải biết nấu thịt xào măng?" Ngay lúc đang tán gẫu vui vẻ cùng tiểu cô nương vang lên một câu rơi vào lỗ Luru Tinh tai, ngay cả đối phương tổn hơi thừa lời thanh âm Luru Tinh đều có thể rõ ràng nghe được.

"Tôi không thích món này, tiểu thư tính thử bao nhiêu tiền!" Luru Tinh không quay đầu, bởi vì hắn đã đoán ra là ai từ hai cô sát khí quen thuộc từ phía

sau truyền đến. Ai, nhất thời đắc ý vênh vao, quên mất phía sau còn có hai vị Mẫu Dạ Xoa.

"Hả? Được~~!" Nhìn nam nhân trước mắt, lại nhìn phía sau nam nhân hai vị cao gầy mỹ nữ, tiểu cô nương gật gật đầu.

"Tổng cộng là 108 đồng!"

"Ân? Không có tiền lẻ, đều là một trăm, nên làm sao bây giờ?" Lưu Tinh nhìn ví tiền buồn rầu.

"Vậy một trăm cũng được!" Cô gái nhanh chóng nói.

"Có thể chứ? Vậy thật ngại quá, cô có thể quyết định sao?" Lưu Tinh nhìn đối phương hỏi.

"Không vấn đề, đây là cha tôi mở, chỉ là chút tiền lẻ~~!"

"Thật sự, tiểu thư thật sự thật tốt quá, thật không biết nên như thế nào cảm tạ cô!" Lưu Tinh cười nói, sau đó lấy ra tờ trăm nguyên đưa cho đối phương.

"Về sau nhớ thường đến!" Cô gái nhận tiền buồn cười nói.

"Ha ha, vì cô, tôi sẽ thường xuyên đến!" Lưu Tinh cười nói, vốn đang tưởng tán gẫu vài câu, bất quá cảm giác phía sau âm khí tựa hồ quá nặng, hướng cô gái vẫy tay nhanh đi ra tiệm cơm.

"Tiệm này không sai!" Lưu Tinh ra nhà ăn nhìn hai nữ nhân đẩy sát khí cười nói.

"Là tiệm không sai, hay là tiểu cô nương kia không sai?" Quan Đình Đình dùng khuỷu tay hung hăng chọc trước ngực Lưu Tinh hai cái.

"A, nội thương!" Lưu Tinh ôm bộ ngực bộ dạng rất đau, hẳn chỉ có thể giả bộ như vậy, bằng không làm sao trả lời đối phương chứ?

"Sắc lang!" Hạ Vũ hung hăng nhìn Lưu Tinh nói, tình cảnh cười ầm ầm vừa rồi còn quanh quẩn trong đầu nàng, đối với việc cố gắng bảo trì hình tượng mỹ nữ của nàng mà nói, vô tình là thất bại lớn, hơn nữa còn là trước mặt nhiều người như trong nhà ăn.

"Nam nhi bán sắc!" Lưu Tinh nhìn đối phương nói, "Đúng rồi, dạo không dạo? Không đi thì tôi phải về nhà!"

"Đi chứ, tối nay dạo cho anh chết!" Quan Đình Đình liếc Lưu Tinh một cái nói, "Còn nữa, sau này không được đến tiệm này ăn!"

"Vì cái gì?" Lưu Tinh hỏi.

"Anh nói thử?" Quan Đình Đình lại hung hăng trừng Lưu Tinh, Lưu Tinh thực sợ nàng trừng lâu trông mắt sẽ bay ra mắt.

"Không biết!" Lưu Tinh lắc lắc đầu khó hiểu nói, "Tôi thấy quán này cũng không tệ lắm, đồ ăn ngon miệng, hoàn cảnh cũng không sai, trọng yếu hơn là còn có thể bỏ đi số lẻ. Ân, không sai! Cô nếu muốn không cho tôi tới, dù sao cũng phải cho tôi một cái lý do chứ?"

"Em không muốn để anh tiết kiệm vài đồng tiền kia, này tính lý do được không?" Quan Đình Đình nói.

"Tính, tính chứ!" Lưu Tinh nhìn đối phương nói, hẳn cũng không muốn tiếp tục cùng đối phương nói tiếp. Nam nhân cùng nữ nhân tranh luận, liên tương đương với súng lục so súng máy, vĩnh viễn đều ở hạ phong, huống chi Lưu Tinh đối mặt là hai khẩu súng máy hạng nặng, cho dù hẳn là sa mạc chi ung, cũng sẽ lực bất tòng tâm. Người đỡ người ta hai mươi phút, này con mẹ nó còn chơi cái gì nữa?

Dù sao chân là của chính mình, sau này có đến không nói cho nàng chẳng phải là xong?

"Đừng câu giờ, nhanh đi!" Quan Đình Đình kéo tay Hạ Vũ, sau đó hung hăng đẩy Lưu Tinh, giống như là áp giải phạm nhân.

Đi dạo phố dạo cái gì? Người khác nhau, mục đích cũng khác nhau. Cũng như Quan Đình Đình và Hạ Vũ, các nàng tối nay là chuẩn bị dạo xem náo nhiệt, mà Lưu Tinh đi theo mục đích là vì xem mỹ nữ.

Bắc Kinh náo nhiệt thế nào? Đương nhiên là Vương Phủ Tinh. Hạ Vũ, một mỹ nữ từ Thượng Hải đến, đưa ra muốn tới địa phương này thời điểm, Lưu Tinh hơi do dự. Bởi vì ở Bắc Kinh, nữ nhân trên 10 và dưới 35 tuổi, chỉ cần đi khu buôn bán ở Bắc Kinh, 99% đều không hề do dự lựa chọn Tây Đan. Đặc biệt trước cửa thương xá Trung Hữu, càng có thể nói là địa điểm tuyệt vời thưởng thức mỹ nữ. Nhưng là Quan Đình Đình cùng Hạ Vũ hiển nhiên không nghĩ theo ý Lưu Tinh, không thể không đi Vương Phủ Tinh, kết quả trải qua một phen tranh chấp, sa mạc chi ung vẫn bại trận.

Wang Phủ Tinh được xưng là đệ nhất buôn bán phố ở Bắc Kinh, là nơi khách tham quan tất phải đi, mỹ nữ Bắc Kinh cũng thích đi bộ một chút. Vì là đệ nhất Bắc Kinh, trên đường Vương Phủ Tinh cũng rất khó nhìn thấy 100% mỹ nữ bán địa, nhưng cũng không nghĩa là xác suất thấy mỹ nữ thấp. Trên thực tế, Vương Phủ Tinh tùy ý có thể thấy được mỹ nữ ngoài tỉnh thậm chí mỹ nữ ngoại quốc. Có đôi khi, nếu vận khí đủ tốt, còn có thể thấy được một ít ảnh chụp người mẫu trước các cửa hiệu lâu đời: Người Trung Quốc mặc âu phục, người ngoại quốc mặc sườn xám, có khác phong vận.

Kỳ thật đến Vương Phủ Tinh cũng không sai, nhiều người, nhiều người nữ liên nhiều, nữ thật đẹp tự nhiên tỉ lệ cũng cao.

"Này, này, làm gì?" Lưu Tinh đang tập trung tinh thần tìm tòi mỹ nữ trên đường cái, bị một bên Quan Đình Đình dùng sức lôi kéo.

"Đi vào!" Quan Đình Đình chỉ vào trước mặt Đông Phương Tân Thiên Địa nói.

"Đi vào làm gì? Bên ngoài tốt hơn mà !" Lư Tinh có điểm bất mãn nói.

"Đừng vô nghĩa, đơn thuần dạo đường cái còn không bằng thi đi bộ!" Quan Đình Đình liếc Lư Tinh một cái, mặc kệ đối phương phản kháng trực tiếp kéo đi vào. Lư Tinh sẽ không hiểu được, làm sao khí lực Quan Đình Đình lại lớn như vậy chứ?

Không thể không thừa nhận, nữ nhân thời nay đều rất thích trung tâm thương mại siêu đại quy mô, mua sắm, ẩm thực, hưu nhân, giải trí, du lịch v.v... hình thức mang tính tổng hợp và kết hợp hoàn cảnh hoàn mỹ phương tiện. Lấy bán lẻ làm chủ lực, phân động các cửa hàng chuyên nghiệp vì phụ trợ kinh doanh cùng với các chức năng thanh toán, sự tiện lợi hình thành tập hợp thể.

Hoàn Vũ Tân Thiên Địa là theo đuổi người tân tiến, cũng là địa điểm trọng yếu lần này Quan Đình Đình và Hạ Vũ đi dạo. Dọc theo hành lang mua sắm cao cấp tập trung tiệm trang phục phục sức mang nhãn hiệu quốc tế, mặt khác còn có tiệm vật phẩm trang sức tinh phẩm, như ngọc lưu ly, thi hoa lục thể kì. Sự tinh xảo cao thượng trong phẩm vị cuộc sống, cách điệu cùng cao nhã cùng tồn tại. Mà cái đèn trang trí nhà Lư Tinh bị đại tiểu thư ném hồng chính là Quan Đình Đình mua ở đây.

Đối với loại thương trường đại quy mô như vậy mà nói, mỹ nữ kỳ thật cũng rất nhiều, nhân viên bán hàng đều là các cô tuổi trẻ xinh đẹp, Lư Tinh vẫn rất chú trọng đường cái dòng người mật độ cao, mà đại thương trường giống thế này lại chưa đi đến vài lần. Giống như là phát hiện tân đại lực, nguyên lai bên trong mỹ nữ cũng không so với bên ngoài ít, hơn nữa chất lượng phổ biến đều rất cao. Đặc biệt nơi này tránh được bên ngoài cãi vã cùng nói to làm ồn ào, cảm giác tựa hồ tăng lên một bậc, bên trong đi tới đi lui nữ nhân đều hiển hiện cao nhã rất nhiều. Lư Tinh thấy chính mình rất choáng váng, trước kia hứng nắng dưới đỉnh mặt trời chói chan trên đường cái tìm kiếm mỹ nữ, còn không bằng tiến vào đại thương trường này, không có gió lớn, không phơi nắng, có thể im lặng thưởng thức mỹ nữ.

"Đình Đình, cảm ơn, cũng là cô hiểu tôi!" Lư Tinh vỗ vỗ Quan Đình Đình bả vai trịnh trọng nói.

"Ừa?" Quan Đình Đình khó hiểu nhìn Lư Tinh, chuyện này cùng biểu hiện phía trước tạo thành tương phản lớn.

"Ừ, không sai, đúng là so với bên ngoài tăng lên một bậc!" Lư Tinh vuốt cằm nhìn nữ nhân qua lại chung quanh nói.

"Hắn làm sao vậy? Nói cái gì vậy chứ?" Quan Đình Đình nhìn Hạ Vũ hỏi.

"Phòng chừng là nói mỹ nữ!" Hạ Vũ thấy ánh mắt Lư Tinh không ngừng quét quanh các nữ nhân liền đại khái đoán ra ý tưởng đối phương.

"Lư Tinh, nhìn gì vậy? Chẳng lẽ hai đại mỹ nữ bên cạnh còn chưa đủ anh nhìn? Chung quanh có nữ nhân nào đẹp bằng em và Hạ Vũ?" Quan Đình Đình không để ý người chung quanh đang nhìn, nắm tai Lư Tinh lớn tiếng nói.

"Có người quen, không tốt ra tay!" Lư Tinh nói, nhìn vài em nhân viên trẻ tuổi đang hướng về phía mình, Lư Tinh cười vẫy vẫy tay.

"Được, không phải anh rất thích ngắm nghía sao? Đi, em dẫn anh đi một chỗ, đảm bảo anh sẽ thích chắc!" Quan Đình Đình kéo tay Lư Tinh nói.

"Phải không? Vậy thật cảm ơn, mau!" Lư Tinh biết Quan Đình Đình đối nơi này có vẻ quen thuộc, để đối phương đi phía trước dẫn đường.

"Chính là nơi này~~!" Ba người dừng lại cước bộ, Quan Đình Đình chỉ vào một tiệm tương đối lớn phía trước đối Lư Tinh nói.

Lư Tinh không khỏi nhìn lại, trên bảng là liên tiếp các chữ tiếng Anh cũng không có làm cho Lư Tinh nhìn ra là tiệm gì, hẳn là hàng hiệu, bằng không Quan Đình Đình cũng sẽ không đến.

Hả? Là nội y? Cho dù Lư Tinh không rõ bảng hiệu tiếng Anh bên ngoài, nhưng là thứ gì bên trong hẳn vẫn biết.

"Không phải anh thích ngắm sao? Dám vào không?" Quan Đình Đình hướng tới Lư Tinh phóng tới một cái khiêu khích ánh mắt, làm Lư Tinh nhìn thấy thực khó chịu. Mẹ nó, quá coi thường người.

"Cô vào thì tôi vào!"

"Hừ~~!" Quan Đình Đình ngẩng đầu, lôi Hạ Vũ đi vào.

"Ai sợ ai chứ!" Lư Tinh khinh thường liếc đối phương sau đó ưỡn ngực ngẩng đầu tiêu sái đi vào.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Nữ Tính Nội Y, Không Chỉ Là Chuyện Của Nữ Nhân

Nữ nhân là một loại động vật kỳ quái, có lẽ nàng không muốn cùng người hôn môi, không muốn cùng người lên giường, nhưng mà nàng lại thích lời người vào tiệm nội y, dùng cách gián tiếp nói cho người biết nàng mặc thứ gì bên trong, người nói có lạ hay không?

Lưu Tinh là loại người nào, trường hợp gì chưa gặp qua, một tiệm nội y nữ sĩ làm sao có thể làm hắn dừng lại ngoài cửa chứ? Trước kia một mình hắn trên đường cái muốn vào tiệm lại sợ người khác nói hắn biến thái, bây giờ thì tốt rồi, có hai nữ nhân che đầu, mình thì có thể tự do tự tại ngao du trong hải dương mê mông nội y nữ.

Ren viền màu đen, hoa văn màu trắng, điểm sắc điệu tình, rực rỡ muôn màu, xem như là để Lưu Tinh đại khai nhãn giới.

Khi Lưu Tinh vào lập tức khiến cho mọi người chú ý, bởi vì Quan Đình Đình cùng Hạ Vũ là vào trước, cho nên người trong tiệm lại nghĩ Lưu Tinh là đi một mình. Vào tiệm nội y nữ, không phải không có nam tính, nhưng mà giống hần quang minh chính đại nhìn từng kiểu, từng loại, lại là loại hi hữu. Vải cô đang chọn thấy Lưu Tinh, tiếng đàm luận liền nhỏ đi, hiển nhiên là sợ Lưu Tinh nghe thấy.

"Bỏ nói hai món này cái nào đẹp hơn?" Một cô ăn mặc không kém Quan Đình Đình cùng Hạ Vũ đối với bạn mình bên cạnh hỏi, vì thấy Lưu Tinh giá lâm, thanh âm rõ ràng nhỏ đi nhiều.

"Mình cũng không biết, bỏ thích loại nào?" Nữ nhân kia hỏi.

"Bộ màu trắng kia có vẻ tốt hơn!" Một giọng nam truyền đến, làm hai nàng hoảng sợ, trong tiệm chỉ có một nam nhân, đồ ngốc cũng biết là Lưu Tinh.

Nghe thấy Lưu Tinh nói, cô gái đang lựa nội y đỏ mặt lên, giống cây táo mùa thu, cũng sắp phải chảy ra nước.

"Tiểu thư có bạn trai chưa?" Lưu Tinh vừa quang minh chính đại từ tay nữ nhân kia lấy nội y vừa thực tự nhiên hỏi.

"Không..... Không có!"

"Nga, màu đen là màu có nội hàm nhất, vận dụng trên nội y, lại phối thêm ren viền, cao chất liêu cao cấp làm nổi bật, sẽ tạo ra mỹ nhân gợi cảm không giống người thường, mặc vào sau tán ra ám dạ vô hạn dụ hoặc, có thể kích khởi xúc động nguyên thủy nhất của nam tính, làm nam nhân không thể kháng cự dụ hoặc. Bình thường, nữ nhân thích mặc loại này, trong tiềm thức hy vọng chinh phục nam tính, khiêu khích tình dục, thích phương thức tình ái nhiệt tình lớn mật. Giống tiểu thư gợi cảm như cô, loại màu đen có ren này, là vì cô mà chuẩn bị! Nhưng tiểu thư hiển nhiên không phải kiểu dụ hoặc. Tôi cũng không phải nói tiểu thư không gợi cảm"

Lưu Tinh nhìn đối phương nói, sau đó bỏ xuống bộ màu đen, cầm lấy bộ màu trắng.

"Vì vậy tôi đề nghị tiểu thư chọn màu trắng, là vì liên quan khí chất tiểu thư khuê các. Cô xem xem, màu trắng biểu hiện sự thanh xuân trong sáng, là màu của thuần khiết, hơn nữa kiểu dáng phi thường thích hợp tiểu thư như vậy hoạt bát lượng lệ, thanh thuần, phiêu dật. Trên mặt tính cách thích cuộc sống được đón tiếp, theo đuổi, cố gắng thực hiện mục tiêu của chính mình. Đừng nghĩ rằng màu trắng không gợi cảm, kỳ thật có 80% nam nhân đều thích màu trắng, bởi vì nam nhân đối với sự thuần khiết có một loại đặc thù mê, hoặc nói trong mắt nam nhân, chân chính gợi cảm có lẽ là bỏ hết sự tân trang chỉ còn nguyên thủy.....!"

Không chỉ có hai nữ nhân trước mặt Lưu Tinh này, kỳ thật các nữ nhân chung quanh trong điểm đều đang nghe Lưu Tinh nói, hơn nữa mọi người đều ngốc như gà gỗ. Nói Lưu Tinh biến thái, nhưng đối phương lại đề ý những câu này. Làm một người nam nhân hiểu biết đối với nội y nữ nhân so với bản thân nữ nhân còn hiểu biết nhiều hơn, vậy hắn sẽ không là biến thái, mà là chuyên gia, là mỹ học đại sư! Nhưng mà có ai trong tiệm nội y giống Lưu Tinh không coi ai ra gì vì nữ nhân chọn nội y chứ?

Bất quá các vị, các người cũng không nên quên Lưu Tinh là làm gì! Là tinh anh trong công ty chuyên về bán hàng, điểm ấy việc nhỏ đối với hắn mà nói cũng chỉ là kiến thức cơ bản và phản ứng theo bản năng mà thôi, không đáng kể chút nào.

"Tiểu thư, cô thấy tôi nói đúng không?" Lưu Tinh cười tùm tùm nhìn cô gái đang mặt đỏ tai hồng lại không ngừng gật đầu tỏ vẻ đồng ý, hết sức biểu lộ sự tuần tà quý tộc là bản sắc nữ tính sát thủ.

"Tôi đây cũng mua một bộ màu trắng!" Người mua không nói gì, người đi cùng nữ nhân đó lại không khách khí chọn liền một bộ.

"Được! Vậy..... Tôi cũng mua một bộ màu trắng!" Nghe câu cuối cùng của Lưu Tinh, nữ nhân thẹn thùng gật gật đầu, chọn một kích cỡ xong đi đến bàn thu ngân, khi đi còn không quên cảm tạ Lưu Tinh.

"Cảm ơn đề nghị của tiên sinh ngài!" Nói xong đó mặt cảm bao đi ra phía ngoài.

"Chà cỡ chữ c, không sai!" Lưu Tinh nhìn nữ nhân đã rời đi trong miệng lại than thở, tiểu thư khuê các giống vậy thời bây giờ là càng ngày càng ít. Lưu Tinh đột nhiên phát hiện mình làm nhân viên tiếp thị nội y cũng không sai, nghe nói ngành này lợi nhuận và hoa hồng vẫn rất là khả quan.

"Ái chà, Lưu Tinh, thật là nhìn không ra nha!" Quan Đình Đình chạy nhẹ đến trước người Lưu Tinh nói, bất quá bộ dạng cười xấu xa hiển nhiên làm cho lời nói của nàng mang một ý nghĩa khác.

"Đó là, tôi Tôi đang làm cái gì vậy nhỉ!" Lưu Tinh cảm giác bả vai bị người khác chụp lên, nghe thấy câu vừa rồi đang định đắc ý một chút, lại thấy

Quan Đình Đình cười không hảo ý, vội vàng thu liễm một chút.

"Sắc lang, biến thái!" Hạ Vũ không khách khí thường cho Lư Tinh bốn chữ, tuy rằng trong lòng nàng cũng thấy mấy câu Lư Tinh vừa nói cũng rất đạo lý, bất quá hai người lập trường bất đồng, bọn họ lại là oan gia đối đầu.

"Vốn là chỉ bán được một bộ, nhưng là trải qua lời giới thiệu của tôi, lại có thể bán ra hai bộ, bản thân chuyện này chính là một sự thành công. Nói tôi sắc lang hay biến thái, đó là bởi vì tâm lý các người suy nghĩ lệch lạc, ý tưởng tình dục nữ nhân, đôi khi so với nam nhân suy nghĩ còn thái quá! Kỳ thật nội y đều dùng để mặc, hình thức của nam nhân rất ít, vì sao hình thức của nữ nhân lại nhiều như vậy chứ? Ăn mặc, chỉ cần thoải mái không phải là tốt rồi? Nữ tính nội y, không chỉ là chuyện riêng của nữ nhân." Lư Tinh nhìn hai nàng nói.

"Nói hươu nói vượn!" Quan Đình Đình khinh thường liếc mắt Lư Tinh một cái nói.

"Ngụy biện tà thuyết!" Hạ Vũ cũng không khách khí thường cho Lư Tinh hành một cái xem thường.

"Kỳ thật vị tiên sinh này nói rất có lý!" Ngay sau đó, một vị nữ nhân trên dưới ba mươi tuổi đã đi tới, trông cũng rất được, không then thùng như cô gái lúc trước, đã có ý vị độc đáo của nữ nhân thành thực, hơn nữa thoát nhìn thập phần khôn khéo giỏi giang, nhưng là lại rất ôn nhu, áo khoác nhỏ đơn giản làm khoảng cách giữa nàng và mọi người lập tức kéo gần lại rất nhiều.

"Nữ tính nội y phát triển đến bây giờ đã có rất nhiều loại kiểu dáng, mà nữ nhân chọn lựa nội y cũng không đơn giản vì che khuất chỗ xấu hổ. Mà phải mặc cho ra khỏe mạnh, mặc cho ra xinh đẹp, mặc cho ra mới mẻ. Mà khi nữ nhân chọn lựa nội y, trong tiềm thức là vì đẹp. Cái gì là đẹp? Ai nói mới tính? Chuyện này đều là do nam nhân quyết định, cho nên khi nữ tính chọn lựa nội y, tốt nhất là có bạn trai cùng đi, nếu có thể giống vị tiên sinh này hiểu vấn đề này, vậy bạn gái thật sự có được hạnh phúc." Nữ nhân mỉm cười đối Lư Tinh, Quan Đình Đình cùng Hạ Vũ nói.

"Cô là.....?" Hạ Vũ nhìn đối phương hỏi.

"À, quên tự giới thiệu, tôi là chủ ở tiệm này!" Nữ nhân mỉm cười nói.

"Cô chính là chủ tiệm?" Nghe đối phương tự giới thiệu, Quan Đình Đình cùng Hạ Vũ hiển nhiên có chút kinh ngạc. Hiển nhiên không phải người thường có thể mở tiệm thế này, bởi vì Lư Tinh ở vừa rồi trong lúc ngắm nội y, đã tiện thể liếc xem giá, đi một vòng, tựa hồ thấp nhất đã ở mức trên dưới ngàn nguyên, đương nhiên, lên hàng vạn cũng có. Do đó Lư Tinh ra một cái kết luận, quần áo nữ nhân, mặt càng ít càng đáng giá.

"Àn, thấy hai vị tiểu thư xinh đẹp quá, vốn tính giúp các vị chọn lựa, bất quá hiện tại xem ra tựa hồ không cần." Chủ tiệm mỉm cười nhìn Quan Đình Đình cùng Hạ Vũ, đương nhiên, còn có Lư Tinh.

"Chúng ta cũng chỉ là đến xem mà thôi.....!"

"Không mua sao? Vậy kêu tôi tới làm gì?" Lư Tinh cất lời Quan Đình Đình, không chút khách khí dội vào đối phương một xô nước lạnh.

"Im đi, em chọn trúng đều trên vạn, chẳng lẽ anh thấy em là loại nữ nhân dùng một tháng tiền lương mua nội y mặc sao?" Quan Đình Đình không để ý hình tượng hướng về phía Lư Tinh lớn tiếng hô.

"Ừ, rất giống!" Lư Tinh dùng sức gật gật đầu, "Tuy rằng tôi không biết tên tiếng Trung của tiệm này, nhưng mà những chữ cái tiếng Anh kia tôi còn biết được, đừng cho là tôi không biết cô có nội y hiệu này!" Ánh mắt Lư Tinh phiêu phiêu trên người Quan Đình Đình một cách không hảo ý!

"Làm sao anh biết?" Quan Đình Đình tỏ vẻ khó hiểu đối với việc Lư Tinh vừa nói, trên thực tế nàng quả thật có hai bộ, là nàng nhịn đau mua. Nữ nhân mà, nên đối chính mình tốt một ít. Lúc ấy Quan Đình Đình cũng là còn trẻ bốc đồng, vì cùng nữ nhân khác chung diện, kết quả.....!

"Cô quên là cô đã từng mặc nội y ở nhà tôi đi tới đi.....!"

"Câm miệng, anh không nói, không ai nói anh là câm điếc!"

Quan Đình Đình hung hăng cho Lư Tinh một quyền đồ mặt nói, rốt cục nàng cũng nhớ tới, lúc nàng mua bộ đầu tiên vừa lúc ở tại nhà Lư Tinh, còn đặc biệt mặc vào khoe khoang một phen.

"Các người là.....!" Chủ tiệm bị quan hệ giữa ba người làm cho nhất thời nghĩ không ra.

"Đồng sự!" Hạ Vũ nói, đồng thời cảm thấy tò mò đối với 'thâm tàng' hữu nghị giữa Lư Tinh và Quan Đình Đình.

"Nga.....!" Nữ chủ tiệm gật gật đầu, nàng vẫn là lần đầu tiên thấy nam đồng sự cùng hai nữ nhân đến mua nội y.

"Lư Tinh, không phải anh nói em không có mắt thẩm mỹ sao, hai khoản kia cũng không thích hợp sao? Được, hôm nay nếu đến đây, bất cứ giá nào, anh cứ chọn, em muốn xem ánh mắt của anh ra sao!" Quan Đình Đình nín thở nhìn Lư Tinh nói.

"Đừng, cô mặc tôi cũng không xem!" Lư Tinh bĩu môi nói.

"Không được, hôm nay anh phải chọn cho em một bộ, bằng không..... Bằng không em sẽ dọn qua ở chỗ anh!" Quan Đình Đình không để ý hình tượng ngón tay chỉ mặt Lư Tinh la lớn. Đã gặp uy hiếp, nhưng chưa thấy qua kiểu uy hiếp như vậy, một bên vài nữ nhân viên trẻ tuổi nghe thấy đều choáng váng, nữ chủ tiệm cũng ngờ ngác nhìn Quan Đình Đình, này..... rốt cuộc họ là quan hệ thế nào? Rất phức tạp!

"Đi, tôi đây liền chọn cho cô một bộ!" Lưu Tinh nghe xong lập tức gật đầu. Má ơi, trong nhà đã có một nỗi phiền, lại thêm một cái, thật hết muốn sống ?

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22: Truyền Thuyết Về Khố Chữ t

"Kỳ thật đối với mấy thứ này tôi không nghiên cứu nhiều lắm, về phần hiệu gì đó lại càng không biết, chỉ là tôi đem cảm giác bản thân nói ra mà thôi, theo phong cách cô..... Cái kia thế nào?" Lưu Tinh mang theo Quan Đình Đình cùng Hạ Vũ đi đến một chỗ, chỉ vào trên tường treo một cái quần chữ ‘đỉnh’.

"Sắc lang~~!" Hạ Vũ hướng về phía Lưu Tinh lớn tiếng mắng, hiện tại rốt cục nàng biết sắc lang bản sắc của Lưu Tinh.

"Vừa nhìn, đã nghĩ lung tung? Còn nữa, tôi giới thiệu cho Đình Đình, cô kêu la gì chứ? Còn cô, cô có mặc tôi còn không muốn xem chứ!" Lưu Tinh bừa bãi nói, sau đó duỗi tay chọn một cái quần màu trắng.

"Thành phần tri thức, đương nhiên phải mặc đồ trắng sắc!" Lưu Tinh nhìn Quan Đình Đình có chút vô si nói.

"4000? Được, Lưu Tinh, chỉ cần anh có thể nói ra lý do, em mua ngay!" Quan Đình Đình nhìn Lưu Tinh cắn răng nói, nàng chuẩn bị cùng Lưu Tinh so kè!

"Mùa hè đến, thời gian mặc mỏng manh tăng nhiều, yêu cầu về việc xóa dấu vết sự xấu hổ khiến rất nhiều nữ nhân lựa chọn quần chữ "T". Kỳ thật, khi mặc váy âu phục hoặc quần bó sát người, nếu bên trong cô mặc là quần lót bình thường, ở ngoài váy hoặc quần sẽ lộ ra dấu vết quần lót, thực chứng tai hại mất, sẽ làm người khác không thoải mái, còn có thể cho rằng cô khuyết thiếu phẩm vị, không cẩn thận. Cho nên, đồ công sở bó sát người hoặc là nữ tính giống Đình Đình luôn luôn đi trước thời đại rất tất yếu mặc quần chữ "T", làm cho tất cả xấu hổ và khó chịu đều tan thành mây khói.

Hơn nữa hiện tại một cửa trang phục nữ tính là phong trào áo thì rút lên trên, lưng quần dơi xuống, gần nhất cũng xuất hiện kiểu cường điệu sức sống tươi trẻ và phong cách thoải mái, lộ một chút quần chữ "T". Loại quần chữ "T" này rất nhiều kiểu dáng, huỳnh quang, lóe sáng, báo văn, viền thắt lưng Có hiệu quả trang trí tinh xảo, tại phương diện này tôi sẽ không nói tỉ mỉ, các cô có thể dễ dàng thấy trên đường cái các nữ nhân ăn mặc kiểu “lộ hàng” này, nếu các cô nhìn không thấy, tôi có thể cung cấp địa điểm miễn phí. Bất quá cá nhân tôi không phải rất ủng hộ cách ăn mặc này, như vậy mặc quá thật rất dục hoặc cảm, nhưng đồng thời quan niệm có vẻ bảo thủ của người Trung Quốc người ta cảm thấy nữ nhân mặc như vậy quá phóng đãng. Ngắm các nữ nhân ăn mặc kiểu đó là một loại hưởng thụ, nhưng là nam nhân tới bây giờ họ cũng không thích nữ nhân của mình đem điều tư ẩn vốn nên thuộc hai người lộ ra ngoài. Vẫn là câu nói kia, ở trong cảm nhận nam nhân, thuần khiết vĩnh viễn chiếm vị trí đệ nhất. Làm một gã cực phẩm nam nhân thế kỷ 21, ít nhất tôi cho là như vậy." Lưu Tinh thao thao bất tuyệt làm cho Quan Đình Đình cùng Hạ Vũ cùng với chung quanh nữ nhân đều tròn mắt há hốc mồm.

"Anh..... sẽ không là anh đã từng mua chứ?" Hạ Vũ hồ nghi nhìn Lưu Tinh hỏi.

"Thật ra tôi cũng muốn, bất quá ở thời đại tôi còn tung hoành tiêu dao, tựa hồ còn không có thấy khoản thức hiện đại như vậy!" Lưu Tinh nói, trên thực tế thời trung học hẳn quả thật không có gặp qua loại này. Ài, vẫn là thuần khiết nha!

"Oa, thật là lợi hại~~!"

"Là nhân viên cửa hàng sao?"

"Nếu bạn trai của tôi lợi hại như vậy thì tốt rồi.....!" mấy người phụ nhân đang lựa chọn quần lót đối Lưu Tinh chỉ trò nói.

Điều này làm cho ở chỗ sâu trong toàn qua bên trong Quan Đình Đình cùng Hạ Vũ không biết là hẳn là cao hứng vẫn là sinh khí, có hâm mộ này sao?

"Tiên sinh, ta có thể hỏi người một vấn đề sao?" Một nữ nhân đi tới hỏi, hình như nàng đã xem Lưu Tinh như là nhân viên cửa hàng.

"Hỏi đi!" Thấy đối phương trường rất sai, Lưu Tinh đáp ứng.

"Khi tôi xem tạp chí, trên đó có viết quần chữ ‘đỉnh’ đối thân thể nữ tính có nguy hại....., đây là có chuyện gì?" Nữ nhân khó hiểu nhìn Lưu Tinh hỏi.

"Chữ "T" khó còn gọi là t hình khó, chính là ở chỗ đáy chạm làn da mềm mại, nó cũng chỉ có một sợi dây thô, rất dễ dàng ma sát với làn da, khiến cho làn da khu vực đó sưng huyết, sưng đỏ, tổn hại, loét, cũng có một ít quần chữ "T" vì tạo hiệu quả gợi cảm, dùng chất liệu sợi hóa học làm độ thông khí sai lệch, dễ dàng khiến cho làn da nổi cảm. Trừ bỏ kích thích bệnh viêm hoặc phụ khoa bệnh, quần chữ "T" còn có thể áp bách các mạch máu chung quanh hậu môn, gia tăng cơ hội bệnh trĩ. Bởi vậy, nữ nhân trẻ tuổi tốt nhất không nên mặc quần chữ "T" quá lâu. Nếu ban ngày mặc, buổi tối về nhà sau nên thay bằng loại cotton, rộng thùng thình làm cho “chỗ đó” được nghỉ ngơi; khi mặc chữ quần "T" tốt nhất nên mặc quần ngoài rộng một ít, không nên

mặc đồng dạng quần bó sát; vì mặc quần chữ "T" nên mỗi ngày phải đổi mới, làm giảm bớt cơ hội nhiễm trùng; chỗ đó có bệnh chứng, kinh nguyệt kì cùng với hai tuần trước kinh nguyệt, thời kỳ rụng trứng cũng không cần mặc quần chữ "T"; khi cảm giác ngứa, đau đớn hoặc không khoẻ, hẳn là đến bệnh viện xác định loại bệnh, dùng bệnh hốt thuốc."

"Nga~~!" Nữ nhân nghe thấy Lưu Tinh trong lời nói sau gật gật đầu.

"Lưu Tinh..... Sao, sao anh..... anh làm sao mà biết được nhiều như vậy? Nói rằng anh có hiểu biết ai tin tưởng chứ? Rất chuyên nghiệp phải không?" Dù da mặt Quan Đình Đình có dày tới đâu, nghe thấy những lời cực kỳ sâu sắc này, hơn nửa đều là về nữ tính, nàng cũng không ngừng đỏ mặt. Khi một người nam nhân đối nữ nhân hiểu biết đến loại trình độ này, đó chỉ có thể dùng đáng sợ mà hình dung.

"Quả thực rất giống bác sĩ phụ khoa!" Hạ Vũ đứng một bên phụ họa.

"Nếu cô muốn biết nhiều hơn.....!" Lưu Tinh cầm cuốn sổ nhỏ ở phía dưới kệ chuyên bán quần chữ 'đình'," Nếu cô muốn biết nhiều hơn, có thể tham khảo cuốn sổ nhỏ này, miễn phí, tùy tiện lấy!"

".....!"

Nguyên lai những lời vừa nãy là hẩn một vừa lật cuốn sổ kia vừa nói, chẳng lẽ..... Ngay cả 'mạch máu', 'kinh nguyệt' mấy từ linh tinh này đều có thể nói đi ra.

"Hơn nữa, về quần chữ 'đình' còn có này một chuyện rất vui!" Lưu Tinh thần bí nói.

"Cái gì?" Có một nữ nhân liền hỏi, hiển nhiên lời nói Lưu Tinh đã khiến cho các nàng chú ý. Huống chi đến bây giờ, những hiểu biết đối nữ tính mà Lưu Tinh biểu hiện, cùng với việc cô ý giả dạng tuần tà, lúc nói chuyện biểu tình lại tựa tiêu phi tiêu, làm cho các nữ nhân không thể ngăn cản. Sống động như một vị bình luận gia, nữ tính bình luận gia.

A, quả nhiên sấm vai suy sút nhân vật thực nổi tiếng! Nhìn các nữ nhân chung quanh đều đang tập trung chú ý vào chính mình, Lưu Tinh tâm lý đặc ý nghĩ đến.

"Trước kia cởi quần lót xem mông, hiện tại đưa mông ra xem quần lót.....!"

"Lăn~~!" Quan Đình Đình hung hăng hướng về phía Lưu Tinh đá một cước, sau đó lớn tiếng hô.

"Là cô bắt tôi phải đi theo, bây giờ lại muốn đuổi tôi đi, vậy thì về ngủ.....!" Nhìn Quan Đình Đình cùng với chung quanh nữ nhân sau khi nghe thấy câu cuối cùng kia mặt đỏ tai hồng, Lưu Tinh vờ vô tội nói. Chẳng lẽ mình nói không đúng sao? Vốn chính là vậy!

"Không được về, đến một bên chờ!" Quan Đình Đình hung hăng nhìn Lưu Tinh nói, thật sự là không làm gì được hẩn. Ai, rõ ràng còn chưa tới cuối tuần, sao lại biến thành bộ dạng lưu manh thế kia?

"Nga!" Lưu Tinh gật gật đầu, ai, nữ nhân luôn luôn khó hầu hạ.

"Có thể cho tôi một ly nước sao?" Lưu Tinh đi vào quầy nhìn nữ chủ tiệm hỏi, vừa rồi nói một hơi, thật là có điểm khát.

"Đương nhiên có thể!" Nữ chủ tiệm nhìn Lưu Tinh cười cười, vốn là nhân viên cửa hàng chuẩn bị lấy ly, nhưng nữ chủ tiệm đã tự mình cầm ly và rót cho Lưu Tinh.

"Cám ơn!" Lưu Tinh cười nói, một chén nước một hơi đã cạn sạch," Để tôi đoán thử, bà chủ năm nay chắc khoảng hai mươi tuổi?"

Chiều tiếp cận tuy rằng đã lỗi thời, nhưng không thể nghi ngờ cũng là hữu hiệu nhất, đặc biệt trong hoàn cảnh nữ nhân muốn hiểu về ngoại.

"Tiên sinh thật biết nói chuyện, hôm nay tôi cũng sắp ba mươi mốt!" Nghe thấy Lưu Tinh gián tiếp ca ngợi, nữ chủ tiệm nở nụ cười rất tươi.

"Phải không? Một chút cũng nhìn không ra!" Lưu Tinh cười nói, trên thực tế quả thật như thế, tuy rằng không khoa trương cỡ hai mươi như Lưu Tinh nói, bất quá Lưu Tinh vẫn xem nàng khoảng hai mươi bảy tám tuổi.

"Cái tuổi thời kỳ bã đậu! Thực là hâm mộ hai vị bằng hữu của anh, thanh xuân xinh đẹp, đúng là thời kì hoàng kim của nữ nhân." Nữ chủ tiệm mỉm cười nói.

"Làm gì có! Về tuổi tác nữ nhân không phân biệt xấu đẹp, nữ nhân cũng không có bã đậu, người nào nói nữ nhân ba mươi là bã đậu là vì bọn họ có bã đậu ánh mắt. Lão ông tám mươi xem bạn già của mình vĩnh viễn là đẹp nhất, bốn mươi tuổi nam nhân nhìn mẹ chính mình vĩnh viễn là vĩ đại nhất. Bã đậu? Đó chính là vì lập trường không đúng mà thôi!" Lưu Tinh nhìn đối phương nói.

"Tiên sinh có bạn gái chứ? Nàng nhất định rất hạnh phúc?" Nữ chủ quán nhìn Lưu Tinh mỉm cười nói.

"Không có! Hiện tại độc thân!" Lưu Tinh hồi đáp.

"Không thể nào?" Không riêng gì nữ chủ tiệm, ngay cả nhân viên cửa hàng cũng không tin tưởng.

"Ha ha, hiện tại là độc thân, có đoạn thời gian không phải!" Lưu Tinh cười nói.

"Tôi đã nói mà, người như tiên sinh đây sao lại không có bạn gái được? Bất quá..... sao bây giờ sẽ là độc thân chứ?" Nữ chủ tiệm khó hiểu hỏi.

"Ài, ai cũng đều có lúc trẻ tuổi lông bông? Từng nghĩ đến trừ bỏ Thượng Đế chính là bản thân, hiện tại trong lòng tôi chỉ có Thượng Đế. Ra về giống nhau, kỳ thật bằng không. Đã từng là kiệt ngạo bất tuân, hiện tại đây là tâm như chỉ thủy, đã từng trải qua rồi, ý tưởng không giống nhau, tự nhiên hội như thế!" Lưu Tinh thờ dài nói. Chà, cái thời trung học đã qua đi không thể quay lại, hiện tại đều muốn quên thời điểm ấy, hồi đó đã từng nằm với bao nhiêu cục cưng thanh thuần, hiền ngoan. Hiện tại ngẫm lại, thật hại người!

"Tiên sinh, nhìn anh cũng chỉ khoảng hai mươi mấy tuổi, vừa rồi mấy lời kia anh nói cứ như là anh đã từng trải rất tang thương?" Nữ chủ tiệm hỏi.

"Năm đó.....!"

Ân? Lưu Tinh đột nhiên dừng lại, chính mình là tới đến gần, như thế nào lại bị đối phương dẫn dắt đề tài chứ?

"Năm đó thế nào?"

"Năm đó..... Tiểu nhân vốn là nhà ở Tô Châu thành, trong nhà có vườn lại có ruộng, cuộc sống vui vẻ vô cùng. Thật giận kia.....!"

"Hi hi~~!" Nghe thấy Lưu Tinh hồ ngôn loạn ngữ, nữ chủ tiệm cùng các nhân viên cửa hàng đều nở nụ cười, làm mọi người trong tiệm chú ý.

‘Lưu Tinh chết bầm, lại đi tán gái~~!’ Quan Đình Đình thấy Lưu Tinh cùng nữ chủ tiệm nói giỡn, hung hăng trừng mắt nhìn đối phương, bất quá Lưu Tinh không xem nằng ra gì, nên tán gẫu vẫn còn tán gẫu tiếp.

"Đình Đình tỷ, trước kia hán chính là giống như vậy sao?" Hạ Vũ nhìn Lưu Tinh đang vui cười khó hiểu hỏi.

"Trước kia phải đến cuối tuần hán có sung túc thời gian mới có thể như vậy, hôm nay..... có thể là động kinh! Đừng để ý hán, mình chọn đồ mình." Quan Đình Đình nói.

"Nga~~!" Hạ Vũ sau khi nghe thấy gật gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Đúng Rồi! Ta Chính Là Vương Bài!

"Chủ tiệm, Chọn xong rồi." Hơn hai mươi phút qua đi, Quan Đình Đình cầm hai bộ đi đến quầy tính tiền, mà Hạ Vũ cũng chọn một bộ.

Lưu Tinh dùng ánh mắt ngắm ngắm, Quan Đình Đình thật đúng là mua một cái quần chữ "T", màu trắng, còn có một bộ cotton màu trắng. Mà Hạ Vũ cũng chọn theo một bộ cotton màu trắng. Trên thực tế hai nàng đều là vì nghe thấy Lưu Tinh nói, màu trắng đại biểu cho thuần khiết, cho nên mới chọn.

"Oa, một lần mua hai bộ, xuất huyết nhiều nha! Không phải cô nói cô không phải loại nữ nhân dùng một tháng tiền lương để mua nội y sao?" Lưu Tinh đứng ở một bên cười xấu xa nói.

"Im đi, không ai xem anh là câm điếc!" Quan Đình Đình hung hăng trừng mắt nhìn Lưu Tinh nói, trên thực tế nữ nhân không chỉ chú trọng bên ngoài, đối với những vật phẩm bên người cũng là phi thường coi trọng. Lại hơn nữa thêm phần diễn thuyết kia của Lưu Tinh, hiển nhiên khiến nàng đối nội y có thêm hiểu biết sâu hơn. Nữ nhân nội y là một loại thương thức, Quan Đình Đình sao lại chịu lạc hậu chứ? Món này tuy rằng mắc một chút, hai bộ lại tiêu tốn vài ngàn, bất quá trong mắt nàng là vật có giá trị, nữ nhân luôn hướng tới những thứ xa xỉ, cũng muốn chiếm hữu vật phẩm đó.

"Tiểu thư, hai bộ này là 2300, còn bộ này là 1800.....!" Nhân viên cửa hàng mỉm cười nói, thái độ không sai.

"Ừa?" Quan Đình Đình nhìn nhìn cái nhãn trên hai bộ kia, một bộ trong đó giá đều vượt qua 2300, cùng Hạ Vũ nhìn thoáng qua, Hạ Vũ cũng biết bộ kia của mình có giá 3600.

"Cô xác định không có tính sai?" Quan Đình Đình cùng Hạ Vũ hồ nghi nhìn đối phương, sau đó đem ba tờ giấy in nhãn hiệu đưa đối phương.

"Hai vị tiểu thư, không tính sai!" Một bên nữ chủ tiệm đã đi tới cười nói, "Hai vị tiểu thư vật phẩm được hưởng ưu đãi 50%."

"Vì sao vậy?" Quan Đình Đình khó hiểu hỏi. Tiệm hàng hiệu nổi danh quốc tế tựa hồ từ một năm trước mở tiệm ở đây đến giờ vẫn chưa từng có giảm giá.

" Là tôi tặng vị tiên sinh này thẻ hội viên, dùng danh nghĩa tư nhân, toàn cầu số lượng, có thể hưởng thụ ưu đãi 50%." Nữ chủ tiệm cười nói.

" Hà? 50%?" Quan Đình Đình cũng không phải ngốc, sao lại không biết 50% là gì? Đây cũng không đơn giản chỉ là vấn đề tiền, nghe nói nhà tiệm này có rất nhiều danh nhân thường xuyên ra vào, khách hàng lớn có thân phận, cũng bắt quá là hưởng thụ ưu đãi 10 đến 20%.

Lưu Tinh đã đi tới, khoe ra cái thẻ màu đỏ trong tay, quơ quơ trước mặt Quan Đình Đình, bộ dạng ra vẻ đắc ý.

" Nhanh lên đi, chẳng lẽ vì giảm 50% cô sẽ không mua?" Lưu Tinh nhìn đối phương nói.

" Nga~~!" Quan Đình Đình cùng Hạ Vũ nghe thấy Lưu Tinh nói liền vội vàng lấy thẻ giao tiền.

" Hoan nghênh lần sau quang lâm!" Trước khi đi thời điểm, nữ chủ quán cười nói.

" Được!" Lưu Tinh cười nói.

Vừa qua một cái ngã rẽ, Quan Đình Đình đột nhiên kéo lấy Lưu Tinh cánh tay.

" Wow, anh thật tài tình. Mau, cái thẻ ưu đãi kia đâu?" Quan Đình Đình đem gói to đưa cho Hạ Vũ, hai tay không ngừng lục trong túi Lưu Tinh.

" Làm gì?" Lưu Tinh dùng cánh tay ngăn trở đối phương hỏi.

" Cho em nha." Quan Đình Đình theo lý thường phải làm nói.

" Đúng rồi, vì cái gì chứ?" Lưu Tinh lại hỏi.

" Đó là tiệm độc quyền nội y nữ tính, cái thẻ đó cho anh cũng vô dụng, có ưu đãi giảm 50%, đối với em mà nói không hề là xa xỉ phẩm!" Quan Đình Đình hưng phấn nói, hiển nhiên nội y hiệu này là nàng tha thiết ước mơ.

" Vậy dù sao cô cũng phải tỏ vẻ một chút chứ. Còn nữa, cô, Hạ Vũ, mới vài câu tôi đã bớt được cho hai cô vài ngàn đồng!" Lưu Tinh cười nói, cầm thẻ đem ra.

" Biết rồi, cho em nhanh đi!" Quan Đình Đình liền giật lại, " A, thật tốt quá, chà, yêu anh chết mất." Nói xong liền ôm Lưu Tinh.

" Đừng dùng chiêu này, đừng hủy hình tượng của tôi!"

" Không được, phải hôn anh một cái mới được!"

" A, cứu mạng nha~~! Có nữ lưu manh đến ~~!"

" Đừng chạy~~!"

.....

" Lưu Tinh, sao cô ta lại làm cho anh cái thẻ này chứ? Tiệm này ở Thượng Hải cũng có, người thường là không được chiết khấu!" Khi vào khu nghỉ ngơi, Hạ Vũ khó hiểu nhìn Lưu Tinh hỏi. Trên thực tế nội y của nàng chính là hiệu này, tính tiền cũng có mười bộ, coi như là khách hàng quen, nhưng mà cho tới bây giờ cũng không được hưởng thụ ưu đãi hội viên.

" Cô cho là cho không à?" Lưu Tinh nhìn đối phương nói, lấy tay xoa xoa mặt, thất bại, vừa rồi vẫn bị Quan Đình Đình hôn được.

" Anh tốn tiền? Cho tới bây giờ tôi còn chưa nghe nói qua tốn tiền có thể làm được thẻ này!" Hạ Vũ nói.

"Những người vào tiệm kia đều là người có nhất định kinh tế thực lực, đối với nhãn hiệu có nhất định hiểu biết, nhưng có thể nhìn ra, bọn họ nên lựa chọn sao cho thích hợp chính mình cũng không biết, sự do dự trong tư tưởng thường thường sẽ làm người ta giảm bớt tiêu phí. Có lẽ vốn là muốn mua, hiện tại lại biến thành nhìn xem. Tôi nói nhiều như vậy, giảng giải miễn phí các nàng, có lý có bài bản hẳn hoi, gián tiếp đưa ra đề nghị có thể tham khảo. Lại bởi vì tôi là nam nhân, coi như nam nhân không tệ, cho nên bọn họ cũng chú ý đề nghị của tôi. Người đang do dự tự nhiên sẽ trước nghe tôi nói sau lại xác định lựa chọn mục tiêu. Cô cho là chủ quán kia sẽ vô duyên vô cớ tặng tôi cái thẻ đó? Cô không phát hiện những lời tôi nói, những nữ nhân đã mua nội y sau này sẽ phản ánh lại? Cô không phát hiện mấy bộ màu trắng kia đều nhanh bán hết sao? Cô không phát hiện khi các cô ở chuyên khu quần chữ "T" người đông hơn sao? Hai người các cô có thể mua bao nhiêu? Nói thật, cho dù ba bộ này tặng không, nàng cũng sẽ không lỗ. Vì sao một tiệm nội y nữ lại cho một nam nhân thẻ giảm giá? Còn không phải hy vọng tôi dẫn thêm nữ nhân đến? Trừ việc mua, còn có thể nâng mức tiêu thụ trong tiệm. Trên kinh doanh, phải dùng đầu phải tự hỏi, chẳng lẽ cô cho là nữ chủ tiệm là đồ ngốc không bằng?"

" Lưu Tinh, em quyết định rồi, sau này mặc kệ là mua cái gì đều rủ anh theo!" Quan Đình Đình vỗ Lưu Tinh bả vai nói, bộ dạng rất coi trọng.

" Vậy phải xem tâm tình của tôi!" Lưu Tinh cười nói.

" Mời com!" Quan Đình Đình cười nói.

" Vậy cô lời quá, bắt quá mua dầu ăn hay đại loại cũng đừng tìm tôi!" Lưu Tinh nói.

"Ha ha, em biết ngay anh chỉ tốt một mức nào thôi!" Quan Đình Đình lấy tay nheo nheo Lư Tinh khuôn mặt cười nói.

"Đừng phá hư hình tượng tôi~~!"

"Em phá đó, ai bảo anh trong tiệm giả lịch thiệp~~!"

Nhìn Lư Tinh không ngừng cùng Quan Đình Đình vui cười đùa giỡn, Hạ Vũ lẳng lặng ngồi ở một bên. Nàng như thế nào cũng sẽ không nghĩ ra một nam nhân bình thường có điểm tùy tiện, bị nàng gọi là sắc lang lưu manh thế nhưng sẽ có biểu hiện như vậy.

Giới quan sát, nói mấy câu có thể thu hút sự chú ý người ngoài hơn nữa có thể nắm bắt trọng điểm, đến mức vô hình chung thay đổi chủ ý người khác. Bề ngoài thì không để ý chút nào quần áo, kỳ thật tâm lý đều có tính toán tinh vi.

Chẳng lẽ đây chính là cái gọi là tinh anh, vương bài công ty?

Đúng! Đây là vương bài!

Chú thích thêm: Phần này cho các bác dịch lẫn các bạn đọc convert. Sau nhiều lần so sánh đối chiếu, ta đã hiểu cách nói chiết khấu (giảm giá) của dân TQ. Bọn họ nói ngũ chiết, bát chiết, cửu chiết, lúc đầu ta cứ tưởng dịch thẳng con số ra %, nhưng nghĩ lại bát = 8, cửu = 9, như vậy có quá thấp? Hay con số có vấn đề, thật ra, ngược lại, bát chiết tức là 20%, cửu chiết là 10%, ngũ chiết thì là 50% hay công thức là 1 - ... chiết. Phần ba chấm tức là ngũ, bát... đây là kinh nghiệm nhỏ của ta, nếu có sai sót các bác vào phần góp ý nhá. Cảm ơn.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Danh Hoa Có Chủ, Cái Cuộc Rất Vô Tình

Khi ba người quyết định về nhà, đã là mười giờ tối, đối với thành thị như Bắc Kinh mà nói, cuộc sống đêm tựa hồ cũng là vừa mới bắt đầu mà thôi.

Lư Tinh lê cái thân mới đến cửa nhà, mặc dù lúc đi dạo phố có thể ngắm mỹ nữ, nhưng sừng mắt cũng không có sừng chân! Hiện tại hai chân Lư Tinh đang run, nếu không có thang máy, Lư Tinh thật không biết mình là làm sao đi lên nổi sáu tầng lầu.

Lư Tinh lấy ra chìa khóa mở cửa, âm thanh rất to làm cho hần không khỏi nhú mào, rất khó chịu. Trong phòng không bật đèn, làm gì đây?

"A~~!" Đột nhiên một tiếng thét chói tai, ngay sau đó chính là tiếng xẹt điện.

Lư Tinh sững sốt, đã xảy ra chuyện à? Cũng không kịp cởi giày, nhanh đi vào phòng khách nơi phát ra thanh âm, chỉ thấy đại tiểu thư đang ngồi trên sofa, hai tay ôm đầu gối, ánh mắt nhìn chăm chăm tin tức đang phát trên TV (Sát nhân cuồng băng súng điện tại Đức Châu), theo màn ảnh tương đối huyết tính, thân thể đại tiểu thư không ngừng run run.

"Ret~~!" Lại là tiếng điện xẹt.

Nguyên lai vừa rồi tiếng thét là đại tiểu thư, còn tiếng điện xẹt là trong TV.

Một nữ nhân tắt đèn trong phòng, vặn to volume, còn một người xem phim kinh dị, bình thường sao?

"Uy~~!"

"A~~!"

"Ba~~!"

Lư Tinh vỗ vỗ đối phương bả vai, muốn đối phương vặn tiếng nhỏ chút, nhưng tay vừa mới đụng tới đối phương bả vai, đại tiểu thư liền thét lên, ngay sau đó cảm điều khiển trong tay hung hăng nện trên đầu Lư Tinh, tiếp theo, đệm dựa, hương tiêu, táo, vãn vãn toàn bộ ném về phía Lư Tinh.

"Dừng~~ dừng, là tôi~~!" Lư Tinh vừa ôm đầu, vừa đi đến công tắc mở đèn, đèn sáng, mọi chuyện cũng bình tĩnh.

"Là..... Là Lư Tinh à, anh làm em sợ muốn chết!" Hạ Tuyết lấy tay không ngừng vỗ ngực thở nhẹ một hơi nói.

"Cô mới thiếu chút nữa làm tôi sợ muốn chết!" Lư Tinh hung hăng nhìn đối phương nói, mẹ nó, trứng chiều, trên đầu nổi lên cái bao! Lư Tinh không ngừng xoa đầu, sau đó chỉ vào đối phương, nói, "Bỏ điện thoại xuống, cô muốn gây tai nạn chết người à!"

"Nga, thực xin lỗi!" Hạ Tuyết nghe thấy Luru Tinh nói sau liền thả điện thoại lại vị trí cũ, nếu Luru Tinh không bật đèn, kế tiếp nàng sẽ ném chính là cái điện thoại này.

Luru Tinh nhặt lên điều khiển từ xa, tắt ti vi, không tức giận ngồi lên sofa thượng, đột nhiên nhớ tới Hạ Vũ ở lầu đối diện, vội vàng kéo rèm che ban công.

"Cô ở nhà làm gì vậy?" Luru Tinh nhìn đối phương nói, mẹ nó, nữ nhân này xuống tay thực ngoan, điều khiển từ xa cứng vậy mà đem nện trên đầu mình.

"Xem..... Xem TV! Rất rùng rợn nha!" Hạ Tuyết đứng trước mặt Luru Tinh nói, "Để em kể cho anh, người kia cầm súng điện.....!"

"Dừng dừng dừng, tôi không hỏi cô chuyện này!" Luru Tinh cắt lời đối phương, "Sau này xem tivi phải bật đèn được không?"

"Bật đèn thì đâu còn không khí thế này!" Hạ Tuyết nói.

"Cô còn muốn cái gì không khí? Cần không cần tôi đi mua súng điện cho cô chơi thử? Cô xem xem đầu tôi, thiếu chút nữa để cô lấy mất mạng." Luru Tinh không tức giận nói.

"Có nặng lắm không, để em xem thử~~!" Nghe thấy Luru Tinh nói, Hạ Tuyết chạy lại bên cạnh Luru Tinh, quỳ gối trên sofa ngồi thẳng lưng sờ sờ đầu Luru Tinh.

"Bỏ bớt đi!" Luru Tinh đẩy tay đối phương nói.

"Thực xin lỗi nha, người ta không nghe anh vào.....!" Hạ Tuyết nhìn Luru Tinh nói.

"Cô mở tiếng to như vậy, phi cơ bay qua trên đầu cô cũng không nghe. Còn nữa, bây giờ đã trễ, cô không ngủ được cũng phải vì hàng xóm trên dưới suy nghĩ một chút, không cho người ta ngủ à!" Luru Tinh nhìn đối phương nói.

"Thực xin lỗi, em quên mất, em chỉ nghĩ đây là biệt thự nhà em chứ!" Hạ Tuyết nhìn Luru Tinh giải thích nói, "Không cần lo cho đầu của anh à?"

"Nếu nghiêm trọng bây giờ tôi còn có thể ngồi ở chỗ này sao?" Luru Tinh không có tức giận nói, "Mau nhặt đồ lên đi!"

"Nga!" Nghe thấy Luru Tinh nói, Hạ Tuyết gật gật đầu, sau đó nhanh chóng nhặt những thứ vừa rồi đã ném ra.

"Đại tiểu thư.....!"

"Gọi em Tiểu Tuyết là được rồi, hiện tại em là bảo mẫu của anh!" Hạ Tuyết cướp lời Luru Tinh nói.

"Được, Tiểu Tuyết. Cô cũng biết cô bây giờ là bảo mẫu, cho nên cô phải có bộ dạng bảo mẫu, cô xem phòng khách bị cô làm ra thế này, tôi không cấm cô ăn snack và bắp rang, nhưng cô ăn thì phải sạch sẽ chút hoặc là lấy đồ đựng, cô xem xem, trên sàn, trên sofa..... Ủa? Đây là cái gì? Vừa dính vừa trơn?" Luru Tinh lấy từ dưới mông ra một cái bao rách, thứ gì bên trong đều lộ ra.

"Là bánh mật chiên, ăn ngon lắm.....!"

"Cái gì?" Luru Tinh nhanh tay cầm cái túi ném tới đồng rác bên cạnh, không phải hẳn không thích ăn, chính là vừa dính lên mông, trên tay còn nhóp nhóp!

".....!" Luru Tinh dùng tay dính đầy dầu run run chỉ vào Hạ Tuyết, không biết nói cái gì mới tốt. Mẹ nó, mang về một cái tai họa tinh, chính mình bị ngoan, nhưng con giận này lại phát không được.

"Thực xin lỗi, thực xin lỗi.....!" Hạ Tuyết không ngừng xin lỗi Luru Tinh, dùng khăn tay lau cho Luru Tinh. Luru Tinh thật không biết đại tiểu thư ngoại trừ xin lỗi còn có thể làm chuyện gì.

"Không cần, để tự tôi làm, giúp tôi pha nước, tôi muốn tắm rửa!" Luru Tinh nhìn đối phương nói, không cần bạch không cần, lấy khăn tay xong tự mình lau tay và quần.

"Được, việc này em giỏi lắm!" Nghe thấy Luru Tinh nói, Hạ Tuyết lưu loát hồi đáp, sau đó nhanh chóng đi vào phòng tắm.

"Rìng~~!" Điện thoại trong quần vang, Luru Tinh nhanh chóng lau tay, cầm lấy điện thoại, là Hạ Vũ gọi tới.

"Alô, làm gì vậy?" Bên kia điện thoại Hạ Vũ hỏi.

"Đang chơi bánh mật đây!" Luru Tinh không tức giận nói.

"Chơi bánh mật? Có ý tứ gì?" Hạ Vũ khó hiểu hỏi.

"Ai, nói cho cô cũng vô dụng!" Luru Tinh nói.

"Chắc chắn không phải chuyện tốt. Còn nữa, vừa về nhà sao anh liền kéo rèm chắn lại, có phải hay không có bí mật gì không thể cho ai biết?"

"Tôi thì có thể có cái gì bí mật? Chẳng lẽ muốn thay đồ trong phòng khách còn phải cho cô xem sao?" Luru Tinh không tức giận nói, phòng chừng đối phương là nghe lời Quan Đình Đình mới giám thị mình đây.

"Anh à? Làm như nhiều người muốn xem lắm. Anh mở rèm ra, để tôi xem thử~!" Hạ Vũ nói.

"Không phải cô không xem sao?" Luru Tinh nói.

"Ai nói nhìn anh? Tôi muốn nhìn nhà, nhìn xem có chỗ nào khả nghi!"

Luru Tinh xuyên qua rèm đi ra ban công, phát hiện đối diện Hạ Vũ đã đứng ở đó.

"Nếu cô đã thích tôi, vậy cứ nói rõ, làm gì phải giám thị tôi chứ? Sợ tôi mang nữ nhân về nhà, ghen tị phải không?" Luru Tinh nhìn đối phương nói, không mặt dày chút là không được.

"Anh có buồn nôn không!" Hạ Vũ nghe thấy Luru Tinh nói sau chỉ vào Luru Tinh là lớn.

"Tự nhiên cảm thấy ghê tởm, khi thấy cô dùng cách giả dối đầu tới tiếp cận tôi!" Luru Tinh đắc ý nhìn đối phương nói.

"Anh..... Ai tiếp cận anh, anh nói cho rõ ràng!" Hạ Vũ lớn tiếng nói, lúc này không cần điện thoại, đứng ở ban công là có thể nghe thấy.

"Nói rõ ràng chỉ sợ không tốt? Chỉ có thật không mình bạch, mối quan hệ này mới có vẻ ái muội. Nói rõ ràng, sợ tổn thương tự tôn của cô!" Luru Tinh nằm úp sấp trên ghế ở ban công đắc ý nhìn đối phương nói.

"Anh..... Thật không biết xấu hổ, ai có quan hệ ái muội với anh?" Hạ Vũ hiển nhiên là trúng kế của Luru Tinh.

"Ái muội làm cho người ta chấp nhận hết thiệt thòi, tìm không được lý do yêu nhau, khi nào nên đi tới khi nào nên buông tha cho, ngay cả ôm đều không có dũng khí! Lời này không phải tôi nói!" Luru Tinh nhìn đối phương nói. Ai, đúng là trẻ tuổi, vừa nói mấy câu đã kích động như vậy.

"Tôi chính là đi với lưu manh cũng sẽ không đi với anh!" Hạ Vũ nghe xong Luru Tinh nói lớn tiếng hô.

"Cô bé, ở đây có lưu manh, xuống dưới đi~!" Phía sau, từ dưới lầu truyền đến một tiếng hô to, ba bốn người tụ cùng một chỗ, không ngừng hướng về phía Hạ Vũ trên lầu huyết sáo.

"Ha ha~!" Luru Tinh nở nụ cười, mấy người này quả thật là tiểu lưu manh, hiện tại là mười giờ, đúng là giờ bọn họ hoạt động.

"Lăn, cô nài nài chưa muốn nói chuyện với người!" Hạ Vũ vươn đầu hướng về mấy người dưới lầu tức giận hô.

"Cô bé nóng quá, ta thích. Các huynh đệ, các người cũng không nên giành với anh~!"

"Đại ca, anh yên tâm đi lên, các huynh đệ ở dưới lầu canh cho mà!"

"Rất nghĩa khí. Con quý nhỏ, chờ ta, ca ca lên đây~!"

"Người dám!" Hạ Vũ lớn tiếng nói, tiếp theo xoay người vào phòng, lấy ra hai cái chén, từ cửa sổ hung hăng ném xuống mấy tên tiểu lưu manh phía dưới.

"Bốp~!"

"Beng~!" Thanh âm thanh thúy dễ nghe, nhìn bộ dạng Hạ Vũ tức giận mặt đỏ tới mang tai, Luru Tinh không khỏi thấy buồn cười, tựa vào cửa sổ nhìn trò hay.

"Chà? Rất cá tính. Hôm nay ta không trị người, về sau ta làm sao ở trước mặt hàng xóm làm ăn?" Luru Tinh đi đầu lớn tiếng nói.

"Anh có còn là nam nhân, có ai như anh vậy sao? Ở một bên xem náo nhiệt!" Hiển nhiên lời lưu manh, làm cho Hạ Vũ cảm thấy nguy cơ, hướng về phía Luru Tinh lớn tiếng hô. Luru Tinh đã cúp điện thoại nha đầu kia cảm di động đặt bên cạnh lỗ tai, phòng chừng là bị tức choáng váng!

"Cô trông như cái bánh bao cũng đừng oán giận chó rượt phía sau!" Luru Tinh cười nói.

"Tên vương bát đần nào nói, đi ra cho ta~!" Luru Tinh vừa nói xong, lưu manh dưới lầu liền lớn tiếng mắng, hiển nhiên nghe ra là Luru Tinh so bọn họ như chó. Lại nhìn Hạ Vũ, lần này nàng đổi thành bộ dạng xem kịch vui.

"Người con mẹ nó mất mủ, đang nói chuyện với ai đây?" Luru Tinh hướng về phía đối phương lớn tiếng hô.

"Ai..... Là Luru ca à, em không biết đó là gái của anh.....!" Khi đám lưu manh dưới lầu thấy rõ ràng là Luru Tinh, vội vàng đổi ngữ khí thành lấy lòng, không có biện pháp, lão đại bọn họ từng là cùng trường trung học với Luru Tinh, biết bối cảnh Luru Tinh.

"Ai là hần..... gái của hần.....!" Hạ Vũ nghe thấy lưu manh nói sau đó mặt nói.

"Lưu ca, này.....!"

"Tục ngữ nói hay lắm, danh hoa tuy có chủ, cái cuộc rất vô tình, chỉ cần dùng cuộc tốt, sợ gì đào không được gốc cây!" Lưu Tinh đứng trên ban công nói mát.

"Lưu Tinh, anh không phải nam nhân!" Hạ Vũ nghe thấy Lưu Tinh nói, lớn tiếng mắng.

"Tôi có phải nam nhân hay không, cô không cần biết." Lưu Tinh nhìn đối phương nói, chà, hôm nay không cho nàng biết chút lợi hại, về sau nàng sẽ khó mà sai bảo.

Tại lưu manh dưới lầu nghe thấy lời Lưu Tinh và Hạ Vũ, lại cảm thấy như hòa thượng sờ không được đầu, rốt cuộc hai người là quan hệ gì?

"Anh.....!"

"Ba vị phía dưới, các cậu ánh mắt cũng quá kém, nữ nhân như vậy các cậu cũng coi trọng? Lão đại các cậu đã dạy các cậu thế nào? Còn nữa, thỏ không ăn cỏ gần hang, về sau đừng ở trong tiểu khu trang b! Cho dù đối phương là loại đàn bà chanh chua, làm tân thế kỷ lưu manh, chúng ta cũng phải xuất ra chút ít phong độ, biết chưa?"

"Đã biết, bọn em đi trước!"

"Ừ, chúc lão đại các cậu mạnh khỏe!"

"Đã biết, Lưu ca~~!"

Khi mấy tên côn đồ đi rồi, Hạ Vũ thở nhẹ nhõm một hơi, sau đó nhìn Lưu Tinh ở đối diện, nói, "Quả nhiên anh không phải người tốt gì!"

"Hả? Muốn làm người dũng cảm à? Cô tin không tin tôi chỉ cần một cú điện thoại gọi lão đại bọn họ đến?" Lưu Tinh nhìn đối phương nói.

"Anh.....! Tôi phải đi ngủ, sáng mai nhớ gọi tôi!" Hạ Vũ khinh thường liếc Lưu Tinh một cái sau đó đóng cửa sổ, kéo màn che, phòng chừng là sợ Lưu Tinh thật sự gọi người lại.

Hừ! Lưu Tinh duỗi ngón giữa ra, hung hăng khách sáo đối phương một trận. Chính mình đã đủ lười, thật không ngờ còn có người so với mình lười, mà lại là một cô gái.

"Lưu Tinh, nước đã pha xong rồi, độ ấm rất thích hợp!" Vào phòng khách, Hạ Tuyết từ phòng tắm đi ra, mỉm cười nhìn Lưu Tinh nói.

"Nga~!" Lưu Tinh gật gật đầu, sau đó đi vào. Sợ đại tiểu thư lại làm ra cái gì dọa người, Lưu Tinh trước lấy tay thử nước. Ân, coi như không sai, độ ấm rất thích hợp. Cũng đúng thôi, đại tiểu thư mỗi ngày đều tắm, phòng chừng đối việc nắm giữ độ ấm không thể tốt hơn.

Hôm nay đi dạo người đầy mồ hôi, cởi quần áo, ngâm cả người trong bồn tắm.

"Thoải mái quá~~!" Lưu Tinh không tự giác rên ra tiếng, nguyên lai đại tiểu thư cũng không đến nỗi nào, phong vân qua đi rốt cục thấy được mây hồng, cũng nên hưởng thụ một chút, về sau để nàng giúp mình pha nước! Hắc hắc, bất quá thân thể của nàng quả thật không sai!

Lưu Tinh nằm trong bồn tắm, trong đầu không khỏi hiện ra hình ảnh đại tiểu thư vừa tắm rửa xong.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Tin Tức Tốt, Tin Tức Tốt!

"Lưu ca, nói chuyện với Kim tổng có kết quả không?" Quách Tinh đi vào văn phòng, nhìn Lưu Tinh hỏi.

"Còn chưa đi gặp mà, làm sao vậy?" Lưu Tinh ngẩng đầu nhìn đối phương hỏi.

"Lưu ca, không phải là anh không biết gì chứ? Hôm nay đã là thứ năm, nếu ngày mai không đàm thỏa, tên họ Kim kia sẽ công khai bán đấu giá, tuy rằng không lớn, nhưng đã có rất nhiều người đều ngắm, khẳng định giá sẽ tăng lên!" Quách Tinh đi lại bên cạnh Lưu Tinh lo lắng nói.

"Đúng rồi, trên thực tế anh đang chờ hán bán đấu giá, hơn nữa anh cũng muốn tham gia đấu giá hội!" Lưu Tinh nhìn đối phương cười nói, đối phó tiểu nhân vật, Lưu Tinh trong lòng sớm đã có kế sách. Chà, làm cho kia tiểu tử đèn sạch sẽ!

" Cái gì? Luru ca, không phải anh đang nói giỡn với em?" Quách Tĩnh kinh ngạc nói, liền ngay cả một bên đồng sự cũng đều nhìn Luru Tĩnh, không biết trong hồ lô hẩn rốt cuộc chứa cái gì.

" Ha ha, đến ngày đó em sẽ biết!" Luru Tĩnh cười nói, " Anh đã trình báo cáo cho Hàn tổng, xem thử tối đa công ty rốt cuộc là bao nhiêu."

" Sao, nhìn tiểu tử anh bộ dạng tin tưởng mười phần, có phải hay không có tin tức gì?" Quan Đình Đình ngồi trên ghế xoay đến Luru Tĩnh bên người hỏi.

" Tôi có thể có nội gián gì, chẳng qua..... Hắc hắc, không nói cho cô!" Luru Tĩnh cười nói, sau đó nhìn một bên Quách Tĩnh, nói: " Tiểu Tĩnh, vậy sau khi tuyên bố bán đấu giá, in cho anh một tập hồ sơ cách liên hệ với những công ty và lão tổng tham gia đấu giá hội, để anh xem thử rốt cuộc có bao nhiêu phần thắng!"

" Dạ, đã biết. Luru ca, nếu không được cũng không cần khổ sở với chuyện này. Chuyện này Hàn tổng biết, hẩn sẽ không nói cái gì!" Quách Tĩnh nhìn Luru Tĩnh nói.

" Như vậy sao được ? Khi dễ ai cũng không thể khi dễ đáng yêu Quách Tĩnh phải không?" Luru Tĩnh cười vỗ vỗ Quách Tĩnh đầu, tiểu nha đầu không chỉ có đáng yêu linh hoạt hơn nữa phi thường thanh thuần, thực làm người ta thích.

" Vậy cảm ơn Luru ca!" Quách Tĩnh cao hứng nói, tùy ý Luru Tĩnh vỗ đầu nàng, trên thực tế trước kia cũng đã từng như vậy.

" Thiệt giả, khẳng định có âm mưu!" Quan Đình Đình híp mắt nhìn Luru Tĩnh nói, đột nhiên nhớ tới sự tình gì, hỏi Hạ Vũ bên kia: " Hạ Vũ, ngày hôm qua giao cho em nhiệm vụ hoàn thành thế nào?"

" Ủa? Nhiệm vụ gì?" Hạ Vũ buông việc trong tay khó hiểu nhìn đối phương.

" Ai nha, chính là bảo em giám thị Luru Tĩnh, không phải em đã quên chứ?" Quan Đình Đình hoài nghi nhìn đối phương nói.

" Nga, chuyện Đình Đình tỷ đã giao làm sao em có thể quên chứ? Nhưng hôm qua em vừa về nhà liền thấy Luru Tĩnh hẩn đem rèm che kéo lại nên cũng không thấy gì, hơn nữa hẩn còn giết giây đám tiểu lưu manh dưới lầu đến đối phó em, Đình Đình tỷ, nhất định chị phải làm chủ cho em!" Hạ Vũ hung hăng liếc Luru Tĩnh, sau đó hướng về phía Quan Đình Đình đâm thọc.

" Phải không, Luru Tĩnh? Còn kéo rèm?" Quan Đình Đình cười xấu xa dùng khuỷu tay hung hăng chọc chọc vai Luru Tĩnh.

" Chẳng lẽ khi tôi thay quần áo cũng để cho người đối diện thấy mới được sao? Chính cô sắc còn muốn vu hãm tôi! Hơn nữa, khi đó đều đã 10 giờ, làm gì có chuyện không kéo rèm?" Luru Tĩnh không tức giận nói, chà, biết vậy để cho các chú lưu manh đi quấy rầy cô thì tốt rồi. Luru Tĩnh liếc một bên Hạ Vũ.

" Ai..... Ai sắc, vậy anh cùng lưu manh cùng nhau khi dễ tôi thì sao?" Hạ Vũ không phục nhìn Luru Tĩnh, hiển nhiên mục đích của nàng là muốn Quan Đình Đình vì nàng xả giận.

" Mọi người đều là hàng xóm, trao đổi một chút cảm tình mà thôi, hơn nữa bọn họ cũng không làm gì cô, ngược lại là cô lấy chén ném người ta, thật sự là ác nhân còn đi cáo trạng!" Luru Tĩnh ôm hai tay, tỏ rõ thái độ làm cho Hạ Vũ thật sự mất mặt.

" Luru Tĩnh anh được lắm, anh cứ nhớ kỹ đó!" Hạ Vũ hung hăng trừng mắt nhìn Luru Tĩnh, hiển nhiên là bị Luru Tĩnh chọc tức không nói nổi.

" Luru Tĩnh, đừng khi dễ Hạ Vũ, nàng là người của em, nếu về sau anh còn khi dễ nàng, cần thận em đánh người!" Quan Đình Đình hướng về phía Luru Tĩnh giờ giờ nắm tay nói.

" Nga, đồng tình luyện ái, lý giải lý giải, bản thân ta rất khoáng, sẽ không kỳ thị các cô!" Luru Tĩnh gật gật đầu nói, bộ dạng rất đồng tình.

" Em xem là anh không muốn sống!" Quan Đình Đình nghe thấy Luru Tĩnh nói, đứng lên, bàn tay hung hăng bóp cổ Luru Tĩnh, mà đầu Luru Tĩnh, lại gối lên bộ ngực đầy đặn của đối phương.

" Tin tức tốt, tin tức tốt, tin tức cực kỳ tốt~~!" Ngay lúc đó, Luru Tĩnh từ bên ngoài thở hồng hển chạy vào, hưng phấn giống như trúng năm trăm vạn xổ số.

" Chuyện gì vậy?" Ngô tỷ buông bút trong tay cười nhìn đối phương hỏi.

" Du lịch, du lịch đó!" Luru Tĩnh nhìn mọi người trong văn phòng, nói năng có chút lộn xộn.

" Du lịch gì đây?" Hạ Vũ khó hiểu hỏi.

" Đúng vậy, đúng là du lịch!" Luru Tĩnh hiển nhiên còn chưa bình tĩnh.

" À, anh biết rồi!" Hác Sướng đột nhiên đứng lên từ trên ghế, " Tĩnh Tĩnh, có phải ý em nói năm nay được thưởng kỳ nghỉ xả hơi ?"

" Dạ, đúng, chính là nghỉ ngơi! Lúc em đưa tư liệu đi ngang qua phòng Hàn tổng nghe được!" Luru Tĩnh cao hứng nói. Nguyên lai công ty vì xúc tiến sự tích cực viên công cùng với tinh thần đoàn kết hợp tác, tổ chức du lịch một tuần trong mùa hè, làm mọi người hiểu biết lẫn nhau sâu sắc hơn, nhớ lần

trước tổ chức đi Tân Cương, đáng tiếc lại là trong thời tiết trời mưa, ngồi trong phòng ăn một tuần nho khô cùng dưa Cáp Mật.

"Thật sự? Khi nào thì, đi đâu? Thụy Sĩ? Nước Pháp?" Vừa nghe đến du lịch, Quan Đình Đình nhanh chóng tỉnh táo tinh thần.

"Đừng mơ tưởng, chỉ có thể có thể là trong nước!" Lưu Tinh không tức giận nói.

"Vẫn là mỏng một tháng bảy, nghe nói đi Hải Nam, cụ thể địa phương nào em cũng không nghe được!" Lưu Tinh Tinh nghĩ nghĩ nói.

"Hải Nam? Ân, không sai, ít nhất tốt hơn so với đi Tân Cương!" Quan Đình Đình nghe xong nói, xem ra nàng vẫn là vừa lòng đối địa điểm này.

"Mỏng một tháng bảy? Vậy chẳng phải nửa tháng nữa?" Ngô tỷ nói.

"Ân!"

"Vậy mọi người cần phải làm tích cực, đem nghiệp vụ cái gì giải quyết nhanh chóng. Vẫn là câu kia cách ngôn, chăm chỉ công tác, thống thống khoái khoái du lịch, hai người cũng không được chậm trễ!" Ngô tỷ cười nói, lão đại địa vị thật không thể dao động.

"Tốt quá~~!" Cả văn phòng đều hoan hô, nói cao hứng, trừ Quan Đình Đình chính là Hác Sương, bởi vì hắn có thể mang lão bà đi, trong văn phòng còn lại đều là độc thân.....!

"Ánh mặt trời, bờ cát.....!"

"Còn có mỹ nữ mặc bikini!" Lưu Tinh cười nói.

"Đúng rồi!" Nghe Lưu Tinh nói, Quan Đình Đình tựa hồ nhớ tới cái gì, liền ôm Lưu Tinh, ý định nói thì thầm, "Bộ kia của em lỗi thời, giúp em đi mua một bộ!"

"Có ý tứ gì?" Lưu Tinh khó hiểu nhìn đối phương." Cô có nhiều bạn trai như vậy, tùy tiện chọn một người không phải được rồi?"

"Sao lại có thể giống nhau, không phải anh là dân chuyên nghiệp sao? Bọn họ biết cái gì, hơn nữa anh cũng biết, từ trước tới nay em là thủ thân như ngọc, làm sao có thể đem thân thể như phù dung của cho mấy tên hỗn đản xem?" Quan Đình Đình tự mình say mê nói.

"Tôi không có hứng thú!" Lưu Tinh thực rõ ràng cự tuyệt.

"Không được, anh phải cùng đi với em, thuận tiện lại giúp em làm thẻ hội viên~~!"

"Chỉ sợ những lời này mới là chân chính mục đích của cô?" Lưu Tinh khinh thường liếc mắt đối phương.

"Đây chỉ là một chi tiết nhỏ trong đó mà thôi, nói sau, không phải anh muốn ngắm mỹ nữ sao? Trong tiệm áo tắm rất nhiều mỹ nữ, nếu may mắn, còn có thể thấy người mẫu mặc thử.....!"

"Cô cũng đã khần cầu tôi như vậy, tôi đây đáp ứng cô vậy!" Lưu Tinh nhìn đối phương nói, ở mặt ngoài làm bộ rất bất đắc dĩ, kỳ thật trong lòng nhạo như tiên.

"Các mỹ nữ tình anh phòng 6 nghe cho kỹ, cuối tuần đi chọn áo tắm thế nào? Tôi đã thuyết phục được Lưu Tinh làm chỉ đạo, đối phương diện này hắn rất là chuyên nghiệp!" Quan Đình Đình đột nhiên lớn tiếng nói.

Tiêu, cảm tình không chỉ là một mình nàng.

"Nói thật, em còn chưa có áo tắm nữa!" Quách Tinh nghe xong nói.

"Em cũng không có, vậy cùng đi chọn một bộ, dù sao cũng không có việc gì." Lưu Tinh Tinh cười nói.

"Lưu Tinh, cậu..... Chuyên nghiệp? Đình đình đây là ý gì?" Ngô tỷ nhìn Lưu Tinh hỏi.

"Lưu Tinh hần.....!"

"A, ý Đình Đình là nói, mua áo tắm phải chọn đẹp mắt, đương nhiên cần một nam nhân có con mắt thẩm mỹ nói ra một chút đề nghị để mọi người tiến hành tham khảo. Có phải không Đình Đình?" Lưu Tinh vội che miệng Quan Đình Đình đối Ngô tỷ nói. Mẹ ơi, đừng đem chuyện chọn nội y đem qua nói ra, nếu ai cũng đều biết, mình làm sao còn có uy tín trong văn phòng?

"Đúng rồi, Hác ca, dẫn theo chị dâu, cùng đi!" Quan Đình Đình nói, trong bất cứ hoạt động gì trong toàn văn phòng liền chỉ có nàng tới có thể thu xếp, bất quá trong văn phòng quả thật cần như vậy một người.

"Được!"

"Vậy quyết định như vậy, mười giờ chủ nhật, tập họp trước cửa Tây Đan!"

Nghe được tin sắp sửa du lịch, mọi người đều phi thường cao hứng. Hạ Vũ cũng là như thế, lần đầu tiên tham gia tập thể hoạt động, đôi nàng mà nói cũng là một cơ hội tốt để liên lạc cảm tình. Thật không ngờ chỉ nhánh tại Bắc Kinh còn quá tốt, so với Thượng Hải tổng công ty bên kia ưu việt hơn, lần này rời nhà trốn đi là đi đúng rồi, không biết tỷ tỷ đi nơi nào.....!

Lưu Tinh nghĩ nghĩ, nửa tháng sau sẽ đi Hải Nam, mà chuyện của tên họ Kim kia cũng sẽ giải quyết trong nửa tháng này. Dựa theo kế hoạch của hắn, ngày mai Kim tổng không nhận được hồi âm của Quách Tinh tất nhiên sẽ quyết định đầu giá vào thứ bảy chủ nhật, liên lạc nơi bán đấu giá cộng thêm việc tuyên truyền, sau cuối tuần là hắn có thể xác định cụ thể thời gian bán đấu giá, trong vòng một tuần hắn là có thể giải quyết, khi tuyên bố ngày bán đấu giá, xác định những công ty muốn tham gia bán đấu, cũng chính là lúc Lưu Tinh bắt đầu khát vọng. Nhất định không thể làm cho tên hỗn đản đó sống yên.

Bất quá cả tuần này mình tựa hồ là không có thời gian nghỉ ngơi, nếu Đinh Đinh đã định thời gian cùng tập thể đi dạo phố mua sắm an bài vào chủ nhật, như vậy việc đi cùng đại tiểu thư mua quần áo sẽ dời vào thứ bảy.

Ai, thời đại thay đổi, làm sao những ngày nhàn nhả lập tức liền biến mất chứ?

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 26: Đi Dạo Phố Cùng Đại Tiểu Thư

Cái gì là cuộc sống? Cuộc sống chính là nắm tay Trương Bách Chi trên đường cái lại thấy ánh mắt Lâm Chí Linh muốn nắm tay chính mình mà không được, cho dù ôm lại đây biến thành trái một em phải một em, chờ khi gặp Lí Gia Hân, vẫn là bộ dáng cũ!

Theo lý thuyết Hạ Tuyết coi như là đại mỹ nữ, nhưng là hiện tại hí ha hí hửng đi theo chính mình nặt sau, Lưu Tinh không chút nào cảm giác được cuộc sống.

"Lưu Tinh, chúng ta đang đi nơi nào?"

"Lưu Tinh, chúng ta đi Trường Thành được không?"

"Lưu Tinh, anh xem đó là cái gì?"

"Lưu Tinh.....!"

Lưu Tinh đi phía trước thật sự chịu không được, đột nhiên dừng bước, xoay người nhìn đại tiểu thư phía sau không ngừng riu ra riu rít, hai tay hung hăng chụp vai đối phương.

"Nếu cô không ngậm miệng lại, tôi sẽ không mua quần áo cho cô!" Lưu Tinh nhìn đối phương hung hăng nói, đương nhiên, cũng có thể hiểu là uy hiếp.

"Em..... em phiền lắm sao?" Hạ Tuyết hai tay nắm chặt trước ngực, ngửa đầu nhìn Lưu Tinh, cái miệng nhỏ nhếch lên, cái mũi cũng nhếch lên, mày hơi nhăn, đôi mắt to lơ lửng quang, một tầng hơi nước ngập ngề bên trong đôi mắt, bộ dạng khóc không ra nước mắt, thương tâm muốn chết, sờ sờ động lòng người biểu tình cực kỳ đáng thương.

Tất sát, tuyệt đối tất sát!

Lưu Tinh thấy biểu tình đối phương bất đắc dĩ cúi đầu, người qua lại chung quanh không ngừng đối hắn chỉ trỏ, tựa hồ đã xem Lưu Tinh như là người vạn ác đều làm.

Lưu Tinh cảm thấy chính mình căn bản không hẳn là cùng nàng đến, cho nàng ít tiền để chính nàng tự đi mua thì tốt rồi, nhưng cũng đã chạy tới nơi này, lại có biện pháp gì? Nếu mình nói không đi mua cùng nàng, đại tiểu thư này còn không chừng làm ra cái dạng gì phản ứng ấy chứ, đến lúc đó chỉ sợ mình cũng thành toàn dân công địch.

"Không có gì, tôi nói giỡn thôi!" Lưu Tinh nhìn đối phương nói, sau đó xoay người tiếp tục đi trước.

"Em biết ngay là anh đang nói giỡn, Lưu Tinh luôn tốt với em nhất!" Nghe thấy Lưu Tinh nói, biểu tình Hạ Tuyết nguyên bản là đáng thương nháy mắt bị vẻ mặt tươi cười thay thế, được một tác lại muốn tiến một bước, kẹp tay Lưu Tinh, nửa thân dựa vào người Lưu Tinh. Bộ ngực đầy đặn cũng không biết là có ý hay là vô tình cọ tới cọ lui trên cánh tay Lưu Tinh. Theo bước đi trên đường, thân thể run lên, cái cảm giác "trời lên xụi xuống" càng thêm rõ ràng.

Bất đắc dĩ, trong cuộc sống luôn tràn ngập rất nhiều sự bất đắc dĩ mà người ngoài không thể hiểu. Cứ tiếp tục như vậy, làm sao tiếp cận mỹ nữ?

Hai ngày trước bị Quan Đình Đình và Hạ Vũ lôi đi Tân Thiên Địa, chỗ đó không tệ, mỹ nữ còn chưa kịp nhìn qua, mà hôm nay lại là thứ bảy, cho nên Lưu Tinh mang theo Hạ Tuyết lại đi vào nơi này.

Hôm nay chính là rượu khai vị, ngày mai đi Tây Đan mới chân chính là đại tiệc!

Trải qua một hồi quan sát, Lưu Tinh thấy chung quanh Tân Thiên Địa hoàn toàn thoát ly Vương Phủ Tinh cách đó không xa, biến thành một địa điểm quan sát mỹ nữ độc lập.

Ở đây chỗ ăn chơi, trung tâm thương mại phi thường dày đặc, hơn nữa giao thông tiện lợi, tự nhiên mật độ mỹ nữ cũng rất lớn.

Hôm nay thời gian sung túc, hơn nữa là do mình dẫn đường, Lưu Tinh tất nhiên là không chút khách khí chuẩn bị đem mỗi một cái góc, mỗi một chỗ có mỹ nữ dạo cho hết.

Hiển nhiên nữ nhân về mặt đi dạo phố vĩnh viễn không bại cho nam nhân, Hạ Tuyết vẫn đi theo Lưu Tinh bên người, không ngừng chỉ trỏ chung quanh, sau đó so sánh với một ít trung tâm thương mại ở Thượng Hải, hưng trí tựa hồ so với Lưu Tinh còn muốn cao.

"Chờ chút!" Hạ Tuyết đột nhiên giữ chặt Lưu Tinh đứng lại.

"Làm sao vậy?" Lưu Tinh khó hiểu nhìn đối phương, nữ nhân này có điểm phiền toái, có nàng bên cạnh, mắt đi không ít cơ hội 'gặp gỡ bất ngờ' mỹ nữ.

"Dường như hôm nay là anh giúp em mua quần áo?" Hạ Tuyết nhìn Lưu Tinh hỏi.

"Uh, xem như đi!" Lưu Tinh nghĩ nghĩ hồi đáp.

"Vậy đi theo em!" Nghe thấy Lưu Tinh đáp lời, Hạ Tuyết cười đem đối phương kéo vào một tiệm độc quyền gần đó, nguyên lai nữ nhân này đã chọn được chỗ mua quần áo.

Ta ngất! Đây không phải là Armani sao? Nữ nhân này thật đúng là biết chọn!

Nam nhân vì có thể có được nó vung tiền như rác, nữ nhân chắc chắn là trầm mê sâu trong đó, đây là truyền thuyết về Armani truyền thuyết.

Lưu Tinh thực buồn bực, từng học tập y dược học Kiều Trì. Làm sao Armani lại lựa chọn con đường trang phục này? Nhưng thế giới in lại hấn danh hào, càng khó tưởng tượng hơn là Armani có thể thực hiện phong cách mơ hồ rất giới hạn một cách thông thuận ở đất nước rất quy củ như Italy.

Lưu Tinh không khỏi tụt nhẹ quần, nhìn nhìn bên trong nhãn hiệu. Mẹ nó, cũng là nhãn hiệu đó!

Các nhãn hiệu lớn Lưu Tinh biết không nhiều lắm, nước ngoài chỉ có Hạ Nại Ngươi cùng Armani, điều này vẫn là theo Quan Đình Đình học được.

"Lưu Tinh, anh xem bộ này thế nào?" Hạ Tuyết cầm lấy một bộ nhìn Lưu Tinh hỏi.

"Cô không mặc vào tôi làm sao xem?" Lưu Tinh không tức giận nói, bởi vì hắn phát hiện có mấy nữ khách nhân thoát nhìn cũng không tệ lắm, cũng khó trách, các nữ nhân thường thường đều trầm mê trong sự tao nhã cao quý lộ ra từ phong cách mạch lạc của Armani, có thể đi vào nơi này đều là là một ít nữ nhân có cuộc sống ưu việt, phẩm vị không sai.

"Nói cũng đúng!" Nghe thấy Lưu Tinh nói, Hạ Tuyết gật gật đầu, sau đó đi theo nhân viên cửa hàng vào phòng thay đồ.

Lưu Tinh đứng trong tiệm nhìn trái nhìn phải đột nhiên thấy không thích hợp. Vì cái gì khách hàng khác tiến vào đều có nữ nhân viên xinh đẹp đi tới mình cười phục vụ, mà mình đến bây giờ lại không người hỏi thăm? Chẳng lẽ mình không giống tới mua quần áo?

Nhìn nhìn một bên mấy bộ quần áo nổi bật vừa thấy chỉ biết là đồ hàng hiệu, lại nhìn xem cái quần của mình chỉ vừa qua khỏi trăm nguyên, tựa hồ không cùng cấp bậc. Tuy rằng quần này cũng là Armani, nhưng là nhãn ở bên trong, có thể hay không coi ra mặc trái chứ?

Theo lý thuyết, một tiệm trang phục quốc tế không nên xuất hiện cách đối đãi khách nhân theo kiểu trông mặt mà bắt hình dong, lại nhìn nhìn bốn phía, nhân viên cửa hàng đều mặc giống nhau, xem ra không có chủ tiệm.

Ai! Đây đúng là do tổ chất! Nhớ khi còn ở nước ngoài, cho dù người mặc bộ đồ cũ vài chục đồng, vẫn có thể tự nhiên bước vào tiệm lớn mấy vạn đồng trở lên, hơn nữa nhân viên cửa hàng cũng không nhìn người bằng con mắt khinh thường.

Nếu ở Trung Quốc, không mặc quần áo sang trọng, không nói năng lưu loát, những tiệm sang, quý căn bản là không dám vào, cho dù vào, chứng kiến những nhân viên bán hàng không ngừng cao thấp đánh giá người, vậy tâm lý luôn tồn tại một chút áp lực.

Diên thật! Lão tử đi chợ đêm mua bộ đồ vài chục đồng, con mẹ nó tiệm nhỏ nhỏ vậy so với các người còn nhiệt tình, đừng tưởng rằng làm nhân viên trong cửa hàng sang trọng liền tài trí hơn người. Lưu Tinh dùng ánh mắt gắt gao quét mấy cô nhân viên xem chính mình là không khí, thái độ các nàng quả thực so với tiệm nội y mấy ngày hôm trước hình thành sự tương phản cực lớn.

"Tiểu thư, đem tất cả những mẫu mới nhất năm nay trong tiệm đều lấy ra cho tôi xem thử~~!" Một nữ nhân ngữ khí cực kỳ ngạo mạn, đi bên người là một nam nhân đi đến, nùng trang điểm mặc, tuy rằng trên người đều là hàng hiệu, nhưng thoát nhìn lại thấp phần thấp kém, mười phần là bộ dạng nữ nhà giàu mới nổi. Vài vị nữ nhân vào trước nhìn thấy cảnh tượng này liền xoay người tránh đi, đứng chung với người nghèo nhưng có chí không sao cả, nhưng

đứng bên cạnh người như vậy rất mất mặt.

"Dạ, tiểu thư, mời cô đợi chốc lát!" Nữ nhân viên cửa hàng mỉm cười nói.

Mẹ nó, dối trá, nhìn qua ít nhất cũng hơn bốn mươi, con mẹ nó, còn gọi người ta tiểu thư.

"Luru Tinh, nhìn thử thế nào?" Lúc này giọng Hạ Tuyết truyền đến, Luru Tinh không để ý nữ dạ xoa kia, xoay người nhìn Hạ Tuyết.

"Chà?" Nhìn đến Hạ Tuyết đã thay quần áo, tuy rằng con người nàng rất bất cần thực làm cho người ta chịu không nổi, nhưng sự xinh đẹp của nàng cũng không thể nghi ngờ. Một cái áo khoát màu tối thành thực khoát lên trên áo sơ mi thấp cổ màu trắng gợi cảm, điều hòa độc đáo nét phong tình tự phụ, mê người mà nàng độc hữu, quần bó sát người đem cặp đùi thon dài đẹp lộ ra, vẻ nên bề ngoài hoàn mỹ không thể nghi ngờ.

A, thật sự là mê người! Nếu cái đẹp nội tại của nàng cùng vẻ đẹp bên ngoài có quan hệ trực tiếp, vậy Luru Tinh thật đúng là nghĩ tất yếu phải theo đuổi đối phương.

"Tiểu thư, cô đẹp lắm, hơn nữa bộ quần áo này quả thực như là đo kích cỡ của cô mà làm theo!" Nhân viên cửa hàng đang trực ngoài phòng thay đồ cười ca ngợi. Nàng đơn giản là là muốn làm cho Hạ Tuyết mua bộ quần áo này, Luru Tinh tại phương diện này là thủy tổ, từ những ánh mắt, hành động, câu nói từ các nhân viên cửa hàng này, Luru Tinh có thể phán đoán ra tâm lý những người này.

"Coi như không sai, nhưng bây giờ là mùa hè, mà cô thì trong một bộ ngoài một bộ không nóng sao?" Luru Tinh không hề lưu tình đá kích đối phương, nếu không phải bởi vì nhân viên cửa hàng có thành kiến, có thể Luru Tinh sẽ ca ngợi một phen.

"Tiên sinh, tính năng thông khí bộ này tốt lắm, không cần lo vấn đề tán nhiệt!" Nữ nhân viên cửa hàng nhìn Luru Tinh nói, hiển nhiên nàng bắt mắt đối với lời phê bình của Luru Tinh.

‘Cũng không phải anh mặc, đi theo nói xàm cái gì?’ nhân viên cửa hàng trong lòng nghĩ đến.

"Tinh thông khí tốt?" Luru Tinh châm chọc cười cười, "Cô lấy vài bộ mặc lên người, chịu đựng một ngày mà không ra bệnh, quần áo tốt vậy có bao nhiêu tôi mua bấy nhiêu!"

"Anh.....!" Nghe thấy Luru Tinh nói, nữ nhân viên cửa hàng đỏ mặt, tuy rằng trên mặt còn lộ vẻ mỉm cười, nhưng bất kỳ ai đều có thể xem ra nàng hiện tại rất giận dữ.

"Được. Vậy em đây đi đổi một bộ!" Hạ Tuyết hiển nhiên biết mua quần áo rốt cuộc ai nói quan trọng, lại cầm lấy một bộ váy đi vào phòng thử đồ.

"Tiên sinh, bộ vừa rồi mặc trên người vị tiểu thư kia quả thật không sai!" Phía sau, một người nam nhân đi đến Luru Tinh bên người cười nói, nghe thấy hắn nói, nữ nhân viên cửa hàng hướng về phía đối phương ôn nhu cười, hiển nhiên là cảm ơn đối phương vì chính mình giải vây. Luru Tinh biết hắn, chính là nam nhân đi bên cạnh nữ bưng nỏ họ vừa rồi.

"Tôi có hỏi ý anh sao?" Luru Tinh cũng không quay đầu, nhìn cũng không nhìn đối phương, "Đừng tưởng rằng mặc tây trang đeo cà vạt liền nghĩ mình là nhân thượng nhân, anh thì tính cái gì? Xen vào việc của người khác! Nếu anh thấy đẹp vậy anh liền mua cho nàng, đừng con mẹ nó ở trước mặt tôi ra vẻ phong độ!"

"Anh..... anh không xứng vào nơi như thế này!" Nam nhân nghe thấy Luru Tinh nói, vừa định phát hỏa, lại chú ý tới các nữ sĩ đang chọn đồ ở chung quanh, nhịn xuống lửa giận trong lòng, bộ dạng “nhân khuôn cầu dạng” nói.

Chà, lại là một con chó đáng khinh!

"Còn anh thì xứng? Nhìn anh cao cao to to, bạch bạch nộn nộn, bộ dạng không giống người, bị ai nuôi, thật không có con mắt?" Luru Tinh dùng khước mắt liếc đối phương, a, nhìn thế nào có chút quen mắt nhỉ?

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Con Mẹ Nó Nam Nhân Đều Là Đồ Khốn!

"Anh nói ai không tinh mắt?" Giọng nữ truyền đến, Luru Tinh vừa quay đầu lại liền thấy nữ nhân mang theo ‘vẻ mặt’ vừa rồi. Nghe thấy lời của nàng, mặt đỏ đầu tiên chính là nam nhân kia, vì vậy câu trả lời của nữ nhân đã hướng mọi người chứng minh rồi, hắn quả thật là một gã dựa vào phú bà mập mạp ăn nhưỡng cơm.

Vài nữ khách hàng chung quanh nghe thấy lời này của đại thẩm mang theo mặt nạ vẻ mặt đầu tiên là sùng sốt, sau đó dùng ánh mắt quét tới nam nhân

kia, đột nhiên có một loại xúc động muốn cười, bất quá trong mắt lại tràn ngập khinh bỉ.

Lưu Tinh đứng tại chỗ, hẳn không thể không bội phục chính mình ánh mắt, rất con mẹ nó chuẩn. Hoà nhãn kim tinh!

"Đại thẩm, chắc cỡ năm mươi?" Lưu Tinh giương miệng nhìn đối phương, già như vậy còn học người ta tiểu cô nương, chỗ đó còn mặc chật như vậy, ai nhìn chứ.

"Tiểu ma-cà-bông, anh nói ai năm mươi hả? Hôm nay tôi mới bốn"

"Hơn bốn mươi? Bốn mươi đối với nữ tính mà nói là cái tuổi rất tốt, nhưng giống như cô mang theo mặt nạ ra đường chính là cô sai!" Lưu Tinh xoay đầu sang một bên uốn éo, sợ nhìn nhiều thì đau mắt.

"Tiểu thư, tiểu thư, đem người này nhân đuổi ra ngoài cho tôi, tôi thêm tiền!"

"Tôi là khách hàng, cũng chính là Thượng Đế, khi tôi không làm gì trái với pháp luật, bọn họ không có quyền đuổi tôi ra ngoài, lại càng không muốn nói ‘tổng’ tôi! Nếu không tôi cho cô tiền, cô đi ra ngoài?" Lưu Tinh liếc đối phương nói, sau đó nhìn nhìn tên ‘mặt trắng’ đứng bên cạnh.

"Anh tên gì, chúng ta hình như đã từng gặp qua ở đâu đó?" Lưu Tinh hồ nghi nhìn đối phương, còn chăm chú đánh giá đối phương, tựa hồ nam nhân trước mắt này từng có ấn tượng rất sâu, là ai nhỉ? Nhưng là trong lúc nhất thời lại nghĩ không ra.

"Vương Đức, Cao tài sinh Bắc Đại, thế nào?" Nữ nhà giàu mới nổi nhìn Lưu Tinh đắc ý nói.

"Vương Đức?" Lưu Tinh sau khi nghe thấy, nguyên bản ánh mắt lười nhác đột nhiên tụ quang, mày không khỏi cau, lại nhìn đối phương từ trên xuống dưới.

"Ha ha, thật sự là không nghĩ tới, Bắc Kinh nguyên lai là nhỏ như vậy. Đồng dạng làm cho tôi thật không ngờ còn có anh Vương Đức!" Lưu Tinh đột nhiên cười lớn vỗ vỗ đối phương bả vai, "Năm đó gầy teo, nhìn qua dinh dưỡng bất lương, còn mang theo kính mắt, hiện tại lại biến thành một bộ dáng khác. Như thế nào, phải đi ‘phẫu thuật’ hay là đột biến gen?"

"Anh..... quen biết tôi?" Người tên Vương Đức nghe thấy Lưu Tinh nói sau nhú nhú mày, hiển nhiên Lưu Tinh nói đúng, đồng dạng cũng làm cho Lưu Tinh xác nhận, hẳn cũng không có nhận lầm người.

"Đương nhiên, làm sao tôi có thể quên anh chứ? Bất quá con người thật sự là không thể nhìn tướng mạo, năm đó là tiểu tử nghèo đầy chí khí, hiện tại sao cũng học người ta bám phủ bà? Học ơ Bắc Đại?" Lưu Tinh cười nhìn đối phương, trong lời nói tràn ngập châm chọc, thật sự là ‘nhân sinh hà xử bất tương phùng’, ông trời sáu năm sau lại trùng đầu, bất quá kiểu đùa này Lưu Tinh cũng rất thích.

"Anh rốt cuộc là ai?" Vương Đức nhú chặt mày, đồng thời trong đầu không ngừng hồi tưởng, tựa hồ cũng không có cái gì ấn tượng đối với nam nhân trước mắt.

"Không biết tôi không sao, nhưng anh chắc sẽ không là không nhớ Trương Tinh Như đi?" Lưu Tinh hí mắt nhìn đối phương, ánh mắt tụ quang đủ có thể dùng giết người.

"Anh....., chúng ta đi thôi!" Vương Đức nghe thấy Lưu Tinh nhắc đến tên này sắc mặt tái biến, lời kéo nữ nhân đã muốn đi.

"Đừng trốn, như thế nào, có phú bà liền quên hoa hậu giảng đường đã từng khích lệ lẫn nhau?" Lưu Tinh tiến một bước chặn ngang đối phương đường đi.

Trương Tinh Như, tên một mỹ nữ, là hoa hậu giảng đường mà năm đó Lưu Tinh học, so với Lưu Tinh lớn hơn một lớp, cũng là cô gái duy nhất phi nhô khinh bỉ Lưu Tinh khi hắn hoành hành tán gái vô số, cũng vì nữ nhân này, Lưu Tinh mới có thể chọn tại cuộc sống như hiện tại.

Mà nam nhân gọi là Vương Đức này, chính là con một sách cùng tuổi Trương Tinh Như năm đó, ngoại trừ nghe thầy cô nói là học tập tốt, hoàn toàn không có tiếp xúc cái gì khác, nhưng Trương Tinh Như lại qua lại cùng nam nhân như vậy. Gia đình hai người bọn họ đều thực bình thường, ở Bắc Kinh phú ông phần đông, bọn họ hai nhà thậm chí có thể nói là người nghèo, nhưng là tại niên đại đó, một chiếc nhẫn kim cương giá trị phi thường cũng không có thể dời đi ánh mắt Trương Tinh Như cùng nam nhân này ăn mì xào.

Trương Tinh Như, một nữ nhân xinh đẹp kiêu ngạo nhưng thập phần quật cường, ở niên đại trung học, nàng là một người lưu lại cho Lưu Tinh ấn tượng khắc sâu nhất, đương nhiên, trong đó đại bộ phận nguyên nhân là bởi vì đối phương không để ý hắn.

Còn gã Vương Đức này, chính là Lưu Tinh tối đố kỵ, hẳn không thể xử lý hắn. Thật không ngờ sáu năm sau bọn họ lại gặp mặt ở chỗ này, Lưu Tinh đã không phải ‘Lưu Tinh’ năm đó hoành hành ngang ngược. Mà Vương Đức, hiển nhiên cũng không phải ‘thư sinh’ trước kia chỉ biết học tập, ở trước mặt Trương Tinh Như luôn luôn lộ ra tươi cười ngại ngùng.

"Hoa hậu giảng đường? Có ý tứ gì?" Phú bà bên cạnh nghe thấy Lưu Tinh nói sau hồ nghi nhìn Vương Đức, hiển nhiên từ đối thoại hai nam nhân đã biết chút gì.

"Anh..... anh là bá vương Lưu Tinh?" dường như Vương Đức đột nhiên nhớ tới cái gì, bất khả tư nghị nhìn Lưu Tinh lớn tiếng nói, hiển nhiên Lưu Tinh năm đó ở trung học thời kì vẫn là thập phần nổi danh.

"Bá vương? Cao tài sinh quá đề cao tôi, tôi chỉ là một cái không học vấn không nghề nghiệp lưu manh tiểu tử thôi, làm sao giống anh được.....!" Lưu Tinh lấy tay vỗ vỗ lên bộ tây trang sạch sẽ, "Nhìn xem này áo, này quần, nhìn xem tóc bóng loáng, nhìn xem..... Đây từng thỏ rắp hiện tại lại trắng nõn thần kỳ làn da, làm đồng học, tôi thực hấn là đối với anh nhìn với cặp mắt khác xưa đây!" Lưu Tinh cười tùm tùm nhìn đối phương. Bá vương? Chính là ngoại hiệu mà niên đại trung học hấn hoành hành mà thôi, dù sao cái tên Lưu Tinh lúc ấy ở toàn bộ trường học thậm chí chung quanh đều rất nổi danh.

Rõ ràng cảm giác được Lưu Tinh trong lời nói tràn ngập châm chọc, Vương Đức có chút nâng đầu lên không nổi.

"Anh làm sao vậy? Bị người khác nói mấy câu đã choáng váng?" Một bên nữ nhân dùng sức đẩy Vương Đức.

"Bà mập, ở đây không có nói chuyện với bà!" Lưu Tinh hung hăng trừng mắt nhìn đối phương liếc mắt, sau đó nhìn Vương Đức, đột nhiên một bàn tay vô dấu hiệu bắt lấy áo đối, tiến đến trước mắt đối phương.

"Trương Tinh Như đâu?"

"Tôi..... tôi không biết!"

"Thúi lắm!" Lưu Tinh không chút khách khí mắng đối phương, sau đó dùng lời nói chỉ có thể hai người nghe thấy, "Anh nói, nếu tôi đem chuyện tình của anh nói cho bà béo, nàng sẽ nghĩ như thế nào? Anh..... Có phải hay không cũng sẽ thất nghiệp!"

"Đừng! Tôi..... quả thật tôi không biết hiện tại cô ấy thế nào. Vừa mới vào đại học, chúng ta chỉ nghĩ học tập, nhưng là sau này.....! Liền chia tay."

"Là anh không vượt được dụ hoặc đúng hay không?"

"Ừ.....! Anh cũng biết, nhà tôi rất nghèo, lên năm hai ba mẹ đều nghỉ hưu, nguyên lai bị vây ở một trường trung học nhỏ nhỏ, đến đại học mới biết được bên ngoài thế giới là cái gì dạng. Tôi.....!"

"Vương Đức, anh nói rõ ràng cho tôi, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Bằng không..... Chính anh nhìn mà làm!" Nữ nhân nghe thấy Lưu Tinh nói sau hùng hùng hổ hổ nói.

"Thân ái, em ra ngoài trước chờ anh trong chốc lát, hấn là của bạn học cũ của anh, chúng ta có một chút lời muốn nói!" Vương Đức rút khỏi tay Lưu Tinh, đưa nữ nhân trung niên kia đi ra phía ngoài.

Thân ái? Thao!

"Dù nói như thế nào anh cũng tốt nghiệp Bắc Đại, tìm loại này nữ nhân, con mẹ nó anh không thấy dọa người sao?" Đợi cho đối phương trở về, Lưu Tinh hung hăng mắng.

"Dọa người? Cái gì là dọa người? Sống ngày nghèo, mặc quần áo rách nát, không ăn nổi thịt, trên người còn mang danh hào "cực nghèo sinh viên", đi đường đều có thể cảm giác ánh mắt khác thường chung quanh, đó mới kêu dọa người." Vương Đức hung hăng nói.

"Chẳng lẽ bây giờ anh bị người khác bao dưỡng sẽ không dọa người?" Lưu Tinh cau mày nhìn đối phương.

"Hừ, vậy thì thế nào? Ít nhất tôi sống, hơn nữa so với rất nhiều người đều sống hảo. Cha mẹ ở phòng rộng rãi, chính mình cũng ở một trăm nhiều thước vuông phòng ở, ở công ty của nàng làm quản lý, mỗi tháng thu nhập mấy vạn, còn có cái gì so với điều này tốt hơn? Tình yêu? Cái gì là tình yêu? Tình yêu lại là cái gì vậy? Tình yêu là chỉ có người giàu có mới có thể chơi nổi.....!" Vương Đức lớn tiếng nói, bộ dạng hận đời.

"Bốp!"

"Con mẹ nó anh chính là đồ khốn nạn, là con chó!" Lưu Tinh không chút khách khí cho đối phương một quyền, đánh vào mặt đối phương rất mạnh, quyền này lực lượng rất lớn, trực tiếp đánh ngã Vương Đức.

"Đúng, tôi là đồ khốn, tôi là chó. Vậy thì thế nào? Lưu thiếu, anh sinh ra hào môn có tiền có thế, đương nhiên không thể nào thể hội thống khổ của chúng ta những người sinh hoạt tại tầng thấp nhất xã hội. Anh có biết nửa năm không ăn thịt là tư vị thế nào không? Anh có biết một nhà ba người chen nhau trong một phòng hơn mười thước vuông thì sống như thế nào sao? Anh có biết ta vừa mới vào đại học, sinh hoạt phí đắt đỏ đều là như thế nào kiếm được sao? Anh có biết mỗi ngày tôi đều ăn cái gì sao? Anh không biết, tôi..... tôi là sợ nghèo!" Vương Đức hướng về phía Lưu Tinh lớn tiếng hô, cuối cùng thân thể run run đứng lên, sờ sờ vết máu bên miệng.

Nửa..... Năm năm không ăn thịt? Nghe thấy đối phương nói, Lưu Tinh ngẩn người, thật sự còn có người như vậy?

"Nhưng là Trương Tinh Như đối với anh.....!"

"Vậy thì thế nào, tình yêu lại không thể làm cơm ăn, hai người nghèo sống với nhau nhất định không có kết cục tốt. Tôi rất bội phục Trương Tinh Như, nàng thực kiên cường, không giống tôi không có chí khí. Bất quá người chỉ một đời, tôi không nghĩ đem thời gian lãng phí trong tình yêu bần cùng này. Chúng ta tách ra, vô luận đối tôi hay là đối nàng, đều là kết cục không thể tốt hơn. Lưu thiếu, tôi đi đây, bên ngoài có người chờ tôi." Vương Đức thật sâu hít một hơi, vuốt vuốt đầu tóc có chút hỗn độn, sửa sang lại quần áo một chút, sau đó hướng ra phía ngoài đi. Lưu Tinh biết, có lẽ, thật sự như lời đối phương, như mình là người sinh ra trong vầng ngọc, vĩnh viễn đều không thể lý giải nổi thống khổ người nghèo.

Đi đến trước cửa tiệm, nhìn Vương Đức trước mặt bà béo trung niên lấy lòng nịnh nọt, Lưu Tinh trong lòng giận muốn phát lại phát không được.

Nam nhân như vậy, Luru Tinh chỉ có thể đáng thương hẳn.

Đáng thương? Ở đoạn thời kì trung học, Luru Tinh làm sao không từng có thể liên tưởng quá chính mình? Người nghèo có người nghèo phiền não, người giàu làm sao không có cái khổ của người giàu?

"Nam nhân đều con mẹ nó là khốn nạn!" Luru Tinh không để ý ánh mắt khác thường của người chung quanh lớn tiếng hô.

Luru Tinh đi vào trong tiệm, nghênh đón đủ loại ánh mắt của mọi người.

"Nhìn cái gì!" Luru Tinh đột nhiên hướng về phía lúc trước mấy nữ nhân viên không khách khí với hắn chỉ vào cái mũi mắng. "Trên thế giới chính là bởi vì loại rác rưởi khinh người như các cô tồn tại, con mẹ nó mới gây ra nhiều chuyện như vậy. Làm nhân viên trong tiệm hàng hiệu như thế nào liên tài trí hơn người sao? Cẩn thận lão tử mua đứt nơi này cho tất cả các cô đều về hưu!" Luru Tinh hung hăng nói, sau đó đi đến một bên, rất khách khí lấy một ghế dựa ngồi xuống, về mặt sát khí. Vốn tâm tình không tệ giờ thì toàn không.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Ứng Trước Mười Ba Năm Tiền Lương

Bị khí thế Luru Tinh chen ép, lập tức toàn bộ nhân viên trong cửa hàng sợ hãi rụt rè, cúi đầu không dám nhìn Luru Tinh, hiển nhiên Luru Tinh nói đúng.

"Trang phục là sự thô lỗ của tâm linh, mà phục vụ là phương thức thô lỗ. Phong cách thiết kế mơ hồ của Amarni ban đầu cũng không chỉ là theo đuổi sự đột phá trên hình thức, hẳn hy vọng nhiều hơn ở việc có thể sử dụng trang phục làm cho tâm linh con người hiện đại đạt được sự giải phóng. Giới hạn mơ hồ chính là một loại thủ đoạn tìm kiếm sự sở hữu tâm linh, chỗ mê người của Amarni cũng là như thế. Mọi người tôn sùng Amarni thích Amarni, thực tế là vì bản thân có thể tìm được sự giải thoát từ tâm linh tại một thế giới tràn ngập phồn hoa, quý cù và mệt mỏi. Các cô nhìn lại mình đi, cả đám giống như là đại tiểu thư, có tiền là cha, không có tiền thì cả con cháu cũng không như. Cứ ngược lên mà đếm đa số đều là nông dân, ai khinh ai? Quán buôn bán này nọ trên vỉa hè so với các cô còn nhiệt tình hơn, phù, thật tức chết." Luru Tinh nặng không chút khách khí.

Cũng coi như những nhân viên này không hay ho, vốn có thể tường an vô sự, bởi vì Vương Đức xuất hiện, làm cho một chút ma sát nhỏ trở nên gay gắt. Luru Tinh là ai? Cần gì để ý đây là chỗ nào, cứ mắng bất kể! Đồng thời cũng gọi lên ký ức trung học của hắn, không biết Trương Tinh Như hiện tại thế nào, lúc trước là thế muốn đem đôi phương lên giường.

"Luru Tinh, anh xem này bộ thế nào?" Hạ Tuyết đột nhiên đi ra từ phòng thay đồ, dùng vẻ mặt cực kỳ đáng yêu hướng về Luru Tinh mỉm cười, sau đó tại chỗ xoay một vòng triển lãm trước mặt Luru Tinh.

"Àn? Làm sao vậy? Có cái gì không đúng à?" Hạ Tuyết thấy Luru Tinh giận dỗi, lại phát hiện trong tiệm cực kỳ yên tĩnh, ánh mắt mọi người đều tập trung trên thân thể nàng.

Một bộ váy áo liền quần màu trắng tạo hình gọn gàng tôn lên khí chất thuần túy của Hạ Tuyết, vừa thuần khiết lại vừa cao quý. Những nếp gấp uyển chuyển hàm xúc tao nhã, tạo ra dáng người hoàn mỹ, đồ trang trí lóe sáng tăng thêm hào quang chói mắt.

"Quần áo rất tốt, cửa hàng rất tốt, nhưng phục vụ cũng không thể nào, thật sự là quá thất bại, chủ tiệm chắc cũng không thể tốt bao nhiêu. Bác Kinh lớn như vậy, lại không chỉ có một tiệm Amarni này, nếu thích đi nơi khác mua. Chỗ khác không có thì chọn Chanel, nữ nhân các cô không phải đều thích nhãn hiệu đó sao?"

"Dạ!" Tuy rằng không biết đã xảy ra chuyện gì, nhưng nghe khẩu khí và thấy sắc mặt Luru Tinh chỉ biết nhất định đã xảy ra chuyện gì đó không thoải mái. Thần kinh Hạ Tuyết có bất thường, nhưng cũng không thể xem nàng là đồ ngốc, ngay đó biểu hiện nguyên vẹn sự tôn quý cùng thanh lịch hẳn là của một đại tiểu thư, nhìn qua giống như kẻ trên cao nhìn xuống, tuy rằng không biết rốt cuộc là ai chọc Luru Tinh, nhưng là làm bảo mẫu của Luru Tinh, nàng thấy mình cần phải thay chủ nhân xả giận. Hướng bốn phía nhìn nhìn một cách khinh thường, cao ngạo như thiên nga đứng trước mặt vịt chết, sau đó bước đi một cách cao quý vào phòng thay đồ, thay lại quần áo xong nhu thuận đứng bên cạnh Luru Tinh.

Giỏi thật! Ngay cả khí chất đều có thể thay đổi, nữ nhân này tựa hồ cũng không đơn giản như mình đã tưởng tượng! Luru Tinh để ý tất cả những việc Hạ Tuyết đã làm, nguyên bản là nghĩ đối phương sẽ làm nũng với mình hoặc là đại náo một hồi, thật không ngờ lại thần kỳ nghe lời, xem ra nha đầu kia cũng biết cái gì dùng mạnh cái gì dùng yếu!

"Cuộc sống phức tạp xa so với các người tưởng tượng, các người cũng không thông minh như các người tưởng, mang theo đuôi làm người cũng không tính mất mặt. Đã cuối đầu nói: Ta cũng không muốn biến thành kẻ đưa đẩy, ta vốn là thiên lương! Trong mua sắm trọng ở phục vụ, các người đã làm cho tôi khó chịu, tôi đây cũng không cần phải đem nhân dân tệ tặng cho các người. Thế nào mà chẳng tiêu được tiền?" Luru Tinh nhìn nhân viên cửa hàng nói, sau đó đứng dậy đi ra phía ngoài, trừ Hạ Tuyết đi theo phía sau, Luru Tinh có thể rõ ràng cảm giác được có thêm mấy người cũng lục tục theo đi ra.

Mà sau đó, nhân viên cửa hàng ở lại hiển nhiên vô lực.

Có vài người luôn là không hiểu chuyện như vậy, người không x mẹ hần, hần liền vĩnh viễn cũng không biết người là cha hần! Cho nên giáo huấn lần này là phi thường tất yếu!

"Luru Tinh.....! Không đúng, là chủ nhân, em cần phải nói rõ với anh một vấn đề!" Giữa trưa ngồi trong nhà ăn, vừa gọi xong đồ ăn, Hạ Tuyết liền tiến đến bên cạnh Luru Tinh, lại một lần nữa bày ra bộ dạng người vật đầu vô hại đáng yêu.

Luru Tinh nghe thấy lời đối phương trong tâm lý trầm xuống, chủ nhân? Khăng định lại có sự tình gì cầu xin mình, bởi vì cả buổi sáng chỉ cần đối phương muốn mua gì đó, nàng đều đã 'chủ nhân' 'chủ nhân' kêu không ngừng, làm người chung quanh không ngừng chỉ trỏ Luru Tinh, còn tưởng rằng trở lại chế độ xã hội nô lệ.

"Nói đi, chuyện gì?" Luru Tinh uống ngụm trà nhìn đối phương hỏi.

"Có thể hay không..... em cũng mua thêm vài món quần áo?" Hạ Tuyết nhìn Luru Tinh hỏi.

"Chùng này còn không đủ?" Luru Tinh chỉ chỉ một bên 6, 7 túi xách nhìn đối phương hỏi, có lẽ câu nói kia nói rất đúng, đó là trong tủ quần áo nữ nhân vĩnh viễn thiếu một bộ quần áo.

"Dạ!" Nghe thấy Luru Tinh câu hỏi, Hạ Tuyết dùng sức gật gật đầu.

"Nhưng mà anh đã ứng trước tiền lương năm năm cho em rồi, không phải là em còn muốn ứng nữa chứ?" Luru Tinh hồ nghi nhìn đối phương nói, mấy món quần áo kia thoạt nhìn rất chói mắt, cái nào giá cũng không rẻ.

"Nếu năm năm đều đã ứng, như vậy ứng thêm năm năm nữa có sao đâu?" Hạ Tuyết nghiêng đầu nhìn Luru Tinh nói, bộ dạng theo lý thường đương nhiên.

"Em có thể xác định thật sự có thể ở chỗ anh mười năm?" Luru Tinh liếc đối phương, không phải là nữ nhân này đang lừa gạt đó chứ?

"Đương nhiên, cho dù không thể, em cũng sẽ trả đủ số cho anh. Anh yên tâm, em nói chuyện là giữ lời, không tin chúng ta móc ngheo!" Hạ Tuyết vuron ngón út nhìn Luru Tinh nói.

"Được rồi, anh cho em mượn!" Luru Tinh bất đắc dĩ nhìn đối phương nói.

"Không được, nhất định phải ngheo tay, nếu không em không an tâm!" Hạ Tuyết lời kéo tay Luru Tinh nói.

"Hả? Em sẽ không an tâm?" Luru Tinh nhìn đối phương, cảm giác lời đối phương tựa hồ là chuyện cười hay nhất thế giới.

"Đương nhiên. Ngheo tay em mới yên tâm xài thoải mái, em biết đây là tiền lương của em, là thành quả lao động của em, cái em nên được mà không phải em nợ anh!" Hạ Tuyết nhìn Luru Tinh nói.

Đây là lý luận kiểu gì? Chẳng lẽ ngheo tay xong tiền liền thành của cô? Vậy tiền cũng quá dễ kiếm nhỉ? Lao động thành quả? Hay nói giỡn, ta không đòi người tiền phá hoại liền đã là không tệ, còn dám cùng mình đòi thành quả lao động?

"Mau nha, người ta còn bị đói đây!" Hạ Tuyết lắc tay Luru Tinh, thật là giống cô vợ trẻ làm nũng với người yêu.

"Được rồi được rồi, ngheo thì ngheo!" Luru Tinh thật sự là chịu không nổi đối phương, vội vàng làm xong còn ăn cơm!

"Móc tay thất cổ, một trăm năm không được đòi.....! Tốt rồi, ăn cơm!" Hạ Tuyết cao hứng nói, sau đó cầm chiếc đĩa ăn không chút khách khí.

Đừng nói một trăm năm, ta chịu không nổi! Trong lòng Luru Tinh nghĩ đến.

Luru Tinh sống tại Bắc Kinh 25 năm, chưa từng có khi nào dạo qua Vương Phủ Tinh như hôm nay, cơ hồ hết cả buổi sáng, Luru Tinh đều bị Hạ Tuyết lôi kéo xuyên qua tất cả các cửa hàng.

Bán quần áo, bán vật phẩm trang sức, bán gia cụ, bán ăn vặt, địa phương nào Hạ Tuyết đều muốn đi thử cho biết. Dọc theo đường đi không ngừng nói không ngừng cười, tựa hồ nàng mới là người dẫn đường. Luru Tinh cũng không biết vì sao Hạ Tuyết vui vẻ như vậy, tựa hồ nàng luôn vui vẻ như vậy, chẳng lẽ người có đầu bắt ổn đều như thế này? Khoái hoạt cũng có thể có cái hạn độ chứ?

"Phào, rút cục về nhà!" Luru Tinh kéo thân thể mỏi mệt, vừa vào nhà trực tiếp ngã xuống sofa, liền nghĩ đến ngày mai còn phải đi nữa, nam nhân thật là số khổ, đặc biệt vĩ đại nam nhân!

"Chà, hôm nay thật cao hứng!" Hạ Tuyết vào phòng vẫn là có sức sống, sôi nổi tiến của nàng phòng.

"Rót cho tôi ly nước~~!" Luru Tinh nằm trên sofa lớn tiếng hô, không nghĩ qua là ứng trước đối phương mười ba năm tiền lương, cho không thì cho không. Hôm nay một ngày ra ngoài dạo tốn hơn mười vạn, nói ra ai tin tưởng, hơn nữa chỉ là một ít quần áo và đồ trang điểm thôi.

"Dạ, đến ngay!" Hạ Tuyết nghe thấy Luru Tinh nói sau từ phòng đi ra, vào phòng bếp từ bên trong bụng ly nước còn có một ít hoa quả.

" Hôm nay thế nào?" Luru Tinh uống nước nhìn đối phương hỏi.

" Tốt lắm, đây là từ ngày em sinh tới nay vui vẻ nhất, ngày mai chúng ta đi nữa được không?" Hạ Tuyết nhìn Luru Tinh hỏi.

" Đừng, ngày hôm nay em đã tiêu hết của anh hơn mười vạn, tiền cưới vợ đều cho em tiêu hết, em muốn nghèo chết hả?" Luru Tinh không tức giận nói, sau đó ngồi dậy đến, nhường chỗ cho Hạ Tuyết.

" Anh đã nghèo như vậy, vì sao lại rộng lượng với em, nói mua liền mua?" Hạ Tuyết ngồi vào bên cạnh Luru Tinh khó hiểu nhìn đối phương hỏi.

" Đầu tiên, không có khả năng em sẽ ở đây cả đời? Ông chủ anh là cha em sớm hay muộn sẽ tìm được em, hoặc là hắn đã biết cũng nói không chừng. Cho nên cuối cùng em vẫn phải trở về nhà, đến lúc đó em nên trả lại anh tiền mà không thiếu một xu. Nếu ông chủ biết anh quan tâm em như vậy, cho anh thêm chút tiền cũng không chừng. Ha ha!" Luru Tinh cười nhìn đối phương nói.

" Chỉ vì nguyên nhân này, anh mới..... mua quần áo cho em sao?" Nghe thấy Luru Tinh nói, Hạ Tuyết bủi môi nhìn Luru Tinh, hiển nhiên Luru Tinh lời vừa rồi đã kích cảm xúc của nàng.

"Không phải cho, là ứng trước! Nếu em không tính trả hoặc là cha em keo kiệt không cho..... Vậy em chỉ có thể ở đây làm bảo mẫu 13 năm!" Luru Tinh nhìn đối phương nói.

" Anh..... anh nói là thật..... thật sao?" Hạ Tuyết cúi đầu, tóc trên trán đã che mặt nàng, nhìn không thấy biểu tình, bất quá thanh âm lại dị thường run run.

" Ừ!" Luru Tinh gật gật đầu, nguyên lai nữ nhân này cũng có lúc sợ. Cô bé, tốt nhất nhanh chóng trả tiền, bằng không nguoi nên chuẩn bị ở đây ngốc cả đời, sống những ngày khổ cả đời, ha ha ha ha~!

" Woa, quá tốt rồi!" Nghe thấy Luru Tinh nói, Hạ Tuyết lập tức nhảy dựng lên, sau đó bỏ nhào vào người Luru Tinh, kéo tay Luru Tinh, về mặt cực kỳ hưng phấn.

" Vậy em sẽ không đi, về sau sẽ ở ngay tại nơi này. Ở đây có ăn có uống còn có anh cùng đi dạo phố, so với ở nhà tốt hơn nhiều. Em tuyên bố, nơi này về sau chính là nhà của em, em nguyện ý làm bảo mẫu cho anh, ha ha~~!"

Hả? Sao..... làm cái gì vậy? Chẳng lẽ mình lại chưa nói rõ ràng? Tựa hồ tương phản với việc mình tưởng tượng! Có ăn có uống còn có ta cùng đi dạo phố? Ta ngất, xem nơi này của là cái gì? Khách sạn miễn phí? Xem ta là cái gì? Người hầu? Nhìn Hạ Tuyết dựa vào mình cao hứng, mồ hôi trên trán Luru Tinh lại chảy xuống.

" Ha ha, khả năng là em hiểu sai rồi, ý của anh là..... Nhà em giàu như vậy, cha em nhất định sẽ trả lại tiền em nợ cho anh, em cứ yên tâm chờ về nhà đi, ha ha!" Luru Tinh nhìn đối phương nói, ở đây vài ngày mình còn chịu được, còn muốn ở đây mười mấy năm? Có còn để cho người ta sống!

" Hắn cho em tiền em cũng không lấy, ai cần thứ tiền dơ bẩn của hắn. Em muốn nói cho hắn, em có thể tay làm hàm nhai, em đã có thể sử dụng tiền do chính mình kiếm được mua quần áo, không bao giờ em phải dựa vào hắn! Cứ để cho hắn cùng con hồ ly tinh kia hối hận đi thôi!" Hạ Tuyết ngửa đầu cao ngạo nói.

" Hắn là em nên nói cho cha em, ngày hôm nay ra ngoài mua quần áo là em đã tiêu mười ba năm tiền lương!" Luru Tinh nhìn đối phương nói, xong rồi, xem ra hơn mười vạn kia khẳng định là mức nước đổ đi!

" Không sao đâu, hôm nay em mới 25, cộng thêm ứng trước mười ba năm tiền lương, em có thể ở đây làm đến 38 tuổi. Ân..... Bảo thủ phòng chừng em cũng có thể sống đến 70 tuổi, 70 trừ đi 38 em còn có 32 năm tiền lương có thể lấy. Ừa? Luru Tinh, anh làm sao vậy? Đừng đi ma, em còn chuẩn bị cho anh xem quần áo em mua mà! Đây, mở cửa!"

Thấy Luru Tinh vọt vào phòng, Hạ Tuyết đuổi theo, không ngừng gõ cửa phòng.

" Vậy em cứ để anh nuôi hay hơn!" Luru Tinh gằm gừ từ trong phòng truyền đi ra.

" Nếu anh nguyện ý, em sẽ không để ý!"

" A~~! Con mẹ nó có để cho người ta sống không chứ?"

" Không được nói tục trước mặt em!"

".....!"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 29: Hai Tên Đại Lười

Ngày hôm sau cũng chính là chủ nhật, sáng sớm Luru Tinh đã bị Quan Đình Đình gọi điện đánh thức. Không có chuyện gì, chỉ đơn giản kêu Luru Tinh dậy, nhìn nhìn đồng hồ, mới bây giờ, này không phải lấy mạng người sao?

Hôm nay là ngày nắng, bên ngoài dương quang cực kỳ chói mắt, Luru Tinh nằm lại như thế nào cũng ngủ không được, đơn giản ngồi dậy, hoạt động thân thể chuẩn bị một chút. Hôm nay còn có nhiệm vụ dị thường gian khổ đang chờ nữa, không biết hôm nay lại phải đi tới khi nào.

"Này, Hạ Tuyết, dậy chưa?"

".....!"

"Không có trả lời chính là cam chịu, tôi vào à!"

".....!"

Cũng không biết Hạ Tuyết nghĩ như thế nào, đã ở đây một tuần, buổi tối ngủ ngay cả cửa phòng cũng không biết khóa, là vì thần kinh quá bất cần? Hoặc là chính mình có vẻ thuần khiết? Luru Tinh không biết.

Vào phòng, vẫn là bộ dạng ngủ rất say, một thân nội y màu trắng là hôm qua vừa mua, phỏng chừng là đêm qua tắm rửa xong liền thay ngay. Cũng khó trách, cả tuần chỉ mặc một bộ, có thể không thay sao?

Thân thể yếu điệu cuộn thành vòng cung, hai tay đặt tự nhiên trên giường, tóc phân tán lộn xộn trên da thịt trong suốt như trẻ con. Ngủ quan xinh xắn, cái miệng nhỏ mê người, ngáy nhẹ, thật sự rất giống như trẻ con ngủ say, cũng rất giống thiên sứ.

Có lẽ chỉ có ở lúc này, Luru Tinh mới cảm thấy nàng xinh đẹp.

"Này, dậy đi, mặt trời rọi tới mông rồi!" Luru Tinh đến bên cạnh lỗ tai lớn tiếng kêu, để trả thù cái khổ mấy ngày nay bị nàng đánh thức.

"Dạ~~! Để người ta gia ngủ tiếp chút nữa~!" Hạ Tuyết mông lung mở mắt, nhìn nhìn Luru Tinh, lại nhìn nhìn ngoài cửa sổ, tiếp theo lại nằm xuống giường, hiển nhiên cái giường dù hoặc nàng vẫn rất lớn.

"Dậy đi, nên đi mua bữa sáng!" Luru Tinh ngồi bên giường, lấy tay gõ đầu đối phương.

"Đừng mà, hôm nay là cuối tuần, để người ta ngủ nhiều một chút!" Hạ Tuyết đẩy tay Luru Tinh ra, tiếp tục ngủ.

"Đây là một cô bảo mẫu phải làm? Nam chủ nhân đã tỉnh cô còn không tỉnh?" Luru Tinh nhìn đối phương nói. Hắc hắc, hôm nay dậy sớm như vậy, nhàn cũng là nhàn, quậy phá nàng chút. Làm cho nàng cũng cảm nhận được tư vị khó chịu khi mới sáng sớm bị người khác đánh thức.

"Người ta thể lực không tốt, ngày hôm qua đi cả ngày, bây giờ xương sống, thắt lưng còn đau, nam chủ nhân, để em ngủ thêm tí nữa!" Hạ Tuyết bắt lấy Luru Tinh thủ, thân mình cuộn xuống, không ngừng hi vọng. Nói hi vọng không bằng nói nàng giống như con mèo nhỏ hưởng chủ nhân làm nũng.

"Chuyện này em không thể trách người khác, chẳng phải là do em? Trưa hôm qua anh đã muốn về nhà, nhưng em nặc kệ, hiện tại biết hậu quả ?" Luru Tinh cười nhìn đối phương nói, bất quá có mấy nữ hướng về phía mình làm nũng cảm giác thật đúng là thực thích.

"Nhưng là người ta thật sự thật cao hứng, lớn như vậy vẫn là lần đầu tiên có người đi chung, đương nhiên phải lợi dụng dạo một chút. Hơn nữa lúc ấy thật sự không biết mệt!" Hạ Tuyết nhắm mắt lại, hai tay gắt gao nắm tay Luru Tinh, đưa lên mặt nhẹ nhàng cọ hai cái, sau đó điều chỉnh tư thế ngủ tiếp.

Ai, thật sự biến thành mèo!

"Không dậy thì không dậy." Luru Tinh thật sự là hết cách với nàng, đôi khi làm cho người ta bất đắc dĩ rất giận, nhưng là đôi khi lại làm cho người ta nhìn không được thương yêu, hơn nữa là phát ra từ nội tâm, Luru Tinh đột nhiên cảm thấy thực mâu thuẫn. Nếu nàng nếu thật sự đi rồi, chắc chắn là bớt phiền toái, nhưng có thể sẽ không còn 'phong phú' như hiện giờ?

"Àn, cảm ơn chủ nhân!" Hạ Tuyết nghe thấy Luru Tinh nói sau hé miệng nhẹ giọng nói, tựa hồ như đang ngủ mơ.

Nghe đối phương nói, Luru Tinh bất đắc dĩ lắc lắc đầu, nữ nhân này ý thức tự mình bảo hộ cũng quá yếu?

"Hôm nay đồng sự ở công ty có hoạt động, ban ngày anh phải ra ngoài, em ở nhà một mình, phải cẩn thận một chút. Sau khi tỉnh lại tự mình kiểm đồ ăn, buổi tối..... Nếu 5 giờ anh chưa về, em ăn một mình đi!" Luru Tinh nhìn Hạ Tuyết không ngừng dặn dò, cảm giác giống như mình lập tức biến thành bà già lắm chuyện.

"Có nghe không?" Thấy Hạ Tuyết không phản ánh gì, Luru Tinh nhẹ nhàng đẩy.

"Àn~~! Hô~~!"

Luru Tinh cũng không biết đối phương là đáp ứng, hay là tiếng ngày khi ngủ say, lại bắt đắc đi lắc lắc đầu, cẩn thận rút tay từ hai tay đối phương, sau đó cảm mềm nhẹ nhàng đắp lên, kéo kín rèm, nhẹ chân nhẹ tay ra khỏi phòng, cuối cùng đóng kín cửa.

Ăn một gói mì, uống một ly sữa, trước khi đi lấy ra giấy bút, viết hết những gì vừa rồi nói với Hạ Tuyết ra giấy, dán lên ti vi, sau đó rời đi.

Xuống dưới lầu, gọi điện cho Hạ Vũ, nói cho đối phương mình đã đến dưới lầu. Hạ Vũ cũng đã chuẩn bị tốt, đang ở nhà chờ Luru Tinh điện thoại, nhận được điện thoại Luru Tinh liền lập tức đi xuống lầu.

"Hôm qua anh đi đâu?" Vừa thấy Luru Tinh, Hạ Vũ liền chất vấn.

"Ở nhà!" Luru Tinh tùy tiện nói.

"Nói vậy, hôm qua em gọi điện thoại bàn cho anh, không có người tiếp. Hơn nữa đi động cũng không có người tiếp, tin nhắn lại không ai đáp. Có phải lại đi làm chuyện gì xấu?" Hạ Vũ hồ nghi nhìn Luru Tinh hỏi.

"Điện thoại không cầm theo! Ừa? Quái! Đi làm em điện thoại còn có lý, nghĩ em cũng tìm anh làm gì?" Luru Tinh nhìn đối phương hỏi.

"Em..... em dọn đến đây, không có bạn bè gì, chỉ có một mình buồn, nhớ tới anh còn có thể thờ, lại cách như vậy gần, cho nên chỉ có tìm anh!" Nghe thấy Luru Tinh nói, Hạ Vũ theo lý thường phải làm nói.

"Vậy em tìm anh có ích lợi gì chứ, chẳng lẽ anh có thể kể chuyện cười cho em không bằng?" Luru Tinh không tức giận nói, "Mấy giờ rồi?"

"Không thể kể chuyện cười, để em mắng chửi cũng được mà. 8 giờ 30, làm sao vậy?" Hạ Vũ nhìn đối phương hỏi.

"Đình Đình sáng sớm đã gọi điện cho anh, nói chúng ta lúc đi thi gọi nàng một tiếng, dù sao tiện đường, thời gian cũng đủ. Đi nhà cô ấy một chút, chỉ 10 phút!" Luru Tinh nhìn đối phương nói.

"Dạ, được!" Hạ Vũ gật đầu, "Đúng rồi, anh còn chưa nói hôm qua đi đâu mà!"

"Đây là riêng tư, vì sao phải nói cho em?" Luru Tinh liếc đối phương hỏi.

"Đình Đình tỷ cho em quyền lợi!" Hạ Vũ khiêu khích nhìn Luru Tinh.

"Cầm lông gà mà tưởng mũi tên, hướng chỉ trong tay em ngay cả lông gà cũng không có! Anh đi ngắm mỹ nữ, có gì không?" Luru Tinh có chút vô lại nhìn đối phương nói, đối với loại này nữ nhân, dùng ngữ khí đàng hoàng căn bản không xong chuyện.

"Anh..... em đi kể cho Đình Đình tỷ!" Hạ Vũ bị Luru Tinh trong lời nói cứng miệng, không biết nói cái gì mới tốt, cuối cùng chỉ có thể đem Quan Đình Đình ra làm bìa.

"Cho dù em mời mẹ Đình Đình đến cũng vô dụng, cô ấy biết thói quen cuối tuần của anh!" Luru Tinh hướng về phía đối phương cười nói.

"Thói quen?" Hạ Vũ khó hiểu nhìn Luru Tinh.

"Đối với anh mà nói, cuối tuần ra ngoài ngắm mỹ nữ đã biến thành một loại thói quen."

"Sắc lang!"

"Cảm ơn!"

"Em không phải khen anh!"

"À~~?"

"Luru Tinh, anh muốn tức chết em hả~~!"

"Anh nào có lợi hại như vậy~~!"

"Đừng chạy, anh đứng lại đó cho em~~! Đợi em với."

.....

"Cộc cộc cộc~~!" Đi tới phòng thuê của Quan Đình Đình, Luru Tinh hung hăng gõ cửa, thời gian rất lâu không rên luyện, chạy mới vài phút đã thở không nổi.

"Luru Tinh chết bầm, anh muốn em mệt chết à~~!" Một bên Hạ Vũ dựa vai Luru Tinh thở hổn hển nói.

"Không phải là em còn không chết sao?" Luru Tinh nhìn đối phương nói, "Làm cái gì chứ, còn chưa mở cửa!"

"Cộc cộc cộc~~!" Luru Tinh lại gõ cửa, vẫn như cũ không có phản ứng.

"Không phải là Đình Đình tỷ đã đi rồi?" Hạ Vũ nghi hoặc hỏi, "Anh khẳng định Đình Đình tỷ bảo anh tìm chị ấy?"

"Vô nghĩa, bằng không điện thoại buổi sáng là em gọi à?" Luru Tinh không tức giận nói, lấy xâu chìa khóa trên thắt lưng ra, tìm một chìa cho vào, xoay thuận chiều kim đồng hồ, cửa mở.

"Anh..... anh có chìa khóa?" Hạ Vũ nhìn Luru Tinh đi vào như vào nhà mình ngẩn người hỏi.

"Có gì mà tò mò, cô ấy cũng có chìa khóa nhà anh. Vào đi, đừng khách khí!" Luru Tinh nhìn đối phương nói.

"Ai khách khí, cũng không phải nhà anh!" Hạ Vũ không tức giận nói.

"Ài, vẫn loạn giống như trước đây~~!" Luru Tinh đi vào phòng khách sau thờ dài nói, tuy rằng Hạ Vũ không biết trước kia ra sao, bắt quá cảnh tượng trước mắt thật sự loạn.

Trên đất đặt lung tung tạp chí, giày, đồ uống, trên sofa thì quần áo hỗn độn, màn cũng không mở, trong phòng thoát nhìn thập phần âm u!

"Cẩn thận một chút, chú ý dưới chân, vào phòng cô ấy không thể so với đi trên mai hoa thung thoải mái bao nhiêu!" Luru Tinh nhìn phía sau Hạ Vũ dặn nói.

"Quan Đình Đình, còn sống không? Còn sống thờ một cái ra tiếng nào!" Luru Tinh lớn tiếng hô.

"Chỉ~~!" Thanh âm từ phòng ngủ truyền đến, Luru Tinh ngựa quen đường cũ đi vào, chỉ thấy Quan Đình Đình mặc một bộ nội y màu đỏ nằm trên giường.

"Giới cho Quan Đình Đình nhà cô, sáng sớm gọi tôi dậy, chính mình lại còn ở nơi này ngủ!" Luru Tinh đi đến bên giường, không khách khí lấy tay đẩy đẩy đầu đối phương.

"Ủa? Luru Tinh à, Hạ Vũ? Em cũng đến hả. Máy giờ?" Quan Đình Đình mở to mắt mơ mơ màng màng nhìn Luru Tinh hỏi.

"8h50, nếu cô không dậy thì chắc đến muộn!" Luru Tinh nhìn đối phương không tức giận nói. "Không phải không đến bây giờ cô đã dậy rồi à? Như thế nào lại ngủ?"

"Chỉ vì dậy quá sớm, không có chuyện gì làm, bất tri bất giác liền ngủ! 8h50? Em ngủ thêm chỉ 10 phút!" Quan Đình Đình trở mình điều chỉnh tư thế có vẻ thoải mái.

"Quan Đình Đình đồng chí, Hạ Vũ cũng ở đây, nói như thế nào cũng phải để lại một cái ấn tượng tốt cho người mới chứ, nhìn cô hiện tại, tôi nói cô sống giống ma trôi mà cô còn không chịu phục!" Luru Tinh ngồi ở trên giường bắt chéo chân nói.

"Ai không chịu phục! Hạ Vũ cũng không phải ngoại nhân, sợ cái gì, phải không Hạ Vũ?" Quan Đình Đình nói.

"A..... Ha ha!" Hạ Vũ ngượng ngùng cười cười, bởi vì hôm nay nàng thấy Quan Đình Đình cùng bình thường gặp ở công ty kém quá lớn. Trong công ty Quan Đình Đình, luôn gọi cảm, sạch sẽ thoát nhìn thập phần giỏi giang. Nhưng trong nhà nàng..... Không dám khen tặng!

"Cô không thể làm gương tốt của người đi trước à? Đầu là độc thân, sao khác biệt lại lớn như vậy chứ?" Luru Tinh không khách khí phê bình nói.

"Tương lai tôi muốn sống cuộc sống của đại tiểu thư, quý phu nhân, việc nhỏ như dọn nhà bồn tiểu thư không cần tự mình động thủ."

"Cô mau mà dậy đi, đã sắp 9 giờ!" Luru Tinh nhìn đồng hồ trên tường nói.

"Đều oán anh, lãng phí mười phút của em! Nếu không để em ngủ tiếp năm phút?"

"Bốp~~!" Luru Tinh hung hăng vỗ lên mông đối phương, mông thịt dao động, trên da thịt trắng nõn nhanh chóng xuất hiện một mảnh hồng ửng.

"A~~! Anh làm gì?" Quan Đình Đình bị Luru Tinh vừa đánh, ôm mông đứng dậy, hướng về phía Luru Tinh lớn tiếng hô. "Luru Tinh chết bầm, anh muốn đánh chết em à! Đầu đỏ!"

"Bây giờ chắc không còn muốn ngủ? Vậy nhanh một chút, bọn Ngô tỷ đều chờ cô đó!" Luru Tinh không tức giận nói, sau đó đứng lên ra khỏi phòng Quan Đình Đình.

Chương 30: Ngắm Mỹ Nữ Nhiều Được Nhiều Chỗ Tốt

Quan Đình Đình không còn cách nào, bị Luru Tinh vừa phá khẳng định là ngủ không được, khoác cái khăn đi vào phòng tắm.

"Hạ Vũ, chỉ tắm trước một chút cho tỉnh táo. Trong tủ lạnh có nước uống, tự mình lấy!"

"Dạ!" Hạ Vũ nghe thấy gật gật đầu, đối với quan hệ quá mức giữa Luru Tinh và Quan Đình Đình, nàng càng ngày càng không hiểu. Quan hệ giữa nam và nữ thật sự có thể đạt tới trình độ này?

"Đình Đình à, không phải muốn nói cô, cô cũng trưởng thành, cho dù tương lai muốn sống như đại tiểu thư, phú bà, nhưng tối thiểu cô cũng phải tạo thành một thói quen tốt mới phải chứ?" Luru Tinh xếp quần áo để trên sofa đặt một bên, đối với Quan Đình Đình đang ở phòng tắm nói.

"Nếu anh có thể sửa thói quen ngắm mỹ nữ, em sửa ngay!" Trong phòng tắm truyền đến tiếng Quan Đình Đình.

"Nói gì vậy, mọi người đều có tính thích chưng diện, ngắm mỹ nữ là một loại thói quen tốt. Thói quen kia của cô thuộc loại nào!" Luru Tinh xếp xong quần áo, ngồi lên sofa, rốt cục có thể tìm được chỗ ngồi.

"Thói quen tốt gì chứ, em còn không biết trong lòng anh nghĩ cái gì? Anh cứ nhìn bộ dạng đáng khinh của anh khi ngắm mỹ nữ, đi theo anh em còn ngại mất mặt!" Quan Đình Đình lớn tiếng nói.

"Làm sao lại đáng khinh? Là cô cứ mãi nghĩ vậy. Ngắm mỹ nữ nhiều chỗ tốt, vì sao tôi không thể ngắm?" Luru Tinh nói.

"Ý dân?"

"Khụ~!" Nghe thấy Quan Đình Đình nói, trong cổ họng Hạ Vũ giống bị hóc cái gì.

Thấy bộ dạng Hạ Vũ, Luru Tinh lắc lắc đầu, biết hình tượng mình trong lòng cô ấy vốn đã không tốt lại càng thêm khó xử. Quan Đình Đình cũng thật là, trước mặt người ngoài sao mà cái gì cũng nói, cũng không biết giữ gìn một chút!

"Ngắm mỹ nữ ngon mắt, người bình thường nhìn thấy mỹ nữ nhanh chóng điều tiết thần kinh thị giác, cơ mắt và võng mạc gia tốc máu chung quanh mắt tuần hoàn, có thể đạt được hiệu quả minh mục nhuận thần. Cô chưa từng nghe qua câu ‘thấy mỹ nữ sáng mắt’ sao?" Luru Tinh vì quang minh chính đại ngắm mỹ nữ tìm lý do.

"Theo em anh nhìn thấy mỹ nữ không chỉ là sáng mắt? Không phải còn có khóa sắc tâm kia của anh cũng ‘tỏa sáng’ theo?"

"Thấy mỹ nữ tâm tình rộng mở trong sáng cảm giác rất tốt, không phải sắc tâm, mà là mỹ nữ dưỡng tâm! Còn nữa, cô chưa từng nghe qua tú sắc khả cơm sao? Một ngày nhìn thấy nhiều mỹ nữ cũng tương đương với ăn nhiều món ngon mà sắc, hương, vị câu toàn, lại dinh dưỡng phối hợp toàn diện, tuyệt đối phù hợp lý niệm khoa học ăn ít nhiều cơm!" Luru Tinh lớn tiếng nói.

"Dùng bộ ngực biện tả thuyết của anh đến giải thích, đó căn bản là anh hồ ngôn loạn ngữ che dấu mà thôi." Quan Đình Đình từ phòng tắm đi ra, trên người quấn một cái khăn màu trắng, hướng về phía Luru Tinh nói, "Anh có thể gạt được người khác, chẳng lẽ có thể gạt được em?"

"Vậy cô lại là lợi hại, phải không?" Luru Tinh nhìn Quan Đình Đình lại đi vào phòng ngủ nói. "Đúng rồi, cô còn ý tứ nói tôi? Cô cũng không thấy trong lòng mình có quý! Bình thường tôi ngắm mỹ nữ, nhiều lắm cũng nói hai ba câu, còn có? Cô thành thật trả lời cho tôi, hiện tại cô có bao nhiêu bạn trai?"

"Một anh cũng không có~!"

"Ha ha ha ha, cười chết tôi. Câu này của cô buồn cười như chuyện nước Mỹ đánh Iraq chỉ vì Saddam đã trộm cái nôi áp suất của Bush!" Luru Tinh xuất ra bộ dạng cười to nói.

"Vốn là không có, những người đó chẳng qua là thay thế, bổ sung mà thôi!" Quan Đình Đình từ phòng ngủ đi ra, ngừng lại trước mặt Luru Tinh.

"Thế nào? Đây là ngày đó mưa, nhìn đẹp không?" Quan Đình Đình bày ra một tư thế mê người hướng về phía Luru Tinh đá lông nheo hỏi.

"Khó coi!" Luru Tinh cao thấp liếc đối phương nói.

"Anh nói dối!" Quan Đình Đình dẫm một chân lên sofa nói, mũi chân cách hạ bộ Luru Tinh cũng chỉ kém mấy li.

"Mùi tôi không dài ra, cho nên tôi đều là nói lời thật, Thất Nặc Tào có thể làm chứng!" Luru Tinh vờn tay, bộ dạng như đang thề.

"Hừ, nếu hôm nay để cho em bắt gặp anh đùa với cô nào, xem em thu thập anh thế nào!" Quan Đình Đình nhìn Luru Tinh oán hận nói, sau đó lấy vài món đồ do Luru Tinh vừa mới xếp xong bắt đầu mặc trước mặt Luru Tinh.

"Này, tôi nói vị tiểu thư này, trong phòng có nam nhân, chú ý ảnh hưởng chút!" Luru Tinh nhìn đối phương nói, quả thực xem mình như không khí!

" Thế nào? Thế nào?" Quan Đình Đình nhìn nhìn bốn phía, " Hạ Vũ, em nhìn thấy à?"

" Không có!" Hạ Vũ chăm chú nói.

" Ta đây tiếp tục mặc!"

".....!"

Đội Quan Đình Đình chuẩn bị xong sắp xuất phát, đã là 9h20. Đi xe công cộng khẳng định là tới không kịp, cho nên chỉ có thể lên xe taxi, bắt quá căn cứ kỷ lục giao thông cuối tuần bao năm qua ở Bắc Kinh, mặc kệ đi xe gì, kẹt xe khẳng định là chuyện tất yếu.

Quả nhiên, từ đông Tam Hoàn kẹt đến Sùng Văn Môn, từ Sùng Văn Môn lại kẹt đến đại lộ tây Tiền Môn, từ đại lộ tây Tiền Môn rút cục đi tới Tây Đan, đã là 10h10!

Khi Luru Tinh, Quan Đình Đình cùng Hạ Vũ ba người đi tới cửa điểm hẹn trước đó là Trung Hữu bách hóa, Ngô tỷ, vợ chồng Hác Sướng, Quách Tinh còn có Luru Tinh Tinh đều đã đến.

" Luru ca, bọn anh lại đến muộn!" Luru Tinh Tinh nhìn ba người vừa xuống xe nói, một chữ ‘lại’, nói rõ đến muộn không phải lần đầu tiên.

" Đừng trách anh, muốn trách thì trách Đình Đình tỷ của em, chín giờ còn ở nhà ngủ." Luru Tinh liếc liếc Quan Đình Đình không có tức giận nói.

" Kẹt xe, ha ha, kẹt xe!" Quan Đình Đình hung hăng ngắt trên tay Luru Tinh sau đó cười đối mọi người nói, hiển nhiên là oán hận Luru Tinh ‘không trọng nghĩa’!

" Lý do rất miễn cưỡng, hơn nữa lần trước đã dùng qua!" Quách Tinh nhìn Quan Đình Đình cười nói.

" Cơm trưa chị mời!" Quan Đình Đình nói.

" Chú ý này hay lắm! Ha ha!" Hác Sướng nói, những người khác cũng đều nở nụ cười.

" Chị dâu, quần quần Hác ca, lần trước em tận mắt thấy hấn và Luru Tinh trên đường cái cùng ngắm mỹ nữ!" Quan Đình Đình nhanh chóng đem mũi thương chỉ về Hác Sướng.

" Có không?" Vợ Hác Sướng nghiêng đầu nhìn Hác Sướng, ngữ điệu trước sau dao động vài lần, làm cho Hác Sướng nghe xong cả người đều run.

" Chị dâu, đừng nghe nàng nói bậy, căn bản không có việc này!" Luru Tinh vội giải vây cho Hác Sướng, dù sao hôm nay chỉ có bọn họ hai người là nam, thuộc loại cùng giai cấp.

" Hạ Vũ, đây là vợ anh Quan Khiết. Tiểu Khiết, đây là người mới tới phòng anh Hạ Vũ!" Hác Sướng thừa cơ hội Luru Tinh chen vào vội nói sang chuyện khác.

" Chị dâu thật xinh đẹp~~!" Hạ Vũ cười nói, miệng biến thực ngọt.

" Em mới xinh đẹp chứ!" Quan Khiết cười cười nói. Đúng là bề ngoài nàng không thể so cùng Hạ Vũ, nhưng là vừa thấy liền biết thuộc loại hiền thê trong mẫu.

" Hai người đều rất đẹp được rồi chứ? Trời nắng như vậy, chúng ta đừng ở đây nữa, mau vào đi thôi!" Luru Tinh chỉ vào Trung Hữu đối mọi người nói.

" Quả thật nóng quá, vậy vào đi thôi!" Nếu Luru Tinh nói không hiệu quả, vậy lời Ngô tỷ chính là thánh chỉ, một hàng tám người chậm rãi tiến vào Trung Hữu.

Trung Hữu bách hóa tọa lạc trong phố mua bán Tây Đan, nổi danh nhờ vị trí ưu việt, thương phẩm đổi mới, chất lượng phục vụ tốt. Là công ty bách hóa đa năng, tập trung mua sắm, giải trí, hưu nhân nhiều loại hình, Trung Hữu bách hóa có được sự thanh xuân, thì thượng nhất, có được sự mãn cảm tuyệt đối đối với sự lưu hành, theo đuổi nhu cầu tiêu thụ người trẻ tuổi có cá tính, mà trong số người tiêu thụ trẻ tuổi đó, nữ nhân chiếm đa số, nếu nữ nhân chiếm đa số, vậy tỉ lệ mỹ nữ liền cao.....!

Hôm nay tuy rằng là đi dạo phố, nhưng nhiệm vụ chủ yếu là mua áo tắm, dưới sự dẫn dắt của Quan Đình Đình, cả đám trực tiếp đi tới quầy chuyên doanh áo tắm.

Luru Tinh trước tiên đi vào, đại khái là vì mùa hè, bên trong rất nhiều nữ nhân đang chọn lựa, tựa hồ cũng có quần bơi cho nam, bắt quá chỉ chiếm một góc rất nhỏ, hơn nữa không người hỏi thăm.

Chủ tiệm hiển nhiên biết có nhà giàu tới cửa, thấy đoàn mỹ nhân này lập tức ra đón, không ngừng giới thiệu cho các vị nữ nhân.

" Mọi người tự mình chọn đi, nơi này có thể mặc thử, cho nên mong mọi người yên tâm!" Nữ chủ tiệm cười nói, hiển nhiên nàng biết những người này đều là người quen, chính nàng một ngoại nhân xen vào tóm lại không tốt, cho nên biết điều ly khai.

Tiệm áo tắm rất lớn, bên trong các khoản mới ra cũng rất nhiều, trong các nữ nhân này cũng chỉ có Quan Đình Đình có kinh nghiệm, cho nên đều theo nàng dẫn dắt hạ tiến hành chọn lựa. Các nữ nhân riu ra riu rít nói bắt điếc nhạc hồ, đến nỗi quên luôn hai nam nhân.

"Thực không có biện pháp, mỗi lần đi dạo phố đều chỉ còn lại có hai ta!" Hắc Sướng đi tới bên cạnh Lưu Tinh nói, vợ hắn cũng bị Quan Đình Đình lôi đi.

"Âm thịnh dương suy, bắt quá em thích! Nếu nhiều nam nhân hơn, khả năng ngay cả cơ hội hiến ân cần anh cũng không có." Lưu Tinh cười nói.

"Bà ở đây, anh còn hiến cái gì ân cần. Đúng rồi, thứ này chú hiểu không?" Hắc Sướng chỉ vào áo tắm đối Lưu Tinh hỏi.

"Còn có thể!" Lưu Tinh nói.

"Vậy giúp anh chọn một món!"

"Nam nhân chỉ là một cái quần cộc bự có cái gì phải chọn? Em nghiên cứu áo tắm nữ nhân!" Lưu Tinh nhìn đối phương nói.

"Giỏi lắm!"

"Hắc hắc~~!"

Bắt quá cuối cùng, Lưu Tinh và Hắc Sướng vẫn đi tới khắp ngõ ngách, cũng chỉ có nơi này có thể tìm được nam sĩ.

"Chọn cái này đi!" Lưu Tinh tùy tay cầm lấy một cái quần cộc màu lan có hoa, "Rộng thùng thình mặc vào thoải mái, nhỏ quá thì làm huynh đệ của ta cũng ghen hổng rồi!" Lưu Tinh giống là lắm bâm lâu bầu, làm cho mấy người phụ nhân gần đó nghe thấy mặt đỏ.

Hắc Sướng cũng không hiểu, chỉ có đi theo Lưu Tinh cầm một cái quần bơi, bắt quá là một cái màu đen, thoát nhìn có vẻ bình thường.

"Cho vào bao đi!" Lưu Tinh đem quần bơi đặt ở quầy đối với nhân viên cửa hàng nói.

"Tốt tiên sinh~~!"

"Đúng rồi, ở đây cuối tuần các cô không tổ chức triển lãm áo tắm gì sao? Chính là kiểu tìm người mẫu biểu diễn?" Lưu Tinh ở cạnh quầy ngồi xuống nhìn tiểu thư là nhân viên cửa hàng coi như không sai hỏi.

"Gần nhất dường như không có~~!" Nữ nhân viên cửa hàng nói.

"Nga, vậy thật sự là đáng tiếc!" Lưu Tinh thở dài lắc lắc đầu, sau đó quan sát nữ nhân trong tiệm.

"Ngắm mỹ nữ hả?" Hắc Sướng đến bên cạnh Lưu Tinh ngồi xuống hỏi.

"Ừ, anh dám ngắm không?" Lưu Tinh hỏi.

"Không quá dám, nếu bị chị dâu chú phát hiện, phỏng chừng anh sẽ được ăn mì tôm một tuần!" Hắc Sướng cười khở nói.

"Chị dâu không giống người loại này, thoát nhìn rất hiền thực mà!" Lưu Tinh nhìn đối phương nói.

"Bên ngoài ta làm chủ, ở nhà nàng làm chủ, thoát nhìn ngang hàng, bắt quá khác biệt rất lớn, dù sao thời gian ở nhà nhiều hơn một ít!" Hắc Sướng cười nói.

"Biết, đúng là thê quân nghiêm!" Lưu Tinh gật gật đầu, đây là bệnh chung của đại đa số nam nhân sau khi kết hôn.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31: Thích Nhất Là Bikini

"Lưu Tinh, lại đây đề nghị một chút~~!" Lưu Tinh vừa nói xong, Quan Đình Đình ngay tại cách đó không xa lớn tiếng kêu.

"Đi, đi qua đi!" Lưu Tinh lôi Hắc Sướng, "Anh cũng đề nghị cho chị dâu một chút, nhiều lời hay chút, nói không chừng buổi tối trở về..... Hắc hắc hắc hắc!"

"Tiểu tử chú rất sắc! Ban đầu Đình Đình nói anh còn không tin, mắt thấy mới thật nha!" Hắc Sướng hung hăng cho Luru Tinh một quyền sau lưng.

"Hác ca, anh nghĩ cái gì vậy? Em chỉ là muốn nói nếu chị dâu cao hứng, buổi tối trở về có thể nấu cho anh vài món ăn ngon!" Luru Tinh xuất ra bộ dạng vô tội nói.

"Chết đảm~~!" Có thể làm cho Hắc Sướng nói ra như vậy, Luru Tinh thực không đơn giản.

"Luru Tinh, nhanh lên~~!" Giọng Quan Đình Đình lại truyền đến.

"Đến ngay đến ngay!" Luru Tinh cùng Hắc Sướng cùng nhau đi qua.

"Nói đi, muốn đề nghị phương diện nào? Bất quá nói trước, cá nhân tôi thích bikini." Luru Tinh đến trước mặt chúng nữ không e dè nói.

"Bikini tốt lắm sao?" Quách Tinh đối với phương diện này không hiểu biết bao nhiêu hỏi.

"Đương nhiên!" Luru Tinh đưa tay từ cái móc gần nhất lấy xuống một bộ, "Bikini là thứ gì đó rất thần kỳ, nó là dùng lý trí chất liệu một cách lý trí nhất xây dựng ra không khí cảm tính nhất, vô luận là lãng mạn, cuồng dã, thanh thuần vẫn là xinh đẹp."

"Luru Tinh, thật là nhìn không ra đến, đối nữ tính gì đó chú cũng có nghiên cứu!" Ngô tỷ nhìn Luru Tinh từ trên xuống dưới nói, giống như làm quen lại một chút.

"Ha ha, công tác cần công tác cần!" Luru Tinh cười cười, hắn cũng không dám lỗ mãng trước mặt Ngô tỷ.

"Sẽ không rất lộ chứ?" Luru Tinh chỉ vào bikini trong tay Luru Tinh lo lắng nói.

"Chỗ cần che lấp toàn bộ đều che, cái này có thể!" Luru Tinh nói, "Hơn nữa mặc bên ngoài còn có thể phối hợp thứ khác, cam đoan làm cho Tinh Tinh tiểu thư thoát nhìn vừa gọi cảm vừa đáng yêu!"

"Người ta làm sao..... Gọi cảm!" Nghe thấy Luru Tinh nói, Tinh Tinh nói có chút nhẩn nhó.

"Luru Tinh, đừng nói vô nghĩa nhiều vậy, anh chọn giùm em, nhìn xem cái nào có vẻ thích hợp?" Quan Đình Đình nói.

"Cô có thể không mặc!"

"Lăn!"

"Trên bãi biển mùa hè tiêu điểm vĩnh viễn là nữ lang với vịnh trang độc đáo cá tính! Làm bạn với người nhiệt tình đi trên bờ cát, làm cho thân thể, tâm tình cùng đại hải trực tiếp ôm, thoải mái chơi đùa. Trung Quốc nữ nhân làn da trắng nõn mà nhẵn nhụi, vô luận là thâm sắc vẫn là thiên sắc mặc vào đến đâu rất dễ nhìn, cho nên khi chọn các cô chọn màu chính mình thích là có thể. Bởi vì dáng người, đường cong không như nữ nhân Âu Mỹ quá cao, cho nên chọn một ít áo tam giác đơn giản thích hợp nhất. Bất quá trước mắt các nữ nhân dáng người đều tốt như vậy, cho nên điểm ấy có thể xem nhẹ!" Luru Tinh cười nói, coi như là gián tiếp ca ngợi các nữ nhân một phen, mà dáng vẻ Quan Đình Đình cũng rất đắc ý, mà các nữ nhân khác cũng là một mảnh tươi cười. Nữ nhân đối chính mình bộ dạng cùng dáng người luôn rất để ý, đặc biệt là khi từ miệng một nam nhân nghe được lời ca ngợi, có thể sánh bằng ăn mật còn muốn ngọt.

"Vịnh trang cũng là thời trang, vịnh trang từ ngày sinh ra, chính là đi với các đại danh từ độc lập, gọi cảm, tiền vệ. Đối với rất nhiều nữ tính mà nói, vịnh trang đã xa xa vượt qua công năng này, mà bị mang vào hàm nghĩa cá tính nhiều hơn, ngũ thái tân phân, thiên hình vạn trạng. Đương nhiên, về tầm quan trọng của thời trang các vị mỹ nữ sẽ không cần nam nhân tôi đến nói. Hình thức áo tắm rất nhiều, từ thiết kế phục cổ tràn ngập nữ nhân vị đến vận động quần áo, còn có các kiểu gọi cảm trước nay chưa có, chọn lựa thời điểm ngoại trừ yêu thích cá nhân, quan trọng nhất là loại hình áo tắm cùng khí chất bản thân phải phối hợp tốt. Trước tiên tôi muốn thanh minh một chút, lời kể tiếp là tôi đứng trên quan điểm thẩm mỹ nói, tuyệt đối không tồn tại cái gì sắc tâm linh tính, mọi người trăm ngàn trăm ngàn không nên hiểu sai. Hiểu không?" Luru Tinh nhìn mọi người hỏi.

"Luru ca, nói đến chỗ quan trọng lại bắt đầu 'điều nhân khẩu vị', mau nói đi!" Luru Tinh bĩu môi nói.

"Được rồi, nhanh lên đi mà! Chỉ cần anh không nói sang chỗ bậy, chúng ta là tuyệt đối sẽ không nghĩ bậy!" Quan Đình Đình nhìn Luru Tinh không kiên nhẫn nói.

"Tôi đây sẽ không khách khí, trước tiên là nói về Ngô tỷ đi!" Luru Tinh nhìn Ngô Mộng nói, "Ngô tỷ thuộc loại nữ nhân đầy đặn tao nhã giàu có thành thực ý nhị, bộ ngực đầy đặn nữ nhân mặc vào áo tắm sẽ luôn cảm thấy không được tự nhiên, thường xuyên sợ hãi bị lộ. Cá nhân đề cử hình thức có vẻ tao nhã hoài cựu lộ lưng và nơ con bướm, loại này luôn có thể làm sống lại kinh điển ngày xưa. Hơn nữa Ngô tỷ thân thể đường cong có vẻ mượt mà, ôn hòa mà tiêu sái, cổ thấp phía trước còn có thể làm tăng vài tia khuê gọi hương vị. Các loại áo tắm này không kinh điển cũng chưa nói tới nóng bỏng, nhưng vô luận theo kiểu dáng đồ ăn hoặc chi tiết đều để lộ ra chủ nghĩa kiên trì tinh mỹ, nó thật chính là thuộc về nữ nhân có được tao nhã cao quý cử chỉ."

"Tinh Tinh cùng Quách Tinh thuộc loại đáng yêu, dáng người kiểu tiểu bất quá lại hiền tình xảo. Vừa rồi tôi nhìn nhìn có phát hiện trên bikini có mang theo hoa văn đáng yêu, còn có sao, mèo linh tinh có vẻ giống phim hoạt họa. Như vậy cũng rất không sai, trong sự vui vẻ trẻ con biểu đạt nữ nhân xinh đẹp gọi cảm, loại diễm lệ trong hương vị phim hoạt họa, làm lời chú giải mới cho gọi cảm, làm cho nữ nhân dưới ánh mặt trời chói chang khoe ra xinh đẹp đơn thuần nhất, tươi trẻ nhất! Nếu lại đội thêm mũ rom rộng vành, vậy thật sự là có một phen phong tình khác!"

"Còn em, còn em!" Quan Đình Đình nghe thấy Luru Tinh nói nửa ngày cũng chưa nói tới nàng, sốt ruột hỏi.

"Cô..... cô và Hạ Vũ khí chất tuy rằng bất đồng, nhưng là đáng người lại không sai biệt lắm. Thon dài đột thấu, áo hình tam giác có cảm giác lập thể rất mạnh, nếu cô có bộ ngực ngao nhân, loại bikini hình dạng này quả thực chính là vì cô mà sinh, bất quá các mm không đầy đặn lắm kỳ thật cũng có thể thử, như Quách Tinh và Tinh Tinh, nhưng là phải chọn màu sắc rực rỡ, hiệu ứng thị giác làm cho bộ ngực thành lớn, cũng có thể chọn một ít bikini có in hình đáng yêu, càng đáng yêu càng dễ làm lệch sự chú ý vào điểm kêu gọi."

"Em bảo anh nói em, như thế nào lại nói sang chuyện khác!" Quan Đình Đình bắt mẫn nói, mà Hạ Vũ cũng về mặt chờ mong nhìn Luru Tinh. Không có biện pháp, tên sắc lang này tựa hồ đối với nữ nhân gì đó quá mức hiểu biết.

"Hai người các cô đầu óc tuy rằng kém một chút, nhưng tôi không thể không thừa nhận, đáng người hai người tốt lắm. Hết thấy màu sắc tiên diễm, lóa sáng và đại nhiệt hoa văn, xông thẳng theo mắt, làm cho nữ nhân gọi cảm quyến rũ, lay động sinh tư, cạnh lệ đầu nghiêng. Loại hai mảnh, cột dây và cổ áo thấp, làm cho loại vịnh trang này trở thành đại diện cho chung cực gợi cảm. Bikini hình hoa to rất có Hawaii phong tình, đột hiện ra mị lực ôn nhu nữ tính như ánh mặt trời. Loại tam diễm, tốt nhất thêm khăn quàng cổ, đồ án tôi đã nói, như ý hai người cá nhân yêu thích là được."

"Luru Tinh, anh cũng thật biết nói, ha ha. Bất quá em thích, cảm ơn anh đã ca ngợi!" Quan Đình Đình vỗ vỗ Luru Tinh bả vai cười nói, hiển nhiên đối với sự đánh giá của Luru Tinh thật cao hứng.

"Về phần chị dâu..... vậy phải hỏi Hác ca, em nói không tính!" Luru Tinh cười nhìn Quan Khiết bị Hác ca che ở phía sau nói.

"Không có việc gì tiểu Luru, chú nói thử xem!" Quan Khiết hào phóng nói.

"Kỳ thật chị và Ngô tỷ chọn cùng loại là có thể, bất quá số đo phải hạ xuống một chút. Tốt nhất trên cổ có thể thêm một cái khăn lụa, bởi vì hai vai chị dâu đây cảm giác xinh đẹp, có thể làm ánh mắt người ngưỡng mộ đều tập trung vào đây."

"Không biết tiểu Luru biết nhiều như vậy, cảm ơn!" Quan Khiết cười nói.

"Chị dâu quá khen, kỳ thật mọi người nếu sợ bị lộ, có thể lựa chọn dùng khăn lụa mềm nhẹ, năm màu quần quanh ở bên hông cùng vị trí dễ bị lộ, rất nhiều vịnh trang cũng lớn mật chọn dùng khăn lụa nguyên tổ xứng đôi, đột hiện xinh đẹp gợi cảm nữ lang, lại không mất đáng yêu. Bất quá mọi người tốt nhất không nên chọn màu trắng, màu trắng thường thường là nữ tính cảm kỳ, bởi vì màu nhạt, hơn nữa vải không đủ dày, một ít nước sẽ có dễ bị xấu hổ do thấu thị, cho nên tận lực tránh cho. Tốt lắm, các nữ sĩ các tiểu thư, lời đề nghị của tôi chỉ có thể cung cấp đến đây, còn lại liền xem cá nhân yêu thích." Luru Tinh thân sĩ một chút hướng trước mắt chúng nữ cúi người nói.

"Mau mau mau, nghe xong Luru Tinh nói, em đã chờ không kịp!" Quan Đình Đình lớn tiếng thu xếp, đối với nghiệp dư như nàng, đã rất gấp muốn nhìn chính mình mặc áo tắm bộ đáng.

"Luru Tinh, anh cũng thật bội phục chú, nếu anh có cái miệng như chú.....!"

"Anh sẽ thế nào?" Còn không chờ Hác ca nói cho hết lời, tẩu tử ngay tại một bên 'mim cười' nhìn đối phương nói.

"Anh vẫn sẽ lấy bà xã em, hắc hắc!" Hác ca nhanh chóng xoay người nịnh bợ nói, sau đó đem Luru Tinh kéo đến một bên, trên trán đã đầy mồ hôi.

"Không cần biến nhanh như vậy chứ?" Khi hai người đi vào bên cạnh quầy, Luru Tinh nhìn Hác Sướng hỏi.

"Nam nhân đã kết hôn là hạnh phúc, hiểu được có được sẽ có mất đi. Nói như thế nào nhỉ?"

"Thông khổ cũng khoái hoạt?"

"Ừ, xem như như thế đi!" Hác Sướng nghe thấy Luru Tinh nói sau nói, ánh mắt nhìn vợ cách đó không xa cùng Ngô tỷ cùng một chỗ chọn lựa áo tắm, trên mặt Hác Sướng lộ ra nụ cười hạnh phúc.

Ai, hạnh phúc của ta ở nơi nào nhỉ? Nhìn Hác Sướng bên cạnh, Luru Tinh thở dài trong lòng.

"Luru Tinh, chú có tính khi nào thì thành gia không?" Hác Sướng nhìn Luru Tinh hỏi.

"Còn không có bạn gái, thành cái gì gia chứ!" Luru Tinh cười cười nói.

"Công ty chúng ta, không nói công ty chúng ta. Nói cả cái lầu cho thuê kia, thật sự là anh tìm không ra nam nhân có nhiều nữ nhân duyên so với chú, nhiều nữ nhân vậy, chú không coi trọng được ai?" Hác Sướng hỏi.

"Cái gì nữ nhân duyên chứ, chính là quan hệ hơi chút so với các anh tốt mà thôi!" Luru Tinh nói.

"Không là ánh mắt chú rất cao?"

"Không phải ánh mắt em cao, là vì hiện tại tìm một cô hiền thê lương mẫu thật sự là quá khó khăn." Luru Tinh cười khổ mà nói.

"Vậy chú nói thử yêu cầu, anh xem thử anh hoặc là bên chị dâu có ai phù hợp điều kiện không!" Hác Sướng nhìn Luru Tinh hỏi.

"Diện mạo không cần rất tốt, có khí chất là được; dáng người không cần rất bốc, có thể ngấm là được; cá tính không cần rất tiên minh, ôn nhu một chút là được; không cần quá mức chăm chỉ, biết giặt quần áo nấu cơm là được, tay nghề không cần rất ngon, có thể ăn được là được; không cần quá mức hiền lành, biết chiều cố gia đình là được; không cần quá mức tôn trọng, biết hiếu kính cha mẹ là được; học vấn không cần rất cao, biết như thế nào giáo dục đời tiếp theo là được. Anh nói yêu cầu của em cao sao?" Lưu Tinh nhìn bên người Hác Sướng nói.

"Này, làm sao vậy, tỉnh tỉnh, thất thần gì chứ!" Lưu Tinh đẩy thoi bên người ngăn người Hác Sướng.

"Ui~~!" Hác Sướng vỗ miệng hai cái, sau đó quay đầu nhìn Lưu Tinh, nói: "Lão đệ, yêu cầu của chú..... Lão ca ta chỉ có thể chúc phúc chú."

"Như thế nào, ý anh là nói yêu cầu của em rất cao?" Lưu Tinh nhìn đối phương nói.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: Thỏ Không Ăn Củ Gân Hang

"Không cao lắm, là 'cực kỳ' cao. Chú nói nghe đơn giản, nhưng chú phải đối mặt sự thật, có lẽ 10 năm 20 năm trước có lẽ còn một hai cô như vậy cũng nói không chừng. Hiện tại? Chúng ta là thế hệ sau 80, nữ nhân thế hệ sau 80 bọn họ đều là hòn ngọc quý trên tay, có mấy người có tay nghề như mẹ chúng ta. Không cần yêu cầu cao độ, chính là nấu món chiên dùng lấy nước ngọt làm dầu ăn."

"Nghe Hác ca nói tựa hồ tràn đầy cảm xúc, không phải là chị dâu đã làm chuyện này?" Lưu Tinh cười tủm tỉm nhìn Hác Sướng nói.

"Ai, từng trải mới biết khổ! Bất quá hiện tại tựa hồ biết cái tiến, trong nhà mua một đồng sách dạy nấu rau xào, qua mấy tháng, cũng đã biết làm một ít món. Khi vừa kết hôn, đừng nói nữa. Đầu là nước mắt!" Hác Sướng thở dài nói.

"Nhìn bộ dáng chị dâu cũng không giống mà!" Lưu Tinh nói.

"Lúc mới kết hôn, chị chú làm ra chuyện mới mẻ là khá lắm! Nữ nhân mà, không sợ sẽ không làm, chỉ sợ không làm. Bất quá hiện tại biểu hiện cũng không tệ lắm, cái gì không biết thì đi học mà làm, cưới được nàng anh cũng rất hài lòng!" Hác ca cười nói, "Bất quá chú yêu cầu quá thật là cao. Chú cứ làm như là thời cổ đại ba vợ bốn nàng hầu, mọi người lẫn nhau có thể bù lại một chút. Hiện tại? Kém một chút là tốt rồi!" Hác Sướng vỗ vỗ Lưu Tinh bả vai.

"Đáng tiếc là kém một chút cũng chưa gặp!" Lưu Tinh thở dài, "Có lẽ từng có một người như vậy, đáng tiếc bị người vô tình vứt đi!"

Lúc này, Lưu Tinh đột nhiên nhớ tới Trương Tinh Như. Nghe nói nữ nhân này không chỉ bề ngoài xinh đẹp, hơn nữa hiếu kính cha mẹ, khi cha mẹ làm khuya, thường xuyên là do nàng nấu cơm. Khi Lưu Tinh còn tiểu tiên trong nhà mà không hề bận tâm, nữ nhân này cũng đã dựa vào chính mình làm công trong mùa nghỉ đông và nghỉ hè kiếm học phí. Ở Bắc Kinh là học sinh tam tốt, người cho là là đùa giỡn? Lưu Tinh nghĩ nghĩ, chính mình đã gặp qua những nữ nhân khác, tựa hồ cũng chỉ có nàng có thể miễn cưỡng đủ tư cách. Nhưng đám đàn bà đó thể nhưng có bỏ cũng không bỏ mình, Lưu Tinh ta đã thể thì vốn không có không thực hiện.

'Đừng để anh gặp em ở Bắc Kinh, nếu không..... vẫn như cũ anh sẽ đem em lên giường.' Lưu Tinh trong lòng oán hận nghĩ, tuy rằng đã qua 6 năm, tuy rằng Lưu Tinh cũng thay đổi rất nhiều, nhưng sở dĩ thay đổi cũng vì nữ nhân đó. Tuy rằng Lưu Tinh đã không phải bá vương thời trung học, nhưng đối với chuyện này, hấn vẫn ghi hận trong lòng.

Con người chính là như vậy. Trong 100 người giữa, có 99 người thần phục người, người sẽ không nhớ 99 người này, ngược lại sẽ khắc sâu ấn tượng đối với người kia, do đó cũng làm cái tâm cao ngạo của người bị đã kích nghiêm trọng, thế dùng mọi biện pháp nhất định phải làm cho người này thần phục! Lưu Tinh cùng Trương Tinh Như chính là như thế.

Nếu không phải hôm qua gặp Vương Đức, Lưu Tinh có lẽ chôn chuyện này thật sâu dưới đáy lòng, có lẽ quên nữ nhân kia. Nhưng tên Vương Đức đáng giận xuất hiện làm cho Lưu Tinh không khỏi nhớ tới Trương Tinh Như, cũng đột nhiên muốn biết nữ nhân đã từng phản kháng mình hiện tại thể nào.

"Này, nghĩ gì vậy?" Hác Sướng thấy Lưu Tinh tựa hồ nghĩ tâm sự Lưu Tinh hỏi.

"À, không có gì!" Lưu Tinh lắc lắc đầu cười nói.

"Anh thấy chú và Đình Đình không sai, không phải các người.....!"

"Đừng, xin anh tha cho. Quan hệ tốt thì quan hệ tốt, cùng với cảm tình là hai chuyện khác nhau!" Lưu Tinh nhìn đối phương nói, Quan Đình Đình? Nói giỡn, cho tới bây giờ đều không xem nàng là nữ nhân.

"Hai người cảm tình cũng không tệ mà!" Hác Sướng cười nói.

"Hác ca, anh không biết. Nàng a, nói như thế nào nhỉ? Quan hệ giữa em và cô ấy chính là, em xem nàng bạn hữu, nàng xem em như chị em. Quan hệ tốt lắm, nhưng nếu nói chuyện yêu đương, em sẽ nhin cười không được!" Luru Tinh nói.

"Chú cũng khó hầu hạ thật! Tinh Tinh, Quách Tinh cũng không tệ." Hác Sướng nhìn Luru Tinh, tiếp tục đề nghị cho hắn.

"Con thỏ còn không ăn thỏ gần hang mà, em cũng không làm, em chỉ xem các nàng bọn họ là tiểu muội muội đáng yêu, hơn nữa các nàng không phải loại hình em thích!" Luru Tinh nói.

"Vây.....!"

"Hác ca, anh cũng đừng làm khó em tại phương diện này, hiện tại em mới 25, coi như tuổi trẻ, em cũng không quan tâm chuyện này, anh lo lắng gì chứ. Về sau không được nói đề tài này với em!"

"Được, được~~! Người tuổi trẻ bây giờ thật là~~!"

"Hác ca, so với em anh cũng hơn có một tuổi, đừng tỏ vẻ thâm trầm, thấy mỹ nữ cũng sáng mắt!"

"Tiểu tử nhà chú, vốn không có câu nào hay?" Hác Sướng đẩy Luru Tinh cười nói.

"Hác ca, anh rất đẹp trai! Câu này được chưa?" Luru Tinh nhìn đối phương nói.

"Được, quá được!"

"Phải dối lòng nói với anh, thật sự là rất thông minh~~!"

"Tiểu tử chú~~! Anh nói không lại chú!"

"Luru Tinh~~!" Một giọng thật cao truyền đến, không cần hỏi chỉ biết lại là Quan Đình Đình, cũng chỉ có nàng mới gọi Luru Tinh như vậy.

"Làm gì, làm gì? Chẳng lẽ mặc ra sao cũng muốn tôi dạy cô sao?" Luru Tinh nhìn phía thanh âm khỏi nguyên từ Quan Đình Đình không ngừng hướng hắn ngoắc nói.

"Từ từ nói chuyện!" Quan Đình Đình liếc liếc Luru Tinh, sau đó cười đem một bộ bikini áo ngực hình tam giác màu đen hướng Luru Tinh triển lãm một chút, nói: "Có muốn nhìn thứ?"

"Tùy cô!" Luru Tinh nhìn đối phương nói. Đã từng thấy cô ấy mặc nội y, cũng không kém bikini. Bất quá hắn luôn đối các nữ nhân khác phi thường cảm thấy hứng thú.

"Anh muốn nhìn? Em cố tình không cho anh xem, cho anh mất hứng!" Quan Đình Đình đắc ý nhìn Luru Tinh nói.

"Hừ, tôi nói muốn xem khi nào? Cô thích mặc hay không, dù sao sớm muộn gì đều có thể thấy." Luru Tinh thấy đối phương bộ dạng tiểu nhân đắc chí, không có tức giận nói.

"Anh thật sự không phải nam nhân!" Thấy Luru Tinh phản ứng bình thường, Quan Đình Đình có chút bất mãn nói.

"Chẳng lẽ cô là nữ nhân sao?" Luru Tinh nhìn đối phương hỏi ngược lại.

"Anh..... em không giống anh!" Quan Đình Đình hung hăng trừng mắt nhìn Luru Tinh, sau đó lôi kéo Hạ Vũ bên cạnh, "Đi, Hạ Vũ, vào thử xem~~!"

"Dạ~~!" Hạ Vũ gật đầu, nhìn nhìn Luru Tinh ngồi cách đó không xa, sau đó đi theo Quan Đình Đình vào phòng thử đồ.

Có lời đề nghị của Luru Tinh, quá trình chọn lựa đơn giản hơn rất nhiều, mọi người cơ bản đều có thể xác định hình thức và phong cách mình muốn, chỉ là thử lớn nhỏ, nhìn xem vừa người hay không.

Không lâu sau cũng không tính lâu lắm, nhóm nữ nhân vẫn bận việc đến 12h mới tính chấm dứt, làm cho Luru Tinh và Hác Sướng lác đầu. Nữ nhân đã đi dạo phố, thử quần áo, cái gì cũng quên.

"Quan Đình Đình tiểu thư, đã đến lúc cô mời khách ăn cơm~~!" khi tám người đi ra tiệm áo tắm, Luru Tinh nhìn Quan Đình Đình đang vô cùng cao hứng nói, buổi sáng dậy quá sớm, chỉ ăn vài cọng mì, bây giờ rất đói bụng.

"Mấy giờ mà ăn?" Quách Tinh hỏi.

"Các đại tiểu thư, đã 12 giờ!" Luru Tinh nói, nữ nhân ới là nữ nhân, mấy giờ cũng quên.

"12 giờ? Nhanh vậy sao? Cũng chỉ có nháy mắt một chút~~!" Ngô tỷ ngẩn người, sau đó nhìn nhìn đồng hồ, vẫn là không tin.

"Ngô tỷ, đó là do các người đắm chìm trong chuyện tốt, cho nên quên hết. Tôi và Hác ca cả mí mắt đều mau rút gân~~!" Luru Tinh vẽ mặt đau khổ nói,

kỳ thật hẳn chủ yếu mục đích là vì trêu Quan Đình Đình một chút.

" Phải không? Ông xã?" Quan Khiết mỉm cười nhìn Hác Sướng, thanh âm vẫn như cũ không ngừng lên xuống.

" Không phải, anh đâu có cảm giác gì!" Hác Sướng cười nói, một bộ cực lực lấy lòng.

" Phản đồ~~!" Lưu Tinh dùng cánh tay đỡ đối phương một chút nhỏ giọng nói, mặt hắn vừa rồi còn giúp đối phương giải vây.

Hác Sướng không ngừng hướng Lưu Tinh nháy mắt, trên mặt cũng là nụ cười khổ.

‘ Đây là vừa khổ vừa sướng!’ ánh mắt truyền ý.

‘ Em hiểu!’ Lưu Tinh vỗ vỗ đối phương bả vai. Ai!

" Vậy đi ăn đi, hiện tại tích góp một chút thể lực, không phải còn buổi trưa sao?" Ngô tử thấy Lưu Tinh cùng Hác Sướng trao đổi ánh mắt cười cười, nói với về lý giải nhân ý.

" Ân, vậy cùng đi, chuẩn bị cho buổi chiều chiến đấu!" Quan Đình Đình gật gật đầu nói, nhìn nàng nói câu cuối cùng cũng rất chăm chú, thật sự không biết buổi chiều nàng sẽ làm ra chuyện gì nữa đây.

Đi dạo phố có thể là nữ nhân thiên tính, nữ nhân đi dạo phố, dạo siêu thị là không biết mệt. Ở siêu thị, không có cái gì nữ nhân không có hứng thú, mặc kệ là hữu dụng, vô dụng, các nàng đều phải nhìn một cái, hỏi một câu, thử một lần. Một món gì đó ít nhất phải sờ nửa ngày, nữ nhân mua gì đó, đối với nam nhân mà nói là chuyện hao tổn tâm trí nhất, đau đầu nhất. Nam nhân theo nữ nhân dạo siêu thị mệt đến nỗi hận không thể đặt móng an vị trên mặt đất, làm gì còn sức quản cái gì phong độ. Cho dù dọc theo đường đi thấy không ít mỹ nữ phẩm chất cao, bất quá bởi vì bị chúng nữ vây quanh bên cạnh, căn bản không có thời gian cân thận thưởng thức hoặc là xuống tay, điều này làm Lưu Tinh than thở lãng phí không ít cơ hội.

Nếu nói Lưu Tinh vì có thể chinh đại quang minh xem mỹ nữ nhưng không thể cân thận thưởng thức mỹ nữ mà thờ dài, vậy Hác Sướng nên nhanh chân đi Côn Minh hồ nhảy cầu chết đuối cho xong. Tuy rằng bà xã hắn Quan Khiết ở phía trước cùng đám Ngô tử tán gẫu rất hăng, nhưng không bớt chút nào giám sát Hác Sướng, chỉ cần Hác Sướng thừa dịp cơ hội nhìn nhìn mỹ nữ đi ngang bên người, tiếng cười dị thường dao động sẽ lập tức truyền đến, tiếp theo một tiếng ngọt ngào ‘ ông xã’ sẽ làm cho Hác Sướng hết hồn. Cho nên Hác Sướng đại bộ phận thời gian đều là cúi đầu đi đường, hoặc là thừa dịp cùng Lưu Tinh nói chuyện thời điểm ngấm sang bên, nhưng hết thấy tựa hồ đều không tránh được ánh mắt vị chị dâu làm kế toán này, tuy rằng Lưu Tinh không biết Hác Sướng về nhà sau có hay không bị ăn mì tôm một tuần, nhưng tối nay về nhà chắc chắn là không được lên giường.

Bất quá Hác Sướng coi như đủ khôn khéo, biết chân lý khi theo nữ nhân đi dạo phố phải ít nói. Khi nữ nhân chọn một món người cho rằng không thích hợp nàng mặc, nàng sẽ hỏi người: ‘ Có đẹp không anh?’ lúc này, người tốt nhất không cần lập tức nói toạc ra Thiên Cơ là không thích hợp, làm cho nàng mất hứng, mà phải nói: ‘ Không sai! Rất tốt! Thử lại cái này xem.’ Một cách thực tự nhiên đề cử một món khác. Trăm ngàn không nên nói ba nói bốn, lại nhai lắm bầm đối với những món mà nữ nhân nhìn trúng, nếu không thì xem như ra sức mà không lấy được lòng.

Có lẽ là đã lâu không ra đi dạo phố, mọi người hưng trí đều rất cao, đương nhiên trừ bỏ Lưu Tinh cùng Hác Sướng. Đến 6h tối mới giải tán, vì vợ chồng Hác Sướng muốn đi nhà cha mẹ ăn cơm chiều. Bình thường đi làm không có thời gian, cũng chỉ có thể thừa dịp buổi tối đi thăm cha mẹ một chút.

Cả đám người vẫn như cũ giải tán trước cửa Trung Hữu, ai về nhà nấy, chuẩn bị ngày mai làm việc.

.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Trang Phục Tình Lữ?.

"Một nhọc từ hôm qua còn chưa tiêu tan, hôm nay lại bị bác đoạt hành động năng lực, kéo thân thể dị thường mỗi một về nhà, Lưu Tinh thật sự là chịu không nổi. Nguyên lai ngồi trên đường cái ngắm mỹ nữ cùng với đi ngắm mỹ nữ khác biệt lớn như vậy. Một cái là chờ mỹ nữ mặc câu, một cái khác là chủ động ra tay.

Vào phòng, đổi giày, trong phòng khách không thấy Hạ Tuyết, bất quá từ trong ‘ văn phòng’ Lưu Tinh truyền đến tiếng cười đắc ý. Lưu Tinh mở cửa đi vào, Hạ Tuyết đang ngồi trước máy tính chơi đấu địa chủ.

" Anh đã về!" Hạ Tuyết thấy Lưu Tinh cười nói, sau đó quay đầu tiếp tục chơi trò chơi.

" Ủ, ăn cơm chiều rồi à?" Lưu Tinh nhìn đối phương hỏi.

" Vẫn chưa." Ánh mắt Hạ Tuyết vẫn nhìn chăm chăm màn hình.

" Không phải là em chơi cả ngày chứ?" Luru Tinh hồ nghi nhìn đối phương hỏi.

" Không có, em ăn xong cơm trưa mới chơi. Anh thích chơi không?" Hạ Tuyết hỏi.

" Cũng tạm. Đừng chơi nữa, mau đi ăn cơm !" Luru Tinh một tay đẩy Hạ Tuyết xuống ghế, một tay đoạt lấy con chuột.

" Ai, đừng nhúc nhích, chỉ một ván này thôi." Hạ Tuyết không ngừng cầm lấy đối phương quần áo, ánh mắt còn nhìn chăm chăm màn hình, "Ai nha, sao anh lại tắt, thật nhỏ mọn~!" Nghe thấy đoạn nhạc tắt máy, Hạ Tuyết bĩu môi nhìn Luru Tinh.

" Người ta vốn lập tức sẽ thắng!"

" Trò chơi không thể xem như cơm, mạng cũng không thể dùng để giết thời gian. Đặc biệt loại nữ nhân giống em trong đầu thiếu dây thần kinh, cẩn thận bị lừa!" Luru Tinh nhìn đối phương nói, " Biết ngay em sẽ không thể ăn cơm đúng hạn, đã mua bánh Pizza, ăn không?"

" Ăn, có cho không sao không ăn, em đói muốn chết !" Vừa rời khỏi máy tính, Hạ Tuyết thật đúng là cảm giác đói bụng, bụng lại không không chịu thua kém trước mặt Luru Tinh ‘thăm thì’ kêu lên. Hạ Tuyết hướng về phía Luru Tinh ngượng ngùng cười cười, sau đó nhắm phía phòng khách.

Luru Tinh đổi một bộ quần áo, đi vào phòng khách, nhìn Hạ Tuyết tay đang cầm Pizza không để ý hình tượng lang thôn hủ yết nói, " Về sau một ngày thời gian dùng máy không thể vượt qua bốn giờ, thời gian chơi trò chơi không thể vượt qua hai giờ, biết không?"

" Há? Chỉ có bốn giờ, một mình em ở nhà rất nhàm chán ~!" Hạ Tuyết vừa ăn vừa nhìn Luru Tinh nói, khóe miệng còn nước tương từ bánh.

" Vậy đổi lại ba giờ, em xem thế nào?" Luru Tinh uống nước nhuận nhuận cổ họng đã khô nhìn đối phương nói.

" Không, vẫn là bốn giờ đi!" Hạ Tuyết nghe thấy Luru Tinh trong nói liền chụp lấy tay đối phương làm nũng nói, trên miệng còn ngậm nửa cái Pizza!

" Được rồi được rồi, mau ăn đi!" Luru Tinh nhìn đối phương bắt đắc dĩ nói. Đem nạng về nhà, cùng với nuôi sủng vật không có gì khác nhau.

" Chốc nữa anh có thời gian không?" Hạ Tuyết thật vất vả nuốt xuống gì đó trong miệng quay về phía sau nhìn Luru Tinh hỏi.

" Có chuyện gì sao?" Luru Tinh vừa xem TV vừa hỏi, đang xem lại có cô em ngọc nào lại bị tiềm quy tắc.

" Anh phải trả lời em trước có không có thời gian!" Hạ Tuyết học lại bộ dạng vừa rồi của Luru Tinh đoạt điều khiển từ xa trong tay Luru Tinh.

" Có, em muốn làm gì? Đi dạo phố thì anh không đi, cả ngày nay mệt chết." Luru Tinh nhìn đối phương nói, không biết vị đại tiểu thư này lại muốn chơi trò gì mới đây.

" Vậy anh đợi chốc nữa đi! Hôm qua anh mua cho em nhiều quần áo, em còn không có mặc thử cho anh xem mà. Hôm qua người ta chuẩn bị cho anh xem, anh lại buồn ngủ. Bây giờ còn sớm, anh lại có thời gian, không cho phép lại chạy trốn." Hạ Tuyết nghe thấy Luru Tinh nói sau vỗ vỗ Luru Tinh đầu nói.

" Được rồi, không vội, em ăn cho xong trước rồi nói sau!" Luru Tinh nhìn đối phương nói, ngày hôm qua lúc mưa rõ ràng đã thử qua, hôm nay sao còn muốn mặc cho mình xem? Dù sao hiện tại cũng không việc gì, nhìn thì nhìn.

" Dạ!" Nghe thấy Luru Tinh nói, Hạ Tuyết gật gật đầu, sau đó vùi đầu ăn, xem ra đói không nhẹ, một cái mười hai tác chính năng một người liền ăn sạch, nhưng làm ra vẻ còn chưa đủ.

" Tốt rồi, đi mặc quần áo mới thôi!" Hạ Tuyết cao hứng đứng lên, lấy khăn tay lau tay, sau đó sôi nổi vào phòng ngủ.

Có cần cao hứng như vậy sao? Cứ như chưa từng mặc đồ mới. Không đúng, trên người nha đầu ngọc này đang mặc không phải là mới sao?

" Nhìn thử! Thế nào, nhìn đẹp không?"

" Phốc~!" Thấy Hạ Tuyết đi ra từ phòng ngủ, Luru Tinh liền phun hết nước vừa uống vào miệng.

" Sao vậy? Chẳng lẽ rất khó xem sao?" Hạ Tuyết hơi cau mày nhìn Luru Tinh hỏi.

" Không cần xem nội y, em mặc thoải mái, lớn nhỏ thích hợp là đến nơi. Vẫn là trước nhìn xem trang phục bên ngoài đi!" Luru Tinh nhìn Hạ Tuyết mặc một thân nội y màu đen đầy gợi cảm nói. Thật không biết nàng là kiểu nữ nhân như vậy vì sao lại lựa chọn nội y màu đen trần ngập gợi cảm, yếu mị dụ hoặc như vậy.

" Dạ!" Hạ Tuyết nghe thấy Luru Tinh nói sau gật gật đầu, sau đó xoay người, hai tay đưa về phía cái móc sau lưng." Hơi chật chút, xem ra còn phải móc ở nấc cuối cùng!"

" Phốc~!" Luru Tinh vội lấy khăn tay xoa xoa miệng, nhỏ giọng nói: " Em lớn như vậy sao?"

"Thật sự, không tin anh sờ thử"!

"Được rồi được rồi, em chạy nhanh đi thay quần áo đi!" Luru Tinh vội hướng về phía đối phương phát tay, thật không ngờ nói nhỏ như vậy cũng bị đối phương nghe thấy.

"Thật sự, em không lừa anh đâu!" Hạ Tuyết đứng trước mặt Luru Tinh bộ dạng vô tội.

"Anh biết em không gạt ta, anh tin em. Tốt lắm, đi vào thay quần áo đi, nếu không đợi lát nữa là anh đi ngủ!" Luru Tinh cố nén xúc động bước lại sờ một cái, nuốt nuốt nước miếng nhìn đối phương nói.

"Àn, vậy anh chờ!" Nghe thấy Luru Tinh trong lời nói, Hạ Tuyết cười đi trở về phòng.

Phù! Nha đầu kia không phải đang dụ hoặc mình chứ? Chẳng lẽ đã thích mình? Tuy rằng mình là một gã nam nhân được xưng hoàn mỹ gần với thần nhất, kỳ thật cũng chỉ có anh tuấn vô cùng, quang minh lỗi lạc, hiếm hoi hơn mười ưu điểm mà thôi. Có cần chủ động vậy sao? Người nếu đã thích ta, cứ nói thẳng với ta không phải xong rồi? Chẳng cần phải ái muội như vậy nhỉ?

"Nhìn đi, đây là bộ em thích nhất. Đáng yêu không?" Khi Luru Tinh tự mình say mê, Hạ Tuyết đi ra, mặc một thân váy liền áo, chân trần trước mặt Luru Tinh dạo qua một vòng, gấu váy theo chuyển động dần dần hướng về phía trước tốc lên, cặp đùi thon dài, trắng nõn bại lộ trong mắt Luru Tinh.

‘hướng về phía trước một chút, hướng về phía trước thêm chút nữa~~! Ai chà~~!’ lúc này Hạ Tuyết không chuyển động, váy rủ xuống xuống dưới.

Lúc mặc nội y không nhìn kỹ, hơn nữa bây giờ một bộ váy, thật đúng là rất dụ hoặc tính!

"Thế nào, đẹp mắt sao?" Hạ Tuyết nhìn Luru Tinh mỉm cười hỏi, hai tay nhẹ nắm hai tà váy, đầu gối hơi khụy xuống, hướng Luru Tinh làm tư thế công chúa thỉnh an.

"Ừ, không sai!" Luru Tinh gật đầu nói, lúc thử đồ không xem cẩn thận, bây giờ nhìn lại xác thực cảm thấy phi thường không sai, thật đúng là tiền nào đồ nấy, vật như vậy ở quán vỉa hè là tuyệt đối mua không được.

"Đây là công chúa váy, hay là em cũng nên đi mua thêm nữa?" Hạ Tuyết nhìn Luru Tinh hỏi.

"Em mua thêm 7 chú lùn liền thành Công chúa Bạch Tuyết!" Luru Tinh nhìn đối phương nói.

"Thật sự, em cũng rất thích ăn táo~~!" Hạ Tuyết nghe thấy Luru Tinh nói sau cười nói, sau đó lại một bộ thực nữ thi lễ với Luru Tinh, sau đó tư thế tao nhã tiêu sái vào cửa nàng phòng, lại thay tiếp bộ khác.

"Bộ này thế nào? Rất thoải mái phải không? Là dựa theo cách anh mặc ngày hôm qua em mua theo, âm dương trang!"

"Đó gọi là tình lữ trang! Còn âm dương trang, không phải em xem phim kinh dị quá nhiều?" Luru Tinh nghe thấy Hạ Tuyết nói chuyện không tức giận nói, nghĩ nghĩ chính mình ngày hôm qua tựa hồ chỉ mặc một áo sơ mi và quần jean màu xanh đậm. Nhìn Hạ Tuyết đi đến trước mặt, so với vừa rồi tạo dáng công chúa, lại thay đổi một loại phong cách.

Áo thun chữ T màu trắng, bên trên in một hình trái tim đỏ thật to, phía dưới kết hợp với quần jean bó sát màu tối, tổ hợp đơn giản làm nàng xem có vẻ thanh xuân tình lệ, thuần mỹ động lòng người.

"Người ta với anh còn lâu mới là phải tình lữ. Bất quá tạm thời gọi là tình lữ trang cũng được. Đương đương đương đương~~~! Anh xem đây là cái gì?" Hạ Tuyết đột nhiên từ sau lưng lại cầm ra một cái giống như đũa cái nàng đang mặc trên người.

"Sao em mua hai cái?" Luru Tinh nhìn đối phương nói, áo thun này đừng nói nhìn đơn giản, cũng hơn 1000, thừa dịp mình không chú ý mua hai bộ, đây không phải là lãng phí sao?

"Đây là quà em tặng anh, cảm ơn anh đã cho em ở trong này, còn cho em một phần công tác. Quý danh, thế nào? Rất xứng đôi?" Hạ Tuyết đắc ý nhìn Luru Tinh nói.

Lẽ vật? Lấy tiền của ta mua đồ làm như lễ vật tặng cho ta? Luru Tinh nhìn áo thun trong tay đối phương, Luru Tinh chỉ cảm thấy đầu mình đột nhiên to hơn, cái này cũng thật biến thành tình lữ trang. Trong đầu đại tiểu thư này chứa thứ gì?

"Mau, mặc vào nhìn xem vừa hay không vừa?" Hạ Tuyết cầm đồ so với người Luru Tinh ước lượng sau một lúc cười nói.

"Hả? Mặc vào? Hay nói giỡn, một đại nam nhân như anh lại mặc đồ như vậy? Hay là em tỉnh tỉnh đi!" Luru Tinh liếc đối phương một cái, trái tim đỏ thắm kia rất bắt mắt, bị người ta thấy còn tưởng rằng con K Co, còn Hạ Tuyết chính là con Q Co!

"Không được, người ta cũng được anh mua cho rồi, đây là tâm ý của người ta, nếu anh không mặc, em sẽ tức giận!" Hạ Tuyết biu môi nhìn Luru Tinh nói, còn không chờ Luru Tinh nói chuyện, trực tiếp liền động thủ chuẩn bị cởi đồ Luru Tinh.

"Sợ em, để anh tự làm!" Luru Tinh đứng lên, cởi đồ trên người, sau đó mặc vào áo thun T kia. Giận? Giận đối như cơm bữa, ai mà chịu được chứ!

"Được không?" Luru Tinh mặc vào xong nhìn đối phương hỏi, không cần phải nói, rất vừa người, hơn nữa chất liệu áo cũng đặc biệt tốt, mặc trên người

rất thoải mái. Hàng hiệu hơn 1000 cùng hàng mấy chục đồng trên vỉa hè thật đúng là không giống nhau.

"Ha ha, tốt lắm nha!" Hạ vũ nhìn Luru Tinh cười nói, sau đó lôi kéo Luru Tinh đứng ở cùng nhau, "Thế nào? Có phải hay không tốt lắm?"

"Cũng..... cũng tạm được đi!" Luru Tinh có lẽ nói, chính mình mặc vào thời điểm cảm giác không sai, nhưng đứng chung với Hạ Tuyết đang mặc giống nhau như đúc, lại cảm giác có điểm không được tự nhiên.

"Em cũng thấy không sai, về sau khi về nhà sẽ mặc cái này, trong phòng cũng biến thành ấm áp~~! Hi hi~~!" Hạ Tuyết trái nhìn Luru Tinh, phải nhìn Luru Tinh, sau đó đặt ra quy củ này.

Shock! Đại tiểu thư này ở đâu ra lại nghĩ như thế? Thật là nghĩ như một đôi đang sống chung?

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Hấp Dẫn Bằng Đồng Phục! Người Cũng Muốn Chơi Trò Sm?

"Được rồi, mau đi thay bộ kế tiếp đi!" Luru Tinh giẫy tay đối phương ra, lại ngồi về sofa.

"Đội một chút~~!" Hạ Tuyết đột nhiên nhớ tới cái gì, buông ra Luru Tinh chạy nhanh về phòng, sau đó lại rất nhanh chạy đi ra, thân thể vừa ngã nhẹ, ngã về Luru Tinh thành bộ dáng vai dựa vai!

"Lại làm gì?" Luru Tinh khó hiểu hỏi, làm chủ nhân và nữ hầu, vừa lại giống người làm công và đại tiểu thư, quan hệ này có phải quá mức thân mật chút? Nhưng là người ta nữ cũng không cho là gì, ta lão gia nhóm còn so đo cái gì?

"Trước lưu lại kỷ niệm, chụp tám hình!" Hạ Tuyết cười nói, sau đó cầm điện thoại mới mua hôm qua, điều chỉnh màn ảnh.

"Sao còn chụp ảnh nữa? Không chụp, muốn chụp một mình em chụp!" Luru Tinh dịch người qua một bên nói.

"Không được, phải chụp chung. Mau, cười một cái~~!" Hạ Tuyết làm sao để ý Luru Tinh oán hận? Thấy Luru Tinh dịch qua một bên, nàng lại lập tức chồm qua, tay trái ôm Luru Tinh tay, tay phải cầm đi động chuẩn bị chụp ảnh, đầu liền dán bên mặt Luru Tinh, cười thực vui vẻ.

"Cạch cạch~~!"

Ảnh chụp đã xong, đại tiểu thư hoạt bát xinh đẹp tinh linh vui vẻ dán trên khuôn mặt bắt mắt dĩ lại còn không kiên nhẫn của Luru Tinh, hai người thoát nhìn còn không phải bình thường thân mật~~!

"Ân, tuy rằng biểu tình không tốt cho lắm, bắt quá anh cũng rất chăm chú mà~~! Em đi thay bộ nữa~~!" Chụp ảnh xong Hạ Tuyết cao hứng đứng lên, sau đó đi trở về phòng.

"Mình phải thiết lập hình này thành hình khởi động máy, màn hình chờ, hình nền.....!" Vừa đi, miệng vừa than thở.

Nghe thấy đối phương nói, lại nhìn quần áo trên người mình, Luru Tinh thật không biết nên như thế nào mới tốt. Điểm ngộ kiểu này, nhưng không phải người bình thường có thể hưởng thụ được..... Đến cũng quá mãnh liệt chẳng?

"Hạ Tuyết nha, em cũng không thể mãi chờ ở nhà. Đứng rồi, không phải em nói muốn ra ngoài tìm công việc sao? Thế nào?" Luru Tinh vừa xem tiết mục nhảm chán trên TV vừa hỏi.

"Còn không có đâu, em nghĩ qua đoạn thời gian lại đi tìm, bắt quá quần áo em đã mua xong rồi. Anh nhìn xem?" Hạ vũ đột nhiên nhảy đến trước mặt Luru Tinh, che trước TV, hy vọng có thể hấp dẫn ánh mắt Luru Tinh.

"Ừa?" Luru Tinh đảo mắt nhìn lại, chỉ thấy đối phương mặc một áo somi màu trắng bằng sa mỏng trang trí bằng lá sen loé sáng, bên ngoài mặc một bộ đồng phục công sở màu đen.

Áo khoác ngoài ngắn tay bó sát người gọn gàng, màu đen thành thực bao cho áo sơ mi màu trắng thấp cổ gợi cảm, tay áo linh động, phần eo buộc chặt bó vòng được tân trang cao ngất tinh xảo, hoàn mỹ điều hòa phong tình mê người, sự tự phụ độc hữu của Hạ Tuyết. Thân dưới là váy đồng phục ngắn trên gối, làm cho cặp đùi đẹp tân hiện không thể nghĩ ngờ sau cặp tất đen bán trong suốt, dưới chân mang một đôi giày màu đen cao ba thốn. Áo đen,

váy đen, giày đen phối hợp đã thể hiện một mặt khác của Hạ Tuyết, sắc thái thâm trầm làm nổi bật hơi thở thần bí như xa như gần của nàng. Tựa như những nữ nhân trong thương trường, vừa có tài hoa khôn khéo, vừa lại không mất nữ tính ôn nhu. Càng làm người ta chịu không nổi là nha đầu kia cứ nhiên lấy cái kính chống phóng xạ khi Luru Tinh lên mạng đeo lên, quanh thân phát ra khí tức gỏi gang không tầm thường, càng thêm tràn ngập hương vị của nữ cường nhân nơi thương trường.

Dụ hoặc! Trắng trợn dụ hoặc! Chẳng lẽ đây là trong truyền thuyết chế phục dụ hoặc?

Luru Tinh liếm liếm môi có điểm khô, ánh mắt vẫn dừng lại trên người Hạ Tuyết như cũ.

"Như thế nào? Khó coi à?" Hạ Tuyết thấy Luru Tinh thật lâu không nói gì, đến trước người đối phương chống eo hỏi.

Ngất! Vừa xoay người, cổ áo chữ 'v' tự nhiên hạ thấp, trước ngực hình thành khe hở, mà Luru Tinh từ khe hở này, có thể rõ ràng thấy nhũ cầu thật sâu! Ghê tởm hơn là nàng đang mặc một bộ đồng phục của nữ cường nhân nhưng làm ra vẻ mặt đáng yêu, lại còn tạo ra tư thế dụ hoặc như vậy.

Mẹ nó, chịu không nổi!

"Em..... Đừng đi làm!" Luru Tinh sững sốt sau một lúc lâu nhìn đối phương nói. Nếu nàng đi làm, ai còn có tâm làm việc?

"Đừng đi làm? Vì sao?" Hạ Tuyết đến trước mặt Luru Tinh vẻ mặt khó hiểu hỏi, Luru Tinh thậm chí có thể ngửi được một mùi thoảng nhẹ từ người đối phương.

Nhìn Hạ Tuyết trước mắt, Luru Tinh tâm lý phát điên. Rất vô nhân đạo, có thể nào đối đãi như vậy với một thanh niên tốt của chủ nghĩa xã hội khoa học. Lên? Không lên? Lên hay không lên?

"Luru Tinh, đang nói chuyện với anh đó, vì sao không cho em đi làm?" Hạ Tuyết nhìn Luru Tinh hỏi.

"Em..... không phải em ở chỗ anh làm bảo mẫu sao? Đây là công tác, em cũng không thể ra ngoài nhàn hạ, còn có mười ba năm kia!" Luru Tinh nhìn đối phương nói, trên thực tế Luru Tinh ngay cả chính mình cũng không biết mình đang nói cái gì.

"À, nói cũng đúng, em lại đổi một bộ nữa!" Hạ Tuyết nghe Luru Tinh nói xong trả lời, nàng sẽ không nghĩ đến đi ra ngoài kiếm tiền trả nợ sao?

"Bộ cuối cùng nha, anh muốn đi ngủ~~!" Luru Tinh hướng về phía Hạ Tuyết hô, không được, cứ thế này sẽ mất mạng người.

"Dạ~~!" Nghe thấy Luru Tinh nói, Hạ Tuyết đáp ứng.

Cũng không biết Hạ Tuyết đang làm cái gì, năm phút đồng hồ cũng không có đi ra.

Chẳng lẽ là nghe thấy mình nói xem bộ cuối cùng, nàng sẽ cho mình một liều mạnh nhất? Có khả năng, theo những hành động trước đó, hết thảy đều có khả năng.

"Hạ Tuyết, nhanh lên, anh muốn ngủ~~!" Luru Tinh lại thúc giục nói.

"Tốt lắm tốt lắm, đến đây~~!" Tiếng mở cửa vang lên, Luru Tinh biết đối phương đã ra khỏi phòng, quay đầu nhìn lại, nhất thời thần kinh như bị đập mạch.

Nếu nói đồng phục công sở vừa rồi thuộc loại chế phục dụ hoặc, như vậy hiện tại đồng phục nữ hầu liên hoàn toàn có thể lý giải là dụ hoặc thăng hoa!

Hồng nhạt dương phục phối hợp tạp dề màu trắng, hơn nữa trên đầu còn có cài tóc màu trắng, nhìn qua thật sự siêu cấp đáng yêu. Đồ nữ hầu màu hồng làm cho thể giới hắc bạch kinh điển đầy nặng nề tăng thêm một chút hơi thở phấn nộn, làm cho Hạ Tuyết sinh ra mỹ cảm như là 'nhân diện đào hoa tương ánh hồng'. Bản thân Hạ Tuyết biểu hiện ra sự thanh thuần đến mức người này cũng không phải người nào đều có thể làm được. Mà tất chân bản trong suốt cũng toát ra một phần thanh thuần gợi cảm, thực làm cho người ta ý loạn tình mê, không đành lòng xuống tay nha.

Không phải là ta bị chứng vọng tưởng? Luru Tinh dùng sức lắc lắc đầu, trước mắt tình cảnh vẫn như cũ không thay đổi.

"Bốp~!" Luru Tinh lại tát chính mình.

Đau! Xem ra cũng cũng không phải đang nằm mơ.

"Em..... em mua khi nào?" Luru Tinh nhìn Hạ Tuyết, chỉ vào bộ đồ trên người lấp bắp nói.

"Trong tiệm hoạt hình đó, anh quên rồi à?" Hạ Tuyết mỉm cười nhìn Luru Tinh nói.

"Hả? Ừ~~!" Nghe đối phương nói, Luru Tinh nhớ tới. Hai người quá thật vào tiệm hoạt hình, bởi vì đối phương đòi vào mua áo ngủ, người thì đáng yêu, nhưng ai có thể nghĩ nữ nhân như vậy lại được mình mua cho một bộ nữ hầu chứ? Nếu làm cho người ta thấy chuyện này, vậy làm sao được?

"Chủ nhân, cần uống cái gì?" Hạ Tuyết hướng về phía Luru Tinh cười, trong sự ngưng ngóng đáng yêu khó nén nét gợi cảm quyến rũ.

"Nước..... nước lạnh..... cho thêm cục đá nha!" Luru Tinh ngờ ngác nói, hần hiện tại miệng khô lưỡi khô, lồng ngực nóng lên, ý nghĩ ngất đi, phải dùng

nước đá làm mình thanh tỉnh, thuận tiện hạ nhiệt độ!

"Được rồi, chủ nhân. Chủ nhân chờ~~!" Hạ Tuyết mỉm cười nói, sau đó xoay người đi xuống nhà bếp.

A~~!

"Bộp~~ bộp~~!" Thấy Hạ Tuyết vào nhà bếp, nguyên bản Lưu Tinh ngẩn người vẫn đang ngã trên sofa, hai tay dùng sức gõ tấm đệm, hẳn hiện tại cần phát tiết, phát tiết như núi lửa bùng nổ.

Đợi Hạ Tuyết đi ra nhà bếp, Lưu Tinh lại khôi phục bộ dạng tỉnh tóa.

"Chủ nhân, mời uống nước~~!" Hạ Tuyết nhìn Lưu Tinh nói, đưa ly nước có cục đá tới trước mặt Lưu Tinh. Lưu Tinh vừa cầm liền 'rột rột' hai cái uống hết, miệng còn 'kèo kẹt kèo kẹt' nhai luôn cục đá.

"Chủ nhân, còn muốn nữa không?"

"Đại tiểu thư, đừng đùa!" Lưu Tinh cười khỏ nhìn Hạ Tuyết nói, bởi vì hắn đột nhiên cảm giác chính mình như là một gã 'trạch nam' mãi ở nhà không ra đường.

"Đại tiểu thư? Là ai vậy?" Hạ Tuyết khó hiểu nhìn Lưu Tinh hỏi.

Lưu Tinh nghe thấy cú đầu, biểu tình là kẻ đánh bại, xem ra đối phương đã hoàn toàn nhập vai nữ hầu.

"Hi hi~~! Cảm giác thế nào? Có phải hay không rất hạnh phúc?" Hạ Tuyết đột nhiên ngồi bên cạnh Lưu Tinh kéo hắn cánh tay cười hỏi, nguyên lai vừa rồi đều là nàng giả vờ.

"Hạnh phúc? May mắn nhìn thấy vô phúc tiêu thụ!" Lưu Tinh nhìn đối phương nói: "Em mau đi vào thay bộ quần áo này, nếu làm cho người ngoài biết, anh làm sao ra ngoài gặp người?"

"Không tốt sao? Em thấy rất đẹp mà~~!" Hạ Tuyết cao thấp nhìn quần áo trên người nói.

"Em làm đại tiểu thư đã chán, muốn tìm tìm cảm giác làm nữ hầu. Lấy cái này xuống đi!" Lưu Tinh nhìn đối phương nói, sau đó lấy cái tóc màu trắng trên đầu đối phương xuống.

"Rất thú vị mà, giống như trong thế giới đồng thoại!" Hạ Tuyết thưởng thức cái tóc trong tay nói.

"Thực xin lỗi, nhưng anh không phải vương tử, em tìm lầm người!" Lưu Tinh nhìn đối phương nói. Đồng thoại? Đồng thoại chính là kẻ điên nói dốt trước mặt một đám ngốc.

"Chán ghét, không khí thật tốt lại bị anh phá mất~~!" Hạ Tuyết dùng cái tóc nhẹ nhàng đánh Lưu Tinh chu miệng nói có chút bất mãn.

"Như thế nào? Em còn muốn chơi trò SM à?" Lưu Tinh ngả đầu nhìn đối phương.

"Ai..... Ai muốn chơi s.....m!" Hạ Tuyết nghe Lưu Tinh nói xong mắc cỡ đỏ mặt nói, sau đó lại nghi vấn nhìn Lưu Tinh hỏi: "SM là cái gì?"

Phục rồi, hoàn toàn thân phục! Lưu Tinh cúi đầu, đã đến nước này, nàng còn muốn trêu ta!

"Em muốn biết?" Lưu Tinh nhìn đối phương cắn răng hỏi.

"Dạ~~!" Hạ Tuyết khẳng định gật gật đầu, hơn nữa vẻ mặt tò mò chờ mong.

"SM là một loại hoạt động đem khoái cảm cùng cảm nhận sâu sắc gắn kết cùng một chỗ, hoặc là một loại hoạt động thông qua cảm nhận sâu sắc đạt được khoái cảm. Cái gọi là cảm nhận sâu sắc có hai nội hàm, thứ nhất là thống khổ trên thân thể, như đánh đập tạo ra khoái cảm; thứ hai là thống khổ trên tinh thần, như cảm giác thống khổ của sự nhục nhã do phục tùng thống trị. Hiểu chưa?" Lưu Tinh nghiêm mặt nói, cảm giác mình như là một vị đại thúc đáng khinh, đang dẫn dắt một tiểu nữ hài nhi trên con đường không thể tưởng tượng, không lối về. Có phải hay không rất tà ác? Không đúng! Khi nào thì ta biến thành thuần khiết như vậy nhỉ?

"À~~!" Hạ Tuyết nghe Lưu Tinh nói xong bộ dạng ra vẻ lý giải, "Thì ra là thế~!"

".....!" Chẳng lẽ nữ nhân này sống trong 25 năm tri thức về giới tính bằng không? Ngay cả thường thức cơ bản nhất này cũng không hiểu, hơn nữa nghe mình nói xong còn ra vẻ rất là thụ giáo.

Nước tinh khiết! So với nước tinh khiết còn*** tinh!

.

Chương 35: Chị Em? ‘Đại’ ‘Tiểu’ Tỷ?

" Cầu em chuyện này, thay bộ đồ khác được không? Anh nhìn có chút không được tự nhiên!" Luru Tinh đẩy Hạ Tuyết bên người sang một bên nói.

" Phải không? Có lẽ một lúc sau, thói quen thì tốt rồi!" Hạ Tuyết nhìn Luru Tinh nói, tựa hồ còn đang suy nghĩ về chuyện SM.

" Em mặc bộ này không cảm giác trói buộc sao? Ở nhà mặc thoải mái một chút, mềm mại một chút mới tốt, em xem bộ em mặc!" Luru Tinh không tức giận nói.

" Ý của anh là muốn em mặc áo thun?" Hạ Tuyết nhìn Luru Tinh hỏi, mắt to chớp chớp nháy nháy!

" Ân!" Luru Tinh gật gật đầu, mặc kệ mặc cái gì, vẫn là so với bộ nữ phó tốt hơn.

" Hiểu rồi, em biết hẳn là mặc cái gì!" Nghe thấy Luru Tinh nói, Hạ Tuyết cười cười, sau đó cao hứng về tới chính mình phòng.

" Minh..... Có phải hay không lại bị hiểu lầm?" Luru Tinh nhìn Hạ Tuyết khoái trá bộ dáng, không biết lời mình nói lại bị đối phương hiểu thành cái gì.

" Reng~~!" Lúc này, điện thoại vang lên.

" Alo~~! Ai....."

" Luru Tinh~~!" Chưa chờ Luru Tinh nói cho hết lời, đầu kia điện thoại đã muốn truyền đến một câu ác ngôn, tuy rằng cách điện thoại, nhưng là bên trong tồn tại thừa lời vẫn như cũ nghe rõ ràng.

" Ân? Cô là ai?" Luru Tinh vẽ mặt mơ hồ hỏi, có thể nghiêng răng nghiêng lợi với chính mình, trên thế giới này tựa hồ cũng không mấy người, hơn nữa chính mình đã rất dài thời gian không có làm chuyện gì tà ác.

" Em đều thấy!" Người bên kia điện thoại cũng không trả lời Luru Tinh nói.

" Thấy? Có bệnh à?" Luru Tinh không tức giận nói.

" Hơn nữa thấy rất rõ ràng~~!"

" Cô ***.....!" Luru Tinh vẽ mặt sùng sốt, đột nhiên nhớ tới cái gì, đầu chậm rãi hướng bên phải ban công nhìn lại, chỉ thấy Hạ Vũ đối diện vẽ mặt tức giận đang nhìn.

Của ta má ơi, quên kéo rèm! Chẳng lẽ chuyện vừa rồi đều để cho nàng thấy? Quần áo kia..... Xong rồi, chính mình cho dù nhảy vào Hoàng Hà cũng rửa không sạch!

" Rình coi là một loại hành vi cực kỳ xấu, cho dù em nhớ anh cũng không nên dùng loại phương thức biểu đạt này!" Luru Tinh thật sâu thở ra một ngụm trọc khí, cố gắng bảo trì bình tĩnh đối với điện thoại nói, sau đó đứng lên đi ra ban công, thuận tiện kéo rèm.

" Em đều thấy, hơn nữa thấy rành mạch!" Hạ Vũ không để ý lời Luru Tinh, tiếp tục lặp lại lời của nàng.

" Ha ha, phải không? hẳn là trước hết em nghe anh giải thích một chút!" Luru Tinh sờ lên đầu cười nhìn đối phương nói, hiểu lầm này quá lớn.

" Có tất yếu?" Hạ Vũ hí hóp mắt nhìn Luru Tinh, khinh bỉ, trong phần nộ có chứa khinh bỉ.

" Có, phi thường tất yếu!" Luru Tinh nhìn đối phương nói.

" Anh không cần hướng em giải thích, em cũng sẽ không nghe!" thanh âm lạnh lùng của Hạ Vũ truyền đến, xuyên thấu qua cửa sổ có thể rõ ràng thấy đối phương lãnh diễm bộ dáng.

" Anh.....! Hà?" Luru Tinh đột nhiên cảm giác không thích hợp, chính mình vì cái gì giải thích cho nàng? Vấn đề này rất tất yếu cần thận trọng hỏi một chút. Thứ nhất, hai người chính là đồng sự, hướng chỗ tốt nói là bằng hữu, hướng chỗ xấu nói là đối đầu. Thứ hai, chính mình cùng này nữ nhân tựa hồ cũng không phải rất quen thuộc, vì cái gì phải giải thích? Thứ ba..... Hai điều trước thành lập. Ta ghét, vậy mà ta vừa rồi còn muốn thương cảm hướng nàng giải thích?

" Cứ vậy đi, em có thể làm gì anh?" Luru Tinh buông điện thoại xuyên qua cửa sổ hướng về phía đối phương hô.

"Bộp~~!" Chỉ thấy Hạ Tuyết hung hăng đóng cửa sổ, vừa hung hăng trừng mắt nhìn Luru Tinh, sau đó biến mất trước cửa sổ.

Ngất, để bộ mặt lạnh cho ai xem chứ? Cô cho cô là ai chứ? Ta khinh bỉ người! Luru Tinh hướng về phía đối diện hung hăng vươn một ngón giữa, sau đó đi trở về phòng khách ngồi xuống.

"Leng keng~~!"

Đều mẹ nó mau chín giò, đã trễ thế này ai còn? Luru Tinh tức giận nghĩ, sau đó đi mở cửa.

"Cô tới làm gì?" Hạ Vũ đứng bên ngoài đứng về mặt sát khí, cả người tản ra sát khí, làm cho Luru Tinh cũng không tự giác cả người run lên.

"Hong tâm 'J'?" Hạ Vũ híp mắt tràn ngập châm chọc nhìn Luru Tinh, cùng với trên người hần cái áo mang theo hồng tâm nói.

"Sai rồi, là hồng tâm 'K'!" Luru Tinh dùng khoe mắt liếc đối phương.

"Anh tránh ra!" Hạ Vũ đẩy Luru Tinh, trực tiếp xông vào nhà Luru Tinh.

"Này, cô làm gì? Ai cho cô vào? Đây là nhà của tôi!" Luru Tinh nhìn Hạ Vũ xông tới thét lên, bất quá tựa hồ đã không còn kịp rồi, đối phương đã đi vào.

"Người đâu?" Hạ Vũ nhìn Luru Tinh hỏi.

"Người nào, cô nói rõ ràng đi!" Luru Tinh nhìn đối phương không có tức giận nói.

"Đứng ở trước mắt em già vò, nói nhanh, nàng đâu?" Hạ Vũ đi đến Luru Tinh trước người hung hăng nhìn thẳng đối phương nói.

"Liên quan gì cô? Hai chúng ta cũng không phải rất quen thuộc, cô cũng không phải người gì của tôi!" Luru Tinh nhìn nhìn đối phương, sau đó đi vào phòng khách ngồi xuống.

"Không nói phải không? Vậy em liền tìm, để xem nàng có thể trốn thế nào!" Hạ Vũ hung hăng trừng mắt nhìn Luru Tinh liếc mắt một cái nói, sau đó liền chuẩn bị điều tra từng phòng.

"Dừng cảm à?" Luru Tinh liền túm lấy tay đối phương, đem Hạ Vũ kéo lại, "Cô thành thật đứng ở đây đừng nhúc nhích.....!"

"Luru Tinh, ai vậy? Có khách à?" Lúc này, Hạ Tuyết từ trong phòng đi ra, trên người quả nhiên thay áo hồng tâm 'Q', cũng chính là cùng Luru Tinh tình lữ trang.

Luru Tinh thấy, một tay che mắt. Má ơi, biết ngay đại tiểu thư này không hiểu ý mình. Bảo người đổi cái mặc thoải mái chút, ai bảo người mặc này? Nhìn một bên Hạ Vũ sắc mặt âm trầm bộ dáng, Luru Tinh biết có chuyện trọng đại sắp sửa phát sinh.

"Ủa?" Hạ Tuyết thấy Hạ Vũ đột nhiên xuất hiện trong phòng, biểu tình sửng sốt, vừa muốn nói gì, lại bị Hạ Vũ đoạt trước.

"Chị sao lại ở chỗ này?" Hạ Vũ tiến lên âm trầm đối Hạ Tuyết chất vấn nói.

"Không được sao?" Hạ Tuyết ngửa đầu nhìn đối phương, bộ dạng ta không thua người.

"Thời gian bao lâu?" Hạ Vũ lại hỏi.

"Một tuần, thế nào?" Hạ Tuyết khiêu khích nhìn đối phương.

"Ồ chung?" Hạ Vũ mặt đã muốn biến thành màu đen, bão táp sắp xảy ra.

"Ồ chung?" Nghe thấy đối phương nói, Hạ Vũ ngẩn người, nhìn nhìn trước mắt nữ nhân lại nhìn nhìn một bên Luru Tinh, "Đúng vậy, ở chung, làm sao vậy?" Nói xong còn về mặt đáng về đặc ý.

"Ai với cô.....!"

"Nữ nhân nói chuyện, nam nhân không được xen vào!" Luru Tinh vừa định giải thích một chút, Hạ Vũ xoay mặt liền hướng về phía Luru Tinh lớn tiếng nói.

Shock, nhà ai vậy? Bất quá xem tình thế..... Hơi sợ!

"Em dựa vào cái gì đối Luru Tinh hung dữ vậy?" Thấy bộ dáng Hạ Vũ hung dữ với Luru Tinh, Hạ Tuyết đứng trước người Luru Tinh nói.

"Chị.....!" Hạ Vũ vừa phun một chữ, đột nhiên không ngừng cao thấp đánh giá đôi nam nữ trước mắt này.

"Chà! Còn mặc cả tình lữ trang?" Hạ Vũ hừ lạnh nhìn Hạ Tuyết đứng chung một chỗ Luru Tinh.

"Làm sao vậy? Có phải hay không rất ghen tị?" Hạ Tuyết nghe thấy đôi phương nói đột nhiên kéo tay Luru Tinh, toàn bộ thân thể dựa lên người Luru Tinh, đối với Hạ Vũ điệu vô dương oai.

Luru Tinh lúc này chỉ có thể lựa chọn trầm mặc, ở hai nữ nhân khác nhau thời điểm xen vào, đó mới là lựa chọn không sáng suốt. Rất khả năng làm cho mâu thuẫn giữa hai nàng diễn biến trở thành giai cấp mâu thuẫn. Vẫn là câu kia cách ngôn, im lặng là vàng!

"Ghen tị? Hừ! Sao chị lại có thể ở cùng người như hắn vậy? Hắn.....!"

"Này, cô nói cái gì vậy? Tôi thì làm sao?" Luru Tinh cắt lời đôi phương, đây là tăng lên thành ô nhục nhân cách, Luru Tinh cũng không phải ngồi không, làm sao sẽ nhịn nàng?

"Anh không phải người tốt!" Hạ Vũ hung hăng nhìn Luru Tinh nói.

"Tôi không phải người tốt? Tôi đắc tội cô thế nào? Được, cô không nói ra tôi xấu thế nào, hôm nay việc này không để yên!" Luru Tinh nhìn đôi phương nói, mẹ nó, nữ nhân này hôm nay như thế nào nổi điên? Ban ngày còn rất tốt mà. Vì Hạ Tuyết? Không đến mức đi?

"Anh.....!" Nói đến bên miệng, đột nhiên lập tức nói không nên lời đôi phương làm sao lại xấu rồi, Hạ Vũ nghĩ nghĩ, giữa bọn họ cũng chỉ có hiểu lầm khi gặp nhau lần đầu tiên, trừ ra đôi phương tựa hồ cũng không làm gì mình. Hạ Vũ trong lúc nhất thời không biết nói cái gì mới tốt, tức giận đứng tại chỗ.

"Thế nào? Cũng không nói ra được à?" Luru Tinh đắc ý nhìn đôi phương.

"Anh..... anh là sắc lang~~!" Hạ Vũ nhìn Luru Tinh đáng về đắc ý sau chỉ vào đôi phương mắng.

"Sắc lang? Ha ha, lại không sắc cô, cô..... không phải là thích anh rồi chứ?" Luru Tinh đột nhiên cười xấu xa nhìn đôi phương, "Bằng không thấy có nữ nhân cùng ở chung với tôi, sao lại phản ứng mạnh như vậy chứ? Có phải hay không tiểu Tuyết?"

Bộ dáng ngốc đầu vẩy đuôi thật sự thực muốn bị đánh.

"Đúng đúng, nhất định là em đã thích Luru Tinh!" Hạ Tuyết phụ họa nói.

"Các người.....!" Hạ Vũ đã bị này một đôi nam nữ trước mắt kẻ xướng người họa chọc giận về mặt đỏ bừng, đầu cũng muốn bốc khói nhẹ!

"Em muốn hỏi chị một câu, rốt cuộc chị và nam nhân này là quan hệ gì?" Hạ Vũ thật sâu hít một hơi, bình tĩnh chính mình tâm tình một chút, sau đó nhìn Hạ Tuyết hỏi.

"Em không thấy chúng ta đã ở chung sao? Em không phát hiện chúng ta đều mặc tình lữ trang sao? Hắc hắc, em giành không lại chị, lần này em lạc hậu, muội muội của chị à~~!" Hạ Tuyết kéo Luru Tinh cánh tay đắc ý nhìn Hạ Vũ.

"Àn? Muội..... Muội muội?" Luru Tinh nghe thấy nghe thấy Hạ Tuyết đáng về đắc ý cùng với mặt âm trầm của Hạ Vũ, đột nhiên ý thức được việc này phát triển tựa hồ vượt qua chính mình tưởng tượng. Hạ Tuyết, Hạ Vũ đều họ Hạ, cùng lão bản thật đúng là cùng cái họ.

Lão bản..... Có hai cái nữ nhi? Luru Tinh mở lớn miệng sững sờ nhìn bên người hai nàng, hắn như thế nào cho tới bây giờ không có nghe nói qua? Bình thường trong công ty đồn đãi đại tiểu thư thế này thế nọ, chẳng lẽ là 'đại' 'tiểu' tỷ?

"Tỷ tỷ, chị không cần đắc ý, em sẽ không thua chị!" Hạ Vũ hung hăng nhìn Hạ Tuyết nói.

Tỷ tỷ?

"Xin..... quý rầy hai vị một chút. Các người..... Thật là tỷ muội?" Luru Tinh nhìn hai nàng lấp bắp hỏi.

"Đúng vậy!" Hạ Tuyết cười nói, tựa hồ còn không có cảm nhận được tim Luru Tinh đang đập dị thường mãnh liệt.

"Nàng là muội muội em, em là nàng tỷ tỷ. Em so với nàng hơn một tuổi, ha ha!"

"Đừng giả vờ." Hạ Vũ hừ lạnh nói.

"Em là muội muội của chị, chị là tỷ tỷ em. Em là muội muội chị, chị là tỷ tỷ em~~!" Xem ra Hạ Tuyết rất cao hứng vì chính nàng có thể làm tỷ tỷ, tiến đến trước mặt Hạ Vũ không ngừng khoe ra.

Tỷ muội? Luru Tinh sững sờ nhìn hai nàng, Hạ Tuyết vẻ mặt cao hứng, không ngừng hướng về phía Hạ Vũ cười, mà Hạ Vũ mặt nhăn nhó, vẻ mặt âm trầm. Rốt cuộc các nàng giống nhau chỗ nào?

Ai*** có thể nói cho ta biết rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Chương 36: Lão Công! Lão Bà? Biểu Diễn Kịch Tam Lư.

Ba người ngồi trong phòng khách, Hạ Tuyết và Hạ Vũ ngồi ở hai bên sofa, mà Lư Tinh chắc chắn ngồi giữa. Hạ Tuyết và Hạ Vũ mắt to trừng mắt nhỏ, ai cũng không nhường ai, tia chớp giữa hai người làm cho Lư Tinh sợ bị lan đến, cho nên không thể không cúi đầu.

"A ô~!" Lư Tinh nhin không được ngáp, không có biện pháp, sáng nay thật sự dậy quá sớm, bây giờ đồng hồ trên tường đã chỉ mười giờ, nói cách khác, hai vị đại tiểu thư trước mắt này đã nhìn nhau ít nhất có nửa giờ.

"Tư~!" Mới ngáp một nửa, ánh mắt hai nàng đồng thời tập trung trên người Lư Tinh bộc phát ra mãnh liệt hỏa hoa. Bất đồng là Hạ Tuyết vẫn là bộ dáng nhân thú vô hại đáng yêu nàng thường dùng, mà Hạ Vũ..... Liên giống như lúc ban đầu nhìn thấy nàng lãnh diễm, ánh mắt đủ có thể dùng giết người.

Lư Tinh đột nhiên thực hồi hận, cái ngáp này rất không phải lúc.

"Buồn ngủ rồi à?" Hạ Vũ thanh âm lạnh như băng truyền đến, đồng thời mang theo ánh mắt lạnh như băng.

"Ừ, có một chút!" Lư Tinh ăn ngay nói thật.

"Muốn ngủ không?" Hạ Vũ nhìn Lư Tinh nói.

"Muốn~!" Lư Tinh gật gật đầu, vẫn như cũ là lời nói thật.

"Anh còn muốn ngủ? Chẳng lẽ anh không biết hiện tại anh là tiêu điểm sao?" Hạ Vũ nhìn Lư Tinh hung hăng nói.

"Phải không? Nhưng là..... Anh thấy đây là chuyện tỷ muội các em, anh là người ngoài tham dự không tốt." Lư Tinh nhìn đối phương nói.

"Người ngoài? Anh rất khách khí, không phải anh cùng nàng cũng đã ở chung sao?" Hạ Vũ nhìn Lư Tinh nói.

"Ở chung? Ở chung một phòng, nhưng không tương đương ngủ chung một cái giường, anh và Hạ Tuyết là quan hệ nam nữ thực thuần khiết, trăm ngàn không nên hiểu sai!" Lư Tinh nhìn đối phương nói.

"Vậy tình lý trạng là chuyện gì?" Hạ Vũ hồ nghi nhìn Lư Tinh hỏi.

"Nếu em hiểu tỷ tỷ của em thập phần, vậy trong lòng em nên hiểu được, không cần anh giải thích!" Lư Tinh nhìn đối phương nói.

Hạ Vũ nghe thấy Lư Tinh nói sau nghĩ nghĩ, không biết suy nghĩ cẩn thận không có.

"Lão công, anh muốn bỏ lại em sao?" Lúc này, Hạ Tuyết ngồi bên cạnh không chịu cô đơn ngồi gần vào Lư Tinh, thân mình gắt gao dán lên người Lư Tinh, sờ sờ động lòng người nhìn Lư Tinh, trong hốc mắt hơi nước đang tràn ra.

"Hả?" Hạ Vũ vốn muốn tính hỏi câu kế tiếp nghe thấy câu nói của tỷ tỷ đột nhiên ngáng đầu nhìn Lư Tinh.

"Lão..... Lão công? Cô cô nói bừa cái gì?" Lư Tinh bị hành động đột nhiên của Hạ Tuyết làm bất ngờ, nhìn Hạ Vũ ngồi một bên đang hung hăng trừng mắt mình, lại nhìn Hạ Tuyết đang dựa vào trong lòng mình.

"Không..... Không phải, anh..... nàng..... chuyện đó.....!" Lư Tinh thật sự không biết nên nói cái gì.

"Lão công, anh không muốn nhận em sao? Chúng ta không phải đã ở chung sao? Chúng ta không phải đã có ước định sao, em còn phải hầu hạ anh cả đời sao?" biểu tình Hạ Tuyết thoát nhìn rất giống một tiểu tức phụ bị nổi oan cực kỳ lớn, mà lúc này tựa hồ Lư Tinh cũng biến thành Trần Thế Mĩ!

"Tiểu thư, cô cũng không nên nói lung tung, khi nào tôi nói qua nói như vậy? Cô không nên nói oan người khác được không?" Lư Tinh hướng thân mình xê dịch một bên, tránh đi ánh mắt đáng thương của đối phương.

"Lư Tinh, anh còn muốn nói cái gì?" Một bên Hạ Vũ rút cuộc chịu được không được, đứng lên kéo theo áo Lư Tinh.

"Nói cái gì, anh..... anh và nàng hoàn toàn không có vấn đề gì~" Lư Tinh vội vàng biện giải.

"Chị không cho em đối đãi hần như vậy!" Hạ Tuyết đột nhiên đẩy Hạ Vũ ra, sau đó che ở Lư Tinh phía trước.

"Chị..... chị bị choáng váng à, hần cũng đã đối với chị như vậy, sao chị còn..... Còn che chở hần?" Hạ Vũ tức giận nói.

"Thật là oan uổng mà, anh thật là rất hy vọng. Hạ Tuyết, đừng đùa, nói rõ ràng cho nàng đi?" Lư Tinh bắt lấy bả vai Hạ Tuyết trước người nhìn đối phương cầu xin nói. Ai, nếu cứ thế này đùa tiếp là có người chết.

"Lão công? Anh không muốn tiếp thu em? Cũng đúng, bắt quá em chỉ đồ chơi của lão công mà thôi. Em sẽ quên hết thầy, chúc lão công ngài hạnh phúc~~!" Nói xong Hạ Tuyết che mặt chạy về phòng của nàng.

"Lão bà, em chờ một chút~~! Chết~~!" Bị Hạ Tuyết làm lú lờ luôn rồi.

"Lão bà cũng gọi luôn rồi, còn không thừa nhận? Đại sắc lang như anh, một tên mặt người dạ thú, anh còn lòi gì muốn nói?" Hạ Vũ nhìn Lưu Tinh hung hăng nói.

"Trà tôi mười ba vạn, cô mang người đi!" Lưu Tinh nhìn đối phương nói, rõ ràng hoặc là không làm, đã làm phải làm đến cùng, quyết tâm đem sự tình giải quyết cho xong, làm mà không xong, tất chịu loạn!

"Anh..... Thật không ngờ anh là người như vậy, lại còn muốn dùng tiền! Tôi nhìn lầm anh, anh chờ, tôi về lấy tiền!" Hạ Vũ chỉ vào Lưu Tinh giận dữ nói, sau đó hướng ra ngoài đi.

"***, ta đây là chiêu ai dạy à?" Lưu Tinh nhìn Hạ Vũ đá cửa rồi đi lớn tiếng mắng, đột nhiên nghĩ đến cái gì, đi tới trước phòng Hạ Tuyết, dùng sức đẩy. Mẹ nó, tối cả tuần ngủ cũng không thấy nàng khóa cửa, hôm nay lại ở bên trong khóa trái.

"Hạ Tuyết, cô đi ra cho tôi, cô là nữ nhân vong ân phụ nghĩa, cô phải đem chuyện vừa rồi giải thích rõ ràng cho tôi~~!" Lưu Tinh vừa hung hăng gõ cửa vừa bên lớn tiếng hô.

"Ô~~! Còn có cái gì mà giải thích, ô~~!" Bên trong truyền đến tiếng khóc Hạ Tuyết.

Mẹ nó, em này rất*** biết biểu diễn! Cứ y như thật~~!

"Mở cửa, mở cửa cho tôi mau~~! Mẹ nó!" Lưu Tinh tức giận đi vào phòng bếp, lấy một ly nước, bỏ đá!

Ngồi lên sofa, trên TV đang chiếu kịch hạng ba Đài Loan, một đám đầu*** giống lũ ngốc. Mẹ con cãi nhau, tỷ muội cãi nhau ủa?

Chà, không nghĩ qua là mắng luôn chính mình!

"Cốp cốp cốp~~! Mở cửa~~!" Không bao lâu, ngoài cửa vang lên tiếng đập cửa dồn dập, hơn nữa thanh âm rất lớn.

"La cái gì? Không cho hàng xóm ngủ à!" Lưu Tinh không tức giận mở cửa, chỉ thấy đối phương mang theo một bao to, đẩy Lưu Tinh đi vào phòng khách. Mở khóa kéo, cầm đáy bao lật ngược đổ lên bàn trà, mười ba cọc tiền rớt xuống mặt bàn.

"Đây là mười ba vạn, trả anh!" Hạ Vũ lạnh lùng nhìn Lưu Tinh nói.

Hả? Em này ngu quá, nói lấy hơn mười vạn liền lấy hơn mười vạn, ngân hàng là không có khả năng, ngân hàng tự động chung quanh cũng không có, chẳng lẽ đồng tiền này đều đều trong nhà? Có tiền nữ nhân chính là không giống với.

"Cho không thì cứ lấy, cô đi đem chị cô mang đi đi, đừng để ra cửa còn trách tôi!" Lưu Tinh ôm tiền vào trong ngực nhìn Hạ Vũ nói, sau đó trở lại chính mình phòng, đem tiền đặt bên cạnh gối đầu. Biết hai vị đại tiểu thư khẳng định không thể tránh được một trận khắc khẩu, Lưu Tinh nhanh chóng đóng cửa, tai không nghe thì tinh.

Ngủ, làm một đứa trẻ ngoan thôi!

"Cốp cốp cốp~~!" Ngoài dự liệu của Lưu Tinh, hơn mười phút trôi qua, hẳn cũng không có nghe thấy tranh cãi ầm ĩ như tưởng tượng, chỉ nghe thấy một loạt tiếng đập cửa, tiếp theo chính mình phòng cũng bị gõ.

"Làm gì?" Lưu Tinh mở cửa nhìn về mặt tức giận Hạ Vũ nói.

"Mặc kệ cái gì!" Hạ Vũ hung hăng trừng mắt nhìn liếc mắt một cái Lưu Tinh, sau đó đẩy Lưu Tinh vào phòng, nàng tùy tay đóng luôn cửa.

"Cô muốn thế nào? Cô nam quá nữ cùng một phòng, tôi nói cho cô, nhưng tôi là người đứng đắn!" Lưu Tinh khinh thường liếc mắt đối phương nói, sau đó trở lại trên giường nằm xuống.

"Đừng vô nghĩa, còn mền gối không?" Hạ Vũ nhìn Lưu Tinh hỏi.

"Cô muốn làm gì thì nói, nhức răng thật?"

"Lấy chăn mền cho tôi, tối nay tôi sẽ ngủ chỗ anh!"

"Ăn? Cô muốn làm gì? Sẽ không là muốn.....!" Lưu Tinh liền đem chăn đắp lên người mình. Em này nóng tính vậy, không phải là muốn lấy đi sự trong sạch của mình chứ? Nếu phải vậy thì làm sao bây giờ? Cho nàng cũng tốt, ta cũng không có biện pháp, ai bảo chính mình là nam nhân đáng thương đây?

"Đừng làm ra bộ dạng ghê tởm như vậy, tuy rằng tôi và chị tôi là đôi đầu, nhưng là đầu óc chị ấy bị thiếu một dây. Hiện tại là giai cấp mâu thuẫn!" Hạ Tuyết hung hăng nhìn Lưu Tinh.

"Không có!" Luru Tinh nghe thấy đối phương nói sau thực rõ ràng cự tuyệt, này hai tỷ muội đầu tựa hồ đều thiếu một dây.

"Không có? Hừ!" Nghe thấy Luru Tinh trả lời, Hạ Vũ lại hừ lạnh một tiếng, đi đến trước giường Luru Tinh, cầm chắc cái chăn trên người Luru Tinh, Luru Tinh không có đề phòng, chặn bị đối phương đoạt mất. Sau đó thấy đối phương trải chăn trên sàn giữa giường và cửa, cả người mặc quần áo nằm lên.

"Nếu buổi tối anh dám làm gì với tôi, tôi sẽ cho anh thành thái giám!" Hạ Vũ nhìn kỹ Luru Tinh trên giường hung hăng nói.

"Hừ, nói lời tạm biệt nói quá sớm. Nếu buổi tối cô dám làm gì tôi, tôi sẽ rất không khách khí cho cô biết cảm giác làm nữ nhân!" Luru Tinh hung hăng nói.

"Lăn!" Hạ Vũ đột nhiên đứng lên, hướng về phía Luru Tinh hung hăng cho một cước.

"Chẳng lẽ cô đã không phải xử nữ?" Luru Tinh một mặt hồ nghi nhìn đối phương, một mặt xoa chính mình đùi. Mẹ nó, chệch chút là đá trúng tiểu đệ, em này ra đòn ác quá.

"Anh muốn thử lại nữa không?"

"Miễn!"

Tắt đèn, hai người phân biệt nằm ở trên giường và trên sàn, may mắn là mùa hè, cho dù không có chăn cũng không lạnh.

"Cốp cốp cốp~~!" Qua hơn nửa giờ, ngay tại lúc Luru Tinh đang mơ hồ chuẩn bị ngủ, tiếng đập cửa lại vang lên, sau đó cửa bị mở ra, chỉ thấy Hạ Tuyết khinh thủ khinh cước mặc áo ngủ tiến vào.

Hai tỷ muội này sẽ không là thương lượng tốt chọc phá mình à?

"Luru Tinh~~! Luru Tinh~~! Anh ngủ rồi à?" Hạ Tuyết tới giường Luru Tinh đẩy nhẹ Luru Tinh.

"Tôi còn tưởng cả đời cô cũng không ra cửa nữa chứ." Luru Tinh nghiêng thân nhìn đối phương nói.

"Hắc hắc, muội muội em đâu?" Hạ Tuyết hỏi.

"Đã chết!" Luru Tinh liếc Hạ Vũ phía dưới giường bên kia không có tức giận nói.

"Nga, thật tốt quá!" Nghe thấy Luru Tinh nói, Hạ Tuyết cười cười, xem ra nàng nghĩ Luru Tinh là nói Hạ Vũ ly khai.

"Xê vào một chút~~!" Hạ Tuyết lại đẩy Luru Tinh nói.

"Đại tiểu thư, cô lại muốn làm cái gì?" Luru Tinh bất đắc dĩ nhìn nàng, trên giường? Ta ngất, muội muội người ngay tại dưới giường.

"Nằm một lát! Một mình anh ngủ giường đôi quá lãng phí, nhanh lên đi!" Hạ Tuyết vừa đẩy mạnh hơn, cũng không quản Luru Tinh có nguyện ý hay không, trực tiếp nằm lên giường.

"Cô.....!" Qua ánh trăng rọi xuống từ khe hở tấm rèm, Luru Tinh có thể rõ ràng thấy ánh mắt giết người của Hạ Vũ dưới giường.

"Oa, tiền nhiều như vậy sao? Tiền là muội muội em đưa cho anh à?" Hạ Tuyết nhìn đồng tiền Luru Tinh đặt bên cạnh gối đầu bên cạnh hỏi.

"Ừ, tiền chuộc cô đó!" Luru Tinh không tức giận nói, đồng thời trong lòng run lên, không biết này đại tiểu thư lại muốn chơi trò gì nữa đây!

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Rối Loạn, Con Mẹ Nó Toàn Rối Loạn!

"Thật tốt quá, em có tiền rồi. Tiền này em giữ trước, không cần nàng chuộc em, em ở đây rất tốt!" Hạ Tuyết cười nói.

Đi? Nhìn Hạ Tuyết vẫn ở đó hôn tiền, nhịp tim Luru Tinh đột nhiên tăng một bậc, xem bộ dáng Hạ Tuyết còn không phát hiện Hạ Vũ dưới giường, vậy sao mình lại không lợi dụng cơ hội này..... Hắc hắc! Tâm lý tà ác cười.

"Vừa rồi em diễn vở nào vậy? Vừa là bạn trai vừa là lão công, em có thể hại chết anh rồi!" Luru Tinh giả vờ rất ủy khuất nhìn Hạ Tuyết nói.

"Hi hi, xin lỗi mà." Hạ Tuyết nghe thấy Lưu Tinh nói áy náy nói, "Em so với nàng hơn một tuổi, coi như là cùng nhau lớn lên, đều là tỷ muội, nhưng là không biết tại sao, nàng luôn thích tranh đồ vật với em, giành không lại thì cướp, khi dễ thân thể em yếu hơn nàng. Thân thể yếu nhưng ý chí em không yếu, làm sao em có thể thất bại cho nàng? Giành thì giành, ai sợ ai nha! Kết quả từ nhỏ vẫn giành đến lớn. Cha em cũng nói, chúng em hai tỷ muội thủy hỏa bất dung! Lần này là nàng rời nhà xuất tàu trước, em nào biết đâu nàng cũng đã đến Bắc Kinh, hơn nữa ở đối diện nhà chúng ta?"

"Như thế nào là nhà chúng ta, này là nhà anh!" Lưu Tinh không có tức giận nói.

"Giống nhau!" Hạ Tuyết nói, "Chúng em từng có một ước định một ván định thắng bại, hai đứa em một người hai mươi lăm, một người hai mươi tư, cũng không có bạn trai, chúng em đã từng thề, ai tìm được bạn trai trước người đó thắng. Vừa rồi gọi anh lão công, hi hi, mình bạch chưa? Em thắng ~!" Hạ Tuyết hướng về Lưu Tinh cười nói, xem ra tâm tình không phải là tốt bình thường.

Xong rồi, không nghĩ đến một chuyện đơn giản lại liên quan hai tỷ muội nhiều như vậy. Quan trọng hơn là..... Hạ Vũ ngay dưới giường mình, nhưng lại không ngủ. Hết rồi, toàn bộ đều nghe thấy được.

Lưu Tinh dùng khước mắt liếc liếc Hạ Vũ dưới giường. Nguy rồi, này đàn bà hiển nhiên đã nghe toàn bộ lời Hạ Tuyết nói, đang bày ra bộ dạng cười lạnh, đồng thời lại nhìn chính mình. Ý tứ trong ánh mắt Lưu Tinh đương nhiên hiểu.

'Đừng lên tiếng, nếu không anh đẹp mắt!'

"Nhìn thấy bộ dáng tức giận của nàng anh chẳng biết lòng em thoải mái cỡ nào, lớn như vậy lần đầu thắng sướng như vậy. Cao hứng chết mất ~!" Hạ Tuyết đáng thương tựa hồ không phát hiện Lưu Tinh bất thường, tiếp tục nằm đó tự cổ nói.

"Bất quá em không nghĩ đến chính là nàng dĩ nhiên cũng biết quan tâm em, tại trong phòng em cũng nghe trộm được, anh làm cho nàng đem tiền chuộc em phải không? Không nghĩ đến nàng còn thật sự cảm tiền tới. Ha ha, vậy là em có tiền tiêu vật rồi. Lưu Tinh, hẳn là anh nên đòi nhiều một chút, chẳng lẽ em chỉ đáng 13 vạn thôi sao?" Hạ Tuyết xếp mười ba cọc tiền cùng một chỗ nhìn Lưu Tinh nói.

"Vậy em nói hẳn là đòi bao nhiêu?" Lưu Tinh nhìn đối phương hỏi.

"Ít nhất cũng phải ba mươi vạn nha!" Hạ Tuyết suy nghĩ một chút nói.

"Nàng không báo cảnh sát bắt anh đã cảm ơn trời đất." Lưu Tinh không tức giận nói.

"Không sao, em đứng về phe anh, cảnh sát tới cũng vô dụng, hơn nữa em sẽ giả vờ không biết gì. Hi hi, cảnh sát thúc thúc nhất định sẽ dạy nàng một trận!" Hạ Tuyết cười nói.

"Cho anh, đây là lao vụ phí khổ cực phí và ủy khuất phí, sau này nếu muội muội em trở lại, anh nhất định phải phối hợp em đó!" Hạ Tuyết cầm một cọc tiền đặt lên ngực Lưu Tinh cười nói.

Lưu Tinh nhìn cọc tiền trước ngực mình, cảm giác này không phải tiền, mà là một tòa núi lớn, nó đang hung hăng đè nặng chính mình, khiến cho hắn thở không ra hơi.

"Hai tỷ muội em có cừu hận lớn vậy sao?" Lưu Tinh hỏi.

"Đương nhiên rồi! Khi còn bé em cũng thấy mình là tỷ tỷ hẳn là nhường nàng, nhưng nàng mỗi lần đều đối nghịch em. Khi còn bé giành đồ chơi, đi học so thành tích, lớn nữa vào công ty ba cũng muốn so chức vị lớn nhỏ. Về nhà ăn cơm cũng muốn giành, a a, nói sai rồi, thị lẫn nhau giành! Em làm tỷ tỷ như thế nào sẽ cam tâm bại bởi muội muội chứ? Mặc dù bình thường nàng có thể thắng em một chút, bất quá lần này em thắng, hơn nữa là toàn thắng. Bộ tình lữ trang kia mua thật sự là đúng lúc. Được rồi, sao nàng lại nói anh là người xấu nhỉ?" Hạ Tuyết nhìn Lưu Tinh hỏi.

"Anh làm sao biết!" Lưu Tinh nói, còn tưởng rằng nàng tỷ muội các có cái gì thâm cừu đại hận, có chút chuyện nhỏ, đúng là như bọn tiểu hài tử.

"Em cảm giác anh rất tốt, hơn nữa đối với em cũng đặc biệt tốt. Nhất định là nàng ghen ghét em, cho nên đặc ý phi báng anh. Ừ, nhất định là như vậy!" Hạ Tuyết chống nạnh nói, "Em cũng chưa từng yêu, nếu không như vậy cũng được, chúng ta thật sự yêu thế nào? Anh biết cảm giác tình yêu không?" Hạ Tuyết đột nhiên đè lên ngực Lưu Tinh hỏi, tiếp tục tác phong nhất quán mà đáng yêu của nàng, con mắt chớp chớp!

"Đại tiểu thư, cô đừng theo tôi nói giỡn nữa!" Lưu Tinh vội đẩy đối phương ra, nha đầu kia rốt cuộc có biết tự mình đang làm cái gì?

"Như thế nào? Chẳng lẽ anh đã có bạn gái?" Hạ Tuyết nhìn Lưu Tinh hỏi,

"Không có!"

"Em làm bạn gái anh không thể sao?" Hạ Tuyết lại hỏi.

"Cô có hàm nghĩa của người yêu không?"

"Thì là một đôi nam nữ quan hệ tốt, rất tốt cùng một chỗ, anh đối tốt em, em đối tốt với anh. Em biết em đã gây cho anh không ít phiền toái, bất quá anh đối em thật sự tốt lắm, rất thích cùng một chỗ với anh. Hơn nữa anh xem, chúng ta bây giờ đều ngủ trên một cái giường? Ngủ cùng một cái giường không phải đã chứng minh em là nữ nhân của anh sao?" Hạ Tuyết nhìn Lưu Tinh nói, bộ dạng lý sở đương nhiên.

"Ai..... Ai nói cho cô ngủ cùng giường liền tự chứng minh cô là nữ nhân của tôi?" Luru Tinh chỉ vào đối phương lớn tiếng hỏi.

"Trên mạng viết vậy mà, nam nhân và nữ nhân cùng lên giường thì quan hệ tự thành lập rồi!" Hạ Tuyết chăm chú nói.

"***, tên khốn nào viết vậy? Giáo dục phương thức cũng quá đơn giản, nhất định là Hòa Tinh Thiếp!" Luru Tinh nghe thấy đối phương nói xong hô to oan uổng.

"Cho nên, anh phải phụ trách đối với em!"

"Cô..... Ban ngày ban mặt, cô không nên hồ ngôn loạn ngữ nói hươu nói vượn!" Luru Tinh thân thể rúc một bên, một tay chỉ vào đối phương lớn tiếng xích trách. Ô, ta chắc điên mất ~!

"Nhưng mà bây giờ rõ ràng là buổi tối, anh đồng ý em làm bạn gái anh?" Hạ Tuyết lại nhào tới Luru Tinh trước ngực nói.

"Đừng đùa, ngoan, nên đi ngủ rồi!" Luru Tinh vỗ vỗ đầu đối phương, cảm giác tự mình như đang gạt trẻ con.

"Không mà, anh không đồng ý để em trở thành bạn gái anh, em đây đem anh làm bạn trai em! Như thế nào?"

"Vây cũng giống nhau!" Luru Tinh cực kỳ vô lực, làm nũng cũng phải có hạn độ, nếu nàng cứ nói những lời vô nghĩa này, vậy Hạ Vũ dưới giường!

"Phốc ~!"

"A ~!"

"Ai u ~!"

Luru Tinh chỉ lo nói chuyện, căn bản là không có đề phòng, vừa mới nói được một nửa đã thấy Đại tiểu thư đột nhiên hướng chính mình đánh tới, Luru Tinh lại là ngồi ở bên giường, không nghĩ qua là hai người té xuống đất. Té xuống đất đã rất không may, càng không may hơn là từ trên giường té xuống vừa lúc đè lên Hạ Vũ ở dưới giường nghe lên, kết quả có thể tưởng tượng biết. Ba người giống cái bánh hamburger bị chồng cùng một chỗ, [mà Luru Tinh chính là miếng thịt chính giữa. Mặt trên Hạ Tuyết, phía dưới là Hạ Vũ. Ghê tởm hơn chính là Luru Tinh bị bờ ngực cao vút của hai nàng kẹp chính giữa, bộ mặt bị chôn giữa hai vú Hạ Vũ, mà cái ót chắc chắn bị cặp sát phong của Hạ Tuyết chôn vùi. Hạ Tuyết cùng Hạ Vũ hai tỷ muội tự nhiên cũng là vừa lúc đối diện.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 38: Ngộ Chết Ta!!!

Luru Tinh chống hai tay, bắt quả tựa hồ chống sai vị trí, mềm. Căn cứ Luru Tinh kinh nghiệm cùng với hai điểm nổi mắt trên có thể xác nhận, đây là một đôi vú, dị thường đầy đặn mà giàu có co dãn. Luru Tinh biết chính mình để tay sai địa phương, hẳn tưởng lấy tinh thần hăng hái thêm khởi động thân mình đứng lên, nhưng là phía sau lưng còn có một người đè nặng, lực đạo thật sự là không dùng được.

Hạ Tuyết cùng Hạ Vũ hai tỷ muội lại đang đối mặt, Hạ Tuyết vẻ mặt sửng sốt, biết lời nói mới rồi khẳng định đều bị muội muội chính mình ‘âu yếm’ nghe được, trong lúc nhất thời không biết nói cái gì mới tốt, sững sờ đè trên người Luru Tinh.

Hạ Vũ nằm trên sàn nhà, vì không để tỷ tỷ ‘đáng yêu’, vì có thể nghe rõ ràng hơn, nàng chỉ có dựa vào ở bên giường nằm xuống. Đối với động tác của nam nhân trên giường nàng căn bản là không biết, căn bản là không bố trí phòng vệ, muốn tránh lại không kịp rồi, chỉ có thể bị đè nặng phía dưới. Bất quá khi thấy biểu tình tỷ tỷ, Hạ Vũ cười lạnh, nàng muốn nhìn một chút khi sự tình bại lộ, vị tỷ tỷ ‘đáng yêu’ này còn gì để biểu diễn.

"Ô.....! Mau..... Mau đứng lên.....!" Luru Tinh nói mơ hồ, đáng tiếc hai tỷ muội đang ở đối diện, không có người để ý đến hắn.

"Ô.....! Nhanh lên.....!" đang liếc nhau.....!

"Ô.....! Anh..... anh ngộ..... muốn chết!" Luru Tinh đem hết toàn lực la lớn, nếu làm cho người ta biết hắn bị hai ngực nữ nhân kẹp chết, vậy thì đây có thể trở thành chuyện cười thiên cổ.

Nghe thấy Luru Tinh lời nói, hai nàng mới phản ứng lại đây.

"Lão công, thật không ngờ anh lại ở sau lưng em cùng muội muội của em ở chung, uống cho em còn tín nhiệm anh, em..... em chúc các người hạnh phúc.....!" Hạ Tuyết từ trên lưng Luru Tinh đứng dậy, nhìn Luru Tinh cùng Hạ Vũ, lại xuất ra biểu tình khóc không ra nước mắt thương tâm muốn chết,

tay phải giả vờ sờ con mắt còn chưa có giọt nước mắt nào, lập tức phóng ra ngoài phòng.

"Đứng lại~!" thanh âm lạnh lùng của Hạ Vũ lạnh, tuy rằng hiện tại là nắng hè chói chang ngày mùa hè, nhưng là trong phòng nhiệt độ không khí lại hạ thấp đến dưới 0.

Nghe thấy thanh âm lãnh khốc Hạ Vũ, Hạ Tuyết bản chuẩn bị chạy trốn dừng một chút, đứng lại giữa phòng.

"Anh, lấy tay ra, còn muốn sờ đến khi nào?" Hạ Vũ nhìn nam nhân đang đè trên người mình lạnh lùng nói.

"À!" Luru Tinh lấy hai tay chống lên trên bộ ngực đối phương, ‘phốc’ một tiếng, mặt thật vất vả ngóc lên vừa thở một hơi lại bị chôn vùi trong khe ngực sâu của đối phương.

"Nếu anh không muốn chết quá thảm, vậy mau mà đứng lên!" Hạ Vũ trong thanh âm kèm theo làn gió lạnh thấu xương, làm cho Luru Tinh không tự giác run run, vội vàng đứng lên.

Hạ Vũ từ mặt đất đứng lên, nhìn tỷ tỷ trước cửa đưa lưng về phía mình, cắn răng hung hăng kêu lên, "Tỷ tỷ~!"

"Muội muội, còn có chuyện gì? Chị đã chúc phúc hai người, chẳng lẽ ngay cả chị là người từng làm nữ chủ nhân phòng này muốn ngủ ở nơi này đêm cuối em cũng không thể đáp ứng sao?" Hạ Tuyết xoay người xuất xứ đáng thương nhìn Hạ Vũ hỏi.

Thấy biểu tình Hạ Tuyết như thế, Luru Tinh cúi đầu rất thấp. Đại tiểu thư này đã đến lúc này còn giả vờ, giả quá đi?

"Diễn, cứ tiếp tục diễn đi, em cũng muốn xem thử chị có thể diễn xuất bi kịch vẫn là hài kịch!" Hạ Vũ lạnh lùng nói.

"Muội muội, chẳng lẽ em muốn đuổi tận giết tuyệt, không lẽ chị phải rời đi Luru Tinh em mới.....!"

"Nên nhìn đều nhìn thấy, nên nghe đều nghe thấy được, vờ diễn của chị xem như vô dụng rồi!" Hạ Vũ chỉ vào Hạ Tuyết lớn tiếng reo lên.

Hạ Tuyết nghe thấy Hạ Vũ nói xong biểu tình liền thay đổi, nhanh chóng biến thành một bộ khuôn mặt tươi cười, một mặt vô đầu, một mặt ngưng ngượng đối Hạ Vũ trong trạng thái sắp bộc phát nói.

"Ha ha, là như thế này a?"

"Tỷ tỷ, chị vẫn ‘đáng yêu’ như vậy nha, đừng giả vờ, chiều nay đối với em đã không còn hiệu quả!" Hạ Vũ đi tới trước mặt Hạ Tuyết hung hăng nhìn đối phương.

Tỷ muội? Hai nàng trước mắt này thật là tỷ muội? Luru Tinh nhìn trước mắt hai nàng trong lòng thầm nghĩ. Rõ ràng là mùa hè, tay của ta như sao lại lạnh run nh? Này..... không khí dường như có điểm không đúng nha. Bị kẹp giữa hai tỷ muội không biết khi nào thì đại họa lâm đầu, nói không chừng lại bị trở thành tấm chắn dùng, phía sau.....!

"Hai vị đại tiểu thư là thân tỷ muội, đã lâu không gặp nhất định có lời thân thiết cần tâm sự, cái kia..... Các người ngay tại nơi này tận tình tâm tình đi, anh đi phòng khách ngủ là được rồi. Như vậy..... anh ra ngoài trước !" Luru Tinh nói xong hướng hai nàng cúi đầu, sau đó đi qua giữa Hạ Tuyết và Hạ Vũ ra khỏi phòng.

Luru Tinh ngồi trên sofa, rất mệt rất mệt. Nhìn nhìn đồng hồ trên tường, đã hơn mười một giờ, hẳn rất muốn ngủ. Nhưng là, vốn hai vị đại tiểu thư nên ở trong phòng Luru Tinh mà cãi nhau bây giờ lại xuất hiện ở phòng khách, trạng thái vẫn như cũ. Trái Hạ Vũ phải Hạ Tuyết, Luru Tinh ở giữa, ánh mắt vẫn là như vậy sắc bén. Tam đường hội thâm cũng bất quá như thế, không khí thật khẩn trương, may mắn Luru Tinh không có bệnh tim, bằng không chịu không nổi ‘ưu đãi’ như vậy.

"Đừng nhìn nữa, mau nói đi, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?" Hạ Vũ ra tay trước lên tiếng, bởi vì nàng đã muốn biết vừa rồi hết thảy đều là tỷ tỷ ‘đáng yêu’ này đang diễn, cho nên tất nhiên trước hết nàng phải biết ngọn nguồn sự tình.

"Không phải là em đều đã biết sao?" Hạ Tuyết nhìn đối phương nói, chống lại ánh mắt lạnh lùng của Hạ Vũ không một chút sợ hãi, không giống Luru Tinh, ngay cả thở mạnh cũng không dám thở một chút.

"Em đã biết cái gì? Biết lúc trước chị đang gạt em? Ở trước mặt em diễn trò?" Hạ Vũ nghe thấy Hạ Tuyết nói sau hung hăng nói.

"Em giận?" Hạ Tuyết nhìn đối phương hỏi.

"Đúng vậy, rất giận!" Hạ Vũ sau khi nghe thấy gật gật đầu.

"Em vì cái gì phải giận?" Hạ Tuyết tiếp tục hỏi.

"Em.....?" Đúng rồi, mình vì cái gì phải giận? Nghe thấy Hạ Tuyết nói, Hạ Vũ ngẩn ngơ, trước mắt một nam một nữ đều có thể nói là chính mình đối đầu, hai người bọn họ cùng một chỗ, chính mình vì cái gì phải giận?

"Ha ha, xen vào việc của người khác?" Thấy muội muội bộ dáng sừng sờ, Hạ Tuyết cười lớn nói.

"Chị....., đây là em nghĩ cho chị, không biết tốt xấu." Hạ Vũ nhìn tỷ tỷ đang đắc ý lạnh mặt nói.

"Ân? Luôn luôn xem chị là đối thủ, muội muội như thế nào lại quan tâm đến chị chứ? Chắc là mặt trời mọc đằng tây!" Hạ Tuyết sau khi nghe thấy cười nói.

"Hừ! Là em sợ hiện tại xã hội nhiều người xấu, chị bị người ta lừa khóc đều không có chỗ mà khóc, chị da mặt dày, nhưng em chịu không nổi, đừng làm Hạ gia chúng ta mất mặt!" Hạ Vũ lạnh lùng nói.

"Nói dối nói cũng không phải là hảo hảo từ!" Hạ Tuyết nghe thấy muội muội trong lời nói sau vuron ngón trỏ lắc lắc trước mặt đối phương, bộ dạng 'ngươi đang nói dối'.

"Ai nói dối!" Nghe thấy đối phương nói, Hạ Vũ sắc mặt biến hồng, "Nói như thế nào, hai chúng ta lần này cũng là vì cộng đồng mục đích rời nhà trốn đi, nếu phát sinh chuyện chị bị người khác bán, trong lòng ba cũng sẽ không tốt, Hạ gia chúng ta cũng sẽ mất mặt!"

"Hừ, em cũng không tốt đến đâu, vẫn là tự lo cho chính mình đi!" Hạ Tuyết nghe thấy đối phương trong lời nói sau bĩu môi khinh thường nói, "Không phải em vẫn chờ xem chuyện chê cười của chị sao? Lần này nhưng là cơ hội khó được nha! Không phải là em thấy chị so với em quá tốt, có lão công theo, ghen tị hả?"

"Lão công? Liên hân?" Hạ Vũ nhìn cũng không nhìn Luru Tinh, chỉ là dùng khước mắt quét tảo, "Chị vẫn còn diễn trò?"

Hạ Tuyết cũng không nói, đầu lắc trái lắc phải, bộ dạng 'ta cái gì cũng chưa nghe, ta cái gì cũng chưa thấy, ta cái gì cũng chưa làm'.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: Hân Là Nam Nhân, Chị Có Thể Chứng Minh!

"Chị đã không nói.....!" Hạ Vũ thật sự không làm gì được Hạ Tuyết, dùng chân hung hăng đá Luru Tinh.

"Ân? Làm gì?" Luru Tinh đang trong trạng thái mơ hồ, bị đối phương đá thành linh giật mình, nhìn biến đổi Hạ Vũ hỏi.

"Thẳng thắn khai thật đi, đều đến mức này, anh còn muốn giấu cái gì?" Hạ Vũ nhìn Luru Tinh chất vấn.

"Thẳng thắn cái gì? Nhưng anh cái gì cũng chưa làm!" Luru Tinh nhìn đối phương nói.

"Vậy kể ra quá trình anh gặp nàng như thế nào đều nói ra!" Hạ Vũ nói.

"Quá trình? Anh ăn cơm, đi đến gần, gặp nàng, giả làm hảo hán."

"Xi~!" Nghe thấy câu chuyện đơn giản không thể đơn giản hơn của Luru Tinh, Hạ Tuyết nhin không được nở nụ cười.

"Vẫn là để chị nói đi!" Hạ Tuyết nhìn Luru Tinh ghen khuất bộ dáng cười nói, "Đến Bắc Kinh, tiền bị trộm, bị đến gần, hân tới cứu!"

"Hai người đang giỡn với me, phải không?" Hạ Vũ nhìn đôi nam nữ trước mắt nói, cảm giác muốn biết chút chuyện từ miệng hai người họ sao khó như vậy?

"Vốn chính là như vậy thôi!" Hạ Tuyết nhìn đối phương nói.

"Chi tiết một chút!" Hạ Vũ không có tức giận nói.

"Chi tiết hơn chính là chị đến Bắc Kinh, bị một tên khốn trước đây là đối tác của ba làm khó, muốn làm chuyện xấu với chị, kết quả gặp Luru Tinh, hân giúp ta. Sau đó chị trở lại khách sạn, hành lý bị trộm, buổi tối lang thang trên đường, lại gặp hân, hân liền đem chị mang về đây." Hạ Tuyết hỏi tương đáp.

"Vậy mười ba vạn kia là chuyện gì?" Hạ Vũ nghe thấy đối phương nói sau nhìn nhìn Luru Tinh, thật không ngờ hân cũng rất trượng nghĩa, anh hùng cứu mỹ nhân.

"Trên người chị còn lại một cái CMND, cái gì đều không có. Sau đó Luru Tinh mua quần áo cho chị, tốn hết mười ba vạn. Bất quá chị nói với hân rồi, chị làm bảo mẫu cho hân, mỗi tháng một ngàn, mười ba vạn kia ít nhiều xem như là hân ứng trước cho chị mười ba năm tiền lương, chính là như vậy. Em..... Hiểu được?" Hạ Tuyết nhìn muội muội nói.

"Nga, nguyên lai là như vậy!" Hạ Vũ sau khi nghe thấy hiểu biết gật gật đầu.

"Vậy em còn tưởng chuyện gì? Chẳng lẽ anh còn phải lừa bán nàng mới được? Động đầu óc một chút, đừng cứ nghĩ thứ gì loạn thất bát tao." Luru Tinh nhìn đối phương không có tức giận nói, hiện tại sự tình đều nói rõ ràng, hấn lo lắng bất yên.

"Đúng vậy, muội muội nàng luôn hơi ngốc!" Nghe thấy Luru Tinh nói, Hạ Tuyết cười phụ họa.

"Chị có ý nói người khác? Ngay cả hành lý cũng bị lấy mất, tốt lắm, nếu hiện tại sự tình đã biết rõ ràng, Hạ gia chúng ta không muốn nợ nhân tình của anh. Tuy rằng em thập phần không muốn, nhưng là..... Tỳ, đi tới chỗ em mà ở đi." Hạ Vũ đứng lên nhìn Hạ Tuyết nói.

"Vì cái gì?" Hạ Tuyết khó hiểu hỏi.

"Đừng luôn hỏi ngu xuẩn vấn đề, chị nói vì cái gì? Một nữ nhân chưa kết hôn cùng một nam nhân xa lạ ở cùng dưới mái hiên, nếu làm cho ngoại nhân biết, vậy làm sao bây giờ? Thanh danh Hạ gia làm sao bây giờ?" Hạ Vũ nhìn đối phương nói.

"Nhưng chị và Luru Tinh không phải người xa lạ, chúng ta nhận thức, hơn nữa quan hệ tốt lắm, có phải không Luru Tinh?" Hạ Tuyết ngồi bên cạnh Luru Tinh hỏi.

".....!" Luru Tinh không nói gì, hấn cũng không biết rốt cuộc nên làm cái gì bây giờ.

"Em xem, cam chịu rồi? Còn có, chị và các cô, thím trong tiểu khu đều nhận thức, các nàng đều biết chị ở chỗ của Luru Tinh!"

"Cái gì? Chị và bọn họ đều nhận thức? Vậy..... Vậy chị nói như thế nào? Chị có nói cái gì kỳ quái không?" Luru Tinh sau khi nghe thấy kích động nói, mấy lão thái thái này mà biết chút chuyện là đi ra ngoài tuyên truyền, hấn không thể làm cho mọi người toàn tiểu khu đều biết.

"Em nói em là bạn gái anh, mấy bà cụ đều nói em có nhân quang, nguyên lai trong tiểu khu này nhân duyên của anh cũng không tệ!" Hạ Tuyết ôm tay Luru Tinh cao hứng nói.

Luru Tinh sau khi nghe thấy cúi thấp đầu xuống, 'an toàn' trong tiểu khu này đều do hấn quản, từ khi Luru Tinh vào tiểu khu, mấy tên côn đồ bên ngoài cũng không thấy đi đến, hơn nữa năm trước vẫn là Luru Tinh đi đầu đối mới mấy thứ hoang phế trong khu, các nàng có thể không nói tốt cho Luru Tinh sao?

"Hừ, chị thật đúng là đem chính mình trở thành bạn gái hấn? Đừng diễn trước mặt em!" Hạ Vũ thấy bộ dáng thân mật của tỷ tỷ cùng Luru Tinh tâm để ý có điểm khó chịu.

"Ai diễn với em, quan hệ giữa chị và Luru Tinh vốn là tốt. Đúng hay không?" Hạ Tuyết nhìn Luru Tinh cười nói, tựa hồ là sợ chính mình muội muội không tin, thân mình tựa vào Luru Tinh trên người, đầu gối lên vai Luru Tinh, hơn nữa ôm chặt tay Luru Tinh, quả thực so với tình lý bình thường còn thân mật.

"Luru Tinh, anh có phải là nam nhân, rốt cuộc cũng nói vài câu?" Hạ Vũ nhìn Luru Tinh không có tức giận nói.

"Có phải hay không nam nhân cùng nói hay không nói có quan hệ sao? Hơn nữa anh đã nói qua với em, anh có là nam nhân hay không không cần em biết." Luru Tinh ngẩng đầu nhìn đối phương nói.

"Luru Tinh là nam nhân, điểm ấy chị có thể cam đoan, cái gì chị cũng thấy.....!"

"Cô..... cô đừng nói lung tung!" Luru Tinh liền che miệng Hạ Tuyết, lúc đó hấn cũng tựa hồ nhớ lại buổi sáng ngày đầu tiên bị đối phương kêu dậy, chính mình là ngủ lơ thê, hơn nữa cũng bị đối phương thấy.

"Chuyện gì đều không có!" Luru Tinh nhìn Hạ Vũ ngồi kia biểu tình hoài nghi giải thích nói.

"Thật sự chuyện gì đều không có!" Luru Tinh nhìn đối phương nói.

"Em nghe được không? Thật sự chuyện gì đều không có!" Luru Tinh lại nói. Bất quá luôn làm cho người ta có cảm giác giấu đầu lòi đuôi.

"Anh thấy em có thể tin tưởng anh sao?" Hạ Vũ cao thấp tả hữu phía trước phía sau đem Luru Tinh nhìn vài lần, vẫn nhìn đến khi Luru Tinh cả người không thoải mái mới hỏi lại.

"Anh thấy em sẽ tin anh, tuy rằng hai ta tiếp xúc không lâu, nhưng là nhìn ra, em là một người chính trực, cao thượng, thoát ly cấp thấp. Trong lòng anh đã âm thầm xem em là thần tượng, cho nên xin em đừng làm người sùng bái em phải cảm thấy thất vọng, có thể chứ?" Luru Tinh nhìn đối phương chăm chú nói.

"Không thể!" Hạ Vũ đồng dạng thực chăm chú trả lời Luru Tinh.

"Anh nhìn lầm em, thật không ngờ em lại dối lương tâm nói dối, em..... rất làm cho anh thất vọng rồi!" Luru Tinh cuối đầu thâm tình chân thành nói.

"Luru Tinh, đừng thương tâm, anh còn em mà. Em biết anh là người tốt là được rồi." Hạ Tuyết sờ sờ đầu Luru Tinh an ủi nói.

"Hạ Tuyết, quả nhiên em so với muội muội thành thực hơn, chẳng lẽ em so với nàng xinh đẹp, cao nhã, thời thượng, khôn khéo có khả năng.....!"

" Phải không? Em không tốt như anh nói đâu!" Hạ tuyết nghe thấy Luru Tinh ca ngợi sử dụng cái đáng yêu mà nàng độc hữu cười đối lưu tinh nói, " Bất quá anh nói quả thật đúng, quả thật em so với muội muội nàng tốt hơn!"

" Luru Tinh, anh muốn chết sao?" Hạ Vũ cắn răng hung tợn nhìn Luru Tinh nói. Cùng lúc là vì Luru Tinh cùng tỷ tỷ kẻ xướng người họa làm cho nàng khó xử nhiều lắm, về phương diện khác là vì nàng từ nhỏ đã xem tỷ tỷ là đối đầu, người cạnh tranh, nghe thấy người ta nói tỷ tỷ so với nàng giỏi, Hạ Vũ đương nhiên mất hứng.

" Muội muội, sao em có thể nói Luru Tinh như vậy chứ? Đúng rồi, hai người nhận thức?" Hạ Tuyết nhìn Luru Tinh và Hạ Vũ hỏi. Đánh bại, thời gian dài như vậy mới phản ứng, đây phản xạ đại tiểu thư này hình như cũng quá dài đi?

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Anh..... Anh Hù Dọa Ai Chứ!

" Muội muội cô hiện tại làm việc ở công ty chỗ tôi, cùng tôi chung một phòng làm việc, xem như đồng sự đi!" Luru Tinh nhìn đối phương nói.

" Cái gì? Em.....!" Hạ Tuyết nghe thấy Luru Tinh nói sử dụng ngón tay chỉ Hạ Vũ, " Muội muội, sao em có thể đi làm cho công ty của chính mình? Nếu để cho ba ba biết, chúng ta rồi nhà trốn đi còn có ý nghĩa gì?"

" Chuyện này không cần chị quan tâm, em đã nói chuyện với giám đốc đó rồi, nếu hấn dám đem chuyện này tiết lộ đi ra ngoài, em sẽ khiến cho hấn cuốn gói chạy lấy người!" Hạ Vũ nói.

" Ha ha ha ha, ha ha ha ha~~!" Luru Tinh đột nhiên phá lên cười, cười thanh âm rất lớn, thực khoa trương.

" Anh cười cái gì?" Hạ Vũ cau mày hỏi.

" Anh cười em ngốc!"

" Anh ngốc thì có!" Hạ Vũ hung hăng trừng mắt Luru Tinh.

" Công ty là của ba em, không phải của em, tiền lương là ba em trả, không phải em trả, người ta dựa vào cái gì nghe lời em? Quyền của em to hay quyền ba em to hơn? Em cho rằng quản lý sẽ vì giấu diếm chuyện em rồi nhà trốn đi, đến chỗ hấn làm, đối với ba em nói không biết? Nếu để ba em biết, hấn “về hưu” còn nhanh hơn. Quản lý nguyện ý đặc tội em hay là nguyện ý đặc tội ba em? Em nói đây không phải là em ngu ngốc?" Luru Tinh nhìn Hạ Vũ cười nói.

" Muội muội quả nhiên là ngu ngốc!" Nghe thấy Luru Tinh nói, liền ngay cả Hạ Tuyết cũng gật gật đầu tỏ vẻ đồng ý.

" Vậy..... vậy làm sao bây giờ, em tới đây cũng một tuần rồi, nếu để ba ba biết, vậy..... vậy.....!" Hạ Vũ vừa nghe Luru Tinh nói, cảm giác đối phương nói có lý, trong lúc nhất thời không biết nên làm cái gì mới tốt.

" Gieo nhân nào được quả ấy, tuy rằng thế sự khó liệu, nhưng nhân quả tuần hoàn, em cứ chờ về Thượng Hải đi. Ha ha ha ha!" Luru Tinh nhìn đối phương cười lớn nói, thật không ngờ đối phương cũng có khi sợ hãi sốt ruột, đã nghiền, đã nghiền, không thêm dầu vào lửa không phải tính cách Luru Tinh.

Nghe thấy Luru Tinh nói, Hạ Vũ gục đầu ủ rũ bộ dáng, tâm tình lập tức hạ thấp cực điểm!

Hạ Tuyết vẫn ngồi ở bên cạnh Luru Tinh bên, nghe thấy Luru Tinh nói kéo nhẹ áo Luru Tinh.

" Làm gì vậy?" Luru Tinh nhìn đối phương hỏi.

" Em cũng không muốn trở về!" Hạ Tuyết nhìn Luru Tinh với vẻ đáng thương nói.

Ngất, vốn là vì hù dọa đại ‘tiểu’ thư, hiện tại thế nhưng ngay cả ‘đại’ tiểu thư cũng bị hù luôn, xem ra bản lĩnh lừa dối của mình nguyên lai không phải lợi hại ở mức bình thường.

" Anh biết!" Thấy Hạ Vũ đang cúi đầu, Luru Tinh nhanh hướng về phía Hạ Tuyết chớp mắt vài cái, làm cho đối phương có thể lãnh hội ý tứ của mình.

" A~~!" Thấy Luru Tinh bộ dáng, Hạ Tuyết cũng tỏ vẻ như hiểu rõ.

" Hiểu được?" Luru Tinh hướng về phía đối phương cười cười, thật không ngờ phối hợp với nữ nhân này cũng rất ăn ý.

"Dạ, em hiểu rồi. Ý của anh là anh sẽ không bàng quan đứng nhìn, anh nhất định sẽ nghĩ ra biện pháp giữ em lại, đúng hay không?" Hạ Tuyết mở to đôi mắt trong như nước, tản ra quang mang dị thường hồn nhiên nhìn Luru Tinh nói, "Em biết ngay Luru Tinh đối em tốt nhất~~!" Nói xong gất gao ôm Luru Tinh, một bộ dáng vẻ hạnh phúc.

Ặc..... Ăn ý? Luru Tinh sững sờ nhìn Hạ Tuyết cao hứng, sau đó chôn đầu thật sâu trước ngực, lời vừa rồi tính ta không nghĩ đến.....!

"Anh..... Thật sự có biện pháp?" Hạ Vũ đột nhiên ngừng đầu dùng ánh mắt tràn ngập mong chờ nhìn Luru Tinh hỏi.

"Anh..... anh nghĩ anh có thể nghĩ ra biện pháp!" Luru Tinh nhìn đối phương nói, đồng thời có điểm chột dạ.

"Thật không?" Hạ Vũ hồ nghi nhìn Luru Tinh hỏi.

"Ừ!" Luru Tinh biểu tình tự nhiên nhưng trong lòng khó khăn gật gật đầu.

"Nhìn đi, chị biết ngay Luru Tinh sẽ có biện pháp!" Nghe thấy Luru Tinh nói, Hạ Tuyết cười nói.

Ai! Nếu mình có thể giống nàng sống tại thế giới này một cách vô ưu vô lự, thật là tốt biết bao nhi! Nhìn Hạ Tuyết, trong lòng Luru Tinh nghĩ đến.

"Được, anh đã có biện pháp, vậy chuyện hôm nay ta sẽ không so đo với anh. Còn nữa, nếu anh dám đem thân phận của em tiết lộ, anh sẽ biết tay!" Hạ Vũ hung hăng nhìn Luru Tinh nói.

"Hôm nay vốn là một đêm bình tĩnh, nhưng là vì em đến mà biến thành như thế này, em còn nói không so đo? Hẳn là anh không so đo mới đúng!" Luru Tinh bữu mỗi nhìn đối phương nói, dù sao đối phương câu mình, nói mất đối phương một chút cũng không việc gì.

"Đừng vậy, là Luru Tinh nể mặt chị mới không so đo với em, cho nên em phải nhớ kỹ chỗ tốt của chị đó!" Hạ Tuyết hướng về phía muội muội cười nói.

"Đừng giả vờ. Còn nữa, tiền này em lấy lại, em cũng không muốn đem tiền này cho người thích giả vờ dùng!" Thấy Hạ Tuyết dáng vẻ đắc ý, trong lòng Hạ Vũ thập phần tức giận, đột nhiên nhớ tới chuyện tiền, khuôn mặt nguyên bản tức giận ngược lại thần nhiên cười, sau đó cầm túi to đi vào phòng Luru Tinh lấy tiền.

"Không được, em đã đem tiền cho Luru Tinh, đồ gì của Luru Tinh chính là đồ của chị, cho nên chị không cho phép em lấy tiền của chị!" Hạ Tuyết nghe thấy muội muội mình nói lập tức đứng lên, chắn trước Hạ Vũ.

Của ta chính là của người? Nha đầu kia cũng quá..... Quá kiêu ngạo đi? Luru Tinh nghe thấy Hạ Tuyết nói tâm lý nghĩ đến.

"Đừng ở đây nói bậy, mau tránh ra!" Hạ Vũ hướng về phía tỷ tỷ đang chắn trước nàng nói.

"Không, chị không cho em vào!" Hạ Tuyết đứng ở trước cửa, che cửa chặt chẽ, rất giống kiểu lấy thân lấp lỗ châu mai.

"Em bảo chị tránh ra, nếu không em sẽ không khách khí!" Hạ Vũ nhìn đối phương nói.

"Em nói chị nhường cho? Dựa vào cái gì? Nói như thế nào chị cũng là tỷ tỷ, em hẳn là nghe chị!" Hạ Tuyết hai tay che khung cửa không phục nói.

"Tỷ tỷ? Chị nào có chỗ nào giống tỷ tỷ bộ dáng?"

"Đó là bởi vì em cũng không chút nào giống muội muội bộ dáng!"

"Tránh ra!"

"Không tránh!"

"Chị tránh ra cho em!"

"Chị không tránh!"

".....!"

"Tốt lắm tốt lắm, đừng cãi!" Luru Tinh đột nhiên đứng lên lớn tiếng hô, nếu hẳn không ra mặt ngăn lại, chắc cả lầu đều bị hai vị đại tiểu thư các nàng đánh thức, phải biết rằng hiện tại đã gần 12h đêm.

"Tiểu nhân bắt tài, hiến cho hai vị tiểu thư một chủ ý trung lập, thế nào?" Luru Tinh nhìn hai nàng hỏi.

"Nói mau!" Hai nàng không hẹn mà cùng nhìn Luru Tinh hỏi, biểu tình giống nhau, ánh mắt giống nhau, đây là lần đầu tiên Luru Tinh cảm giác hai người bọn họ là tỷ muội.

"Không được nói giống em!"

" Là em nói giống chị."

" Là chị~~!"

" Là em~~!"

Quên đi, coi như giác quan thứ sáu của ta sai lầm! Luru Tinh thật sâu thờ dài một hơi, tối hôm nay là buổi tối không hay ho nhất trong cuộc đời hắn.

" Hai vị, tiền tổng cộng có mười ba vạn, chia đều mỗi người sáu vạn rưỡi, thế nào?" Luru Tinh nhìn hai vị nói, nhưng thật ra giống như đang chia của.

" Không được, đó là tiền của em, sao phải chia một nửa cho nàng?" Hạ Vũ nói, sau đó nhìn Luru Tinh, biểu tình ‘các người là một phe’.

" Ha ha, tiền của em? Hiện tại là tiền của chị nghe chưa? Phải biết rằng hiện tại tiền lại để trên giường chị!" Hạ Tuyết nhìn đối phương nói.

" Giường của chị? ‘ Lão’ tỷ, sau khi đến Bắc Kinh mặt của chị so với nguyên lai còn muốn dày? Xem ra là do học theo người nào đó !" Hạ Vũ liếc mắt Luru Tinh nói, sau đó bàn tay vẽ một vòng, chỉ vào chung quanh nàng, nói:" Thấy? Chỉ cần thứ gì trong phạm vi năm thước gần bốn tiểu thư , liền đều là bốn tiểu thư!"

" Ha ha, đây là chuyện cười hay nhất chị nghe được tốt, nếu dựa theo cách em nói, mấy thứ linh tinh chung quanh mười thước đều là của chị." Hạ Tuyết cũng không cam yếu thể vung bàn tay to lên.

" Chung quanh em mười lăm thước!"

" Vậy thì quanh chị hai mươi thước!"

Thần kinh Luru Tinh sắp sửa hỏng mất, theo cách hai vị đại tiểu thư này nói, trong vòng mười phút, cả địa cầu này hoặc là này vũ trụ không chừng sẽ thuộc về một trong hai người bọn họ.

" Dừng lại!" Luru Tinh đột nhiên hô to một tiếng. Hắn biết, nếu hắn nếu không bùng nổ trong trầm mặc, thì sẽ diệt vong trong trầm mặc, hiển nhiên Luru Tinh không thuộc loại người sau.

Sự phẫn nộ của Luru Tinh đã làm hai vị đại tiểu thư đang tranh giành đến phạm vi mười hai km kinh sợ, đột nhiên lẳng lặng nhìn Luru Tinh, bởi vì hai người bọn họ vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy Luru Tinh phẫn nộ như vậy.

" Mặc kệ thế giới này là thuộc về ai, nhưng nhà này là của tôi, nếu hai người nếu cứ tiếp tục cãi nhau, vậy đều đi ra ngoài cho tôi. Thích đến đâu cãi thì đến!" Luru Tinh trừng mắt hai nàng hung tợn nói, ánh mắt như dã thú kia giống muốn ăn thịt người.

Hai nàng ngơ ngác đứng ở tại chỗ, trong lúc nhất thời không biết làm thế nào mới tốt.

Luru Tinh đem hai người đẩy ra, vào phòng mình, sau đó đem mười ba vạn bên trong ra ném xuống đất.

" Các người tự mình chia, đừng *** cãi nhau nữa! Còn nữa, đừng dùng tính tình các người mà khiêu chiến cá tính của tôi, vậy tôi sẽ cho các người chết rất tiết tấu cảm!" Luru Tinh nhìn hai nàng nói, sau đó ‘phanh’ một tiếng đóng cửa.

Mẹ nó, tượng đất còn có ba phần thổ tính, lão hồ không phát uy, xem ta là mèo kitty à! Tiểu lư không phát uy, người nghĩ rằng ta và người là sử nỏ so với a!

" Anh..... anh hù dọa ai chứ!" Khi cửa bị đóng thật mạnh, Hạ Vũ hướng về phía cánh cửa lạnh như băng nói," Chị, chị nói có phải không.....!"

Khi Hạ Vũ nói xong, nhìn lại Hạ Tuyết, lại phát hiện đối phương đã muốn ngồi xuống bắt đầu nhặt mấy cục nhân dân tệ kia.

" Chị..... chị thật bi ối, đó là của em~~!" Hạ Vũ hướng về phía Hạ Tuyết lớn tiếng mắng, sau đó vội vàng ngồi xổm xuống bắt đầu nhặt tiền.

" Ai nhặt được trước là của người đó, em không có đâu!" Hạ Tuyết hướng về đối phương làm mặt quỷ thề lưỡi nói, sau đó cầm 8-9 cục tiền vọt vào phòng nàng, để Hạ Vũ một mình bên ngoài.

" Chị.....!" Nhìn hai bên trái phải cửa đều đóng, Hạ Vũ tâm tình cực kỳ kém, hai tay đem mấy cục tiền trong lòng hung hăng ném hướng phòng Hạ Tuyết.

" Ba~~!" Đột nhiên Hạ Tuyết mở cửa, lạnh lùng nhìn Hạ Vũ, biểu tình làm cho Hạ Vũ sùng sốt, nàng còn cho tới bây giờ chưa thấy qua bộ dạng lạnh lùng này của tỷ tỷ.

Ánh mắt lạnh như băng, môi lãnh diễm, tay nắm chặt..... Hạ Vũ lại nhìn tiếp xuống phía dưới, chỉ thấy chính mình tỷ tỷ đang dùng chân đá mấy cục mà mình nện ở cửa phòng rơi trên mặt đất vào phòng, hiện tại chỉ còn lại một cục cuối cùng.....!"

" Hạ Tuyết~~! Em sẽ không bỏ qua chị~~!" Khi Hạ Tuyết khều được cục tiền cuối cùng vào trong phòng của mình, Hạ Vũ rút cục bùng nổ hét lên, bất quá lúc đó tinh linh Hạ Tuyết đã sớm đóng cửa, chỉ để lại Hạ Vũ tức giận không chỗ xả, ôm một cục tức.

"Hi hi, kết quả là tiền này còn không đều là của ta?" Dựa trên cửa phòng, Hạ Tuyết đắc ý nói, "Muội muội, người vẫn là không được!"

PS:40 chương rồi, mod cập nhật tiêu đề giúp

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Gà Mái Chiến Trong Bầy Gà Mái!

Sáng sớm, tuy rằng đóng màn, nhưng ánh mặt trời vẫn theo khe hở chiếu xạ đến mặt Lư Tinh trên mặt, cảm giác rất chói mắt!

"Ân~~!" Lư Tinh trở mình, nhìn đồng hồ trên tường, còn sớm, mới tám giờ rưỡi!

"Hả ? Tám giờ rưỡi?" Lư Tinh đột nhiên từ trên giường đứng lên, xoa xoa mắt, thân thể dán lên tường cẩn thận nhìn đồng hồ.

"***, vừa muốn đến muộn!" Lư Tinh liền nhảy từ trên giường xuống, lấy quần áo từ trong nhanh chóng mặc vào.

"Hạ Tuyết, cái đồ lười nhà cô, chỉ biết ngủ, có bảo mẫu như cô xem như tôi ủa ?" Khi Lư Tinh hô to về phía phòng Hạ Tuyết, dư quang quét đến phòng khách, phát hiện Hạ Vũ đang nằm trên sofa, xem bộ dáng tựa hồ còn đang ngủ.

‘Nữ nhân này ngày hôm qua không đi?’

Lư Tinh đi qua, lấy tay đẩy nhẹ.

"Ân~~! Đừng quậy~~!" Hạ Vũ đẩy tay Lư Tinh ra, sau đó trở mình tiếp tục ngủ, từ đầu đến cuối cũng chưa mở mắt.

"Ai đùa với cô, dậy mau lên, tám giờ rưỡi, muộn bây giờ!" Lư Tinh la to trong lỗ tai đối phương.

"A? Tám giờ rưỡi?" Hạ Vũ đột nhiên ngồi thẳng, tựa hồ nhớ tới chuyện gì!

"Anh..... Sao trễ như vậy mới gọi em? Ủa? Anh ở nhà em làm gì?" Hạ Vũ kỳ quái nhìn Lư Tinh nói.

"Cô đó, nhìn xem rốt cuộc là làm sao?" Lư Tinh buổi tối bị hai tỷ muội này ép buộc đã muốn đủ phiền, thật không ngờ một ngày đầy ánh nắng tươi sáng, vốn hẳn là tâm tình thư sướng, hiện tại..... Đều muốn tìm dao nhỏ giết người!

Lư Tinh cũng không quản đối phương, chạy nhanh rửa mặt, nhìn nhìn thời gian, tám giờ ba mươi lăm phút. Vừa kịp, bắt taxi hẳn là đến kịp!

"Cô cứ tiếp tục mộng du đi, tôi đi trước!" Lư Tinh nhìn Hạ Vũ ngây ngốc ngồi trên sofa nói.

"Chờ chút, em và anh cùng nhau đi!" Hạ Vũ nghe thấy Lư Tinh nói rốt cục phản ứng, vội vàng đi theo Lư Tinh ra cửa.

"Theo hai tỷ muội các người cùng một chỗ tôi thật là không hay ho, cuộc sống cần gì phải vội vã như vậy!" Sau khi lên xe, Lư Tinh nhìn bên người Hạ Vũ nói.

"Anh có ý gì? Em gặp anh mới là không hay ho nè!" Hạ Vũ không phục nhìn Lư Tinh nói.

"Cô còn giả vờ cái gì? Cô là con gái ông chủ lớn của công ty, đi làm ở công ty chính mình, ép buộc người dưới phải không?" Lư Tinh nhìn đối phương tức giận nói.

"Ai..... Ai ép buộc..... Ép buộc các người..... không phải anh biết nguyên nhân sao?" Hạ Vũ nghe thấy Lư Tinh nói cảm thấy đặc biệt ủy khuất, nàng đến công ty, cho tới bây giờ đều là dùng tâm tính một tiểu viên chức đi làm, có bản có một chút năng lực cũng không ít, cũng chưa từng dùng tính đại tiểu thư, nhưng nam nhân trước mắt này..... Hẳn vì cái gì lại nói như vậy! Hạ Vũ bĩu môi trầm mặc không nói, nàng cũng là có tự tôn, bị người khác nói như vậy, dường như nàng là có ý “giả heo ăn thịt lợn”, này chẳng khác nào nói nàng xem thường những viên chức bình thường khác sao? Mũi bắt đầu đau xót, ánh mắt đỏ lên, nước mắt không tự giác theo hốc mắt bên trong đi ra.

Lư Tinh nhìn ngoài cửa sổ, đột nhiên nghe thấy tiếng nấc, hướng bên người vừa nhìn, Hạ Vũ cái mũi nấc lên thút thút khóc, ánh mắt hồng hồng còn liên tục lau nước mắt.

Ta..... Ta cũng chưa nói cái gì mà, như thế nào liền khóc? Lư Tinh nhìn đối phương trong lòng nghĩ đến. Từ trong túi lấy ra một khăn giấy đưa cho đối phương, Hạ Vũ thấy xoay đầu sang một bên, tiếp tục vừa khóc vừa chảy mũi.

Đêm qua còn rất điều vô dương oai, hiện tại lại khóc, cho ai xem nhỉ? Luru Tinh lười biếng đi quản mấy cái chuyện vợ vãn này, xoay đầu ra cửa sổ, tiếp tục nhìn những tòa nhà cao tầng không ngừng lui về phía sau.

‘ người gì vậy, coi là nam nhân sao? Chẳng lẽ hán không biết an an ủi mình một chút, lại đưa khăn lần nữa không được sao? Chẳng lẽ hán không biết nữ hài tử đều là rất rụt rè sao?’ oán hận nhìn Luru Tinh, Hạ Vũ giận chằng biết đề đầu.

" Cô là đang nghĩ làm cho tôi đem thứ này đưa cho cô lần nữa?" Luru Tinh đột nhiên quay đầu nhìn Hạ Vũ đang vụng trộm đánh giá hán hỏi.

Bị hành động của Luru Tinh làm hoảng sợ, có lẽ là bị Luru Tinh đoán trúng tâm sự, cuống quýt xoay đầu sang bên kia.

" Có phải là trong lòng đang mắng tôi không phải nam nhân?" Luru Tinh cười nhìn đối phương nói, Hạ Vũ vừa rồi hết thấy động tác nhỏ đều không trốn thoát ánh mắt Luru Tinh, bởi vì bác tài tựa hồ nhìn ra chuyện gì, đặc biệt điều chỉnh góc độ kính chiếu hậu trước mặt, làm cho Luru Tinh đang nhìn phong cảnh bên ngoài đồng thời cũng có thể thấy nghiêng người Hạ Vũ.

" Tốt lắm, tôi biết nữ hài tử đều là rụt rè. Tôi chỉ đưa cho cô lần cuối cùng, nguyện ý thì nhận, không muốn thì tôi cất lại vào túi!" Luru Tinh cầm khăn tay đưa qua.

" Có ai an ủi người khác như anh sao?" Hạ Vũ không chút khách khí “đoạt” lấy khăn tay, sau đó không ngừng lau nước mắt.

“Nguy hiểm như lời đạn có thể bình tĩnh như nước hồ, cũng bái là tướng quân! Biết tâm sự nữ nhi giả vờ không biết, vị chi cũng xem là đại nam nhân!” Luru Tinh nghe thấy câu làm nũng của đối phương liền nói một cách đồng dạng.

" Anh chỉ biết hồ ngôn loạn ngữ khi dễ người!" Hạ Vũ ngẩng đầu nhìn Luru Tinh không phục nói.

" Không sợ khi dễ nhân, chỉ sợ bị nhân khi dễ, người biết khi dễ người khác, có thể nói người cao hơn người!" Luru Tinh trên lời nói không nhường đối phương, không cho nữ nhân này nhìn thấy chút lợi hại, nàng vĩnh viễn sẽ không biết bóng rổ là tròn, nhựa cao su là dính, nấu ăn là phải bỏ thêm muối!

" Hừ, chờ coi, xem ai cười đáp cuối cùng!" Hạ Vũ nhìn Luru Tinh nói.

" Cười không cười trước đề qua một bên!" Luru Tinh nhìn đối phương từ trên xuống dưới, nói: " Cô ăn mặc thế này đi làm thật sự không có chuyện gì sao?"

" há?" Nghe thấy Luru Tinh nói, Hạ Vũ cúi đầu nhìn nhìn bộ đồ chính mình mặc, áo là sơ mi đơn giản, quần jean bó sát người, chân mang giày thể thao.

" Ai nha, sao anh không nói sớm, xong rồi xong rồi, em còn không nghĩ tới, anh nói em làm sao gặp người chứ!" Hạ Vũ cau mày lo lắng nói.

" Ân? Như thế nào, cô cho rằng cô sẽ không gặp người?" Luru Tinh nhìn đối phương buồn cười nói, nữ nhân này đến lúc này lại còn vì không trang điểm mà phiền não. Nữ nhân ơi là nữ nhân!

" Anh mới không mặt mũi gặp người!" Hạ Vũ hung hăng trừng mắt nhìn Luru Tinh liếc mắt một cái nói, " Chỉ là em muốn đem phần tốt nhất bày ra cho mọi người mà thôi!"

" Không có việc gì, lúc này cô cũng không sai. Trừ bỏ không rửa mặt, đầu không chải, không thay quần áo, hán là miễn cưỡng qua ải!" Luru Tinh nhìn đối phương nói.

" Lúc này anh còn nói mát, bác tài, phiền anh lái xe quay lại được không?" Hạ Vũ nhìn lái xe nói.

" Cô có bệnh à, lập tức đến công ty, còn muốn quay lại? Bác tài, đừng nghe cô ấy, tiếp tục." Luru Tinh nhìn Hạ Vũ không tức giận nói.

" Anh..... Không sửa sang lại hình tượng cho tốt, em cam nguyện muộn! Bác tài nghe tôi, trở về!" Hạ Vũ liếc Luru Tinh một cái nói.

" Phải về cô về, tôi còn muốn đi làm. Tôi không giống đại tiểu thư cô như vậy có tiền, tôi còn phải làm, tôi còn phải dưỡng gia sống tạm!" Luru Tinh không tức giận nói.

" Hai vị, rốt cuộc nghe ai nói?" Anh trai ở phía trước hỏi.

" Nghe tôi~~!" Hạ Vũ giành trước nói, sau đó đắc ý nhìn Luru Tinh.

" Nếu người thấy có thể trả nổi tiền xe, vậy có thể trở về, nếu không, vậy thành thật đợi!" Luru Tinh nhìn đối phương nói.

" Ai trả không nổi.....!" Hạ Vũ vừa muốn phản bác, đột nhiên ý thức được mình không mang túi xách, trong túi lại không có tiền, nhìn Luru Tinh nhe răng cười xấu xa Luru Tinh, Hạ Vũ đành cúi đầu.

" Có tiền chính là đại gia, lời này một chút cũng không giả. Vừa rồi còn vênh vác tự đắc nữ nhân hiện tại liền giống con gà mái lụi bại, bất quá không cần nản lòng, cho dù cô là gà mái, cũng là gà chiến trong bầy gà mái!" Luru Tinh cười nhìn đối phương nói.

" Anh mới là gà mái đó!" Hạ Vũ nhìn Luru Tinh, nắm tay hung hăng đánh Luru Tinh cánh tay thượng.

"Quả nhiên là chiến đấu 'kê'!" Luru Tinh ôm cánh tay nhìn đối phương nói.

Lại là cực kỳ đúng giờ chạy vào văn phòng, Luru Tinh không thể không bội phục thời gian quan niệm bản thân.

"Ủa? Hạ Vũ, sao em lại đổi phong cách?" Quan Đình Đình nhìn Hạ Vũ đi theo sau lưng Luru Tinh, lại còn che che dấu dấu kỳ quái hỏi.

"A..... Ha ha, thoải mái, thoải mái!" Hạ Vũ sau khi nghe thấy ngẩng đầu cười nói, bất quá hai má dường như là đang run rẩy!

"Thật đúng là rất thoải mái, chà? Mặt mộc? Rất tự tin đấy!" Quan Đình Đình nhìn Hạ Vũ cười nói.

‘Ừ, còn không có rửa mặt mà!’ Luru Tinh sau khi nghe thấy tâm lý nghĩ đến.

"Ha ha, làm gì có, so với Đình Đình tỷ kém xa!" Hạ Vũ cười nói, biểu tình cực kỳ mất tự nhiên.

"Hi hi, lời này chị thích nghe. Bất quá nếu em ăn mặc thế này đi gặp khách hàng, có phải có chút.....?"

"Em còn trong giai đoạn theo Luru Tinh học tập, mặt trên còn phân cho em nhiệm vụ gì, cho nên không cần gặp khách hàng!" Hạ Vũ nói.

"Phải không? Thật tốt quá chẳng giống chúng ta, cả ngày phơi nắng phơi gió, mệt quá!" Quan Đình Đình ngồi đó không ngừng tổ khổ.

"Khi lấy tiền thưởng sao lại không phát hiện cô than mệt?" Luru Tinh nhìn đối phương nói, chỉ biết nói mát.

"Tiền thưởng của cùng của thành quả lao động là có quan hệ trực tiếp! Anh bất mãn cái gì?" Quan Đình Đình hung hăng nhìn Luru Tinh nói.

"Cô là có quan hệ trực tiếp, phát triển trái ngược đều ở chỗ tôi này!" Luru Tinh không tức giận nói.

"Hắc hắc, ai bảo anh là vương bài chứ?" Quan Đình Đình cười nhìn Luru Tinh nói, nếu thật sự dựa theo lao động thành quả phân chia, chỉ sợ một nửa tiền thưởng của nàng phải cho Luru Tinh.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Quán Bar

"Luru ca, tư liệu của buổi đấu giá đã có, đây là danh sách sáng nay vừa mới tuyên bố. Xem này, còn có tên công ty chúng ta này!" Phía sau, Quách Tĩnh đi tới bên cạnh Luru Tinh, cầm tư liệu đưa cho Luru Tinh.

"Nhiều công ty như vậy? Vị trí đó thật sự tốt như vậy?" Luru Tinh nhìn danh sách công ty tham gia bán đấu giá hỏi.

"Ở Bắc Kinh là nơi có người nhìn chăm chăm, có tám công ty đã rất không sai!" Quách Tĩnh nhìn Luru Tinh nói.

"Giá quy định bao sao? Bao nhiêu?" Luru Tinh vừa xem tư liệu vừa hỏi.

"Hai trăm ngàn chẵn, thấp hơn giá thị trường nhiều, đây là vì ở thời điểm cạnh biên làm cho giá cả không gian càng dễ dàng kéo lên!" Quách Tĩnh nói.

"5 ha? Cũng không tính lớn, bất quá là rất tiện nghi!" Luru Tinh nhìn tư liệu nói, "Hàn tổng nói như thế nào?"

"Nơi này giá thị trường hẳn là trên dưới bốn trăm ngàn, hiện tại tiến hành bán đấu giá, giá như thế nào cũng sẽ đạt tới năm trăm ngàn thậm chí càng nhiều, xem có hay không hắc mã. Hàn tổng chỉ cho chúng ta ba trăm ngàn xem như chi phí tham gia đấu giá. Hàn tổng nói nếu mua vượt qua giá thị trường, chúng ta không có bao nhiêu lợi nhuận, hơn nữa công ty cạnh tranh kia phớt lờ chúng ta tựa hồ cũng không nghĩ ra giá cao hơn thị trường nhiều lắm." Quách Tĩnh vì Luru Tinh giải thích nói.

"Ba trăm ngàn? Rất keo kiệt! Vậy Hàn tổng nói nếu thấp hơn mua về, còn lại tiền thì làm thế nào?" Luru Tinh nhìn Quách Tĩnh hỏi.

"Chưa nói, bất quá dựa theo chế độ công ty đối với phòng chúng ta, chúng ta có thể được đến 0,5% lợi nhuận xem như tiền thưởng. Cho nên bán đấu giá áp càng thấp càng tốt, như vậy chúng ta qua tay bán ra, kém lợi nhuận nhưng 0,5% vẫn rất khả quan." Quách Tĩnh nhìn Luru Tinh cao hứng nói.

"Quách Tĩnh, đừng cao hứng quá sớm. Em cũng không giấu lại, này khối đất các em có thể đấu được sao? Được rồi, cho dù các em ba trăm ngàn mua về, công ty ủy thác chúng ta có thể ra bao nhiêu? Giá thị trường là bốn trăm ngàn, giấu lại, nhiều nhất tại em cũng chỉ có thể được mấy ngàn. Nghiệp vụ nặng như vậy bận suốt hai tuần chỉ được vài đồng tiền thưởng, giá trị sao? Hơn nữa có thể hay không mua được còn không nhất định." Quan Đình Đình nhìn Quách Tĩnh cùng Luru Tinh nói.

" Có mấy ngàn đồng tiền thưởng em cũng rất cao hứng, trên thực tế em cũng sợ mua không được!" Quách Tĩnh nghe Quan Đình Đình nói có điểm nhụt chí nói.

" Đừng nghe cái miệng quạ đen của Đình Đình, chỗ này chúng ta mua chắc rồi, hơn nữa tiền thưởng tuyệt đối không phải ít!" Lư Tinh vỗ vỗ đầu Quách Tĩnh an ủi nói.

" Tiểu Tĩnh, em đi lấy danh sách và cách liên hệ lão tổng những công ty này tất cả đều chuẩn bị cho anh một bản, càng nhanh càng tốt!" Lư Tinh còn thật sự nói.

" Lư ca, anh muốn làm gì?" Quách Tĩnh khó hiểu nhìn Lư Tinh hỏi.

" Đi làm thì tốt rồi!" Lư Tinh nhìn đôi phương cười nói.

" Lư Tinh, không phải anh lại định chơi âm mưu gì nữa?" Quan Đình Đình tiến đến Lư Tinh trước người cười xấu xa hỏi, quen Lư Tinh năm năm, nàng là phi thường hiểu biết Lư Tinh tính cách.

" Ở chỗ Lư Tinh, âm mưu tên là trí tuệ, có phải hay không Lư Tinh?" Một bên Ngô tử cười nói.

" Ha ha, vẫn là Ngô tử hiểu em! Tôi có thể dùng âm mưu gì? Tôi là người đứng đắn!" Lư Tinh đem đôi phương kia trượng cười xấu xa mặt để một bên chăm chú nói.

" Anh? Người đứng đắn? Ai tin chứ!" Quan Đình Đình bữu môi khinh thường nói.

" Hắc hắc, tôi cũng không cần cô tin tôi!" Lư Tinh nhìn đôi phương cười nói.

Âm mưu? Trí tuệ? Nhân sinh cũng giống một canh bạc, nếu chính quy phương pháp không thể thắng, vậy theo ông trời đi! Huống chi đối thủ lần này, là một tên khốn Lư Tinh rất chán ghét!

Quách Tĩnh làm việc hiệu suất vẫn là rất cao, buổi chiều vừa đi làm, những thứ Lư Tinh cần đã toàn bộ chuẩn bị đầy đủ, thậm chí có cả quần gia và địa chỉ đều có tại mặt trên.

Lư Tinh cầm danh sách nhìn nhìn, mặt trên thế nhưng có một nửa là người quen Lư Tinh, không thể không thừa nhận, ba Lư Tinh ở Bắc Kinh thương giới vẫn là có số má, mà Lư Tinh, đương nhiên cũng có một mặt mà hân ngưu x.

" Hạ Vũ, trở về nói cho chị em, tối nay anh có việc chỉ sợ về muộn!" Lư Tinh đối với bên người Hạ Vũ nói thầm, nếu để cho người ngoài biết, đặc biệt quan Đình Đình, chuyện đó chắc là thảm!

" Hừ!" Hạ Vũ hừ lạnh một tiếng, bất quá Lư Tinh biết đôi phương là đáp ứng rồi.

" Ngô tử, em muốn đi gặp một vị khách hàng, đi trước, không trở lại." Lư Tinh trước khi đi chào Ngô Mộng.

" Còn kém nửa giờ là hết giờ, chú muốn về còn không có người mở cửa nữa là!" Ngô tử cười nói.

" Ha ha, vậy em đi đây!" Lư Tinh cười nói, cùng những người khác cáo biệt đi ra công ty.

Đi tới một một địa phương không người, lấy ra điện thoại, nhấn một dãy số.

" Alo? Là Cường từ à?" Điện thoại thông Lư Tinh nói.

" Đúng vậy, lão bản!" Điện thoại một chỗ khác truyền đến một thanh âm.

" Những người bảo anh tìm đã nói hết rồi?" Lư Tinh vừa nhìn mỹ nữ qua đường vừa nói chuyện điện thoại.

" Đầu thông báo, bọn họ biết là lão bản ngài tìm, dám không đến sao?" Bên kia truyền đến một trận âm hiểm cười.

" Ta lập tức liền đi qua, thật là hình như đã lâu không tới." Lư Tinh cười cười nói.

" Lão bản nhanh đến đây đi, có một đám tổ chất cao tiêu. ...mới tới!"

" Lăn~~!" Không chờ đôi phương nói xong, Lư Tinh đã cúp máy, sau đó duỗi tay bắt taxi, đi tới Mix.

Ở Bắc Kinh, chỉ cần là đi ra vui vẻ sẽ không ai không biết Mix, này tương đương với những con cú Bắc Kinh mà nói, hẳn là quá quen thuộc.

Nghe nói, ở Bắc Kinh gần chỗ sân thể dục, có một tòa lầu năm tầng, nếu nói cụ thể điểm, trong chỗ này rốt cuộc có bao nhiêu tầng, ai cũng không biết. Trong tầng lại có tầng, rất khó tính toán bên trong. Loại hình: Quán bar, quán ăn đêm!

Đa nguyên hóa Mix, Đông phương, Tây phương, Mix có đều là tốt nhất! Kim loại, thủy tinh, chất liệu nhẹ, đường cong lư sướng, nhẹ nhàng giản lược.

Mỗi đêm tại hiện trường dàn nhạc phấn khích phát ra ca khúc tiếng Anh kinh điển, làm cho thời gian cùng cảm xúc ở dị quốc trong lòng chảy xuôi. Vừa có ngọn đèn cùng âm nhạc, số pha thoải mái tạo nên thoải mái mà trong cuộc sống khó được. Quán bar nổi tiếng, xi gà cực phẩm, mấy chục loại hương tân, bia cùng với các thức ăn ngon trung tây, tuyệt đối sẽ thỏa mãn mọi ham muốn của người tiến vào, dù hoặc khẫu vị các người. Trong mắt rất nhiều người, vào Mix thống khoái chơi một đêm, xem như một loại thể hội quá trình mới.

Xuống xe, đứng ở cửa quán bar, Luru Tinh thật là có cảm xúc nhiều lần trải qua tang thương.

"Chào Luru ca ~!" Khi thấy Luru Tinh xuống xe taxi, một đám người 'xôn xao' một tiếng xông lại đây, đứng trước mặt Luru Tinh xoay người cúi đầu, Luru Tinh không có thể nào, nhưng thật ra làm ông anh phía sau hoảng sợ, nhận tiền của Luru Tinh xong liền một cước nhấc chân ga không thấy bóng dáng.

"Người nha còn chưa thối tiền cho lão tử mà!" Luru Tinh hướng về xe taxi đã muốn biến mất ở cuối đường tiếng hô, một đám khói xe trực tiếp ảnh hưởng Luru Tinh thanh lượng.

"Lão bản, có cần tôi phải người đuổi theo?" Một gã trung niên nam nhân đi tới, thân thể hơi gầy, bắt quá ánh mắt rất sáng, một ấn tượng khôn khéo.

"Được rồi, còn chưa đủ tiền xăng, vào đi thôi!" Luru Tinh nhìn đối phương nói, tên gầy này chính là người Luru Tinh gọi là Cường tử, nguyên danh là Cam Cường, hiện tại chủ quán quán bar này.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Một Tin Tốt Một Tin Xấu

"Lượng tử có đến không?" Vào trong quán, Luru Tinh đối Cam Cường phía sau hỏi.

"Lượng ca cũng giống ngài, đều đã rất lâu rồi chưa tới!" Cam Cường hồi đáp.

"Cũng đúng, người như hấn vào những chỗ này, không tốt!" Luru Tinh cười nói.

Lượng tử trong miệng Luru Tinh vốn tên là Trần Minh Lượng, cả gia đình đều là cán bộ cao cấp trong chính phủ, cùng Luru Tinh là bạn thân, tuy rằng đối phương so với Luru Tinh lớn hơn 5 tuổi!

Quán Mix này nguyên bản chính là Trần Minh Lượng, Luru Tinh thường xuyên tới chơi thời trung học mà thôi, Luru Tinh cũng không có nghĩ đến ba mình làm phó hội trưởng thương hội Bắc Kinh nhưng nhận thức ba Trần Minh Lượng, kết quả Luru Tinh vào đây là không tốn tiền. Điều này cũng chứng thật một câu, nghiệp quan nghiệp quan, quan cùng thương hóa ra một nhà.

Thời đại này, bạch đạo hắc đạo người tổng chiếm một đạo, bằng không làm ra ngoài lẫn lộn? Cha mẹ Trần Minh Lượng ở sau lưng làm quan lớn ở bên ngoài trộn vào xã hội, mở cái quán bar này. Sau lại tiểu tử này không biết bị điên cái gì khi thi đại học, lại vào đại học Trung Quốc chính pháp, địa phương đó loại người nào mới có thể tiến? Tốt nghiệp đều là loại ngư x, nhưng lại có cha mẹ làm quan lớn, tiền đồ chính trị chính là rất tốt.

Vài năm sau náo loạn khủng hoảng kinh tế, Bắc Kinh các quán bar lớn bắt đầu dần dần xuống dốc, Mix cũng không ngoại lệ, mắt thấy bắt đầu dần dần đi xuống, kết quả Luru Tinh như lưu tinh ngang trời xuất thế, gạt người trong nhà cộng thêm chấp và khắp nơi kiếm chút tiền nhập cổ, giúp quán này vượt qua cửa ải khó khăn. Lúc ấy Luru Tinh chỉ cảm thấy nơi này chơi vui, mỹ nữ nhiều, cứ để nó suy sụp chẳng phải là thiếu rất nhiều lạc thú?

Trên thực tế chứng minh lúc ấy Luru Tinh nhập cổ lựa chọn là chính xác, khủng hoảng kinh tế qua đi, mọi thứ đều bắt đầu tăng trở lại, Mix bởi vì có chính phủ là Trần Minh Lượng duy trì, lại có kinh tế duy trì là Luru Tinh, địa vị cùng thị trường mạnh thêm, không chỉ có làm cho Luru Tinh trả nợ, còn điên cuồng kiếm lại trăm ngàn, hơn nữa phân chia 5-5, điều này làm cho Luru Tinh cao hứng mãi.

Ngay sau đó không quá lâu, Luru Tinh liền bị Trương Tinh Như nghiêm trọng đá kích, từ nay về sau ở trường học biến trầm mặc, thường xuyên trốn học, liền ngay cả cha mẹ hấn cũng không biết là xảy ra chuyện gì.

Trên thực tế sự tình kia, Luru Tinh ở bên ngoài làm một loạt những hành động điên cuồng, lúc ấy vừa gặp Trần Minh Lượng tốt nghiệp tiến vào chính phủ cơ quan, hấn biết về sau không thể thường đến loại địa phương này, cho nên đưa ra ý kiến làm lớn hơn. Luru Tinh lúc ấy vừa lúc không chỗ phát tiết, cho nên hai người ăn nhip với nhau.

Luru Tinh là loại người nào? Nhiều thì chơi! Hai người hợp lực lại đầu nhập đại lượng tiền tài đối nơi này tiến hành trang hoàng, kết quả Mix liền trở thành quán bar nổi danh tốt nhất Bắc Kinh.

Mix sau trang hoàng có phong cách hiện đại chủ nghĩa làm người ta cảm thấy vừa hiện đại lại rất có phẩm vị, nơi này đặc biệt mời danh sư nước ngoài thiết kế, ghé số pha thoải mái lại thực dụng, không gian tùy ý mở rộng, hai tầng trên dưới tổng cộng có thể chứa hơn ba trăm người. Đường nhiên, lại

hướng lên tầng trên không phải người bình thường có thể đi vào.

Khu vực phân cách trong Mix rất rõ ràng, người có thể lựa hoàn cảnh và khí phân, hoặc là hòa vào đám người dưới sân nhảy nhót. Ở lầu hai có thể vừa nhấm nháp Tâm Đại Lợi hoặc thức ăn kiểu Pháp, vừa nhìn xuyên qua lan can nhìn đám người đang nhảy phía dưới, tình trong náo nhiệt, di nhân tự đắc.

Vì sợ lộ dấu vết bị người trong nhà biết, năm ấy khi Lưu Tinh thi vào trường đại học nhanh chóng thu liễm, lúc ấy đọc rất nhiều sách, hiểu được rất nhiều, sau khi vào đại học cũng rất ít tới nơi này.

Trần Minh Lượng làm trong quan trường, Lưu Tinh thi học đại học, một người muốn hướng lên trên đi, một người lại nghĩ tới cuộc sống bình thường, sau đó đều đem việc kinh doanh nơi này giao cho Cam Cường. Trần Minh Lượng cùng Lưu Tinh cũng vui vẻ thanh nhàn, trừ bỏ cuối năm chia hoa hồng gặp mặt một lần hào hào uống thoải mái một chút nói dóc một chút, còn lại thời gian rất ít đến.

Lần này Lưu Tinh gọi hết các quản lý tham gia đấu giá quản lý tìm đến đây, một là nơi này nói chuyện an toàn, hai là cũng tốt để cho bọn họ vui vẻ chút, chính mình tổng không thể không công đoạt thức ăn từ miệng họ?

Đi vào trong quán, nơi này một năm một dạng, kiếm tiền cũng một năm so một năm nhiều hơn, Lưu Tinh đến bây giờ đều không thể tưởng tượng quán bar như vậy là từ tay hắn hình thành.

"Để dành vị trí tốt, tám giờ ta dùng!" Lưu Tinh nhìn Cam Cường nói.

"Tốt, lão bản!" Cam Cường gật đầu đáp ứng.

"Đúng rồi, ta gần nhất nghe được hai cái tin tức, có tốt có xấu, người muốn nghe cái nào?" Lưu Tinh tìm chỗ ngồi xuống nhìn Cam Cường trước người thân nhiên hỏi, bán cái cái nút.

"Tin xấu đi!" Cam Cường sau khi nghe nói, lão bản trước mặt Cam Cường nhỏ tuổi hơn hắn rất nhiều nhưng hắn vẫn là kính trọng, việc này chỉ có đi ra xã hội mới hiểu được. Đừng nhìn lão bản bình thường tính tình tốt lắm, nóng giận tuyệt đối là một kẻ ăn tươi nuốt sống.

"Tin tức xấu chính là ta nghe được rất nhiều tin đồn bắt lợi cho quán chúng ta, nói cái gì nhân viên chỗ chúng ta tổ chất càng ngày càng kém, không biết đây là có chuyện gì?" Lưu Tinh hí hóp nhìn đối phương nói, nghe thấy hắn nói, không chỉ có là Cam Cường, liền ngay cả mấy người quản lý đứng phía sau cả người cũng không tự tại.

"Không biết lão bản làm sao nghe được?" Cam Cường hỏi.

"Như thế nào? Anh muốn tìm người chém bọn họ à?" Lưu Tinh cười lạnh nhìn đối phương nói.

"Không, lão bản, tôi không có ý đó!" Nghe thấy lời Lưu Tinh nói, Cam Cường cuống quýt nói.

"Những người này là lão khách hàng, bọn họ tuy rằng không phải dân có tiền, nhưng nhớ lại những năm khủng hoảng kinh tế, bọn họ còn kiên trì đến ủng hộ chúng ta, từ miệng bọn họ nghe thấy này đó, ta không biết các trong lòng các người có cảm xúc gì, nhưng ta cũng không dễ chịu." Lưu Tinh nhìn đối phương nói.

Cam Cường không nói gì, cung kính đứng ở nơi đó, bất quá trên trán đã xuất hiện mồ hôi.

"Chỗ chúng ta là hướng đại chúng, chỉ cần tiền vào chính là khách hàng, ta mặc kệ bọn họ là quý nghèo cũng tốt phú thương cũng tốt, ta chỉ biết bọn họ là tới chúng ta nơi này đây tiêu phí, chỉ cần không trái quy củ, ta không cho phép bất cứ cấp dưới nào vô lễ với khách hàng. Ta thà rằng đem các người những tên khốn này toàn bộ đuổi! Ta phát lương cho mọi người, mà những người đó là trả lương cho ta, biết lợi hại quan hệ trong đó sao? Ủa?" Lưu Tinh hung hăng nhìn nhóm người trước mặt lớn tiếng nói.

"Đúng vậy lão bản, tôi đã biết, tôi sẽ!"

"Quản giáo phải không? Đừng động tới, hiện tại không phải là đang lưu hành cạnh tranh thượng đòi sao? Ai làm không được liền cuốn gói chạy lấy người, gà 3 chân khó tìm, người hai chân không phải đây đường cái? Không từ mà biệt, Mix phát lương cho từng viên công, ta không dám nói là cao nhất, nhưng là ở Bắc Kinh có mấy chỗ có thể so sánh? Đặc biệt có một ít nữ bán hàng, thích trang b nhất!" Lưu Tinh vừa nói đến việc này của phục vụ viên, đột nhiên nhớ tới chuyện dạo siêu thị mấy ngày trước đãi ngộ lần đó, càng giận nữa, "Biết Bắc Kinh hàng năm có bao nhiêu sinh viên tìm không thấy công tác sao? Biết có bao nhiêu mỹ nữ muốn vào chỗ này làm việc sao? Đều mẹ nó thông minh một chút. Nghe thấy được sao?"

"Dạ, lão bản!" Nghe thấy Lưu Tinh giáo huấn, Cam Cường dùng sức gật đầu lấy hướng Lưu Tinh tỏ vẻ quyết tâm, thấy lão bản sắc mặt dịu xuống, Cam Cường lại hỏi, "Lão bản, vậy còn tin tốt?"

Cam Cường muốn dùng chuyện tốt giảm bớt một chút không khí khẩn trương khí, hạ hỏa lão bản.

"Chuyện tốt? Ta cũng là nghe người ta nói, bọn họ khen Mix chúng ta có bảo an rất biết đánh, mà mỗi ngày đều đánh nhau, không biết là chuyện gì xảy ra? Hay là đổi thành sân nhu đạo?" Lưu Tinh nhìn đối phương hỏi.

Nghe thấy Lưu Tinh nói, Cam Cường thiếu chút nữa khóc đi ra, chuyện này làm sao là chuyện tốt? So với chuyện vừa rồi còn xấu hơn.

"Đối với chuyện bảo an, ta biết anh càng hiểu rõ, cho nên sẽ không nhiều lời, ta chỉ bất quá là nhắc nhở anh một chút!"

" Lão bản, tôi biết nên làm như thế nào!" Cam Cường lại gật đầu nói, về mặt cam đoan ý tứ.

‘ đám nhóc kia, bảo các người đừng gây sự các người không ngừng, buổi tối rút xương các người!’ Cam Cường tâm lý nghĩ đến.

"Được rồi, mọi người đi thôi, hôm nay ta sẽ ở đây gây ngốc một hồi, ta không hy vọng thấy những gì ta không hy vọng thấy. Ta đi lên lầu nghỉ ngơi một chút, khi người đến đủ đi lâu lâu gọi ta!"

" Dạ, lão bản!"

Lưu Tinh gật gù đầu, sau đó đi lên lầu. Ngày hôm qua bị hai vị đại tiểu thư ép buộc cả đêm, thừa dịp bây giờ còn vài giờ nghỉ ngơi một chút.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Kể Thức Thời Trang Tuấn Kiệt!

Ban đêm, tám màn đen vừa buông xuống, bắt quá ở Bắc Kinh, hết thầy giống nhau chính là vừa mới bắt đầu.

Tiến vào cửa lớn Mix, là hành lang dài, bốn phía đều ngọn đèn xanh nhạt vờn quanh, cuối hành lang, là ba cái hộp đèn to cỡ đầu người, có vẻ mới mẻ giàu có đặc sắc. Đến cuối hành lang quẹo phải đó là phòng nhỏ mới mở, phòng này bố cục hình ruộng bậc thang, sân nhảy ở thấp nhất, hai tầng phía trên có các hàng ghế đặt rải rác. Đương nhiên, cũng có một ít ghế dài rải xung quanh sân nhảy. Quầy bar là loại có sàn dài, mặt trong cùng có bảng đèn như màn ảnh rộng. Tối đặc sắc, là sân nhảy trước mặt ba tầng ghế dài, sau lưng và hai bên đều có các bảng đèn rộng, và ánh đèn chớp nhá như khiêu vũ!

Thời gian còn sớm, nên người không nhiều lắm. Chín giờ mở màn, vì tránh cho đám người ồn ào, Lưu Tinh cố ý hẹn vào lúc tám giờ đúng!

" Lão bản, mọi người đã đến đủ!" Cam Cường vào nhà đối với Lưu Tinh nói.

" Ừ!" Lưu Tinh gật gù đầu, sau đó đi theo Cam Cường xuống lầu.

Vị trí an bài ở lầu hai, bắt quá có thể quan sát sân nhảy phía dưới.

" Các vị lão bản, đã để mọi người đợi lâu!" Nhìn tám người ngồi ở góc, Lưu Tinh cười đi qua, tám người này cũng không thể xem như phú hào, nhiều lắm cũng không tính là trung hữu giai cấp, so sánh với gia đình Lưu Tinh tự nhiên là không được.

" Lưu thiếu gia nói đùa, là chúng ta đến sớm!" Thấy Lưu Tinh đã đến, cả đám người đều đứng lên về mặt nịnh nọt.

" Ha ha, ngại quá, mọi người mời ngồi!" Lưu Tinh nhìn mọi người nói, " Ở chỗ tôi không có gì ngon chiêu đãi mọi người, các vị lão bản đều là người hiểu biết, thứ đắt tiền không có, Chivas chắc được chứ?"

Trên thực tế này rượu cũng không phải mắc lắm, mấy trăm đồng một chai, Lưu Tinh cũng không muốn lấy rượu ngon ra lãng phí với mấy người này.

" Có thể có thể.....!" Nghe thấy Lưu Tinh nói, làm sao có người không đồng ý? Kỳ thật quán bar này chính là quán nổi về Chivas, còn có các món ăn khác.

Đã có rượu ngon, Lưu Tinh đứng lên tự mình rót mỗi người một ly, làm cho những người này thụ sủng nhược kinh.

" Lưu thiếu gia rất khách khí.....!"

" Lưu hội trưởng thân thể có khỏe không?"

" Dạ, gia phụ thân thể vẫn khỏe mạnh như trước!" Lưu Tinh nhìn mọi người mỉm cười nói, có ông cha làm thương hội phó hội trưởng, nghĩ không nói tiếng cũng không được!

" Nào, vì sinh ý thịnh vượng mọi người cạn ly!" Lưu Tinh nâng chén nhìn mọi người nói. Uống rượu trước nói chuyện sau, có vẻ dễ làm.

" Chúc Lưu thiếu gia sự nghiệp.....!" Lúc này thì câu nào nịnh hót tất cả đều nói ra, làm cho Lưu Tinh cũng cảm giác như thực. Đáng tiếc ai bảo ta có việc cùng với những người này thương lượng chứ? Nhịn!

" Các vị đều là tiền bối của tôi, còn mong mọi người sau này chiếu cố nhiều hơn~~!"

"Lưu thiếu gia nâng cao chúng ta quá~!"

"Đâu có đâu có~!"

"Không biết Lưu thiếu gia hôm nay tìm chúng ta đến là có chuyện gì?" Uống xong rượu, người gần Lưu Tinh hỏi, những người khác cũng vây quanh ở một bên lắng nghe.

"Nếu mọi người đều là người sáng khoái, tôi cũng liền đi thẳng vào vấn đề." Lưu Tinh nhìn mọi người cười nói, "Kỳ thật hôm nay tìm mọi người, đều là vì một việc, tin tưởng mọi người đều biết bất động sản Triệu Hâm muốn bán đấu giá miếng đất ngoài Ngũ Hoàn? Tôi biết các vị đều là công ty có đăng ký tham gia bán đấu giá, tôi muốn nói cho các vị là, tôi muốn mua chỗ này, không biết mọi người có nể mặt hay không?"

Nghe thấy Lưu Tinh nói, tám người sững sờ, nguyên lai là chuyện này. Trong bọn họ đại đa số dòm ngó chỗ này đã lâu, nhưng vì Triệu Hâm báo giá thật sự là thái quá, cho nên bây giờ mới tham gia đấu giá.

"Ngại quá, có thể là đã chiếm tài lộ các vị, kỳ thật tôi không phải muốn làm khó các vị, chính là cùng tên Kim tổng ở Triệu Hâm kia..... có chút va chạm nho nhỏ mà thôi. Tôi nghe nói lúc trước hân mua này đã tốn gần ba trăm ngàn, giá thật rất rẻ, nhưng qua chưa được mấy ngày, đã báo giá năm trăm ngàn, người như vậy thật sự là lòng tham không đáy. Trên thực tế nếu bán đấu giá, cũng có khả năng đạt tới giá như thế. Quả thật tôi nhìn họ Kim kia kiêu ngạo như vậy không vừa mắt, nghe nói giá thấp nhất ở đấu giá là hai ngàn vạn, tôi muốn mua bằng giá này, để tên họ Kim kia chịu chút đau khổ, không biết các vị ý kiến thế nào?" Lưu Tinh vừa nói chuyện với mọi người vừa nâng lên chén rượu, ly rượu này màu hồ phách quả thật rất đẹp.

Nghe thấy Lưu Tinh nói lời này, tám người nhìn lẫn nhau, liền ngay cả đồ ngốc cũng nghe ra, Lưu Tinh đã từng có va chạm với tên chủ đất Kim Bưu. Nho nhỏ mà sát? Ai mà tin chứ! Kim Bưu lúc trước mua chỗ kia quả thật chỉ tốn ba trăm ngàn, bởi vì hân đổi nơi này có tin tưởng, tin tưởng có thể bán ra cao hơn giá hân báo ra cho nên mới bán đấu giá. Hai ngàn vạn đã mua được? Còn không làm họ Kim này lỗ chết? Một trăm ngàn đối với một công ty cỡ trung cũng không phải con số nhỏ, nhất là đối bất động sản công ty, rất dễ bị chôn vốn! Vốn lưu động từ trước đến nay liền ít đi, đã lỗ nhiều như vậy....., hậu quả có thể tưởng tượng!

"Nguyên lai là chút việc nhỏ đó, Lưu thiếu gia đâu cần đích thân xuất mã? Một cú điện thoại có thể giải quyết sự tình, ngại đánh giá cao chúng ta rồi. Hai ngàn vạn lên giá, hai ngàn vạn đấu giá, Quan mỗ ủng hộ!" Một người trong nhóm liền trả lời trước hết cười đối Lưu Tinh nói.

"Ha ha, Quan lão bản thật sự là rất độ lượng!" Lưu Tinh cười nhìn đối phương nói, người này..... rất thức thời!

"Lưu thiếu gia, chuyện này chẳng phải chỉ cần ngại một câu nói? Chúng ta không cần lấy chỗ đó là được, chúng ta cũng không trông cậy vào chỗ kia làm chuyện gì, tên họ Kim kia còn muốn nhân cơ hội kiếm tiền, chúng ta đã sớm nhìn hân không vừa mắt~!"

"Đúng, là hân là cho hân bị giáo huấn một lần~!"

"Chúng ta không đi~!"

Những người không có lên tiếng khác cũng một người theo một người cho thấy thái độ, trên thực tế bọn họ không dám không đồng ý, gia thế thanh niên trước mắt không phải là người bình thường có thể so sánh, là người hắc bạch đều quen, phụ thân lại là thương hội phó hội trưởng, này phó hội trưởng người cho là loại người nào có thể làm? Kính nhe, đây là Bắc Kinh, là kinh thành, là dưới chân thiên tử! Như mấy người bọn họ thân ở trung tầng, không mang theo cái đuôi làm người, làm sao mà lấn lộn chứ! Một lần 'kinh tế chế tài' khiến cho người đền trắng tay. Còn không bằng xem như nhân tình tặng cho người ta, về sau trên kinh doanh cũng thuận tiện rất nhiều. Bọn họ đều là người lấn lộn trên thương trường hơn phần nửa kiếp người, chẳng lẽ ngay cả chút đạo lý này cũng không hiểu sao?

"Tôi đây ngay tại nơi này cảm ơn mọi người, bất quá hy vọng mọi người từ lần đấu giá thứ hai cứ theo lẽ thường, phối hợp một chút, có thể chứ?" Lưu Tinh đối những người này phản ứng vẫn là rất vừa lòng, đồng thời hân cũng biết trong lòng những người này muốn cái gì, Lưu Tinh mỉm cười, kẻ thức thời trang tuấn kiệt!

"Yên tâm đi, Lưu thiếu gia, đến lúc đó chúng ta nhất định trình diện~!"

"Đúng, chúng ta đi cổ vũ Lưu thiếu gia ~!"

"Đi xem cái họ Kim kia mất mặt~!"

"Ha ha, cảm ơn các vị ủng hộ!" Lưu Tinh nhìn mọi người cười nói, mục đích rất đơn giản đã đạt tới, xem ra những người này coi như thức thời.

"Hôm nay buổi tối đã mời các vị đến quá mức đường đột. Cam Cường, mang các vị lão tổng lên lầu nghỉ ngơi một chút!"

"Vâng, ông chủ!" Cam Cường gật gật đầu nói.

"Lưu thiếu gia khách khí quá~!"

"Đúng, đúng~!" Những người này cũng không là loại đứng đắn gì, ứng phó trên thương trường tự nhiên tránh không được, những lão thành hồ ly tinh quái này làm sao không biết Lưu Tinh nói 'nghỉ ngơi' là ý gì? Trên lầu người thường làm gì có thể đi vào?

"Khách khí!" Lưu Tinh cười nói, tám người làm ra vẻ từ chối một phen sau đó đi theo Cam Cường đi lên lầu.

"Rượu này..... không tệ~~!" Nhìn tám người lên lầu, Luru Tinh ngồi trên sofa cười nói, tay cầm chén rượu nhẹ nhàng đung đưa, đưa lên mũi, hỗn hợp mềm mại ngọt ngào mùi hoa, thuần hậu của hoa quả cùng vị yên thảo thảo nhiên làm cho Luru Tinh phi thường hoài niệm.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Thượng Đế Lại Trêu Đùa

Đã đến chín giờ, đến giờ mở màn, người trong quán bar cũng dần dần nhiều hơn. Bất quá bây giờ coi như sớm, bởi vì DJ phụ trách còn chưa tới, hiện tại chính là lúc làm nóng người.

Lại nói tiếp Luru Tinh vẫn chưa ăn cơm, bụng không tự giác đói bụng, hướng một bên vẫy vẫy tay, một người phục vụ nhanh đi tới. Gọi một ít món ăn, những thứ đó rất là không tệ, đặc biệt món Italy và Pháp, hương vị rất tốt. Đã rất lâu chưa tới nơi này, đối với hoàn cảnh náo nhiệt như vậy thật đúng là có chút hoài niệm. Đồng thời cũng không nghĩ tới lúc còn trẻ lại tự cho chính mình để lại một khoản tài phú lớn như vậy, Luru Tinh không thể không tán thưởng chính mình, nếu hắn muốn phát triển, tin tưởng không có mấy người có thể cản được hắn.

Đồ ăn còn chưa lên, Luru Tinh nhàm chán nhìn dưới lầu, quán bar là đại chúng, cho nên loại người gì đều có, đương nhiên trong đó đại đa số là người trẻ tuổi, hoặc là sinh viên nhàm chán ở trường, hoặc là thành phần tri thức ở đây giải khuây, đương nhiên cũng có một số ở hoàn cảnh khác, trong đó cũng không thiếu người giàu có!

Trong quán bar đủ loại tình xảo nữ nhân, vai trần tóc nâu, cặp lông mi là tí mi vẽ ra, người như vậy dưới ánh mặt trời dễ dàng bị xem nhẹ, nhưng ở trong này, lại có hương vị không kết băng ở 0 độ.

Ở trong này người luôn có thể rất dễ dàng tìm được một nửa kia của người đêm nay, ở đây không giống các cô em xa hoa ở ‘Tô tây hoàng’, nơi đó còn có thể cho phép người từ từ thưởng thức. Ở trong này càng chú ý là ba chữ-- mau, chuẩn, ngoan! Nếu người ở một bên vùng trộm ngắm cô em làm người tâm động, kính nhờ, đừng đùa! Để nuôi? Nơi này cũng không phải không cho phép người đi nuôi từ từ, chính là người phải tìm đúng địa phương, khu vực sân nhảy đại sảnh, là nơi điên cuồng, cũng không phải là chỗ chơi trò lãng mạn.

Đồ ăn đã chuẩn bị tốt, Luru Tinh một người lặng lẽ ngồi đó, vừa nhấp nháp món Pháp đã lâu chưa ăn, vừa nhìn qua lan can xuống đám người đang nhảy phía dưới, nháo trung thu tĩnh, di nhân tự đắc!

Từ từ, di nhân tự đắc? Hình như từ khi vị đại tiểu thư kia đến nhà, cũng rất ít có loại này cảm xúc. Cả tuần này, trừ bỏ phải chịu ‘uru dài’ khó hiểu của đối phương, còn phải chịu những ‘hầu hạ’ làm người ta chịu không nổi.

Bảo mẫu? So với bảo tiêu còn lợi hại! Ngôi nhà nhỏ bình thường lại bị nàng phá cho không kém hậu thế giới đại chiến. Muốn phát hỏa à, nhưng đối phương luôn biểu diễn bộ dáng tiêu chuẩn người thú vô hại đáng yêu, làm nũng đã trở thành chuyện cơm bữa, hơn nữa đối phương tốt xấu cũng là một vị đại mỹ nữ, Luru Tinh cục tức này có thể ra sao?

Càng đáng sợ là Hạ Vũ ở đối diện lại là muội muội của nàng, hai người này tiến đến cùng nhau, có thể có náo nhiệt, không quấy tới long trời lở đất chỉ sợ sẽ không dễ dàng chấm dứt.

Nghĩ đến đây, Luru Tinh đột nhiên thấy mạng mình khổ quá, sau này làm cho người ta làm sao mà sống?

Mười ba năm? Hay nói gờn! Để cho nàng đi? Buồn cười, nữ nhân kia đã xem nơi này như nhà của nàng, có ăn có uống có tiền tiêu, đuổi cũng đuổi không đi.

"Lão bản, chuyện bên trên đã xử lý xong!" Phía sau, Cam Cường từ trên lầu đi xuống, nhìn Luru Tinh cung kính nói, bất quá lại cắt đứt suy nghĩ Luru Tinh.

"Ừ!" Luru Tinh sau khi nghe thấy gật gật đầu, "Đúng rồi, bình thường anh ở phía sau đều làm cái gì? Không phải là theo nữ nhân lêu lổng chứ? Vừa rồi trong điện thoại anh nói chuyện, thực làm cho người ta hoài nghi nha." Luru Tinh thần nhiên uống một hớp rượu nói.

"Lão bản, ngài hiểu lầm, vào thời gian này tôi trừ bỏ ở văn phòng, chính là ở trong này trông coi. Trong thời gian công tác tôi cam đoan không cùng nữ nhân lêu lổng!" Cam Cường nhìn Luru Tinh cuống quýt giải thích nói.

"Trong lúc công tác? Nói như vậy thời gian khác thì lêu lổng?" Luru Tinh nhìn đối phương hỏi.

"Lão bản, ngài trăm ngàn đừng hiểu lầm.....!"

"Quên đi, tôi cũng biết cách làm việc của anh, bằng không tôi và Lượng tử cũng sẽ không đem nơi này giao cho anh, trên thực tế mấy năm nay anh làm cũng tốt, tôi cũng tính là vừa lòng. Cùng nữ nhân lêu lổng tôi không phản đối, mọi người đều là nam nhân, nhưng là nhớ các nàng cũng là đi ra kiếm miếng

ăn, làm xong phải trả tiền, đã biết sao?"

"Hắc hắc, đã biết lão bản!" Nghe thấy Luru Tinh nói, Cam Cường cười trả lời.

"Về sau anh..... ủa?" Lúc này, chỗ quầy bar dưới lầu một thân ảnh đột nhiên hấp dẫn ánh mắt Luru Tinh, không chỉ có ánh mắt hắn, này..... Đây quả thực cả tim hắn cũng đi theo rung động kịch liệt.

Kia cao ngạo thân ảnh, kia lãnh diễm bộ dáng bất chợt gọi lên ký ức sâu trong tâm linh Luru Tinh, hết thảy giống nhau lại trở về sáu năm trước khi chính hắn bắt đầu, hoành hành bá đạo. Tuy rằng đối phương trên mặt trang điểm nồng đậm, nhưng Luru Tinh vẫn là liếc mắt một cái liền nhận ra nàng, vì nữ nhân này mang cho Luru Tinh, không chỉ là đơn giản niềm đau.

Trương Tinh Như! Nữ nhân mà Luru Tinh vĩnh viễn cũng không bao giờ quên, nữ nhân mà Luru Tinh thề muốn đem nàng lừa lên giường, đến bây giờ Luru Tinh còn không biết chính mình rốt cuộc là yêu nàng hay là hận nàng, có lẽ thời trung học hắn cũng không thành thực, cũng có thể là bởi vì như thế, nàng đã để lại ấn tượng khắc sâu trong Luru Tinh.

Thật không ngờ mới mấy ngày trước gặp tên Vương Đức bị bao dưỡng, hôm nay lại gặp nàng ở chính quán bar của mình, quả nhiên là thế sự khó liệu, Thượng Đế lại chọn Luru Tinh nữa rồi.

"Lão bản, lão bản?" Cam Cường nhìn Luru Tinh đang ngẩn người, ánh mắt vẫn nhìn chăm chú vào dưới lầu nhẹ giọng kêu lên.

"Hả?" Luru Tinh lấy lại tinh thần nhìn đối phương, vậy mới biết cái muốn trong tay đã rớt xuống bàn khi nào không biết.

"Lão bản, anh làm sao vậy?" Cam Cường hỏi.

"À, không có gì, chỉ là thấy người quen mà thôi!" Luru Tinh thân nhiên nói, "Đúng rồi, từ sau lễ mừng năm mới, quán bar có rất nhiều người mới à nha!"

"Đúng vậy, lão bản." Cam Cường hỏi đáp.

"Nữ nhân kia cũng là nhân viên chúng ta à?" Luru Tinh chỉ chỉ Trương Tinh Như đối bên người Cam Cường hỏi.

"Lão bản coi trọng nàng?" Cam Cường nhìn phía dưới nữ nhân sau đó hướng về phía Luru Tinh cười dâm đãng hỏi.

"Đừng thú lắm, nói mau!" Luru Tinh không tức giận nói.

"Đúng vậy lão bản, nàng là bồi bàn bán thời gian ở chỗ chúng ta, chín giờ tới rạng sáng ba giờ, là thuộc loại bán rượu, đẩy mạnh tiêu thụ một ít rượu.....!"

"Đẩy mạnh tiêu thụ rượu? Công trạng thế nào?" Luru Tinh hỏi, thật không ngờ nàng từng cao ngạo thế nhưng lại làm chuyện như vậy.

"Một nữ nhân rất lãnh ngạo, bắt quá ở loại địa phương này, có tư bản gì chứ.....!"

"Đừng vô nghĩa, tôi không cần anh bình luận người ta, trả lời vấn đề!"

"Đúng vậy, lão bản. Nàng đến đây vừa mới hai tháng, xem ghi chép chỗ quầy cũng tốt, tháng đầu đã hơn ba vạn, nhưng tháng này không tốt lắm, tựa hồ cũng chỉ là vừa mới hơn vạn thì phải." Cam Cường không rõ vì cái gì lão bản lại quan tâm nữ nhân này, bắt quá hắn vẫn nói những điều biết được cho Luru Tinh.

"Sao lại chênh lệch lớn như vậy?" Luru Tinh hỏi.

"Lão bản, nữ nhân này mặt mũi cũng không tệ lắm, tháng đầu mới tới, đương nhiên nhiều người hiếm lạ, sinh ý tự nhiên hảo. Bắt quá nàng tựa hồ ngoại trừ đẩy mạnh tiêu thụ rượu cái gì cũng không làm. Không phải sao, tháng này rất nhiều người mất đi hứng thú đối với nàng, nên tìm người khác dễ dàng hơn!" Cam Cường cười giải thích nói.

"Trừ bỏ đẩy mạnh tiêu thụ cái gì cũng không làm?" Luru Tinh nghe xong sững sờ, ở loại địa phương này thời gian dài quá, sự tình gì không phải cá nhân người có thể nói là được, ở đây "nước rất sâu".

"Cũng không phải tuyệt đối, từng có người muốn tìm nàng ra sân khấu, nàng ra giá bốn trăm vạn, chỉ cần có người có thể cho nàng bốn trăm vạn, nàng liền theo."

"Bốn trăm vạn? Nàng tưởng chính mình là xổ số à?" Luru Tinh sau khi nghe thấy kinh ngạc nói.

"Lão bản nói rất đúng, bốn trăm vạn tìm cái ngôi sao đều được ai đi tìm nàng chứ? Trung Diễn cùng Bắc Ảnh đều xếp hàng để người ta bao. Bắt quá bốn trăm vạn này dường như thuộc loại bán mình, bốn trăm vạn cho nàng, nàng về sau chính là người của người, về sau của nàng tiêu tiền cái gì còn phải tốn tiền, ai lại ngu như vậy? Tuổi trẻ thời điểm còn được, cảm giác mới mẻ vừa hết, chẳng lẽ còn phải dưỡng lão cho nàng? Đúng là chuyện cười." Cam Cường cười nói.

"Anh có biết tình huống nhà nàng không?" Luru Tinh hơi hơi cau mày hỏi, chuyện đó và những điều hắn hiểu Trương Tinh Như không có một chút giống nhau, chẳng lẽ là chính mình trông nhầm? Nhưng đối phương cho chính mình cảm giác chính là nàng. Trước kia Trương Tinh Như xem thường nhất chính

là những kẻ có tiền tự cho là đúng và những kẻ thói tha hủy hoại nữ nhân, nhưng là hiện tại lại để chính mình ra bán, buồn cười buồn cười.

" Khi tôi xem hồ sơ, nữ nhân này gọi là Trương Tĩnh Như, còn là sinh viên tốt nghiệp loại giỏi Bắc Đại. Bất quá xã hội bây giờ, không có cách nào khác, tốt nghiệp Bắc Đại không phải cũng đi bán thịt heo sao? Nàng nguyên lai làm việc ở một công ty Nhà nước nhỏ, đãi ngộ không được tốt lắm, bất quá cũng là thành phần tri thức. Nghe nói điều kiện trong nhà cũng không tốt, cha mẹ vài năm trước đã về hưu ra ngoài mở quán, học phí đại học tựa hồ đều là mượn.....!"

" Không phải có quỹ học sinh nghèo sao? Không xin?" Lưu Tĩnh cắt lời đối phương hỏi.

" Lão bản, anh cũng từ đại học ra mà, hiện tại lấy học bổng có mấy cái là học bổng? Đều dựa vào người sai vật, kết quả đại học học xong nợ liền mấy vạn, vốn nghĩ đi làm một tháng mấy ngàn, qua vài năm có thể trả xong. Ai biết cha nàng người một nhọc quá độ bị nhiễm trùng đường tiểu. Bệnh này nói thật, ngoại trừ đôi thận còn biện pháp nào?"

" Chuyện này là vào lúc nào?" Lưu Tĩnh gắt gao cau mày hỏi.

" Chỉ là mấy tháng trước, nếu không nàng cũng sẽ không đến chúng ta làm rượu nữ không phải? Nhưng là hiện tại bệnh viện là chỗ thế nào? Là lợi nhuận cơ cấu, không có tiền ai quản chết sống? Mẹ nàng còn đang bán hàng, nàng ngoài làm rượu nữ tựa hồ ban ngày còn làm công, sau đó còn phải cùng nàng mẹ thay phiên chăm sóc cha nằm ở bệnh viện!"

" Vậy là phải vội đôi thận à~~!" Lưu Tĩnh nói.

" Lão bản, đôi thận cũng tìm phải tìm cái phù hợp? Cho dù có, giải phẫu cũng cần mấy chục vạn, nhà nàng còn nợ nần, nữ nhân này quả thật không dễ dàng, nhưng hiện tại xã hội chính là có chuyện như vậy nhì."

" Làm sao anh biết nhiều như vậy?" Lưu Tĩnh nhìn đối phương hỏi.

" Lão bản, ở đây nhóm máu mỗi nhân viên tôi đều điều tra rõ ràng, nếu người nào trà trộn vào, ra chuyện gì, tôi cũng không dễ ăn nói với hai vị lão bản?" Cam Cường cười nhìn Lưu Tĩnh nói.

Lưu Tĩnh sau khi nghe thấy gât gât đầu, đồng thời cũng hiểu vì sao Trương Tĩnh Như tới nơi này làm rượu nữ, thời trung học nghe nói nàng hiếu kính cha mẹ có thể tay làm hàm nhai, hiện tại xem ra tựa hồ so với trước kia còn muốn lợi hại. Bốn trăm vạn? Chỉ sợ là để cho phụ mẫu nàng.

"Kêu nàng lại đây!" Lưu Tĩnh nhìn Cam Cường nói.

" Ủa? Lão bản, không phải anh.....!"

" Tôi với nàng là đồng học, tâm sự mà thôi!" Lưu Tĩnh đến, nhìn Trương Tĩnh Như dưới lầu đang bán rượu cho người, Lưu Tĩnh miệng mỉm cười, có lẽ..... lời thề của hắn sẽ đạt được cũng nói không chừng.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 46: 400 Vạn Một Đời Người, Không Mắc!

Trương Tĩnh Như về mặt lạnh lùng đi lên lầu hai, đây là quản lý quán bar phân phó, nàng biết muốn kiếm nhiều tiền ở đây, nhất định phải nghe lời người kia nói. Nàng đã quen thuộc nơi này, đối những tên tai to mặt lớn hoặc là nhả nhặn cầm thú này đều đã thấy quen không có gì kỳ quái, hiện tại duy nhất nàng cần phải làm là kiếm càng nhiều tiền, bởi vì cần tiền cứu mạng, cứu mạng phụ thân nàng!

Tới trước mặt người nợ, Trương Tĩnh Như lạnh lùng đứng đó, không một chút bộ dạng là nữ tiếp rượu, càng là giống lãnh đạo thị sát hơn. Tuy rằng nàng bị cuộc sống bắt buộc phải lưu lạc đến bước như thế, nhưng vậy cũng không tỏ vẻ nàng nguyện ý khuất phục một thứ gì đó, đối phó đám sắc lang này, không hoà nhã với bọn họ chính là phương pháp tốt nhất.

" Lấy rượu tốt nhất mắc nhất ra đây!" Lưu Tĩnh cúi đầu ăn, nhưng nhất cử nhất động của Trương Tĩnh Như đều không tránh được con mắt hắn. Đối với đối phương không có nhận ra mình, Lưu Tĩnh cũng không kinh ngạc cho lắm, hơn nữa hắn ăn cúi đầu, lại ở một góc hờn ám của quán bar, chuyện này không tính cái gì. Về phương diện khác, có lẽ chính mình trong lòng đối phương, cũng chỉ là một đồng rác rất dễ bị quên đi mà thôi. Trong lòng Lưu Tĩnh là nghĩ thế này.

Nghe thấy nam nhân nói, Trương Tĩnh Như trước sau như một lạnh lùng, nam nhân như vậy nàng gặp nhiều, đơn giản là muốn trước mặt nàng phô bày giàu sang, sau đó cùng chính mình lên giường. Trương Tĩnh Như lạnh lùng cười, sau đó xoay người ly khai. Tên gốc như vậy trong tháng trước thường xuyên có, bất quá như vậy cũng tốt, gọi càng mắc tiền hoa hồng của nàng lại càng nhiều.

"Bộp~~!" Bình rượu đặt trên bàn Luru Tinh, va chạm thanh âm làm Luru Tinh giật mình.

Luru Tinh liếc chai rượu đặt trên bàn.

"Phốc~~!" Nhịn không được phun hết đồ ăn trong miệng, cừ thật, nữ nhân này đúng là quá ác, lại còn đem ra chai Remy Martin chỉ tôn mười năm Luru Tinh dùng làm trấn điểm chi bảo, chai rượu này ít nhất cũng 7-8 vạn nhân dân tệ.

‘Xem ra nàng thật đúng là xem mình như loại coi tiền như rác!’ Luru Tinh xoa xoa miệng tâm lý nghĩ đến.

"Trước kia cũng lấy cho khách nhân loại rượu này sao?" Luru Tinh thân nhiên hỏi.

"Tôi chuyển yêu cầu của anh cho rượu sư, hẳn vốn chuẩn bị lấy một chai bình thường, bất quá Cam tổng nói phải là tốt nhất, như thế nào, không uống?" Trương Tinh Như nói, đứng một bên cười lạnh. Người như vậy nàng cũng gặp nhiều rồi, nói muốn lấy mắc nhất tốt nhất, vừa đem ra thì lòi đuôi.

"Uống, sao lại không uống? Đây cũng là lần đầu tiên tôi uống rượu cao cấp như vậy, trước kia không nỡ uống, bất quá lần này..... Không giống với!" Luru Tinh cười nói, sau đó lấy ra hai ly. "Cô cũng uống?" Từ đầu đến cuối Luru Tinh đều không có ngừng đầu.

"Có lẽ tôi vô phúc hưởng thụ!" Trương Tinh Như đứng đó trả lời.

"Ông chủ bảo cô uống thì cứ uống, đừng không biết điều!" Cam Cường đã đi tới hung hăng trừng mắt Trương Tinh Như nói, vừa rồi hẳn ở dưới lầu luôn luôn chú ý tình huống nơi này, thấy lão bản không biết vì sao lại phũ phàng ăn ra sau đó chạy nhanh lên lầu.

"Câm miệng, ở đây không có chuyện của anh!" Luru Tinh hung hăng nhìn Cam Cường mắng.

Lời nam nhân làm Trương Tinh Như sững sốt, ngay cả Cam quản lý đều dám mắng? Lão bản? Chẳng lẽ hẳn chính là lão bản ở đây?

"Học tỷ, đã 6 năm, thật không ngờ hôm nay lại gặp cô trong tình huống này!" Luru Tinh ngửa đầu một hơi uống cạn ly rượu, về mặt tiêu sái hướng về phía Trương Tinh Như cười nói.

Nghe thấy nam nhân nói, Trương Tinh Như nhú nhú mày. Học tỷ? Lục năm trước? Trung học.....!

"Luru..... Luru Tinh!" Trương Tinh Như bất khả tư nghị nhìn nam nhân trước mắt.

"Ha ha, thật không ngờ học tỷ còn có thể nhớ tôi, rất đáng giá kiêu ngạo!" Luru Tinh cười nói, "Cạn ly~~!"

Trương Tinh Như hút một ngụm khí lạnh, cho dù trí nhớ nàng có kém, làm sao có thể quên nam nhân thời trung học vẫn đây đưa chính mình, hơn nữa không biết lên giường cùng bao nhiêu nữ sinh? Nam nhân? Quả thực là bại hoại! Trương Tinh Như nhìn đối phương từ trên xuống dưới, đã không còn tính cao ngạo, kiêu ngạo không kèm chế thời trung học, thoát nhìn biến trầm ổn rất nhiều, tối đen mà thâm quýnh ánh mắt nói cho nàng, trong đó tràn ngập trí tuệ. Giờ tay nhắc chân đã không có phù hoa cùng hết sức lông bông khi xưa, lại hơn vài phần mỏng cùng nội liễm.

"Không đề nghị ngồi xuống tâm sự à?" Luru Tinh nhìn đối phương hỏi.

"Thực xin lỗi, tôi còn phải làm việc!" Lạnh, trước sau như một. Hiên nhiên Trương Tinh Như cũng không muốn cùng Luru Tinh thân cận quá. Trung học thời kì liên đối hẳn có cũng đủ hiểu biết. Bại hoại, vĩnh viễn là bại hoại!

"Tôi đây mua rượu, cô đi lấy đi, lấy đến khi nào cô cảm thấy có thể ngồi uống rượu cùng tôi thì thôi!" Luru Tinh ngửa đầu thẳng cổ uống một ly, xem ra hình tượng của mình trong mắt đối phương không chút thay đổi. Cũng khó trách, lúc trước chính mình thật sự là quá mức kiêu ngạo, không riêng gì học sinh, liên ngay cả hiệu trưởng nhìn thấy mình cũng phải hạ thấp ba phần.

Nghe thấy Luru Tinh nói, Trương Tinh Như xoay người rồi đi.

"Lão bản.....!"

"Đứng qua một bên!" Luru Tinh hung hăng nhìn Cam Cường, trách hẳn lắm miệng. Nhìn thấy ánh mắt sắc bén lão bản, Cam Cường đành phải lui đến một bên đứng.

Qua không lâu, Trương Tinh Như cầm khoảng 5 bình rượu mạnh đi tới, Luru Tinh nhìn nhìn, giá mỗi bình đều ở mức trên vạn, nữ nhân này.....!

Trương Tinh Như để rượu xuống đứng trước mặt Luru Tinh, không nói gì cũng không có rời đi.

"Không cần lấy thêm?" Luru Tinh nhìn đối phương hỏi.

"Đủ rồi!" Trương Tinh Như nhìn Luru Tinh nói.

"Là nữ nhân không có lòng tham không đáy, tốt lắm!" Luru Tinh hướng về phía đối phương cười cười sau đó cao thấp đánh giá đối phương, nói, "Học tỷ ăn mặc thế này rất khó làm cho người ta nghĩ đến cô trước kia!"

"Anh là đến để cười nhạo tôi sao? Nếu vậy, tôi có thể nói cho anh biết, anh làm được rồi!" Trương Tinh Như nghe thấy Luru Tinh nói lạnh lùng nói, trên

thực tế nàng cũng vì chính mình mặc vào như vậy mà cảm thấy cảm thấy thẹn.

"Ha ha, nhớ lúc trung học học tỷ tựa hồ trừ bỏ chán ghét người như tôi, sẽ là loại nữ nhân hư hỏng và lấy lòng nam nhân trong quán bar, nhưng như cô hôm nay thì cùng bọn họ có cái gì khác nhau?" Lưu Tinh nhìn đối phương, sau đó thần nhiên uống một ngụm rượu. Hắn đã rất lâu không uống rượu, uống rượu và hút thuốc giống nhau đều tổn hại sức khỏe, nguyên bản nghĩ rằng đã từ bỏ, thật không ngờ hôm nay lại thích loại hương vị nồng nặc này.

"Tôi không có hư hỏng, tôi cũng không lấy lòng nam nhân, tôi chỉ bắt quá là một cô bán rượu mà thôi, cũng giống nhân viên tiếp thị!" Trương Tinh Như nghe thấy Lưu Tinh trong lời nói sau nói.

"Phải không?" Lưu Tinh mỉm cười hỏi.

"Phải.....!" Trả lời rất nhanh, nhưng nghe ra, ngữ khí không chắc lắm.

"Nghe nói học tỷ thi đậu Bắc đại, chuyên ngành gì?" Lưu Tinh hỏi.

"Quản trị kinh doanh!"

"Phải không? Ha ha, giống ngành tôi học, bắt quá tôi không giỏi, chỉ đậu vào đại học hạng hai!" Lưu Tinh sau khi nghe thấy cười nói." Vì sao tới đây làm việc?"

"Tiền!"

Nghe thấy đối phương trả lời trực tiếp như vậy, Lưu Tinh ngẩn người, xem ra tiền đôi khi thật sự có thể thay đổi rất nhiều. Có lẽ đối với một số người, vinh viễn cũng không thể lý giải cái thông khô của người không tiền, cũng như lời Vương Đức nói.

"Thật không ngờ nguyên lai cô đối tiền khinh thường nhất cổ như thế nhưng có thể trực tiếp nói ra câu này, thật sự là làm tôi cảm thấy ngoài ý muốn!" Lưu Tinh thần nhiên nói, đột nhiên lại uống một ly, sau đó vì chính mình rót đầy một ly, một chai rượu mấy vạn cứ như vậy bị Lưu Tinh rót vào bụng.

"Tôi biết cô không muốn nghe tôi nói chuyện, không muốn gặp tôi, cũng giống như sáu năm trước. Bắt quá tôi cũng phải thừa nhận, tuy rằng như thế, cô vẫn là một nữ nhân rất chí khí." Lưu Tinh nhìn đối phương nói," Hôm trước tôi đã gặp Vương Đức.....!"

"Đừng nhắc hắn trước mặt tôi!" Nghe thấy Vương Đức tên này, lại ra ngoài Lưu Tinh đoán trước, Trương Tinh Như cũng không có nhiều lắm kích động, bắt quá trong lời nói lại tràn ngập rất nhiều không muốn người biết hương vị.

"Hắn tựa hồ so với cô sống tốt hơn, hơn nữa bộ dạng tốt lắm, bên người còn có một vị lão bà có thể làm bác hắn, rất ân ái!" Lưu Tinh cũng không để ý tới đối phương, tiếp tục nói xong lời mình," So với trước kia tên ngọc gầy yếu dinh dưỡng bất lương bất đồng, hắn hiện tại tây trang trắng băng băng, bề ngoài trông rất khỏe mạnh, thật sự là tạo hóa trêu người, thật không ngờ hắn cũng có ngày có 'tiền đồ' như vậy. À? Đúng rồi, tôi nhớ hình như học tỷ và hắn đều thi đậu Bắc Đại, phải không?"

"Người như hắn chỉ làm trường học mất mặt!" Trương Tinh Như cắn răng nói.

"Hối hận không?" Lưu Tinh nhìn đối phương hỏi.

"Chuyện tôi đã làm cho tới bây giờ vốn không có hối hận, tôi chỉ là tự trách mình mất bị mù." Trương Tinh Như oán hận nói, hiển nhiên nàng đã biết Vương Đức bảm vậy phũ bà.

"Đúng vậy, một nam nhân yếu đuối như vậy, thật sự rất mất mặt, chẳng lẽ hiện tại cô..... không cảm giác mất mặt sao?" Lưu Tinh nhìn thẳng đối phương hỏi.

"Tôi có nguyên tắc của tôi!" Trương Tinh Như nói.

"Phải không? Nguyên tắc là bán mình với giá 400 vạn?" Lưu Tinh cười khê nói.

"Thực xin lỗi, tôi phải làm việc.....!" Nghe đến đó, Trương Tinh Như hoảng hốt khăn trương, sau đó rời đi.

"Cường tử, đi xuống lại lấy thêm 5 bình rượu tốt nhất, tính vào doanh số của Trương Tinh Như!" Lưu Tinh nhìn Cam Cường đứng cách đó không xa nói.

"Dạ, lão bản!" Cam Cường sau khi nghe thấy gật gật đầu, sau đó hướng dưới lầu đi đến.

"Được rồi, chúng ta tiếp tục nói chuyện!" Lưu Tinh nhìn Trương Tinh Như cười nói," Đúng rồi, chúng ta nói đến đâu nhỉ? Nguyên tắc của cô phải không? Nguyên tắc là cái gì?" Lưu Tinh vỗ một bộ không biết nhìn đối phương hỏi, Lưu Tinh đột nhiên cảm giác trong lòng có một loại khoái cảm nói không nên lời. Khát vọng? Không biết!

".....!" Trương Tinh Như nghe thấy không nói gì, lẳng lặng đứng đó.

"Bốn trăm vạn, giá cũng không thấp đó, giá của ngôi sao Hồng Kông cũng không cao như cô! Đối với những người có tiền này thì cô chỉ là vừa mới bắt đầu có một chút mới mẻ cảm mà thôi, không tới nửa tháng sẽ chán ghét, bốn trăm vạn nửa tháng quả thật có chút mắc!"

" Bốn trăm vạn là cả đời! Không mắc!" Trương Tinh Như nhìn Lưu Tinh cắn răng nói, đồng thời một cảm giác si nhục rất nặng xuyên qua toàn bộ thân thể nàng, nhưng vừa nghĩ đến phụ thân còn ở bệnh viện, khuất nhục? Để nó gặp quỷ đi thôi! Hết thầy..... Cũng không tính cái gì.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 47: Vô Tình Chà Đạp, Tà Ác Lưu Tinh

" Cả đời? Vậy lại càng không có lời. Cô nghĩ thử, những kẻ có tiền này ở nhà đều có lão bà, bao dưỡng thời gian dài nếu để cộp cái trong nhà biết, vậy thì phiền toái, hơn nữa..... Còn phải dưỡng lão cho cô, làm gì còn tiền lời? Không nên chờ mong tìm ra kim cương Vương lão ngũ, bởi vì vào nơi này, không ai lại nghĩ cô sạch sẽ." Lưu Tinh cười nhìn đối phương, tuy rằng trên mặt mang theo mỉm cười, nhưng trong lời nói lại tràn ngập châm chọc.

Nghe thấy Lưu Tinh nói, Trương Tinh Như trầm mặc, nàng không phải kẻ có tiền, không biết tâm lý của họ, lời nói của thiếu gia nhà giàu như Lưu Tinh, cũng làm nàng tỉnh ra. Trương Tinh Như do dự, chẳng lẽ 400 vạn mua một người thật sự rất mắc sao?

" Học tỷ chắc cũng 26 rồi? Cô xem cô còn mấy năm thanh xuân có thể bán?" Lưu Tinh nhìn đối phương nói, tà ác, Lưu Tinh đang tà ác giẫm lên tinh thần và linh hồn người ta. Có lẽ là đã uống chai rượu cả đêm, say? Ai biết được?

" Anh muốn mua?" Trương Tinh Như cắn răng suy nghĩ một lúc lâu hỏi, xem nàng hít một hơi thật sâu, không biết khi nói những lời này nàng đã dùng bao nhiêu dũng khí.

" Cô muốn bán?" Lưu Tinh lưng tựa sô pha, điều chỉnh tư thế thoải mái, " Thật không ngờ học tỷ cũng sẽ nói ra câu như vậy, không phải cô luôn muốn chống lại vận mệnh sao? Bất quá hiện tại, xem ra tựa hồ cô đã không còn khái niệm sinh mệnh và tình yêu!"

" Nhìn rõ hồng trần bất quá là chìm nổi, nhìn kỹ sinh mệnh bất quá là vô thường, tình yêu nhìn rõ bất quá là tự tán thôi. Trong vô thường hết thấy tất cả đều là ngoại vật, hết thấy đều không sao cả!"

" Ba ba ba ba!" Lưu Tinh vỗ tay, mỉm cười nhìn Trương Tinh Như, " Phấn khích phấn khích, sao rồi, lại quy y Phật giáo?"

Lưu Tinh nhìn Trương Tinh Như trên mặt biểu tình.

" Đi rửa mặt rồi đến nói chuyện với tôi!" Lưu Tinh nhìn đối phương nói, đối phương hiện tại trạng thái quá dày thật sự làm cho Lưu Tinh cảm thấy không thích ứng.

Nghe thấy Lưu Tinh nói, Trương Tinh Như ngẩn người, đứng ở tại chỗ cũng không làm gì.

" Nếu cô muốn lấy tiền boa, vậy đi rửa mặt đi!" Lưu Tinh nói tiếp.

Trương Tinh Như cắn chặt răng, thế này mới rồi đi. Đối với nàng lúc này, tiền boa mười một chai rượu kia ít nhất cũng có mấy vạn, con số này thật sự là rất nhiều.

" Lão bản, anh cho nàng tiền boa? Nhưng Ngài là ông chủ ở đây mà!" Trương Tinh Như rời đi, Cam Cường phía sau Lưu Tinh nói, hẳn thật sự không hiểu lão bản rốt cuộc muốn làm gì.

" Cạch~~!" Lưu Tinh mở ra một lọ rượu mạnh, sau đó lại rót cho mình đầy ly, " Tôi phát hiện hôm nay anh thật sự rất nhiều câu vô nghĩa, chẳng lẽ thật sự anh nhàn rồi không có chuyện gì sao? Chẳng lẽ tôi buộc phải tìm cho anh chút việc để làm?"

" Lão bản.....!"

" Anh tin không tin tôi sẽ đem anh nhốt vào một phòng tràn ngập ‘sương mù đỏ’ cùng với mười ‘con heo mẹ’?"

" Lão bản tôi còn có việc, đi trước! Lão bản uống rượu vui vẻ!" Nghe thấy Lưu Tinh nói, Cam Cường liền như con thỏ nhanh chân rời đi. Sương mù đỏ? Chỉ sợ là xuẩn được à! Hẳn cũng không muốn ‘làm việc’ với mười con heo mẹ hoặc là bị mười con heo mẹ làm! (^_^, quả là bá đạo Lưu Tinh).

Ba phút sau, Trương Tinh Như đã đi tới, không còn yêu diễm, lại hơn vài phần thanh nhã, bất quá nàng vẫn lạnh băng không có đổi.

" Nước trong sinh phù dung, thiên nhiên tạo trang sức, thế này thật tốt? Hơn nữa hóa trang đậm như vậy, sẽ làm da cô bị thương hại!" Lưu Tinh nhìn đối phương cười nói, " Nào, uống một ly đi!"

Trương Tinh Như đi lên, cầm lấy ly bung lên uống, một ly rượu đầy một hơi liền uống hết.

"Bộp!" Đặt ly lên bàn trước mặt Lưu Tinh, Trương Tinh Như cố nén nôn mửa, lảng lảng nhìn đối phương. Nàng hiện tại chỉ có một tin niệm, thì phải là tiền, nàng cần tiền, rất nhiều rất nhiều tiền, hơn nữa nàng biết người trước mắt này rất có tiền.

"Về phần bao nhiêu tiền, vậy phải xem có đáng giá hay không. Trước tiên gạt sang 400 vạn, trước nói thử cô cần bao nhiêu tiền đi!" Lưu Tinh nhìn đối phương thần nhiên nói.

Trương Tinh Như cảm giác chính mình liền giống như thị đặt trên thớt ở chợ chuẩn bị bán, nhưng lại vì chính mình còn kè mặc cả. Cố nén nước mắt khuất nhục, hai tay nắm gắt gao, hít một hơi thật sâu, trầm mặc trong chốc lát sau đó nhìn Lưu Tinh nói:

"Chữa bệnh phụ thân tôi cần 80 vạn, bao gồm viện phí, mua thận, giải phẫu phí, hồi sức sau phẫu thuật, mà tất cả tôi đều mong là loại tốt nhất; mua cho cha mẹ tôi một căn nhà lớn, bao gồm trang hoàng bên trong, tôi không năng lực hiểu kính bọn họ, nhưng tôi hy vọng bọn họ sống thoải mái, cần 100 vạn. Cha mẹ tôi tuổi lớn, sau này tôi không biết có thể hay không chiếu cố bọn họ, vì làm cho bọn họ áo cơm không lo, mời bảo mẫu và v.v..., tổng cộng cần 200 vạn."

"200 vạn? Vì sao không lấy thêm chút nữa?" Lưu Tinh nhìn đối phương hỏi.

"Dựa theo lãi suất hiện tại của ngân hàng, hàng năm có thể được từ 6 vạn đến 7 vạn tiền lãi, vậy là đủ rồi!" Trương Tinh Như nhìn Lưu Tinh lạnh lùng nói.

"Nga! Suy nghĩ một chút, cô nói cũng không sai, bất quá thế này mới 380 mười vạn, còn lại 20 vạn thì sao?" Lưu Tinh nhìn đối phương hỏi.

"Trả nợ, bao gồm tiền lãi.....!" Trương Tinh Như cắn răng nói, tựa hồ chỗ này còn có ẩn tình.

"À, dựa theo người nói, thật đúng là cần 400 vạn. Tốt lắm, vậy lại nói cô làm sao có thể đáng giá 400 vạn?" Lưu Tinh hơi hơi híp mắt tà cười nhìn đối phương, cảm giác đối phương tựa hồ so với trước kia càng thêm lạnh diễm, nhớ tới chuyện lúc trung học, Lưu Tinh đột nhiên có ý tưởng muốn đem đối phương ôm vào trong ngực tận tình chà đạp, tiếp theo lại hung hăng uống một ly.

Lưu Tinh hấn say!

Nghe thấy Lưu Tinh nói, Trương Tinh Như hung hăng cắn răng, đúng vậy, chính mình làm sao mà đáng giá 400 vạn chứ?

"Nửa đời của tôi!"

"Ha ha, nửa đời sau?"

"Đúng vậy, nửa đời sau, chỉ cần anh xuất ra tiền, từ khắc đó bắt đầu, tôi chính là người của anh. Chuyện này không phải như anh chờ mong sao?" Trương Tinh Như nhìn Lưu Tinh nói. Nàng không thể không làm như vậy, khoản tiền kénh xù trả cho bệnh viện khiến nàng không thể không mau chóng lấy đến tiền, vô luận là ai, nếu dùng thuốc, như vậy phụ thân nàng chắc chắn không qua được vài ngày. Cho dù mỗi ngày nàng làm 2 công việc, nhưng vẫn như cũ không thể trả nội viện phí. Bán cho tên bại hoại trước mắt này, ít nhất so với mấy lão tai to mặt lớn, người đầy thịt mỡ, miệng thối tốt hơn nhiều.

"Đúng à, này quả thật là chuyện tôi vẫn chờ mong, hoặc là nói đem cô lừa lên giường là lời thề thời trung học. Bất quá.....!" Lưu Tinh dừng một chút, ánh mắt chằm chằm nhìn đối phương, làm cho đối phương càng chú ý phía lời tiếp theo.

"Bất quá, phượng hoàng trọng sinh là niết bàn, mà gà rừng trọng sinh cũng là thi biến. Có lẽ cô từng là phượng hoàng, nhưng hiện tại..... Tôi cũng không dám khẳng định. Cho dù lấy điều kiện là nửa đời sau, tựa hồ cũng không thể đả động được ai, bởi vì không chỉ có phải trả 400 vạn, lại phải nuôi cô, đây cũng là một khoản chi tiêu không nhỏ!"

"Tôi sẽ tay làm hàm nhai, không tiêu của anh một phân tiền!"

"Lý do này cũng không phải tốt lắm!" Lưu Tinh nhẹ nhàng đưa tay bưng ly rượu, dưới ánh sáng ngọn đèn, rượu ngon trong chén phô bày đủ loại sắc thái, thật sự rất đẹp.

"Anh.....!" Thấy đối phương ra vẻ thờ ơ, Trương Tinh Như cố nén ý nghĩ muốn rời đi, "Không phải anh mới vừa nói, muốn lừa tôi lên giường sao? Lời thề của anh nhờ vậy mà đạt được, hơn nữa..... Tùy thời tùy chỗ!"

"Tùy thời tùy chỗ? Tôi đây cũng không thể hiểu, nếu tôi cho cô bốn trăm vạn, thậm chí là buộc cô cởi sạch quần áo trước mặt mọi người nhảy sexy hoặc là có một ngày tôi chơi chán lại cho cô đi làm gà, cô cũng đồng ý?" Lưu Tinh ngược mắt đã có chút mê ly tà cười nhìn đối phương, vô tình giẫm lên linh hồn nữ nhân trước mắt này.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 48: Tiền Ta Thanh Toán, Có Phải Là Lúc Nên Kiểm Hàng?

Thân thể Trương Tinh Như không ngừng run run, răng hung hăng cắn môi dưới, một tia máu tươi từ môi từ từ chảy ra.

"Đồng ý! Chỉ cần anh trả tiền!"

"Ha ha, phải không? Cô yên tâm, tôi sẽ không biến thái vậy đâu. Bất quá..... lý do lúc trước hay lắm!" Lưu Tinh nhìn đối phương cười nói, sau đó lại rót cho đối phương đầy ly, cũng vì chính mình rót một ly, "Nhưng là, con người của tôi rất coi trọng xử nữ, cô và Vương Đức.....!"

"Trừ bỏ nắm tay, chúng ta cái gì cũng không làm!"

"Ha ha, uống thêm một ly với tôi được không?" Lưu Tinh cười nhìn đối phương, sau đó chỉ chỉ ly rượu đã rót đầy trên bàn.

Trương Tinh Như cắn chặt răng, cầm lấy ly rượu một hơi cạn sạch.

"Nôn~~!" Trương Tinh Như thật sự là chịu được không được loại rượu này, dựa vào bàn đem phun ra. Nàng tuy rằng bán rượu, nhưng cũng không biết uống rượu, thứ đất tiền như vậy, không phải người như nàng có thể tiêu thụ nổi.

Nhìn bộ dáng lị bại Trương Tinh Như trước mắt, Lưu Tinh mỉm cười, nữ nhân này cần 400 vạn, lại ngay cả một phân tiền cũng không là vì chính nàng, thật đúng là đáng yêu.

"Cường từ~~!"

"Dạ có, lão bản!" Cách đó không xa Cam Cường vừa nghe Lưu Tinh triệu hồi lập tức tiến lên.

"Đi lên lầu lấy chi phiếu của tôi xuống!" Lưu Tinh thân nhiên nói.

"Dạ, lão bản!" Cam Cường sau khi nghe thấy gật gật đầu, tuy rằng hắn có rất nhiều lời muốn nói, nhưng là..... Hắn biết trên vấn đề tư nhân này, lão bản sẽ coi lời hắn như cái rắm, hắn cũng không muốn chọc lão bản sinh khí, lập tức hướng trên lầu đi đến.

"Anh..... chi chi tiền?" Trương Tinh Như nghe thấy Lưu Tinh nói sau ngẩng đầu nhìn đối phương, tuy rằng trong lòng nàng tràn ngập khuất nhục, nhưng đây là tiền cứu mạng.

"Thực hiện một lời thề chỉ cần 400 vạn, rất re, hưởng chi tôi đạt được không chỉ là một lời thề. Bất quá cô cũng trăm ngàn không nên làm ra chuyện gì để tôi thất vọng, nếu không tôi sẽ hối hận, mà tôi cũng sẽ làm cô hối hận!" Lưu Tinh nhìn đối phương cười nói.

Cam Cường đem chi phiếu cầm tới, Lưu Tinh viết số, ký tên, xé ra đặt lên bàn.

"Kiểm tra giúp tôi xem có nhiều số 0 không?" Lưu Tinh nhìn Trương Tinh Như nói, trong mắt Lưu Tinh, về vật chất toàn bộ thể giới căn bản là không có phân chia giàu nghèo, mà có, chính là giàu nghèo về tinh thần. Lưu Tinh biết, nếu chính mình không mua nàng, theo tính cách Trương Tinh Như, vì cứu phụ thân, nàng thật là sự tình gì đều khả năng làm được. Nếu tro mắt nhìn nàng bị nam nhân khác lãng phí, còn không bằng chính mình ra tiền đem nàng mua về, ít nhất còn có mình, Trương Tinh Như sẽ không bị thương tổn ở các phương diện khác, mà Lưu Tinh, chắc chắn đem hết toàn lực đi giúp trợ nàng.

Nhưng là, giúp cũng phải có cái phương pháp, nhìn trước mắt Trương Tinh Như, tựa hồ trừ bỏ tâm niệm cứu phụ thân, tựa hồ đối với những chuyện khác đã tuyệt vọng, đặc biệt tình yêu, nhiều năm thiệt tình trả giá thế nhưng vào thời điểm nàng khó khăn nhất đã bị phản bội, có thể nghĩ ra tâm tình nàng hiện tại là thế nào.

Lưu Tinh cũng không muốn đạt được là một con rối gỗ, hắn muốn là con người có tình cảm thực, vậy phải làm sao bây giờ chứ?

Tuần tự hướng dẫn? Nhưng theo tính cách cùng với tâm lý đối phòng vệ chính mình của nàng, bản thân có khả năng hướng dẫn ra kết quả sao? Nói như vậy, tro tàn lại cháy khả năng phải đợi vài năm, mười mấy năm thời gian.

Phá rồi sau đó lập? Biện pháp này mặc dù có chút tà ác, nhưng ít ra không thể nói là phương pháp xấu, nữ nhân tựa hồ đối với nam nhân đầu tiên của nàng ấn tượng cùng với tâm lý phòng ngự luôn thấp nhất, hoặc là chính mình có thể từ chui vào từ chỗ trống ở giữa cũng nói không chừng. Nhưng là phá dễ dàng, còn lập..... cần phải tốn rất nhiều công phu, nếu lập không tốt, hiệu quả thế tất phản chi, nói vậy đã kích đối Trương Tinh Như có lẽ sẽ tăng hơn nữa.

Mẹ nó, đau đầu, xem ra uống rượu nhiều quả thật không tốt.

Trương Tinh Như run run vờn tay cầm tờ giấy trên bàn, đến bây giờ có chút không thể tin được, nhìn con số, Trương Tinh Như gất gao cắn răng, nguyên bản lạnh lùng ánh mắt đột nhiên phát ra một đạo ánh sáng.

Đây..... đây thật là bốn trăm vạn? Trương Tinh Như nhìn nhìn Lưu Tinh ngồi trên sofa vẫn đang thản nhiên uống rượu, lại nhìn nhìn chi phiếu trên tay.

"Không tin sao?" Lưu Tinh nhìn đối phương nói, đột nhiên duỗi tay ôm Trương Tinh Như vào lòng, làm cho đối phương ngồi lên đầu gối mình. Trương Tinh Như bị Lưu Tinh thỉnh linh hành động hoảng sợ, vội vàng giãy dụa, nhưng Lưu Tinh sao có thể để nàng giãy thoát?

"Con người của tôi còn tốt một chút, đó là rất giữ chữ tín, đối với tờ chi phiếu này thiết giả không cần hoài nghi. Cho nên, tôi cũng hy vọng cô có thể giữ tín, có lẽ cô cũng nên thực hiện hứa hẹn?"

Nghe thấy Lưu Tinh nói, Trương Tinh Như nguyên bản giãy dụa thân thể đột nhiên cứng đờ, ngơ ngác ngồi đó, vẻ mặt phi thường mất tự nhiên.

"Ha ha, cô hiểu là tốt rồi. Khi cô cầm tờ chi phiếu này, cô đã là của vật phẩm của riêng tôi, cho nên tận lực không nên vi phạm ý nguyện của tôi, nếu không bình hoa có tốt cũng có lúc bị đập nát!" Lưu Tinh tà cười nhìn đối phương, dưới ngọn đèn mờ ảo, tay Lưu Tinh thủ đã sắp mò lên hai ngực Trương Tinh Như, nhẹ nhàng xoa nắn. Đầu Lưu Tinh nhẹ nhàng gối lên lưng đối phương, nhắm hai mắt lại, tựa hồ đang hưởng thụ.

Trên khoe miệng Lưu Tinh lộ ra một tia mỉm cười, một bàn tay thì hưởng thụ nơi không người khai khẩn đầy đặn kiên, còn có thể cảm giác được rõ ràng nhịp tim đối phương kịch liệt đập loạn. Mà lỗ tai gối lên sau lưng đối phương cũng nghe rõ ràng tiếng tim đập.

Trương Tinh Như lẳng lặng ngồi trên đùi nam nhân, trong biểu tình lạnh lùng để lộ một tia hồng nhuận không dễ dàng nhận thấy, gất gao cắn môi, nước mắt tràn mi. Nàng không có phản kháng, tùy ý đối phương vuốt ve thân thể mình, tuy rằng cảm giác được đây là khuất nhục lớn nhất đời nàng, nhưng tờ chi phiếu nàng đang nắm chặt trong tay kia nói cho nàng, nàng phải như thế. Bởi vì nàng đã không thuộc về chính nàng. Có lẽ tư tưởng có thể, nhưng là thân thể.....!

"Tốt lắm!" Lưu Tinh buông hai tay, đẩy đầu đối phương ra, làm cho đối phương nhìn chính mình.

"Tiền tôi đã thanh toán, hẳn là bắt đầu kiểm hàng nhỉ?"

"Đề..... đề tôi chuẩn bị..... chuẩn bị vài ngày có thể chứ?" Trương Tinh Như cắn răng nói, sự tình đột nhiên, lòng nàng tạm thời không có năng lực thừa nhận chuyện này, tuy rằng trường hợp như vậy nàng đã nghĩ tới vô số lần.

"Không được!" Lưu Tinh bá đạo nhìn đối phương nói, "Ngoan ngoãn đi lên lầu, tắm rửa sạch sẽ chờ, tôi không muốn thấy bất kỳ thứ gì không thuộc về cô, bao gồm sơn móng tay!"

Trương Tinh Như sau khi nghe thấy, ngẩn người, sau đó cúi thấp đầu.

"Cường từ, mang nàng đi lên."

"Dạ, lão bản!" Cam Cường gật gật đầu, sau đó mang theo Trương Tinh Như đi lên lầu.

"Trương Tinh Như, cô nên cười thầm đi, lão bản đã thật lâu không có coi trọng nữ nhân. Mấy năm nay, tựa hồ cô là người đầu tiên!" Trong hành lang, Cam Cường nhìn Trương Tinh Như lẳng lặng đi theo hần phía sau nói.

"Người đầu tiên? Buồn cười!" Trương Tinh Như lạnh lùng nói. Khuất phục, cũng khả năng chỉ là trên thể xác.

"Phải không? Bất quá hẳn là cô nên cảm thấy may mắn, đồng thời cũng nên cảm tạ lão bản khảng khái. 400 vạn, cô có thể tùy tiện hỏi một chút mấy 'tiểu thư' trên đường, bốn trăm vạn đối với các nàng mà nói là khái niệm gì, mỗi ngày cần hầu hạ bao nhiêu người, lại phải mất bao nhiêu năm mới có thể kiếm đủ. Không chỉ nói cô xinh đẹp, bởi vì so với cô xinh đẹp có khối người, còn không phải giống nhau cũng làm? Tiểu thư cao cấp tới đâu ra sân khấu cũng chỉ cần mấy ngàn mà thôi. Cho nên, cô hẳn là cao hứng!"

"Hừ!" Trương Tinh Như ngoài hừ lạnh, thật sự không biết nên nói chuyện thế nào.

"Thực là một nữ nhân quật cường, cũng khả năng nguyên nhân vì vậy, lão bản mới coi trọng cô!" Cam Cường cười nói, sau đó đẩy cửa một gian phòng, một tư nhân phòng xuất hiện trước mắt Trương Tinh Như.

"Đây là phòng riêng lão bản trước kia, phòng tắm rất lớn, bên trong cái gì cũng có, vật tùy thân của cô lát nữa tôi sẽ giúp cô cầm đến. Cô không cần lo lắng sẽ có người xông vào, trừ phi người dưới lầu toàn bộ chết hết. Được rồi, hy vọng đêm nay cô có thể làm lão bản cao hứng!" Cam Cường mỉm cười, sau đó đóng cửa.

Trương Tinh Như đứng tại chỗ, trước mắt tuy rằng chỉ là phòng khách, nhưng diện tích đã rất xa vượt qua nhà nàng. Nơi này trang hoàng tráng lệ, cửa sổ rất rộng có thể rõ ràng nhìn thấy cảnh đêm xinh đẹp bên ngoài, toàn bộ một mặt vách tường đều là giá sách, để đầy các loại sách. Đèn treo xoắn ốc màu vàng huy hoàng. Đối diện cửa sổ là bàn làm việc dài ba thước, còn có một cái ghế dựa phi thường lớn, phía sau là một bức tranh chữ -- NHẤN. Dễ thấy nhất là tượng thần Venus, bộ sofa gỗ lim thiếp vàng nhìn rất là hoành tráng, giống như là từ trong hoàng cung đưa tới. Vị trí tận cùng bên trong có một cánh cửa, Trương Tinh Như biết, bên trong hẳn là phòng ngủ, phòng tắm linh tinh.

Mở tờ chi phiếu nắm chặt trong tay, nhìn con số trên đó, nước mắt Trương Tinh Như lại một lần nữa tràn ra.

Chương 49: Đêm Nay, Ta Chính Là Thượng Đế Của Người

Chính mình..... Cứ như vậy sao? Hết thầy là vừa mới bắt đầu, hay là đã kết thúc? Bất quá rốt cục có thể trị bệnh cho phụ thân bệnh, hơn nữa ba mẹ vất vả nuôi lớn mình ba mẹ cũng có thể sống những ngày an nhàn.

Vậy còn mình? Là cha mẹ đã cho mình đến thế giới này, chính mình lại tính cái gì đây? Chỉ cần cha mẹ sống tốt mọi chuyện đều tốt. Đi theo nam nhân này, có lẽ là một loại giải thoát. Không cần bận rộn làm việc bỏ mạng, không cần chịu đựng, không cần nhìn sắc mặt các vị thân thích đòi nợ.

Đột nhiên nhớ tới sự tình gì, Trương Tinh Như lấy điện thoại trong túi.

" Alo? Là Vương lão thái à? Có thể phiền ngài giúp cháu gọi mẹ cháu được không? Dạ, được~~!" Vương lão thái là hàng xóm nàng, là cô độc lão nhân bây giờ chỉ còn nàng quan tâm.

" Mẹ, tối nay con phải tăng ca, không thể đi tới chỗ ba. Tiền thuốc men con đã kiếm đủ. Mẹ yên tâm, là tiền thưởng của con. Nói bệnh viện trăm ngàn lần đừng ngưng thuốc, ngày mai con sẽ mang tiền qua. Tốt lắm, không nói, con phải làm việc. Ngày mai gặp.....!"

Trương Tinh Như buông điện thoại, tựa trên cửa, ngửa đầu. Nghe mẫu thân không ngừng dặn dò trong điện thoại nhiều chú ý thân thể, vốn nước mắt đã đề nén giống như sợi trần châu bị chặt đứt rớt xuống, miệng xác thực lộ ra nụ cười thân nhiên, có lẽ chỉ có ở cùng mẫu thân nói chuyện giờ khắc này, nàng mới có thể cảm thấy ấm áp.

Cất kỹ chi phiếu, cẩn thận bỏ vào túi xách, thật sâu hít một hơi, bước từng bước vững vàng hướng về phía cửa phòng.

.....

" Ọc ọc ...!" Lư Tinh dựa sô pha nửa quỳ trên mặt đất, không phun ra rượu vừa uống vào rượu. Khi Trương Tinh Như đi hẳn lại uống sạch một lọ, từ lượng hẳn từ trước đến nay đã không tốt, vừa rồi lại uống nhiều như vậy, không phun mới là lạ.

" Lão bản, ngài không sao chứ?" Cam Cường xuống lầu nhìn thấy Lư Tinh không ngừng nôn mửa quan tâm hỏi.

" Chút rượu này tính cái gì? Năm đó..... Năm đó tôi uống so với này còn nhiều!" Lư Tinh tựa lên sô pha thượng, sắc mặt phi hồng, ánh mắt mê ly, nói chuyện đứt quãng, hẳn quả thật đã muốn say.

" Lão bản, trà của ngài!" Cam Cường đem trà tỉnh rượu từ người bán hàng đưa qua Lư Tinh.

" Trà gì? Lăn!" Lư Tinh sau khi nghe thấy đột nhiên đứng lên, đẩy đối phương ra hướng trên lầu đi đến, " Lão tử muốn lên đi giải mộng, con mẹ nó ai nếu dám đi vào, ta liền hủy xương cốt hẳn!"

Bước chân tập tễnh không chừng, Lư Tinh một bên dựa vách tường một bên hướng trên lầu đi đến.

Cam Cường hướng về người bán hàng vẫy vẫy tay, ý bảo bọn họ không cần lo, lại muốn lên đùa Lư Tinh. Cam Cường tuy rằng không biết lão bản cùng với nữ nhân này rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, nhưng hẳn có thể cảm giác được, tối nay lão bản rất thống khổ, cứ để hẳn sa đọa đi! Sa đọa mới có thể cảm nhận được tự do!

Lư Tinh đâm vào cửa, đi vào phòng ngủ, phát hiện Trương Tinh Như trên người khoác khăn tắm màu trắng, ngồi bên giường ngẩn người. Thấy Lư Tinh vào, Trương Tinh Như cau mày, sau đó xoay đầu sang một bên.

Trên khuôn mặt trầm tĩnh mang theo một chút đỏ bừng, có lẽ là vừa tắm rửa xong, trên người cái loại khí chất lãnh diễm thoát tục làm cho Lư Tinh không khỏi mười ngón đại động. Hiện tại nàng giống không cóc u lan.

Rõ ràng nữ nhân đã 26 lại có da thịt như cô gái 16-17 tuổi, vô cùng mịn màng, cặp môi đỏ tươi kiêu diễm, thật hận không thể lao lên cắn một phát.

Sóng mắt long lanh như nước, con ngươi trong suốt, u oán sợ hãi lảng tránh Lư Tinh trắng trợn ánh mắt, trong phút chốc, Lư Tinh thấy yết hầu khô rạo, hô hấp dồn dập.

Xương quai xanh sâu cạn vừa phải, đường cong rõ ràng, đầu vai no đủ mượt mà nhưng không mập mạp, cơ thể có chút gầy, bảo trì thị giác co giãn cùng bạch hoạt.

Lư Tinh vừa bước tới liền đem đối phương kéo vào trong lòng, xoa tung tóc dài phi trên vai, gần gũi tiếp xúc càng thêm tràn ngập một loại lãnh diễm khôu gọi dụ hoặc.

" Cho tới bây giờ cô vốn không có nghĩ tới sẽ có hôm nay ?" Lư Tinh lấy tay nhẹ nhàng vuốt ve khuôn mặt đối phương, như là làm từ nước, lạnh lạnh

thực thoải mái.

Trương Tĩnh Như tùy ý đối phương ôm, cũng không nói, lúc ở phòng tắm nàng đã nghĩ thông, nhân sinh không phải như thế sao? Đối với nàng mà nói, nếu đã có được, vậy phải có mất đi, tuy rằng người này làm nàng chán ghét, nhưng cũng tính đã giúp nàng.

"Thời trung học, còn nhớ nữ sinh toàn trường cũng không dám vi phạm tôi, đương nhiên ngoại trừ cô, cho nên đối học tỷ ấn tượng phi thường khắc sâu. Do đó tôi đã đặt lời thề này cả đời nhất định phải đem cô lừa lên giường!" Lưu Tĩnh gắt gao ôm đối phương nói, "Ngay lúc đó cô đối người khác đều là tốt như vậy, nhưng là đối tôi lại là lạnh mặt lạnh câu, mắng tôi là bại hoại, nhị thế tổ, công tử bột, có lẽ là lúc ấy da mặt tôi cũng đủ dày, cũng không xem những lời này là chuyện gì ghê gớm. Nhưng là khi tôi thấy cô đi chung tên Vương Đức, tôi thật sự rất thất vọng. Làm sao cô lại lựa chọn tên xú tiểu tử kia chứ? Chẳng lẽ đơn giản là hán học tập so với cô tốt hơn? Lúc ấy tôi đã từng nói, các người không có khả năng cùng một chỗ. Con mắt của tôi cho tới bây giờ vốn không nhìn sai, thế nào? Điều nói giác quan thứ sáu nữ nhân thực chuẩn, kỳ thật cảm giác nam nhân cũng không kém. Đó là khi cô ở trường học là cao quý công chúa, không biết thế giới bên ngoài là như thế nào. Có một số việc, đơn thuần là do các người vĩnh viễn đều nghĩ không đến. Có lẽ đối với cô mà nói kẻ tội ác chồng chất như tôi chính là người xấu nhất trên thế giới, nhưng chỉ có hoàn toàn là người xấu, mới có thể trải qua một thế giới mà người tốt như các người vĩnh viễn nhìn không thấy. Gặp cô trẻ là nỗi đau của tôi, nhưng tôi vẫn thấy may mắn như cũ, bởi vì tôi đã biết rất nhiều chuyện. Thế sự khó liệu biến đổi thất thường, cũng giống hiện tại cô ngồi trong lòng tôi, tùy ý tôi làm gì."

"Đây là công việc của tôi!" Trương Tĩnh Như lạnh lùng nói, bất quá khi đôi tay Lưu Tĩnh nắm bộ ngực không ngừng dùng sức, thân thể của nàng bắt đầu run rẩy không ngừng.

"Trả lời hay lắm, nhưng mà tôi thích chính là sự cao ngạo này của cô!" Lưu Tĩnh nghe đối phương nói sau cười nói, "Vốn là đã quên cô, bất quá mấy ngày hôm trước lại gặp tên Vương Đức kia, do đó mới nhớ tới cô. Thấy bộ dạng hán rất tốt, tôi cũng đoán tình cảnh của cô, nhưng ai biết hôm nay lại gặp cô ở đây. Không thể không thừa nhận, chuyện này cũng là một loại duyên!"

Lưu Tĩnh nhẹ nhàng cầm khăn tắm trên người đối phương lấy xuống, Trương Tĩnh Như chỉ cảm thấy thân thể chợt lạnh, dùng một tay che ở trước ngực, một tay bảo vệ hạ thể như phản xạ có điều kiện.

"Bỏ ra!" Lưu Tĩnh dùng ngữ khí như mệnh lệnh nói.

Trương Tĩnh Như trầm mặc, hai tay run run bỏ ra, thân thể thân thể bại lộ trước mắt Lưu Tĩnh. Trương Tĩnh Như biết, cho dù trên tinh thần nàng không khuất phục, nhưng là trên thân thể cũng không có thể biểu hiện ra chút gì, bởi vì thân thể này lúc này đã không phải chính nàng.

"Rất đẹp!" Lưu Tĩnh ôm đối phương thật chặt vào trong ngực, ngoài việc hưởng thụ sự xinh đẹp trên thị giác, còn thể hội sự đầy đặn mềm mại trên thân thể đối phương.

"Đôi khi vận mệnh sẽ tiếp nhận thế giới từ tay Thượng Đế, mà mọi chuyện phát sinh giữa cô và tôi, nhất định chính là vận mệnh!" Lưu Tĩnh xoay người đem đối phương đè lên giường, trong khí thế lãng nhân lại lộ ra vài phần ôn nhu.

"Vì vậy, cô không nên chống lại vận mệnh, trừ phi cô gặp được Thượng Đế. Mà hiện tại, tôi chính là Thượng Đế của cô!"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 50: Đã Lên Rồi À?

Ánh mặt trời ấm áp buổi sáng xuyên qua khe màn chiếu lên giường, một đôi nam nữ tuổi trẻ ôm nhau mà ngủ, không có chút nào dâm loạn, ngược lại thoát nhìn thần kỳ hài hòa.

"Chà~~!" Ánh nắng mùa hè thật sự rất chói mắt, cũng không biết là mấy giờ rồi, Lưu Tĩnh mở to mắt, một gương mặt xuất hiện trước mặt.

‘Quả nhiên buổi sáng là thời điểm tốt nhất để làm mộng xuân~~!’ Lưu Tĩnh trong lòng nghĩ đến.

Àn? Đột nhiên ý thức được không thích hợp? Bởi vì cảm giác áp bách trên người thật sự là quá mức rõ ràng, hơn nữa hán còn có thể rõ ràng cảm giác làn da non mịn và bộ ngực đầy đặn của đối phương.

Nữ nhân? Lưu Tĩnh hơi hơi cúi đầu nhìn đối phương. Trương Tĩnh Như? Sao, sao lại là nàng?

Lưu Tĩnh ngẩn người, cố gắng nhớ lại chuyện ngày hôm qua.

Ở quán bar gặp Trương Tĩnh Như, nàng bán mình, chính mình mua, lúc đó đang buồn bực uống thêm vài chai rượu, sau đó..... Sau đó thì thế nào?

Chẳng lẽ là..... loạn tính sau khi say? Ông trời ơi, trên thế giới này không có gì so với chuyện này càng thống khổ, bởi vì..... Bởi vì hán lại không hề cảm

giác, vậy đêm qua chẳng phải là không công lãng phí?

Không đúng! Mình sao lại suy nghĩ những chuyện lung tung thế này? Trương Tĩnh Như tỉnh hay chưa? Nếu tỉnh mình nên đối mặt nàng như thế nào? Nhưng mà mình đã thanh toán tiền, nàng hiện tại hẳn là người của chính mình. Ai nha~~! Lưu Tĩnh trong óc hiện tại liền giống như tổ ong vò vẽ, cứ đập ong ong.

Nhẹ nhàng đỡ đối phương từ trên người mình xuống, gián tiếp tiếp xúc đến bộ ngực đối phương, có lẽ là Lưu Tĩnh đã lâu không chạm tới phụ nữ, cảm giác thật sự là quá mỹ diệu.

Mẹ nó! Lưu Tĩnh lấy tay hung hăng đập đập đầu mình, hẳn hiện tại ý nghĩ nóng lên, nghĩ chuyện không đúng đắn, toàn là mấy chuyện loạn xạ gì đó.

Ngồi trên giường ngơ ngác nhìn thân thể Trương Tĩnh Như trắng trợn tại bên cạnh, lại nhìn chính mình đồng dạng trắng trợn, tiểu đệ đệ vẫn như cũ ý chí chiến đấu sục sôi, tựa hồ là ở hướng Lưu Tĩnh khoe ra thành quả đêm qua đánh đêm.

Lưu Tĩnh đột nhiên xuống giường, để thân trần đi vào phòng tắm, mở nước lạnh toàn thân trên dưới tắm một phát, hẳn muốn tỉnh táo lại.

Chính mình về sau nên như thế nào đối mặt nàng? Lại dùng thân phận gì đây?

Em? Chủ nhân? Bạn trai? Lưu Tĩnh không biết, cũng là không biết, còn có thái độ Trương Tĩnh Như đối chính mình sau khi tỉnh. Nếu chỉ được thân thể của nàng, lại có ý nghĩa gì chứ? Một thể xác không có linh hồn và tư tưởng, chẳng phải là giống con rối gỗ? Nàng..... chắc không biến thành rối gỗ chứ? Lưu Tĩnh thực lo lắng, đột nhiên nhớ tới chuyện bốn trăm vạn kia, lại thấy có điểm buồn cười. Nữ nhân này, đem chính nàng bán bốn trăm vạn, nhưng một phần tiền cũng không phải vì chính nàng. Thời trung học nghe đồn nàng là con có hiếu nhất đáng nhất, hiện tại xem ra quả nhiên đúng vậy.

Một nữ nhân cam nguyện buông tha cuộc sống cá nhân, dùng chính thời gian sống của nàng đổi lấy sự hồi phục phụ thân và sự hạnh phúc của cha mẹ, đây là nữ nhân như thế nào? Cho dù nàng làm người bán rượu, cho dù nàng bán thân, chẳng lẽ này đó không vì đại sao? Nàng và Vương Đức là hai loại người!

Dần dần, tâm tình Lưu Tĩnh bình tĩnh rất nhiều, nước lạnh khiến cho đầu óc bình tĩnh, từng giọt từng giọt nước từ đầu hẳn rơi xuống vai, rất nhiều rất nhiều nước theo cơ thể lỏng lẻo chảy xuôi hình thành một cái sông nhỏ, phiền táo bất an cùng ý tưởng tình dục cũng tùy theo đó chảy xuống đất.

Lưu Tĩnh từ phòng tắm ra, Trương Tĩnh Như vẫn lẳng lặng nằm trên giường, hiện tại lòng yên tĩnh nhìn đối phương, lại phát hiện khóe mắt đối phương sưng đỏ có hai vệt nước mắt đã khô cạn.

Lưu Tĩnh thở dài, bất quá cho dù sự tình đã xảy ra, vậy không cần phải hối hận. Lưu Tĩnh chính là như vậy, chỉ cần là chuyện đã làm, vô luận là cái gì, cũng không hối hận, nhưng có lẽ một chút đó rất tương tự Trương Tĩnh Như.

Nhặt lên quần áo lộn xộn, mặc cẩn thận, nhìn Trương Tĩnh Như đang trần trụi, nhẹ nhàng đắp chăn cho đối phương, chuẩn bị rời đi, nhưng là mới vừa đi đến trước cửa, cước bộ lại ngừng lại. Do dự sau một lúc lâu, cuối cùng dường như đã ra quyết định cực lớn, hít một hơi, xoay người đi đến bên giường.

Lẳng lặng nhìn gương mặt tinh xảo mà trầm tĩnh Trương Tĩnh Như, chính mình hẳn là vì nàng làm chút gì! Lưu Tĩnh trong lòng nghĩ đến.

Đột nhiên cúi thấp người, mềm mại uyển chuyển, lại nhẹ nhàng hôn lên trán nàng như chuồn chuồn nước điểm nhẹ, sau đó xoay người rời đi.

Ngay khi cửa đóng, nguyên bản Trương Tĩnh Như nằm ngủ trên giường, trên mặt lộ ra nụ cười thần nhiên, không biết là vì cái gì. Vì một chút quan tâm vừa rời của Lưu Tĩnh? Hay là vì đã đạt được bốn trăm vạn cứu mạng?

Đêm qua, trong nháy mắt đối phương ôm nàng, nàng có thể nguyên vẹn cảm nhận được sự ôn nhu của đối phương đối chính mình và một chút đã từng yêu say đắm, từng? Có lẽ đi!

Nhưng rốt cục đêm qua đã xảy ra cái gì, liền ngay cả chính nàng cũng không biết, bởi vì gần nửa chai rượu kia đã làm cho nàng một người bán rượu chưa từng uống rượu say như chết.

"Độp~~ độp~~!" Không biết vì sao, nước mắt lại bùng lên, Trương Tĩnh Như cuộn chặt mình, dùng chăn che kín toàn bộ thân thể.

Khóc đi! Thoải mái khóc đi!

Khi Lưu Tĩnh xuống lầu, ở lầu hai gặp Cam Cường đang chỉ huy nhân viên làm việc. Lưu Tĩnh lập tức kêu đối phương lại đây, mẹ nó, không phải là tên này hôm qua hại mình chứ?

"Này, không phải là anh không muốn sống à?" Lưu Tĩnh nhìn đối phương lớn tiếng nói.

"A? Nguyên lai là lão bản ngài!" Cam Cường mỉm cười đã đi tới, còn không biết là chuyện gì xảy ra.

"Đừng nói cái gì lão bản tiểu bản, tôi hỏi anh, vì sao nữ nhân kia lại ở trên giường tôi?" Lưu Tĩnh vừa bước lên nắm áo đối phương hỏi.

"Lão bản, tôi..... tôi không rõ rốt cuộc anh đang nói cái gì!" Cam Cường vẻ mặt khó hiểu nhìn Lưu Tĩnh.

"Đừng mẹ nó giả vờ, vì sao tôi lại ngủ cùng nữ nhân kia, nói!" Lưu Tĩnh chất vấn nói.

"Lão bản, không phải hôm qua anh đã mua nàng sao? Còn nói đi lên giải mộng, không cho bắt luận kẻ nào đi lên. Làm sao vậy?" Cam Cường hỏi. Chẳng lẽ nữ nhân kia không hầu hạ ông chủ cho tốt? Có khả năng.

"Không đúng, nhất định là người bày kế, ngay từ đầu khi anh gọi điện thoại tôi đã nghe ra có cái gì không thích hợp, hơn nữa anh có tiền án, tiểu tử anh chán sống à?" Luru Tinh hung hăng nhìn đối phương, hần cần phát tiết một chút.

"Lão bản, thật là như vậy, nếu không tin, chờ nữ nhân kia tỉnh anh hỏi nàng, nàng biết cái gì đều nói! Ngài..... không phải là muốn quyệt nợ?" Cam Cường nhìn lão bản nói. Ai, gần vua như gần cọp mà~~!

"Thúi lắm, anh có thấy binh lính Mĩ quốc cường gian gái Nhật Bản xong lại hỏi bọn nàng có hay không khoái cảm sao? Động đầu óc chút đi~~!" Luru Tinh hung hăng nhìn đối phương nói, nhưng mà xem ra thật sự là có chút.....!

"Nói cũng đúng~~! Nhưng sự thật cũng là như thế mà~~!" Cam Cường cảm thấy oan uổng nói.

"Này, cho dù là như vậy, anh cũng có thể ngăn cản tôi mà. Chẳng lẽ anh không phát hiện tôi uống rượu quá nhiều sao? Tôi say, biết không? Say~~!" Luru Tinh đang cực lực tìm lý do, liền ngay cả chính hần cũng không biết vì cái gì.

‘Cũng không biết là ai cứ gọi rượu 5 chai lại thêm 5 chai~~!’ Cam Cường nghe thấy Luru Tinh nói trong lòng nghĩ đến, bất quá hần không có lá gan nói ra, hần cũng không muốn mang họa sát thân, đương nhiên, cũng không muốn tự thiêu.

"Nhưng là lão bản, sao anh lại hỏi chuyện này? Có phải hay không nữ nhân kia hầu hạ không tốt?" Cam Cường có nén không được hỏi.

"Mặc kệ anh!" Luru Tinh hung hăng nhìn đối phương nói, nha, hầu hạ? Căn bản là mẹ nó không cảm giác.

"Đừng rồi, giúp tôi điều tra nàng, theo cách cẩn thận nhất. Liền ngay cả phụ thân đang ở bệnh viện nào, giường bệnh nào, cùng với mẫu thân mở quán ở đâu, hàng xóm, thân thuộc quan hệ đều điều tra rõ ràng, hiểu chưa?" Luru Tinh nhìn đối phương nói, hần suy nghĩ muốn hiểu đối phương nhiều một chút.

"Đã biết, lão bản. Vậy nàng sau này thế nào, còn bán rượu ở đây sao?" Cam Cường ở một bên hỏi.

"Thúi lắm, tôi tiêu tốn 400 vạn để cho nàng đi bán rượu?" Luru Tinh nghe thấy đối phương nói sau không có tức giận nói, "Không phải nàng tốt nghiệp quản lý kinh tế à? Tìm một khu trong quán bar để nàng quản lý, để nàng học chút kinh nghiệm, anh cũng giúp nàng một chút, nói không chừng về sau thì sẽ hữu dụng. Nàng xem kỹ cũng không giống bình hoa, đúng không?" Luru Tinh nghĩ nghĩ nói, "Về phần nơi ở, dùng phòng kia của tôi là được, dù sao tôi cũng rất ít đến, để không thì cũng để không."

"Đừng vậy, lão bản! Vậy còn.....!"

"Chúng ta đây là chính quy dân doanh xí nghiệp, là vì quảng đại nhân dân quần chúng cung cấp nơi giải trí lành mạnh. Hàng năm theo luật nộp thuế, anh là quản lý, tôi là một người dẫn chương trình chỉ vậy mà thôi. Như vậy..... Hiểu được?" Luru Tinh nhìn đối phương nói.

"Hiểu được, hiểu được! Hắc hắc~~!" Cam Cường cười cười, mẹ nó, từ miệng ông chủ có thể nói ra một đồng lõa như vậy, quả nhiên không giống cái loại "thô nhân". Rất đẹp trai, không hổ là vạn ác đứng đầu.

"Hiểu được là tốt rồi, tôi đi đây, có việc liên hệ, không việc chớ quấy rầy~~!" Luru Tinh nhìn đối phương nói, sau đó đi ra quán bar. Tại một khắc này, Luru Tinh đã không có lựa chọn, hần tuy rằng không biết cảm giác đối với Trương Tinh Như có tính là tình yêu không, nhưng là Luru Tinh biết, nếu hần làm việc có lỗi với Trương Tinh Như, như vậy hần cũng chẳng khác gì súc sinh! Hần không thể làm cho Trương Tinh Như cứ tiếp tục tiêu cực như vậy, cho dù lòng của nàng đã chết, nhưng là Luru Tinh khi bước ra quán bar đã quyết định, cho dù chết, Luru Tinh cũng muốn làm cho nàng tro tàn lại cháy. Vài năm trước hần bại bởi Vương Đức, hần biết đó là chính mình lỗi, là thứ đức hạnh của loại nhà giàu đệ tử làm cho Trương Tinh Như cách hần càng ngày càng xa, nhưng là hiện tại hần cũng không có thể, nếu ông trời lại cho chính mình một lần cơ hội, hơn nữa đã làm cho nàng trở thành người của chính mình, vậy mình có tất yếu làm cho nàng hoàn toàn thuộc về chính mình, mặc kệ là thân thể hay tinh thần. Đối với Trương Tinh Như, mặc dù không thể nói là nàng làm hần thay đổi bản thân, nhưng là quan niệm thay đổi cũng là từ nàng dựng lên, nếu buông tha nữ nhân như vậy, hiển nhiên không phải lựa chọn sáng suốt.

Bại rồi sau đó thành, phá rồi sau đó lập!

PS: chạm mốc. Cũng đã 2 năm rồi, mới tới cái mốc mà đáng lẽ trong tháng đầu ta đã đạt được. Đúng là thực tế so với lý tưởng lúc nào cách nhau xa quá.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Một Cặp Nam Nữ Ngốc Uống Say!

Trương Tình Như cũng không biết qua bao lâu, dù sao nam nhân kia bỏ đi đã có một đoạn thời gian. Nàng mở to mắt, lấy tay xoa xoa nước mắt, sắp tới chín giờ, nên đi bệnh viện.

Nghỉ đến đây, Trương Tình Như ngồi thẳng dậy, cứ như vậy ngồi ngẩn ngơ một lúc lâu, sau đó đi vào phòng tắm.

Nước lạnh dội mạnh vào da thịt nàng, điều này làm cho nàng cảm giác rất thoải mái, hai tay không ngừng dùng sức chà xát, giống như là muốn đem tất cả khuất nhục đem qua toàn bộ rửa sạch, không biết nàng rốt cuộc muốn làm cái gì.....!

Từ phòng tắm đi ra, mặc quần áo, xếp gọn chăn mền. Căn phòng như vậy là giấc mộng cả đời nàng, có lẽ thật sự như lời Vương Đức nói, sợ nghèo, bắt quá Trương Tình Như lại so với đối phương kiên cường rất nhiều. Chỉ khi? Đường như đã không tồn tại.

Trương Tình Như liền ngay cả lúc nằm mơ đều thường xuyên mộng căn phòng lớn rộng rãi, đương nhiên, giấc mộng của nàng là chính mình mua. Hiển nhiên căn phòng này so với trong mộng còn tốt hơn nhiều. Trương Tình Như lắc lắc đầu, nhìn chỉ phiếu trong túi xách, nhẹ nhàng thở dài nhẹ nhõm.

Khi chân vừa mới bước ra phòng, lại thu trở về, đột nhiên nhớ tới cái gì, ánh mắt tập trung trên chăn mền.

"Ủa?" Trương Tình Như ngẩn người, chạy nhanh đi đến bên giường, không ngừng lật tung chăn, nhưng lật tới lật lui, vẫn như cũ không tìm được thứ nàng muốn tìm.

Trương Tình Như ngơ ngác đứng đó, không biết làm thế nào mới tốt. Đột nhiên ném xuống túi xách, cởi sạch quần áo vào phòng tắm.

"A~~!" Một tiếng thét chói tai, vui sướng thét lớn, hưng phấn thét lớn, Trương Tình Như thề nhưng cao hứng kêu lớn lên.

‘ Khi mình mất đi ý thức rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Hắn ôm lấy mình, sau đó..... Sau đó thế nào? Chẳng lẽ là hắn vẫn còn chút lương tri không xâm phạm chính mình? Nhưng vì sao hai người đều trần trụi nằm trên giường lại còn ôm nhau rất chặt?’ Trương Tình Như không biết đem qua rốt cuộc đã xảy ra cái gì, nhưng ít ra nàng biết, gã nam nhân đáng giận kia cũng không xâm phạm chính mình, chẳng lẽ hắn..... Ai nha, chính mình suy nghĩ chuyện gì lộn xộn, vậy số tiền kia hắn không đòi lại chứ? Trương Tình Như vội vàng mặc quần áo, cầm lên túi xách đi ra ngoài, nàng hiện tại lòng tham loạn. Bởi vì nàng không biết đem qua rốt cuộc đã xảy ra sự tình gì, cũng không biết gã kia đã mua mình rốt cuộc là nghĩ gì.

"Cô đã tỉnh~~!" Khi Trương Tình Như đi xuống, Cam Cường nhìn đối phương cười nói.

".....!" Thấy Cam Cường, Trương Tình Như hoảng sợ, cúi đầu đứng tại chỗ.

‘ Không phải là muốn đòi tiền về ? Ta cũng không trả!’ Trương Tình Như tâm lý nghĩ đến.

"Nghe nói là cô học kinh tế quản lý, quán bar này tuy rằng không phải cái gì xí nghiệp lớn, nhưng cần một người giống như cô. Từ hôm nay trở đi, bộ phận nhà hàng lâu hai là do cô phụ trách. Không cần sốt ruột đi làm, làm quản lý chỉ cần xử lý tốt là có thể. Nếu không có chỗ ở, gian phòng trên lầu chính là của cô." Cam Cường nhìn đối phương nói.

"Vì cái gì?" Trương Tình Như khó hiểu hỏi.

"Bởi vì cô đã là nữ nhân của lão bản, hơn nữa lão bản nói thoát nhìn cô cũng không giống cái bình hoa, nói không chừng về sau còn hữu dụng. Yên tâm, không có khác ý tứ, không chỗ ở thì hỏi tôi, người nào không có nhà dám quấy rầy cô, tôi sẽ tìm người cho hắn..... À, quên, chỗ chúng ta là dân doanh xí nghiệp đang hoảng. Tôi sẽ nhẹ nhàng tiến hành ‘đạy dỗ’~~!"

Nguyên lai là hắn.....! Nghe thấy Cam quản lí nói, Trương Tình Như gật gật đầu, không đòi lại tiền là tốt rồi, nhưng cứ như vậy đã trở thành nữ nhân của hắn sao? Vậy...!

Hiện tại nàng đã không thể nghĩ nhiều, nàng đã không còn là nàng, tuy rằng chính nàng cũng không dám xác định.

"Tôi đi đây~~!"

"Trương Tình Như, tôi vẫn nói câu kia, cô thật sự rất may mắn, bởi vì cô đã gặp lão bản!" Cam Cường cười đối nàng nói, "Ngao~~! Buồn ngủ chết rồi, tôi đi ngủ~~!"

Nghe thấy Cam Cường trong lời nói, Trương Tình Như đã tới cửa quán bar lại ngẩn người, may mắn? May mắn là cái gì? Chẳng lẽ không bị nam nhân kia xâm phạm chính là may mắn sao? Bất quá như vậy cũng không sai, ít nhất còn nói rõ nam nhân kia còn chút lương tâm! Nhưng là..... Đêm qua rốt cuộc đã xảy ra cái gì? Ai có thể nói cho mình? Trương Tình Như không biết thái độ Lưu Tinh, không biết Lưu Tinh làm như vậy rốt cuộc là vì cái gì, thương hại mình sao? Hoặc là hắn vẫn muốn theo đuổi mình lại từ đầu, nhưng hiện tại mình đã bán cho hắn, nếu hắn theo đuổi, vậy mình nên làm cái gì bây giờ? Nếu hắn đưa ra yêu cầu lên giường mình phải làm thế nào?

Ai nha, không nghĩ, đi bệnh viện~~! Cái đầu Trương Tình Như trên học tập có thể không người có thể so sánh, nhưng ở việc nam nữ, liền giống thân thể nàng, vẫn như cũ là “gái tơ”.

Một đôi ngốc nam nữ, một đôi ngốc nam nữ say rượu! Đặc biệt ngốc mạo Lưu Tinh, ông trời cho hắn một cơ hội tốt như vậy, hắn không không lại bỏ

lỡ, nhưng lại tự cho là đã “ăn” đối phương, đã vậy còn nghĩ cái gì ‘bại rồi sau đó thành, phá rồi sau đó lập’ linh tinh, cứ làm như long trọng lắm. Thế nhưng còn tự cho là bụi hoa lão thù, chẳng lẽ trên chân không có dấu ấn, hần cũng không có chú ý tới sao? Hoặc là bởi vì ngay lúc đó tâm lý quá mức phức tạp, đã sơ suất quên đi chuyện này.

Ai, cho nên nói, về sau vô luận là lúc nào đều phải uống ít rượu, nếu không.....!

.....

"Hô~~!" Đi vào văn phòng, ngồi lên ghế thờ ra một ngum trọc khí, còn đừng nói, tuy rằng không biết đêm qua cảm giác là như thế nào, nhưng hiện tại cảm giác cũng là tốt lắm. Có lẽ là trong bất tri bất giác đã cho bùng nổ con tức mấy năm qua!

‘Đáng thương Luru Tinh~~!’ Ông trời cảm khái thay cho Luru Tinh!

Luru Tinh nhẹ nhàng cười cười, tự sướng, mặc kệ thế nào, lời thể xem như đặt tới, mặc dù có điểm bi ối. Bất quá Luru Tinh cảm giác bản thân cũng không phải người lương thiện gì đó. Trừ bỏ buổi sáng vừa thức dậy còn một chút áy náy, hiện tại hần tâm lý cũng là mừng thầm, hần cũng không biết rốt cuộc trong lòng đang cao hứng cái gì. Chẳng lẽ chính là bởi vì cùng Trương Tinh Như lên giường? Nhưng đã từng ăn nằm không biết bao nhiêu cô em, đều không cảm giác như bây giờ. Có lẽ là đối với việc có thể chinh phục kẻ phản nghịch mà cảm thấy cao hứng cùng hưng phấn.

"Luru ca, chuyện gì cao hứng vậy?" Cách Luru Tinh không xa Luru Tinh Tinh nhìn Luru Tinh ghé vào trên bàn không ngừng cười trộm hỏi.

"Hả? Anh có cao hứng sao?" Luru Tinh ngẩng đầu nhìn đối phương, bất quá vẫn là một bộ khuôn mặt tươi cười.

"Đương nhiên, anh để Ngô tỷ nhìn xem, có phải đang cao hứng!" Luru Tinh Tinh chỉ vào một bên Ngô tỷ nói.

"Chị thừa nhận, tiểu Luru là thật cao hứng, bất quá cao hứng cũng có thể không có nguyên nhân, bảo trì tốt tâm tình cùng tươi cười, có lợi cho công tác, hiểu được cách tìm vui trong công việc buồn tẻ cũng đúng mà!" Ngô Mộng cười nói.

"Ngô tỷ, chị lúc nào cũng bênh Luru Tinh~~!" Luru Tinh Tinh sau khi nghe thấy biu môi nói.

"Ba~~!" Ngay tại phía sau, cửa phòng đẩy ra.

"Buổi sáng tốt lành nha~~!" Luru Tinh hôm nay tâm tình thật sự là không sai, còn không biết ai vào đã tiếp đón chào hỏi, mà khi hần quay đầu, lại thấy mặt lạnh của Quan Đình Đình và Hạ Vũ.

"Ừa? Đây là làm sao vậy?" Luru Tinh nhìn hai nàng cười hỏi. Không biết vì cái gì, cảm giác hai nàng cho dù mặt lạnh nghiêm trang, cũng so với nguyên lai đẹp hơn gấp trăm lần. Nguyên lai chỉ cần trong lòng tràn ngập yêu, nhìn mọi mỹ nữ dưới bầu trời đều là tình nhân!??

Quan Đình Đình không nói gì, lập tức nhẹ nhàng đến bên cạnh Luru Tinh, cao thấp đánh giá Luru Tinh.

"Làm gì? Mặt cô dễ nhìn lắm, bất quá biểu hiện thấp một chút được không?" Luru Tinh nhìn đối phương vui cười nói.

"Nghiêm túc một chút!" Quan Đình Đình nhìn Luru Tinh nói, sau đó dùng cái mũi ở không ngừng ngửi tới ngửi lui trên quần áo Luru Tinh.

Luru Tinh khó hiểu nhìn đối phương, sau đó nhìn Hạ Vũ, chỉ thấy đối phương né đầu khinh thường nhìn mình, tựa hồ đang chờ đợi trò hay.

Hai nữ nhân này rốt cuộc là làm sao vậy? Lòng Luru Tinh tràn đầy đều là dấu chấm hỏi.

"Có vị, một loại hương vị nữ nhân!" Quan Đình Đình nhìn Luru Tinh nói.

"Kính nhờ, tôi là nam!" Luru Tinh nhìn đối phương không có tức giận nói, Quan Đình Đình mới sáng sớm lại đùa cái gì đây?

"Không phải, em nói trên người anh có mùi của nữ nhân khác. Nói, đêm qua đi nơi nào?" Quan Đình Đình một tay tựa vào vai Luru Tinh, một tay làm ra vẻ vì Luru Tinh sửa sang lại áo!

"Về nhà!"

"Nói bậy, ngày hôm qua anh không trở về, cả đêm không về!" Một bên Hạ Vũ nhìn Luru Tinh nói, không chút khách khí vạch trần Luru Tinh nói dối.

"Sao? Làm sao cô biết?" Luru Tinh nhìn đối phương hỏi. Tiêu rồi, xem ra hai cô em này là chuẩn bị thăm vấn mình, phải nghĩ biện pháp tránh qua.

"Không phải anh nhờ tôi tới nhà giúp anh trông nhà sao?" Hạ Vũ nhìn Luru Tinh nói, sau đó tiến đến sát lỗ tai Luru Tinh, dùng âm lượng chỉ có hai người họ nghe nói, "Bởi vì ngày hôm qua tôi ngủ ở nhà anh!" Nói xong còn phải ý nhìn Luru Tinh.

Cô em này nói dối mặt không biến sắc, ai nhờ nàng trông cửa? Luru Tinh dùng ánh mắt liếc Quan Đình Đình, phỏng chừng là Hạ Vũ đem tin tức này nói cho nàng.

"Vậy khi đó chẳng phải cô cũng dạ bất quy túc sao? Chuyện này có gì tò mò?" Luru Tinh cười nhìn đối phương nói, muốn biết chuyện từ miệng hần, không có cửa.

"Nhưng mùi nữ nhân trên người anh là có chuyện gì?" Quan Đình Đình nhìn Lưu Tinh chất vấn.

"Hai vị đại thẩm, hai người dựa vào tôi gần như vậy, trên người không có mùi nữ nhân mới là lạ!" Lưu Tinh không có tức giận nói.

‘Tuồng hù ta? Không có cửa đâu. Sáng nay ta đã tắm rồi!’ Lưu Tinh tâm lý nghĩ đến.

"Anh mới là đại thẩm ấy!" Tay Quan Đình Đình nguyên bản là giúp Lưu Tinh sửa sang lại áo gò thì hung hăng chụp cổ áo hắn, hí mắt cười gian nói, "Tiểu tử, thẳng thắn đi, lại có cái gì điểm ngộ? Lại còn cả đêm không về!"

"Cô là xã hội đen bất lương nữ tặc à?" Lưu Tinh nhìn đối phương hỏi, đồng thời đầu óc vận tốc rất nhanh xoay tròn, biện pháp, biện pháp.....!

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 52: Rất Đáng Khinh!

"Đừng vô nghĩa, nói! Thăng thần khoan dung, kháng cự nghiêm trị!" Quan Đình Đình hung hăng trừng mắt Lưu Tinh nói.

"Đã đến giờ làm, làm việc, làm việc đi~~!" Lưu Tinh cười có lệ nói.

"Còn năm phút nữa, chính xác là còn 5 phút 24 giây nữa mới đến giờ làm." Thanh âm Hạ Vũ bên cạnh truyền đến.

‘Mẹ nó, cô tham gia náo nhiệt cái gì? Ta chọc giận cô à? Đường như đã chọc thật....!’

"Tôi có người nhà, cũng có bạn bè riêng. Chẳng lẽ một đại nam nhân như tôi thời gian về nhà ôn chuyện cũng chẳng có sao? Chẳng lẽ mọi người xem tôi là Thiên Sát Cô Tinh? Đọc lai độc vãng? Thật không biết hai người đang tính toán cái gì." Lưu Tinh nhìn hai nàng không tức giận nói, sau đó ngả mình về phía ghế dựa, đối hai nàng giáo huấn nói: "Quan Đình Đình, cô còn mạnh miệng nói tôi, trước hết đem chuyện rách nát của mình điều chỉnh xong hẵng nói người khác, biết không? Một ngày trước mặt người ngoài giả vờ như thực nữ, ở trước mặt tôi điên điên khùng khùng, nếu cô có thể dùng tinh thần này dùng vào công tác, tin tưởng cũng không cần phải đi thuê phòng. Còn căn phòng kia của cô, y như đồ rác, nếu tôi ở trong nhà cô, mỗi ngày chắc phải cả đêm không về!"

"Hắc hắc, vậy anh giúp em dọn dẹp đi~~!" Nghe thấy Lưu Tinh nói, Quan Đình Đình ngượng ngùng vò đầu nói. Nói thật, nàng cũng không biết mình vì sao lại thích xen vào chuyện của Lưu Tinh như vậy.

Vừa nghĩ đến nhà Quan Đình Đình, Hạ Vũ có chút nhịn không được, nhà một nữ nhân có thể biến thành như vậy, quả thật không thể nào nói nổi.

"Còn có Hạ Vũ, đừng tưởng cô tốt hơn ai. Buổi sáng cũng không dậy sớm một chút, không phải sáng nào cũng là tôi gọi cô dậy? Chơi đầu địa chủ còn ăn gian, nói xem cô còn chút gì tiền đồ?" Lưu Tinh nhìn đối phương không khách khí giáo huấn nói, nhìn hai nàng thay đổi sắc mặt, Lưu Tinh trong lòng cười thâm, chuyển thủ sang công, trận này đánh quá đẹp!

"Đầu địa chủ chơi ăn gian?" Một bên Hắc Sướng sau khi nghe thấy ngẩn người, "Trò này cũng có thể ăn gian? Có người đứng chỉ?"

"So với người khác chỉ còn ghê hơn, dùng.....! Ô~~!" Khi Lưu Tinh chuẩn bị nói ra cách Hạ Vũ ăn gian, lại bị đối phương che miệng lại.

"Căn bản là không có chuyện gì!" Hạ Vũ kéo Lưu Tinh đứng lên, một tay túm tay đối phương, một tay che miệng, mặt còn đỏ bừng hướng mọi người trong văn phòng giải thích.

Mọi người nghi hoặc khó hiểu.....!

"Biết không? Căn bản không có ăn gian hay ai chỉ, là hắn nói bậy.....!" Hạ Vũ hướng về phía Hắc Sướng lớn tiếng nói. Bất quá xem vẻ khuôn mặt của nàng, lời này tựa hồ cũng chân thật tình huống có điểm không hợp nha~~! Giấu đầu lòi đuôi.....!

"À, biết, biết rồi!" Hắc Sướng chậm chậm nhìn đối phương, thật không ngờ vô tình hỏi một câu lại làm cho đối phương kích động đến vậy. Chẳng lẽ mình nói sai cái gì?

"Thất lễ, em và Lưu Tinh ra bên ngoài nói chút chuyện!" Hạ Vũ lớn tiếng nói, sau đó mạnh tay lôi kéo Lưu Tinh mở cửa đi ra ngoài.

"Sao lại thế này?" Quan Đình Đình quay đầu khó hiểu hỏi.

"Ai biết được!" Hắc Sướng cười khổ nói.

"Làm cái gì! Nguyên bản còn định xáo trá Lưu Tinh một chút, vậy là loạn toàn bộ kế hoạch." Quan Đình Đình ủ rũ ngồi xuống vị trí của mình nói.

"Ha ha, Đình Đình, em muốn xáo trá Lưu Tinh, còn sớm lắm!" Một bên Ngô tỷ cười nói.

Hạ Vũ kéo Lưu Tinh đến ngoài cửa, liền đẩy Lưu Tinh dựa lên tường.

"Này, không phải anh thật sự đem kia chuyện nói ra chứ?" Hạ Vũ tức giận nhìn Lưu Tinh nói.

"Như thế nào? Chẳng lẽ chuyện này không thể nói?" Lưu Tinh nhìn Hạ Vũ hỏi.

"Đương nhiên, chuyện này còn phải hỏi?" Hạ Vũ lớn tiếng hướng về phía Lưu Tinh hô.

"Có gan làm không có gan nói!" Lưu Tinh bĩu môi nói, giọng nói tràn ngập châm chọc.

"Vậy thì thế nào? Nếu anh nói ra, không phải phá hư hình tượng của em sao? Nhân sinh của em coi như xong rồi~!" Hạ Vũ nói như phát điên.

‘Cả đời? Có cần khoa trương vậy sao? Bất quá chỉ là ăn gian trong trò chơi mà thôi. Huống chi chính mình trong cuộc sống đều thường xuyên gian dối’ Lưu Tinh nhìn bộ dạng khoa trương của Hạ Vũ tâm lý nghĩ đến, bất quá vì trả thù vừa rồi bị hai nàng thăm vấn nên phải cho đối phương xem sắc mặt một chút, hẳn phải làm chút gì đó.....!

"Yên tâm đi, không sao đâu. Cho dù hiện tại em không cho anh nói, sau này có thời gian anh cũng sẽ nói ra!" Lưu Tinh nhìn đối phương không thềm đề ý nói.

"A~~! Tôi muốn điên mất rồi~! Nếu anh cứ tiếp tục như vậy, tôi sẽ tới nhà anh đại náo, cho anh nghỉ việc! Tóm lại sau này tuyệt đối không thể nhắc lại chuyện này, đã biết chưa? Phải giữ bí mật!" Hạ Vũ nhìn Lưu Tinh nói, vội đến nổi trên trán đều đầy mồ hôi.

"Nhưng là..... người sau lưng em cũng phải giữ bí mật sao?" Lưu Tinh chỉ vào người phía sau Hạ Vũ hỏi.

"Hả?" Nghe thấy Lưu Tinh nói, Hạ Vũ sững sốt, chậm rãi quay đầu, chỉ thấy Hàn Bằng Hàn tổng ngựong ngừng đứng phía sau nàng.

"Ha ha, cô cậu đây là.....?" Hàn tổng cười nhìn Hạ Vũ cùng Lưu Tinh hỏi.

"Không..... Không có gì!" Hạ Vũ vội buông áo Lưu Tinh, sau đó nghiêm túc nhìn đối phương, ra vẻ đại tiểu thư nói, "Hàn tổng, vừa rồi ông không thấy cái gì hết, hiểu không?"

"Ừ, tôi biết~!" Hàn tổng sau khi nghe thấy gật gật đầu, sau đó xoay người rời đi, vừa đi vừa cảm thán, "A, tuổi trẻ..... Thật tốt~!"

"Không phải như ông nghĩ đâu~!" Hạ Vũ sau khi nghe thấy mắc cỡ đỏ mặt lớn tiếng hô.

"Được, tôi biết, tôi biết~!" Hàn tổng quay đầu hướng về phía Hạ Vũ cười cười, sau đó lại liếc mắt đưa đến Lưu Tinh đang đứng dựa tường.

‘Tiểu tử, ngay cả đại tiểu thư cũng tán được, rất biết lấy mặt mũi cho công ty. Nhanh chóng nắm bắt, biết không?’

‘Qua một bên, ta là người đứng đắn!’ Lưu Tinh thẳng lưng nhìn đối phương, liếc mắt lại đối phương một cái.

Hiển nhiên Hàn tổng Lưu Tinh phối hợp chưa đủ ăn ý, trong mắt Hàn tổng, vừa rồi Lưu Tinh liếc mắt ý tứ lại biến thành, ‘yên tâm đi, hết thấy ta đều không chê được!’

‘Được, ta đây an tâm~! Các người tiếp tục~!’ Hàn tổng cười cười, sau đó rẽ chỗ khác biến mất.....!

"Hai người các anh mất đi mây lại đang làm cái gì?" Hạ Vũ hung hăng nhìn Lưu Tinh nói.

"À, không có gì." Lưu Tinh nhún vai nhìn đối phương nói, vừa rồi chỉ là vui đùa một chút với Hàn tổng mà thôi.

"Anh lừa ai vậy? Nhìn hai người cười trộm biết chắc không chuyện tốt! Nói, rốt cuộc là chuyện gì?" Hạ Vũ tiếp tục chất vấn Lưu Tinh.

"Người như em tư tưởng thật sự rất phức tạp, động bất động liền nghĩ chuyện xấu, vừa rồi Hàn tổng chẳng qua chỉ dùng ánh mắt cổ vũ anh, hy vọng tại đấu giá hội có thể lấy được lợi ích, anh hướng hấn cam đoan. Đều là công việc, nhìn em xem đều nghĩ chạy đi đâu? Thật không rõ các cô làm tiểu thư cả ngày suy nghĩ cái gì!" Lưu Tinh không tức giận nói, sau đó xoay người vào văn phòng.

‘Hả? Chẳng lẽ là mình nghĩ sai thật?’ nghe thấy Lưu Tinh nói, Hạ Vũ đứng yên tại chỗ, nhưng ánh mắt vừa rồi thật sự là rất đáng khinh!

Chương 53: Vẫn Là Đàn Ông Trung Quốc Tốt Nhất!

Tối gần giữa trưa, đi tới chỗ bán đấu giá tìm hiểu một chút tình huống, khi trở về đã gần 4 giờ chiều, đi dạo qua phố quán bar Tam Lí Truân, bởi vì tâm tình coi như không tệ, hơn nữa trở về không có chuyện gì làm, cho nên quyết định ở khu này dừng lại một lát, nghỉ ngơi một chút.

Nghe nói trong vòng 3km gần Tam Lí Truân tụ tập hơn 40% quán bar toàn Bắc Kinh, cái này ý nghĩa ở đây ước chừng có hơn 200 quán bar. Nói cách khác, ở đây, tuyệt đối không có ban đêm.

Chọn một ghế dưới một cây đại thụ cảnh lá tươi tốt, gọi điểm tâm và một ly đồ uống, ngồi ở chỗ này ngắm mỹ nữ trên đường.

Nơi này không sai! Cái gọi là không sai của Lưu Tinh chính là chỉ mỹ nữ ở đây nhiều. Kỳ thật buổi tối đây mới là hải dương mỹ nữ, tuy rằng tỉ lệ “tiểu thư” hơi cao. Ở trong này còn thường xuyên gặp một ít biến thái, biến hình, biến tính v.v... , người thừa nhận, đại thể giới vô kì bất hữu!

Nơi này còn có một cái đặc điểm, thì đúng là người ngoại quốc đặc biệt nhiều, bởi vì người ngoại quốc nhiều, cho nên nữ nhân ngoại quốc liền nhiều, nhiều nữ nhân..... cho nên mỹ nữ ngoại quốc cũng nhiều!

Vì cái gì? Bởi vì con phố này bao gồm đại sứ quán của Canada, Australia, Pháp, Bỉ, Đức v.v.. khoản 79 quốc gia, cùng các dinh thự trong kế hoạch khai phá của liên hiệp quốc, dân cư v.v... 7 cái công trình. Con phố này mức ngoại quốc hóa thật sự là cao có điểm quá phận.

Từ khi tên tuổi nơi này ngày càng hiển hách, khách hàng đến quán bar phố cũng dần dần từ người ngoại quốc phát triển đến quảng đại nhân dân quần chúng. Từ sớm nhất là thành phần tri thức ‘tam tư xí nghiệp’ vẫn mở rộng đến giới văn hóa nghệ thuật cùng với khách du lịch nước ngoài.

Bọn họ..... phần đông là các cô nàng, họ đến nơi đây vì cái gì? Nếu người ngay cả này cũng không biết, vậy người cũng quá lạc hậu. Hiện tại cái gì lưu hành nhất? Nhân dân cả nước đều chào hỏi như thế này.

"Người biết hài hòa sao? Người biết Thế Vận Hội sao? Người biết theo quỹ đạo sao?" Nếu không có, vậy chứng minh người đã bị thời đại vứt bỏ.

Nữ nhân vĩnh viễn sẽ không lạc hậu thời đại, cho nên bọn họ bây giờ khi gặp nhau cũng có một câu hỏi thăm rất lưu hành.

"Người gả xuất ngoại sao? Người túm được anh nào ngoại quốc sao?" Không có? Người lại lạc hậu.

Không thể không thừa nhận, dân ngoại quốc ở Trung Quốc rất nổi tiếng, cũng như Trư Bát Giới vào nữ nhi quốc, cho dù là xấu xí, nhưng luôn bị người tranh giành.

Chỉ cần lần được ra ngoài, lấy được quốc tịch là xong. Đương nhiên, nước Mỹ, nước Anh và các cường quốc tây phương vĩnh viễn là các lựa chọn đầu tiên của nữ nhân này, cho dù gả cho một tên ăn xin, cũng có thể đến đất nước họ, kiếm được sự bảo đảm mức thấp nhất. Một tháng lĩnh về mấy trăm đôla tiền cứu tế, thêm nữa mấy trăm đôla tiền khoản thực phẩm. Về phần xem bệnh, càng có lời. Người nghèo mà, có thể xin miễn phí bảo hiểm từ chỗ chính phủ, mặc dù là không có, có bệnh cứ việc đi bệnh viện, bệnh viện ở đó không giống trong nước, sống hay chết người trước trả tiền. Người ta là khám bệnh trước sau đó mới kí hóa đơn, mặc dù trả không nổi tiền chữa bệnh, có thể cò kè với bệnh viện hoặc là xin trả chậm.

Bây giờ là thời đại tin tức, chuyện đầu kia địa cầu đầu bên này cũng biết, cho nên có chút nữ nhân bắt đầu để mắt đến những người ngoại quốc này, hiện tại có chút phụ nữ năng lực thừa nhận tốt, căn bản mặc kệ da đen da trắng, có tóc hay trọc lóc, chính là một chữ -- gả!

Kỳ thật rất nhiều nữ nhân Trung Quốc sau khi gả ra ngoài đều trở thành công cụ phát tiết tình dục cho mấy tên ngoại quốc, nhưng là vì sao các nàng đã biết rõ còn muốn gả? Cũng có thể điều này cũng là những nữ nhân đó hy vọng!

Mấy năm nay, người Trung Quốc dần dần thoáng hơn, phim xxx khắp nơi ở Trung Quốc, nhìn mãi cũng quen mắt, mấy gã cao lớn cường tráng trong phim xxx, khẳng định sẽ làm một ít nữ nhân động lòng. Vì thế, một ít nữ nhân trăm phương nghìn kế.....!

"Reng~~!" Di động trong túi rung lên, làm Lưu Tinh đang tự hồi bình tĩnh.

"Ai đó?" Lưu Tinh không tức giận nói, sắp đến thời khắc mấu chốt, sao lại bị cắt ngang chứ?

"Là em, Quan Đình Đình! Như thế nào, anh có cái gì bất mãn với em à?" Đầu bên kia điện thoại truyền đến thanh âm có vẻ tổn hại thừa lời.

"Không có, không có, tôi làm gì dám bất mãn cô!" Lưu Tinh nhìn trái phải, phát hiện bên người tạm thời không có mỹ nữ, khi hần xác định không ảnh hưởng đến quang huy hình tượng của mình, mới nhỏ giọng nói với Quan Đình Đình.

"Anh đang ở đâu đó? Sao ra ngoài cả ngày?" Quan Đình Đình hỏi.

"Đến chỗ bán đấu giá tìm hiểu tình huống, bây giờ đang ăn ở dọc đường, trưa nay tôi còn chưa ăn cơm nữa đây!" Lưu Tinh cắn một miếng điểm tâm nói.

"Đừng ăn nữa, anh xem xem mấy giờ rồi? Gần tan sở rồi!" Quan Đình Đình không có tức giận nói.

Lưu Tinh sau khi nghe thấy ngẩn người, nhìn nhìn thời gian, quả nhiên đã sắp đến 5 giờ, nguyên lai bất tri bất giác hán ngẩn ngơ đã gần một giờ.

"Vậy cô tìm tôi để làm gì?" Lưu Tinh hỏi.

"Nói cho anh biết, tối nay em có hẹn, không thể ăn cơm với mấy người. Bất quá anh về nhanh lên, Hạ Vũ đang chờ anh đấy!" Quan Đình Đình nói.

"Lần này là ai không may mắn vậy?" Lưu Tinh sau khi nghe thấy hỏi.

"Lưu Tinh, anh không thể nói dễ nghe một chút?" Quan Đình Đình lớn tiếng hô, âm thanh cao độ trực tiếp kích vào màng tai Lưu Tinh.

"Vậy chúc cô ước hội vui vẻ, mau chóng kết hôn, sớm ngày sinh con, tam đại cộng thế, con cháu đầy đàn....."

"Lưu Tinh, nếu không phải hôm nay tôi có việc, tối nay anh chết chắc rồi. Tôi không nói nhiều với anh, mau trở về đi!"

"Biết rồi!" Lưu Tinh không kiên nhẫn nói, sau đó cúp máy.

Vào trong quầy trả tiền, đang chuẩn bị về công ty, lúc đó một chiếc taxi trùng hợp dừng tại chỗ Lưu Tinh, ngay sau đó bước xuống một người, bô bô nói một hồi, trong tay còn cầm một tờ 50 đồng nhân dân tệ hướng về phía bác tài khoa tay múa chân.

"Đi xuống, không cần khách như mày!" Bác tài hướng về phía người này nói không chút tức giận.

Ta ngất, dân Nhật Bản!

Lưu Tinh tiến lên đẩy tên Nhật Bản đang nói lung tung sang một bên, bước ngay lên vị trí phó lái, đóng cửa.

"Kính Hoa Đại Hạ!"

"Được rồi~~!" Trung niên bác tài nghe thấy Lưu Tinh nói, vừa nhấn chân ga liền xông ra ngoài, tên Nhật Bản kia đứng đằng sau còn vẫy vẫy tay.

"Sát thịt kia lập~~! Giết chết mẹ nguoi~~!" Lưu Tinh dùng thứ tiếng Nhật sơ sài hướng về phía đối phương la lớn, sau đó đưa tay ra ngoài cửa sổ xe đưa lên tư thế quốc tế thông dụng -- ngón giữa. Tin tưởng cho dù gã Nhật Bản kia nghe không hiểu Lưu Tinh nói gì, nhìn tư thế chắc có thể hiểu được.

"Bác tài, bây giờ còn người phân biệt kỹ càng như anh càng ít nhĩ, đáng quý lắm!" Lưu Tinh nhìn bác tài nói.

"Tên Nhật Bản kia, muốn đánh! Hán lấy tờ 50 quơ quơ trước mặt tôi, còn khoe khoang, nói cái gì: Gặp qua không? Gặp qua không? Như vậy tôi còn nhìn được sao? Tôi liền rút tờ 100 mắng hán, Con mẹ mày, gặp qua không? Tên Nhật Bản kia, mẹ nó, còn quơ tay múa chân, tôi cũng cho hán xuống xe luôn!" Bác tài hơi tức giận nói.

"Quả thật muốn đánh, lấy tờ năm mươi mà dám nói ‘gặp qua không’..... ‘gặp qua không’? Bác tài, hay là hán muốn nói đi ‘Kiến Quốc Môn’?" Lưu Tinh quay đầu nhìn bác tài nói.

"Hả? Kiến Quốc Môn?" Nghe thấy Lưu Tinh nói, bác tài ngẩn người, sau đó quay đầu nhìn Lưu Tinh, suy nghĩ một lúc lâu mới nói: "Chắc là vậy~~!"

Vừa lúc đến đèn đỏ, bác tài từ từ dừng lại, ngồi trên ghế cố gắng hồi tưởng tình cảnh vừa rồi, sau đó mắt to nhìn mắt nhỏ Lưu Tinh.

"Xong rồi, đã hiểu lầm bạn bè quốc tế~~!" Bác tài nhìn Lưu Tinh nói.

"Không sao đâu, lũ Nhật Bản đều là người lạ, không phải bạn bè. Ai bảo hán không nói tiếng Trung Quốc, chẳng lẽ không biết Trung Quốc có câu ngôn ngữ gọi là nhập gia tùy tục sao?" Lưu Tinh an ủi đối phương.

"Ừ, người anh em nói có lý, ai bảo tên kia không nói được tiếng Trung Quốc, cũng coi như cho hán một bài học. Đứng rồi huynh đệ, anh đi đâu?" Hiện nhiên lời Lưu Tinh làm cho tâm lý bác tài cân bằng rất nhiều, sau đó nhìn Lưu Tinh hỏi.

"Kính Hoa Đại Hạ!" Lưu Tinh nói.

"Gần thế này anh cũng ngồi à?" Ca nhìn Lưu Tinh hỏi.

"Không phải là bực tên Nhật Bản kia sao~!" Lưu Tinh cười nói.

"Huynh đệ khá lắm, dù sao cũng gần, lần này xem như tôi mời anh đi!" Anh ta nghe thấy Lưu Tinh nói sau cười nói.

"Vậy thật ngại quá~~!"

"Đều là nam nhân Trung Quốc, khách sáo gì chứ!"

"Đứng, Nhật Bản, Mĩ, Vatican thứ gì đó không bằng đàn ông Trung Quốc tốt nhất!" Lưu Tinh lớn tiếng nói, cứ để mấy em mê gã ngoại quốc này đi gặp quỷ thôi~~!

"Đúng~!"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 54: Cái Gì? Cô Cũng Muốn Dọn Vào Ở?

Khi Lưu Tinh trở lại công ty, Hạ Vũ đã đứng dưới công ty.

"Cô đứng đó làm gì?" Lưu Tinh đi qua nhìn đối phương hỏi.

"Vô nghĩa, không phải đứng chờ anh sao?" Hạ Vũ liếc mắt Lưu Tinh nói.

"Ai bảo cô chờ tôi?" Lưu Tinh không tức giận nói, nhìn đối phương, ngay cả túi cũng cầm theo rồi, mình cũng không cần lên lầu nữa, trực tiếp về nhà là được.

"Anh..... bây giờ em không so đo với anh, sẽ có lúc anh khóc!" Hạ Vũ hung hăng trừng mắt nhìn Lưu Tinh, sau đó hướng phía trước đi.

"Làm như cô chưa từng khóc, làm gì đi nhanh vậy? Tối nay đi đâu ăn?" Lưu Tinh chạy vài bước đuổi theo đối phương hỏi.

"Về nhà trước đã~!" Hạ Vũ nói.

"Về nhà? Làm gì?" Lưu Tinh hỏi.

"Hạ Tuyết còn chờ ở nhà mà!" Hạ Vũ không tức giận nói.

"Hạ Tuyết? Sao cô không gọi nàng là tỷ tỷ? Mà nàng luôn gọi cô là muội muội!" Lưu Tinh nhìn đối phương nói, hôm nay nữ nhân này giống như là uống lộn thuốc hay sao vậy, bức tức đến như vậy? Chẳng lẽ còn tức giận vì chuyện buổi sáng? Keo kiệt!

"Chuyện Hạ gia, không cần anh quản~!" Hạ Vũ nhìn Lưu Tinh nói, sau đó hướng trạm xe đi đến.

"À, vậy cô cứ đi trước đi, tôi ngồi taxi về trước chờ cô!" Lưu Tinh nhìn đối phương nói, sau đó giơ tay bắt taxi. Buổi sáng đã được Hàn tổng đặc biệt phê chuẩn, trước khi tham gia đấu giá, tất cả tiền đi xe công ty trả, cho không sao lại không đi, dù sao cũng không phải tốn tiền.

"Này, ý anh là gì~!" Thấy Lưu Tinh vào xe, Hạ Vũ vội chạy tới, lập tức giữ chặt tay Lưu Tinh sắp đóng cửa, hung hăng đẩy Lưu Tinh vào trong, chính mình ngồi xuống.

"Động tác rất cũng nhanh đấy, bắt quả đây là chuyện Lưu gia nhà ta, cô không cần biết. Bác tài, Bách Hoàn Gia Viên~!" Lưu Tinh đặc ý nhìn Hạ Vũ nói, sau đó báo địa điểm.

"Anh có còn là nam nhân không, không độ lượng." Hạ Vũ nghe thấy Lưu Tinh nói sau khinh thường nói.

"Bây giờ cô mới biết tôi là nam nhân? Có bản lĩnh cô xuống xe, vừa rồi chẳng qua ‘đi kì nhân chi đạo hoàn tri kì nhân chi thân’ mà thôi, đây là biện pháp thường dùng nhất đối phó tiểu nhân!" Lưu Tinh nhìn đối phương cười nói.

"Anh mới là tiểu nhân ấy!" Hạ Vũ không tức giận nói.

"Tôi thiếu tôi cao hơn cô, cô nói xem hai ta ai là tiểu nhân?" Lưu Tinh cười nói, "Đúng rồi, tôi kể cô một chuyện cười nghe không? Tôi vừa mới biết được, tuyệt đối buồn cười!"

"Thích thì nói!" Hạ Vũ liếc Lưu Tinh một cái nói như kiểu không thèm quan tâm, kỳ thật đã sớm dựng thẳng lỗ tai đợi câu chuyện.

"Vậy tôi không kể." Làm sao Lưu Tinh lại không biết tâm tư Hạ Vũ? Nhìn đối phương cười nói "Kể cho cô cũng là đàn gảy tai trâu, trở về kể cho chị cô nghe. Câu chuyện kia rất có ý nghĩa, tôi thiếu tôi nhờ vào chuyện mà an toàn ngồi taxi!" Ha ha, trước trêu chọc Hạ Vũ tí nói sau.

"Nói cho anh biết, em cũng không mặc mề giáp!" Hạ Vũ không tức giận nói.

"Đó là, bắt quá cô không có mặc mề giáp thì tôi vẫn quen biết cô~!" Lưu Tinh nhìn Hạ Vũ cười nói, nữ nhân này quá ngốc, như vậy cũng trúng kế, thật sự khi trêu chọc rất dễ đạt được thành tựu cảm giác.

"A~~!" Luru Tinh đột nhiên hét một tiếng, cảm giác tay phải đau nhức, nhìn Hạ Vũ đắc ý, Luru Tinh nhanh chóng xoắn lên tay áo. Nữ nhân này cũng quá ác, nhéo bầm rồi~~!

"Cô là con của à? ‘Duy tiểu nhân cùng nữ tử nan dưỡng dã’, lời này nói không sai!" Luru Tinh vừa xoa tay vừa nhìn Hạ Vũ nói.

"Ai bảo anh công kích em bằng ngôn ngữ? Không có cách nào, em chỉ đành đánh trả bằng thân thể! Như thế nào, chẳng lẽ anh còn muốn đánh lại mới được?" Hạ Vũ nhìn Luru Tinh nói, thuận tiện đắc ý thương thức vừa rồi ‘thương cho’ Luru Tinh xăm mình.

"Bị chó cắn, chẳng lẽ cô muốn tôi cắn lại một phát mới được? Nhân sinh chính là như vậy, có khi giải sầu càng sung sướng hơn. Phạt đều viết: Xá?!" Luru Tinh một bộ vô dục vô cầu, tựa hồ sớm đã thấu hiểu. Mẹ nó, không tổn hại tổn hại nữ nhân này đều thực xin lỗi cánh tay này.

"Em nói không lại anh, bất quá sẽ có lúc anh đi cắn người." Hạ Vũ nghe thấy Luru Tinh nói sau sắc mặt âm trầm đáp, nàng hiện tại hoàn toàn hiểu được, nếu không có Quan Đình Đình ở đây, vô luận như thế nào nàng cũng không là đối thủ nam nhân này.

"Ha ha, vậy chờ xem!" Luru Tinh cười nói, không có chuyện gì vui hơn so với nhìn đối phương âm trầm, cảm giác thành tựu mười phần, trong lúc nhất thời cảm giác đau trên tay đều quên mất.

"Đúng rồi, chuyện cười đâu? Kể nhanh đi!" Hạ Vũ nhìn Luru Tinh nói, cô này bị trêu chọc nhưng vẫn nghĩ tới câu chuyện.

"Cô muốn nghe cứ việc nói, tôi cũng không phải là không kể, tôi là hạng người như vậy sao..... Được rồi, để tôi kể. Vừa rồi.....!" Thấy Hạ Vũ xoa xoa hai tay, tay Luru Tinh liền run run, hẳn cũng không muốn bị ‘cắn’ cái nữa, rất nguy hiểm, cho nên vội vàng kể lại chuyện ngồi xe taxi vừa rồi.

"Xi~~!" Khi Luru Tinh kể xong một cách rất sinh động, khả năng Hạ Vũ còn chưa hiểu nhiều về Bắc Kinh, phản ứng chậm một ít, mà bác tài phía trước đã sớm cười trước.

"Bác tài, anh nói tên Nhật kia có oan hay không?" Luru Tinh nhìn phía trước lái xe hỏi.

"Không oan, một chút cũng không oan, ai bảo hắn không biết nói tiếng Trung?" Anh ta cười nói.

"Đúng rồi, tôi cũng an ủi bác tài kia như vậy." Luru Tinh cười nói.

"Bất quá anh cũng rất quây~~!" Hạ Vũ cười nhìn Luru Tinh nói.

"Không có gì, tôi phải làm như vậy!" Luru Tinh nhìn Hạ Vũ nói, sau đó giả bộ suy nghĩ sâu xa, "Àn, xem ra hẳn là phải đưa việc quốc tế hóa Hán ngữ lên hàng đầu mới được!"

"Da mặt anh cũng dày lắm~~! Anh là xem mình là liên hiệp quốc à." Hạ Vũ thấy Luru Tinh ra vẻ làm bộ sau nói.

"Tôi là lão hợp quốc!" Luru Tinh nói.

"Lão hợp quốc? Có ý tứ gì?" Hạ Vũ khó hiểu hỏi.

"Thế Liên hiệp quốc là ý gì?" Luru Tinh hỏi lại đối phương.

"Liên hiệp quốc chính là liên hiệp quốc, ý trên mặt chữ hẳn là tổ chức có tính chất liên hợp các quốc gia trên thế giới." Hạ Vũ nghĩ nghĩ nhìn Luru Tinh nói.

"Đúng rồi, vậy còn lão hợp quốc thì sao?"

"Có ý gì?"

"Chính là các tổ chức cũ mang tính chất liên hợp các quốc gia trên thế giới!" Luru Tinh theo lý thường phải làm nói.

"Anh cũng rất bần~~!" Hạ Vũ nghe thấy Luru Tinh nói sau hung hăng đẩy Luru Tinh một cái.

Tán gẫu lên hứng thú, thời gian trôi qua cũng rất nhanh, chưa kịp cảm giác thế nào, đã về đến nhà.

"Cô không về nhà?" Luru Tinh nhìn Hạ Vũ vẫn đi theo phía sau hỏi, tựa hồ đã đi qua chỗ nàng ở.

"Không, tới chỗ anh trước, cùng nhau ăn cơm!" Hạ Vũ trải qua Luru Tinh bên người nói.

"Chỗ tôi không có đồ ăn!" Luru Tinh nói.

"Đi ra ngoài ăn, bây giờ anh nghe không hiểu tiếng Trung à?" Hạ Vũ hung hăng trừng mắt Luru Tinh nói.

"Cô nói rõ ràng một chút không phải là xong sao?" Luru Tinh nhỏ giọng nói, sau đó hướng nhà mình đi đến.

Luru Tinh vừa mới bước vào cửa liền thấy Hạ Tuyết nhào tới, liền ôm tay Luru Tinh, bộ ngực đầy đặn cọ qua cọ lại trên tay Luru Tinh. Ai, thật không biết

có nên hay không nên cảm thán một chút điểm phúc của mình.

"Đêm qua anh đi đâu? Làm em đợi cả đêm~~!" Hạ Tuyết nhìn Luru Tinh biu môi nói, còn làm bộ rất tội nghiệp.

"Tối nhà bạn tụ hội!" Luru Tinh nhìn đối phương nói, kéo đại tiểu thư này đi đường thật sự là quá mệt mỏi.

"Vậy anh cũng có thể điện thoại báo cho người ta một tiếng mà, chẳng lẽ anh không biết em rất nhớ anh sao?" Hạ Tuyết nhìn Luru Tinh nói, tiếp tục động tác mang tính dấu hiệu của nàng-- mắt to chớp chớp nhìn Luru Tinh, làm bộ dạng toàn thế giới ta là người đáng yêu nhất.

"Đừng nói giỡn, em nhớ anh?" Luru Tinh quay đầu nhìn đối phương, chỉ sợ lại là có chuyện gì muốn cầu mình ?

"Đúng à, rất nhớ rất nhớ, vậy đêm qua anh có nhớ em không?" Hạ Vũ nhìn Luru Tinh hỏi.

".....!" Nữ nhân này hôm nay làm sao vậy? Không đúng, nhất định có chuyện gì sắp phát sinh.

"Có, anh nhớ em!" Luru Tinh bất đắc dĩ nói.

"Vậy nhớ cỡ nào?" Hạ Tuyết tiếp tục hỏi.

Đại tiểu thư này còn không dễ yên~~! Thấy bộ dạng ‘đáng yêu’ Hạ Tuyết, Luru Tinh thật sự là tìm không ra lý do mắng nàng. Ai, xem ra nữ nhân này đã hiểu thấu tâm lý mình, luôn dùng chiêu này uy hiếp!

"Làm gì cũng nhớ em, mặc quần áo cũng không cẩn thận, nói với ai cũng không có cảm tình, đi đâu cũng không có hứng thú, có vấn đề gì cũng không suy nghĩ được~~! Biết không?" Luru Tinh nhìn đối phương nói.

"Được, anh đã nhớ em nhiều như vậy, đáp ứng một điều kiện của em được không?" Hạ Tuyết nhìn Luru Tinh hỏi.

".....!" Quả nhiên như mình đã đoán, rốt cục lộ ra giấu đầu lòi đuôi, biết ngay nhất định không có chuyện tốt đẹp gì.

"Anh hơi khát nước!" Luru Tinh nói.

"Em đi rót nước cho anh~~!" Hạ Tuyết nghe thấy Luru Tinh nói sau lập tức đứng lên đi tới phòng bếp, một lát sau bưng một ly nước đi tới đưa cho Luru Tinh.

"Trước tiên nói thử xem!" Luru Tinh uống ngụm nước nhìn đối phương nói, Hạ Vũ này cũng lạ, sao hôm nay lại ngồi một bên im lặng?

"Đừng để Hạ Vũ ở đây được không?" Hạ Tuyết nhìn Luru Tinh cầu xin nói.

"Hà?" Luru Tinh quay đầu nhìn Hạ Tuyết, không biết đối phương có ý gì, "Đừng để nàng ở nơi này? Câu này nói thế nào?" Luru Tinh nhìn đối phương khó hiểu hỏi.

"Khụ khụ~~! Hay là để em nói đi!" Hạ Vũ ho khan hai tiếng đối Luru Tinh nói, "Từ hôm nay trở đi, em sẽ dọn vào đây ở với anh!"

"Cái gì? Vì cái gì?" Luru Tinh nghe thấy đột nhiên lập tức đứng lên, bất khả tư nghị nhìn đối phương hỏi. Mẹ nó, quá đột nhiên.

"Nếu em đã nói vậy, khẳng định có đạo lý của em. Anh trước hết ngồi xuống từ từ nghe em nói!" Hạ Vũ nhìn Luru Tinh nói, hiển nhiên phản ứng mãnh liệt của Luru Tinh như vậy chính là trong dự tính Hạ Vũ.

"Buồn cười, đây là nhà của tôi, đạo lý của cô nói với tôi làm gì?" Luru Tinh ngồi xuống nói, cảm giác giống như là chuyện cười hay nhất thế giới, đáng tiếc không buồn cười chút nào.

"Đúng đó, đúng đó!" Hạ Tuyết nghe xong liền gật đầu như con gà con mổ thóc.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 55: Ông Xã! Ông Xã!

"Thứ nhất, tiền thuê nhà bên em rất mắc, em thấy chỗ anh còn hai gian trống, bỏ không cũng phí, cho nên em quyết định chiếm dụng một phòng!" Hạ vũ nhìn Luru Tinh nói.

"Không được, tôi còn có việc dùng hai gian phòng đó!" Luru Tinh từ chối thẳng.

"Thứ hai, em ở một mình một phòng hơi sợ, đồng thời cũng không yên tâm việc hai người ở cùng dưới mái hiên. Vì bảo hộ bản thân và giám sát hai người, cho nên em quyết định dọn qua đây." Hạ Vũ xem như không nghe thấy lời Luru Tinh, tiếp tục nói cho xong.

"Không được.....!"

"Thứ ba, em là con gái ông chủ tổng công ty, cho nên anh phản đối không có hiệu quả!"

"Cô nói gì vậy? Có ai như cô vậy sao? Cô đã gặp ai là con gái ông chủ không ở nhà mình lại chạy tới nhà nhân viên ở chưa?" Luru Tinh hướng về phía Hạ Vũ nói.

"Đúng vậy đúng vậy~~!" Hạ Tuyết bên cạnh nghe thấy liên tục gật đầu, dường như nàng không phải con gái ông chủ công ty.

"Em đã nói đầy đủ lý do, không muốn giải thích lại gì nữa. Đêm qua em cũng đã chọn phòng rồi, là căn phòng có kệ sách và máy tính.....!"

"Không được, đó là văn phòng của tôi.....!" Luru Tinh cắt lời đối phương, nhưng là Hạ Vũ không để ý lời Luru Tinh, cứ tiếp tục nói xong lời mình.

"Trưa nay em đã đến công ty bán hàng gia dụng, chọn cái giường em thích, đã hẹn sau giờ tan tầm đưa tới, có lẽ bây giờ cũng đến lúc rồi!"

"Leng keng~~!" Cứ như là hưởng ứng lời Hạ Vũ, lời cô ta vừa dứt thì chuông cửa reo.

"Nhất định là công ty gia dụng, em đi mở cửa, hai người nói chuyện đi!" Hạ Vũ nghe thấy chuông cửa nhìn Luru Tinh và Hạ Tuyết cười nói, sau đó mở cửa rất tự nhiên, coi như nàng mới là chủ nhân nhà này.

Luru Tinh ngây ngốc nhìn Hạ Vũ bước chân như người nẫu đi mở cửa, đầu óc hẳn bây giờ còn chưa kịp phản ứng đây là chuyện gì xảy ra.

"Da mặt muội muội em vẫn dày như vậy sao?" Luru Tinh liếc môi có chút khô nhìn Hạ Tuyết bên cạnh hỏi.

"Dạ, vẫn dày như vậy!" Hạ Tuyết nghe thấy Luru Tinh nói sau không ngừng gật đầu. Tựa hồ cố gắng chứng minh gì đó với Luru Tinh.

"Được được! Mọi người cẩn thận một chút, đừng hù cửa không sao, đừng làm hư giường của tôi là được~~!" Hạ Vũ vừa lui về sau, vừa chỉ huy mấy người khuôn vác tiến vào phòng.

"Đừng làm hỏng bộ cửa đó, đó là đặc làm từ gỗ thơm, mua không được!" Luru Tinh nghe thấy Hạ Vũ nói sau lập tức đi tới cạnh cửa la lớn.

Ba người khuôn vác thấy Luru Tinh thì sững sờ.

"Yên tâm đi, giường này là giường lắp ráp, không tông vào cửa đâu!" Một người khuôn vác cười nói với Luru Tinh.

"Không được, chờ một chút!" Đột nhiên ý thức được tựa hồ có chỗ không thích hợp, Luru Tinh vội vàng ra đứng ở cửa chặn đường người khuôn vác, "Ai cho các người khiên thứ này vào? Đây là nhà của tôi! Các người đem đến thế nào thì đem đi thế ấy!" Luru Tinh lớn tiếng nói, còn tạo phản ả? Một cô 'đại' đại tiểu thư mình đã chịu không được, bây giờ còn thêm cả 'tiểu' đại tiểu thư cũng muốn dọn lại đây. Không được, kiên quyết không được.

"Ông xã, anh sao vậy?" Đột nhiên, Hạ Vũ đến trước người Luru Tinh gát gao ôm tay Luru Tinh, bộ ngực dựa tay Luru Tinh cọ tới cọ lui.

"Ông..... ông xã?" Luru Tinh nghe thấy liền sững sờ, rốt cuộc nữ nhân này muốn làm gì? Máy ngày hôm trước vừa bị Hạ Tuyết bị gọi ông xã, hôm nay lại bị Hạ Vũ gọi ông xã, xem ta là cái gì? Ông xã công cộng à?

"Ông xã, đừng giận mà, em thừa nhận lúc nãy là em sai, tối nay em sẽ làm món anh thích nhất nhận lỗi với anh. Được rồi, anh cũng mệt mỏi cả ngày, vào phòng khách ngồi nghỉ ngơi một chút đi, ở đây có em là được rồi. Ngoan~~!" Hạ Vũ lấy tay nhẹ nhàng vuốt ve Luru Tinh mặt, vẻ mặt quyến rũ nhìn Luru Tinh nói, đầu óc Luru Tinh đã lâm vào trạng thái hồng mắt, căn bản không biết chuyện gì xảy ra đã bị Hạ Vũ đẩy vào phòng khách.

Ở trong lòng Luru Tinh, tới bây giờ Hạ Vũ vẫn là lạnh lùng, lúc ở công ty khả năng cười nhiều một chút. Nhưng là giống vừa rồi dùng bộ dáng tay mình, còn làm dáng yêu mị, giống như Đắc Kỷ mê hoặc Trụ Vương, chuyện này vượt xa dự đoán của Luru Tinh, trong mắt Luru Tinh, chuyện đó và việc siêu nhân mặc quần đỏ bên ngoài là giống nhau, làm người ta khó có thể tin. Nhìn Hạ vũ đang không ngừng chỉ huy khuôn vác, trong đầu Luru Tinh còn đang nghĩ làm thế nào mới gặp được siêu nhân mặc quần lót đỏ~~!

"Đừng đem vào phòng này là đúng rồi..... à, nguyên lai đây là phòng làm việc của ông xã tôi, bất quá về sau sẽ chuyển ra phòng khách~~!" Hạ Vũ tiếp tục chiêu lừa người cao siêu của nàng.

"Luru Tinh, Luru Tinh!" Hạ Tuyết ngồi trên sofa nhẹ nhàng đẩy Luru Tinh còn đang ngẩn ngơ, "Luru Tinh, anh tỉnh chưa, mau tỉnh lại~~!"

"Hả? Làm sao vậy, làm sao vậy?" Luru Tinh giật mình phản ứng lại đây, nhìn Hạ Tuyết hỏi. Nếu vừa rồi Hạ Tuyết không đẩy, Luru Tinh thật sự sợ hãi mình sẽ tẩu hỏa nhập ma!

"Anh tưởng mình thật là ông xã Hạ Vũ?" Hạ Tuyết bĩu môi nhìn Luru Tinh hỏi.

"Đừng..... Đừng nghe nàng nói bừa, nữ nhân này thật sự rất đáng giận!" Luru Tinh oán hận nói, thật không ngờ một tối không về nhà lại bị nữ nhân này chơi một cú.

"Đúng, Hạ Vũ thật sự là rất đáng giận!" Nghe thấy Luru Tinh nói, Hạ Tuyết cười nói, cũng toàn lực đồng ý Luru Tinh.

Không được, mình phải làm gì đó, bằng không nhà này cũng sẽ không ở được.

"Hạ Vũ, cô ra đây, tôi có chuyện rất nghiêm túc cần nói với cô!" Luru Tinh hướng về phía phòng làm việc của mình, hiện tại đã biến thành phòng ngủ của Hạ Vũ hồ.

"Ông xã, em đang bận lắm, có lời gì chốc nữa nói sau!" Giọng ngọt của Hạ Vũ truyền đến, không chút nào thua tỷ tỷ nàng Hạ Tuyết.

"À~~!" Luru Tinh đáp ứng nói.

‘Thối quá~! Ta đáp ứng cái gì chứ!’ Luru Tinh trong lòng trung hưng hăng tạt mình một cái. Vẫn nghĩ cách gọi chết người không đền mạng chỉ có Hạ Tuyết có thể gọi được, hần sai rồi, hơn nữa sai cả mười phần, bây giờ Luru Tinh mới chính thức hiểu được, nguyên lai hai người bọn họ thật là tỷ muội.

"Ông xã, làm sao anh có thể để đạn bọc đường đánh trúng? Nhanh đi ngăn cản nàng chứ~~!" Hạ Tuyết kéo tay Luru Tinh nói.

Ông xã? Mẹ nó, ta rốt cuộc là ông xã ai đây! Nghe thấy Hạ Tuyết nói, Luru Tinh sắp hỏng mắt! Bất quá vẫn là lấy chút khí lực hướng về phía trong phòng hô:

"Không được, Hạ Vũ, cô đi ra đây~~!"

"Ông xã, đừng vội, chờ một lát là xong rồi~~!" Thanh âm cực kỳ ngọt lại mê người làm cho thân thể Luru Tinh mềm nhũn lại gục lên sofa. Nhữn, toàn thân đều nhũn ra!

"Ông xã, anh không thể nghe nàng, nếu không ngăn cản, nữ nhân đáng giận kia sẽ thực hiện được!" Hạ Tuyết nhìn thấy Luru Tinh ngã xuống, lại kéo Luru Tinh đứng lên.

A~~! Còn không để yên~~! Ta sắp bị hai cô đại tiểu thư này ép đến chết~~! Sao~~! Sao trong phòng lại có sao~~?

‘Không được, ta thật sự là chịu được không được!’ đột nhiên, Luru Tinh đứng lên, sắc mặt kiên quyết.

Thấy Luru Tinh kiên định, Hạ Tuyết nắm chặt hai đấm không ngừng quơ trước mặt Luru Tinh, "Ông xã, cô lên! Ông xã, cô lên~~!"

Luru Tinh thẳng lưng, bên tai nghe tiếng Hạ Tuyết cổ vũ, khuôn mặt kiên định hướng về phía bên trong phòng lớn tiếng hô:" Hạ Vũ, tôi nói lần cuối cùng, cô.....!"

"Ông xã, anh vào đây một chút, anh xem xem giường này để ở đâu thì tốt~~!" Hạ Vũ lộ mặt ra, quyến rũ liếc mắt Luru Tinh, sau đó gọi một cách ngọt ngào nhất .

"Được, bà xã~~!" Luru Tinh khom lưng, xám xịt đi vào.

Hỏng mắt! Sự thật đã chứng minh, Luru Tinh đã bị hai vị đại tiểu thư ‘đùa’ hỏng mắt~~!

.....

"Nói đi, rốt cuộc cô muốn chơi chiêu gì đây?" Luru Tinh nhìn Hạ Vũ ngồi đối diện hỏi.

Luru Tinh, Hạ Tuyết cùng Hạ Vũ ba người đang ngồi trong một quán ăn gần nhà, bởi vì ở nhà, Luru Tinh bị hai vị đại tiểu thư đùa hoàn toàn hỏng mắt, cho nên vừa sơ sẩy đã để cho Hạ Vũ đắc kế. Đến cuối cùng Luru Tinh còn giúp Hạ Vũ sắp xếp giường để chỗ nào cho tốt, ngay sau đó bản thân hắn cũng không tin là chính mình đã làm.

"Không có gì, lý do em đã nói rồi, anh cũng nghe rồi, cho nên em không muốn lặp lại!" Hạ Vũ nghe thấy Luru Tinh nói sau vừa ăn vừa nói về mặt tự nhiên, giống như chưa có chuyện gì phát sinh.

"Cô có tật xấu à, ba điều cô nói là lý do gì? Đó là nhà của tôi, trên chứng nhận bất động sản viết tên của tôi, cô dựa vào cái gì nói dọn tới là dọn tới?" Luru Tinh hung hăng nhìn đối phương.

"..... Thức ăn không tệ, hai người ném thử~~!" Hạ Vũ cười nhìn Hạ Tuyết và Luru Tinh ngồi đối diện nàng, mắt thấy nam nhân sẽ phát cuồng, bất quá nàng cũng rất cao hứng.

"Đừng tưởng rằng cô mời bữa cơm này là có thể ở lại nhà tôi, không có cửa đâu!" Luru Tinh nhìn đối phương nói.

"Đúng, không có cửa đâu!" Hạ Tuyết hát đệm, sau đó cầm đũa ăn một miếng, "Đúng là không sai, Luru Tinh anh cũng ném thử~~!" Nói xong còn gấp cho Luru Tinh.

"Bóp~~! Bóp~~!" Hai tay Luru Tinh đặt trên bàn hưng hăng đập mạnh, a~~! Thật sự là bị hai nữ nhân tức chết rồi!

"Hạ Vũ, cô hãy nghe cho kỹ, tôi đề nghị cô một ý tốt lắm. Cô không cần phải ở một mình cũng không cần tôi và tỷ tỷ cô ở chung một mái hiên!" Luru Tinh nhìn đối phương nói.

"Ý kiến gì?" Hạ Vũ nhìn Luru Tinh hỏi.

"Để chị cô qua chỗ cô, hai người cùng nhau ở, như vậy chắc cô yên tâm rồi?" Luru Tinh nhìn đối phương nói, vừa dứt lời, Hạ Tuyết liên tục kéo tay áo Luru Tinh, đôi mắt to trong như nước lại bắt đầu sáng lên.

"Luru Tinh, em muốn ở chung với anh, ta không thích ở với nàng!" Hạ Tuyết biau môi tội nghiệp nhìn Luru Tinh nói.

Luru Tinh không nói gì, xoay đầu sang một bên, không nhìn mắt đối phương. Nhẫn, không nhẫn sẽ bị loạn đại mưu!

"Là ý kiến hay, nhưng gian phòng em thuê đã trả lại, chẳng lẽ anh không phát hiện hành lý của em đã dọn đến nhà anh sao?" Hạ Vũ nhìn Luru Tinh nói.

"Nói vậy, sao nhanh như vậy được?" Luru Tinh lớn tiếng nói.

"Không tin anh có thể đi hỏi một chút, em có thể cho anh số điện thoại của chủ nhà!" Hạ Vũ nhìn Luru Tinh nói.

Ánh mắt Luru Tinh chăm chăm nhìn thẳng đối phương, xem ra Hạ Vũ thật sự là nghiêm túc, tựa hồ không có nói dối.

"Đã trả có thể thuê lại, đây không phải lý do!" Luru Tinh nói.

"Hạ Tuyết, đừng giả vờ đáng thương. Bây giờ em cho chị hai lựa chọn. Một: Dọn ra ngoài ở chung với em.....!"

"Chị không thích!" Chưa chờ Hạ Vũ nói hết, Hạ Tuyết đã lắc đầu, đầu nhỏ lắc như cái trống.

"Vậy không còn cách khác, chỉ có lựa chọn thứ hai!" Hạ Vũ cười nhìn Luru Tinh, sau đó đối Hạ Tuyết nói, "Hai chính là chúng ta cùng nhau ở nhà của Luru Tinh!"

"Chẳng lẽ không còn cách chị ở lại nhà Luru Tinh, còn em ra ngoài sao?" Hạ Tuyết nhìn Hạ Vũ hỏi.

"Không có!" Hạ Vũ nói.

"Tuy rằng rất không muốn vui, bất quá thật sự chị rất thích ở với Luru Tinh, vậy cứ chọn cái thứ hai đi!" Hạ Tuyết nghĩ nghĩ nói.

"Nhìn đi, mọi chuyện không phải viên mãn sao?" Hạ Vũ vòng hai tay nhìn Luru Tinh nói.

"Viên mãn cái gì? Tỷ muội hai người rốt cuộc đang làm gì? Căn bản hai người không có hỏi qua ý kiến tôi!" Luru Tinh hô lớn, toàn bộ ánh mắt những người khác trong quán ăn đều đã hướng về phía hắn.

"Vậy anh đồng ý giải quyết không?" Hạ Vũ nhìn Luru Tinh hỏi.

"Đương nhiên không!" Luru Tinh lắc đầu nói.

"Cho nên căn bản không tất yếu phải hỏi anh nữa!" Hạ Vũ cười nói, "Ăn nhanh lên, buổi tối quay lại em còn phải dọn chăn mền.....!"

Ta..... Ta muốn điên mất rồi.....!

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 56: Xem Một Chút Người Lớn Nên Xem

Đã từng, Luru Tinh nghĩ chính mình rất ngu.

Đối phó người hung ác, Luru Tinh càng hung ác hơn; đối phó người bi ôi, Luru Tinh càng bi ôi hơn; đối phó người tiêu sái, Luru Tinh càng tiêu sái hơn; đối phó người đẹp trai, Luru Tinh..... sẽ hủy dung nhan bọn họ!

Nhưng hôm nay khi Luru Tinh gặp hai vị đại tiểu thư trước mắt này, hoàn toàn không có cách nào.

" Cho tôi lý do cô ở chỗ này!" Sau khi về nhà, ngồi trên sofa, Lưu Tinh nói với Hạ Vũ đang xem phim Hàn.

" Ở nơi này cần lý do sao?" Hạ Vũ nghe thấy Lưu Tinh nói sau nói, bắt quá ánh mắt vẫn như cũ không có rời đi TV.

" Cần!" Lưu Tinh mặt âm trầm nói.

" Bởi vì hành lý em và giường mới mua đều dọn đến nhà anh, chắc cũng không thể lại bắt em dọn lại ra ngoài chứ? Em dọn không nổi!" Hạ Vũ nói, lý do rất miễn cưỡng.

" Tôi có thể giúp cô khiêng!" Lưu Tinh nhìn đối phương nói.

" Em đang bận lắm, không thời gian~~!" Hạ Vũ có chút không kiên nhẫn nói.

" Thời gian cũng như nhũ cầu, ép ép một chút chắc sẽ có!" Lưu Tinh nói.

" Anh ép thử em xem có thể có không?" Hạ Vũ quay đầu nhìn Lưu Tinh hỏi.

" Tôi ép ra không phải là cô đi ngay lập tức?" Lưu Tinh nhìn đối phương hỏi, mẹ nó, bất cứ giá nào~~!

" Em cũng không có nói như vậy, anh thích thì làm~~!" Hạ Vũ liếc mắt Lưu Tinh, sau đó tiếp tục xem phim truyền hình của nàng.

" Hạ Vũ, cô đang đùa tôi đấy à?" Lưu Tinh nhìn đối phương cắn răng nói.

" Không có nha!" Hạ Vũ nói rất tự nhiên, nói rất đơn giản, nhưng là Lưu Tinh lại không biết nên như thế nào đáp lời. Hạ Tuyết này cũng thật là, bình thường rất hay quậy, sao hôm nay thành thật vậy? Phim Hàn có sức hút lớn vậy sao?

Lưu Tinh lấy tay đẩy nhẹ Hạ Tuyết, Hạ Tuyết quay đầu khó hiểu nhìn Lưu Tinh, Lưu Tinh lấy tay chỉ chỉ Hạ Vũ, ý tứ thực rõ ràng, chính là nhờ Hạ Tuyết giúp mình nói vài câu, đem Hạ Vũ đuổi đi.

" Hạ Vũ, Lưu Tinh hẳn gọi em~~!" Hạ Tuyết sau khi nói xong tiếp tục xem TV.

".....!" Lưu Tinh cúi thấp đầu chôn trong lòng, từng là người bồi hồi giữa ngư a và ngư c, nhưng bây giờ rõ ràng bị hai nữ nhân bức thành như vậy. Mình vẫn là nam nhân sao? A? Nam nhân?

Ta ngất, có rồi! Ta quả nhiên là thiên tài! Lưu Tinh đột nhiên hung hăng dậm chân, sau đó đi đến trước TV, mở ra ngăn tủ phía dưới.

" Lưu Tinh, tránh chỗ, anh che rồi!" Hạ Tuyết rướn cổ lớn tiếng nói.

" Thật đáng ghét, thời khắc mấu chốt lại không được xem~~!" Hạ Vũ tròn trố mắt nhìn Lưu Tinh đang lục đồ gì trước ngăn tủ.

" Đây là TV của tôi, quyền sử dụng trong tay tôi, nếu các cô ghét tôi che lại, có thể đi ra ngoài, tôi không cần!" Lưu Tinh quay đầu nhìn hai nàng nói, sau đó tiếp tục tìm đồ của hắn, đi đâu rồi ta? Nhớ rõ hình như ở đây mà!

" Chiều khích tướng? Chiều này quá lỗi thời, trò trẻ con~~!" Hạ Vũ nghe thấy Lưu Tinh nói khinh thường đáp.

" Phải không? Tôi cũng cho là như vậy, cho nên tôi quyết định cùng các cô xem một chút thứ mà người lớn nên xem. Hắc hắc~~!" Lưu Tinh cười xấu xa, từ ngăn cuối ngăn tủ lấy ra đĩa CD, sau đó bỏ vào ổ đĩa.

" A~~ a~~! Ân~~ ân~~!" Lưu Tinh vừa nhấn nút play, một loạt tiếng rên của nữ nhân liền truyền ra từ loa, hình ảnh từ ban đầu là phim Hàn biến thành phim Mĩ, nam nữ trần trụi dây dưa trên giường, nam trên nữ dưới.....!

Không sai, đây là thứ người lớn mới xem, là mao phiến trong truyền thuyết! Mà lại là loại Lưu Tinh trân quý siêu cấp vô địch đã lâu không xuất bản nữa, nhờ người từ nước Mĩ mang về, cái này hiệu quả quả nhiên không giống thường.

" Anh..... Sắc lang, sao anh có thể xem loại này?" Như Lưu Tinh sở liệu, Hạ Vũ đỏ mặt nhìn Lưu Tinh kiêu sân nói.

" Mọi người đều là người trưởng thành rồi, xem mấy cái này cũng là hần là." Lưu Tinh đắc ý nói, mẹ nó, dân ngoại quốc đúng là mạnh, rên chết các người.

" Lưu Tinh, anh chính là tên đại lưu manh vô sỉ nhất!" Hạ Vũ mặc cỡ đồ mặt nhìn Lưu Tinh lớn tiếng mắng.

" Cô cũng đừng giả thuần khiết trước mắt tôi, cô dám cam đoan cô chưa xem qua?" Lưu Tinh bửu môi nhìn đối phương hỏi.

" Em không có~~!" Hạ Vũ sau khi nghe thấy Lưu Tinh nói biện giải.

" Cô chưa từng xem, vậy cô biết bọn họ đang làm gì không?" Lưu Tinh vô sỉ hỏi, rất mẹ nó thiếu đánh~~!

" Anh..... anh khôn kiếp!" Hạ Vũ hướng về phía Luru Tinh lớn tiếng mắng.

" Đứng đấy, tôi là đồ khôn kiếp, cô có thể bỏ đi mà!" Luru Tinh cười nhìn đối phương nói, thiếu một chút, cách thắng lợi chỉ thiếu một chút nữa thôi~~!

" Anh.....! Hừ, em biết rồi, anh muốn dùng cách này để đuổi em đi phải không? Em cố tình không theo ý anh, mau đổi kênh~~!" Hạ Vũ hướng về phía Luru Tinh lớn tiếng nói.

" Vậy cô đưa ra lý do đổi kênh, tôi thấy cái này tốt lắm, vừa lúc gần nhất dương khí nhiều, phóng thích một chút!" Luru Tinh nhìn đối phương nói, mẹ nó, hôm nay nếu không làm cô giận bỏ đi, mao phiền này ta xem cả đêm!

" Nguyên lai làm tình còn có thể như vậy!" Lúc này, Hạ Tuyết nói một câu làm cho Luru Tinh và Hạ Vũ đang giằng co chỉ kém chút là ngã trên mặt đất.

Kính nhờ đại tiểu thư, thật đúng là cô xem nhập thần à! Luru Tinh nhìn Hạ Tuyết bên cạnh đang xem mao phiền rất có hứng thú trong lòng nghĩ đến, nguyên lai con người thật sự có thể thuần khiết đến tình trạng này, không khác gì nhược trí, bất quá còn may, biết đây là làm tình..... Nữ nhân này sẽ không là đại trí giả ngu chứ? Luru Tinh nghi hoặc nhìn đối phương, thật sự là làm cho người ta hoài nghi. Nữ nhân này biết dùng đặc điểm nàng độc hữu mê hoặc mình từ đó làm cho mình làm theo yêu cầu của nàng, chẳng lẽ thế này là người bình thường có thể làm được? Ừ, đáng giá chú ý, bất quá trước đó, phải giải quyết xong Hạ Vũ đã.

" Rất nghệ thuật đúng không?" Luru Tinh rất tự nhiên đối Hạ Tuyết hỏi.

" Đúng!" Hạ Tuyết gật gật đầu.

" Không giống vài người, giả đúng đắn, trong lòng muốn xem lại mạnh miệng!" Luru Tinh liếc Hạ Vũ nói.

" Loại hình tự kỷ!" Hạ Tuyết nói.

" Quá đúng!" Luru Tinh sau khi nghe thấy Hạ Tuyết nói vỗ tay khen ngợi.

" Xem liền xem, có gì đặc biệt hơn người!" Hạ Vũ nghe thấy Luru Tinh nói sau sắc mặt âm trầm, bất quá nàng không muốn bại cho Hạ Tuyết, lại càng không muốn đào tẩu trước mặt hai người, cho nên cố nén cơn tức đang đập kịch liệt đem ánh mắt tập trung lên TV.

" Đứng rồi, chỉ là xem phim xxx thôi, dù sao sau này cũng phải làm thế, để cho người chưa gặp qua học tập cũng tốt." Luru Tinh nhìn Hạ Vũ về mặt đỏ bừng cười nói, " Hơn nữa hiện tại đều gia nhập WTO, cũng nên cùng thế giới nối đường ray, học tập một chút phương pháp tiên tiến các nước cường quốc tây phương....."

" Anh không nói không ai xem anh là câm điếc!" Hạ Vũ quay đầu hung hăng trừng mắt Luru Tinh nói.

" Đáng tiếc bộ này là mua từ vài năm trước, có chút quá hạn, hôm nào tôi mang về vài đĩa mới nhất chính tông nhất cho cô xem xem. Không sao, tôi sẽ không nói ra, cùng lắm thì cô trốn trong phòng tự mình xem, bất quá trăm ngàn đừng nhin mà bị bệnh!"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 57: Nữ Nhân Vô Cùng Ác Độc

Hạ Vũ thật sự là chịu không được Luru Tinh, đứng lên hung hăng đá Luru Tinh một cước.

“Bốp!” Hai tay Luru Tinh bắt chéo chữ thập đặt trước bụng quần, vừa lúc cản được cú đá của Hạ Vũ.

“ Bà tám, cô muốn làm gì? Chỗ này cô có thể tùy tiện đá sao?” Luru Tinh lập tức đứng lên, một tay cầm chặt cổ chân cả giận nói. Giỏi thật, nếu mình không lanh tay lẹ mắt, hậu quả thiết tưởng không chịu nổi.

“ Tôi..... tôi không muốn đá..... đá chỗ đó!” Hạ Vũ đỏ mặt nhìn Luru Tinh nói, “ Anh..... anh thả chân tôi ra.....!”

“ Buông? Buông để cô đá nữa à?” Luru Tinh nhìn đối phương nói, Hạ Vũ mặc quần jean 7 tấc, vừa lúc cổ chân trống rỗng bị Luru Tinh bắt được.

“ Anh..... anh thả đi, em..... em cam đoan sẽ không đá nữa!” Hạ Vũ mắc cỡ đỏ mặt, lần này vẫn là lần đầu tiên nàng bị nam nhân tiếp xúc, đương nhiên, nàng tiếp xúc nam nhân không tính.

“ Hừ, ai tin chứ!” Luru Tinh nghe thấy bữu môi nói, sau đó hỏi Hạ Tuyết đang xem kịch vui, “ Em tin không?”

“Em tin!” Hạ Tuyết dùng sức gật đầu.

Hả? Hạ Tuyết làm sao vậy? Uống lộn thuốc? Luru Tinh nhìn đối phương nghĩ đến, theo dĩ vãng hẳn là nhân cơ hội này nàng phải bỏ đá xuống giếng mới đúng.

“Tỷ, cảm ơn tỷ~~!” Hạ Vũ nhẹ nhàng thở ra nói.

“Chỉ tin rằng khi Luru Tinh buông tay, có thể em sẽ đá hẳn!” Hạ Tuyết nhìn Hạ Vũ cười nói, trên mặt có vẻ nghiền ngẫm.

“Các người..... anh mau buông tay đi!” Hạ Vũ bị Hạ Tuyết chọc tức không biết nói cái gì mới tốt, trong lòng âm thầm nhớ kỹ, về sau tái báo thù.

“Bây giờ cô đang cầu tôi sao?” Luru Tinh nhìn đối phương hỏi.

“Ai cầu..... đúng, là em đang cầu anh!” Hạ Vũ bất đắc dĩ nói, nhần, nhần nhất thời gió êm sóng lặng, sau này có bão tố hẳn sẽ đẹp mặt.

“Phải không? Nhưng có ai cầu khẩn như cô sao? Ngang như vậy!” Luru Tinh nói.

“Đúng thế, một chút thành ý cũng không có!” Hạ Tuyết hát đệm theo.

“Ai không có thành ý, em..... thành ý của em là để trong lòng!” Hạ Vũ nhìn Luru Tinh nói.

“Ui? Còn chơi trò đánh đố. Như vậy tốt lắm, đoán câu đố, trả lời được tôi sẽ thả, thế nào?” Luru Tinh nhìn đối phương hỏi.

“Được, anh nói mau!” Hạ Vũ nhìn Luru Tinh nói, cái chân kia của nàng, đứng sắp tê rồi.

“Nghe cho kỹ, đoán thử trên người là chỗ nào, trên có lông, dưới cũng có lông, buổi tối gặp nhau thì sẽ là lông đối lông~~!” (câu đố hay, cảm nghĩ bấy ^_^)

“Luru Tinh, anh lưu manh quá!” Hạ Vũ sau khi nghe xong chỉ vào Luru Tinh mắng to nói.

“Uy, đừng nghĩ lệch, đáp án là..... con mắt!” Luru Tinh cười nhìn đối phương nói. Ha ha, nữ nhân này lại bị lừa. Cũng khó trách, ai bảo TV bên cạnh đang chiếu mao phiến, tưởng không nghĩ bấy cũng lạ.

“Anh.....!” Hạ Vũ nghe thấy Luru Tinh nói xong nói không ra lời.

“Ai, Hạ Vũ ngốc quá, hơn nữa luôn luôn ngốc như vậy!” Hạ Tuyết hít hơi rồi nói, bộ dạng rất tiếc hận, tựa hồ là tiếc rèn sắt không thành thép.

“Hạ Tuyết, chị còn có tư cách nói em, chẳng lẽ chị biết đáp án sao?” Hạ Vũ hướng về phía Hạ Tuyết lớn tiếng nói.

“Đương nhiên, là con mắt!” Hạ Tuyết chớp chớp cặp mắt trong veo nói.

“Vô nghĩa, đáp án đã nói rồi. Luru Tinh, đồ khôn kiếp, mau buông tay cho em, bằng không em ngã lên anh!” Hạ Vũ hướng về phía Luru Tinh la lớn, một tay chống lên sô pha!

“À?” Luru Tinh tay nắm chân Hạ Vũ dùng chút sức, nâng chân lên phía trước một chút.....!

“Ai nha, Luru Tinh chết bầm, anh mau thả tay!” Hạ Vũ khom lưng hung hăng nhìn Luru Tinh, hận không thể ăn Luru Tinh vào bụng.

“Còn cứng miệng!” Luru Tinh lại thêm vài phần lực.

“Luru Tinh, anh ăn hiếp một nữ nhân còn gì là nam nhân~~!” Hạ Vũ hướng về phía Luru Tinh mắng to nói.

“Tôi thích!” Luru Tinh hướng về phía đối phương vô sỉ cười cười, sau đó lập tức dùng sức,” Chà, cũng rất mềm dẻo chứ! Cứ tiếp tục như vậy, cho dù là ghế hồ thì cô cũng.....”

“Ô~~!” Luru Tinh còn chưa kịp nói hết, liền thấy Hạ Vũ hai mắt đỏ bừng khóc ra tiếng, chân kia thật sự là chống không được, nửa quỳ trên sô pha, hai tay không ngừng vuốt nước mắt.

Này..... khóc? Luru Tinh ngờ ngác nhìn đối phương, sau đó quay đầu nhìn một bên Hạ Tuyết. Hạ Tuyết thấy ánh mắt Luru Tinh chuyển đầu sang một bên, ý tứ 'là người chọc khóc, không liên quan gì tới ta', sau đó xoay người về phòng mình.

Luru Tinh hiện tại rốt cục đã biết, điều duy nhất nữ nhân không thay đổi, chính là thiện biến!

Nhìn Hạ Vũ khóc sụt sùi, Luru Tinh buông tay, chẳng lẽ thật sự là mình đùa quá?

“Đừng..... Đừng khóc, tôi chỉ đùa một chút thôi mà~~!” Luru Tinh làm ra vẻ vô tội nhìn đối phương giải thích.

Không thể phủ nhận, nước mắt nữ nhân đối với nam nhân mà nói vĩnh viễn đều là cường đại nhất vũ khí, liền ngay cả Luru Tinh cũng chống cự không

được.

“Có ai giống với nữ nhân như anh vậy sao?” Hạ Vũ mặt đỏ bừng, nghẹn ngào đối Lư Tinh nói. Hai tay hung hăng đẩy Lư Tinh ngã lên sofa thượng, sau đó che lệ chạy về phòng.

“Ta cũng không làm cái gì mà!” Lư Tinh nhỏ giọng nói, trong tai còn nghe tiếng khóc từ trong phòng, nháy mắt trái tim Lư Tinh liền mềm xuống.

“Đừng khóc, tôi xin lỗi còn không được sao?” Lư Tinh tới trước cửa phòng Hạ Vũ lớn tiếng nói.

“Ô~~!” Nói chưa dứt lời, tiếng khóc lớn hơn nữa.

“Đừng khóc, ồn ào hàng xóm~~! Họ sẽ tưởng tôi làm gì cô nữa!” Lư Tinh nói.

“Ô~~! Ai bảo anh khi dễ người khác, ô~~!”

“Tôi cũng không phải cố ý, được rồi, tôi cho cô ở lại đây còn không được sao?” Lư Tinh bất đắc dĩ nói, cứ như vậy thỏa hiệp.....!

“Ai cần ở chỗ này~~! Ô~~!”

“Cô ở đây tới lúc nào cũng được, đừng khóc.” Lư Tinh lớn tiếng nói, mẹ nó, sao lại xui như vậy, rõ ràng mình chiếm ưu thế, sao đột nhiên chốc lát bị loạn trận tuyến chứ? Lần này bị bại cũng quá rõ ràng?

“Thật không?” Đột nhiên cửa vừa mở ra, Hạ Vũ vừa lau nước mắt vừa hỏi Lư Tinh.

“Ừ~~!” Lư Tinh cắn răng nói, mẹ nó, bất cứ giá nào, chết thì chết vậy.

“Cám ơn ông xã, em đây sẽ không khách khí đâu~~!” Hạ Vũ đột nhiên sáng lạn đối Lư Tinh cười, còn tặng Lư Tinh cái hôn gió đối, sau đó đóng cửa.

“Ông xã, đừng nữa nhìn, cẩn thận làm thân thể nhện hư mất!!” Trong phòng truyền đến tiếng cười đắc ý của Hạ Vũ.

Ta..... Ta bị nàng đùa giỡn? Lư Tinh ngờ ngác đứng ở tại chỗ, thật sự cứ như vậy bị nàng đùa giỡn?

Đáng giận!

“Hạ Vũ, cô đi ra cho tôi, cô dám đùa tôi à, cô là ác độc nữ nhân, cô đi ra ngoài cho tôi~~!” Lư Tinh đột nhiên dùng sức gõ phòng Hạ Vũ lớn tiếng hô.

“Chính miệng anh đồng ý cho em ở đây, hơn nữa ở bao lâu cũng được. Nam nhân không thể không giảng tín dụng!” Giọng Hạ Vũ từ trong phòng truyền ra.

“Tam bát, xú bà nương!” Lư Tinh lớn tiếng mắng, xem như phát tiết cơn tức trong lòng.

“Ô~~!”

“Cô đừng giả vờ, chiều này không hiệu quả~~!”

“Anh hiểu lầm, em chỉ là luyện thanh mà thôi. Ô~~! Y~~!”

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 58: Chẳng Lẽ Lúc Tôi Đi ‘Vệ Sinh’ Còn Phải Nói Cho Cô?

“Lư Tinh, dậy thôi. Lư Tinh, dậy thôi!” Sáng sớm, thanh âm Hạ Tuyết truyền vào lỗ tai Lư Tinh, không biết bây giờ mấy giờ, đại tiểu thư này lại bắt đầu phá rối.

“Ủa, mấy giờ?” Lư Tinh trở mình hỏi, hôm qua xem mao phiến xem tới dục hỏa đốt người, hơn nữa lại bị Hạ Vũ chọc tức, rõ ràng không ngủ trước nửa đêm, đầu sắp nổ tung.

“Bây giờ bốn mươi” Hạ Tuyết đi tới giường dùng sức đẩy Lưu Tinh, nàng cũng học được rồi, không trực tiếp lật chăn của Lưu Tinh như lần đầu tiên.

“Không phải nói em 8 giờ mới gọi anh sao? Thật ra một ngày em đều nằm rồi không việc gì, khi nào đều được, đồng tình anh một chút được không? Chỉ có khoảng thời gian này là ngủ ngon nhất!” Lưu Tinh đối Hạ Tuyết nói, sau đó kéo chăn lên, toàn bộ thân thể giấu trong chăn.

“Không được, ngủ sớm dậy sớm tốt cho thân thể, nếu em đã làm bảo mẫu của anh, em sẽ chịu trách nhiệm về sức khỏe của anh. Mau dậy đi đồ lười!” Hạ Tuyết không ngừng lấy tay gõ lên thân thể Lưu Tinh, nói đánh không bằng nói là mát xa, tối thiểu là Lưu Tinh nghĩ như thế này.

“Đại tiểu thư, cô còn mạnh miệng nói? Cô có thấy ngày nào tôi ngủ sớm? Chẳng phải đều bị cô phá tới nửa đêm?” Lưu Tinh không tức giận nói, ồ chán mê hoặc đối với hắn thật sự là quá lớn.

“Người ta..... Người ta đâu có giống như anh nói!” Hạ Tuyết nghe thấy Lưu Tinh nói sau gáy người, sau đó nhăn nhó đối Lưu Tinh nói.

Quên đi, căn bản không thể so đo với người như thế, cho dù là trong lòng có tức giận cũng không xả được.

“Xem như cô lợi hại, tôi đây là được chứ gì? Cô mau đi chuẩn bị bữa sáng, đừng đổ sữa vào nước đậu xanh!” Lưu Tinh nhìn đối phương nói.

“Ha ha, anh yên tâm, hôm nay em không mua nước đậu xanh!” Hạ Tuyết cười nói, sau đó vui vẻ ra khỏi phòng Lưu Tinh.

Lưu Tinh đứng lên mơ màng ra khỏi phòng, vừa vặn chạm trán Hạ Vũ đi ra từ phòng đối diện.

“Bà tám, lừa đảo!” Thấy đối phương, Lưu Tinh lập tức tỉnh táo tinh thần, nhìn đối phương hung hăng mắng, ký ức chuyện đêm qua hãy còn rất mới.

“Thật là quái, mới sáng sớm sao lại có muỗi kêu nhỉ?” Hạ Vũ vờ không nghe thấy nói, sau đó quay đầu nhìn về phía Lưu Tinh, ra vẻ rất kinh ngạc nói: “Ừa? Đây không phải Lưu Tinh sao? Thật trùng hợp, sáng sớm đã gặp mặt!”

“Da mặt của cô cũng dày quá!” Lưu Tinh nghiêng răng nghiêng lợi nhìn đối phương.

“Cám ơn khách lệ, đúng rồi, em muốn dùng buồng vệ sinh, anh không được vào!” Hạ Vũ hướng Lưu Tinh sáng lạn cười nói.

“Cô à? So với nữ nhân trong phim hôm qua còn kém xa!” Lưu Tinh nhìn Hạ Vũ từ trên xuống dưới đang mặc áo ngủ màu hồng nhạt khinh thường nói.

“Anh..... Chẳng lẽ anh nghĩ rằng mình lợi hại hơn nam nhân trong phim hôm qua?” Hạ Vũ khiêu khích nhìn Lưu Tinh nói.

“Ngất, không tin thử vài lần, xem ai lợi hại~~!” Lưu Tinh hung hăng nhìn đối phương nói, nam nhân tới bây giờ vốn không có cam nguyện nhận thua tại phòng diện này.

“Ai mà so với anh, lưu manh!” Hạ Vũ trợn mắt liếc Lưu Tinh, sau đó đi vào buồng vệ sinh.

“Tôi lưu manh cũng không lưu manh cô, hơn nữa, cô cần gì mặt dày mày dạn ở chung với lưu manh?” Lưu Tinh hướng về phía Hạ Vũ hô.

“Nếu anh dám lưu manh với em, cứ chờ về hưu đi!” Hạ Vũ hung hăng trừng mắt Lưu Tinh, sau đó ‘ba’ hung hăng đóng cửa buồng vệ sinh.

Lưu Tinh đứng ngoài cửa buồng vệ sinh, im ắng, chờ thêm một hai phút sau đột nhiên hung hăng gõ cửa.

“Đông~~! Đông~~! Đông~~!”

“Mở cửa nhanh, tôi muốn đi tiểu~~!” Lưu Tinh vừa hung hăng gõ cửa vừa lớn tiếng nói.

“A~~!” Bên trong Hạ Vũ hiển nhiên bị hoảng sợ, lớn tiếng hét to.

“Anh..... Không được tiến vào~~!”

“Mở cửa nhanh, tôi không nhịn được~~!” Lưu Tinh tiếp tục gõ môn, hơn nữa tiếng gõ càng lúc càng vang. Ha ha, phá chết người!

“Đợi một chút.....!”

“Không được~~!”

“Theo thứ tự trước sau~~!”

“Ai cần biết thứ tự, tôi chỉ biết buồng vệ sinh này là của tôi, cô đi ra mau lên, cô ở bên trong làm gì? Thủ dâm à? Lâu như vậy còn không ra~~!” Lưu Tinh lớn tiếng hô.

“Anh câm miệng đi~~!” Hạ Vũ trong buồng vệ sinh nóng nảy, vừa rồi đã bị Lưu Tinh gõ cửa mạnh tay làm hoảng sợ, hiện tại, ai có thể giải quyết sinh lý dưới tình huống như vậy?

“Cô bị táo bón à, nếu không ra tôi về lấy chìa khóa vào à!” Lưu Tinh lớn tiếng hô.

“Anh..... anh không chờ thêm một chút được sao?” giọng la Hạ Vũ truyền đi ra, xem ra nàng ở bên trong cũng là gấp lắm.

“Được, xem như cô có bản lĩnh, không được phải không? Không ra phải không? Tôi về lấy chìa khóa ~!” Luru Tinh hướng về phía buồng vệ sinh lớn tiếng hô, sau đó đi vào một buồng vệ sinh khác.

Khi Luru Tinh giải quyết xong vấn đề sinh lý huyết sáo đi ra, vừa lúc gặp Hạ Vũ đi ra từ phòng vệ sinh.

“Đòi mạng quý, vào đi, cẩn thận anh chết đuối!” Hạ Vũ hung hăng trừng mắt Luru Tinh nói.

“Cảm ơn cô hảo tâm nhắc nhở, đáng tiếc tạm thời tôi không cần!” Luru Tinh đắc ý nhìn đối phương nói, nhìn cô đối phương đỏ bừng liền biết, vừa rồi nàng ở trong phòng vệ sinh nhất định rất khổ sở! Ha ha, cho cô nhịn chết luôn~~!

“Anh đứng lại đó, anh có ý đúng không?” Hạ Vũ sắc mặt khó coi, trừng mắt Luru Tinh chất vấn.

“Có ý? Ở đâu ra?” Luru Tinh cười tủm tỉm nhìn đối phương hỏi.

“Anh..... không phải anh muốn dùng sao? Vì sao em dùng xong rồi anh cũng không dùng?” Hạ Vũ đỏ mặt nhìn Luru Tinh hỏi.

“Ai nói tôi không dùng? Hơn nữa, chẳng lẽ tôi ‘đi xong’ còn phải thông tri cô một tiếng? Cô đầu bả đậu à?” Luru Tinh cười nói, sau đó đi tới nhà ăn.

“Anh ‘đi’ ở đâu.....? Sao em không phát hiện?”

“Đại tiểu thư, như vậy càng kỳ quái, chẳng lẽ khi tôi ‘đi’ còn phải gọi cô tới một bên xem mới được à?” Luru Tinh cười nhìn đối phương nói, sau đó đột nhiên mở lớn miệng cao giọng hô:” Hạ Vũ, tôi muốn ‘đi đại’, mau tới đây xem nha~~!” Sau đó quay đầu nhìn về phía bên người Hạ Vũ.

“Cô xem vậy được không? Sau này tôi sẽ cố chú ý~~!”

“Anh..... rõ ràng anh không có, vừa rồi em luôn luôn trong buồng vệ sinh, anh nói đi lấy chìa khóa, mà anh lại không vào!” Hạ Vũ nhìn Luru Tinh nói, thật không biết vì sao nàng luôn cùng Luru Tinh so đo. Đối chọi gay gắt?

“Cô thật là quá ngốc!” Luru Tinh ngồi trước bàn ăn nhìn Hạ Vũ cười nói, sau đó nghĩ nghĩ lại nói:” Hạ Tuyết Hạ Vũ, hai người ngồi xuống đi, tôi ra cho hai người một câu hỏi trí tuệ, xem thử hai tỷ muội rốt cuộc là ai thông minh!”

“Đương nhiên là em!” Hạ Tuyết cười hi hi đem mâm bánh bao cầm lên ngồi bên cạnh Luru Tinh nói.

“Đừng nói giỡn, chị à?” Hạ Vũ không phục nói,

“Chính là thông minh hơn so với em~~!”

“Nói bậy~~!”

“Hai người ai cũng đừng cãi, tôi còn chưa ra đề mà!” Luru Tinh vội vàng ngăn lại hai chị em, dùng một chút sau đó nói, “Nói đi, tôi và Hạ Vũ đều muốn dùng buồng vệ sinh, Hạ Vũ vào trước cũng luôn luôn dùng, mà tôi cũng không có đi vào, khi Hạ Vũ đi ra tôi cũng đã dùng xong rồi, vì sao vậy?” Luru Tinh cười nhìn hai nàng.

“Bởi vì anh đang nói dối!” Hạ Vũ hung hăng nhìn Luru Tinh nói.

“Sai rồi!” Luru Tinh cười tủm tỉm nhìn Hạ Vũ, nữ nhân này thật sự là ngốc quá mà,” Hiện tại cho mời Hạ Tuyết tiểu thư trả lời!”

“À~~ à~~!” Hạ Tuyết hừ hai tiếng, làm ra vẻ làm dạng.....!

“Hạ Vũ, em cũng ngốc quá, thật không ngờ nhẹ nhàng như vậy đã phân thắng bại, chị còn nghĩ ít nhất cũng phải để Luru Tinh ra sáu, bảy cái đề mới có thể phân ra thắng bại. Ai, không đáng yêu muội muội của chị, xem ra chị vẫn đánh giá cao em!” Hạ Tuyết bộ dạng tiếc hận.

“Đừng vô nghĩa, nói mau!” Hạ Vũ nghe thấy đối phương nói sau đáp.

“Hạ Vũ, em hãy nghe cho kỹ. Đáp án chính là.....” Hạ Tuyết kéo dài âm thanh, hấp dẫn Hạ Vũ chú ý,” Đáp án chính là trong nhà này có hai buồng vệ sinh!” Hạ Tuyết đắc ý nhìn Hạ Vũ nói.

“Hạ Tuyết, tha thứ tôi, tôi vẫn nghĩ là cô mới ngốc. Nhưng cô cũng hiểu tôi, tôi cũng thật sự thật không ngờ muội muội cô còn ngốc hơn. Ai!” Luru Tinh thật sâu thở dài, ánh mắt nhìn phía Hạ Vũ, giống như ‘người hết thuốc cứu’.

“Này..... nhà này có hai cái buồng vệ sinh?” Hạ Vũ sau khi nghe thấy sững sốt sau một lúc lâu hỏi.

“Vô nghĩa, chẳng lẽ cô chưa nghe qua tam thất hai thính hai vệ vận mệnh sao? Nếu chưa từng nghe qua, vậy cô rất may mắn, bởi vì bây giờ cô đang ở chính là trong truyền thuyết tam thất hai thính hai vệ. Biết hai vệ là cái gì gì không? Hai buồng vệ sinh, vừa rồi cô dùng là một cái, biết cái khác vừa rồi là thể nào sao? Là tôi dùng!” Luru Tinh nhìn đối phương cẩn thận giải thích.

“Vậy sao lúc đầu anh phải giành với em?”

“Buồng vệ sinh kia cách xa phòng tôi!”

“Anh..... Nguyên bản em chỉ nghĩ ở chỗ này vài ngày liền rồi đi, hiện tại xem ra, hoàn toàn không cần như vậy. Luru Tinh, em nói cho anh biết, cho dù em chết, cũng phải đặt linh đường ở chỗ này!” Hạ Vũ nhìn Luru Tinh hung hăng nói, ánh mắt có thể giết người, hung hãn như thể không thể lấy súng máy hướng vào Luru Tinh bắn phá mười phút. Không đúng, là hai mươi phút.

“Cô cũng không cần nói những lời này, tôi cũng đã nhìn ra, cô là tính ở đây không đi. Được, cô có thể ở đây, tôi cũng không tin vĩnh viễn cô cũng không đi. Cho dù đã đặt xong linh đường, tôi cũng sẽ đem tro cốt của cô ném xuống phòng vệ sinh!” Luru Tinh nhìn đối phương ác độc nói, không cho nữ nhân này nếm mùi, nàng sẽ không biết nam nhân Trung Quốc so với nam nhân ngoại quốc còn mạnh hơn.

“Được, vậy chúng ta cứ chờ xem, xem ai hơn ai!” Hạ Vũ cùng Luru Tinh nhìn thẳng nói, nàng đã chuẩn bị đánh lâu dài, cùng Luru Tinh chống đến chết, chiến đấu rất cuộc.

“Ai sợ ai chứ!” Luru Tinh hung hăng nhìn đối phương, mẹ nó, tốt xấu chính mình cũng là đại nam nhân, chẳng lẽ còn sợ tiểu nữ nhân bất thành? Không lớn..... Cùng lắm thì ra bên ngoài ở, dù sao mình cũng còn có ‘nhà’!

“Luru Tinh, em ủng hộ anh, mau hạ gục nữ nhân này!” Hạ Tuyết bên cạnh Luru Tinh giờ nắm tay hô to ủng hộ.

“Hạ Tuyết, không cần chỉ ở đây quạt gió đốt lửa, nếu em ở đây, như vậy chị sẽ không cần đề phòng em, nếu không em cũng tuyệt đối không thể cho sống yên!” Hạ Vũ chỉ vào Hạ Tuyết lớn tiếng nói.

“Luru Tinh, anh xem nàng~~!” Hạ Tuyết kéo tay áo Luru Tinh làm nũng nói.

“Đừng tìm tôi! Ngày hôm qua lúc nàng khóc giả so với ai khác cô trốn rất nhanh, bây giờ sao lại nhớ tới tôi?” Luru Tinh không có tức giận nói, tùy tay cầm lấy một cái bánh bao nhét vào miệng Hạ Tuyết còn đang làm nũng.

“Tôi đi làm, các cô buổi tối tốt nhất đều đừng về nhà!” Luru Tinh nhìn hai nàng nói, sau đó mang theo cặp xách rời đi.

“Hừ, tôi sẽ trở lại!” Hạ Vũ hung hăng nhìn Luru Tinh nói, sau đó tiếp tục ăn com, lại thấy Hạ Tuyết đối diện đang nhìn nàng.

“Nhìn cái gì? Chưa thấy qua mỹ nữ ăn com sao?”

“Thấy rồi, bất quá..... hôm nay em không cần đi làm sao?” Hạ Tuyết nhìn đối phương hỏi.

“Nguy rồi! Mãi lo chọc tức hân! Luru Tinh, anh chờ em với~~! Đừng bỏ lại em~~!” Hạ Vũ chạy nhanh vào phòng thay quần áo, hướng Luru Tinh đuổi theo.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 59: Chờ Sau Khi Tôi ‘Đi’ Sẽ Báo Cho Cô, Nhớ Buổi Tối Để Cửa

“Đình Đình, xem bộ dạng như là ngủ chưa tỉnh, không phải là đêm qua bị anh kia ‘ân ân chút chút’ chứ?” Sau khi Luru Tinh đi vào công ty, nhìn thấy Quan Đình Đình đang gục đầu trên bàn làm việc nói.

“Anh mới bị ‘ân ân chút chút’ đó!” Quan Đình Đình đáp lời, sau đó vô tình ngẩng đầu nhìn Luru Tinh, “Đêm qua anh chàng kia nói có hai vé ca nhạc, dù sao buổi tối com nước xong cũng không có việc gì liền đi theo, cảm giác như hát ru con, vừa nghe đã ngủ. Kết quả hết chương trình về nhà em lại rất tỉnh, trong đầu vẫn còn vang tiếng vọng đàn violon cùng các loại nhạc khí khác, đến rạng sáng 3h mới ngủ!”

“Người như cô đi bên đường cái xem náo nhiệt còn được, vào rạp hát chơi trò cao nhả, còn kém xa lắm!” Luru Tinh nhìn đối phương cười nói, làm cho người như Quan Đình Đình vào ca nhạc phòng trà ngồi vài tiếng, nàng có thể chịu được sao?

“Ai biết cao nhả là khó như vậy, sau này em cũng không bao giờ đi nữa!” Quan Đình Đình đứng thẳng dậy, uốn thắt lưng, sau đó nhìn Luru Tinh nói, “Còn nữa, đừng tưởng rằng anh tôn hại em có thể chứng minh anh cao nhả hơn!”

“Tôi chưa từng nói tôi cao nhả.” Luru Tinh cười nhìn đối phương nói: “Tôi có chút tục, có chút quái, có chút nhảm chán thêm chút đáng yêu! Có chút

lười, có chút hư, có chút thông minh thêm chút vô lại! Nếu cô yêu, thì yêu, không yêu không có người bắt cô yêu!”

“Hi hi~~!” Nghe xong câu nói thuận miệng như về Lưu Tinh, mọi người trong văn phòng đều nở nụ cười.

“Hừ, yêu anh còn không bằng yêu chính mình~~!” Quan Đình Đình bĩu môi nói, bất quá vẫn là bật cười.

“Chẳng lẽ tôi rất kém cỏi sao? Có nói như thế nào tôi cũng là nam nhân tốt để cử toàn quốc, là đồ dùng chỉ định trong ngày quốc tế phụ nữ, thông qua chứng thực chất lượng quốc tế GF2008, anh đẹp trai vinh dự của nước cộng hòa nhân dân Trung Hoa ~~!” Lưu Tinh giả bộ rất tuần tú nhìn Quan Đình Đình nói.

“Như anh?” Quan Đình Đình nhìn từ trên xuống dưới Lưu Tinh.

“Như thế nào? Không tin có thể thử xem!” Lưu Tinh nhìn đối phương nói.

“Hừ, không cảm giác!” Quan Đình Đình nhìn Lưu Tinh nói.

“Trên thực tế đối với cô tôi cũng không cảm giác, chẳng qua là muốn cô đề cử tôi với những mỹ nữ chung quanh mà thôi, trăm ngàn cô không nên hiểu lầm đó!” Lưu Tinh hướng về phía Quan Đình Đình trừng mắt nhìn tình, tức chết người!

“Mơ tưởng!” Quan Đình Đình nghe thấy Lưu Tinh nói sau lưng hăng nói.

“Đúng rồi, Lưu Tinh, chuyện đấu giá làm tới đâu? Có manh mối gì sao?” Một bên Ngô tỷ nhìn Lưu Tinh hỏi.

“Dạ, em đã tới chỗ bán đấu giá, hơn nữa em cũng đã gặp qua các lão tổng các công ty chuẩn bị tham gia đấu giá, nói tóm lại còn có thể, hết thấy đều trong lòng bàn tay em!” Lưu Tinh cười đối Ngô tỷ nói.

“Phải không? Nhìn em có tin tưởng như vậy, phỏng chừng tám chín phần mười, lần này khẳng định là của em.” Ngô tỷ cười nói.

“Ha ha, nếu không có gì sai sót thì hẳn là, hiện tại chỉ chờ đến lúc đấu giá! Em còn chưa từng tham gia, vào giúp vui cũng tốt!” Cả người Lưu Tinh dựa lên ghế dựa nói.

“Em cũng chưa từng đi, hơn nữa chúng ta còn tham dự trong đó. Ba trăm ngàn, lần này công ty lần này ra vốn gốc!” Một bên Quách Tĩnh nói.

“Đúng rồi, ba trăm ngàn, vốn lưu động công ty chúng ta tổng cộng chỉ có bấy nhiêu. Lưu Tinh, chú phát tài!” Hác Sướng nhìn Lưu Tinh nói.

“Đúng rồi, Đúng rồi. Lưu ca mời khách nha!” Lưu Tinh Tĩnh cười nói.

“Chẳng lẽ em thật sự xem ba trăm ngàn đó là của anh? Cho dù anh lên làm ông chủ, một tuần đi làm 2 ngày nghỉ 5 ngày, cũng sẽ không giống gã vạn ác ‘bùng nổ’ ở Thượng Hải chỉ biết bóc lột nhân công!” Lưu Tinh nói, sau khi nói còn nhìn nhìn Hạ Vũ, quả nhiên như Lưu Tinh sở liệu, Hạ Vũ hai khuỷu tay chống trên bàn, hai đấm nắm chặt gao, cổ nén trong lòng lửa giận. Có thể không giận sao? Ai bảo gã ‘bùng nổ’ trong miệng Lưu Tinh kia là ba nạng?

“Nếu lời này rơi vào lão bùng nổ ngoài kia, phỏng chừng chắc là anh thăm rồi!” Hạ Vũ cắn răng nói.

“Cô yên tâm đi, hẳn sẽ không, mất đi tôi là tổn thất của hẳn!” Lưu Tinh hướng về phía Hạ Vũ chỉ nha nói, cố chọc tức Hạ Vũ.

“Lại nói công ty chúng ta thành lập đã có đoạn thời gian, ngoại trừ ngày treo biển hành nghề, tựa hồ ông chủ kia chưa từng tới, không phải là quên chỗ này rồi chứ?” Quan Đình Đình nói.

“Này cô cứ yên tâm đi, cô cho rằng mấy ông chủ đều là đồ ngốc? Khẳng định có cái nội tuyến ở công ty chúng ta, nếu không hẳn cũng sẽ không yên tâm như thế đối với chỗ chúng ta.” Lưu Tinh nhìn nhìn một bên Hạ Vũ nói, lời này nghe vào tai người khác rất đạo lý, nhưng Hạ Vũ nghe được lại thấy phi thường chói tai, dường như nạng chính là tên nội tuyến kia.

“Bất quá cũng không sai, ít nhất công ty còn vẫn duy trì chế độ trước kia, nếu hủy bỏ ngày nghỉ ăn lương, vậy chắc là không xong!” Ngô tỷ cười nói.

“Đúng rồi, một năm cũng không ra ngoài được mấy lần, toàn chờ vào công ty tổ chức đi du lịch mà!” Mấy người khác cũng đều đồng ý. Bây giờ đãi ngộ tốt như vậy thật sự là càng tốt càng ít, hơn nữa xã hội cạnh tranh kịch liệt, ngoại trừ Phòng 6, những phòng khác thường xuyên thấy cảnh “cuốn gói chạy lấy người”. Không có biện pháp, đây là xã hội, “nhược nhục cường thực”. Cũng chỉ có bầu trời tại chỗ Lưu Tinh xem như không có bị ô nhiễm.

Giữa trưa lúc ăn cơm cùng Quan Đình Đình, Hạ Vũ, chuông điện thoại vang lên, nhìn nhìn dây số, nguyên lai là Cam Cường gọi tới.

“Lão bản, chuyện anh bảo tôi tra đều đã điều tra rõ ràng, tư liệu đang ở chỗ tôi, ngài khi nào thì tới lấy?” Sau khi tiếp điện thoại, Cam Cường trực tiếp đi thẳng vào vấn đề.

“Buổi chiều ta tới!” Lưu Tinh sau khi nghe thấy thân nhiên nói, nếu Cam Cường không nhắc, thật đúng là đã quên chuyện này. Đều là bị hai vị đại tiểu thư kia phá rối, trong đầu loạn loạn!

“Tốt!” Cam Cường nói, sau đó liền cúp điện thoại.

“Ai nha, làm gì cứ như tập đoàn tội phạm đang liên lạc!” Quan Đình Đình vừa ăn vừa nhìn Luru Tinh hỏi.

“Mẹ cô không nói với cho cô biết ít hồi đến việc riêng người khác sao?” Luru Tinh bỏ điện thoại vào túi sau nhìn đối phương nói.

“Mẹ em cũng không nói như vậy!” Quan Đình Đình sau khi nghe thấy Luru Tinh nói.

“Quản lý của một công ty tham gia đấu giá, hẹn hẳn đi bàn chút chuyện!” Luru Tinh không làm gì được da mặt siêu cấp dày Quan Đình Đình, đành phải tùy tiện bịa một cái lý do nói một chút. Làm việc như hẳn có một chút ưu việt, thì phải là có thể tùy thời lấy lý do gặp khách hàng rồi đi công ty, muốn đi làm gì thì đi!

“Có lẽ!” Bên kia Hạ Vũ thần nhiên nói.

“Cô có ý tứ gì?” Luru Tinh nhìn đối phương hỏi.

“Nói chuyện với quản lý công ty mà nói như vậy? Tựa hồ quá lạnh nhạt?” Hạ Vũ tròn mắt liếc Luru Tinh một cái nói.

“Chẳng lẽ tôi còn phải cầu hẳn mới xong? Chúng ta trao đổi tình huống tham gia đấu giá, cũng không phải bắt hẳn tặng cho tôi, có cần dùng ‘nhiệt mặt thiếp người ta lãnh mộ’ sao?” Luru Tinh không có tức giận nói, “Bất quá cũng khó trách, cũng như có vài người, cũng chỉ có thể dùng chút ít tư sắc đi dụ hoặc người khác do đó đạt tới một ít mục đích không người biết. Ai, thật sự là đáng thương, bất quá ai bảo những người đó đầu óc không bản sự chứ?”

“Anh có ý tứ gì? Chẳng lẽ anh nói tôi đi dụ hoặc người khác, tôi không đầu óc không bản sự?” Hạ Vũ trừng mắt Luru Tinh chất vấn nói.

“Đây là cô nói, bất quá coi như cô còn có điểm tự mình hiểu lấy, điểm ấy tôi rất thương thức!” Luru Tinh hướng về phía đối phương mỉm cười, sau đó tiếp tục ăn chính mình đồ ăn.

“Đừng ăn, hôm nay anh phải nói cho rõ ràng, sao tôi lại đi dụ hoặc người khác?” Hạ Vũ nhìn Luru Tinh lớn tiếng hô, đồng thời đuổi đĩa trong tay ra, kẹp chặt lấy đôi đũa gấp rau của Luru Tinh.

“Có lý không cần làm thanh cao, cô là cái gì? Chẳng lẽ sợ toàn nhà ăn hiểu lầm sao?” Luru Tinh nhìn đối phương chậm rãi nói, đồng thời rút đĩa ra. Luru Tinh càng không chút để ý, Hạ Vũ lại càng tức giận, nàng hướng chung quanh nhìn nhìn, hiện tại là giờ cao điểm ăn cơm, trong nhà ăn người rất nhiều, lại bởi vì vừa rồi tiếng nàng rất lớn, cho nên hấp dẫn rất nhiều người chung quanh chú ý, tựa hồ đều đang chờ xem kịch vui.

“Hai người làm sao vậy? Mắt to trừng hẹp hòi, cứ như gặp cừu nhân!” Quan Đình Đình nhìn hai người nói, cảm giác này hai người hôm nay rất không thích hợp, ăn cơm mà cũng cãi nhau.

“Ta chính thức tuyên bố, ta Hạ Vũ cùng Luru Tinh là cừu nhân……!”

“Không biết cô có từng nghe qua câu này chưa. Xem quốc dân giáo dục một quốc gia, phải xem nhà vệ sinh công cộng của nó; xem tâm thuật một người, phải xem hẳn ánh mắt hẳn; xem giá trị con người, phải xem đối thủ của hẳn. Cho nên, không cần dùng tôi để nâng lên giá trị cô, cô còn không xứng làm cừu nhân của tôi.” Luru Tinh cười nhìn đối phương nói. Khiêu khích, khiêu khích trắng trợn, Hạ Vũ đã bị Luru Tinh chọc tức đỏ cả cổ, tay cầm đĩa không ngừng run run, mà chiếc đĩa gỗ lên bàn cũng phát ra tiếng ‘đang đang’, nghe trong tai Luru Tinh thật là tuyệt vời.

“Ui, Quan Đình Đình cô làm gì, đừng kéo tai tôi~~!” Ngay lúc Luru Tinh đang đắc ý, Quan Đình Đình bên cạnh đứng dậy lắc lắc lỗ tai Luru Tinh.

“Anh nói em làm gì?” Quan Đình Đình nói.

“Tôi làm sao biết? Tôi lại không làm gì có tội với cô!” Luru Tinh buông đĩa, hai tay ôm lỗ tai nói. Nữ nhân này không biết lại lên cơn gì……!

“Chẳng lẽ anh quên, Hạ Vũ là do em chiếm có sao? Anh lại ăn hiếp nàng trước mặt em như vậy, không phải là không nể mặt em sao?” Quan Đình Đình nói ra nguyên nhân xoay tai Luru Tinh.

“Cái này cũng là lý do à? Vậy còn không bằng cô nói Nhật Bản bị động đất là do tôi ngáp tạo thành!” Luru Tinh không có tức giận nói.

“Mặc kệ có phải hay không bởi vì động đất là do anh, nhưng về sau anh không được ăn hiếp nàng, biết không?” Quan Đình Đình nhìn Luru Tinh hỏi, trên tay không ngừng tăng lực.

“Ai nha, được rồi, tôi biết rồi, cô mau thả tay đi!” Luru Tinh không kiên nhẫn nói, má ơi, lại quên, hai cô này là một người.

“Biết là tốt rồi!” Quan Đình Đình thấy Luru Tinh nhận thua, bỏ tay ra.

“Cám ơn Đình Đình tỷ báo thù, lại còn cho em chỗ dựa! Đình Đình tỷ thật sự là thần tượng của em~~!” Hạ Vũ mỉm cười ngọt ngào nói.

“Không có việc gì, về sau hẳn bắt nạt em chỉ cần nói cho chị biết, xem chị thu thập hẳn thế nào!” Bị Hạ Vũ bom một hồi, cái đuôi Quan Đình Đình vểnh lên tận trời, vỗ bộ ngực đắc ý nói.

“Cô vẫn là dọn dẹp nhà cho sạch sẽ rồi nói sau!” Luru Tinh bĩu môi nhỏ giọng nói.

“Luu Tinh, không phải em đã nói sau này anh không được nói chuyện này nữa mà? Anh muốn chết à!” Quan Đình Đình đang đắc ý, thật không ngờ xác thực bị một câu vô tình của Luu Tinh đã kích, hung hăng nhìn Luu Tinh nói.

“Tạm thời tôi còn chưa tính tới chuyện chết, chờ tôi ‘đi’ rồi lại báo cho cô, nhớ buổi tối để cửa~!”

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 60: Gặp Lại Trương Tinh Như

Buổi chiều, sau khi Luu Tinh trở lại công ty đem tư liệu buổi sáng sửa sang lại một chút sau đó phải đi quán bar. Mấy năm gần đây Luu Tinh rất ít tới nơi này, rất nhiều nhân viên đều là gương mặt mới, nên cũng không biết Luu Tinh, cho nên mỗi lần Luu Tinh đến đều là Cam Cường xuất môn nghênh đón.

“Lão bản, tư liệu đều ở trên bàn công tác của ngài!” Vào quán bar, Cam Cường nhìn Luu Tinh nói.

“Nga, vài ngày gần đây nàng không tới sao?” Luu Tinh hỏi.

“Đúng vậy, tôi để cho nàng xử lý xong chuyện gia đình rồi mới đi làm, đỡ phải luôn nghĩ tới chuyện nhà!” Cam Cường nói.

“Ân, không sai!” Luu Tinh sau khi nghe thấy gật gật đầu, Cam Cường đi theo hắn đã nhiều năm, hắn làm việc, Luu Tinh vẫn là có thể yên tâm!

Luu Tinh đi vào văn phòng, nói là văn phòng, kỳ thật chính là phòng tư nhân của Luu Tinh ở tầng cao nhất quán bar, tư liệu Luu Tinh nhờ Cam Cường điều tra Trương Tinh Như, đều đặt ở trên bàn.

Luu Tinh cầm lấy đèn xem xem, tổng cộng ba tờ giấy, bắt quả điều tra cũng rất chi tiết. Cam Cường này, ngay cả Trương Tinh Như đi nhà trẻ ở nơi nào đều điều tra ra.

Phụ thân Trương Tinh Như ở tại Đệ lục bệnh viện khu đông thành Bắc Kinh, là một bệnh viện cấp hai. Luu Tinh cẩn thận xem hết tư liệu, đại khái ghi tạc trong đầu, tựa hồ bệnh viện này cũng không có tư cách thực hiện ghép thận, Trương Tinh Như phụ thân hiện tại cũng bắt quá là ở nơi đó quan sát mà thôi, về phần giải phẫu ghép thận, chỉ sợ phải đổi bệnh viện. Đổi bệnh viện lại là chuyện phiền toái, hơn nữa thêm một ít tính toán khác về bệnh viện, nếu chỉ dựa vào Trương Tinh Như, chỉ sợ ở lại hay đổi bệnh viện còn cần một đoạn thời gian, cho nên Luu Tinh quyết định đi bệnh viện xem tình huống.

Đi vào bệnh viện, bởi vì đã biết phòng bệnh, cho nên Luu Tinh trực tiếp liền đi lên lầu. Khi hắn vừa tới lầu 4 ngẩng mặt liền thấy Trương Tinh Như, lúc này trên mặt Trương Tinh Như chính là hóa trang nhạt, thoạt nhìn rất tự nhiên, trong tay cầm theo hai cái phích nước nóng, phỏng chừng là muốn đi lấy nước.

Khi Trương Tinh Như thấy Luu Tinh từ dưới lầu đi lên vẻ mặt sững sờ, không biết vì sao hắn xuất hiện ở đây, nhớ tới tối ngày đó, nhất thời trong lòng tim đập kịch liệt.

“Không phải là tới đòi tiền chứ?” Nghĩ đến đây, Trương Tinh Như mặt không chút thay đổi vượt qua Luu Tinh, xem như không phát hiện.

“Cô đối đãi chủ nhân như vậy sao?” Luu Tinh đứng tại chỗ thản nhiên nói. Luu Tinh lần này vốn là đến với thành ý, nhưng khi thấy biểu tình lạnh lùng từ Trương Tinh Như, Luu Tinh lại ghét cảm giác bị người bỏ qua, cho nên khi đi ngang qua, nguyên bản Luu Tinh còn một chút ôn nhu nháy mắt biến thành hư ảo. Có lẽ với người khác, Luu Tinh khả năng không thêm quan tâm, nhưng duy độc nữ nhân này, Luu Tinh tuyệt đối không thể buông tha, tựa hồ muốn đem toàn bộ sĩ nhục thời trung học trả lại đối phương.

Trương Tinh Như nghe thấy Luu Tinh nói thân thể nhất thời dừng lại, ánh mắt vô thần nhìn phía trước. Đúng rồi, cho dù mình không bị đối phương giữ lấy, bản thân cũng đã không thuộc chính mình. Nếu mình có thể đi quán bar làm rượu nữ, đem mình bán, còn có cái gì khuất nhục không thể chịu được chứ? Vậy vì cái gì còn phải duy trì chút kiêu ngạo kia? Kiêu ngạo? Hiện tại dựa vào cái gì kiêu ngạo? Có cái gì làm vốn để kiêu ngạo? Trong lúc nhất thời đứng tại chỗ không biết làm gì mới tốt.

Luu Tinh xoay người tiếp nhận hai cái phích nước nóng trong tay Trương Tinh Như, Trương Tinh Như từ chối vài cái, nhưng lại bị Luu Tinh hung hăng trừng, nhất thời buông lỏng hai tay.

“Đi thôi!” Luu Tinh thản nhiên nói, mà lại đi trước Trương Tinh Như. Trương Tinh Như sau khi nghe thấy ngẩn người, sau đó cúi đầu đi theo Luu Tinh phía sau.

Hai người cứ như vậy một trước một sau, lẳng lặng, lẫn nhau ai cũng không nói lời nào.

Luu Tinh đột nhiên dừng chân, hắn ý thức được một vấn đề phi thường nghiêm trọng, hắn thật sự là không biết đi đâu lấy nước ấm!

“Bốp~!” Trương Tĩnh Như vẫn theo sau Lưu Tĩnh lòng có tâm sự căn bản không chú ý Lưu Tĩnh đã dừng bước, không nghĩ qua là đụng vào sau lưng Lưu Tĩnh.

“A~!” Trương Tĩnh Như thét chói tai, hai tay nhanh chóng che trước ngực, nhú mày, về mặt kinh hoàng nhìn Lưu Tĩnh. Hấn..... Hấn muốn làm gì? Chẳng lẽ ở đây.....

Trương Tĩnh Như trong dĩ vãng ý chí kiên định, tính cách bình tĩnh sớm đã không có.

“Tôi..... tôi không biết đi đâu lấy nước, cô dẫn đường đi!” Lưu Tĩnh xoay người nhìn đối phương nói, lòng vòng hai tầng lầu cũng không tìm được, bất quá thấy bộ dáng kia của Trương Tĩnh Như, chẳng lẽ mình rất giống khủng bố? Không đến mức đi?

“Dạ..... dạ.....!” Trương Tĩnh Như sau khi nghe thấy gật gật đầu, bốn phía nhìn nhìn, phát hiện đã đi qua, lại vội vã đi lên lầu.

Rất cục hứng nước xong, xách theo hai bình nước thật đúng là có chút nặng.

Trước khi đi vào phòng bệnh, Trương Tĩnh Như ngừng lại, nhìn phía sau Lưu Tĩnh.

“Anh không cần vào!” Trương Tĩnh Như nhìn Lưu Tĩnh nói.

“Vì sao?” Lưu Tĩnh hỏi.

“Tôi không muốn để người nhà biết chuyện của chúng ta!” Trương Tĩnh Như cúi đầu nói.

“Cũng đúng, dù sao chuyện này cũng không quang vinh gì!” Lưu Tĩnh sau khi nghe thấy cười cười nói, “Kể xấu xa như tôi vào chỗ này cũng cảm giác như mình làm ô uế, bất quá..... Đây là phòng bệnh tốt nhất mà cô nói?” Lưu Tĩnh nhìn cánh cửa có chút cũ nát nói, hơn nữa xuyên qua cửa sổ hướng bên trong nhìn, trong phòng bệnh này có hơn sáu cái giường bệnh.

“Bệnh viện không có cao cấp phòng bệnh, chỉ còn giường bình thường thế này, nhưng mà tôi phải chờ một tuần và tốn không ít tiền mới chiếm được!” Trương Tĩnh Như lạnh lùng nói, giống đã tuyệt vọng với thế giới này.

“Tiền đâu? Số tiền đó còn chưa đủ sao?” Lưu Tĩnh nhìn đối phương hỏi.

“Đủ, tiền đủ, nhưng là thân phận không đủ. Phòng cao cấp không phải ông chủ chính là cán bộ, phòng cao cấp là chuẩn bị cho người ‘cao cấp’, người nghèo như chúng tôi, cho dù xuất ra một ít tiền, bệnh viện cũng không cho chúng ta vào nằm.” Lạnh, dị thường lạnh, Lưu Tĩnh nghe ra, đối phương nói chuyện đồng thời là châm chọc mình.

“Trong cuộc sông chuyện không như ý nhiều lắm, bất quá trăm ngàn không nên vì này chút chuyện này mà làm hỏng tâm tình của mình, không đáng. Cho cô nười phút, sau đó cùng tôi đi tìm viện trưởng, có một số việc, phải có một người nam nhân ra mặt. Thực bất hạnh, tôi đã trở thành nam nhân của cô!” Lưu Tĩnh tự giễu cười nói, sau đó ngồi trên ghế ngoài cửa.

Nghe thấy Lưu Tĩnh nói, Trương Tĩnh Như ngẩn người, nàng biết Lưu Tĩnh muốn làm gì, tuy rằng nàng vạn phần không thích đi cùng nam nhân này, nhưng nếu có thể để phụ thân chuyển tới phòng cao cấp, nhận được trị liệu và chăm sóc tốt nhất, như vậy lại có sự tình gì không thể làm?

Trương Tĩnh Như không nói gì, mang theo hai cái phích nước nóng vào phòng bệnh, tiếp theo liền truyền đến tiếng cười nhẹ nhàng của Trương Tĩnh Như từ phòng bệnh.

Lưu Tĩnh lại đứng lên nhìn vào trong, tựa hồ Trương Tĩnh Như đang dựa vào cửa sổ đút cho một lão nhân hơn năm mươi hơn tuổi ăn. Người nọ hẳn là cha nàng rồi, gầy gò xa trời, về mặt tang thương, trên mặt đầy những nếp nhăn như đường rãnh trên đồng ruộng, nhiều mà sâu, xem ra chịu không ít khổ. Bất quá tâm tình lão nhân kia thoát nhìn tựa hồ tốt lắm, trên mặt lộ ra nụ cười hạnh phúc.

Đúng rồi, có một cô con gái như vậy, lại có ai không kiêu ngạo?

“Đãi ngộ thế này khác biệt cũng quá lớn?” Lưu Tĩnh cười khổ sờ sờ chính mình mũi, có nói thế nào mình cũng là nam nhân ‘đầu tiên’ của nàng, hơn nữa sau này vẫn là người duy nhất, có cần lãnh đạm như vậy đối xử mình sao? Bất quá cũng khó trách, ai bảo mình lưu lại ấn tượng không hoàn chỉnh chứ?

Nếu hận, vậy cứ để nàng hận đi, câu cửa miệng nói rất đúng, yêu hận đan xen, cực hận chính là yêu, có lẽ nói không chừng thật sự có một ngày như vậy. Lưu Tĩnh cười cười, cảm giác mình như biến thành AQ, đang dùng cách tự mình thắng lợi pháp an ủi bản thân.

Mình có phải hay không rất mềm lòng? Có phải hay không hẳn là khi thấy nàng lạnh lùng là đem đối phương ép vào phòng vệ sinh cường gian một chút, xong việc lại bức nàng.

‘Nếu về sau người nhìn thấy ta không cười đón chào, ta còn cường gian người!’

Rất tà ác nhỉ? Hình như mình đã sớm cáo biệt niên đại đó. Trải qua năm tháng rửa tội mình đã không còn sự bá đạo và kiêu ngạo trước kia, chỉ còn lại một trái tim bình thường, nhất là đối với nữ nhân, không biết đây là tốt hay là xấu.

Bất quá hoàn cảnh Trương Tĩnh Như tựa hồ cũng đã chứng minh một câu, học tập gian khổ mười năm không bằng cời sạch quần áo, bất quá tựa hồ có rất nhiều nữ đệ tử đã ý thức được điểm này, bởi vì mỗi khi Lưu Tĩnh đi ngang qua các trường học lớn ở Bắc Kinh, đặc biệt giờ tan học, ngoài cửa trường

nhất định đầu đầy xe, mà đám nam nhân ngồi trên xe đều đang hút thuốc, hoặc là tai to mặt lớn thân thể yếu ớt, hoặc là xanh xao vàng vọt tinh thần mệt mỏi, xã hội chính là như vậy. Người xấu tựa hồ luôn sống tốt hơn so với người tốt.

“Ba~~!” Cửa phòng bệnh mở ra, Trương Tĩnh Như từ bên trong đi ra, nhìn Luru Tĩnh ngồi trên ghế.

Không đến năm phút đồng hồ, xa xa ra ngoài dự đoán của Luru Tĩnh, xem ra nữ nhân này đối với chuyện phòng bệnh cũng rất sốt ruột.

Luru Tĩnh rất ít tới bệnh viện, bởi vì hắn rất ghét cái mùi trong bệnh viện, lúc cảm mạo phát sốt hắn thà rằng uống nước nhiều một chút buồn bực trốn trong chăn vài ngày, cũng không muốn đi bệnh viện khám bệnh.

Đều nói bệnh viện rất vệ sinh, nhưng Luru Tĩnh lại thấy bệnh viện là nơi dơ bẩn nhất, trừ bỏ nơi đen tối mọi người đều biết, mỗi ngày trong bệnh viện đều có vô số bệnh nhân, bọn họ ăn, ngủ, ở đây, vệ sinh ở đây, hô hấp ở đây, cũng không riêng gì người nào có bệnh lao phổi gì đó. Hôm nay nếu không vì Trương Tĩnh Như, đánh chết Luru Tĩnh cũng sẽ không đến.

“Người bị bệnh đường tiêu hóa thường ăn thức ăn thanh đạm như lòng trắng trứng, hoặc tránh các món dị ứng đường tiêu, tỷ như hải sản gì đó. Vừa rồi hình như cô cho phụ thân cô uống canh cá.....!” Luru Tĩnh vừa đi vừa nói.

“Bác sĩ chỉ nói ít ăn mặn thôi!” Trương Tĩnh Như nghe thấy Luru Tĩnh nói sau nói, bất quá ngữ khí không còn lạnh như lúc trước, tựa hồ vì Luru Tĩnh thiện ý nhắc nhở mà có điều dịu đi, cũng hoặc là bởi vì Luru Tĩnh cũng không chiếm đoạt năng, hơn nữa thật sự bây giờ nàng đoán không ra nhân tâm nam nhân trước mắt này.

“Bác sĩ nói không có phòng cao cấp, không phải là cô cũng không tin? Học sinh giỏi Bắc Đại, mặc kệ là nói chuyện hay là nghe nói đều nên động động não.” Luru Tĩnh nói như thể mình là thầy giáo, lời của mình đã nói hết, thích thế nào thì thế đó!

“Đã biết, lần sau tôi sẽ chú ý!” Trương Tĩnh Như nghe thấy Luru Tĩnh nói sau gật gật đầu.

“Lọc máu mấy lần?” Luru Tĩnh hỏi.

“Một tuần ba lần!” Trương Tĩnh Như nói.

“Chi phí lọc máu là lâu dài, nếu không có tiền căn bản trả không nổi. Bình thường mà nói, có tiền là có mạng sống, không có tiền cũng chỉ có thể chờ chết. Từ góc độ nhân tính mà nói, đây là chuyện cực kỳ tàn nhẫn, cũng đối lập với chuyện quốc gia tận sức xây dựng xã hội hài hòa. Mỗi lần châm kim cũng rất đau đớn, cho nên ghép thận là lựa chọn tốt nhất. Bất quá tính nguy hiểm cũng rất lớn, cho nên tôi đề nghị đề cha cô ở đây quan sát một đoạn thời gian sau đó lại chuyển sang bệnh viện lớn hơn một chút. Dù sao bệnh viện càng tốt, trong đó thiết bị càng đầy đủ, cha cô giải phẫu cũng an toàn hơn nữa hồi sức sau phẫu thuật cũng tốt hơn!” Luru Tĩnh nói.

“Tôi cũng nghĩ vậy, chỉ là..... trước kia tôi có nghĩ cũng chưa từng nghĩ tới, vào Đệ Lục bệnh viện đã tốn rất nhiều công sức, mặc dù ở đây không thể ghép thận, nhưng theo tình huống lúc đó, chỉ có thể tới nơi này, hơn nữa còn nợ nần.....!”

“Tôi đã điều tra qua, bệnh viện Hữu Nghị xác xuất ghép thận thành công là đứng đầu toàn châu Á, về chuyện chuyển viện tôi sẽ xử lý, trở về nói cho cha cô ở lại đây vài ngày, tôi sẽ liên hệ thêm với bên kia!” Luru Tĩnh thần nhiên nói, bất tri bất giác đã đi tới phòng viện trưởng, Luru Tĩnh cũng không có để ý người bên ngoài không biết là hộ sĩ hay là thư ký, trực tiếp đẩy cửa đi vào.

Nhìn bóng dáng Luru Tĩnh, Trương Tĩnh Như không biết nói cái gì mới tốt, ngơ ngẩn nhìn nam nhân này, cho dù lòng của nàng có lạnh như băng, khi nàng nghe thấy lời quan tâm của đối phương quan, trong lòng cũng tràn ngập cảm động.

Tuy rằng Trương Tĩnh Như không biết mục đích mà nam nhân này làm hết thấy, nhưng là mặc kệ vì cái gì, vì được đến mình cũng tốt, vì bố thí cũng tốt, ít nhất nàng biết, đã giúp nàng.

Lúc này, trong ý nghĩ Trương Tĩnh Như hồi tưởng tới câu nói của Cam quản lý nói.

“Cô thật sự thực may mắn, bởi vì cô gặp ông chủ!”

May mắn? Người này cùng nàng cách biệt đã từng không biết bao lần làm nàng cảm thấy buồn cười, bất quá hiện tại..... Tuy rằng tâm lý không thay đổi đối với nam nhân, hắn vẫn như cũ là bại hoại, “nhân yêu”, nhưng ít nhất nàng thấy mình thực hiện cuộc giao dịch này là chính xác.

‘Có lẽ mình thật sự tìm được một người mua tốt!’ nhìn bóng lưng Luru Tĩnh, trong lòng Trương Tĩnh Như nghĩ đến.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 61: Ta Rất Kiêu Ngạo!

“Phó viện trưởng, người này một mực đòi vào, tôi.....!” Lưu Tinh xâm nhập phòng viện trưởng, nữ y tá không ngăn được hấn vội vàng giải thích với trung niên sau bàn làm việc.

“Cái gì? Phó viện trưởng?” Lưu Tinh quay đầu nhìn nhìn biển hiệu, quả thật bên trên viết là Phòng Viện trưởng, Lưu Tinh ngồi lên sô pha bên cạnh, bắt chéo chân nhìn người trung niên trước mắt.

“Viện trưởng đâu? Tôi không có hứng thú với người phó!” Lưu Tinh nhìn đối phương kiêu ngạo nói, hấn biết, đối với loại người nào nên dùng thái độ gì, trong bệnh viện tràn ngập “điểm đen”, lãnh đạo bệnh viện cũng chưa chắc sạch sẽ, nói không chừng y tá nhỏ vừa rồi sau khi tan tằm lại thành tiểu tình nhân của hấn.....!

“Tiểu Vương, cô ra ngoài trước đi!” Người trung niên nhìn y tá nói, sau khi y tá đi rồi, người gọi là phó viện trưởng nhìn Lưu Tinh hỏi, “Anh là.....?”

Phó viện trưởng cũng là người đã làm việc nhiều năm, không thể nói nhìn người trăm phần trăm chuẩn xác, nhưng coi như cũng được tám chín phần mười, người thanh niên trước mắt này cuồng ngạo, kiêu ngạo theo kiểu không kềm chế được là có từ lúc bẩm sinh, không giống một số người là giả trang mà có, người này ăn mặc bình thường, nhưng toàn thân đều cảm giác được khí chất cao quý. Dù nói phạt dựa áo cà sa, người dựa vào ăn mặc, nhìn thanh niên này người sẽ biết, đôi khi, người ta cũng có thể không cần dựa vào ăn mặc.

“Tôi là ai không trọng yếu, quan trọng là viện trưởng đâu? Nếu viện trưởng không có, nói chuyện với ông xong việc không?” Lưu Tinh nhìn đối phương hỏi. Từ đầu tới cuối Trương Tĩnh Như đều đứng trước cửa không nói gì, nhìn Lưu Tinh đang ngồi sô pha, giống như là lại nhớ tới thời trung học. Không đúng, trong sự cuồng ngạo trung còn có nội liễm, trong kiêu ngạo lại làm cho người ta bị áp lực, nói thế nào nhỉ? Khí thế, đúng, so với lúc trung học hấn hơn một phần khí thế.

“Nửa tháng trước Viện trưởng đã xuất ngoại tham gia hội nghiên cứu y học, ta là phó viện trưởng, quản lý công tác hàng ngày trong bệnh viện của viện trưởng, lời ta nói tất nhiên là được!” Phó viện trưởng nhìn người thanh niên trước mắt nói, không biết rốt cục mục đích đối phương là gì.

“Nga, nguyên lai là đi du lịch bằng ngân sách!” Lưu Tinh sau khi nghe thấy biểu hiện như là hiểu rõ, sau đó chỉ vào Trương Tĩnh Như nói với phó viện trưởng, “Biết nàng không?”

“Biết, Trương Tĩnh Như, hiểu nữ nôi danh!” Phó viện trưởng nghe thấy Lưu Tinh nói sau nhìn nhìn Trương Tĩnh Như vẫn đứng ở cạnh cửa cười nói.

“À~~! Nguyên lai ông cũng biết nàng là hiểu nữ à, nhưng vì sao các người lại không cho nàng một cơ hội?” Lưu Tinh nhìn đối phương hỏi.

“Có ý gì?”

“Trong bệnh viện còn phòng bệnh cao cấp không?” Lưu Tinh hỏi.

“Không có.....!” Phó viện trưởng nghe thấy Lưu Tinh nói sau ngẩn người rồi nói.

“Nói vậy!” Lưu Tinh cắt lời đối phương.

“Thật sự không.....!”

“Vô nghĩa!”

“Anh không tin có thể.....!”

“Thúi lắm!”

Lưu Tinh nói xong từ sô pha đứng lên, tới trước người đối phương.

“Không nói tới ‘điểm đen’ bệnh viện, tôi biết những phòng cao cấp là chuẩn bị cho người có tiền và có thân phận, mĩ kỳ danh viết là an dưỡng phải không? Cho dù bị cảm mạo sơ cũng phải vào phòng cao cấp? Sợ đắc tội với người phải không?”

“Anh là ai? Dựa vào đâu mà nói vậy? Chỗ này chính là chính quy.....!”

“Nước Mỹ phái đến Iraq cũng là quân chính quy, chẳng phải cũng bị nhân dân Iraq xem như lũ bại hoại? Như các người phân biệt người khác thành ba bảy loại là đáng giận nhất, cho nên ông không cần giả ngây thơ trước mặt tôi, chút chuyện xấu ấy trong bệnh viện cả thế giới đều biết rõ ràng, không liên quan ông có khó xử hay không, chỉ cần ông đánh ra cho một phòng thì tốt rồi, ông yên tâm, một đồng cũng không thiếu ông, cũng chỉ ở vài ngày thôi. Còn chuyện chuyển viện, tôi tự xử lý, tốt nhất các người chuẩn bị đầy đủ tư liệu bệnh nhân, tôi không muốn quá phiền toái.”

“.....!” Phó viện trưởng hết chỗ nói rồi, đã nhiều năm cho tới bây giờ hấn vốn không có thấy quá người kiêu ngạo như vậy, tốt xấu người cũng báo trước tên họ chứ, ngay cả tên họ còn chưa nói đã ra lệnh người ta.

“Nếu ông thấy khó xử, tôi có thể tự mình làm, bất quá đến lúc không có bệnh nhân vào viện, bệnh viện phá sản, cũng không nên trách tôi không nhắc nhở ông!”

“Người trẻ tuổi, anh có thể nói cho ta biết tên của anh không?” Phó viện trưởng nhìn Lư Tinh hỏi.

“Người trẻ tuổi? Ông không nên cậy già lên mặt trước mặt tôi, về phần tên của tôi, ông không cần biết, một phòng cao cấp, y tá tốt nhất, có hay không?” Lư Tinh đến sát trước mặt đối phương, bởi vì cao hơn đối phương gần nửa cái đầu, Lư Tinh nhìn xuống có vẻ coi rẻ, gây cho phó viện trưởng không ít áp lực.

Nói trắng ra là, hắn cũng chính là quản lý phó viện trưởng, nếu thật sự chọc tới đại nhân vật nào đó, ‘chọc’ ra cái ‘lỗ thùng’ bự nào, tiền đồ của hắn có lẽ không còn nữa. Phải biết lão viện trưởng không được vài năm thì đã về hưu, nếu nói đề bạt khẳng định là đề bạt từ ba người phó thủ.

“Có hay không?” Lư Tinh tiếp tục ép hỏi nói.

“Không.....!”

“Có..... Không..... Có!” Cặp mắt Lư Tinh nguyên bản đang híp đột nhiên hung hăng trừng mắt, vốn trên trán phó viện trưởng đã xuất hiện đầy mồ hôi vừa lui về sau đụng vào bàn công tác.

“Có..... Có!” Phó viện trưởng có chút kích động nhìn người thanh niên trước mắt, không biết vì sao, đối phương chưa nói rõ thân phận, thậm chí ngay cả tên cũng không nói cho hắn, nhưng trong lòng hắn đã có một cỗ áp lực vô hình, cỗ áp lực này làm cho hắn có dự cảm điềm xấu, cái dự cảm xấu này nói cho hắn, người trước mặt này khẳng định là hắn không thể trêu vào. Ánh mắt kia, khí thế kia, làm cho phó viện trưởng như hắn chỉ có quyền lợi trong bệnh viện không thể né được. Cho nên cuối cùng, hắn lựa chọn thỏa hiệp, chẳng phải chỉ là một cái phòng bệnh cao cấp thôi sao.....!

“Ha ha, không sai, có tiền đồ!” Lư Tinh sau khi nghe thấy cười vỗ vỗ vai đối phương.” Xã hội phức tạp xa xa so với ông tưởng tượng nhiều lắm, ông cũng không thông minh như ông tưởng, đừng nghĩ trong bệnh viện ông có thể quản một vùng trời, vậy ông cũng phải hỏi xem người khác có cho hay không. Mang theo cái đuôi làm người cũng không tính chuyện gì dọa người, đôi khi đó cũng có thể gọi là ‘lui một bước trời cao biển rộng’. Vốn chỉ cần ở vài ngày, tôi không muốn tìm ông, bắt quá trước đó ông đề cho cha Trương Tinh Như chịu không ít khổ, cho nên bây giờ coi như là đền bù là được. Tôi cũng không muốn kiêu ngạo, vốn tôi là thiện lương!”

“Được..... được~~!” Phó viện trưởng sau khi nghe Lư Tinh nói không ngừng gật đầu, dù rằng hắn không biết chính hắn vì sao phải gật đầu phụ họa.

“Tôi muốn chuyện này càng nhanh càng tốt, còn có, chúc ông tiền đồ quang minh, không cần tiền!” Lư Tinh cười tủm tỉm nhìn đối phương nói, bất quá bất luận kẻ nào nhìn cũng sẽ thấy đó không thật là chúc phúc thật tình, ngược lại cho người ta cảm giác như vui sướng khi người gặp họa, rất phức tạp~~!

Thẳng đến khi Lư Tinh mang theo Trương Tinh Như rời đi, phó viện trưởng vẫn còn đứng tại chỗ không biết nói gì mới tốt!

“Cách~~!” Cửa bị hung hăng đóng lại, lúc này làm cho phó viện trưởng đang đứng ngẩn người bưng tỉnh.

“Mình thế này là làm sao vậy? Lại còn bị một người tuổi trẻ dọa thành như vậy?” Khi trong văn phòng chỉ còn lại một mình phó viện trưởng, hắn nhìn cánh cửa đã đóng kín nhỏ giọng lầm bầm. Suy nghĩ sau một lúc lâu, do dự một chút, cuối cùng cầm lấy điện thoại.

“Alo, là tiểu Không à? Phòng cao cấp còn không?..... Tốt lắm, chuẩn bị một phòng, chiều nay để cho cha của cô gái hiếu thảo kia vào nằm..... Không cần biết là ai, cậu chỉ cần làm theo là được rồi~~!”

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 62: Ta Rất Vô Sĩ

"Có phải hay không thấy tôi là ‘danh phù kỳ thực’ người xấu?" Ra khỏi phòng viện trưởng, Lư Tinh nhìn Trương Tinh Như đi theo phía sau hỏi.

".....!"

"Cô không nói tôi cũng biết, tôi còn biết cô đã so sánh tôi và người trong kia, nhất thời thấy hình tượng tôi cao lớn rất nhiều, đúng không?" Lư Tinh cười nhìn đối phương hỏi.

"Ghê tởm~~!" Trương Tinh Như nói, tuy rằng vì chuyện vừa rồi nàng rất cảm tạ Lư Tinh, nhưng thế này cũng không đại biểu quan niệm chuyển biến, bởi vì nàng rất chán ghét bộ dạng kiêu ngạo của Lư Tinh trong văn phòng vừa rồi.

"Ha ha, tôi biết cô rất ghét người kiêu ngạo, bắt quá đôi khi cô không kiêu ngạo, người ta sẽ xem cô là ‘vương đản’, mà có một số người không hiểu chuyện, cô không x mẹ hắn, hắn sẽ không biết ai là cha hắn."

"Đồ xấu xa~~!" Trương Tình Như lại không tiếc rẻ chút nào thương cho Lư Tinh hai chữ, tuy rằng nàng biết lời đối phương có chút quá, nhưng mà.....
Thô tục!

"Từ đầu tôi không nói tôi là người tốt, có câu nói rất đúng, người xấu cần thực lực, bại hoại càng cần nữa phẩm vị. Trong mắt cô có thể tôi rất vô sỉ, nhưng cô phải biết, trên thế giới này người vô sỉ tựa hồ là một cái hình thức, ai dám nói trên thế giới này không có người vô sỉ? Tần Thủy Hoàng vô sỉ, lại có thể thống nhất sáu nước, Napoleon vô sỉ, hẳn có thể rong ruổi châu Âu, người vô sỉ dựa vào vô sỉ có thể thông hành không bị ngăn trở, cũng như cô nếu ngay từ đầu vô sỉ một chút, có lẽ đã sớm có phòng cao cấp. Có lẽ có một số việc trong mắt cô là vô sỉ, nhưng trong mắt tôi lại là trí tuệ, tôi vô sỉ, bởi vì tôi không sợ! Cũng như cô, lúc nhỏ khát vọng có thể bay lượn, nhưng còn bây giờ? Không thành Phượng hoàng lại biến gà rừng, mất nhiều hơn được nha!"

"Lui một bước cũng không đại biểu tôi nhận thua, bán cho anh cũng không tỏ vẻ tôi khuất phục, buông tay đối với cuộc sống cũng không đại biểu tôi từ bỏ.....!"

"Đúng rồi, nhưng nếu sẽ không bay, lý tưởng ngược sẽ trở thành trói buộc của cuộc sống. Tôi muốn hỏi ngươi, bây giờ cô muốn bay hay muốn cuộc sống?" Lư Tinh dừng lại ở góc thang tới gần Trương Tình Như, nhẹ nhàng đưa tay sờ cằm đối phương, trên mặt mang theo tươi cười, nụ cười vô sỉ. Nếu có người khác ở đây, nhất định sẽ nghĩ Lư Tinh đang trêu ghẹo con gái đáng hoàng.

Trương Tình Như nghe thấy Lư Tinh nói sau ngẩn người, sau đó cúi đầu, hiển nhiên dừng khí nói chuyện lúc này đã không còn.

"Nói đi chứ!" Lư Tinh dùng chút lực gắt gao ép đối phương lên tường, một tay nắm cằm đối phương khiến nàng ngẩng đầu đối diện mình.

"Cuộc..... Cuộc sống.....!" Trương Tình Như từ chối một lát, ý thức được không phải đối thủ Lư Tinh về mặt sức lực sau đó nghiêng mặt nói.

"Đúng rồi, bây giờ cô cần học hiểu là cuộc sống!" Lư Tinh cười cười nói, "Con người không thể kỳ vọng cao quá, sự vật tốt đẹp và lựa chọn lý tưởng là không có, chỉ có thể tương đối. Điều này yêu cầu chúng ta phải nắm được thời cơ khi lựa chọn, thống hạ quyết tâm, tuyệt đối không thể ngồi nhìn trái xem phải mà mất cơ hội. Điểm ấy hai người chúng ta làm rất tốt, tôi bắt lấy cơ hội chiếm được cô, mà cô cũng bắt lấy cơ hội có thứ cô muốn. Có mất đi mới có hồi báo, không nên vọng tưởng trời cao sẽ rơi tiền, nếu cô nhất được, vậy nhất định là tôi ném. Cho nên cũng không nhất thiết mỗi lần nhìn thấy tôi cô đều phải nhắc nhở mình 'hắn là người xấu, hắn là bại hoại, hắn là lừa đảo!'. Đối cái phương pháp tự hỏi, có thể làm vấn đề đơn giản; đối cái lập trường nhìn người, có thể càng khoan dung xử thế; đối cái tâm tính nhìn người, cô sẽ thấy tôi rất nhiều ưu điểm, thường xuyên thay đổi góc độ, có lẽ cô sẽ phát hiện cô đã yêu tôi."

"Tôi chỉ biết một chút, vô luận tôi đối góc nào, da mặt anh đều dày như vậy!" Trương Tình Như nhìn Lư Tinh nói. Yêu ngươi? Nằm mơ!

"Ha ha, tôi thừa nhận, trải qua năm tháng tẩy lễ tôi đã không còn oai hùng vốn có trước, lưu lại cũng chỉ có hiện tại suy sút, nhưng cho tới bây giờ tôi cũng chưa có gì thay đổi, bởi vì tôi theo đuổi là cái đẹp trong thiếu hụt. Cũng giống như cô, ông trời ban cho cô một đôi mắt xinh đẹp sáng ngời, nhưng cô vẫn dùng chúng nó trọn trắng, ban cho cô nụ cười xinh đẹp, nhưng cô vẫn mặt lạnh nghiêm trang, đây là chỗ thiếu hụt.....!"

"Đã vậy sao anh còn mua tôi!" Trương Tình Như không phục nói, nàng không thể không cảm thán nam nhân này miệng lưỡi trơn tru và da mặt dày.

‘Mắt trọn trắng? Mặt lạnh? Vậy đó cũng chỉ đối với ngươi thôi!’ Trương Tình Như tâm lý nghĩ đến.

"Ha ha, lúc tôi nói chuyện cô thất thần, có phải hay không trong nháy mắt bị tư thế oai hùng của tôi chinh phục? Tôi đã nói, tôi theo đuổi là cái đẹp từ chỗ thiếu hụt, tôi rất thích chỗ thiếu hụt của cô!" Lư Tinh cười tùm tùm nhìn đối phương nói, không thể không thừa nhận, nụ cười của hắn thật sự rất thiếu đánh!

"Chinh phục? Hừ, thật sự là tôi tìm không ra dùng từ gì để hình dung anh!" Trương Tình Như nhìn Lư Tinh nói.

"Tôi biết, làm nam nhân đầu tiên hoặc là duy nhất của cô, ý thức ban đầu của cô đã bắt đầu chú ý đến tôi.....!"

"Ai!" Trương Tình Như thật sâu thở dài, người trước mắt này là người vô sỉ nhất mà nàng gặp. Người đầu tiên? Lần đầu tiên trong miệng hắn là cái gì? Người đầu tiên cùng nhau ngủ im lặng trên giường à?

"Những lời tôi nói làm cô rất bất đắc dĩ à?" Lư Tinh tới gần đối phương hỏi.

"Hừ, nói đúng!" Trương Tình Như nói.

"Sao tôi lại không biết chứ? Kỳ thật yêu cũng giống một quyển sách, đọc không chút để ý sẽ tiệt chủng, đọc rất chăm chú lại sẽ có rất nhiều bất đắc dĩ.....!"

"Ngươi..... Ai yêu anh?" Trương Tình Như đỏ mặt hướng về phía Lư Tinh lớn tiếng hô, người nhần nại là có hạn, Trương Tình Như cũng giống vậy. Vô sỉ, người ta lại có thể vô sỉ đến loại trình độ này.

"Là cô nói, cái gì tôi cũng chưa nói!" Lư Tinh buông ra đối phương về mặt vô tội.

"Anh thích tôi cái gì nói thẳng đi, tôi sửa còn không được sao?" Trương Tình Như thật sâu hít một hơi nhìn Lư Tinh hỏi.

"Uì? Những lời này nói ra từ miệng cô đặc biệt có hương vị, tôi rất thích bộ dạng cô khi mặc quần áo!" Lư Tinh nhìn đối phương cười tùm tùm nói.

" Vô sỉ!" Trương Tĩnh Như mặt âm trầm cắn răng hung hăng nói.

" Vô sỉ? Người văn minh đúng là người văn minh, lúc mắng người một chút tân kỳ cũng không có. Ha ha, cô quên thời trung học chúng ta từng có thẻ sao?" thân mình Lưu Tĩnh lại gắt gao ép đối phương dựa lên tường, quần áo mỏng manh căn bản không thể che hết thân thể linh lung Trương Tĩnh Như đem đến cảm giác tuyệt vời cho Lưu Tĩnh, đặc biệt bộ ngực cao ngất đầy đặn kia, làm cho Lưu Tĩnh cổ ý ma sát.

" Anh..... Ai thẻ với anh, anh không nên nói lung tung được không?" Trương Tĩnh Như lại bị ép ở góc tường không đường trốn, đành phải cố nén đứng đó.

" Thời trung học cô vẫn còn là cô bé con, cô đã từng muốn cùng tôi cộng phỏ hoàng tuyền: ‘nếu anh gần chút nữa, tôi sẽ cùng anh đồng quy vu tận.’; cô đã từng cùng tôi ước hẹn đến kiếp sau: ‘muốn theo đuổi tôi? Kiếp sau đi!’; cô đã từng chịu vì tôi mà chết: ‘sống với anh, tôi tình nguyện chết còn hơn!’. Tuy rằng đã qua vài năm, nhưng tôi vẫn nói cho cô biết những lời tâm tình ‘thề non hẹn biển’ này tôi nhớ mãi không quên, mỗi lần ở đêm dài nhân tĩnh ngủ không yên, tôi đều hồi tưởng đến bộ dáng ‘động tình’ khi cô nói những lời này, thật sự thực mê người. Cho nên tôi vẫn âm thầm chôn sâu lời thề dưới đáy lòng, thật không ngờ hiện tại lời thề chúng ta rốt cục thực hiện, người có tình sẽ thành thân thuộc, thật sự là thật đáng mừng mà!" Lưu Tĩnh cười nói.

" Lưu..... Tĩnh, đừng cho là tôi đã bán cho anh, anh có thể làm xăng làm bậy, tôi vẫn còn có tôn nghiêm!" Trương Tĩnh Như nhìn người trước mắt, kẻ có thể xưng là người vô sỉ nhất thế kỷ 21 nói.

" Tôn nghiêm? Vậy Trương Tĩnh Như tiểu thư, không biết cô có còn không đem thứ tôn nghiêm đó lấy ra cho tôi xem một chút?" Lưu Tĩnh cười nhìn đối phương hỏi." Cô đã có tôn nghiêm như vậy, vì sao không lấy tôn nghiêm đi chữa bệnh cha cô?"

".....!"

" Sao không nói? Có phải thấy hai chữ tôn nghiêm này rất buồn cười? Mỗi người đều đặt nó lên miệng, tự cho là nói ra hai từ này mình sẽ biến thành người cao thượng, sai lầm rồi. Đối với người khác cô có thể có tôn nghiêm, nhưng ở trước mặt tôi, cô không có, nếu cô nghĩ dùng tôn nghiêm trước mặt tôi, vậy cũng phải đợi tôi đồng ý mới được!" Lưu Tĩnh đưa đầu gần đến tai Trương Tĩnh Như nói, ngửi mùi trên người đối phương, Lưu Tĩnh lại còn không tự giác vron lưỡi liếm lên vành tai đối phương.....!

" A~~! Anh....."

" Không phải cô đã nói chỉ cần tôi mua cô, bảo cô làm cái gì đều được hay sao? Người có tôn nghiêm như cô, sẽ không là đang dối gạt tôi chứ?" Lưu Tĩnh cười nhìn đối phương nói, cái mũi nhẹ nhàng hít ngửi trên phần cổ đỏ bừng, bộ dạng mười phần sắc lang.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 63: Người Không Biết Xấu Hổ, Vô Dịch Thiên Hạ!

" Đừng..... Đừng ở chỗ này có thể chứ?" Trương Tĩnh Như đỏ mặt nói, lúc nói những lời này, nàng mới chính thức cảm giác được, trước mặt nam nhân này, nàng thật là không có tôn nghiêm. Ở đây là bệnh viện, tuy rằng bây giờ không có ai chung quanh, nhưng không chắc khi nào sẽ có người xuất hiện, nếu để người ta thấy, vậy phải làm sao bây giờ! Phản kháng? Mọi thứ của nàng đều trong tay hắn, muốn lấy lại những gì nàng có, đối với nam nhân này mà nói dễ như trở bàn tay.

" Chẳng lẽ em không biết như vậy rất kích thích à? Yêu đương vụng trộm, giống như sinh viên loại ưu như em vốn có lẽ chưa bao giờ nghĩ tới? Hơn nữa đối tượng vụng trộm lại là kẻ xấu như anh?" Lưu Tĩnh cười nhìn đối phương, hai tay bắt đầu vuốt ve trên quần áo đối phương.

" Đừng..... Đừng nói khó nghe vậy!"

" Yêu đương vụng trộm, quý ở cái từ ‘trộm’, tất cả nể cảm và kích thích đều từ từ ‘trộm’ này. ‘Lặng lẽ vào thôn, không cần bán súng’, thần bí, khấn trương cùng với lo lắng đề phòng, khoái ý cũng từ đó mà sinh. Em nhìn em xem, nguyên bản đôi anh lạnh như băng cũng biến đó mặt, tim đập cũng gia tốc, thân mình cũng mềm.....!"

" Reng~~!" Ngay lúc này, chuông di động Lưu Tĩnh lại vang lên, làm Trương Tĩnh Như đang khấn trương khi ‘vụng trộm yêu đương’ hoảng sợ, hai tay không tự giác ôm lưng Lưu Tĩnh, vội đầu vào lòng đối phương, sợ bị người khác thấy.

" Ha ha, anh rất cao hứng khi thấy chủ động như vậy, cái này thuyết minh quan hệ của chúng ta giống như núi băng ở Bắc Cực bắt đầu chậm rãi hòa tan. Bất quá em yên tâm, ở đây anh sẽ không làm gì quá phận, căn bản anh là thuần khiết!" Lưu Tĩnh cười tùm tùm nói, sau đó hôn lên má Trương Tĩnh Như, lui ra phía sau hai bước.

"Alo, ai đó, dám phá hư chuyện tốt lão từ!" Luru Tinh sau khi bắt máy, trên thực tế nhìn màn hình điện thoại hẳn đã nhìn ra là ai gọi đến, nói cách khác nếu gặp phải cô em chanh chua Quan Đình Đình, chắc hẳn chịu không nổi.

Thấy Luru Tinh lui ra sau tiếp điện thoại, áp lực từ đối phương đã không còn, Trương Tinh Như nhẹ nhàng thở dài nhẹ nhõm, nhìn phía thang lầu, cũng không có người nào, lại khôi phục bộ dạng lạnh băng trước kia. Nguyên lai chuẩn bị thừa dịp gã vô sỉ kia gọi điện thì lên trốn, nhưng lại bị đối phương hung hăng giữ chặt. Trương Tinh Như lạnh lùng đứng một góc như cô vợ trẻ bị ông chồng mới la.

‘Ta..... Ta còn không phải người của người mà!’ trong lòng Trương Tinh Như nghĩ đến.

"Ha ha, như thế nào, đã khôi phục từ thất tình à?" Đầu kia điện thoại truyền đến tiếng cười.

"Hắc hắc, nữ nhân đó đang đứng trước mặt tôi, thế nào, không thể tưởng được đúng không?" Luru Tinh nhìn Trương Tinh Như đang nhìn quanh sợ bị người thấy cười nói với điện thoại.

"Phải không? Ngựa tốt không ăn cỏ thừa!"

"Ngựa? Anh xem tôi là Snoopy (*) à. Có chuyện gì, nói mau!"

Trương Tinh Như bên cạnh nghe thấy Luru Tinh nói cổ nén cười, bất quá thân thể run run đã bán đứng nàng.

"Anh phải chuyển đi Bắc Kinh, sau cuối tuần sẽ đi, thế nào, tối nay rảnh không? Uống với lão ca ta vài ly?" Người kia cười nói.

"Chuyển đi?" Luru Tinh sau khi nghe thấy ngẩn người, "Làm sao vậy, hù bại rồi à?"

"Do tổ chức yêu cầu, anh.....!"

"Đừng vô nghĩa với tôi, là lên là xuống?" Luru Tinh hỏi.

"Đi đâu còn không biết, về cấp bậc hẳn là không kém lắm, bất quá là vì sau khi về kinh có thể đi lên nhanh hơn nữa."

"À, buổi tối tôi không việc, tan ca sẽ tới quán bar!" Luru Tinh nói.

"Được, vậy buổi tối gặp!" Nghe thấy Luru Tinh đáp ứng, người bên kia điện thoại hiển nhiên thật cao hứng.

"Đúng rồi, có quen người trong bệnh viện Hữu Nghị không?" Luru Tinh đột nhiên nhớ tới chuyện hỏi.

"Không biết, bất quá có thể quen!"

"Vậy trước khi anh đi làm chút chuyện tốt cho dân chúng bình thường chúng ta đi, kiểm cái phòng bệnh cao cấp, chỗ tôi có một bệnh nhân cần ghép thận, mặc kệ là bác sĩ hay điều dưỡng, đều phải tốt nhất!" Luru Tinh nói.

"Chú bệnh thận à? Anh đã sớm nói chú đừng quá.....!"

"Bệnh mẹ anh, lão từ có ‘làm’ hai ngày hai đêm cũng chưa sự, là cha của bạn tôi." Luru Tinh nói.

"À, yên tâm, việc nhỏ! Vậy sẽ giải quyết tốt trong mấy ngày nay thôi!"

"Tốt, buổi tối gặp~~!"

"Buổi tối gặp~~!"

"Xem ra chúng ta tốn công tìm viện trưởng kia, không dùng vài ngày có thể chuyển viện! Thế nào, nam nhân của em hiệu suất làm việc vẫn rất cao phải không? Vì chuyện của em anh còn phải đi uống rượu với người ta, tâm lý có phải hay không hơi chút có điểm cảm động?" Luru Tinh cúp điện thoại nhìn Trương Tinh Như nói, tiếp tục tác phong vô sỉ lưu manh của hắn.

"Thật vậy sao?" Trương Tinh Như vui sướng hỏi.

"Xóa cái từ ‘sao’ cuối cùng, em nói như vậy chính là ô nhục lớn nhất đối với nhân cách của anh!" Luru Tinh hung hăng nhìn đối phương nói.

"Nhân cách?" Trương Tinh Như sau khi nghe thấy cười cười, nam nhân này cũng xứng nói tới nhân cách?

"Như thế nào? Thực buồn cười sao?" Luru Tinh tiến lên một bước lại tới gần đối phương, nữ nhân, không cho nàng thấy chút lợi hại, nàng vĩnh viễn sẽ không biết bản sắc nam nhi.

"Mẹ, mẹ đến rồi à!" Lúc này, Trương Tinh Như đột nhiên nhìn phía sau Luru Tinh kêu lên.

"Hả?" Nghe thấy Trương Tinh Như hô, Luru Tinh sững sốt, vội vàng xoay người, lại phát hiện phía sau không một bóng người, quay đầu nhìn về phía Trương Tinh Như, đã không thấy người.

"Hừ! Anh nói nhân cách cũng buồn cười như Bush là hết đòi hòa bình thế giới!" Tiếng cười lạnh Trương Tĩnh Như truyền đến, nguyên lai vừa rồi thừa dịp Lưu Tinh quay đầu nhìn lên lầu, nàng sớm đã đi xuống lầu.

"Lừa đảo!" Lưu Tinh nhìn đối phương hung hăng mắng.

"Đối phó loại người nào nên dùng thủ đoạn đó, đây không phải gạt, đây là trí tuệ, anh nói!" Trương Tĩnh Như vẻ mặt đắc ý nhìn Lưu Tinh. Có lẽ là bởi vì Lưu Tinh có ơn giúp nàng, cho nên tâm tình Trương Tĩnh Như tốt lên rất nhiều, có lẽ là Lưu Tinh không chiếm lấy thân thể nàng, cho nên Trương Tĩnh Như mới có thể biểu hiện bản sắc trước mặt Lưu Tinh.

"Anh nguyên rửa em, trừ anh ra, ai cũng không thể cho em hạnh phúc! Sớm muộn gì có một ngày, em sẽ cầu anh cho tên em xuất hiện trong sổ hộ khẩu nhà anh!"

"Năm mơ!" Trương Tĩnh Như nghe thấy Lưu Tinh nói sau nói, sau đó xoay người đi đến phòng bệnh cha nàng.

Khi Lưu Tinh âm trầm mặt đi ra bệnh viện, đột nhiên ngửa đầu cười to.

"Ha ha ha ha~~! Thật không ngờ đã cáo biệt ‘tình đàn’ mấy năm, ta vẫn như cũ bảo đao chưa lão. Ta con mẹ nó chính là cái thiên tài, tình trường sát thủ, ha ha ha ha~~!"

Lưu Tinh vì sao cười to như vậy? Chẳng lẽ các vị lại không nhìn ra vừa rồi thái độ Trương Tĩnh Như đối Lưu Tinh đã có biến hóa sao? Thái độ tuy rằng không tốt, nhưng là làm gì còn chút bộ dáng hận thấu xương lúc trước? Thậm chí liên ngay cả Trương Tĩnh Như chính nàng cũng không biết thái độ nàng đối Lưu Tinh, đang thay đổi dần dần theo sự ‘bỉ ôi vô sỉ’ của Lưu Tinh. Chẳng lẽ thế này còn không thể làm cho Lưu Tinh cảm thấy đắc ý sao?

Lưu Tinh đang dùng hành động thay đổi ấn tượng Trương Tĩnh Như đối hấn, nếu như tưởng đánh tan một người, vậy phải tìm ra nhược điểm của hấn, trên điểm này, đơn giản Lưu Tinh đã làm tốt lắm, từ chỗ nàng rất hiểu kính cha mẹ xuống tay làm cho Trương Tĩnh Như đối hấn sinh ra một chút cảm kích và ý lại, năng lực Lưu Tinh đã biểu hiện làm cho Trương Tĩnh Như sẽ liên tưởng đến hấn nếu sau này có lúc bất lực.

Còn nữa, vừa rồi Lưu Tinh biểu hiện vô sỉ, da mặt dày, cũng không phải tất cả mọi người có thể làm đến, hấn đã diễn dịch ba chữ ‘da mặt dày’ so với nội dung ba chữ này còn có nội hàm. Làm cho người ta không thể không cảm thán, nguyên lai da mặt người, cũng có thể dày đến mức như thế.

Ở trước mặt nữ nhân da mặt dày, mặt dày mảy dạn, rất nhiều người sẽ cảm thấy khinh thường, nhưng không thể phủ nhận, đây là biện pháp tốt nhất đối phó nữ nhân.

Cây không có vỏ, hấn phải chết không thể nghi ngờ; người không biết xấu hổ, vô địch thiên hạ! Nếu không mấy cô nương tốt sẽ bị người mặt dày hơn người cướp mất. Từ xưa lưu manh xứng tiểu nương, đây chính là sự tổng kết của không biết bao nhiêu đại tiên bối.

Mà chiến tranh giữa nam nhân và nữ nhân, cũng chỉ là vừa mới bắt đầu mà thôi.

Đáng thương cho Lưu Tinh, vẫn còn đang khây bàn tính (**).……!

* : Snoopy : nhân vật hoạt hình, một con chó cưng rất dễ thương.

** : Bàn tính: Bàn tính là một công cụ tính toán được sử dụng chủ yếu ở châu Á để thực hiện các phép toán số học.

Các bạn google thêm để có thêm thông tin.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 64: Tiền Đồ Vô Lượng, Sắc Đồ Vô Hạn

Trở lại văn phòng, thu dọn đồ đạc, ngoài việc giúp Quách Tĩnh xử lý chuyện đất, chính hấn còn có mấy hạng nghiệp vụ, hấn cũng không phải là người chỉ lo xem việc người khác, công tác cá nhân là phải làm tốt.

Đem tư liệu các vị khách hàng bỏ vào túi tài liệu, cũng không biết tối nay có thời gian xem không, coi như trước mặt đồng sự làm ra vẻ tốt lắm.

"Đình Đình, chuyện này..... chuyện này, buổi tối tôi có việc xã giao, có thể không ăn cơm cùng với mấy người được!" Tay Lưu Tinh cầm túi tài liệu nhìn hai nàng nói.

"Xã giao? Còn muốn tối không về nhà?" Hạ Vũ nhìn Lưu Tinh hỏi.

"Không liên quan chuyện của cô!" Luru Tinh hung hăng nhìn Hạ Vũ, phụ nữ này, tự tiện chạy đến nhà mình ở còn nghiêm trọng lừa gạt cảm tình mình, còn chưa tính sổ với nàng, vậy mà bây giờ còn muốn quân chuyện mình nữa à.

"Vậy coi như em hỏi, tối nay định không về nhà à?" Quan Đình Đình nhìn Luru Tinh hỏi.

"Không biết, gặp người bạn hơn nửa năm không gặp!" Luru Tinh quay đầu nhìn Quan Đình Đình cười nói, ngay cả chính hắn cũng không biết vì sao lại giải thích mấy thứ này với Quan Đình Đình.

"Phải không?" Quan Đình Đình dùng ánh mắt hoài nghi nhìn Luru Tinh, tựa hồ căn bản là không tin Luru Tinh nói.

"Nếu cô không tin tôi cũng không biết sao, huống chi tôi cũng không cần trung cầu ý kiến của cô, chỉ là tôi báo cho cô biết thôi. Bất quá cô yên tâm, tôi cũng sẽ không bắt chước cô tới phòng trà học cao nhả!" Luru Tinh cười nhìn nàng nói.

"Đi nhanh đi, đừng chường mắt trước mặt tôi!" Quan Đình Đình nghe thấy Luru Tinh nói sau lưng mắt đối phương hung hăng nói, buổi nhạc hội tối qua coi như là chỗ đau của nàng, ít nhất hôm nay là vậy.

"Vậy tôi đi trước đây!" Luru Tinh cười nói, dựa vào năng lực Luru Tinh, hắn về sớm một chút cũng không ai nói gì. Dựa theo lời Luru Tinh, thời gian không trọng yếu, nó chỉ là một vài từ mà thôi, quan trọng là hiệu suất, hiệu suất quyết định hết thảy.

Thời gian còn sớm, Luru Tinh tâm tình cũng không tệ, hơn nữa quán bar cách công ty cũng không xa lắm, Luru Tinh trực tiếp đi bộ đến.

Nhớ tới Trương Tinh Như, Luru Tinh thấy khoảng cách giữa mình và đối phương tựa hồ gần hơn rất nhiều, 'lên xe trước mua phiếu sau' quả nhiên là có nhất định ưu thế, dù sao nên phát sinh đã phát sinh, dù sao Luru Tinh là nam nhân đầu tiên trong sinh mệnh nàng, tựa hồ cũng là vĩnh viễn. Chú ý cái đó và cường gian hoàn toàn là hai chuyện khác nhau, cường gian là hoàn toàn vi phạm ý nguyện nữ nhân, mà lọt vào cường bạo cưỡng hiếp.

Mà mình đã làm là làm cho nữ nhân tự mình 'cam tâm tình nguyện' cởi quần áo, 'cam tâm tình nguyện' bị mình 'trèo lên'. Vừa lên giường, lúc bắt đầu tuy rằng thân thể nhận ngưởi, nhưng là tâm lý tuyệt đối sẽ không chịu ngưởi, sau đó, ngưởi sẽ dùng chút phi thường thủ đoạn. Ngoại trừ khiêu khích bằng ngôn ngữ, tỷ như nói một ít lời dả kích lòng tự trọng đối phương hoặc là vài lời dâm đãng, trọng yếu nhất là chinh phục đối phương về mặt sinh lý, làm cho thân thể nữ nhân chủ động hòa hợp theo ngưởi, nói như vậy, trên sinh lý nàng hồng mắt, trên tâm lý tự nhiên cũng sẽ xuất hiện vết rách. Tục ngữ nói hay lắm, còn mèo nào không trộm tình? Nữ nhân nào không tư xuân? Luru Tinh tự cho là đúng nghĩ đến.

Lại hơn nữa mình giúp nàng cái này cái kia, còn vì nàng ra mặt, tâm lý phòng tuyến tự nhiên vì vậy mà giảm bớt. Lại hơn nữa chiến lược 'da mặt dày vô sỉ tiến hành rốt cuộc', vô hình chung gia tăng trao đổi lời nói giữa hai người, cũng làm Trương Tinh Như lại chú ý tới mình, bây giờ mình cần phải làm là tiếp tục da mặt dày, tiếp tục vô sỉ. Đồng thời cũng phải giúp nàng, làm cho nàng đối với mình dần dần sinh ra ý lại, như vậy..... Hắc hắc, ngày nàng vào tay sẽ không xa.

"Luru tinh, ở đây này!" Luru Tinh vừa mới vào quán bar, liền nghe thấy thanh âm từ lầu hai truyền đến, nhìn về trước mặt, quả nhiên một nam nhân đang ngoắc tay hướng Luru Tinh mặc tây trang trắng băng, đeo cà vạt, còn mang cặp kính.

Luru Tinh hướng về phía đối phương cười cười, vài bước đi lên bậc thang.

"Ha ha, Lượm tử, đã lâu không gặp, nhìn chú một thân ăn mặc này không giống nhân viên chính phủ, nhưng thật ra có vài phần tương tự quản lý cao cấp!" Luru Tinh cười đi qua, người này quan hệ chính thức với Luru Tinh là siêu cấp thiết bạn hữu Trần Minh Lượm, cũng chính là một ông chủ khác của quán này.

"Ha ha, so ra không tiêu điều tự tại như chú mà!" Trần Minh Lượm cười nói, đứng lên nghênh đón. Hai người giang rộng tay, hung hăng ôm đối phương.

"Bây giờ tôi lần lộn tầng dưới, xâm nhập bên trong quần chúng, còn anh là trèo lên cao, tiến vào biệt thự chính phủ. Cuộc đời tôi bây giờ xem như xong, còn anh càng sống càng 'ngư B' mà." Luru Tinh cười nói, sau đó hai người ngồi xuống trong góc.

"*** con người nhất thiết phải ngôn luận hành động, phải xem trọng lợi ích quảng đại quần chúng nhân dân, vì những tiêu chuẩn cao nhất của quảng đại nhân dân. Trong tất cả công tác ở Đảng ta, phải là lãnh đạo chính xác, phải là từ quần chúng mà ra, đi vào quần chúng, lực lượng quần chúng là vĩ đại, nước có thể đẩy thuyền cũng có thể lật thuyền.....!"

"Anh đừng có mà 'trang B' trước mặt tôi, đừng tưởng tốt nghiệp chính pháp làm quan vài năm là giỏi lắm, còn mẹ nó giảng chính trị với tôi à!" Luru Tinh bĩu môi nói.

"Chúng ta hẳn là kiên trì.....!"

"Anh đến báo cáo với tôi à? Ừa? Kiểm đâu ra cặp kính này, còn giả làm người nhả nhặn!" Luru Tinh thuận tay gạt mắt kính đối phương xuống thường thức, "Ừ? Vàng rờng à? Không nặng sao? Thật sự hủ bại?"

"Ha ha, nhiều người mang loại này lắm, còn có người dùng thủy tinh làm thấu kính nữa kia, thứ này đeo trên mũi, không có người có thể lấy, cũng không có người chú ý!" Trần Minh Lượm cười nói.

"Kê có tiền chính là không giống với nha!" Luru Tinh cười cười nói, sau đó đem kính mắt trả lại.

" Vô nghĩa, luận tiền, ai có thể hơn được Lưu Đại thiếu gia nhà chú?" Trần Minh Lượng thấy Lưu Tinh lại còn khóc lóc trước mặt hắn sau cười mắng.

" Vậy thì là, người có quyền đúng là khác thường!" Lưu Tinh cười nói.

" Có quyền? Cha anh rể tương lai chú cũng có quyền kìa." Trần Minh Lượng cười nói.

" Không phải là cùng là một phe chứ?" Lưu Tinh hồ nghi nhìn đối phương.

*** có một cái kỷ luật: trong Đảng không thể làm ‘tiểu ***’, không thể làm ‘phi tổ chức hoạt động’. Mọi người thường nói ‘hai điều trận tuyến’ hoặc ‘hai chi đội ngũ’, chính là khuynh hướng chính trị, không có kết minh tổ chức, không có công khai phe phái, về phần sau lưng xấu chuối, câu thông.....!"

" Đình chi! Đừng nói cái gì quốc gia cơ mật với người thường như em, anh nói thêm gì đi nữa, phòng chừng ngày mai không biết lại có anh đặc công nào đó sẽ tìm tới cửa. Trong nước còn được, lại còn là nước ngoài, em không như anh tướng tượng hoàn mỹ và kiên cường, tiền tài và mỹ nữ là đủ chinh phục em. Một khi bọn họ phái ra mười mấy em mỹ nữ tóc vàng mắt xanh, ngực bự thể kia, mông to thể kia, thủ pháp thể kia, em chắc là chịu không nổi!" Lưu Tinh nhìn bên người Trần Minh Lượng nói, " Đúng rồi, nghe nói chỗ đó của nữ nhân ngoại quốc giống như không đáy, điền cái gì vào cũng không đầy, hận không thể các nam nhân đều mang theo kim cô bổng ra trận, là thật sao?"

" Lăn, chú hỏi anh, anh đi hỏi ai? Làm như anh đã từng trải không bằng." Mặc dù Trần Minh Lượng có phong độ, cũng đỡ không nổi vô sỉ của Lưu Tinh.

" Anh chưa thử qua? Ai tin chứ! Anh xem tôi là đồ ngốc à, chúng ta nơi này này.....!"

" Thú lắm, chú cũng là lão bản ở đây, nói như vậy chú cũng đã trải qua à?" Trần Minh Lượng nhìn Lưu Tinh hung hăng nói.

" Phong độ, chú ý phong độ!" Lưu Tinh vỗ vỗ vai đối phương cười nhắc nhở nói, sau đó dựa thân mình vào sô pha, nói: " Em sợ mùi ngoại quốc, ăn không vô hàng ngoại quốc, nếu có cực phẩm, cũng muốn nếm thử một chút, để các nàng biết lợi hại của đàn ông Trung Quốc!"

" Đúng, hung hăng làm cả đêm, ‘làm’ các nàng chết thì thôi!" Cam Cường bên cạnh cười dâm đãng nói.

" Anh lăn chỗ khác, đi lấy chút gì ăn cho tôi, chỉ uống rượu ta sợ chống không được!" Lưu Tinh nhìn Cam Cường nói.

" Là, hai vị lão bản, tiểu nhân đi làm ngay!" Cam Cường nghe thấy Lưu Tinh nói sau cười nói, sau đó chạy vội xuống lầu.

" Y như rùa già, chả có tổ chất gì!" Lưu Tinh nhìn Cam Cường vội vàng rời đi nói.

" Ha ha, nếu để người ngoài biết chú mắng hắn như vậy, hắc đạo cũng rung ba phát! Bất quá người này làm quán bar cũng có nghề, làm giang hồ có chút uống phí, bằng không để hắn quán cái công ty cái gì, cũng không tệ." Trần Minh Lượng nghe thấy Lưu Tinh nói sau cười nói.

" Em ngất, những lời anh vừa nói nếu để người ngoài biết, cẩn thận bị chết đuối vì nước miếng. Mọi người đều nói hắn là nhân tài hắc đạo, làm nghề này mới uống phí!" Lưu Tinh nhìn đối phương nói.

" Hắc bạch vô thường, đen đến cùng chính là trắng, trắng đến cùng.....!"

" Bộp~~!" Lưu Tinh hung hăng đập Trần Minh Lượng một quyền, " Em đại biểu chính phủ trừng phạt anh!"

Trần Minh Lượng bị Lưu Tinh đánh qua một đám, đầu tiên là ngẩn người, nghe thấy Lưu Tinh nói sau cười cười.

" Nên phạt, nên phạt, ha ha~~!"

" Ân, không sai, anh đừng cảm thừa nhận sai lầm chính là đồng chí tốt. Tiểu quý, tiền đồ vô lượng nha!"

" Chú cũng vậy, sắc đồ vô hạn~~!"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 65: Thứ Đồ Cảm Tình

Màn đêm buông xuống, trong quán bar người bắt đầu nhiều lên, nam, nữ, bắt nam bắt nữ đều lẫn lộn vào, nguyên bản khung cảnh lạnh lùng cũng dần nóng nực.

" Nói thật, còn không có tính kết hôn sao? Đã ba mươi tuổi, không phải là phương diện kia có vấn đề chứ?" Lưu Tinh vừa ăn điểm tâm vừa nhìn Trần

Minh Lượng hỏi.

"Trong miệng chó không mọc ngà voi, chú mới có vấn đề đấy." Trần Minh Lượng nghe thấy Lưu Tinh nói sau không có tức giận nói." Hiện tại anh đang đứng ở thời kì mẫn cảm, cho dù là nói chuyện với nữ nhân nào, cũng sẽ bị một ít người coi là vấn đề về tác phong cuộc sống, anh không vội, qua hai năm khi đó được điều về, việc này liền từ nhà anh an bài."

"Vẫn là chuẩn bị quan quan liên hợp, cường cường liên thủ?" Lưu Tinh hỏi.

"Ừ!" Trần Minh Lượng gật gật đầu.

"Nhìn anh kia, tôi thấy làm quan mà sống mệt quá, thời khắc phải chú ý, không biết chừng khi nào đó bị người mật báo, bị người nhăm vào, bất quá cấp trên còn có ba mẹ anh, hẳn là không có vấn đề, bất quá vẫn là thấy anh sống rất mệt, như anh vậy có ý tứ sao?" Lưu Tinh nhìn đối phương hỏi, trước kia còn có thể cùng đối phương cùng nhau tán gái, hiện tại, cả đến thời gian vui chơi cũng không có.

"Chúng ta lựa chọn là một loại cách sống, mặc kệ là khắp phố ăn xin, vẫn là ngồi trong văn phòng sáng ngời, đều là một loại cách sống. Mỗi người có mỗi người cách sống cùng phương pháp, khi chú quá phiền một loại phương thức, vậy sẽ lựa chọn một loại phương thức sống khác, chỉ cần chính mình thấy tốt là có thể."

"Đại triệt hiểu ra?" Lưu Tinh hỏi.

"Ai mà không đi tán gái? Nữ nhân kiểu nào mà anh chưa từng thử? Sinh viên? Thành phần tri thức?....."

"Còn có gà!" Lưu Tinh không khách khí nói.

"Đối với anh như hiện tại mà nói, nữ nhân liền giống kính mắt này, đeo cũng được không đeo cũng không sao, đeo cũng là để người khác nhìn. Lên giường, che đầu, em nào chả giống nhau, gầy làm thành Đỗ Mười Nương, béo coi như Dương Quý Phi, không sao cả! Hiện tại anh theo đuổi cái này~!" Trần Minh Lượng nói với Lưu Tinh, sau đó đem gờ lên nắm tay, Lưu Tinh biết, hẳn nói theo đuổi là chỉ quyền lợi.

"Không phải chú cũng giống anh sao? Cuộc sống giàu có đại thiếu gia không hưởng, đi học người ta làm cái gì thành phần tri thức. Kỳ thật chú và anh đều giống nhau, đối nữ nhân đều đã thấy đủ, bất đồng là anh bắt đầu thích chơi quyền lực, mà chú lại thích chơi cảm tình. Nghe nói chú đã lừa được cô hoa hậu giảng đường đã từng đá chú lên giường?" Trần Minh Lượng cười xấu xa nhìn Lưu Tinh hỏi.

"Đừng dùng nụ cười dâm đãng kia nhìn tôi!" Lưu Tinh không có tức giận nói." Mẹ nó, đã lên, nhưng nói cho anh lúc đó uống xin, cái gì cũng không biết, lúc tỉnh lại mặt trời cũng phơi mộng rồi. Anh nói xem oan không oan?"

"Xứng đáng, ai bảo chú chơi trò thâm trầm! Trả tiền trực tiếp làm không phải xong? Còn mẹ nó giả vờ, uống xin nữa à? Đối với nữ nhân kia chuẩn bị xử lý thế nào? Không phải lần này là lừa thành thật chứ? Chuyện chuyển viện kia là vì cô ấy?" Trần Minh Lượng nói.

"Tin tức của anh cũng linh quá!" Lưu Tinh sau khi nghe thấy cười nói, không có biện pháp, đây là thiên hạ của **, **(1) muốn biết chuyện gì, không có tra không được.

"Về phần thiệt giả, tôi cũng không biết, tối thiểu cũng phải 'bắt' được nàng nói sau, coi như là giải quyết xong nguyện vọng thời thiếu niên." Lưu Tinh nói.

"Trò chơi cảm tình này không phải ai cũng có thể làm được, cẩn thận để lừa cháy đến người không thể tự thoát ra được, đến lúc đó ngược lại lại bị người ta lừa mất!" Trần Minh Lượng nhìn Lưu Tinh nói.

"Chuyện này còn cần anh dạy? Bất quá cái thứ cảm tình này, cần phải từ trong suy sụp và đau xót mới có thể có kinh nghiệm. Trong sự biến hóa không ngừng ổn định xuống, chuyện này so với bất cứ thứ gì đều có cảm giác thành tựu. Tôi nghĩ thử xem, có lẽ chỉ có cảm tình mới có thể làm cho trái tim phiêu bạc không chừng của tôi ổn định được, cái loại này ngọt ngào cùng ấm áp cảm giác.....!"

"Cứ như là chú hiểu lắm vậy?" Trần Minh Lượng cắt lời Lưu Tinh nói.

"Đương nhiên, cảm tình thứ này chính là hỗn hợp của yêu và hận, không có giới hạn rõ ràng, khi yêu như mật, ngọt đến trái tim, khi hận như đao, đâm thẳng vào tim. Con người khi còn sống đều chìm nổi trên con thuyền cảm tình này, đến chết cũng không biết nó cập bến nào, cứ như vậy vừa thống khổ vừa khoái hoạt qua cả đời."

"Mẹ, chú có bạn gái à?" Trần Minh Lượng nhìn Lưu Tinh hỏi.

"Không có!" Lưu Tinh nói.

"Vậy làm sao chú biết được?" Trần Minh Lượng nói.

"Trên sách viết.....!"

"Anh nghĩ người như chú cũng nói không ra những câu như thế!" Trần Minh Lượng liếc mắt một cái Lưu Tinh nói," Phía dưới mỹ nữ nhiều quá, đi không?"

"Anh chán sống? Không sợ bị người thấy?" Lưu Tinh liếc đối phương nói.

"Mấy tên khốn này cũng không nhảm chán vậy!" Trần Minh Lượng cười nói.

"Mình anh đi thôi, anh cũng biết, tôi đã chậu vàng rửa tay rất nhiều năm.....!"

"Đừng ngồi đó phóng khí, chú mà cũng chậu vàng rửa tay? Cũng không biết ai cuối tuần nhàn rồi không có việc gì ra đường cái loạn ngấm!" Trần Minh Lượng nhìn Luru Tinh nói.

"Ta ngất, việc này tôi cũng không tuyên truyền, sao mà cứ như là người địa cầu đều biết, anh cũng phải là người đầu tiên nói lời này, xem ra cũng không thể là người cuối cùng!" Luru Tinh sau khi nghe thấy nói.

"Đi thôi, đi xuống đùa chút, qua mấy ngày nữa muốn chơi cũng chơi không được!" Trần Minh Lượng kéo Luru Tinh đứng lên cười nói, sau đó liền hướng dưới lầu đi đến.

"Sớm biết anh gọi tôi là đi tán gái, tôi sẽ không đến đây, có thời gian này còn không bằng thu phục cô em kia!" Luru Tinh nhìn Trần Minh Lượng nói, không có cách nào, cuối cùng né hẳn không được, đành phải đi theo đối phương xuống lầu.

"Thời gian dư thừa, chú cũng không thiếu tối hôm nay. Tối mùa hè quả nhiên là thời gian đẹp nhất, hiện tại nữ nhân cũng càng lúc càng lớn mật!" Trần Minh Lượng lời kéo Luru Tinh xuyên qua đám người đang nhảy, đến quầy bar ngồi xuống, nơi này là vị trí tán gái tuyệt hảo.

"Đúng vậy, thịt hiển thịt hiện, còn kém không ở trên người xăm vài chữ ‘ta muốn một đêm tình’!" Luru Tinh nhìn Trần Minh Lượng đang rất hưng phấn bắt đầu nói, xem ra người trong trạng thái buồn bực thời gian dài, một khi muốn thác loạn, vậy tất là thể không thể đỡ.

"Đúng rồi, không phải anh nói nữ nhân đều không có ý nghĩa sao? Vậy bây giờ anh hưng phấn cái gì?" Luru Tinh nhìn đối phương hỏi.

"Quyền lực là chủ nghiệp, nữ nhân là nghiệp dư hoạt động!" Trần Minh Lượng nhìn loạn chung quanh nói, nguyên lai ánh mắt khôn khéo lúc này cũng phát ra "sắc meo meo" quang mang.

"Chủ nghiệp? Nghiệp dư hoạt động?" Luru Tinh sau khi nghe thấy cười cười, "Anh thật không có nghi đồng và nghi hè à?"

"Nghi đồng và nghi hè buồn thật, à? Chú nhìn cô em kia thế nào?" Trần Minh Lượng chỉ vào cô gái đang nhảy cách đó không xa hỏi Luru Tinh.

"Người nào?" Luru Tinh nhìn theo phương hướng đối phương chỉ, tất cả đều là nữ~~!

"Chính là cô em đang nhảy đó!"

"Anh thật không biết nói chuyện à? Trong sàn nhảy không nhảy, chẳng lẽ anh để người ta vào đây ngủ?" Luru Tinh không có tức giận nói, "Được, anh đi qua đến gần, tôi ở đây nhìn, tranh thủ để nàng hướng mặt tới phía tôi, cũng để cho tôi tham mưu tham mưu."

"Đi chung!"

"Nếu tôi đi anh còn có cơ hội sao? Anh mau qua đó đi!" Luru Tinh hung hăng đẩy Trần Minh Lượng vào sàn nhảy, người này đến là vô lại, trực tiếp ngã vào nữ nhân chung quanh.

Nhức răng, tên này còn sài chiêu cũ vậy để lợi dụng, khinh bỉ người~~!

Hiển nhiên Trần Minh Lượng người này vừa rồi không biết đã sờ mó được nữ nhân nào, hướng về phía Luru Tinh sắc sắc cười, sau đó cởi áo vest bên ngoài, moi áo sơ mi trắng đang đóng thùng ra, bên trên thảo hai nút áo.

"Chụp lấy!" Trần Minh Lượng hô to một tiếng, cầm quần áo ném tới phía Luru Tinh.

"Chỉ biết giả vờ, trời rất nóng lại mặc nhiều như vậy, định chưng ra hơi nước à?" Luru Tinh không có tức giận mắng, sau đó lại cầm quần áo ném qua cho Cam Cường.

"Lão bản, uống chút gì?" Cam Cường nhận quần áo sau hướng về phía Luru Tinh cười nói: "Nữ pha rượu này là vừa mời đến, không chỉ có xinh đẹp còn pha rất ngon, lão bản muốn hay không thử xem?"

Nghe thấy Cam Cường nói, Luru Tinh xoay người nhìn vào quầy bar, bây giờ mới thấy nữ pha chế. Không tính là cực phẩm, bất quá cũng có thể đạt được bảy mươi lăm điểm. Tóc dài ngang vai, biểu tình im lặng, mặc áo đen bó sát ngực, dáng người không sai, đặc biệt khi tung bình rượu, ngực cũng đi theo run lên run lên, Luru Tinh còn kỳ quái hôm nay vì sao hôm nay chỗ quầy bar nam nhân lại nhiều hơn, cảm tình đều là tới vì nữ nhân này.

"Sao lại không mặc đồng phục làm việc?" Luru Tinh nhìn Cam Cường hỏi.

"Nữ nhân xinh đẹp như vậy nếu mặc đồng phục, chẳng phải là lãng phí tài nguyên? Tôi để nàng tự chọn, muốn mặc sao thì mặc!" Cam Cường cười nói, "Lão bản, ngài cảm thấy hứng thú không? Tôi.....!"

"Anh lẫn chỗ khác!" Luru Tinh hung hăng mắng, trong sự kinh ngạc của vô số nhân viên bán hàng chung quanh, Luru Tinh bay một cước, đá Cam Cường sang một bên, Cam Cường này, càng ngày càng dâm dăng, càng ngày càng không lớn không nhỏ.

(1): dấu * này là từ bản gốc, chẳng phải mình * nha. Có thể đoán nó đại diện cho tổ chức chính trị nào đó, tất nhiên bên TQ họ cũng có kiêng kị nên phải *. Chỗ này các bạn tự đoán hoặc đơn giản bỏ qua, không ảnh hưởng gì.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 66: Vị Cực Phẩm Mỹ Nữ Thứ Tư

"Nghe Cường tử nói cô pha rượu rất khá!" Luru Tinh tới trước mặt nữ pha chế ngồi xuống nhìn đối phương thân nhiên nói.

"....."

Ta ngất, bị coi thường.....!

Luru Tinh nhìn sang bên cạnh, phát hiện Cam Cường đang trốn trong góc phòng cười trộm, phỏng chừng là thấy bộ dáng mình bị coi thường hấn rất cao hứng. Luru Tinh đứng dậy cầm nút chai trong quầy bar ném mạnh đến đối phương.

"Ai bảo anh cười!"

"Bốp~~!" Nút chai chuẩn xác không làm bay trứng đầu Cam Cường đang mừng thầm, khi thấy ánh mắt ác độc của Luru Tinh, hấn vội vàng khom lưng trốn mất.

"Tiên sinh, mọi thứ trong quầy bar không thể lấy, càng không thể ném loạn!" Nữ pha chế sau khi nhìn thấy hành động của Luru Tinh hơi cau mày nói, hiển nhiên nàng không thấy mục tiêu mà cái nút đánh trúng là ai, đương nhiên, càng không biết Luru Tinh chính là ông chủ quán bar này, dù sao cũng là mới tới.

"Phải không?" Luru Tinh buồn cười nhìn đối phương nói: "Chỉ cần tôi muốn ném, trong quán bar này vốn không có thứ tôi không dám ném, bao gồm cô!"

".....!" Nghe thấy lời nói cực kỳ kiêu ngạo của Luru Tinh, nữ pha chế không nói gì, nàng làm nghề đã nhiều năm, có một số người làm một ít hành động đặc thù chính là muốn làm nàng chú ý mà thôi, đối phó người như vậy, nàng đã tổng kết một kinh nghiệm, thì phải là không để ý tới hấn, làm cho hấn tự bị mất mặt. Hơn nữa trong quán bar nư long hỗn tạp, đặc biệt là quán bar này, thế lực sau lưng nó người bình thường lại càng không thể đụng tới, muốn gây chuyện, tự nhiên có người xử lý. Cho nên cô ta cũng lười để ý nam nhân trước mắt này, tiếp tục pha rượu.

Thấy lại bị đối phương coi thường, Luru Tinh có chút dờ khóc dờ cười, chính hấn là một lão bản, mẹ nó ngay cả nhân viên cũng ra vẻ với mình, xem ra rất tất yếu phải đề cao độ trí mạng của mình trong này. Ừa? Không đúng, chính mình hấn là bảo trì bình thường, đúng, bình thường.

Luru Tinh mỉm cười, không phải hấn không so đo đối phương, mà là người như vậy căn bản không đáng hấn phải so đo. So đo với tiểu nhân vật có ý nghĩa gì? Nhiều nhất chính là "ngừ" với nàng, không có chút tính khiêu chiến nào. Đối với người như vậy, Luru Tinh chỉ có thể cười bỏ qua.

"Một ly nước ấm, thêm cục đá, đá không được tan, nước không được lạnh!" Luru Tinh nhìn đối phương nói. Không so đo với nàng cũng không tương đương không làm nàng khó xử, nhìn bộ dạng đang nhảy sáng khoái của Trần Minh Lượng, Luru Tinh thấy nhân rồi cũng là nhân rồi, còn không bằng ở đây trêu chọc nữ nhân này, cũng để cho nàng biết trời cao bao nhiêu đất dày bao nhiêu.

Nghe thấy Luru Tinh nói, nữ pha chế hơi sững sốt, thấy Luru Tinh tươi cười, biết đối phương là đang làm khó nàng, cũng không trả lời cũng không đáp lời.

"Này, bạn hữu, đừng làm khó dễ nàng, nàng mới tới!" Một nam nhân bên cạnh nhìn Luru Tinh nói.

"Phải không? Vậy thật sự là trùng hợp, tôi cũng mới tới." Luru Tinh cười cười nói, sau đó nhìn về phía nữ nhân. "Nhanh lên, có hay là không có, hoặc là cô cũng không biết?"

"Băng hòa lưỡng trọng thiên?" Rót cục nữ pha chế nhin không được, nhìn Luru Tinh hỏi, thử nghĩ người pha chế nào thích nghe khách hàng nói mình không biết pha rượu? Cho dù là một ly nước.....!

"Băng hòa lưỡng trọng thiên là loại nước gì? Tôi nói là nước lọc, trong nước ấm có chứa cục đá, đá không được tan, nước không được lạnh." Luru Tinh nói.

"Bạn hữu, anh cũng quá thiếu đạo đức, như thế ai mà biết?"

"Đúng rồi, đúng rồi, không phải là anh đến gây sự hả?"

"Mẹ nó, ở đây là chỗ không phải ai cũng có thể tới giường oai, mau rút đi!" Nghe thấy Lư Tinh nói, mấy nam nhân chung quanh cũng không thích, không ngừng trước mặt Lư Tinh hùng hùng hổ hổ, hơn nữa còn có mấy người nữ nhân nhìn Lư Tinh rất hứng thú, cũng không biết là vui sướng khi người gặp họa hay bởi vì chuyện khác!

Lư Tinh nhìn vài người muốn "trang b" (*) trước mặt nữ pha chế mỉm cười, mình lúc đó chẳng phải đã từng như thế này sao? Chỉ khác là mình có "tư bản", mà mấy tên tiểu nhân muốn chơi trò anh hùng cứu mỹ nhân này cái gì cũng không hiểu.

Mấy nam nhân đang không ngừng lải nhải ở đây, chẳng khác gì mấy bà già trên đường cái, Lư Tinh cười gằn với mấy người đối phương, sau đó cầm lấy một chai rượu không có tên trên quầy bar mạnh tay đập bể.

"Bốp~!" Trong quán bar âm nhạc rất lớn, đám người điên cuồng vận vẹo la hét trong sàn nhảy hiển nhiên không nghe được, nhìn không tới tình huống chỗ này, nhưng những nam nữ đang tán tỉnh đùa giỡn chung quanh quầy bar cũng không thể không chú ý vào Lư Tinh.

"Ta chính là đến giường oai gây sự, thế nào?" Lư Tinh cười nói, dùng đầu lưỡi liếm liếm rượu văng trên môi, rất cay rất nóng, cũng như tâm tình Lư Tinh bây giờ! Lưỡi biếng, kiệt ngao không kềm chế được cùng với coi thường người chung quanh, kiêu ngạo, kiêu ngạo từ trong xương cốt, Lư Tinh không chút để ý đến hành động đó đã khiến cho rất nhiều nữ nhân đi ra sân diêm chú ý, nam nhân như vậy mới có thể khiến cho nữ nhân có dục vọng chinh phục. Đương nhiên, mấy nam nhân bên cạnh Lư Tinh lúc này đều đã choáng váng.

Dám..... Dám ở nơi này gây sự? Không muốn sống à? Ở đây có phóng cái rầm cũng nhỏ tiếng chút, nếu không ảnh hưởng người khác thì hậu quả cũng không dám tưởng. Thật không ngờ nam nhân trước mắt này cả gan đập chai rượu trước mặt mọi người, mà lại còn là tại quầy bar, mấy nam nhân chung quanh không tự giác nhìn chung quanh, 'tay đầm'..... Không đúng, bảo an đâu? Sao bảo an còn chưa tới?

"Như thế nào? Ta đến giường oai cũng không có người đến xử lý sao?" Lư Tinh cười nói, sắc mặt nữ pha chế cũng thay đổi, trong lòng nàng hiểu được, nam nhân có thể làm ra chuyện như vậy thì có hai loại, không phải 'ngưu b' cũng là 'ngốc b', xem bộ dạng đối phương, hiển nhiên không phải loại sau (loại sau tức là 'ngốc b').

Nữ pha chế nhìn sang bên cạnh, bảo an đứng tại chỗ không nhúc nhích, dường như không thấy tình huống chỗ này.

"Rượu tốt vậy lại đập bể, thực đáng tiếc!" Lúc này, một giọng nữ từ sau lưng Lư Tinh truyền đến, Lư Tinh liếc mắt ngắm thử, trong lòng hơi có chút kinh ngạc, nữ nhân ăn mặc rất hợp thời, tất chân dài màu đen, váy ngắn đen, áo đen bó sát người, tóc dày đen quấn sau đầu, mặt trái xoan đánh phấn nhẹ, mũi linh xảo rất đáng yêu, hai mắt đen bóng mà sáng ngời hữu thần, một đôi phong nhũ nổi lên cao cao, dưới sự bao vây chặt cứng của áo, tạo ra khe nhũ câu thật sâu. Toàn thân nữ nhân tản mát ra một loại mỹ cảm trí tuệ hơn nữa dã tính, hai loại cảm giác lại hoàn mỹ hợp làm một, nữ nhân như vậy thật sự rất ít. Thoạt nhìn bộ dáng rất cao quý, trong khi giờ tay nhắc chân tràn ngập khí chất lịch sự tao nhã.

Mỹ nữ, lại là một cô có thể làm cho Lư Tinh chằm được chín mươi điểm.

Cho tới bây giờ, có thể làm cho Lư Tinh chằm được con số này cũng chỉ có ba người. Hạ Tuyết trong nhà là một em, sau đó Hạ Vũ cũng coi như một em, đương nhiên, điểm số của Lư Tinh chính là cảm giác con mắt khi thấy lần đầu tiên, nếu tính đến việc ở chung, ngay cả khả năng đạt tiêu chuẩn, chắc hai vị đại tiểu thư đều có vấn đề. Người cuối cùng không cần phải nói, tự nhiên là Trương Tinh Như bị Lư Tinh hồ đồ "làm" mấy ngày hôm trước, mà nữ nhân trước mắt này, dù sức địch với tam nữ, thậm chí còn nhiều hơn một phần cảm giác thành thực so với tam nữ.

Quan Đình Đình? Nể tình quen biết, cho được tám mươi lăm điểm vậy!

Ấn tượng đầu tiên về Hạ Tuyết mà Lư Tinh cảm giác được là dung sắc trầm tĩnh và khí chất cao quý thánh khiết thoát tục, trải qua ở chung mới phát hiện, giấu bên dưới bộ dạng này là siêu cấp hoạt bát đáng yêu có điểm khủng bố người khác.

Ấn tượng đầu tiên mà Hạ Vũ đầu để lại cho Lư Tinh là lãnh diễm vô song hơn nữa thập phần tịnh lệ và tinh xảo, trải qua ở chung mới phát hiện được, giấu phía dưới bộ dạng này là bản tính chanh chua với bề ngoài nóng nẩy.

Ấn tượng đầu tiên mà Trương Tinh Như để lại cho Lư Tinh là tú lệ lại hơi thẹn thùng, cùng với sự tự tin, đương nhiên, lạnh lùng chỉ là nhắm vào Lư Tinh. Bây giờ dưới sự 'cố gắng' của Lư Tinh, tựa hồ đã có cải thiện, bất quá còn phải gia tăng thể công!

Mà nữ nhân trước mắt này, ngoại trừ diện mạo tuyệt mỹ, sự kết hợp giữa trí tuệ và dã tính liền đủ để cho nàng như thoát ảnh mà ra giữa đám mỹ nữ, hơn nữa trong con mắt Lư Tinh ngoài trí tuệ, còn rất gợi cảm. Trong cái đẹp có mỹ hoặc, trong mỹ hoặc có yêu dị, chỉ có cặp 'tuệ nhãn' của Lư Tinh mới có thể nhìn ra, tuyệt đối là vu vật thành thực, hơn nữa tựa hồ còn rất tân thời, đáng giá xem như cực phẩm.

Xem ra hôm nay đi cùng Lượng tử đến đây là đúng rồi, thật không ngờ còn có thu hoạch ngoài ý muốn, tuy rằng chính mình đã không làm ngựa đực rất nhiều năm, đổi lại chơi trò cảm tình, bất quá tiêu chuẩn tán gái vẫn không thay đổi, đặc biệt gặp xinh đẹp nữ nhân như vậy, nếu không phát sinh chút gì, chẳng phải là rất xin lỗi ông trời đã cho hân cơ hội gặp gỡ bắt ngờ này?

"Tôi có thể ngồi chỗ anh được không?" Nữ nhân hướng về phía nam nhân vừa thấy nàng đã há hốc mồm bên cạnh Lư Tinh hỏi.

"Có..... có thể, mời..... mời ngồi!" Nam nhân ngẩn người, sau đó mới phản ứng, vội vàng nhường chỗ cho nữ nhân.

Lư Tinh bĩu môi cười cười, nam nhân như vậy vĩnh viễn cũng không nhận được ưu ái của cực phẩm nữ nhân.

"Có thể mời tôi uống một ly không?" Nữ nhân ngồi bên cạnh Lư Tinh hỏi, môi rất gợi cảm, làm cho Lư Tinh nhìn không được muốn cắn một cái.

"Không được!" Luru Tinh nói rất rõ ràng.

"Vì sao?" Nữ nhân nghe thấy Luru Tinh nói cười cười.

"Tôi không mang tiền!" Luru Tinh nhìn đối phương nói, sau đó dùng tay lục tung túi quần ra, chỉ lấy ra di động, tiền đều để trong túi, túi bị Cam Cường cầm lên trên lầu.

"Anh không mang tiền vào bằng cách nào?" Nữ nhân nhìn Luru Tinh hỏi.

"Tôi cũng không biết, vốn là tôi chuẩn bị về nhà, nhưng khi đi ngang qua cửa một đám người đi về phía này, tôi cũng đã bị bọn họ vừa kéo vừa đẩy mà vào được!" Luru Tinh nói tỏ vẻ rất bất đắc dĩ.

Nữ pha chế bên cạnh sau khi nghe thấy ngẩn người, vào cửa không phải là phải trả tiền sao? Nam nhân này sao lại dễ dàng trà trộn vào đây? Chẳng lẽ hôm nay bảo an đều choáng váng?

"Chai rượu lúc nãy có vẻ như hơn một ngàn đồng, anh định làm gì bây giờ?" Nữ nhân thấy biểu tình bất đắc dĩ của Luru Tinh cười cười, sau đó hỏi.

"Tôi nghĩ nếu đã vào được, thấy nơi này rất náo nhiệt, định ở lại đây chốc lát, có vẻ như uống nước không tốn tiền. Nhưng là loại nước tôi muốn ở đây không có, quán lớn như vậy nhưng ngay cả nước cũng không có, hơn nữa mấy tên gốc hùng hùng hồ hồ bên cạnh làm cho trong lòng tôi có chút khó chịu, cho nên quyết định gây ra chút chuyện, tốt nhất có người có thể báo cảnh sát, sau đó bắt tôi tới cục cảnh sát, tôi nghĩ đã như vậy thì tiền rượu liền có thể được miễn. Đáng tiếc tôi đã lớn tiếng là "ta muốn gây sự", nhưng vẫn không ai đến quản tôi, xem ra tiểu nhân vật chung quy là tiểu nhân vật, cũng không thể làm các vị bảo an đại ca dễ ỷ. Làm người đạt được trình độ như tôi, thật đúng là thấy có điểm thất bại!" Luru Tinh lắc đầu nói, lại làm ra vẻ cuộc sống rất thất bại.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Không Nên Cùng Xa Lạ Nữ Nhân Nói Chuyện

"Ha ha ha ha ~!" nữ nhân hài lòng cười, một tay che trước miệng, nụ cười thực sự xinh đẹp, bờ vai nhún lên, bộ ngực run lên một cái, nhất thời làm hấp dẫn bao ánh mắt của những sắc lang xung quanh, đương nhiên trong đó cũng có cả Luru Tinh.. Thế nhưng Luru Tinh không thể giống cùng hội với bọn chúng, như vậy sẽ làm mất đi thân phận Sắc lang siêu cấp của Luru Tinh.

"Ta có thể mời tiên sinh uống một ly rượu được không?" Nữ nhân nhìn Luru tinh cười hỏi.

"Có người từng nói cho ta biết, không nên cùng nữ nhân xa lạ nói chuyện, bằng không sẽ rất nguy hiểm" Luru Tinh với bộ dáng khó khăn nói.

Hòa ~! Lửa giận ~! Ghen tỵ ~! Những người xung quanh bàn Luru Tinh nổi lên cơn lửa giận lẫn ghen ghét, mặc dù không có giờ tay lên biểu quyết, nhưng từ biểu tình của bọn họ có thể thấy được, bọn họ nhất trí cho rằng Luru Tinh cần phải ăn một trận đòn!

Dường như không chỉ riêng gì rượu, mà cho dù nữ nhân này có mời bọn họ uống thuốc độc, bọn họ cũng nhất định sẽ vô cùng vui vẻ đáp ứng.

"Chúng ta không phải là đang nói chuyện hay sao? Như vậy thì chúng ta đâu thể tính là người xa lạ ~!" Nữ nhân lúc đầu nghe Luru Tinh nói thì hơi sững sờ, sau đó thì cười, những lời này là độc quyền và chỉ nên để nữ nhân nói mới đúng ha.

"Nữ nhân cùng Luru Tinh ta nói chuyện phiếm đã rất nhiều, trong đó cũng có cả người xa lạ, như vậy đi, nếu như cô có thể đoán ra tên của ta, ta có thể để cho cô mời ta một ly rượu" Luru Tinh nhìn đối phương nghiêm trang nói.

"... !" không nói gì, các nam nhân xung quanh cũng nhất tề im lặng, cho thấy trước mắt người này rõ ràng là đang giả ngu, bọn họ hận không thể lập tức đem Luru Tinh đập một trận.

"Ah, vấn đề này rất khó khăn!" sau khi nghe vậy, nữ nhân bộ dáng tự hỏi nói, ngón tay liên tục vuốt cằm như đã được điều khắc, sau đó nhìn Luru Tinh nói "Ta đoán... Anh tên là Luru Tinh đúng không?" Nữ nhân sau khi nói xong vẫn còn giữ lại bộ dạng nghi vấn.(Đúng là trâu).

Luru Tinh sau khi nghe thấy liền sững sờ, mọi người xung quanh thì tròn mắt há mồm, lập tức hấn nắm lấy tay của nữ nhân còn đang sờ cằm.

"Duyên phận ha!"

...

Không thể chịu đựng được, đám sắc lang xung quanh sau khi nghe Luru Tinh nói, lại thấy hắn đang nắm chặt tay của nữ nhân thì vài người lập tức sụp đổ, sau đó không hẹn mà cùng hung hăng trừng liếc Luru Tinh, cùng nhau tiến đến sàn nhảy. Tức giận, bức bối, ghen ghét nên bọn họ cần nơi phát tiết.

Nguyên lai tán gái cũng có thể sử dụng cách như vậy.

“Hò, rốt cục cũng đi, bị đám nam nhân nhìn kỹ chăm chăm có cảm giác thật khó chịu!” Lư Tinh thấy cảnh này liền cười cười, sau đó liền bỏ tay của đối phương ra, về phần cảm giác... Thật là tuyệt!

Tay của nữ trước đó còn giữ trên không trung, sau đó bị Lư Tinh bất thành linh nắm lấy nên đã giật mình, thật không ngờ đối phương có lá gan lớn như vậy, phải biết rằng nam nhân trước mặt nàng đều xem nàng như thần thánh. (RiOcuong: có quá không nhỉ)

“Ai, này, cô rốt cuộc có nước đá nóng hay không đây? Hoặc là nói cô có thể làm được hay không? Mau trả lời đi!” Lư Tinh hướng về phía nữ pha chế rượu bên quầy bar nói.

“Không.. Không được!” Nữ pha chế rượu hung hăng cắn răng nói, nước nóng không thể lạnh, viên đá không thể tan? Như vậy thì làm sao có thể pha.

“Nước nóng thêm đá? Đây là loại nước uống gì vậy?” Nữ nhân bên cạnh sững sờ, sau hồi phục tinh thần, nghe Lư Tinh nói liền hiếu kỳ hỏi.

“Nước uống lưu hành nhất, làm sao, các người cũng không biết sao?” Lư Tinh với bộ dáng kỳ quái nhìn đối phương hỏi.

“Không có.... Chưa có nghe quá!” Nữ nhân không giải thích được, cũng có loại nước uống này hay sao?

“Oh, thật không ngờ có người không biết, nhìn cô bộ dáng cô lạnh lùng lãnh khốc, còn tưởng rằng cô cái gì cũng biết chứ!” Lư Tinh vừa cười vừa nói, đối với cô gái pha chế rượu này cũng muốn đá kích không nhỏ.

“Anh đã uống qua hay sao?” cô gái pha chế rượu nhìn Lư Tinh hỏi.

“Đương nhiên, bằng không cũng không yêu cầu cô làm cho ta như vậy!” hắn vừa cười vừa nói.

“Ở nơi nào?” cô gái pha chế rượu lại hỏi, biết có phương pháp chế biến được loại nước uống như vậy, nàng cũng rất muốn được học.

“Thế nào? Muốn học sao?” Lư Tinh nhìn đối phương hỏi: “Muốn học thì ta sẽ dạy cho cô!”

“Ah?” cô gái nghi hoặc nhìn Lư Tinh.

“Thế nào, lẽ nào ta không giống sao?” Lư Tinh nhìn chính mình nói “Ta cảm thấy cũng không tệ, tuy rằng không phải là thanh niên chủ nghĩa xã hội khoa học, nhưng ta cũng không có làm nguy hại đến xã hội, cũng không có ngăn trở chủ nghĩa xã hội khoa học phát triển!”

Khuôn mặt cô gái đành lại, hiển nhiên là xem lời nói của Lư Tinh là hồ ngôn loạn ngữ, mà nữ nhân bên cạnh hắn thì liên tục che miệng cười.

Ngăn trở chủ nghĩa xã hội khoa học phát triển? Nam nhân này... Đúng là có ý tứ!

“Cầm ly nước nóng, một ít viên đá đến đây!” Lư Tinh nhìn cô gái pha chế rượu nói “Xem ra ta cần phải bộc lộ tài năng rồi. Tuy rằng đã thật lâu rồi không có làm như vậy nữa.”

“Ta cũng muốn xem một chút, xem àm sao mà nước nóng không thay đổi.” Nữ nhân bên cạnh đầy hứng thú nói, không biết là đối với phương pháp này cảm thấy hứng thú hay là đối với Lư Tinh cảm thấy hứng thú.

Cô gái pha chế rượu nghe vậy liền đem ngay tới một ly nước nóng và một ít viên đá nhỏ, sau đó đặt trước mặt của Lư Tinh.

Lư Tinh cầm lấy ly nước nóng hớp thử một ngụm, nhiệt độ vừa phải, sau đó liền nuốt vào bụng.

“Cái này hôm nay ta đã phá lệ để bộc lộ tài năng, xem trọng rồi~!” Lư Tinh vừa cười vừa nói, sau đó làm ra vẻ vuốt ống tay áo, mà kỳ thực thì hắn mặc áo ngắn tay...!

Phương pháp nước nóng thêm đá này được Lư Tinh “vô sĩ” biểu diễn, hiện tại chỉ còn lại cô gái pha chế rượu cùng nữ nhân bên cạnh xem, mà cử của Lư Tinh hấp dẫn đến sự chú ý của hai nàng.

“Đây là ly nước nóng!” Lư Tinh đen đặt trước mặt, sau đó cầm lấy viên đá, “Đây là viên đá nhỏ, các người đều đã biết.”

“Lúc này cho cô biết phương pháp làm sao nước nóng có thể thêm đá lạnh, nước không thể lạnh, đá không thể tan” Lư Tinh vừa cười vừa nói, sau đó hai nàng nhìn viên đá trong ly nước.

Viên đá nhỏ đó sau khi cho vào trong ly nước lập tức như muốn ta hết ra, nhưng như vậy cũng cần một quá trình, mà trong lúc này hắn tiếp tục vô sĩ.

“Trong ly nước là nước nóng đúng không?” Lư Tinh nhìn cô gái đó hỏi.

“Đúng vậy!!” Cô gái đáp, trên mặt dường như bốc hơi nóng rồi, thế nhưng viên đá này sẽ tan...

“Đá trong nước nóng phải không?”

“Đúng vậy” Cô gái lại đáp.

“Tan ra hết chưa?”

“Còn chưa hết, thế nhưng...” Ngay khi cô gái nói thế nhưng thì Lưu Tinh đã cầm ly nước lên và cho hết vào miệng, sau đó còn nhai nhai lộn côm mấy mảnh viên đá trong miệng.

“Nước nóng thêm đá, nước không thể lạnh, đá không thể tan, ta đã làm được chưa?” Lưu Tinh đắc ý nhìn cô gái pha chế rượu hỏi.

“...!” Cô gái sắc mặt âm trầm, càng có cảm giác mình giống như một kẻ ngu si lại bị nam nhân trước mặt này đùa giỡn.

Nữ nhân bên cạnh Lưu Tinh cũng sờ, vừa rồi nàng cũng có thể làm được như vậy.

“Ta làm được chưa?” Lưu Tinh lần thứ hai nhìn cô gái pha chế rượu hỏi.

“Làm được!” cô gái pha chế rượu cắn răng nói, hận không thể ăn ngay Lưu Tinh, “Anh nếu sớm nói như vậy, ta cũng làm được!”

“Đúng nha, trên trái đất mới người đều có thể biết, thế nhưng ta đã có thời gian hỏi cô thì cô lại nói là không được sao?” Lưu Tinh nhìn đối phương nói “Không nên cảm giác chính mình biết được mấy phương pháp thì mình có thể vô địch thiên hạ, pha chế rượu là một ngành có thể cung cấp các thức uống cho người khác, không phải đem cô về nơi này để làm một bình hoa, cô không nên làm ra bộ mặt lạnh nhạt đối với khách, cũng giống như ly nước nóng kia, cho dù trong lòng có băng lạnh hay lạnh nhạt, nhưng nhất định phải làm ra bộ dáng vui vẻ nhiệt tình. Tôi không biết cô đã làm ngành này bao lâu rồi, thế nhưng đã làm người pha chế rượu thì không phải có nghĩ dễ dàng như vậy, không có cái không thể làm, chỉ có nghĩ không ra, nếu như không làm được điểm này, vậy đã nói lên cô không hợp với nghề pha chế rượu chính tông” (Ếc, không biết có đúng nghĩa gốc trong câu này không đây, sax chắc như thế)

Không riêng gì cô gái pha chế rượu, nữ nhân bên cạnh Lưu Tinh kia cũng bộ dạng tự hỏi, nguyên lai là nam nhân này với việc làm trước đó không đơn giản là muốn đồ uống như vậy hay trêu đùa gì cô gái, mà còn có hàm nghĩa khác.

“Ha ha ha, mới vừa rồi nhìn tài lực cốc khi pha chế rượu của cô, phối hợp phương pháp điều chế cổ lỗ sĩ ấy ta chỉ có chút cảm khái mà thôi, cũng không có ý đã kích anh. Ta chỉ hy vọng ta trong lúc vô tình vào một quán rượu nhỏ này, có thể thấy được người pha chế rượu giỏi (Tửu Sư) có thể thường xuyên ném các thứ rượu mới nhất, thử các đồ uống mới nhất, như vậy ta cũng không có uống công đến nơi này, có phải không?” (DG: Dịch xong câu đầu trên này em phải đi tu bỏ lại não của em lại các bác ạh, em đọc thì có thể bỏ qua chỗ nào không hiểu, mà dịch ra thì có phần khó khan, mong pro hộ dịch)

“Hiểu rồi!” sau khi nghe Lưu Tinh nói, cô gái pha chế rượu gạt đầu, hiển nhiên Lưu Tinh vừa rồi nói với nàng rất đúng. Hiện tại nàng đã hiểu nam nhân trước mặt này cũng không phải cố tình gây sự.

“Lão đại không hổ là lão đại, cho dù thả rắm cũng có mùi hương” Cách đó không xa Cam Cường một mực nhìn về phía này, kích động như muốn khóc lên. (DG: Chả biết mùi gì người tởa ra mà lại có hương nhĩ...)

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 68: Tang Thương, Giang Hồ, Tiên Cảnh

“Không biết bây giờ tiểu thư có thể mời ta một ly rượu được không?” Lưu Tinh xoay người nhìn nữ nhân bên cạnh hỏi, cô gái pha chế rượu như biết gì nên dời ánh mắt đi nơi khác.

“Haha, đương nhiên là có thể chứ!” Nữ nhân bên cạnh nghe thấy sau đó liền cười và hỏi “Muốn uống thứ gì đây?”

“Nước trái cây đi, mùi vị nhạt một chút, ngày mai ta còn phải chịu sự bóc lột của ông chủ, hơn nữa ta không có thói quen đi muộn.” Lưu Tinh vừa cười vừa nói.

“Cho lai ly nước trái cây” nữ nhân đó hướng về phía cô gái pha chế rượu nói, sau đó hứng thú nhìn về phía Lưu Tinh hỏi “Tiên sinh làm nghề gì?”

“Tiêu thụ!” Lưu Tinh nói, hẳn biết, đối với dạng nữ nhân này, không thể nhanh mà biểu hiện ra sự nhiệt tình của mình, cần làm cho đối phương đối với mình nảy sinh hứng thú, như vậy mới là lựa chọn sáng suốt nhất của hắn.

“Tiêu thụ?” sau khi nghe thấy thì nữ nhân đó liền sờ, đối với nghề nghiệp của Lưu Tinh thì có chút kinh ngạc, nàng không ngờ nam nhân đặc biệt trước mặt này lại làm nhân viên tiêu thụ. (Hại não quá!)

“Đúng vậy, mỗi ngày tôi làm bộ chăm chỉ làm việc, ông chủ thì làm bộ chăm chỉ phát lương!” Lưu Tinh sau khi nhận lấy ly nước trái cây, uống một ngụm, “Đúng rồi, tôi có cần cảm tạ cô đã mời tôi ly rượu hay không?” Lưu Tinh nhìn đối phương hỏi, sau đó lại nâng ly lên (Đầu ra rượu trời, nếu thế uống cả

đòi chả say.)

“Ân, ta nghĩ hẳn là cần” Nữ nhân cười cười, đồng thời nâng ly của mình lên cùng Lư Tinh nhẹ nhàng đụng một cái, rồi nhẹ nhàng nâng lên uống một ngụm.

“Xem tiên sinh ngồi ở chỗ này tựa hồ rất buồn chán?” Nữ nhân đối với Lư Tinh hỏi.

“Đúng thế, bạn của ta sau khi đi vào đây liền phát hiện ở đây có rất nhiều mỹ nữ, kết quả hẳn đem ta vút sang một bên để hẳn có thể đi của mỹ nữ rồi, chỉ còn lại mình ta ở chỗ này. Bất quá ta cũng rất hiểu hẳn, dù sao cũng là những kẻ độc thân mà!” Lư Tinh vừa cười vừa nói, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía Trần Minh Lượng trong sán nháy, cái mông thậm chí còn đang xoay nhanh theo nhịp điệu ~~!

“Độc thân? Vậy tại sao tiên sinh lại không đi tìm mỹ nữ?” Nữ nhân nhìn Lư Tinh hỏi.

“Haha, ta vẫn tin tưởng vận khí của ta, hơn nữa trước giờ vận khí của ta luôn rất tốt, sở dĩ tôi tin tưởng như vậy nên tôi không cần đi tìm, mỹ nữ sẽ tự mình tìm tới!” Lư Tinh hướng về phía đối phương cười cười.

“Có sao?”

“Có!”

“Đâu?”

“Không phải có một mỹ nhân đang mời ta uống rượu sao?”

“Haha, tiên sinh thật biết chế cười (nói đùa), ta sao tính gì là mỹ nữ chứ!” nữ nhân vừa cười vừa nói, thật không ngờ chính mình lại chui đầu vào, bất quá nàng vẫn rất cao hứng, lần đầu tiên lại gặp một người nam nhân đặc biệt như vậy.

“Cho mình là mỹ nữ không nhất định là mỹ nữ, không cho mình là mỹ nữ không nhất định không phải là mỹ nữ. Xem cô tuổi tác tựa hồ cũng không nhỏ, làm sao không thể thành thật một chút vậy?” (éc quá khổ cho não (gọi tiểu thư -> cô nhé); 1 câu 3 nghĩa, tùy theo cách ngắt câu mà hiểu vậy.)

“Ý anh là tuổi tác ta rất lớn sao?” (“Ý của anh ta đã già rồi sao”, chỗ này biên sửa giúp nhé) Lẽ nào anh không biết là một thân sĩ (quý ông) đối với một vị nữ sĩ (quý bà) thì lời nói đó là hơi quá vô lý sao? ”nữ nhân cười nhìn Lư Tinh nói, trong ý tứ nàng cũng không có vẻ tức giận.

“Ta biết, nhưng đồng thời ta cũng biết, lúc nói chuyện với nhau mà không nói ra tên mình cho người khác biết thì cũng thật là vô lý !” Lư Tinh nhìn đối phương nói, “Còn nữa, ta cũng không phải là một thân sĩ gì cả!”

“Tôn Mị, một phụ nữ cô đơn độc thân” (Tôn Mị hay Tôn Mị thì tùy, lúc này chả có nhiều liên quan. . . Khi đọc chữ nhỏ thì dấu NẶNG cũng ẩn mất rồi, hehehe – Chính xác theo bản dịch của tớ là Tôn Mị)

“Tên rất phổ thông, bất quá lại đặt trên người cô rất đẹp, còn có, nữ nhân độc thân cho tới bây giờ cũng sẽ không cô đơn, cô đơn chỉ có lòng của nữ nhân mà thôi!” Lư Tinh nói. Mị, đích xác là mị, mị không được. (câu này dường như có nghĩa là “để thương nhưng mà thương có không dễ” trong câu nói của dân teen giờ ý.)

“Không thể nói là phong phú, chỉ ít thì không có tích mịch” Lư Tinh nói.

“Tiên sinh có thể chỉ bảo cho ta biết một ít phương cách sống, để ta có thể học tập được không?” Tôn Mị hỏi.

“Một tuần có bảy ngày, ba ngày dùng để điên cuồng, làm ra truyền kỳ lưu lại truyền thuyết Hai ngày dùng để luyến ái, một ngày dùng để biến thái, vẫn còn một ngày đi làm, tìm kiếm thế giới cuối cùng nơi tiên cảnh!” Bộ dáng của Lư Tinh ra vẻ rất chân thành nói.

“Tiên sinh muốn đi tìm tiên cảnh sao?” Tôn Mị sau khi nghe Lư Tinh nói thì sửng sốt, rồi cười hỏi. cảm giác được cùng nam nhân này nói chuyện phiếm rất thú vị. Hơn nữa nàng có thể thấy được cùng nam nhân này nói chuyện có thể rất tùy ý, cũng không có giống như với các nam nhân khác nói chuyện luôn có che lấp cái gì đó. Ánh mắt của hắn rất trong suốt, cũng không có giống với các nam nhân khác đối với nàng luôn tràn ngập sắc dục, nếu không muốn nói là muốn đem ngay nàng lên giường.

“Đối với ta mà nói, còn sống quả thực là tang thương, nơi công tác chính là giang hồ, nơi có mỹ nữ chính là tiên cảnh”(DG: Cái này giống lăng tử quá ha.)

“Xem ra tang thương, giang hồ cùng tiên cảnh thì tiên sinh đã trải qua!” Nữ nhân vừa cười vừa nói.

“Đúng nha! Chỉ tiếc, từ khi sinh ra đến giờ, cũng chưa tìm kiếm được nữ quân gia cho gia đình, hoa đào nước hồ sâu ngàn thước, không biết ai chân thành với ta” Lư Tinh với một bộ dạng cảm khái nhìn về xa xăm. (Câu này hơi khó, đại loại là đi khắp nhân gian khó kiếm được một tri kỷ hay một nữ còn lại thật sự chân thành mình thì phải ????)

“Ha ha ha ha ~~~~” Nghe Lư Tinh nói, Tôn Mị không hề che giấu cười rộ lên, hiển nhiên đối với Lư Tinh cảm thấy có hứng thú.

“Thế nào? Người cô đơn như ta rất buồn cười sao?” Lư Tinh nhìn đối phương hỏi.

“Không đúng không đúng, chỉ cảm giác ... cảm giác anh rất khả ái (đáng yêu)” Cô vội lắc đầu giải thích.

“Khả ái? Ta tình nguyện cô nói ta là một tên sắc lang chứ không muốn nghe cô nói ta khả ái, ta cảm giác cái từ này giống như nữ nhân” Luru Tinh sau khi nghe nói, nhìn đồng hồ, đã hơn 10 giờ, nhìn một bên Trần Minh Lượng điên cuồng lắc đầu, rõ ràng cho thấy ở nơi này đã uống hơi nhiều, hẳn nghĩ nếu không thì nên dừng ở đây, đương nhiên cũng bao gồm cả nữ nhân này.

“Thế nào, buổi tối còn có việc sao?” Tôn Mị nhìn Luru Tinh hỏi, Luru Tinh chính là người đang cùng nàng nói chuyện phím mà đi nhìn loạn, nam nhân khác thì đã ước cho thời gian dài hơn.

“Ta chỉ là đang suy nghĩ buổi tối hôm nay rốt cuộc là được ngủ ở nơi nào...”

“Linh~~~! Luru Tinh còn chưa nói hết thì điện thoại lại reo lên.

“Ông xã, anh đang ở chỗ nào vậy? Nhanh về nhà đi?” Giọng ngọt chết người của Hạ Tuyết vang lên trong điện thoại.

“Cô đang mộng du sao, đừng nói hư nói vượn chứ!” Luru Tinh tức giận nói, song song trong đầu hiện ra hình ảnh Hạ Vũ “khả ái” biểu tình.

Hihi ông xã nha, có người đang dung máy vi tính, nhưng lại phát hiện ra một bí mật ở bên trong...” hạ Tuyết thần bí nói.

“Bí mật?” Luru Tinh sau khi liền ngẫm lại, tựa hồ trong máy tính của mình cũng không có gì bí mật, chẳng lẽ lần trước xem xong phim siêu nhân rồi xóa đi đã bị Hạ Vũ tìm rava phục hồi lại được??

“Hai tỷ muội các cô nếu muốn xem thì cứ xem, nếu hai người muốn tự mình giúp đỡ lẫn nhau thì nhớ đóng kỹ cửa sổ, thanh âm nhỏ một tý. Nếu muốn có nam nhân thực tế thì không nên ở nhà của ta, hãy đi ra ngoài, nếu các người đối với Bắc Kinh chưa quen thuộc đường thì ta có thể miễn phí cũng cấp cho một ít anh chàng đẹp trai cao lớn, tuy rằng những người đó không tiêu sái, anh tuấn, quang minh lỗi lạc, ít ưu điểm hơn so với cực phẩm nam nhân là ta, thế nhưng ở trên giường thời gian nhắm mắt lại hoặc đêm nam nhân kia lên gối đầu, cũng có thể chấp nhận được một buổi tối, dù sao thì người hoàn mỹ như ta gần giống với thần thì thật sự quá ít...”

“Luru Tinh, anh đúng là người không biết xấu hổ, nếu như anh trở về, xem tôi bóp chết anh như thế nào!” tiếng gào thét của Hạ Vũ trong điện thoại truyền tới, một bên Tôn mị đều nghe rất rõ ràng.

“Ah, ta sẽ không quay về, ngày hôm nay bóng đêm rất đẹp, ánh trăng rất tròn, vừa lúc ta có thể cùng với mấy người bạn của ta lấy rượu làm vui, tâm tình cổ kim...” Luru Tinh đáng về không để ý nói.

“Anh mặt dày(vô sỉ), nếu như anh không quay về, cái nhà này anh vĩnh viễn không thể tiến vào được nữa” Hạ Vũ la lớn.

“Haha, vậy làm sao? Nếu như cô muốn ta thì cứ việc nói thẳng, tôi có thể suy nghĩ chiều cố cho cô, dù sao ta cũng là nam nhân, là nam nhân khác thì không thể thay thế được. Đùng rồi, mấy người đến từ United States America hợp chủng quốc đó như thế nào, sau khi xem xong có máu huyết sôi trào, dục hòa thiêu đốt thân thể không? Đáng tiếc con người của ta rất ít chụp ảnh, nếu không cô có thể tự cảm ảnh chụp của ta...!!!”(DG: Vãi cho pác Tinh, đẳng cấp là mãi mãi.)

"Tút Tút~~ Tút Tút~~!"Luru Tinh lời còn chưa nói hết, trong điện thoại đã truyền đến thanh âm tắt máy.

“Haha cô có thể áp dụng những kiến nghị của ta được đấy!” Luru Tinh hướng về phía Tôn Mị nói.

“Bạn gái của anh? Tôn Mị nhìn Luru Tinh hỏi, lần thứ hai đánh giá lại con người của hắn, bởi vì lời nói của hắn hoàn toàn bất đồng với trước đó. Hình dung thế nào đây? Vô sỉ, đúng, rất vô sỉ, bất quá đối với nữ nhân quá mức vô sỉ.

“Không có may mắn đó... và lại ta cũng không muốn sớm tiến vào lò tu luyện” Luru tinh lắc đầu, sau đó uống một ngụm lớn rồi nói.

“Linh~~” Vừa lúc đó, chuông điện thoại lại vang lên.

“Haha không chừng không tìm được ảnh chụp của ta” Luru Tinh cửa cười vừa nói, sau đó tiếp điện thoại, “Lẽ nào cô đang duy nghĩ lời ta nói sao?”

“Ân, em nhớ anh, anh mau trở về đi!” thanh âm Hạ Tuyết lại truyền đến, Luru Tinh còn nghe tiếng Hạ Vũ bên cạnh nói “chán ghét.”

Hạ Tuyết này thật sự, luôn luôn trực tiếp nói như vậy... Nhân tiện thì nói (Nói cũng không nghĩ), cũng không uẩn chuyển một chút, xem ra chính mình rất được lòng người.

“Anh không trở lại thì không có người chơi đùa với ta, muội muội nàng ngốc quá!” Thanh âm Hạ Tuyết lại truyền đến

Cảm tình của Hạ Tuyết khiến mình trở về nhà là bởi nàng chơi ngay (đừng nghi bậy), không đúng, hẳn là bị nàng chơi~~!

“Hạ Tuyết, cô muốn chết ha!” thanh âm của Hạ Vũ truyền đến.

Luru Tinh hoàn toàn bất đắc dĩ, hai nữ nhân này, chưa có một chút hình dáng giống tỷ muội ha.

“Ah~~ Ah~~~”!

Ngay khi Lưu Tinh đang muốn nói thêm câu chuyện, thì đột nhiên trong sân nhảy truyền đến một trận ồn ào, Lưu Tinh mặt nhăn nhu nhìn vào bên trong. Mẹ, Trần Minh Lượng đang bị ba tên tiểu lưu manh bao vây lại, mà trước đó Trần Minh Lượng bị ba người nhộm tóc vàng ôm lại. Trần Minh Lượng này thật là, chắc là đã chú ý đến cô bạn gái của một trong ba tên kia (Câu cuối hại não quá nên theo ý mình vậy.)

"Hai người các cô tranh thủ thời gian ngủ đi, tối hôm nay đang có trò hay, xem ra ta không thể trở về!" Lưu Tinh cười cười nói, sau đó đem điện thoại cúp máy.

"Này, uy, Lưu Tinh, ông xã...!"

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Không Cảm Giác Được Phương Hướng

Hiển nhiên tên tóc vàng đối với Trần Minh Lượng trêu ghẹo bạn gái của hắn, cũng chuẩn bị giáo huấn một phen, ba người cùng nhau đem Trần Minh Lượng vây quanh ở giữa, mà Trần Minh Lượng còn hướng về cô gái đó nháy mắt. Những người khiêu vũ xung quanh nhận thấy hình thức không đúng tranh thủ thời gian mà dạt về một bên, bất quá cũng không đánh lòng rời khỏi mà muốn ở lại xem nào nhiệt, vô tình hình thành một vòng tròn bao quanh.

Trong các quán rượu nhỏ như vậy thì tình cảnh như thế cũng là bình thường, thế nhưng loại nào nhiệt sau hậu trường như thế này thật sự rất ít, do vậy nên mọi người cũng muốn xem trò hay. Tới nơi này đều là muốn tìm kích thích, đánh nhau thì càng có nhiều người chung quanh đều cảm giác rất xúc động, xung quanh đã vang tiếng hò hét cùng hét chói tai của mọi người.

Lưu Tinh nhìn quanh hết thấy, trong mắt tàn ngập hưng phấn, một bên hướng mắt đến Cam Cường ý bảo hắn không nên can thiệp vào. Nhìn ánh mắt Lưu Tinh cùng với bộ dáng đầy hưng phấn (kích động) của Trần Minh Lượng, Cam Cường biết hai vị ông chủ này muốn chơi đùa (đùa giỡn), lần trước cũng là sự việc cách đây 5 năm.

"Có thể cảm giúp ta chứ?" Lưu Tinh một bên đưa di động cho Tôn Mị.

"Hả? Anh muốn làm gì?" Tôn Mị không giải thích kích thích sao?h được, bất quá cũng nhận lấy di động ấy. 'Hả? N73?' Tôn Mị vừa rồi vẫn chú ý đến người Lưu Tinh, cũng không có thấy Lưu Tinh mang theo điện thoại di động bên người. Hiện tại vì sao lại có nhỉ? Bởi vì N73 của Lưu Tinh là màu đen, cong của Tôn Mị là màu trắng, rất cuộc giống như một cặp dành cho tình nhân.

"Muốn tìm kiếm một chút kích thích không?" Lưu Tinh nhìn đối phương nói.

"Đương nhiên!" Tôn Mị rất thích liền gật đầu, tuy rằng không biết nam nhân trước mắt này sẽ làm gì, nhưng trên người Lưu Tinh có khí chất không giống với người bình thường nên hấp dẫn lấy nàng.

"Đã gặp qua nam nhân đánh nhau bao giờ chưa?" Lưu Tinh nhìn đối phương hỏi.

"Anh là bạn của người kia sao?" Tôn Mị liếc qua Trần Minh Lượng đang bị vây ở giữa rồi nói với Lưu Tinh, "Bọn họ có đến 3 người, hơn nữa đều là người xấu, hỗn tạp, anh đi qua...!"

"Cô tựa như đối với ta không có lòng tin nha!" Lưu Tinh nhìn đối phương cười nói, "Đánh cuộc được không? Nếu như ta thắng, tặng ta một cái hôn ngọt ngào vậy được không?"

"Nếu như anh thua thì sao?" Tôn Mị sau khi nghe thấy vậy liền hỏi.

"Vậy ta chịu ủy khuất một chút, tặng cho cô một cái hôn ngọt ngào!" Lưu Tinh vừa cười vừa nói.

"Tốt, thành giao!" Nữ nhân cười cười rất thẳng thắn đáp ứng, cũng không có bởi vì Lưu Tinh chiếm tiện nghi mà cảm thấy tức giận, nhưng ngược lại nàng cảm thấy rất kích thích, rõ ràng nàng không thấy phiền phức.

"Haha sáng khoái! Ta sẽ cho cô biết, đây là lần đặt cược hay (thú vị) nhất trong cuộc đời cô" Lưu Tinh nhẹ nhàng sờ sờ cằm mỹ nữ vừa cười vừa nói.

Tôn Mị ngồi gần người tại chỗ, sau đó bên mép không tự giác lộ ra vẻ mỉm cười, rất quyến rũ, rất mê người.

"Trời sinh cường giả khí thế cao ngạo cùng coi rẻ thiên hạ, ẩn dưới bề mặt vô cùng bình thường, như thể chỉ thích hợp cho dành riêng cho họ thực hiện! Thú vị! Thú vị!" (RiO: câu này dịch hơi khó nghe)

Lưu Tinh hướng quay bar nhìn, chọn hai cái chai rượu cầm lên tay.

"Ta thích nhất xem chai rượu đánh lên người, thì bỗng nhiên 'phanh' nổ tung một tiếng, cảm giác giống như là chính mình trong buổi đốt pháo chúc mừng,

là chúc hai chúng ta gặp nhau, hôm nay ta cho cô nghe hai tiếng!” (□)Luru Tinh hướng về phía mỹ nữ bên người chớp chớp mắt, sau đó quơ lấy hai bình rượu liền hướng đám người đi vào.

“Cố gắng lên ~!” Nữ nhân vươn tay hướng về phía Luru Tinh làm một cái tư thế cố gắng, bộ dạng giống như tiểu nữ nhân (Hán Việt hay hơn), lúc này có vài phần khả ái giống Hạ Tuyết.

“Này, tiểu tử thôi, cũng dám đi của bạn gái của ta, con mẹ nó đúng là nguoi muốn chết sao?” Tóc vàng hướng về phía Trần Minh Lượng mắng.

“Đúng nha, đúng nha, cũng dám đi của bạn gái của đại ca chúng ta... !” Hai tên côn đồ ở một bên phụ họa nói.

“Sao? Đại ca?” Trần Minh Lượng sau khi nghe thấy cười cười, đem cúc áo somi cởi ra, sau đó đem áo vắt trên cánh tay, “Thật không tương tượng nổi nha, tuổi trẻ như vậy mà đã làm đại ca, vẫn còn dân theo tiểu đệ nữa, các nguoi không có quan hệ huyết thống đây chứ? Nếu như nguoi cho là mang theo hai tên thân thích là có thể trở thành xã hội đen mà nói, vậy nguoi thật sự là đem cái xã hội này nghĩ quá giản đơn rồi!”

“Con mẹ nó, nguoi đánh rắm!” tên tóc vàng đỏ mặt nói, bị Trần Minh Lượng nói đến đỏ mặt, làm đại ca phiền nhất chính là người khác nói hán mang tiểu đệ coi là hán mang theo thân thích, bởi vì nói như vậy chứng minh dưới tay hán thật sự là không có ai.

Luru Tinh cười cười rồi từ trong đám người đi vào, sau đó nhìn Trần Minh Lượng bị người vây quanh nói ““Ồ!!!! Ta nói Lượng tử, anh bây giờ thế nào lại thích để mặc nguoi khác cười vậy?”

“Đi? Lại tới một nguoi, thế nào, nguoi là vì hán mà ra mặt giúp sao?” Tóc vàng nhìn Luru Tinh đi tới hỏi.

“Ra mặt hay không ta không biết, ta chỉ biết là thượng đế sáng tạo ra thế giới này, cũng không phải cho các nguoi tưởng như vậy đã trang b” (giống Ngưu bức) Luru Tinh vừa dứt lời, hai tay từ phía sau lưng quơ lấy hai bình rượu hướng hai tên tiểu đệ của tên tóc vàng hung hăng đánh tới.

“Phanh ~!”

“Phanh ~!”

Chỉ là trong nháy mắt, hai cái tiểu đệ đã đã đảo trên mặt đất, trên đầu liên tục máu chảy ra phía ngoài.

“Rượu ngoại quốc bán rất đắt, mùi vị cũng không tệ, cũng nên cho bọn họ thưởng thức một ít chứ nhỉ, hoá ra bình rượu này cũng không rắn chắc cho lắm, va chạm một cái đã vỡ rồi!” Luru Tinh đem hai mảnh vỡ của bình rượu đem ném xuống đất vừa cười vừa nói.

“A ~!” Tiếng thét chói tai, toàn trường thét chói tai, động tác của Luru Tinh triệt để là cho nguoi chung quanh kích động mãnh liệt, bất kể là nam hay là nữ, vì Luru Tinh mà thét chói tai. Kích thích, đây chính là bọn họ đã tìm kích thích, song cũng làm cho bọn họ cảm khái, hoá ra đánh nguoi cũng có thể phiêu dật (nhẹ nhàng). như vậy ~!

Nhìn thủ hạ ngã trên mặt đất một lần hai nguoi, tóc vàng đầu tiên là sững sờ, đột nhiên buông bạn gái ra, hung hăng một quyền hướng Luru Tinh đánh tới.

“Con mẹ nó nguoi muốn chết ~!”

Luru Tinh không có né tránh, đứng yên tại chỗ, trên mặt vẫn như cũ mang theo vẻ chán chường tà ác vô sỉ mỉm cười. Thì ở xung quanh đám nguoi muốn xem nắm tay đánh trúng vào mặt hán, ‘Ba~~!’ một tiếng, nắm tay tại dừng lại trước mặt Luru Tinh, Trần Minh Lượng hung hăng cầm lấy cổ tay tên tóc vàng, không thể để cho hán lại tiếp tục đánh về phía trước.

“Muốn chết? Đây là vấn đề để cho ta phiền muộn hơn hai mươi năm, không biết là cuối cùng nên đi tìm nơi nào, vốn ta đang muốn đến đây tìm một cô gái chỉ dẫn cho nàng nhận ra phương hướng, thế nhưng không thành công. Là có một ngày ta chỉ vào giường và nói với nàng “Cô nằm xuống” kết quả nàng nhớ nhưng vẫn nằm sấp xuống trên giường!” Luru Tinh vừa cười vừa nói, sau đó nhìn cô gái bên cạnh tên tóc vàng hỏi, “Cô biết hai nguoi khác nhau như thế nào không?”

“Không biết!” Nữ nhân kia nghe lời Luru Tinh rồi nói ra, hiển nhiên đối với nguoi bạn tóc vàng này của nàng cũng không phải có để ý.

“Một thân thể thì hướng về phía trước, còn một thân thể thì hướng về phía dưới, đây chính là cái hai nguoi khác nhau” Luru Tinh vừa cười vừa nói, sau đó nhìn Trần Minh Lượng một bên nói “Lượng tử, nữ nhân này cũng không có cảm nhận được phương hướng, bất quá rất thích hợp nguoi!”

“Đúng không?” Trần Minh sáng nghe Luru Tinh lời nói rồi cười cười, đột nhiên cầm lấy tên cổ tay tên tóc vàng hung hăng một cước đá vào bụng đối phương, tên tóc vàng không thể chịu được trực tiếp ôm bụng quỳ trên mặt đất.

“Nhưng là ta là một nguoi quan niệm truyền thống rất mạnh, không muốn ta thời gian tới vợ của ta phản bội, bất quá không cùng nữ nhân này phát sinh chút sự tình gì, tựa hồ đối với ba vị huynh đệ ngã xuống không dậy nổi này.”

“Cái này dễ thôi, nói cho ta chủ ý của nguoi.” Luru Tinh nói.

“Nói?”

“Đưa ra quy định, thuê cái phòng hai nguoi, sau đó các nguoi cùng nhau... Thủ dâm. Thế nào, phương pháp này tốt chứ?” Luru Tinh vừa cười vừa nói. (Nói thật mấy câu trên theo ý hiểu của tớ, biên có thể sửa ý giúp.)

“Người cho là trang b ha, mang hai tên tiểu đệ này rời khỏi đây, thời gian lão tử ra ngoài lẫn lộn người còn đang trong lòng mẹ người bú sữa đây... !”

"Ha ha, khá lắm tinh lực dồi dào a!" Luru Tinh cười cười, sau đó vỗ vỗ khuôn mặt cô gái ở bên cạnh tên tóc vàng, "Còn là xử nữ sao?"

"Không.. Không phải!" Nữ nhân nhìn Trần Minh Lượng cùng Luru Tinh cũng không vì đã đánh người ở chỗ này mà tỏ ra sợ hãi, đặc biệt một bên Trần Minh sáng, vẫn còn cầm đồng hồ kim loại mở từ trên tay ra. (hơi khó nếu đọc theo dấu “.”“;”)

"Ah, vậy đã là phụ nữ rồi sao~? Rất tốt, khẩu vị của hần chính là ưa thích người như vậy. Về phần cái tên tóc vàng này, cô sẽ không muốn làm người nhà của người tàn tật chứ? Ha ha, hi vọng các người ngày hôm nay có một buổi tối vui vẻ."

Luru Tinh vừa cười vừa nói, sau đó hướng quầy bar đi đến, giống như một vị tướng quân đánh trận thắng lợi trở về, phía sau tên tóc vàng và bộ dáng thể thâm của ba người, cùng tiếng thét chói tai phảng phất của những người vây xung quanh giống như vì Luru Tinh mà ủng hộ.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 70: Thượng Đế Là Nam Hay Là Nữ?

"Thật không ngờ luru mạnh bây giờ kém quá, một chiêu đã gục!" Luru Tinh trở lại bên người Tôn Mị ngồi xuống cười nói.

"Động tác vừa rồi, rất quen thuộc!" Tôn Mị nhìn Luru Tinh cười nói, đồng thời đưa cho Luru Tinh ly rượu trái cây.

"Ha ha, cô cũng nhìn ra?" Luru Tinh cười nói, tiếp nhận ly rượu đối phương đưa qua uống như trâu, nói:" Căn cứ nghiên cứu của mỹ học gia, tư thái đẹp nhất của nữ nhân chính là thời khắc lúc nữ nhân hơi ưỡn ngực, cũng giống cô lúc này. Mà tư thế oai nhất của nam nhân chính là lúc phát tay khi sắp sửa đánh nhau với người ta, cũng như tôi làm vừa rồi. Vì để cái nháy mắt này biểu diễn hoàn mỹ đến cực điểm, không biết có bao nhiêu người trở thành vật hi sinh."

"Vậy bọn họ thật đúng là may mắn, họ đã cống hiến vì tư thế trong nháy mắt kia của anh." Tôn Mị cười quyền rũ nói, nàng vẫn là lần đầu nghe lý luận như thế, "Đúng rồi, anh bạn kia của anh không sao chứ?" Tôn Mị chỉ chỉ Trần Minh Lượng đang phát tiết nói với Luru Tinh.

"Đừng lo, gần đây hần có chút bực tức, cần phát tiết một chút!" Luru Tinh cười nói.

"Ý tôi nói là mấy người bị đánh, không việc gì chứ? Hình như cả mặt đều là máu!" Tôn Mị nói.

"Vậy lại càng không quan trọng, bạn tôi xuống tay rất đúng mực, nhiều nhất cũng chỉ là bị tàn tật. Hần chính là người như vậy, thích hái hoa có chủ, còn nữ kỳ danh viết: Danh hoa dù có chủ, ta đến xới xới đất! Bất quá tôi đã nhìn thấu hần, nếu sau đó hần không phát tiết một chút, sau khi về nhà sẽ ‘dâm ướt một tay’ !" Luru Tinh nói.

(chỗ này tác giả chơi chữ, chữ đồng âm khác nghĩa, Luru Tinh nói “dâm”, Tôn Mị nghe ra “Ngâm”, mình đoán vậy)

"Ngâm một bài thơ hay? Sao bạn anh lại có thú vui đó? Thơ gì?" Tôn Mị nghe thấy khó hiểu hỏi.

"Theo thống kê không hoàn toàn, lần đầu tiên của 80% nam nhân là hiến cho tay của hần, cô nói vì sao phải dâm ướt tay?" Luru Tinh cười tủm tỉm nói.

"Ha ha ha ha~~!" Nghe thấy Luru Tinh nói, Tôn Mị không giống nữ nhân khác mặc cỡ đồ mặt xoay đầu chỗ khác, mà là làm càn cười lớn, đây là câu thâm sâu nhất nàng từng nghe. Cười xong nữ nhân đột nhiên tới trước mặt Luru Tinh, cặp môi tươi mọng mê người hôn nhẹ lên mặt Luru Tinh, sau đó cười tủm tỉm nhìn Luru Tinh.

"Dựa theo đánh cược, đây là thưởng cho anh." Nữ nhân trừng mắt nhìn về Luru Tinh cười khê nói.

"Ui, hần là trước đó cô nên báo trước, tôi còn tưởng là cô muốn cắn tôi chứ!" Luru Tinh vỗ bộ ngực giống như đã bị hù dọa.

"Ha ha, hần là anh nhắc tôi sớm một chút, tôi thật sự hận không thể cắn anh một ngụm."

"Tôi đây sẽ đi làm ngôi sao!"

"Làm ngôi sao? Vì cái gì?"

"Trốn cô!"

Tôn Mị nghe thấy Luru Tinh nói sau híp mắt tiến đến Luru Tinh trước mắt, vươn tay ngọc nhẹ nhàng sờ cằm Luru Tinh, mười ngón thon như măng, cổ tay giống như củ sen trắng.

"Tôi cảm giác anh giống như là ông trời có ý ‘đo người đặt làm’ cho tôi, tôi hẳn là nên cẩn thận suy nghĩ một chút có phải hay không nên lừa anh về nhà!" Tôn Mị cười quyền rũ nói, mị nhãn như sóng nước, phong tình vạn chủng, vô luận là lời nói vẫn là động tác, đều tràn ngập khiêu khích.

"Tôi có nên hay không hiểu là, cô muốn tán tỉnh tôi?" Lưu Tinh nhìn đối phương hỏi, giả bộ ngây ngô.

"Không chỉ muốn tán anh, còn muốn chiếm anh làm vật sở hữu riêng!"

"Vật sở hữu? Trong chế độ giai cấp, nam nhân trở thành người nắm giữ tất cả tài phú, nữ thì trở thành người phụ thuộc nam nhân trọn đời. Nữ nhân thành câu chuyện cười và đối tượng chỉ trích của đạo đức. Thượng Đế dùng xương sườn của A-dam sáng tạo ra nữ nhân, nữ nhân trời sinh thấp hơn nam nhân cũng vĩnh viễn ý lại nam nhân. Cho nên nói, nếu cô muốn tán tỉnh tôi, hẳn là chủ động trở thành của người phụ thuộc tôi mới đúng." Lưu Tinh nhìn đối phương cười nói.

"Nhưng bây giờ là chủ nghĩa xã hội khoa học, chuyện anh nói đã là chuyện của trăm năm trước. Nam nhân có nửa bầu trời, nữ nhân đồng dạng cũng có. Anh nói Thượng Đế dùng xương sườn Adam sáng tạo ra nữ nhân, nhưng là một người đàn ông chẳng lẽ anh không biết ‘God Is A Girl - Thượng Đế là cô gái’ sao?" Tôn Mị cũng cười nhìn Lưu Tinh.

(God is a girl – một bài hát cũng lâu rồi, tra google nghe thử đi, cũng hay)

"Thượng Đế đều lừa gạt đám nữ nhân như vậy, cũng giống như hắn nói thiên đường là xinh đẹp nhất. Kỳ thật địa ngục mới là xinh đẹp nhất, ngã phạt từ bi, sau khi biết được chân tướng mới nói: ‘ta bắt nhập địa ngục, ai vào địa ngục!’" Lưu Tinh không chút nhượng nhịn nhìn đối phương, đồng thời cũng cảm giác được đối phương nhất định không phải loại nữ nhân bình thường, nếu chính mình thật sự phải ra quyết định, chỉ sợ tránh không được phải có một trận đấu giữa long và phượng. Nhưng Trương Tinh Như còn chưa thu phục, hơn nữa trong nhà còn có hai đại tiểu thư dễ lấy mạng người, quyết định này thật đúng là khó xử, nhưng nếu bỏ qua, cực phẩm mỹ nữ như vậy, quả nhiên là chỉ có thể vô tình gặp mà không thể cầu mong. Đây thật đúng là vấn đề rất nghiêm túc.

"Hai chúng ta ở đây đàm luận về giới tính Thượng Đế không kiêng nể gì, có phải hay không xúc phạm đến thần linh?" Tôn Mị nhìn Lưu Tinh hỏi.

"Tôi nghĩ Thượng Đế sẽ không để ý, bởi vì trên thế giới rộng lớn nhất chính là lòng ngực nam nhân!" Lưu Tinh nói.

"Xem ra anh vẫn không thừa nhận Thượng Đế là nữ nhân."

"Không phải cô cũng giống tôi không thừa nhận Thượng Đế là nam nhân sao?"

"Nói cũng đúng, một khi đã như vậy, chúng ta cứ chờ xem, rốt cuộc ai sẽ trở thành vật riêng của ai!" Tôn Mị cười quyền rũ nói.

"Nói như vậy cô là hạ chiến thư?" Lưu Tinh nhìn đối phương nói.

"Đương nhiên, như thế nào, sợ rồi à?"

"Ha ha, buồn cười, trong từ điển của tôi chưa từng có từ ‘sợ’!" Lưu Tinh nói.

"Tốt, lần gặp mặt sau chính là lúc chiến thư có hiệu lực, nam nhân, tôi sẽ chờ anh đó!" Tôn Mị khiêu khích nói.

"Ha ha, người hẳn là chú ý phải là cô, nữ nhân!" Lưu Tinh nói.

"Ha ha, tôi chính là thích loại cao ngạo thế này của anh, bất quá tôi phải đi, thức khuya chính là địch nhân lớn nhất của nữ nhân!" Tôn Mị cười quyền rũ nói, sau đó đứng lên, cầm điện thoại trả lại cho Lưu Tinh.

"Nhớ kỹ, trước khi chúng ta phân ra thắng bại, anh là của tôi, cũng không nên hái hoa ngắt cỏ khắp nơi đó!" Tôn Mị quyền rũ nhìn Lưu Tinh nói.

"Ha ha, tôi không hứng thú với cỏ lạ!"

"Mặc kệ thế nào, nhớ chờ tôi. Còn nữa, trong tình huống tôi không cho phép, trăm ngàn không nên làm ra chuyện gì dính tới hoa cỏ, nếu không khi anh trở thành vật sở hữu của tôi, những hoa này có thể sẽ điều linh!" Tôn Mị cười quyền rũ nói, sau đó đi ra ngoài quán bar.

"Nữ nhân, lần đầu tiên của cô tôi lấy chắc rồi!" Lưu Tinh lớn tiếng nói, nhìn nàng mỉm cười biến mất ở cửa quán bar cửa, Lưu Tinh quay lại ngồi lên ghế.

Mẹ nó, không phải là mình đã trúng kế chứ? Chơi chiêu khích tướng à!

Nữ nhân này, có thể chống đỡ mấy chiêu với mình mà không thất thế, xem ra mình phải đề cao cảnh giác. Lưu Tinh vừa uống rượu trái cây vừa suy nghĩ.

"Hắc, Lưu Tinh, đang nghĩ gì đó?" Lúc này, Trần Minh Lượng đi tới từ trong sàn nhảy, bạn gái tên tóc vàng đi theo bên cạnh.

"Không nghĩ gì, đang uống rượu thôi." Lưu Tinh nhìn đối phương nói, "Phát tiết xong rồi?"

"Còn chưa xong đâu, buổi tối còn cần!" Trần Minh Lượng lấy tay vỗ vỗ mông nữ nhân bên cạnh cười dâm đãng nói, nữ nhân này xem ra cũng không phải là thứ tốt lành gì, liên tục chớp mắt với Trần Minh Lượng.

Luru Tinh cười cười, sau đó nhìn vào sàn nhảy, Cam Cường đang chỉ huy mấy anh bảo an dọn dẹp sân.

"Anh cũng lớn mật quá, không sợ bị người khác biết?" Luru Tinh nhìn Trần Minh Lượng nói.

"Ủa? Tôi làm cái gì? Tôi cũng không có gì sai?" Trần Minh Lượng làm ra vẻ vô tội nhìn Luru Tinh nói.

"Chỉ biết giả vờ, được rồi, nhìn anh như vậy chắc cũng không thể uống nữa, một khắc xuân tiêu đáng ngàn vàng, mau lên lầu đi, tôi cũng phải về nhà!" Luru Tinh vỗ vỗ vai Trần Minh Lượng nói.

"Uống thêm chút nữa, anh uống còn không đủ mà!" Trần Minh Lượng lôi kéo Luru Tinh nói.

"Uống xin sẽ không có cảm giác, mau lên lầu đi thôi!" Luru Tinh cười đá chân đối phương, sau đó nhìn nữ nhân bên cạnh, nói: "Hầu hạ hẩn cho tốt, công phu của hẩn tuy rằng so ra kém đại gia ta, bắt quá so với tên tóc vàng kia khẳng định là lợi hại hơn không ít!"

"Đi lên, chúng ta so ai nhiều lần hơn?"

"Chỉ sợ tổn thương tự tôn của anh!" Luru Tinh bĩu môi nói, "Tốt lắm, thời gian không còn sớm, mau đi lên đi, đúng rồi, khi nào xác định thời gian đi cho tôi biết trước một tiếng!"

"Yên tâm đi, vậy ca ca ta đi lên đây, ha ha~~!" Trần Minh Lượng cười nói, sau đó ôm nữ nhân đi lên lầu.

"Một tên háo sắc xấu xa!" Luru Tinh hung hăng khách sáo một chút, sau đó gọi Cam Cường tới, lấy lại quần áo và túi.

"Lão bản, đêm nay anh không ở lại đây à?" Cam Cường hỏi.

"Anh tính ngủ với tôi sao?" Luru Tinh không có tức giận nói, "Cẩn thận quản cho kỹ, đừng để xảy ra chuyện gì!"

"Yên tâm đi, lão bản, tôi sẽ chú ý!" Cam Cường gật gật đầu, sau đó tiễn Luru Tinh ra cửa quán bar, mãi cho đến lúc lên xe mới trở lại quán bar.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Gà Bay Chó Chạy Ở Nhà

Khi Luru Tinh xuống xe, đã 10h30 rồi, phòng chừng hai người Hạ Tuyết Hạ Vũ đã ngủ rồi. Nhưng khi Luru Tinh dùng chìa khóa mở cửa, hẩn biết hẩn đã sai, hoàn toàn sai, bởi vì trong phòng thỉnh thoảng truyền đến tiếng thét chói tai báo cho hẩn, lại có người đang xem phim kinh dị.

Luru Tinh nhẹ nhàng vào phòng, nhìn vào phòng khách, lần này thật rất lợi hại, hai tỷ muội Hạ Tuyết Hạ Vũ vậy mà cùng nhau xem, một người co ro ở góc sofa, thân thể không ngừng run rẩy, nhưng mà mắt không rời ti vi, mỗi lần xuất hiện hình ảnh khủng bố thì hai nữ liền không hẹn mà cùng nhau hét to.

Không được, nếu như không giáo huấn hai cô này một chút, bọn họ sẽ không rút kinh nghiệm. Luru Tinh lui lại vài bước, ngồi xổm trên đất, tay đặt trên nút công tắc. Một tắt một bật, nương theo cú bật tắt của Luru Tinh, đèn trong phòng cũng lúc sáng lúc tối, lại cộng thêm âm thanh khủng bố và nhạc đệm rung động, cả gian phòng liền biến thành ngôi nhà ma.

"A~~!" Như Luru Tinh đã lường trước, hai cô em lớn tiếng hét, Luru Tinh ngồi xổm trên đất che miệng cười trộm, dọa chết các người.

"Luru Tinh, anh ngồi đây đang làm gì?" Một giọng nói truyền lại, Luru Tinh che miệng ngẩng đầu, thấy hai tỷ muội Hạ Tuyết và Hạ Vũ lúc này đã đứng trước mặt hẩn, mới vừa nói chuyện là Hạ Vũ.

"Không thể tùy tiện đại tiểu tiện, phòng vệ sinh ở ngay bên trong!" Hạ Tuyết nhìn Luru Tinh nói.

"Anh. . . anh đang thử công tắc đèn, ừ, không sai, rất dễ dùng!" Luru Tinh cười nói, sau đó đứng lên. Mẹ nó, hai con em này sao không sợ nữa nhỉ?

"Chết Luru Tinh, anh muốn hù dọa chúng ta có phải không?" Khi Luru Tinh đi qua hai nữ chuẩn bị trở về phòng, Hạ Vũ đưa tay nắm tai Luru Tinh hung hăng nói.

"Ai, động khẩu không động thủ, đừng nắm tai anh. . . A~~!" Lần này đến phiên Luru Tinh lớn tiếng thét chói tai.

"Hạ Tuyết, em là chó à, sao lại cắn anh?" Luru Tinh xoa tay hung hăng nhìn Hạ Tuyết nói, ta ngất, chảy máu rồi.

"Thì anh nói mà, động khẩu không động thủ~~!" Hạ Tuyết giả dạng ủy khuất nhìn Luru Tinh, tựa như biến thành do Luru Tinh không đúng.

"Ý anh là chỉ cho phép cãi nhau không được đánh nhau, em có còn là người Trung Quốc, tiếng Trung Quốc cũng nghe không hiểu. Hạ Vũ, em mau buông tay, nếu không anh không khách khí đâu!" Luru Tinh nhìn Hạ Vũ vẫn còn đang nhéo tai mình nói.

"A a, vậy thì em muốn xem thử nếu anh không khách khí là thế nào, còn phản lại nữa, vậy mà dám hù dọa em? Chẳng lẽ anh không biết em là bị mà lớn?" Hạ Vũ đắc ý nhìn Luru Tinh nói.

Cô nàng đành đá, không cho nàng biết chút lợi hại, nàng sẽ không biết như thế nào là nam nhân chân chính.

Luru Tinh thả túi xuống đất, khom người, một tay ôm eo Hạ Vũ, một tay nâng cằm chân đối phương, trực tiếp ẵm nàng lên.

"A ~!" Hạ Vũ bị hành động của Luru Tinh dọa hồng rồi, buông tay đang nhéo tai Luru Tinh, hai tay lại liên tục đánh vào ngực Luru Tinh, vừa hét to bên tai hắn.

"Phi lễ kìa, sắc lang kìa ... !"

"Ha ha, em hét đi, hét đi! Em hét càng lớn anh càng hưng phấn, ha ha ha ha ~!" Luru Tinh cười hô hô nói, nhìn hình dạng Hạ Vũ vùng vẫy trong ngực, cảm giác kiêu ngạo từ đó sinh ra. Nam nhân, nên là thế này.

"Muội muội nặng lắm phải không?" Hạ Tuyết bên cạnh nhìn Luru Tinh hỏi.

"Ừ, giống như đang ẵm voi!" Luru Tinh nghiêm túc nói.

"A ~! Thả em xuống, thả em xuống!" Hạ Vũ vẫn đang vùng vẫy, hai chiếc dép lê trên chân đều bị hất bay.

Làm sao Luru Tinh có thể đơn giản thả nàng? Cánh tay ôm eo nàng nhẹ nhàng lướt xuống, cả đầu Hạ Vũ hướng xuống, chân hướng lên, tóc đều đã tán loạn trên đất.

"Nha đầu đáng chết, còn dám nữa không?" Luru Tinh cười xấu nói! Anh nghĩ em sẽ không muốn biến thành người thực vật?"

"Luru Tinh đáng chết. . . anh thả em xuống, em. . . em không để anh yên!" Hai tay Hạ Vũ nắm chặt cánh tay Luru Tinh, chỉ sợ Luru Tinh buông tay nàng liền rớt xuống đất.

"Đi? Còn dám cứng miệng, đầu hướng xuống, đập xuống nền nhà!" Luru Tinh lớn tiếng nói, sau đó hạ thấp thân thể, tức khắc đầu Hạ Vũ chạm sàn nhà, một tiếng 'cộp', tiếng động cũng rất vang.

"A ~! Luru Tinh, đồ khốn nhà anh, chỉ biết ăn hiếp con gái, em sẽ không để anh yên. . .!" Hạ Vũ thét to.

"Ái chà? Còn dám mắng anh? Anh không thể không bội phục dũng khí của em, xem hình dạng là gái hung phải bỏ thuốc mạnh." Luru Tinh nhìn đối phương nói, sau đó ra vẻ nghiêm túc nói: "Đầu hướng xuống, năm lần đập đất. . .!"

"Ui cha, em không dám nữa, em không dám nữa, anh nhanh thả em, nhanh thả, đầu em choáng rồi!" Hạ Vũ vừa nghe phải bị đập năm lần, dọa sợ phải xin Luru Tinh tha, nói thật, cú vừa rồi đủ cho nàng chịu.

"Xin anh đi, phải xin đảng hoàng, không có thành ý là anh không chịu!" Luru Tinh nhìn đối phương nói.

"Luru Tinh, anh. . . em xin anh, anh thả em đi, sau này em không dám nữa!" Hạ Vũ ngẩng đầu khẩn cầu Luru Tinh, cổ cũng có chút đau rồi.

"Thật lòng không dám hay là giả vờ?"

"Là thật không dám nữa!"

"Chờ một chút ~!" Hạ Tuyết ở bên cạnh đưa tay ngăn cản Luru Tinh.

"Làm gì?" Luru Tinh nhìn đối phương hỏi.

"Anh giỡn xong rồi, lần này đến phiên em!" Hạ Tuyết cười híp mắt nhìn Luru Tinh, sau đó đưa ánh mắt về phía Hạ Vũ.

"Chị. . .chị muốn làm gì?" Hạ Vũ nhìn Hạ Tuyết hỏi.

"Hắc hắc, lúc ăn cơm tối không phải là em giành chỗ ngồi với chị à? Chị muốn xem thử mộng em to cỡ nào!" Hạ Tuyết làm ra vẻ kẻ háo sắc, sau đó đưa tay hung hăng vỗ lên mông Hạ Vũ.

"Bốp" Hiển nhiên, một cái quần thể thao là không thể triệt tiêu sức mạnh của Hạ Tuyết, Hạ Vũ liền thét to.

"A ~!"

"Ha ha, cũng không tính là to, giống như là bánh ngô chưa chưng chín!" Hạ Tuyết đắc ý nói.

"Hạ Tuyết, chị muốn chết à." Một tay Hạ Vũ nắm chắc tay Luru Tinh, một tay quơ liên tục.

"Hắc hắc, em dám mắng chị, vậy chị sẽ sờ một chút!" Hạ Tuyết cười như mèo kêu, sau đó lại mạnh tay vỗ lên mông Hạ Vũ.

"A ~! Luru Tinh, anh thả em ra, để em trị bả!" Hạ Vũ nhìn Luru Tinh nói.

"Ông xã, đừng thả nó, em muốn trị nó nữa!" Hạ Tuyết cười nói.

"Chị thật không biết xấu hổ!" Hạ Vũ làm bộ nôn mửa nhìn Hạ Tuyết nói.

"Chị có không biết xấu hổ thế nào cũng không giống em nằm trong ngực ông xã người ta!" Hạ Tuyết vừa làm mặt quỷ với Hạ Vũ, vừa cười nói.

"Ông xã chị? Chị cứ chán đi!" Hạ Vũ hung hăng nói, đột nhiên chuyển đầu nhìn Luru Tinh, vẻ mặt cười dễ thương, hay tay ôm chặt cổ Luru Tinh, cơ thể cũng đồng dạng dán chặt vào người Luru Tinh.

"Hắn là ông xã em mới đúng, có phải không, ông xã?" Hạ Vũ đắc ý nhìn Hạ Tuyết nói.

Xong rồi, lại tới nữa! Luru Tinh nghe thấy đành chịu.

"Hạ Vũ, là em không biết xấu hổ mới đúng, Luru Tinh luôn luôn là ông xã chị mới đúng! Em mau xuống cho chị!" Hạ Tuyết bước lên gỡ tay Hạ Vũ, không vui lòng nói.

"Ha ha, em cứ không xuống, tức chết chị." Hạ Vũ làm mặt quỷ với Hạ Tuyết, sau đó vui đùa vào ngực Luru Tinh, mặt nhò liên tục mà sát ngực Luru Tinh, vừa mà sát vừa nói có vẻ tự đắc." Ông xã, anh cứ ôm em như vậy là được, có người muốn được ôm mà không được kìa!"

Con em này là sao vậy nhỉ? Vừa rồi cầu xin mình thả xuống, nhưng mà lại ôm mình không chịu xuống, nữ nhân ời là nữ nhân!

"Không được, Hạ Vũ, em đi xuống cho chị, anh cũng phải ôm em~!" Nghe thấy lời khiêu khích của Hạ Vũ, Hạ Tuyết mặc kệ, mạnh tay lôi kéo Hạ Vũ, thực tế là không thể lôi Hạ Vũ xuống, Hạ Tuyết chỉ có thể làm nũng với Luru Tinh đang đứng như đồ gỗ.

"Nói lời thực, ôm một người anh cũng có chút phí sức, ôm hai người. . . có thể anh sẽ lực bất tòng tâm!" Luru Tinh vừa khóc vừa cười nhìn Hạ Tuyết.

Xong rồi, mình về nhà là dư thừa, xem ra lại là bị hai người bọn nàng đùa giỡn! Nhìn tình cảnh hiện tại, trong lòng Luru Tinh nghĩ đến.

"Không được, anh phải ôm em!" Hạ Tuyết không chịu, ôm tay Luru Tinh bịu môi nói.

"Ông xã, không được ôm nàng, có em là được!" Hạ Vũ nhìn Hạ Tuyết sau đó nói với Luru Tinh.

Ông xã? Đi con mẹ nó đi!

Nhưng mà Luru Tinh lại không muốn giỡn với hai chị em này, trực tiếp ném Hạ Vũ lên sô pha, ngồi một bên tự rót cho mình ly nước. Mẹ nó, thật là tổn thể lực!

"Ui da! Luru Tinh chết bầm, anh không thể nhẹ nhàng một chút à!" Hạ Vũ hung hăng trừng mắt nói.

"Đau chết em!" Hạ Tuyết nhìn nàng nói.

"Em không đau!" Hạ Vũ cười nhìn đối phương.

Nhìn hai vị đại tiểu thư, Luru Tinh thực sự là chịu không nổi nữa, một lần hai lần thì được, nhưng mà không thể ngày nào cũng như vậy chứ?

"Nếu hai cô còn gây sự, tôi sẽ bỏ năm mươi đồng thuê hai tên dân công cưỡng gian hai người!" Luru Tinh giận dữ nhìn hai nữ hung hăng nói.

Lời Luru Tinh cũng còn chút hiệu quả, lời vừa ra, tức khắc kinh động bốn phía, hai nữ vốn đang cãi nhau liền yên tĩnh.

"Đừng mà, anh để năm mươi đồng kia cho em càng tốt, em tự cưỡng gian mình!" Hạ Tuyết nhìn Luru Tinh nói.

". . . !"Luru Tinh cuối thấp đầu, hắn đã quên, quên là Hạ Tuyết là người không có tôn nghiêm!

"Hạ Tuyết, chị có còn tự tôn không, lời như vậy chị cũng có thể nói ra!" Hạ Vũ nhìn Hạ Tuyết giáo huấn.

"Tự tôn là ở trong lòng, không phải lời nói, lại nói, đây là chuyện giữa chị và Luru Tinh, có liên quan gì em?" Hạ Tuyết không phục nói.

"Bởi vì Luru Tinh là ông xã em!" Hạ Vũ thẳng lưng, nói một cách lễ thẳng khí hùng.

"Ông xã em? Muội muội không đáng yêu của chị, chẳng lẽ em có thói quen tùy tiện đem ông xã người khác làm thành của mình?" Hạ Tuyết nhìn đối phương nói.

"Hai vị, chẳng lẽ các người đều có thói quen xem người ta là ông xã à?" Lưu Tinh nhìn hai người nói.

"Cũng chỉ có anh, người khác cũng đừng hòng tưởng!" Hạ Tuyết nói.

"Cũng chỉ ở nhà, ra ngoài anh cũng đừng hòng!" Hạ Vũ nói.

"Có cái gì nói thẳng ra, hai người thích tôi cái gì, tôi sửa không được sao?" Lưu Tinh nhìn hai nữ nói, bản thân làm việc vốn là rất hạ thấp, làm sao lại gây sự tới hai bà cô này?

Bây giờ Lưu Tinh phát hiện rồi, mình còn sống, chính là để hai vị đại tiểu thư này hành hạ. . . ! Có nên cân nhắc giữa bài với hai cô này không? Cứ tiếp tục thế này, cuối cùng không là chuyện tốt. Nhịn vài ngày, lại xem thử tình huống thế nào!

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 72: Lúc Em Làm mặt Nạ So Với Người Thật Dễ Nhìn Hơn.

"Lưu Tinh, dậy thôi, hôm nay ngay cả Hạ Vũ lười nhất cũng dậy sớm hơn anh!" Sáng sớm, vẫn là tiếng Hạ Tuyết như cũ, quá ồn, so với tiếng chim sẻ còn ồn!

"Hả? Hạ Vũ cũng dậy rồi à?" Lưu Tinh mạnh bật người dậy nhìn qua Hạ Tuyết ở mép giường, ngày thường đều là Hạ Vũ dậy sau cùng, bữa nay mặt trời chắc mọc hướng tây à?

"Không phải em đang gạt anh đó chứ?" Lưu Tinh hồ nghi nhìn Hạ Tuyết nói.

"Chẳng lẽ em làm bảo mẫu, lại không nhận được tín nhiệm như vậy sao?" Hạ Tuyết hai tay chống eo nhìn Lưu Tinh hỏi.

"Bảo mẫu? Đại tiểu thư, cô khách khí quá rồi, cô cũng đã thành bà cô của tôi rồi!" Lưu Tinh nhìn đối phương không vui nói.

"Không cần khách khí vậy đâu, em còn chưa già như anh nói. Bất quá anh nên nhanh một chút, cẩn thận bị Hạ Vũ cười!" Hạ Tuyết nhìn Lưu Tinh nói, sau đó đi ra ngoài cửa.

"Đứng lại ~!" Lưu Tinh vừa nặc y phục vừa hô to.

"Làm cái gì? Chẳng lẽ còn muốn em giúp người nặc y phục mới được?" Hạ Tuyết chấp tay sau lưng nhìn Lưu Tinh nói.

"Thả đồ vật trong tay em xuống!" Lưu Tinh nói.

"Trong tay? Trong tay em không có gì đâu." Hạ Tuyết ra vẻ vô tội nhìn Lưu Tinh nói.

"Có cần anh soát người không?" Lưu Tinh nói.

"Anh . . . anh soát đi!" Hạ Tuyết vặn vẹo thân thể vài lần, sau đó đứng tại chỗ rất không tự nhiên.

"Nhảy hai lần."

"Làm cái gì?"

"Bảo em nhảy thì em cứ nhảy!"

"À" Hạ Tuyết nghe thấy, khó xử gật đầu, nhẹ nhẹ nhàng nhàng nâng một chân, chân còn chưa rời đất, sau đó lại đặt xuống.

"Chân rời đất!" Lưu Tinh không khách khí nói.

Mắt Hạ Tuyết chuyển động qua lại, như hồ ly đang nghĩ cái gì.

"A -- người sao Hóa --!" đột nhiên Hạ Tuyết dùng tay chỉ ra ngoài cửa sổ lớn tiếng hô, bộ dạng rất kinh ngạc.

"Nói thật cho em biết, anh là người sao Hóa đây, mau nhảy!" Lưu Tinh không vui nói, trò bịp vặt không đẳng cấp này, lúc ba tuổi hắn đã không thèm chơi.

"Em . . . 'cái kia' tới rồi, hôm nay nhảy không được, đổi ngày khác được không?" Hạ Tuyết nhìn Luru Tinh thiếu tự nhiên hỏi.

"Cho dù hôm nay hồng thủy tới, em cũng phải nhảy cho anh." Luru Tinh liếc đối phương nói.

"Nhưng là người ta thật rất đau!" Hạ Tuyết làm ra vẻ rất thảm thương.

Luru Tinh đành chịu, hẳn biết, nếu như hẳn không đưa ra chút chứng cứ, nữ nhân này có thể lè mề cả ngày. Luru Tinh cầm lấy điện thoại trên tủ cạnh giường, sau đó gọi một số điện thoại khác.

"Reng!!!"

"A--!"

Chuông điện thoại đột nhiên reo lên làm Hạ Tuyết giật nảy mình, vừa di động chân, di động của Luru Tinh từ trong quần nàng liền rớt xuống.

"Đề trứng rồi à?" Luru Tinh nhìn đối phương không vui nói, sau đó cúp máy.

"Ủa ? Chỗ này sao lại có một cái di động? Luru Tinh, là của anh à? Nếu như. . ."

"Giả vờ. . .!"

"Nếu như là của anh. . .!"

"Tiếp tục giả vờ, ngược lại anh cũng rất muốn xem em giả vờ được tới lúc nào!" Luru Tinh nhàn nhã ngồi bên mép giường nhìn Hạ Tuyết biểu diễn.

"Người ta không giả nữa, trả anh, được chưa?" Hạ Tuyết thấy bộ dạng Luru Tinh sau đó nhặt di động trên đất lên đưa lại hẳn.

"May mắn là để chuông, nếu như để rung, có lẽ em vui rồi!" Luru Tinh không vui nói, "Em lấy di động anh làm gì?"

"Em muốn xem thử!" Hạ Tuyết ngoan ngoãn nói.

"Nhìn cái gì?"

"Nhìn di động. . .!"

"Được, em bản lĩnh!" Luru Tinh nhìn đối phương nói, cái gì là da mặt dày? Thế này mới là da mặt dày!

"Em chỉ là muốn xem thử có tin nhắn gì khả nghi không mà thôi, mấy ngày này anh đều không về nhà, một mình em ở nhà không vui!" Hạ Tuyết ủy khuất nhìn Luru Tinh nói.

"Vậy ban ngày em có một mình làm sao qua ngày?" Luru Tinh nói.

"Thì bởi vì ban ngày chỉ có mình em, nên buổi tối mới đặc biệt hi vọng anh về cùng với em!" Hạ Tuyết nói.

"Em gái em không phải là về với em à?" Luru Tinh nói.

"Nàng? Thà rằng nàng không về còn hơn!" Hạ Tuyết bĩu môi nói.

"Xác thực mấy ngày nay có chút bận bịu, tối nay nhất định sẽ về sớm!" Luru Tinh nhìn Hạ Tuyết bên cạnh nói, ài, có lúc cảm giác Hạ Tuyết thật rất thảm thương, tiểu yêu tinh thảm thương~~!

"Thật?" Nghe thấy Luru Tinh nói, mắt Hạ Tuyết sáng lên, lại lần nữa thay đổi thần thái.

"Ừ! Bất quá em cũng phải làm quen một chút, mừng một tháng bảy công ty chúng ta tổ chức đi Hải Nam, anh và Hạ Vũ đều phải đi, đã đi là đi một tuần, vậy em phải làm sao?" Luru Tinh bước xuống giường nhìn đối phương nói.

"Vậy em cũng đi!" sau khi nghe thấy, Hạ Tuyết nói.

"Em lại không phải viên chức công ty, đi đâu?" Luru Tinh nói.

"Không là nhân viên công ty anh thì không được đi Hải Nam sao? Đến lúc đó anh báo cho em thời gian và địa điểm máy bay, chuyến xe là bao nhiêu, em sớm đặt vé. Mấy người ở chỗ nào, em ở sát bên, thế này không phải được rồi?" Hạ Tuyết nhìn Luru Tinh cười nói.

"Em còn thật là không sợ phiền à!" Luru Tinh đáp.

"Em đều rãnh đến muốn bệnh rồi, có gì phiền đâu? Tốt rồi, cứ quyết định vậy đi, mau đi tắm rửa, sau đó ăn cơm!" Hạ Tuyết cười nói, sau đó vừa đi vừa nhảy ra khỏi phòng Luru Tinh.

"Ài ~!"Nhìn bóng lưng Hạ Tuyết, cảm thán một hơi, thật không có cách gì với đại tiểu thư này.

"Hạ Vũ, con sâu lười nhà cô, nghe nói hôm nay cô dậy còn sớm hơn tôi, ở đâu rồi? Nhanh hiện hình!"Luru Tinh ra tới cửa phòng lớn tiếng hô.

"La cái gì la cái gì?" giọng Hạ Vũ truyền tới, nhìn bộ dạng có lẽ hôm nay mặt trời mọc đằng tây thật, Luru Tinh ra tới phòng khách, thấy Hạ Vũ đang nửa nằm nửa ngồi trên sofa, mặt hướng trần nhà, trên mặt che một tờ giấy, hai tay ở hai bên không ngừng phe phẩy.

"Yêu nghiệt, ngươi làm cái gì đó?"Luru Tinh tới sau lưng Hạ Vũ, đưa tay hung hăng gỡ đầu gối đối phương.

"Ui cha, Luru Tinh, anh muốn chết à!" Hạ Vũ hung hăng mắng Luru Tinh, bắt quá khả năng là sợ tờ giấy trên mặt rớt xuống, cho nên cũng không động đây, "Anh không nhìn ra à, đang đắp mặt nạ đây!"

"Buổi tối không làm sáng sớm làm, cô thật là không giống người ta!"Luru Tinh cười cười nói.

"Ai nói sáng sớm không thể đắp mặt nạ" Hạ Vũ không phục nói.

"Nhưng tôi không có thời gian đâu vỗ mồm với cô!" Luru Tinh nhìn Hạ Vũ nói, sau đó trước mặt đối phương, mặt đối mặt cuối đầu nhìn đối phương.

"Làm cái gì? Muốn giờ trò lưu manh?"Hạ Vũ thấy Luru Tinh sau không vui nói.

"Lưu manh cũng không lưu manh người như cô!"Luru Tinh nói, sau đó đưa tay giúp đối phương làm phẳng tờ giấy.

"Chỉ là cảm giác lúc cô đắp mặt nạ dễ nhìn hơn mặt thật!"

"Luru Tinh, miệng chó không nhả ra ngà voi, anh không thể nói câu tiếng người sao?"

"Không biện pháp, người tại giang hồ, thân bất do kỷ!" Luru Tinh cảm thán nói, bộ dạng như từng trải qua hết bể khổ cuộc đời, xoay người vào phòng vệ sinh.

"Đừng để bị chết chìm!"Hạ Vũ lớn tiếng hét.

"Yên tâm đi, tôi không là lần đầu vào nhà cô!"Luru Tinh lớn tiếng đáp lại, muốn chiếm lợi về mặt ngôn ngữ với Luru Tinh à, cửa cũng không có!

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 73: Cả Cẩm Thú Cũng Không Bằng

"Ông xã, nhớ kỹ lời anh hứa với em!"Khi Luru Tinh sắp đi, Hạ Tuyết tới trước người đối phương chỉnh lý cà vạt, đồng thời còn đặc ý nhìn Hạ Vũ, giống như khoe khoang cái gì đó với Hạ Vũ.

"Hả? Hứa cái gì?"Luru Tinh nhìn đối phương hỏi, ngay cả Hạ Vũ bên cạnh cũng rất hiếu kỳ.

"Chẳng lẽ anh đã quên chuyện anh hứa với em lúc sớm à?"Hạ Tuyết sau khi nghe thấy Luru Tinh nói đột nhiên mất nhòe lệ nhìn Luru Tinh, đồng thời hai tay đang giúp Luru Tinh chỉnh lý cà vạt cũng tăng thêm chút sức.

"Khục, anh. . . anh biết rồi, em. . . buông ra!"Luru Tinh cảm giác cái cổ đột nhiên bị siết chặt, trên yết hầu không có khí, nữ nhân này lúc nào học được chiêu này ?

"Vậy anh nói một lần xem!" Hạ Tuyết nhìn Luru Tinh nói.

"Hôm nay buổi tối. . .!"

"À, xem ra là ông xã nhớ ra rồi!" Nụ cười như thiên sứ của Hạ Tuyết lại xuất hiện, hai tay đan chỉnh lý cà vạt nhẹ nhàng thả ra, sau đó lại lần nữa đặc ý nhìn Hạ vũ, tiếp tục dùng ánh mắt đầy thâm tình nhìn Luru Tinh.

"Đây là ước định của chúng ta, được không?"

"Được" Luru Tinh đáp.

"Chỉ có thể là Oreo phải không? Đang quảng cáo hả?" Hạ Vũ nghe thấy hai người nói thấy không vui, "Có cần phải lại liếm liếm, thối thối?"

"Ông xã, nhớ buổi tối . .!"

"Đừng ở đây 'buồn nôn' nữa, ông xã, chúng ta cùng nhau đi làm thôi!" Chưa đợi Hạ Tuyết nói hết lời, Hạ Vũ kéo tay Luru Tinh đi ra ngoài.

"Hạ Vũ, đáng giận ~! Luru Tinh, đừng quên đó ~!" Hạ Tuyết đứng trước cửa lớn tiếng hô to.

"Biết rồi, lắm chuyện!" Luru Tinh không vui nói, chưa từng gặp kiểu thế này, không phải là buổi tối lại đùa mình? Không biết được!

"Các người lại đang làm trò quỷ gì?" Xuống lầu, Hạ Vũ rốt cuộc không chịu được lòng hiếu kỳ, nhìn Luru Tinh bên cạnh hỏi.

"Anh hứa với nàng tối nay về nhà!" Luru Tinh nói.

"Gạt người!" Hạ Vũ nói.

"Hả?" Luru Tinh quay đầu nhìn đối phương, chỉ thấy Hạ Vũ dùng ánh mắt không tin tưởng nhìn mình, "Em thấy anh lừa em rất vui sao?"

"Trả lời nhanh như vậy, vừa nghe đã biết anh đang gạt người!" Hạ Vũ nói.

"Thời đại nào vậy? Lời nói thật cũng không ai chịu tin? Vì anh trả lời nhanh, không kịp nghĩ khác cho nên mới nói ra lời thật, làm sao giống em được, nói chuyện gì cũng phải suy nghĩ nửa ngày, mất hồ ly đảo loạn, không biết lại nghĩ chủ ý quỷ quái gì đây!" Luru Tinh nhìn đối phương không vui nói, nữ nhân này, luôn luôn thích cắn loạn khắp nơi.

"Hừ, em nói không lại anh, dù sao anh luôn luôn có lý do!" Hạ Vũ chép miệng nói, bắt quá nhìn bộ dạng có lẽ đã tin tời Luru Tinh.

Tối phòng làm việc, Hàn tổng vậy mà cũng có mặt trong phòng.

"Nhà tư bản, đến chỗ nhỏ bé rách nát của chúng ta có chuyện gì sao?" Luru Tinh bỏ cặp tài liệu xuống nhìn Hàn tổng hỏi.

"Bất anh!" Hàn tổng cười cười nói, Hàn tổng được cái tốt điểm này, tính tình tốt và lại không tự cao, thuộc về phe "thân dân". (thân thuộc nhân dân)

"Tôi? Tay tôi trơn lấm đó, không nên vọng tưởng giao nhiệm vụ, trước mùng một tháng bảy, tôi sẽ không nhận nhiệm vụ nữa đâu!" Luru Tinh nhìn đối phương nói.

"Ta tới là để hỏi chuyện đấu giá, lúc nào cũng phải quan tâm chút!" Hàn tổng nhìn Luru Tinh nói, "Tiểu Luru, nếu như không được thì cũng không cần miễn cưỡng, rốt cuộc thì đầu tư nhiều như vậy, đối thủ cạnh tranh cũng nhiều, ba ngàn có thể sẽ mua không được, với lại hội đấu giá này, trên thực tế người bán cũng phải người tham dự, vì nâng giá tiền. . .!"

"Hàn tổng, tôi biết ông muốn nói cái gì, ý của tôi là nếu như tôi mua không được, cũng phải làm tên họ Kim kia chịu lỗ lớn!" Luru Tinh nhìn đối phương nói.

"Vì sao?" Hàn tổng nói.

"Bởi vì tiểu tử kia không là người tốt gì, điểm này Hạ Vũ có thể chứng minh!" Luru Tinh chỉ chỉ sang Hạ Vũ nói.

"Đúng, hẳn tuyệt đối không là người tốt, điều này tôi có thể chứng minh, trong chuyện này tôi tuyệt đối ủng hộ Luru Tinh!" Hạ Vũ nói sau khi nghe thấy lời Luru Tinh, nàng đã biết chuyện gã họ Kim đây đưa Hạ Tuyết, cũng biết chuyện hẳn trộm ví Luru Tinh. Cho dù Hạ Vũ không muốn đề ý chuyện Luru Tinh, nhưng chuyện Hạ Tuyết nàng không thể không quản, đây không còn là vấn đề cá nhân Hạ Tuyết, mà là gây sự với cả Hạ gia.

"Này. . .!" Hàn tổng nhất thời không nói gì cho phải, nên biết Hạ Vũ là con gái ông chủ lớn của tổng công ty ở Thượng Hải, đặc tội không nổi đâu!

"Hàn tổng, ông cũng nói, có thể mua cũng có thể không mua. Nói thật, tôi và Quách Tinh cũng không kém chút tiền hoa hồng này. Tôi nhận làm vụ này, một nửa là vì công ty, một nửa là vì công nhân. Tôi không quan tâm người mua khác, giá ban đầu không phải là hai ngàn vạn sao? Tôi chỉ định báo giá tới hai ngàn năm trăm vạn, chỉ cần họ Kim kia không giờ trở quỷ sau lưng, như vậy với giá này có thể mua miếng đất đó rồi. Nếu như hẳn ngầm phái người tham dự, vậy thì xong, để hẳn bỏ tiền tự mua miếng đất của mình, cho hẳn lỗ chết!" Luru Tinh hung hăng nói.

"Vậy còn ông chủ các công ty khác. . .!"

"Hàn tổng, ông yên tâm giao cho tôi đi. Ông cũng đã không mong bao nhiêu hi vọng, vậy cứ giao cho tôi chơi, chơi thắng thì chúng ta kiếm một món lời, chơi thua thì chúng ta một xu cũng không mất, trò chơi như vậy nếu không tham gia, vậy chẳng phải là phải hối hận?" Luru Tinh cười nói.

"Hàn tổng, tiểu Luru nói đúng, chúng ta không tốn một xu, mua được lời to, mua không được thì chúng ta cũng không lỗ, ông lo lắng làm gì?" Ngô tỷ bên cạnh nói giúp Luru Tinh.

"Đúng rồi, đúng rồi!" Quách Tinh cũng đứng dậy phụ họa, tiếp tục là Hắc Sướng, Luru Tinh Tinh đều hòa theo...!

"Ai, cũng chỉ có thể ở Phòng 6 ta mới có đãi ngộ thế này, đánh hội đồng, ức hiếp người già quá!" Hàn tổng than một câu, giả trang bi ai nói, kỳ thực trong lòng hẳn cũng minh bạch, Luru Tinh nói đúng, lại cộng vào đại tiểu thư cũng tán đồng, hẳn không có tất yếu nói thêm gì.

"Được rồi Hàn đại lão gia, ngài mau ra ngoài thôi, chúng tôi còn phải làm việc đây!" Quan Đình Đình đứng lên, vừa nói vừa đẩy Hàn tổng ra ngoài, nhìn khuôn mặt đành chịu của Hàn tổng, mọi người trong phòng đều cười.

"Đúng rồi, Luru Tinh, anh và tên họ Kim kia là chuyện gì?" Sau khi đẩy Hàn tổng ra cửa Quan Đình Đình nhìn Luru Tinh hỏi.

"Họ Kim kia là một kẻ ác ôn mười phần, việc hắn có ý nghĩ không an phận đối với tiểu Tinh trước không nhắc tới, trước đó hắn còn muốn giở trò lưu manh với Hạ. . . Hạ Vũ!" Luru Tinh tức giận nói, bất quá may mắn vừa nói một nửa hắn sửa miệng, nếu không thì lộ rồi.

"Ừa? Hạ Vũ, sao vậy? Họ Kim thật sự muốn. . .?" Nghe thấy lời Luru Tinh nói, mọi người trong phòng làm việc đều tập trung ánh mắt lên người Hạ Vũ.

Nghe thấy Luru Tinh nói, Hạ Vũ ngẩn ra? Nhìn nhìn Luru Tinh đang nháy mắt với mình, hiểu được ý đối phương, nếu như nói lời thật, thân phận nàng có thể bạo lộ.

"Ừ, người kia quả thật là tên cầm thú! Không đúng, cả cầm thú cũng không bằng!" Hạ Vũ hậm hực nói, cứ như là họ Kim kia đã làm gì nàng.

Giống quá, giả vờ giống quá! Thấy biểu tình Hạ Vũ, trong lòng Luru Tinh nghĩ đến.

"Là vậy sao? Không nghĩ tới họ Kim đó vậy mà là loại người này! Em còn tưởng rằng hắn chỉ giở trò với em!" Quách Tinh nói.

"Luru Tinh, chuyện đấu giá, chú thật có ý đồ muốn chinh hắn? Được không?" Ngô tỷ nhìn Luru Tinh hỏi.

"Không vấn đề, hết thấy cứ để cho tôi, dù sao không thể để tiểu tử kia được lợi!" Luru Tinh nói, trong lòng tràn đầy xem thường họ Kim kia, trộm ví mình không nói, người tán gái cũng phải nói một chút rốt cuộc đúng hay không? Ở đâu ra chuyện ép người ta theo người hết ăn cơm lại hẹn hò? Vốn Luru Tinh nghĩ rằng mình rất tà ác, sau khi biết họ Kim, hắn mới biết, người thiện lương hơn hắn tựa hồ không tồn tại, đặc biệt trên phương diện nữ nhân.

"Đúng, Luru Tinh, nhất định phải giáo huấn hắn một trận, mang hắn vào hẻm nhỏ, đánh đập một trận, đánh cho mẹ hắn cũng nhận không ra." Quan Đình Đình quơ quơ hai tay hung hăng nhìn Luru Tinh nói." Chẳng lẽ hắn không biết Hạ Vũ là do tôi chăm sóc sao?"

"Yên tâm đi, cho dù không thể làm hắn 'mang thai ngoài tử cung', tôi cũng phải làm hắn đổ nhiều máu!" Luru Tinh cắn răng nhìn đối phương nói.

"Hắc hắc hắc hắc ~!"

"Hắc hắc hắc hắc ~!"

Nhìn bộ dạng vô sỉ hai người Luru Tinh và Quan Đình Đình, mọi người xung quanh liền cảm thấy thân thể phát lạnh, đặc biệt là biểu tình hèn hạ kia của Luru Tinh, bọn họ đã sớm biết, họ Kim kia khẳng định là phải đổ máu nhiều rồi. . .!

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Nữ Đại Tiểu Thư Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.